

28505

કચ્છ

રુઢિપ્રયોગ કોશ.

લખનાર,
ભોગોલાલ ભોખાભાઈ ગાંધો,
હેડમાસતર તાલુકા સ્કૂલ-કડી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી.

અમદાવાદ
ધી યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ કંપની લિમિટેડ.

સવત ૧૯૫૪.   સન ૧૮૯૮.

(અંચ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક સોસાયટીને સ્વાધીન છે.)

કિંમત ૧૧૧ રૂપિયા.

28605

પ્રસ્તાવના.

જગતની તમામ ખેડાયેલી ભાષાઓમાં કહેવત, રૂઢિપ્રયોગ (Idioms), અને શબ્દાર્થબેદ (Synonyms), એ ત્રણનો સારો સંગ્રહ હોય છે. એ જૂદા જૂદા વિષયપર અનેક પુસ્તકો ભાષાશાસ્ત્રીઓ તરફથી બહાર પડેલાં હોય છે. આપણી ગુજરાતી ભાષામાં કહેવત સંગ્રહ છપાઈ ગયો છે. શબ્દાર્થબેદ પણ થોડા સમયપર બહાર પડ્યો છે. અને આ રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક જનસમાજ આગળ ખડું થયું છે. કહેવત મહાન પુરુષોનો અનુભવ સંક્ષેપમાં બતાવે છે, અને વાંચનારને સારી અસર કરી શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ વ્યકરણ અને શબ્દ કોશથી અલગ છે. કોઈ પણ ભાષાનું જ્ઞાન વ્યાકરણ અને શબ્દ કોશથી થઈ શકે છે. પરંતુ જે તે બંનેથી પણ નથી થઈ શકતું તે રૂઢિપ્રયોગથી થઈ શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ ભાષાનો એવો ગુપ્ત ભંડાર છે કે જે તેને ખોળવાનો યત્ન કરે છે તેનેજ તે જડે છે. માત્ર અભ્યાસથીજ તે શીખી શકાય છે. દેશની રીતમાત, રિવાજ અને લોકોની વ્યાવહારિક પદ્ધતિ ઉપર લખાયેલાં અનેક પુસ્તકો કરતાં રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક લોકોની રહેણી કરણી અને નીતિ રીતિ વધારે સારી રીતે દર્શાવી શકે છે. વળી ભાષાનું રહસ્ય પણ એથીજ જણાઈ આવે છે.

હવે ‘રૂઢિપ્રયોગ’ (Idioms) ઉપર થોડુંક વિવેચન કરીએ. આ કોશમાં ‘રૂઢિપ્રયોગ’ એ શબ્દ બહુ વિસ્તીર્ણ અર્થમાં વાપર્યો છે. એ અથવા એથી વધારે શબ્દોના સમૂહનું એક અંગ-થઈ કોશની મદદથી જે અર્થ થવા જોઈએ તે ન થતાં કોઈ જૂદોજ અને તે પણ કોઈ સ્થાપિત (મુકરર) અર્થ થતો હોય તેને રૂઢિપ્રયોગ કહે છે. જેમ કે, અગી-આરા ગણુવા એનો અર્થ અગીઆરાનો આંક ગણવાનો કે ભણવાનો નથી થતો, પરંતુ નાસ્તી જવું એવો થાય છે. ઘર ભાગવું એમાં ઈંટ અને રોડાંનું બનાવેલું ઘર જમીનદોસ્ત થવાનું નથી, પરંતુ ઘરની કુટુંબની ખરાબી થવી એવો અર્થ સમાએલો છે. ઘણા લાક્ષણિક અર્થવાળા પ્રયોગોને અમે એમાંજ ગણ્યા છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ જે અલંકૃત પ્રયોગો ઘણી મૂઠતથી ભાષામાં રૂઢ થઈ ગયા છે તેને પણ અમે રૂઢિપ્રયોગમાં લખી કોશમાં આપ્યા છે. કોઈ પણ એક શબ્દમાં એવો ભાવ હોવા છતાં તે પ્રયોગ કહી શકાતો નથી. જેમ કે, ઉઠાડ્યું એ શબ્દ કોષએ કોઈ સાદું કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વપરાય છે. આપણી ભાષામાં એવા બહુ શબ્દો છે. જેને કોઈ ન આવડતું હોય અને મૂર્ખ હોય તેને ઢઢો કહે છે. વળી કાઢલાંબસ, શુભાચાર્ય, બી-મસેન, તાનસેન, વગેરે જૂદો વિશેષ સંકેતમાં વપરાય છે, તથાપિ તે રૂઢિપ્રયોગનું ગણી શકાતા નથી. એવા શબ્દોને અમે રૂઢ શબ્દો ગણી તે તરફ વધારે ધ્યાન આપ્યું નથી.

ગુજરાતી ભાષામાં જે રૂઢિપ્રયોગો થયા છે તે ઘણું કરીને કોઈ નામની સાથે કોઈ ક્રિયાપદ મળીને થયેલા છે. હાથ, પગ, પેટ, દાંત, જીભ, માથું, આંખ, કપાળ, નાક, કાન, ઇલાદિ શરીરના અવયવો કે જીવનદ્રિયો બતાવનારા શબ્દો સાથે જૂદાં જૂદાં ક્રિયાપદોથી જૂદા જૂદા પ્રયોગો નીકળેલા માલમ પડશે. આવા રૂઢિપ્રયોગનાં સાધારણ મૂળ જોવા જઈએ તો તેમ થવાનાં કારણ પણ ઘણું અંશે આપણને માલમ પડ્યા વિના

રહેશે નહિ. એ ધણું કરીને કોઈ સ્થાન ઉપરથી, લોકોની વૃત્તિ ઉપરથી, કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી કે કોઈ રિવાજ કે રીતભાત ઉપરથી નીકળેલાં હોય છે, અને તે સર્વેમાં થોડી કે ઘણી લાક્ષણિક અર્થોત્પત્તિ રહેલી હોય છે.

આ કોશમાં ઠેકાણે ઠેકાણે એવા પ્રયોગોનાં લક્ષણો બતાવી આપવાનો યત્ન કરેલો છે, અને તેની સાથે તે કેવી રીતે વપરાય છે તે બાજુવા માટે અને અભ્યાસીઓને સરળ થવા માટે શિષ્ટ ગ્રંથોનાં દૃષ્ટાંત પણ ઠામ ઠામ આપ્યાં છે. જે પ્રયોગોનાં દૃષ્ટાંત ગ્રંથમાંથી મળી શક્યાં નથી તે જોડી કઢીનેજ મૂકેલાં છે.

હજી સુધી ' રૂઢિપ્રયોગ ' પર એકે સ્વતંત્ર પુસ્તક લખાયું નથી તેથી તથા જૂદા જૂદા ભાગના લોકો જૂદા જૂદા પ્રયોગ જૂદાં જૂદાં લક્ષણમાં લઈ જઈ જૂદા જૂદા ભાવમાં બોલે છે, અને તેથી તેના જૂદા જૂદા અર્થ થાય છે, માટે અમુક ભાવમાંજ અમુક પ્રયોગ વપરાય છે તે નક્કી કરવાનું કામ બહુ મુશ્કેલ છે. અને તેથી અર્થના સંબંધમાં બહુ મત-ભેદ પડવાનો સંભવ છે. તથાપિ જે પ્રયોગ ઘણે ભાગે જે અર્થમાં વપરાય છે તે અર્થ આપવાને બનતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

શુનરાતમાં જે પ્રયોગો વપરાય છે તેના ત્રણ ભાગ આપણે પાડી શકીશું. તાપીથી તે મહી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, મહીથી તે સાબરમતી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, અને ત્રીજા કાઠિયાવાડમાં કે ઉત્તર તરફના ભાગમાં વપરાતા. કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે જે કાઠિયાવાડમાં બોલાય છે તે ખીજા ભાગમાં નથી બોલાતા, અને જે ખીજા ભાગમાં બોલાય છે તે કાઠિયાવાડમાં બોલાતા નથી. એવા દરેક ભાગમાં વપરાતા જૂદા જૂદા મુખ્ય મુખ્ય પ્રયોગો એકઠા કરવામાં આવ્યા છે, અને એ પ્રયોગો શા ઉપરથી નીકળ્યા તેનાં કારણો-મૂળ-પણ યથાબુદ્ધિ લખવામાં આવ્યાં છે. જે પ્રયોગો અમુક ભાગમાંજ બોલાતા હોઈ સાધારણ રીતે છેક ઘર ખુણિયા કે બહુ પ્રચારમાં આવેલા નથી તે આ પુસ્તકમાં વિશેષે કરીને દાખલ કરેલા નથી. તેમ અસહ્ય પ્રયોગોને પણ જગો આપી નથી.

કેટલાક પ્રયોગો વકોક્તિમાં વપરાય છે. જેમ કે પુષ્પાંજલિ આપવી એટલે માર મારવો, આપુચણા આપવા, મેથીપાક આપવો, પૂજા કરવી વગેરે એજ અર્થમાં બોલાય છે.

જે પ્રયોગો કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી નીકળેલા છે તે ખીજા પ્રયોગો કરતાં માન-સિક વૃત્તિને વધારે અસર કરે છે. કોઈના ઉપર અસહ્ય દુઃખ ઉપરા ઉપરી આવી પડ્યું હોય તો તેને વિષે બોલતાં કહેશે કે તેને તો સીતાનાં વીત્યાં. જે રાજ્ય સત્ય અને સદાચારથી ભરપુર હોઈ કોઈ જાતની અવ્યવસ્થા કે ગરબડ ન હોય અને જ્યાં લ્યાં શાંતિ શાંતિજ હોય એવા સુખપ્રદ રાજ્યને વિષે બોલતાં કહે છે કે એ તો રામરાજ્ય છે. જે ઔપધ રોગપર અગ્રીત અસર કરી શકે છે તે રામબાણ ઔપધ કહેવાય છે. સોજાથી કે રોગથી મોટું ધણું સુજી ગયું હોય તો કહેશે કે મોટું રાવણ જવડું મોટું થયું. તેમજ કહી કહીને મારી જીભ ધાસી ગઈ, જેઈ જેઈને આંખો પાકી ગઈ, કામ કરી કરીને મરી ગયા, ખાતાં ખાતાં વાંઝણી વિચાઈ, બારણે બપોર ચઢ્યા, વગેરે કેટલાક પ્રયોગો અતિશયોક્તિવાળા છે. એવા પ્રયોગોને અમે અધિકત રૂઢ પ્રયોગ નામ આપ્યું છે.

વળી એકજ અર્થના જૂઠા જૂઠા પ્રયોગો ભાષામાં બોલાય છે. જેમકે,—જે વસ્તુ ક્ષણિક છે તેને આપણે ખાણીના પરપોરાની ઉપમા આપીએ છીએ. એને મળતા ખીન્ન પ્રયોગો ભાષામાં પુષ્કળ મળી આવે છે. ગપોરનો ઢાંચો, વિગળીનો ચમકારો, ઘડીનું ઘડિયાળ, સા-ગરણુ ઘડીનું રાજ્ય, વગેરે. આવા પ્રયોગો જો કે અલંકૃત છે તોપણ તેઓ એટલા અધા રૂઢ થઈ ગયા છે કે તેમને આ પુસ્તકમાં જગો આપવામાં આવી છે.

જે પ્રયોગો સ્થાન બતાવનારા છે તે એ સ્થાનના અમુક લક્ષણ ઉપરથી નીકળેલા છે. જેમકે, ધુતાર પાટણ. અગાઉ પાટણ શહેર એટલું બહું વિસ્તીર્ણ હતું કે તેમાં ધુતારા અને ડંગ લોકો બહુ વસતા હતા. તે ઉપરથી જે માણસ પાકો ડંગ હોય તેને ધુતાર પાટણનો રહેવાશી કહે છે. વળી દિલ્લીનો ડંગ પણ કહેવાય છે. મારવાડમાં વારંવાર દુકાળ પડે છે અને તેથી ભૂખમરામાં કંગાલ થઈ ગયેલાં માણસો શુન્દરાત તરફ પેટે કાચ બતાવતાં આવે છે, તેમને આપણે મારવાડની મઠ કહીએ છીએ; તે ઉપરથી દરકોઈ શુન્દરાતના બૂખથી ખીડાતા કંગાલ માણસને પણ મરવાડની મઠ કહેવાનો પ્રયાગ આવે છે. મુંબાઈમાં અગાઉ ખીવાનું પાણી એટલું બહું ખરાબ હતું કે માણસોની તંદુરસ્તી સાચવી શકાતી નહોતી અને તેથી તેમનાં શરીર છેક ચૂકલકડી જેવાં થઈ જતાં. તે ઉપરથી તેવા દરકોઈ માણસને વિષે બોલતાં હજી સુધી મુંબાઈનું મઠું વાપરવામાં આવે છે. જે માણસ કાંઈ કામ કર્યા વિના ફાગટ ધક્કો ખાઈને આવ્યો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે, આવ્યા ધોળકું કરીને.

કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે તેમાંનો અમુક ભાગ મુખ્ય હોઈ જૂઠા જૂઠા ભાગના લોકો જૂઠી જૂઠી રીતે વધારીને બોલે છે. જેમકે, મોટું ઘોઈ આવ, એટલે લાયક શુણુ લઈને આવ એ મુખ્ય પ્રયોગ છે. ત્યારે વડોદરાના લોક કહેશે કે સુરસાગરમાં મોટું ઘોઈ આવ, પાટણના લોક કહેશે કે યુંગડીમાં મોટું ઘોણું છે ? અને ધોળકાના રહેવાશીઓ કહેશે કે મલાવમાં મોટું ઘોઈને આવ, વગેરે. આ ઉપરથી જણાશે કે જે ગામમાં કે શહેરમાં જે મોટું તલાવ આવ્યું હોય તેનું નામ જોડી એમ બોલવામાં આવે છે. એવીજ રીતે કેટલાક ખીન્ન પ્રયોગોનું પણ છે. જેમકે, કોઈને બદલવા કેતાં મરી જા, અથવા દીરતો રહે એમ કહેવું હોય તો વડોદરામાં કહેશે કે કામનાય જા, ઉમરેડમાં કહેશે કે બોર્ડમામાં જા, અમદાવાદમાં કહેશે કે જા હૃદયેશ્વર, ઈત્યાદિ. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે જે ગામમાં કે શહેરમાં જે સ્મશાન ભૂમિ હોય તેનું નામ લઈ ત્યાંના રહેવાશીઓ બોલે છે. વળી જે તરફ જોનો ભય હોય તે તરફના લોક તેવું બોલે છે. જેમકે, કાઠિયાવાડમાં કોઈને ધમકી આપતાં કહેશે કે તને જાત લે, તને ઘોડા લે, વગેરે.

મહીકાંકાના કાળી લોકો મહીસાગરના સમ ખાય છે ત્યારે સુરત તરફના તાપીના સમ ખાય છે. ઈરિ જીલ્લામાં કોઈને ત્યાં મળવા ગયા હોઈએ ત્યારે પાછા ફરતી વખતે લરધણી કહેશે કે જાપતો રાખજો, પાટણવાડમાં કહેશે કે જાગતા ચુજો (પોટજો). ચરોતર તરફ સાધારણ રીતે કહેશે કે આવજો, ત્યારે પાટણવાડ તરફ સંધ્યાકાળનું મળવું થતાં કહેશે કે વહેલા ઉજો. ચરોતર તરફ કોઈને વિદાય કરતાં કહેશે કે આવજો અથવા સંબાળીનેજો,

ત્યારે સુવર્ણ તરફ કહેશે કે હુંશિયાર રહેજો. વળી એક એકને મળતાં અને છૂટા પડતાં બોલવાના શબ્દો (પ્રયોગો) પણ જૂદી જૂદી જાતમાં જૂદા જૂદા છે. શાસ્ત્ર-વિધિ સંબંધના પ્રયોગો પણ ભાષામાં ઘણા છે, પરંતુ આ કોશમાં તેમાંના મુખ્ય મુખ્ય પ્રયોગો આપેલા છે.

ગુજરાતી ભાષાના ૩૯ પ્રયોગો એવા છે કે જેમાંના ઘણાક એક એકમાં એટલા તો સુચવાઈ ગયા છે કે તેમના અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ કરવું એ બહુ વિચારનું અને બહુ શોધનું કામ છે. કયો પ્રયોગ ક્યાં કેવી રીતે કયા અર્થમાં વપરાય છે તે શોધી કાઢવાનું કામ જેવું તેવું નથી. અલખત આ ગ્રંથ જેવો જોઈએ તેવો અને સંપૂર્ણ છે એમ માફ કહેવું નથી, પરંતુ તેને ઉપયોગી કરવાને યથાશક્તિ જોડ્યો યત્ન થયો છે તેટલો કયો છે.

છેલ્લે આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં કેટલેક પ્રસંગે જે મારા મિત્રોએ અંતઃકરણ પૂર્વક મદદ કરી છે તેમનો, જે ગ્રંથોના આધાર લીધેલા છે તે ગ્રંથના કર્તાઓનો, તથા જે જે ઉદાર ગૃહસ્થોએ આ પુસ્તકને માટે મને નિરાશાને સમયે ધીરજ આપેલી છે તે સર્વેનો ઉપકાર માનું છું.

તા. ૨૫-૫-૫૮

લખનાર,
લોગીલાલ લીખાલાઈ ગાંધી.

રૂઢિપ્રયોગ કોશ.

અ

અક્કલ ઊંધી થઈ જવી, યુદ્ધિ ફરવી; યુદ્ધિ બ્રહ્મ થવી; ખોટું ખોટું સૂઝવું; અવળી યુદ્ધિ થવી; ભાન ખસી જવું.

“હુલીગ્યને લીધે તથા પડતા દહાડામાં માણસની અક્કલ ઊંધી થઈ જાય છે.”

કરણુધેલો.

અક્કલનો ઊંધો, એ મૂર્ખ-જોષએ તે કરતાં આડુંજ વેતરનાર માણસને માટે વપરાય છે.

અક્કલ ગામ જવી, ભાન ખસવું-જવું.

“તમારી સૌની અક્કલ તો ગામ ગઈ છે એનું રાંઠવું (દોરડું) બંધાય ક્યારે અને આપણું કામ થાય ક્યારે ?”

કૌતુકમાળા.

અક્કલ ગીરો મૂકવી, (ગીરો=ધરેણું. અક્કલ ધરેણું મૂકવી-પાસે ન રાખવી) જોષએ તે વખતે યુદ્ધિનો ઉપયોગ ન કરવો; અક્કલ ખોવી; મૂર્ખ બનવું; જ્યારે કાંઈ મૂર્ખાઈનું કામ કરવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એ વપરાય છે.

“કેમ છે મિયાં સાહેબો, કાંઈ અક્કલ ગીરો મૂકી છે? હજી તે કાંઈ જીંદગીથી કાયર થયા છે? નકામા મોત શા માટે માગી લો છે ?”

કરણુધેલો.

અક્કલ ઘેર જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી; મૂર્ખાઈ હોવી; એવફૂફી હોવી.

અક્કલ ચરવા જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી, મૂર્ખાઈ હોવી; મગજ ઠેકાણે ન હોવું; ભાન ખસી જવું;

“અંત સમે છાપ તિલક બનાવે,
ભૂલી ગયો જ્યારે ભાન;
એરણી ચોરી સોયનું દાંત એમ,
કેમ આવે વૈમાન;

ગુરૂ જ્ઞાન નાવ્યુંરે,

યુદ્ધિ તારી ગઈ ચરવા.”-અંત.

ધીરોભકત.

અક્કલ ફૂટવી, યુદ્ધિનો બ્રહ્મ થવો; ચિત્ત ઠેકાણે ન હોવું; મૂર્ખ બનવું; અક્કલથી કામ થતું બંધ પડવું; સમજશક્તિ નાશ પામવી.

અક્કલ બહાર મારી જવી, અક્કલ દમ વગરની થઈ જવી; યુદ્ધિ મંદ પડવી; જોષએ તે પ્રસંગે ને જોષએ તેવી રીતે યુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થવો

“તેની અક્કલજ બહાર મારી ગઈ ને મારી પાસે આવ્યા પછી શું પ્રશ્ન કરવો એ તેને સૂઝવું જ નહિ.” અરેબિયનનાઇટ્સ.

અક્કલ મારી જવી, (મારી જવી-ખરાગ થઈ જવી. તે ઉપરથી) મૂર્ખતા આવવી; અક્કલ ન ચાલવી; યુદ્ધિ ખરાગ થવી.

જ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ મૂર્ખાઈનું કામ કરે ત્યારે તેને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ ધિક્કારમાં-કંઠાળામાં વપરાય છે.

“આજ કાલ તારી તો અક્કલ મારી ગઈ છે.”

અક્કલ વેચવી, અક્કલ વાપરવી; યુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો.

૨. અદ્યતિત રીતે વાપરી પોતાની યુદ્ધિને ઘોઠા પહોંચાડવો.

૩. શિખામણ આપવી; બોધ દેવો.

૪. રસ્તો બતાવવો; રીત બતાવવી.

અક્કલ વેચાતી લેવી, ઘણા અનુભવથી શીખવું; શિખામણ લેવી; બોધ લેવો.

અક્કલ વેચી ખાવી, મૂર્ખ બનવું.

અક્કલ વેરાઈ જવી, અક્કલનો ઉપયોગ સમય પરત્વે ન થવો; અક્કલ વહેંચાઈ જવી- (ઘણા વેરાઈ જવા ઉપરથી)

અક્કલ સાથે રાખવી, સાવધ રહેવું; સાવચેત રહેવું; ગફલત ન થાય તેને માટે અ-

ગમચેતી રાખી વર્તવું; હોશિયાર રહેવું; બુદ્ધિ ઠેકાણે રાખવી.

અક્કલના કાંકરા, અબુદ્ધિ; બુદ્ધિનો ભંશ થવો તે. અક્કલનાં કાંકરાં પણ બોલાય છે.

અક્કલની ખાડી, (નદીના જેટલા ભાગમાં ભરતી આવે તેટલા ભાગને ખાડી કહે છે; તે ઉપરથી અક્કલનો આગળ વધેલો ભાગ) દોઢડહાપણ.

આ પ્રયોગ આગવું ડહાપણ ચલાવનારા દોઢડહા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અક્કલને ને એને વઢવાડ થઈ છે, (લ-લાર્થ થવાથી બે પક્ષ એક બીજાથી દૂર ને દૂર રહે છે, અને બંનેનો મેળ કદી મળ-તો નથી તે ઉપરથી, તેનામાં અક્કલ નથી; મૂર્ખતા છે; બેવકૂફી છે; અક્કલ એને સલાહ આપતી નથી. અક્કલને અને એ-ને અઢાર ગાઉનું છેડું છે, એમ પણ કૃતલાક બોલે છે.

અક્કલનો આગળો, સારી અક્કલથી બહાર પડેલો; પ્રખ્યાત; નામાંકિત. પણ વાંકામાં મૂર્ખ-મોભાગ્ય બુદ્ધિના માણસને વિષે બો-લતાં વપરાય છે.

અક્કલનો આંધળો, મૂર્ખ; અણસમજી; બે-વકૂફ.

આંખનો આંધળો દેખે નહિ, ને અક્ક-લનો આંધળો સમજે નહિ.

“ અંધ અક્કલે શું થયો, ને થયો નેત્રે દીન, ધનંજયના ત્રાસ આગે, સૌ ભ્રેષ્ઠ થાતા દીન.”

સુરેખાદરણ.

અક્કલનો ઓથમીર, મૂર્ખ; બેવકૂફ; વિવા-હની વરશી કરે એવો;

“ અક્કલનો ઓથમીર, મંગાવે મરયાં તો લાવે ઓથમીર ” એ કહેવત છે.

અક્કલનો ખાં, મૂર્ખ, બેવકૂફનો પાદશાહ; મૂ-ર્ખનો સરદાર. (વાંકામાં)

અક્કલનો દુશ્મન, મૂર્ખ; અણસમજી; બેવ-

કૂફ. અક્કલનો દુશ્મન તેજ કે ને સમ-જીને ખોટે રસ્તે ચાલે તે.

અક્કલનો ખારદાન, (જે પેટી-કાથળી-કા-મમાં માલ ભર્યો હોય તેને ખારદાન કહે છે; એકલા ખારદાનમાં માલ હોતો નથી, તે ઉપરથી) અક્કલ શૂન્ય; મૂર્ખ, અક્કલહીન; બેવકૂફ.

“ કાકા તમે પણ અક્કલના ખારદાન દે-ખાઓ છો ! મને ફાગટમાં ગાળો શામાટે દો છો ? ”

કૌતુકમાળા.

અક્કલનો સાગર, ઘણાજ બુદ્ધિશાળી; વિ-સ્તીર્ણ બુદ્ધિવાળો; પરંતુ વાંકામાં મૂર્ખ મા-ણસને માટે બહુધા બોલાય છે.

“ અક્કલનો સાગર, મંગાવે લોટી તો ભરી લાવે ગાગર.” એ કહેવત છે.

અક્કલસે ખુદા તો પિછાનના, જરા તો અક્કલ લાવો-વાપરો.

અખતર ડાહ્યું, (અખતર=અસ્વચ્છનડાહ્યું) દોઢડાહ્યું.

અખાડા કરવા, (આંખ+આડાતું ઢુંકું રૂપ અખાડા) દીઠું ન દીઠું કરવું અગર એક કાનેથી સાંભળી બીજે કાને કાઢી નાંખવું; ચૂપકાથી તજર ફેરવી દેવી.

“ તેઓ ઘરમાં આશ્રય આપવાને બદલે મોં બતાવવાના પણ અખાડા કરી ગયા.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

અગડે બગડો માર્યો ને બગડે કાગડો માર્યો, ફલાણાએ આમ કર્યું, ને ઠીંકણાએ તેમ કર્યું એવી નજીવી-માલ વગરની સ્ત્રી-ઓની વાતો.

“ ખાઈ રહ્યા પછી બે ત્રણ કલાક શેઠાણીને જીંધવા ભેઈએ; જીંધીને ઉઠે એટલે ઓટલે બેશી પડોશણા સાથે તડાકા મારે, અગડે બગડો માર્યો ને બગડે કાગડો માર્યો, એવી અભણ બાઈડીઓની વાતો હોય.”

બે બહેનો.

અગિયારા ગણુવા, નાશી જવું; પોખારા
ગણુવા; સટકી જવું; પલાયન કરવું; વટાણા
વાવી જવું; છ પાંચ કરી જવું;

ધારતી કે અડચણમાંથી બચવા અથવા
કંઈ માથાપરથી કાઢી નાંખવા એકદમ કો-
ધને જઈછું એમ કહ્યા સિવાય પોતે પો-
તાનો રસ્તો પકડવો.

“ આ પ્રમાણે રમણનું ભમણ થઈ જતાં જ
ભિક્ષ લોકોએ અગિયારા ગણુવાનો આરંભ
ક્યો એટલામાં જો ચાર વટેમાર્ગી લાં આ-
ગળ આવી ચઢ્યા. ”

ગર્ધવસેન:

અગ્નિકાષ્ઠ ભક્ષણ કરવાં, ચીતા ખમ્કી
બળી મરવું; લાકડાં એકઠાં કરી સળગાવી
તેમાં પ્રવેશ કરવો; કાષ્ઠ ભક્ષણ કરવાં પણ
બોલાય છે. પ્રાચીન કાળમાં સતી સ્ત્રીઓ
પોતાના ઘણીની પાછળ અગ્નિકાષ્ઠ ભક્ષણ
કરતી હતી.

અંકુશમાં રાખવું, યોગ્ય હદમાં રાખવું; વશ
રાખવું; બહેકી જવા ન દેવું; માથે અંકુશ
રાખવો પણ બોલાય છે.

અંગ આપવું, મદદ કરવી.

અંગતળે ઘાલવું, પોતાના ઉપયોગ કે ઉપ-
ભોગને માટે દબાવી પડવું.

અંગ તોડવું, પોતાનામાં જેટલું જોર હોય
તેટલું વાપરવું.

અંગ પર આવવું, ધસારો કરવો; હલ્લો
કરવો.

૨. માથે પડવું; જોખમદારી ભોગવવી
પડવી.

અંગ ભરાઈ જવું, અંગ અક્કડ થઈ જવું;
અંગમાં કળતર થવું. (અતિશય મહેન-
તથી, થાકથી કે જોખમ ઉપાડવાથી.) અંગનો
ભરાવો થવો એટલે લોહીઆળ થવું; શરી-
રનો બાંધો સારો થવો; હાડકાં વગેરે ન
જણાતાં શરીર હેષ્ટપુષ્ટ થવું.

અંગ ભરાવું, તાવ આવવો; તાવનાં ચિન્હ

જણાવાં, અંગ ભારે થવું પણ બોલાય છે,
એનો ખીજો અર્થ એ કે માર ખાવાની નિ-
શાની થવી.

અંગ મરડવું, આળસ ખાવું. ૨. અંગ વાળવું.
અંગ વળવું, કસરતથી અથવા જોરાકથી
શરીર ભરાવાવાળું તથા તેજસ્વી લોહી-
આળ થવું.

અંગ વાળવું, કસરતથી શરીરનો બાંધો
આણવો.

૨. પોતાનામાં જેટલું જોર હોય તેટલું
વાપરવું. આ અર્થમાં અંગવાળોને
કામ કરવું બોલાય છે.

અંગનો ખુદો થવો, ઘણી અશક્તિ પેદા
થવી. (અતિશય કામ કરવાથી)

“ કામકરીને મારા અંગનો તો ખુદો થઈ ગયો. ”
અંગનો મેલ જવો, બોવાઈ ગયું તો દી-
સવું રહ્યું, કાંઈ ફિક્કર નહિ એ અર્થમાં
બોલાય છે.

અંગદશિષ્ઠાર્થ કરવી, (અંગદે સીતાને
લેવા રાવણની રાજસભામાં શિષ્ઠાર્થ કરી
હતી તે ઉપરથી) કામ કાઢી લેવા સાફ
ઠાઠી ઠાઠી વાનો કરી સમજાવવું.

અંગારા ઉઠવા (કાળજીમાં), કાળજીમાં ચ-
રેડો પડવો; કાળજી બળવું; ચીચરવટો
પેદા થવો.

અંગારો ઉઠવો (કુળમાં), કુળને કલંક
લાગે-કુળની આબરૂના કાંકરા કરે એવા
કુપુત્રને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ પુત્રની કુચાલ સાંભળી પિતાને અલંત
ખેદ થયો, અને આવા પવિત્ર કુળમાં
આવો અંગારો ક્યાંથી જિંદો એ વિ-
ચાર થયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર:

એથી ઉલટું દીવો ઉઠવો.

અંગીકીતો અંગારો, (સોનીની સગડીને
અંગીકી કહેછે, તે માંહેનો અંગારો જો કે

ઉપર રાખથી છવાઈ ગયેલો હોય છે તો-
પણ બહુ ધીકધીકતો ને જલદ હોય છે
તે ઉપરથી) ગમે તેવી આપત્તિને સમયે
પણ સતેજ થાય એવી બાળી મૂકવાની
કે નાશ કરવાની પ્રૌઢ શક્તિ અથવા વેર
વાળવાનો ઉગ્ર નેરસો.

“સામંતોને સજ કરી, રેન્ડે અતિ હુશિયાર;
છે સિસોદામાં હજી, અંગીડી અંગાર.”

પ્રતાપનાટક.

અંશુકાનો રાવણ કરવો, (સીતા લંકા-
માંથી રામની સાથે અયોધ્યે આવ્યા પછી
કેકયીએ રાવણના સ્વરૂપનું વર્ણન પૂછતાં
સીતાએ ના કહી, અને છેવટે આગ્રહ ક-
રતાં તેણે એટલું જ કહ્યું કે મેં તેનું આખું
સ્વરૂપ નહિ જોતાં માત્ર તેનો અંશુકો જ
દીકો છે, તે ઉપરથી સીતાએ અંશુકો કે-
કયીને ચીતરી આપ્યો, તે આધારે કેકયીએ
આખું સ્વરૂપ ચીતરી-રામનું ચિત્ર સીતા
ઉપરથી ઉઠાડ્યું અને વિરોધ કરાવ્યો તે
ઉપરથી) થોડો ભાગ જોયો કે સાંભળ્યો
હોય તો આખાનું કહેવું; વધારી વધારીને
કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; હલકી-નજીવી
બાબતને વધારી મોટી કરવી; રજનું ગજ
કરવું.

અંશુકે કમાડ ઠેલવું, બીજાને માલમ ન પડે
એવી રીતે મદદ કરવી; બેમાલૂમ રીતે
કામ કરવું.

અંશુકો બતાવવો, (નાનો સંકેત) ના પા-
ડવી; ના કહેવું. ૨. (ડામ દેવાની નિશા-
નીમાં) ડામ દેવો જુઓ.

અચરે અચરે રામ; પાળેલો પોપટ અચરે
અચરે રામ બોલે છે પણ કાંઈ સમજતો
નથી, તે ઉપરથી સમજ્યા વિના જ ગોખ્યાં
કરે છે, એવા પોપટીઆ પંડિતને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

અછોઅછો વાનાં કરવાં, આદર સત્કાર
કરવો. ૨. લાડ કરવાં; લાડ લડાવવાં. (સં.

અચ્છ=સ્વચ્છ ઉપરથી) અછોઅછો કરવું
પણ બોલાય છે.

“ પોતાનો જીવ જવા લગી વાત આવેલી
તો પણ હર્મિયાએ મન દૃઢ રાખી લાઇસેન્ડર
ઉપરથી પ્રીતિ ડગાવી નહોતી; અને લાઈ-
સેન્ડર પણ ગુણુ ગ્રાહક અને ટેકીલો હતો.
તેથી હર્મિયાને અછોઅછો વાનાં કરતો
હતો.

શે. કથાસમાજ.

અનગર જેવો પડ્યો છે, ભારે દીલનો
આગસુ લાંબો થઇને પડ્યો હોય તેને એમ
કહેવામાં આવે છે. (અનગરથી દોડાતું નથી
એટલે એક ટેકાણે પડી રહી પાસે જ શિકાર
આવે છે તેને મારે છે તે ઉપરથી) “અનગર
વૃત્તિ રાખવી,” એનો અર્થ એ કે અનગ-
રની પેઠે ભિક્ષાને માટે લટકવું નહિ, પણ
પરમેશ્વર ને મોકલે તે ખાઈ પ્રસન્ન રહેવું.

અનમો ફકાવવો, ચૂંક મટાડવી; રોગ કા-
ઢવો; પેટ દુખવું મટાડવું; રીસ કાઢવી;
ધુધવાતા પણું ટાળવું. (ચૂંક આવે છે ચારે
અનમો ફકાવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

અનવાળામાં આવવું, અધા જાણી કે ઝો-
ળખી શકે એવી ઊંચી પાયરીએ આવવું;
જાહેરમાં આવવું; પ્રસિદ્ધ થવું; પોતાના ગુ-
ણકર્મથી પ્રસિદ્ધિમાં આવવું; બહાર પડવું;
મેદાન પડવું; એથી ઉલટું અંધારામાં રહેવું.

“આવા જીલમો ધણા દિવસથી અન-
વાળામાં આવેલા છે તે છતાં રોકૂસખરી
જવા પરોપકારીઓ આજ લગી ક્યાં ઊંધ્યાં
કરતા હતા ?”

દે. કા. ઉત્તેજન.

“ સ્ત્રિઓની સ્વતંત્ર સ્થિતિપર અનવાળું
આવવા હેતા નથી.”

જમનાબાઈ.

અનવાળામાં મૂકવું, ઉધાડું કરવું; પ્રસિદ્ધ
કરવું; અધા દેખે કે જાણે એમ કરવું.

“આપણી મંડળીમાંથી છૂટો થયા પછી

કદાચ તે આપણી શુભ વાત અજવાળામાં મૂકશે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

અજવાળું કરવું, હંકાયલા સારા શુભ બહાર ખાડવા; નામ કરવું; આખર વધારવી.

૨ કાયદો કરવો; અથવા કરી આપવો.

૩ સંદેહની સકાઈ કરવી; બ્રાંતિ દૂર કરવી.

૪ અંતરમાં અજવાળું કરવું; અક્ષલ આણવી;

ભાન રાખવું.

“ધીરો થઈજી સામટો, ખાખા બહુ ખામોશ;
મનમાં અજવાળું કરી, ઓછો કર તુજ જોશ.”

નર્મકવિતા.

૫. વાંકામાં કાંઈ સારું કામ કર્યું ન હોય
સારે વપરાય છે.

અજવાળું જોવું (જગતનું), જન્મ પામવો;
હયાતીમાં આવવું.

૨. જહેરમાં આવવું; બહાર પડવું, (મા-
ણસ અને વસ્તુ બંનેને લાગુ પડે છે.)

અજાડીમાં પડવું, (અજાડી એટલે હાથીને
પકડવા સારૂ ખોદેલો ખાડો.) કાઈજગરો
માણસ દુઃખથી કે રોગથી એરાણો હોય સારે
કહે છે કે, ‘ હાથી અજાડીમાં પડ્યો છે. ’

અંચળવો ઉતારવો, આંખે જે ઓક લાગ્યો
હોય તે મટાડવા તેલમાં દોરડી બોળી સ-
ળગાવી મૂકવી.

અંજળપાણી, સર્જિત; નશીબ; દાણોપાણી;
જ્યાં જે અન્ન પાણી મળવાનાં હતાં તે મળી
આવવાં એ જે યોગ-સંબંધ તે; રજક.
અંજળ પાણી ઉઠવું, અંજળ ઉઠવું,
અન્નોદક ઉઠવું, વગેરે પ્રયોગ વપરાય છે.

અટકળ પંચાં દોઢસો, માત્ર ગપ; અડસટ્ટે-
રામ આશરે દોઢવું તે. ધકેલ પંચાં દો-
ઢસો પણ બોલાય છે.

અટકળ પચ્ચીશી, અટકળથીજ માત્ર ક-
હેવામાં આવ્યું હોય તે; માત્ર કલ્પનાજ
(અટકળથી માત્ર દોઢસો કરી આપેલા
હોય તે ઉપરથી.)

અટકાનો થોડો, નજીવી અને થોડી મહેનતે
મળેલી કાંઈ પણ દરકાર વિનાની વસ્તુને
માટે વપરાય છે, (અટકા=ત્રાંગનાણું.)

અટલ બળદેવ, ખાવે પીવે કુસ્તી કરવે જ-
ખરો; હિંદુસ્તાની પહેલવાન, (મથુરાના
ચોખા જેવો.)

અટ્ટા બંધ કરવા, બોલતું બંધ કરવું; આંશ
નાંખવું; હરાવવું. (તકરારમાં) (અટ્ટા=દાર-
મુખ તે ઉપરથી.)

અટ્ટા બંધ થવા, જાણે ગળા લગી ખાધું
હોય તેવું હોવું.

૨. હારી જવું. (તકરારમાં)

અટ્ટીનો કરાર, (મહોરમમાં હાથની આસ-
પાસ રંગિત આમળા વાળી દોરી વિંટાળ-
વામાં આવે છે તેને અટ્ટી કહે છે તે ઉપ-
રથી) સખત બંધનવાળો કરાર.

અઠોક પરબ્રહ્મ, (અઠોક-ન ઠોકાય-સુધરે
એવું; તે ઉપરથી) શીખવતાં ન શીખી
શકે અથવા સુધારતાં પણ ન સુધરે એવો
ઠોક; બુડયલ; પથ્થર.

અઠે દારકાં, લાંબા વખત સુધીના ધામા નાં-
ખતાં એમ બોલાય છે. (અઠે=અહીંજ)

અડદ મગ ભરડી દેવા, જેમ આવે તેમ
વિચાર વગરનું બોલવું; બોલવાનું કે ન બો-
લવાનું બોલવું; આહું અવળું જેમ કાવે
તેમ બપો દેવું.

“ જાય તો જોજે, કાંઈ અડદ મગ ભરડી
દેતી નહિ, પીજી તો તારા ધ્યાનમાં આવે
તેમ કરજે. ”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

અડદાળો કાઢવો, (કામ કરાવી) શક્તિ ઉપ-
રાંત કામ કરાવી કામ કરનારને છેકળ થ-
કવી દેવું.

૨. સખ માર મારી હાડકાં પાંસળાં નરમ
કરી નાંખવાં.

અડદીઆ છાંટ્યા છે, બૂરડી નાખ્યો છે;
મંતરી લીધો છે.

અડધી રાતે ફૂવામાં ઉતરે તેવું, જે વખતે જે કામ કહીએ તે કરે એવું; અડી વેળાએ સહાય થાય એવું; ગમે તેવું જોખમનું અને ગમે તેવી મુશ્કેલીનું કામ ગમે તે વખતે કરવા તત્પર થવું; (અડધી રાતનો સમય ધણો ખારીક અને ફૂવામાં ઉતરવું એ ધણું જોખમ ભરેલું તે ઉપરથી)

અડધું અંગ, સ્ત્રી; પ્રિયા. ૨. સહાયકારી મિત્ર. અડધું અડધું થઈ જવું, કોઈ પ્યારા માણસને દેખી હર્ષધેલા થવું; અતિશય હરખાઈ જવું; પ્રેમધેલા બનવું.

અડધું થઈ જવું, અંગ સૂકાઈ જવું, (ચિંતાથી, ભયથી કે અતિશય કામના બોળથી) “આ અવિશ્વાસમાં અને અંતર્ભયમાં અમાલ અર્ધો થઈ ગયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. અધમુહ થવું. (મારથી) “માર ખાઈ ખાધને હું તો અર્ધો થઈ ગયો.”

૩. હારી થાકી બેસવું. (કામ કરીને)

અડધે શુક્રને, શુક્રનની દરકાર રાખ્યા વિના; કહેતાં વાર; કહ્યું કે તરતજ; વગર વિલંબે. “તેઓને પ્રોત્સેષેએ વીરવિદ્યાના બળવડે છૂટા કર્યા તેથી એ ખાપડા વીરત્યાર પછી સદા પ્રોત્સેષેને કામે અડધે શુક્રને આવી ઉભા રહેતા.”

શે. કથાસમાજ.

અડધો છે, (વાંકામાં) અડધો ઘેલો છે.

અડધો પાયો ઝોછો, કમ અક્કલ; સાડાત્રણ પાયો; ગાંડું; અદકપાંસળી; અક્કલ વિનાનું; ઢંગધડા વિનાનું.

“કચરાને ચૂલાશંકર બનેમાં અડધો પાયો ઝોછો છે.”

સાસુવહુની લડાઈ.

અડવા શેઠ, (અડવું=ધરેણું ગાંડાં સિવાયનું; ભવાઈમાં વાણિયાને અડવો કહે છે તે ઉપરથી) ઝોલીયા વાણિયાને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અડા દેવા, ફલાણો તો કામમાં અડા પણ દેતો નથી એટલે કામને અડતો પણ નથી—ખીલકુલ કામ કરતો નથી.

અડિયલ ટટું, (અડિયલ=હડીકું, અડ કરનાર એવા ટટું ઉપરથી) કહ્યું ન માને અને ચાલતાં ચાલતાં ઘણી વાર અટકી પડે એવા હડીલા માણસને માટે વપરાય છે.

અડીવેળાની ઠાલ, (ઠાલ=રક્ષક,) સહાય કરી શત્રુથી રક્ષણ કરે તેવું માણસ, નામ અથવા કામ.

અડીનો વખત, ખારીક પ્રસંગ; અણીનો પ્રસંગ.

અડુકદુકીઓ, બંને પક્ષથી ન્યારો રહી પોતાની મરજી માફક પક્ષમાંના કોઈને મદદ કરનાર. ૨. વધારાનો (ગેડી દડાની રમતમાં)

અડોલ કાટલું, જુઓ અંટોળ કાટલું.

અઢાર બાણ, બુચ્યાઓનું ટાણું.

અઢાર વાંકાં હોવાં, (જાંઠનાં અઢારે વાંકાં, એ કહેવત ઉપરથી) કોઈ માણસ ઢંગ ધડા વગરનું—કામ ઠેકાણા વિનાનું—ભલીવાર વિનાનું હોય તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે “એનામાં અઢાર વાંકાં છે.”

અઢાર વિશા, ઘણુંજ; પ્રમાણ કરતાં વધારે. “તેને ઘેર અઢાર વિશા દારિદ્ર છે.”

અંટોળ કાટલું, (અણ+તોલ+કાટલું, તોલ વગરનું કાટલું) મનમાનનું—સંતોષકારક કામ કરી ન શકે તેવું માણસ કે વસ્તુ.

અણુદોહું રહેવું, (અણુ દોહું=દોહ્યા વગરનું તે ઉપરથી) જરૂરનું કામ અટકી પડવું.

“કનકમાલિકા, (નિશ્વાસ નાખી) ત્યારે સખિ, આપણે ત્યાં ગયા વગર શું અણુદોહું રહ્યું છે? એમનું સુખ એજ ભોગવે.”

સત્યભામાખ્યાન.

અણુવિધ્યો આખલો, મસ્તાની સાંઠ; અણુધડ; સંસારના ટપલા ખાઈ ધડાયો ન હોય એવો બે ફિકરો. એ બે ફિકરાઈથી મસ્તાન

થએલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે;
ધાર્યલો કે કસાયલો નહિ એવો.

અણીનો વખત, અડીનો વખત; બારીક
પ્રસંગ. (સંભાળથી ચાલવા કે વર્તવા જેવો)
અથાણું કરવું, નિર્ધરક રાખી મૂકવું; ફેગટ
સંધરી રાખવું. (લાક્ષણિક)

“ તમે ઝાંકારતું કરો અથાણું,
મારી સાથે વંદાવન ચાલો રે,
બણે નરસંધ્યો મેલો કમંડળ,
કરમાં આગળ ચાલો.”

હારમાળા.

અદક જીલો, અટક બોલો; બહુબોલો.

અદક-અધક પાંસળી, (અડધી પાંસળી
ઝાંછી) અટકચાળું; સૂર્ય; જેમ ફાવે તેમ
વગર વિચારે બોલ્યા કરે એવું. અદક પાં-
સળી જાત વિશેષે કરીને હજમની કહેવાય છે.

અદખ કરવી-વાળવી, પોતાની નમ્રતા-
મર્યાદા દેખાડી મોટાંને માન આપવા બેઠ
હાંથને કોણીથી વાળી એક ઉપર એક એમ
ચઢાવી રાખવા.

અદસરતો કરવો, અધમુઝો કરવો.

અદા કરવી, આંખ મારવી; ઈશારત કરવી;
નેત્ર ફેંકવાં.

૨. ચાળા અથવા નખરાં કરવાં.

૩. અમલમાં આણવું; બજાવવું.

અદાલવાની કરે એવું, (આદ્ય ભવાની
ઉપરથી) આદ્ય ભવાનીના ભક્ત હીજડા
હોય છે તે એમ બોલે છે, તે ઉપરથી
હીજડાની પકિતમાં ખપે એવું; શૌર્ય-આ-
વડ વિનાતું.

અધબોખરું કરવું, અડધું થઈ જાય એ-
ટલો માર મારવો; ટીપવું; ઠોકવું. અધબો-
ખરું કરી નાંખવું, એ વિશેષ માણસને
લાગુ પડે છે.

અધર ઉડાવવું, કોઈ ન જાણે એમ ઠેકાણે
કરી દેવું. (કામ)

૨. મશ્કરીમાં ટુલાવવું; ભમાવવું. (માં-
ણસને)

અધર ને અધર રહેા છે, ગર્વિષ્ટ-મગર-
નમ્થું ન આપે એવા માણસને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે. “ એ તો અધર ને અધર
હીંડે છે” એમ પણ બોલાય છે.

૨. હરામ હાડકાંના-નીચા વળી કામ
ન કરનાર માણસને વિષે બોલતાં
પણ વપરાય છે.

“ અહંકાર કરતા અધિક,

ફરતા ઉન્મત્ત મન;

અધર ને અધર ગયા,

રાવણાદિ કંઈ જન.”

એક પ્રાચીન કવિ.

અધરને અધર રાખવું, ઠરીકામ બેસવા
ન દેવું; ગભરાવી નાંખવું; બાવરું બનાવવું;
નિરાંત વળવા ન દેવી. ૨. લાડ લડાવવાં; ઉમ-
ળકાભેર ઘણીજ સંભાળ રાખવી. “ આ પો-
તાના બાળકને અધર ને અધર રાખે છે.”
અધર માથું ફેરવું, મગરૂરીમાં મહાલવું. “ એતું
તો અધર માથું ફેરે છે.”

અધર લટકવું, આધાર વિનાતું રહેવું; ધંધા
રોજગાર વિનાતું રહેવું; અંતરિયાળ રહેવું;
અદખદ રહેવું; અધવચ દીચાયાં કરવું.

૨. પડું પડું થાય એવી-ફના થાય એવી-
આખર આવે એવી બારીક સ્થિતિમાં આવી
પડવું. ‘તે દિવસે દિવસે ઘણો નબળો થતો જાય
છે અને તેની જીંદગી હવે અધર લટક્યાં કરેછે.’

૩. સ્થિર ન રહેવું. (જીવ અધર લટકવો.)

અધવાર્યા ઉનાળાની ઘેલછા, મણીજ
ઘેલછા. (વસંત ઋતુમાં જે ખ્યાર-પ્રીતિની
ઘેલછા થઈ હોય તે ગ્રીષ્મ ઋતુમાં વધી
જાયછે તે ઉપરથી)

અધુરા પૂરા કરવા, (દહાડા અધ્યાહાર છે)
મંડવાડમાંથી બેઠો ન થાય એવા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કહું છું તો કર્મ ફૂટ્યા,
કરી લે અધુરા પૂરા,
આવ્યો ત્યારે આંધી મુઠી,
જમડા મેશે લૂંટી. ”

બોધચિંતામણિ.

અધુરે જવું, કસુવાવડ થવી.

અધોદીર્ઘ કાઢવું, (અધોદીર્ઘ-અર્ધા કાઠી)

શેરડી પીલીને તેના રસની અર્ધા કાઠી કાઢવી તેને અધોદીર્ઘ કાઢવું કહે છે.

અંત કાઠી નાંખવો, દુઃખ દેવું; થકવું; અશકત કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું.

અંત લેવો, આખરનું બાકી રહેલું જોર હોય તે પણ પાર કરવું; જીવ લેવો; પાછળ લાગ્યાં કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દેવાં કરવું; કંટાળો આપ્યાં કરવો; આગ્રહ કરવો. અંત લઈ નાંખવો પણ વપરાય છે.

અંતઃકરણનો ડાઘ, ભારે ધોક્કો. (મોટા દુઃખનો)

અંતઃકરણના લાળા, અંતરની ગુમ ચિંતા; કાળજીની ગુમ બળતરા; અતિશય થતો બળાપો.

અંતરની આગ, કાળજીની ગુપ્ત ચિંતા.

(અધ્યાત્માદિક)

અંતરમાં અગ્નિ લાગવો, કાળજી બળવું; બળી ઉઠવું; ચીચરવટો પેદા થવો; કંધાવિષ્ઠ થવું.

“ એવું સાંભળી પુરોહિતને,
અંતર અગ્નિ લાગ્યો;
સાંભળ્યો દાસીનો નંદન,
ભાલો રૂંદેમાં વાગ્યો. ”

ચંદ્રહાસ.

અંતરવાસો કરવો, વિવાહાદિ શુભ કામમાં ગણપત્યાદિનું પૂજન કરતાં લાલ પાઘડી વગેરેનો છેડો કાઢી કાટે નાંખવો.

અધાર પિછોડી ઝોરાઢવી; પોતાનો સ્વાર્થ પાર પાડવા સામાને છેતરવું; કામ કાઢી લેવા

સામાને આડું અવળું સમજાવી છેતરવું; સામાની અક્ષલ છેતરાય તેમ કરવું.

૨. તેનેજ દેખવું; તેનું (ઝોરાઢનારનુંજ) કહું માનવું. ‘ ફલાણે તો એને અધાર પિછોડી ઝોરાઢી છે. ’

અધાર પિછોડો ઝોરાઢવો, કાંઈ ન સૂઝવું; સૂતકાર થવું.

૨. અદસ્ય થવું; કોઈ ન દેખે તેમ થવું.

‘ વિક્રમ રાજ અધેર પિછોડો ઝોરાઢી ન ગરચર્યા જોવા નીકળતા. ’

અધાર પિછોડો કરવો, (અંધ+પિછોડો ; પિછોડી ઝોરાઢવાથી જેમ સામું કોઈ ઝોળખી શકતું નથી, તેમ કોઈ તદખીરથી ખરી વાત જણાવા ન દેવી. તે હપરથી બહાનું કે સખખ કાઢી તહોમત ઉડાવી દેવું; ઉઘાડી પડેલી વાત ચર્ચાતી બંધ કરવાની યુક્તિ કરવી; દોષને કાઢી નાંખવાની તજવીજ કરવી; ઢાંકપિછોડો કરવો.

અધારાં આવવાં, ઘણી ભૂખ લાગવાથી કે માથે પિત્ત ચઢવા વિગેરેથી એકાએક આંખે કાંઈ ન દેખાવું; ચોતરફ અંધારું અંધારું જણાવું. આ પ્રયોગ બહુવચનમાંજ વપરાય છે; અને આવી રીતે આવેલાં અધારાં થોડીજ વાર ટકે છે.

અધારાં ઉલેચવાં, અંધકારને ધરમાંથી પાત્ર ભરી ભરીને બહાર કાઢી નાંખવા જેવો વર્થ પ્રયાસ કરવો; મિથ્યા બાથોડીઆં મારવાં.

“ અધારાં ઉલેચતો, તું ઠરી ન બેઠો કામ;
અમૃત્ય અવસર નથ છે,
તું કયમ ન પામ્યો વિરામ. અવસર. ”

કવિ નરભોરામ.

બહુવચનમાંજ વપરાય છે,

અધારામાં કેટાવું, કાંઈજણ્યા વિના મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

અધારામાં જવું, અજ્ઞાતપણામાં કે જાંધમાં જવું; અજાણપણામાં જવું.

અધારામાં રહેવું, પ્રસિદ્ધ ન થાય-જાહેરમાં ન આવે-ન જણાય-ન દેખાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; ગુપ્ત રહેવું; ગુણિયત્વ-વિહાન માણસ જાહેરમાં ન આવે તે “અધારામાં રહ્યા” કહેવાય.

“ આજ સુધી તો આપનો અને રાણાનો સંબંધ શકરાયને અધારામાં રહ્યા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. ગુણ પ્રકાશ થાય નહિ તેવી સ્થિતિમાં રહેવું. પોતાની હોંશિયારી બહાર ન પડે તેવી ઉત્તેજન વગરની સ્થિતિમાં રહેવું. એથી ઉલટું અજવાળામાં આવવું. અંધારે પડવું પણ બોલાય છે.

અધારામાં રાખવું, ગુપ્ત રાખવું; છાનીવાત બહાર ન પાડવી; અગ્નિયું રાખવું; ગુણ પ્રકાશ ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવા દેવું. અંધારી ઓરાઢવી, કંઈ સૂઝવા ન દેવું; ભોળાવી નાંખવું; આંધળા પાટા દેવા.

અંધારી કોટડી; કેદખાતું; કારાગૃહ. એમાં ઘણું કરીને અંધારું હોય છે, તે ઉપરથી. અંધારી આંધવી, અંધારી આંધવાથી આસપાસ શું થાય છે તેની જોખમ ખબર પડતી નથી તેમ આંધળાઓત ખનવું; કાંઈ ન સૂઝવું. (માયાની અંધારી આંધવી.)

અંધારું વળી જવું, ચાલતું કામ અટકી પડવું અથવા તેમાં બિગાડ થવો; ધન્યાનમઃ થઈ જવું; અધિર ચાલવું; અવ્યવસ્થા થવી; પડી ભાગવું; બંધ પડવું.

“ કેટલાકનું ધારવું એમ હતું કે એ સાસરે જાય તો અમાલના ઘરમાં અંધારું જ વળી જાય.)

સરસ્વતીચંદ્ર.

અંધારે અંજવાળો, જાહેર રીતે કે છાતું; લાંબ મળે લાં ને તેવી રીતે; અંધારે અંધારે; ગુપ્તપણે.

અંધારે પડવું, ઠંકાઈ જવું; ગુપ્ત રહેવું. (વાત, વગેરે)

અન્નપરબ્રહ્મ, અન્ન એ જાતેજ ઉત્તમ બ્રહ્મા. સધળું માન અને શ્રીતિ તે અન્નને જ. અન્નબ્રહ્મસોવિષ્ણુ, મોક્ષાદેવોમહેશ્વરઃ. પવંજ્ઞાત્વાતુરોમુંકે, તસ્યદોષોનાવિચતો. (એવો મંત્ર ભણી બ્રાહ્મણો જન્મે છે.)

અન્નપાણી ઝેર થઈ જવાં, દીલગીરીના આવેશમાં ખાવું પીવું ઝેર જેવું અકારૂં લાગવું; ખોરાકની સઘળી લહેજત અને પોષક શક્તિ નાશુદ થવી. અન્નનું પાણી થવું પણ વખતે બોલાય છે.

૨. તાવ વગેરે વ્યાધિમાં ખાવું પીવું ના રચવું.

અન્નને ને દાંતને વેર, અન્ન અને દાંતને સગાઈ-મેળાપ ન થાય એવી માણસની ગરીબ સ્થિતિ; અન્નના સાંસા; મહા મહેનતે ખાવાનું મળતું હોય તેવો હાલત.

અન્નનો કીડો-પિંડ, અન્ન ઉપર જેવું છવન છે તે (વૃદ્ધ, બાળક કે આઉધરને માટે વપરાય છે.)

અન્નનો માળવો, (માળવામાં અન્ન બારે માસ પાકે છે, તે ઉપરથી) અન્નનો દાતાર.

“ અરે એ નર જેવા અન્નનો માળવો, તેમ ગરીબનો બેઢી અને પંડિતોનો પ્રાણ બીજો થવો હર્લભ છે. ”

જોજસુબોધરતમાળા.

અન્યે કે પન્યે, (ખીજની પાસે કસાવવું અથવા પોતે કરી આપવું જ) ગમે તેમ કરીને પણ કરી આપવુંજ એવા અર્થમાં વપરાય છે. ‘ માઈ કામ અન્યે કે પન્યે કરવું પડશે. ’

અપુશ કાઠી નાંખવી, (આંપપણું કાઠી નાંખવું,) થકવવું; કાયર કરવું.

અખોખે પડવી, કાંઈ ચીજ ખાવાપર ધણો અલાવ થાય છે સારે તે ચીજ અખોખે પડી કહેવાય છે.

અખોલા લેવા, બોલવું ચાલવું બંધ કરવું. (રીસમાં)

અભરાઈપર મૂકવું, (કરીથી ઉપયોગમાં

ન લેવા જેવું હોય એવી વસ્તુ અથવા વિચારને બાજુએ મૂકવા. બ્યારે ચોપડીઓ ઉપયોગની ન હોય ત્યારે તે જાંચે મૂકવામાં આવે છે અથવા ધરનાં ન વપરાતાં વાસણો જાંચે અભરાર્થપર મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) તિરાણું-દૂર રાખી મૂકવું; કોરે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું; વેરાતું પડવું હોય ત્યાંથી લઇને ઘટતે ઠેકાણે મૂકવું. ૨. ચોરવું. ૩. વિસારે મેલવું.

અભોગ વાળવો, છેડા આણવો; સમાપ્તિ કરવી; માંડી વાળવું. (કવિતામાં)

અંબાતું પડવું, ઘણી મુદત સુધી લંબાયાં કરવું. (કાંઈ આરભેલું કામ.) અંબાતું નાખવું એટલે ઘણી મુદત સુધી લંબાવવું અમર ધાગા એઠવા, જીવનમુક્ત થવું.

(પ્રાચીન કવિતામાં)

અમલપાણી કરવાં, કદે કરવી.

અમાસનો ચંદ્રમા, (વક્રોક્તિમાં) અમાસની રાત્રીના જેવી કાળા મોઢાવાળી કદરૂપી સ્ત્રીને વિષે બોલનાં વપરાય છે.

અમૃતગુટિકા, મનોરંજક કે નવિન ખબરનો ફકરો; સુંદર ગાન કે કથાનો ટુચકો; સ્વાદિષ્ટ ફાકો, શુભાખી ડોલું, વગેરે.

અરખા ઉડવા, શુસ્સાથી કોઇની સામે થવું. (અરખા=આરખોની લડાઈ)

અરખા પીને જવું-આવવું, શકિત-હિંમત-સામર્થ્ય ટકાવી રાખવું. (શુસ્સા ભરેલી વાણીની સામે)

અર્ધ્ય આપવો, નાશ કરવો; નુકશાન કરવું. (લાક્ષણિક)

અર્ધ્ય લઈને ઊભા રહેવું, નાશ કરવો કે કોઇને નુકશાન કરવા તૈયાર થવું-તત્પર રહેવું. (લાક્ષણિક)

અલખ નિરંજન, હરકોઈ માયાના વિષયમાં વિરક્ત એવો જે કોઈ તે; માયાના લેપ વિનાનો.

અણા એક ખદામ, અણાની પાસે એક ખદામની પણ માગણી થતી હોય એવી હાલત; માલમિલકતમાં જોવા જઈએ તો કંઈ નહિ; છેક નિર્ધનતા કે કમજોરપણું બતાવે છે.

“ તેના છાપરામાં અણા એક ખદામ મળે નહિ, ઢોરઢાંખર કે સીમમાં પ્રાવીણું ભોંય પણ મળે નહિ, તેથી તે બિચારાને રોજ મહેનત મજૂરી કરવી પડતી હતી. ”

ગર્ભવસેન.

અણા કોટે વળગવી, (અણા, ખલા ઉપરથી) સાંડે કરવા જતાં નડાંડે થઈ જવું; પીડા થઈ પડવી; નડતર થવું; અણા વળગવી; કાયદો કરતાં ઉલટો ગેરકાયદો થવો.

અણાઈ કારખાતું, નિયમ, કે વ્યવસ્થા વગરનું-ધીમે ધીમે થયાં કરે એવું રસળતું કામ; અનિયમિત-અવ્યવસ્થિત કામ. ‘ તારે તો અણાઈ કારખાતું છે, ’

અણાની ગાતડી, (પરમેશ્વરની ગાય જેને આપણે કહીએ છીએ તે એટલી તો ચોચી અને નરમ હોય છે કે જરા ચગદાય તો મરી જાય તે ઉપરથી) હરકોઈ ગરીબ, લાચાર કે હોશ વગરના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અણી દહીંના તડાકા, આડા તેડા ને ટાઢા પહોરના રોખચણી જેવા મિથ્યા ગપાટા.

“ ધરતું કામ પડતું મુકી કે પૂરે કરી પસ્વારીને પણ પરધેર અણીદહીંના તડાકા મારવા જવું નહિ. ”

સુંદરિયુગ્મંદિર.

અલાણી બાઈ ને ફલાણી બાઈ, આ અને પેલી; “ અલાણી બાઈને ફલાણી બાઈ કરતી ફરે છે ” એમ ઘેરેઘેર ફરતી અને ધરની ઘણીને બોલાવી ચરસા જેનારી સ્ત્રીના સંબંધમાં બોલાય છે.

અલેક ગિરનારી, (લાક્ષણિક) બાંખી આવો; પાસે કાંઈજ ન હોય તેવું.

અસેલટપુ ઠોકવું, (અસેલ=નિયમ વિનાનું+
ટપુ=ગપ) અટકળથી કહેવું; આશરેથી-
રામ આશરે બોલી દેવું.

અવનીનું આકાશ અને આકાશની અ-
વની કરે એવું; મોટો ઉચ્ચપાથક કરી
નાંખે એવું, મહા ખટપટીઈ; ઉધાનું ચપું
ને ચત્તાનું ઊંધું કરે એવું; ઘણુંજ ઘાસમે-
લીઈ.

“ગોપબંધુ અવનીનું આકાશ ને આકા-
શની અવની કરી નાંખે એમાંનો છે.”

સસભામાખ્યાન

અવસરપાણી, સુઆનો દહાડો; દહાડો-
પાણી.

અવળચંડી રાંડ જેવું, કહીએ કંઈ સારે કરે
કંઈ તેવું. અવળું-ઊંધું.-ઉલટું કરનારને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અવળપચક થવું, (ધનિષ્ઠાના ઉત્તરાર્ધથી
તે અશ્વિનીના પૂર્વાર્ધ લગીનાં જે પાંચ ન-
ક્ષત્ર તેમાં પરદેશ જવાનો તથા ઘાસ
લાકડાં વહોરવાનો નિષેધ કહેા છે; વળી પં-
ચક જેસતાં કંઈ અવળું-ખોટું થાય તો
તેવુંને તેવું પાંચ વખત થાય છે એમ કહે-
વાય છે. જ્યોતિષ્યમાં.) સાફ કરવા જતાં
માહું થવું. સવળું કરવા જતાં અવળું
ચર્ધ જવું.

“ના સ્વામીનાય એમ ઉતાવળ કરશે નહિ,
આપણી કાશુ જામ્યા વગર આવી જાતની
તપાસથી વખતે અવળપચક ચર્ધ પડે માટે
વખત આવે ચર્ધ રહેશે.”

ગર્ધવસેન.

અવળા પાટા દેવા, ઉપરા ઉપરી એક પછી
એક એમ સુદેસર વાત ઠસાવવાને બદલે
અવળું-ખોટું સમજાવી બમાવવું અથવા
બમાવી પોતાનો મતનું કરવું

અવળા પાસા પડવા, કરેલી યુક્તિ નિષ્ફળ
જવી-પાર ન પડવી; ધારેલો ખેત અર્થ જવો;

સવળું કરવા જતાં ઉલટું ચર્ધ પડવું (દેવ-
યોગે) દેવે વાંકું ઉત-વું. તેથી ઉલટું સ-
વળા પાસા પડવા.

“આજ વેળા એહની છે, જે કરે તે થાય,
દિવસ વાંકો આપણો, મા પછા અવળા
દાવ.”

સુરેખાહરણ.

“યશને સુખ મળ્યાં હોત તો આપણી
છાતી કેવી પુલાત? કે આપણે કોઈની સ-
હાયતા સિવાય આપણે આપણી પોતાની
બુદ્ધિથી કામ પાર પાડ્યું! તેમ આ અવળા
પાસા પછા તો તેનાં પણ ક્ષણ ભોગવવાં.”

નર્મગદ્ય.

અવળા પૂજેલા, પૂર્વ જન્મે પાપ કરેલાં;
જેમજે તેવી રીતે પૂર્વે પ્રભુચર્મ નહિ કરેલાં.

અવળી પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. બોલેલું ફેરવવું. ૩. પક્ષ-બાજુ બદલવી.

અવળે પાને ચૂનો દેવડાવવો, મરજી વિરુદ્ધ
કામ કરાવી કનડવું; સંતાપવું

અવળે મોઢે પડવું, પથારી વશ થવું; મંદ-
વાડ ભોગવવો; ખાટલે પડવું.

અશ્વિની કુમાર, ઉત્તમ વૈદ્ય અથવા ખુબ
સુરત માણસ.

૨. એક જાતનો મંત્ર. (દુર્વાસાએ કું-
તીને આપેલો)

૩. તૈયાર કરેલા કોઈ મુકરર દવા,

અસ્ત કરવું, મારી નાખવું.

અળગું ચઢવું, દહાડો વઢવો; બેરાંએ મોહું
અળગું બેસવું.

“જમનાને આ વખત અળગું ચઢ્યું છે
માટે ખરચની તૈયારી રાખજો.”

અળગું બેસવું, સ્ત્રીને શતુ આવવો.

અળિયા તળે આવવું, (અળિયા=દેવા)
ઉપકારના બંધન તળે આવવું; ઓશિયાળા
બનવું.

“શું કરવાં આપણે કોઈના અળિયા તળે
આવવું પડે?”

અક્ષત ઉતારવા, ભૂત વગેરે આડાંનો સંદેહ

આવવાથી શું છે તે ગુણીની પાસેથી જાણી લેવા સાર સપડાયલાં મ.ણુમના માયા ઉપર અનાજના દાણા સાત તાર ફેરવવા ને પછી પોટલી બાંધી, સુતું હોય ત્યાં માયા તળે મૂકવી.

અક્ષત છાંટવા, દેવે પ્રાણણને, અથવા પ્રા-

ણણે યજમાનને આશીર્વાદ ભણી ચોખા નાખવા.

અક્ષર ઉતારવા, મહેણું ટાળવું; માયેથી ભાર ઉતારવો

અક્ષર વાળવા, અક્ષર છુટીને મરોડમાં આવવા; લખી આપેલા ખરડાં પર વારે વારે લખ્યાં કરવું. હાથ વાળવા પણ બોલાય છે.

આ.

આંક પાડવો, મૂલ્ય નક્કી કરવું; કિંમત કહેવી-કરાવવી.

આંકડો અધરને અધર રહ્યોછે, બહુ ગર્વછે; ટેકછે; ફૂટી રહ્યોછે.

આંકડો ઊંચો ને ઊંચો રાખવો, અતિ ગર્વ ધરવો; પોતાના તોરમાં રહેવું; ગર્વિષ્ઠ થવું.

“સારે શું પ્રતાપ, બાદશાહથી આંકડો ઊંચો રાખશે?”

પ્રતાપનાટક.

આંકડો કરવો, લેણદેણ સંબંધી હિસાબ ગણવો.

આંકડો નમવો, ટેક-ગર્વ ઓછો થવો; નરમ પડવું; ગર્વ-મગ્જર ઉતરવો; અક્ષગર્હફક્ષગર્હ ઓછી થવી.

“જો તમારો આંકડો નીચો ના નમાવું તો માફ નામ માનસિંધ મા જાણશો.”

પ્રતાપનાટક

આંકડો નરમ થવો, ગર્વ ઉતરવો; નરમ પડવું; ટેક ઓછો થવો.

“સંસારમાં અનેક તરેહના વા વાવાથી તેનો આંકડો કંઈક નરમ થયો હતો.”

જે બહેનો.

આંકડો મૂકવો, ગર્વ છોડી દેવો; ટેક મૂકવો; નાદ કમી કરવો.

“રાંકડો જાણી કહે તુંને માંકડો, આંકડો મેલશે તો જ જીવો.”

અંગદવિદિ.

આંખ આડા કાન કરવા, જોયું કે સાંભળ્યું નથી એમ કરવું-ગણી કાઢવું; પક્ષાઈમાં વાત ઉડાવી દેવી; દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરી નાખવું; ન ગણુકારવું; ઉડાવી દેવું; બેદરકાર રહેવું.

“હૈયાતોડ કરતાં હાથ તોડ સારી; બળ્યું એનું મોં, એમ બડબડને ફડફડ કપા કરે; સુંદરતો ગિચારી આંખ આડા કાન કરે, જાણે બહેરી હોય ને.”

સાસુવહની લગાઇ.

આંખ આવવી, ગરમી વગેરેથી આંખ લાલ થઈ સુજી આવવી.

આંખ ઉઘડવી, જાગૃત થવું; જ્ઞાન આવવું; સમજ આવવી; અક્ષલ સ્પષ્ટી; શુદ્ધિપર આવવું.

આંખ ઉઘાડીને જોવું એટલે બુદ્ધિ પુરઃસર વિચાર કરવો

“મેં હાથ જોડીને ધરિનના રાજપુત્રને ઘણો ઉપદેશ આપ્યો પરંતુ તેની આંખો ઉઘડતી નથી. તે શંખ શીરોમણિ શુદ્ધિપર આવતો નથી.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આંખ ઉઠવી, આંખ દુખવાં આવવી.

આંખ ઊંચી કરવી, આંખ ઉઘાડીને સામું જોવું. (માંદા માણસે) ૨. સામે થવા હિંમત ધરવી.

“ તારી સામે આંખો ઊંચી કરે એવો હું કોઈ દેખતો નથી એ બધું ખરું, પણ નવ લાખની ગાદીના ધણીને આવી છોકરવાદી છાને નહિ. ”

ગુ. જુની વાર્તા.

આંખ એકઠી થવી, જે જણની સામસામી મીઠ મંડાવી; નજર એક થવી.

આંખ કરવી, ઈશકબાજીથી જોવું.

આંખ કાઢવી-ફેરવવી, ધમકાવવું; કોળા કાઢવા; ખીવડાવવું.

“ નોતરીયો નિર્મોહ્ય દિસે, આંખો લગનને દહાડે; અધર હસે તે કર ઘસે, વિપ્ર ઉપર આંખ કાઢે. ”

નળાખ્યાન.

“ ઘેર ગઈ ગોપિયું સર્વે, નિદ્રા કો કરતી નથી; સ્વામી મારે, આંખલડી કાઢે, ડરાવી ડરતી નથી. ”

નરસિંહ મહેતા.

આંખ ખસેડવી, કામ ઉપરથી ચિત્ત કાઢી નાખવું.

આંખ ચગાવવી, કટાક્ષ ફેંકવાં; ઈશારત કરવી.

આંખ ચઢી આવવી, આંખ દુખવા આવવી.

આંખ ચઢી જવી, (ક્રોધમાં)

૨. (ગર્વમાં)

“ રાત્ર દેખ્યો હો, આંખ ચઢી ગઈ; વાતને જાણી હો, વાત ધાડી થઈ. ”

હારમાળા.

“ ભાઈ આંખો તમારી ચઢી જતી, સારે ડરતો મોટો દેવરે-સામા થતાં. ”

કવિ બાપુ.

આંખ ચળી જવી, ફાટી નજરે જોવું.

આંખ ચોરવી, સટકી જવું; લુચ્ચાઈથી નજર ફેરવી દેવો; નજરે પડ્યા સિવાય અથવા નજર ચૂકવી જતું રહેવું.

૨. છેતરવું (સામો માણસ ન જાણે એમ) નજર ચૂકવી ભૂલયાપ ખવડાવવી.

આંખ ચોરાવી, છેતરાવું; ભૂલાવો ખાવો; ગંદલત થવી; થાપ ખાઈ જવી; નજર ચૂકવી ગોથું ખાઈ જવું.

આંખ ચોળીને રહેવું, કાંઈ તુકસાન થતાં પોતાનાથી કાંઈ ન નીપજે એવી શોકભરી સ્થિતિમાં રહેવું; પસ્તાવો કરવો; પસ્તાઈને હારી થાકી બેસવું; રડી રહેવું; પોતાનું કાંઈ ન ચાલવાથી નિરાશ થઈ જવું-રહેવું.

“ આર્ય પુત્રની અપ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી અને આખરે આંખ ચોળીને રહેવું. અરે પ્રભુ, ગોપ બંધુને તે તે શાનો ધડ્યો છે? (એમ કહી નિશ્વાસ નાંખે છે) ”

સત્યભામાખ્યાન.

આંખ ટાઢી થવી, સંતોષ થવો; નિરાંત વળવી.

“ કવિના મુખરૂપ ચંદ્રથી, આંખો ટાઢી થાય. ” ચંદ્રાલોક.

“ સગાં તે સોનાનું ઢીમ, આંખ થાયછે ટાઢી ઢીમ. ” ચંદ્રદાસ.

આંખ ઠરવી, સંતોષ થવો; આંખ ઠરીને હીમ થવી. પણ બોલાયછે.

“ નાનણિયાં વરકન્યાને જોવાથી આંખો ઠરીને હીમ થાયછે. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

આંખ ઠરી જવી, એટલે આંખ સ્થિર થઈ જવી-મરીજવું.

આંખ તરવી, તાવથી આંખ ચળકવી.

આંખ તળે આવવું, નજરે ચઢવું.

૨. પસંદ પડવું; નજરમાં આવવું;

“ જેનું મન જેણું મળ્યું તેને સુખ તેથી મળે. તે વિના તેથી સાફરે, નાવે તેની આંખ તળે. ” રૂપરાજ.

આંખ દખાઈ જવી, મરી જવું; મરણ પા-
મવું; અચકીજવું.

આંખ દેખાડવી, ધમકી બતાવવી.

આંખ નીકળી પડવી, કોઈનું સાંઝે દેખી
ન ખમાવું; અદેખાઈ આવવી-થવી.

“ સહિયર સમાણી મારી ચમત કરે ને ની-
કળી પડે મારી આંખોરે, માડી જીવાની
આ જીરવાય નહિ?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ પાકી જવી, કોઈ વસ્તુ ખારીકાઈથી
વારંવાર જોવાથી આંખને શ્રમ પહોંચવો-
થાકી જવું. (અત્યુક્તિ)

આંખ ફરકવી, પુરૂષની જમણી અને સ્ત્રી-
ની ડાબી આંખ ફરકે તે શુભ, અને તે-
થી ઉલટું પુરૂષની ડાબી અને સ્ત્રીની જ-
મણી આંખ ફરકે તે અશુભ ગણાયછે.
કહ્યું છે કે-

પુંસાંદાક્ષિણનેત્રસ્ય, સ્ફુરણમિષ્ટમુચ્યતે
નારીણાં વિપરીતં ત્ત્વ, વિપરીતં ત્ત્વયોઃ પુનઃ

(આંખનાં પોપચાંએ રહી રહીને ઢૂંજવું)

આંખ ફરી જવી, ક્રોધાયમાન થવું; ગુ-
સ્સે થવું.

આંખ ફાટવી, ગુસ્સો ચઢી આવવો; વેર-
લેવામાં અથવા સામા થવામાં હાડ જવાનું
ડોળ જણાવું.

૨. મસ્તીમાં આવવું.

“ આંખો તમારી ભાઈ ફાટતી, જોઈ ડર-
તા સહુ લોકરે, સામા થતા.”

કવિજ્ઞાપુ.

આંખ ફુટવી, આંધળા થવું; ન દેખાવું.

૨. આંધળા જેવું થવું; જોઈ જોઈને થા-
કી જવું; આંખને શ્રમ પહોંચવો.

૩. જીદિ પુરઃસર વિચાર ન સૂઝવો; ઊં-
ધું કરવું; અવિચારી બનવું; જીદિ
જવી; ભાન ટળવું; મૂર્ખ બનવું; અ-
ક્લ શુભ થવી.

૪. ધ્યાન જતું રહેવું; લક્ષ ન હોવું.

“ વૃંદાવન શોધ્યુંરે, સ્યામા સહુ મળીરે,
આંખડિયે આવે ભરિ ભરિ નીર. શોધતાં
થાકી રે, કુટી જોઈ જોઈ આંખડી રે તોય
ન મળ્યા વાંસો બળતા વીર.”

નૃસિંહ મહેતા.

“ અંગદ કહે ઉત્તર શેં નથી આપતા, (શ-
કે) સર્વની આંખ કે જ્ઞાન કુટયા.”

શામળમદ

આંખનું કુટેલું એટલે અવિચારી; મૂર્ખ
આંખ ફેંકવી, ઇશ્વારત કરવી; કટાક્ષ ફેંક-
વાં-મારવાં.

આંખ ફેરવવી, ગુસ્સે થવું; કરડી નજર કરવી.

“ તે આગળ ધાયો અને આંખ ફેરવીને
ફડિને-ડને દમ ભીંડવ્યો, અને ડુંખરાવ્યો કે
તું શુભ દૂત થઈને મારી પાસેથી આ બે-
ટનું રાજ ખુચી લેવાના બેતમાં આવ્યો-
છું.”

શે. કથાસમાજ

આંખ ફેરવીને જોવું એટલે ચારે પાસ
નજર કરીને જોવું. ૨ કરડી નજરથી જોવું.
આંખ ફેરવી જવી એટલે ઉપર ઉપરથી
જોઈ જવું.

આંખ ફાટવી, આંખને શ્રમ આપવો. (કો-
ઈ અગત્યની બાબત વાંચવામાં કે જોવામાં)

“ શું છે, શું છે, શું? આવેલા નવો નયંદ્રની
બહાલી થનારી તે તું નહિ કે? વાંચ આ,
અને ફોડ આંખો. કાગળના કટકા ધુજતી
કુમુદ ઉપર ફેંક્યા.”

સરસ્વતીચંદ્ર

આંખ બતાવવી, ધમકા આપવી-બતાવવી.

આંખ ભરવી, આંસુ આણવાં; રડવું.

આંખ ભરાઈ જવી, સંતોષની સાથે મન
આકર્ષાવું; તલ્લીન થવું; આંખ ફરી જવી.

“ તેના સર્વ અવયવોના ઘાટ પ્રમાણસર

પણ મોટા હતો એટલે જોનારની આંખ એકદમ ભરાઈ જતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ ભારે થવી, (નિદ્રાના દબાણથી અથવા નિદ્રાએ મૂકેલા ભારથી) સુવાની વૃત્તિ થવી. ૨. અદેખાઈ થવી. ૩. આંખ દુઃખવાનાં ચિન્હ જણાવાં.

આંખ મળવી, બિંધવું અથવા બિંધતી લહેરમાં આવવું. આંખે આંખ મળવી એટલે એક નજર થવી.

“ ગોવિંદ રાયને આમતેષ આજોઠતાં કાંઈ એન પડતું નહિ અને ભોગ ભોગે આંખ મળી જાય તો નાસારાં સ્વપ્નથી નિદ્રા વિધિત થતી હતી. ”

શુ. જૂની વાર્તા.

“ ક્યાં રમિયારે વાલમ રાતલડી, લડય ઉતા હોડો છેલ્લખીલા મળી મળી ભમે રે આંખલડી: ક્યાં. ”

નર્મકવિતા.

આંખ માંડવી, ધ્યાન રાખેલી નજરે જોવું.

આંખ મારવી, ઇશારત કરવી; કટાક્ષ દેંકવાં; ઇશકગાળથી જોવું.

આંખ મીંચવી, બિંધવાની તૈયારીમાં હોવું અથવા બિંધવું.

૨. મરીજવું.

“ મીંચાતી મારી આંખ મરણથી, તોય રહે એ કીકી જેમ મીંચી આંખમારે-દયાના. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ મીંચીને, આગળપાછળનો વિચાર કર્યા વિના; કશાની દરકાર રાખ્યા વિના; વગર સમજે.

“ મુંદરને હરિનદે આખો મીંચી જગ-લીપણે બહુજ મારી હતી, તે તેમના જાણવામાં ન હોતું. ”

સાસુવહની ત્રાકાહ.

“ કટલાએક તો ઘેરાના ટોળામાં જેમ એક ઘેટું ખીજતી પાછળ જાયછે તેમ દેખા-દેખી કરેછે તે ખીજ કરે તેમ આંખ મીંચીને વગર વિચારે કર્યા જાયછે. ” -

નર્મગદ્ય.

“ માળાનો મર્મ તવ જાણે, આંખો મીંચીને મણકા તાણે. ”

કવિ બાપુ.

૨. ઉતાવળે; જલદીથી.

૩. ધ્યાન ધરીને; નિશ્ચય કરીને.

આંખ મીંચીને અંધારું કરવું, અંધ. જિયાં કરવાં; આગળ પાછળનો વિચાર કરવાથી જે કામ ન થતું હેય તે વિચાર કર્યા વિના એકદમ કરી નાંખવું;

આંખ રાખવી (ઉપર), દેખરેખ રાખવી; નજર રાખવી.

આંખ સારીછે, અમીદારી છે; દયા છે; રહેમ નજરછે. ‘આ ડોસાની આંખ સારી છે’.

આંખ હોવી, મહેરબાની હોવી; દેખરેખ હોવી; નજર હોવી.

“ દેવતાઓ લઢાઈનું પરિણામ જોવાને તમર થઈ રહેલાછે; તેઓની આંખ આપણા ઉપર છે, માટે રે ત્રસ રજપૂતો, તમારા ક્ષત્રિનામનું સાર્યક કરો. ”

કરણધેસો.

૩. ઘણુંજ ખ્યાલ હોવું (આંખ જેવું)

“ એતો મારી આંખ છે. ”

આંખમાંડલો કરવો, રહે અવસરે અંજી-ને કપાળે ને ગાલે, ઝાડ, પટ્ટુ, પટ્ટી, વગેરેનાં ચિત્રો, મુંદરને બજેલાં સોપારીથી કાઢીને તે ઉપર હલકી કટોરી ચોટવી.

આંખની કીકી, કાળજીની ડોર; ઘણુંજ ખ્યાલ; આંખની કીકી જેવું વડાહું;

આંખનું કાર્યું છે, થોડું દેખાયછે; આંખે આંખ મારેછે; આંખનું તેજ કમી થયુંછે.

“ મરવાની અગાઉ સાત આંધ વર્ષ ક-

વિને આંખનું કાચું થયું હતું ને બે વર્ષ
તો તે છેક જ અંધ હતો; ”

નર્મગદ્ય.

૨. આંધળું છે.

આંખનો પાટો, આંખના પાટાનેવું અ-
ણગમતું; અળખામણું એવું જ કંઈ તે.

આંખમાં અમી છે, માયાળુ છે.

આંખમાં આંગળીઓ ધાલવી, ભોળવીને
છેતરવું-ઠગવું. (સામો માણસ દેખે-જાણે
એમ)

આંખમાં આંજવું, છેતરવું; ફસાવવું; ભો-
ળવી નાંખવું; સામાની અફલ છેતરાય એ-
એમ કરવું.

૧. શરમીંદુ પાડવું; ઝાંખું કરવું; પાણી
ભરાવવું; ઢાંકી નાંખવું. (પોતાના
કરતાં રૂપ ગુણમાં કમી હોવાથી)

આંખમાં આવવું, કંઈક અદેખાઈ સાથે
ખીજાનું કંઈ લેવાની દાનત થવી; ઈર્ષ્યા
થવી; કોઈનું સાફ દેખી ન ખમાવું.

આંખમાં કમળો હોવો, અદેખાઈ હોવી;
ઈર્ષ્યા હોવી; અદેખાઈમાં સામાનું સહન
ન થતાં તેનું ખરાબ કરવાનો ભાવ હોવો;
કોઈનું કાંઈ સાફ જોયું-સાંભળ્યું ન ખમાય
તેવી લાગણી થઈ આવવી. જ્યારે કોઈ
માણસને આંદા-છિદ્ર-વાંક શોધ્યાં કરવાનો
સ્વભાવ પડી ગયો હોય ત્યારે તેને વિષે ખો-
લતાં એમ વપરાય છે કે તેની આંખમાં ક-
મળો છે.

આંખમાં કરગર આવવી, ઈર્ષ્યા થવી. અ-
દેખાઈ થવી; સામાનું સાફ જોઈ દીલમાં
ખટકાં કરવું; આંખમાં ખુચવું.

આંખમાં કુવા પડવા, નખખાઈથી કે કોઈ
એવાજ બીજા કારણથી આંખો ઊંડી પેસી
જવી. (અત્યુક્તિ)

આંખમાં ખુત્તસ આવવી, ઝેર આવવું;
ગુસ્સે થવું; ક્રોધ ચઢવો; વેર લેવાને ટાંપી

રહેવું; રોષે ચઢવું; વેર લેવાના જોરસાપેર
આવી જવું.

“ મૂળાના ચોરને મેચકાના માર પડે એ
રીતે એક કેરીની વિસાત સાફ કાળીએ ફેર
વરતાવેશે જોઈ પંથીઓની આંખમાં ખુત્તસ
આવી. ”

ગર્ધવસેન.

“ ખ્યાર અને પૈસો એ બે શું ના કરે;
સ્વર્ગ દેખાડે ધડીમાં નફે લેય જો;
ધર્મ કરેને ધડીમાં ખુન આંખે ભરે;
ભરસો એનો સમજી ન કરવો લેશ જો. આં
નર્મકવિતા.

આંખમાં ખુચવું, આંખમાં આવવું જુઓ.
આંખમાં ઝેર આવવું-ભરાવું, અદેખાઈની
સાથે ખીજાનું કંઈ લેવાની દાનત થવી;
ઈર્ષ્યા થવી.

આંખમાં ઝેર વરસવું, (ક્રોધ ભરેલી આં-
ખની ઉત્પ્રેક્ષા)

આંખમાં તતડિયા પડવા, આંખમાં તત-
ડિયા પડવાથી આંખો બળે છે તેમ અદે-
ખાઈથી ખીજાનું સાફ જોઈ બળવું; સામાનું
સુખ જોઈ તેવું સુખ પોતાને નથી એમ
ધારી મનમાં બળી ઉડવું. ૨ માં લાગવું.
આંખમાં ધૂળ નાંખવી, (ધૂળ ઉરાડી આં-
ખમાં નાખવાથી સામો માણસ પોતાની
આસપાસ શું બને છે તે જોઈ કે જાણી
શકતો નથી, તેમજ તેનું જોર છેક કમી થઈ
જાય છે તે ઉપરથી) પ્રપંચ કરી ઠગવું; ભૂલ
થાપ આવવી; સામો માણસ છેતરાય એમ
કરવું.

“ કાકોર પડ્યા તે વખત તેણે પોતાને
એધાન છે એવી ખોટીવાત ચલાવી અને
પેટે તાંસળું બાંધી દરબારીઓની આંખમાં
ધૂળ નાંખી. ”

ગર્ધવસેન.

“ રૂઢમણિ-મને એમ લાગે છે કે આપણું

સર્વેની આંખમાં ધૂળ નાંખી. એ એનું ધાર્યું કરશે; જો સખિ, એમ થાયતો સામા થવામાં શો માલ રહ્યા ? ”

સત્યભામાખ્યાન.

આંખમાં પાણી આવવું, રડવું; આંખું આણવાં. ૨. (ધૂમાડો, ગરમી વગેરેથી).

૩. અંતઃકરણમાં દયાની લાગણી થઈ આવવી; ગળગળું થવું; હૈયું પીગળી જવું.

આંખમાં પિયા આવવા, અદેખાઈ આવવી; ઈર્ષ્યાને કારણે કોઈનું સુખ દેખી અંતરમાં બળવું; કોઈનું સાફ ન જોઈ શકવું. (આંખ દુખે છે ત્યારે પિયા આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

આંખમાં ભમરીયો રમવી, આંખની કાકી ચક્રાર પછે આમતેમ ફરવી. (રૂપક)

આંખમાં મરચાં લાગવાં, જુઓ આંખમાં તડતડિયા પડવા.

આંખમાં મીઠું આંજવું—નાખવું—ભરવું, આંખમાં મીઠું નાંખ્યું હોય તેવી દશાઓ પહોંચાડવું; રીખાવવું; કનડવું; ખૂમો પડાવવી; સામો માણસ જાણે પણ તેનું કાંઈ ન આવે એવી રીતે દુઃખ દેવાની તજવીજ કરવી.

૨. (સામાનું કાળજી બળે એવું આચરણ કરવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક) શરમીન્દુ પાડવું; ઝાંખું કરવું; ઢાંકો નાંખવું; પાણી ભરવું; હરાવવું; થકવવું; ઉતારી પાડવું;

૩. છેતરવું; ઠગવું; ભોળવી નાંખવું; કહેલું ખરું માને તેમ કરવું અથવા છાની વાત કહી દે તેમ કરવું; ખોટું સમજાવીને ફાંદામાં આણવું; ભૂલયાપ આપી ફસાવવું.

આંખમાં મીઠું પડવું, બળવું. (અદેખાઈથી)

“ આ પ્રમાણે થતી ધામ ધૂમથી ગોવિંદ રામના ઘરમાં આવી ભરાતી ભૂષણલક્ષ્મી જોઈ નાગરની આંખમાં મીઠું પડ્યું. ”

ગુ. જીની વાર્તા.

આંખમાં રાઈ ભરાવી, આંખમાં રાઈ લાગવાથી જેવું દુઃખ થાય છે તેવું સામાનું સુખ જોઈ દુઃખ થવું; અદેખાઈથી પોતાના મનમાં બળવું; કોઈનું જોયેલું સુખ સહન ન થઈ શકવું.

“ રાઈ ભરાઈ આંખે, પરસ્પરે ત્યાં ટકે ન મિત્રાઈ; ચોમાસે મરી જાયે, વસંત રતુનાં ફૂલો જીવ જાઈ ”

નર્મકવિતા.

આંખમાં લહેર આવવી, ઊંધવાની તૈયારી પર આવવું; ઊંધની અસર થવી; મંદમંદ વાયુથી અથવા નિશાના જેરથી આંખ જરા જરા-મીંચાવા માંડવી.

આંખમાં લોહી વરસવું, ક્રોધથી આંખો લોહીના જેવી રાતી કરવી—(ઉત્પ્રેક્ષા—ક્રોધનો અભિનય.)

આંખમાં શનિશ્વર હોવો, (શનૈશ્વર પોતાની વક્ષ દૃષ્ટિથી જોતે જુએ છે તેનું ખોટું થાયછે એમ જ્યોતિષ્યમાં છે. એ અહીં ખલ પુરુષની સાથે સરખાવવામાં આવે છે. પ્રચંદા શનૈશ્વરસ્વેવ ચલસ્ય દૃષ્ટિઃ તે ઉપરથી) વક્ષદૃષ્ટિ હોવી—કરડી નજર હોવી; અદેખાઈ હોવી; જેનું તેનું ખોટું કરવાની વૃત્તિ હોવી.

આંખમાંથી કાળાં કાઢી જવાં, (કાળાં—કાળી કીકી.) સામે મોઢે કોઈનું હરણ કરી જવું; સામો માણસ દેખે પણ સમજી ન શકે એવી રીતે છેતરી જવું—ઠગી જવું..

આંખમાંથી લાલા કાઢવા, કરડી નજરે જોવું; કાતરિયાં કાઢવાં; નયનખાણ ફેંકવાં; વક્ષદૃષ્ટિ કરવી. (એ અલંકૃત પ્રયોગ કાવ્યમાં વિશેષ વપરાય છે)

“ આંખમાંથી કાઢે લાલા દોલલા, કાઢે સુખથી કડવાં કડવાં વેણુ જો. ”

નર્મકવિતા.

આંખે અંધારી આંધવી, (બળદ ઘોડા વગેરે અંધારી બાંધે છે તે ઉપરથી.) માયાના

કે સ્વાર્થના લેપમાં કાંઈ સુઝે નહિ એવી દ-
શાને પ્રાપ્ત થવું; ભાન જવું; શુદ્ધિ જવી
ખેવકુદ્ધ બનવું; ખરા ખોટાનો વિચાર ન
સૂઝવો. (માયાની કે સ્વાર્થની)

૨. ભમાવવું; આડું અવળું સમજાવી
ફસાવવું.

૩. છેતરવું; ઠગવું.

આંખે આંખ મળવી, ઊંધવું. આંખની
સાથે આંખ મેળવવી પણ ખોલાયછે. આ
અથવા આંખમળાવી વિશેષ વપરાય છે.

૨. નજર એક થવી.

આંખે આવવું, અદેખાઈ આવવી; આંખમાં
નડવું; ઈર્ષ્યાને લીધે કોઈનું કંઈ સાફ દેખી
ન ખમાવું. આંખમાં આવવું પણ ખોલાયછે.
આંખે ઉડીને બાજે એવું; મન હરીલે
એવું; મનહરણ; મનોરંજક; સુંદર; ખુબ-
સુરત; નાજુક-કુમળું.

“ઉડીને આંખે બાજે એવા રંગની કસ-
ખી કોરની સાડી વિદ્યાગૌરીએ ઝોઢી હ-
તી.” એ બહેનો.

“ખોતાનો ઇનસાફ ભાગીઆઓને પસંદ
પડ્યો એ જોઈ, એ અજ્ઞાનભટ્ટ જેમ ખુ-
શી થયો તેમ ઉડીને આંખે બાજે એવાં
તાન પીળાં ધર્મક જેવાં ખસે પુતળીઆંની
ઢગલી જોઈ તે આનંદમાં આવી ગયો.”

ગર્વવસેન.

આંખે ચઢવું, અદેખાઈ થાય એવી રીતે કોઈ
ખીજને દેખાવું.

આંખે તળાવ-પાણીઆરાં બાંધવાં, વા-
રંવાર આંખમાંથી આંસુ આવવાં કે આણુવાં.

આંખે પાટા બાંધવા, કાંઈ ન સૂઝે એવી
દશાને પ્રાપ્ત થવું; અક્ષલ-શુદ્ધિજવી.

૨. ભમાવવું; પેચમાં આણવું; ભોળાવી
નાખવું.

આંખેથી પાટા છોડવા, ગયેલી શુદ્ધિ પાછી
આણવી; શુદ્ધિ પુરઃસર વિચાર કરવો; અ-

જ્ઞાન, માયા કે સ્વાર્થનો લેપ ન રાખતાં શુદ્ધિ
વાપરી વિચારવું.

આંખો અવળી થવી, મૂળ અર્થ ખેશુદ્ધ થવું
તે ઉપરથી છેકળ અશક્ત થઈ જવું; મરણ
તોલ થવું. (અત્યુક્તિ).

‘આ કામ કરતાં કરતાં તો તારી આંખો અ-
વળી થશે.’

આંખો ઊંચી કરાવવી, અધીરાઈ ઉત્પન્ન
કરાવવી.

૨. (કોધમાં)

૩. દુઃખ દેવું; અતિશય સંતાપવું.

આંખો ઊંચી ચઢી જવી, (કોધમાં કે
ગર્વમાં.)

આંખો ઊંચી જતી રહેવી, ગર્વ થવો;
મગરૂરી ધરવી.

આંખો ઘોચીએ જવી પણ ખોલાયછે

આંખો ઘોચીએ આવવી, છેકળ અશક્ત
થઈ જવું; મરણતોલ થવું.

આંખો ઘોચીએ જવી, કોઈની તરફ નરમ
નજર ન જોતાં પોતાના તોરમાં-મગરૂરીમાં
રહેવું; આંખો ફરી જવી.

૨. વિસ્મિત થવું; અન્યબી પામવી.

૩. મરણતોલ દશાને પ્રાપ્ત થવું,

આંગણું ઉઠવું, નસંતાન જવું; વંશની સમા-
પ્તિ-નિર્વંશ થવો; ઉછેદીયું થવું; ઉખડી જવું.

૨. ખરાબ ખસ્ત થઈ જવું.

આંગણું ધસી નાંખવું, આંગણું ધસાઈ
જાય એટલી વખત ધરમાં આવ જ કરવી.

“હજારો વરસ થયાં આવનારા જન્માણુ
લોકાએ માફ આંગણું ધસી નાખ્યું હતું.”
કરણધેલો.

આંગળાં કરડવાં, ખસ્તાવો દર્શાવવો. (ભૂલ
ખાવાથી)

“ધણા પુરૂષોએ મારો અભ્યાસ જોઈ
આંગળાં કરડયાં છે.”

નવી પ્રજા.

આંગળી આપવી, ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું; પ્રેરણા કરી જગાડવું—ઉભું કરવું; સાંસણી કરવી.

આંગળી ઊંચી કરવી, પરમેશ્વર સિવાય ખીજ કોઇનો આધાર નથી એમ આંગળી ઊંચી કરી જણાવવું; તે ઉપરથી) દેવાળું કાઢ્યું છે અથવા કાઢવું છે—પાસે કાંઈ નથી એમ ખતાવવું.

આંગળી કરવી, (સામે) ભૂંડું કર્મ કરનાર અથવા ફલાણું આ છે એમ કોઇને કહી દેખાડવું; ફજેતી કરવી;

૨. ચાળા પાડવા; અડક્યાં કરવું; અડક્યાળું કરી ચીઢવવું.

“ ચંદા—વાંઝીયાનો તે અવતાર છે ! વાંઝણી કહી સૌ આંગળી કરે છે તે મારાથી નથી ખમાતું.”

સાસુવહુની લડાઈ.

૩. ઉશ્કેરવું.

આંગળી ખુપ્પવી, પોતું દેખી ફાવી જવું; બહારના ભભકાતું હોઈ અંદરથી ખાલી—કાચું હોવાથી પ્રવેશ થઈ શકવો.

“ પ્રિયા, ચતુરભાષના બદોબસ્તમાં કોઈની આંગળી ખુપે એમ નથી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળી થવી (સામે), ફજેતી થવી, “તેની સામે આંગળી થાય છે.”

આંગળીના વેઠાપર, એક પછી એક એમ ગણી શકાય એવું; મોઢે; સ્મરણ શક્તિને યોગે અમુક બાબત જરૂરને પ્રસંગે મનમાં ગોઠવાઈ જાય એવું; તૈયાર.

“ ફિલસૂફીના સર્વ સિદ્ધાંત સારી પેઠે જાણું છું; સઘળી પવિત્ર વાર્તાઓ આંગળીના વેઠાપર છે, તેમ ફક્કડ કવિરાજ પણ છું.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આંગળીનો ટેરવે, આંગળીનાં ટેરવાંથી ત-

રત ગણતરી થઈ શકે એવી ગણીગાંડી બાબતને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

આંગળીને ટેરવે નચાવવું, જેમ નજરમાં આવે તેમ કોઈની પાસે કામ કરાવી થકવું; વશ કરી પોતાના કલામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વર્તાવવું; આધીન કરી નાંખવું; કોઈનાપર પુરતી સત્તા ભોગવવી. “ જો બુદ્ધિધન રાજાની વૃત્તિમાં સામેલ થયો હોત તો ભૂપસિંહને આંગળીના ટેરવાપર તે રમાડી શકત.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળીપર નચાવવું પણ બોલાય છે.

આંગળીપર રાખવું, વશ કરી પોતાના કલામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વર્તાવવું; મરજીમાં આવે તેવું કામ કરાવી કોઈને થકવું; ધાકમાં રાખવું.

૨. ઉમળકાથી પાસેનું પાસે રાખવું; નજર તળેથી વેગળું ન કરવું; લાડમાં રાખવું; રમાડવું; અછો અછો કરવું; (રનેહમાં) ‘હું તેને આંગળીપર ને આંગળીપર રાખું છું.’

આંટીમાં લેવું, સપાડાવવું; દાવ પેચમાં આણવું. આંતરડાં ગળે આવવાં, (ઘણી મહેનત પડવાથી કે ઘણુંજ દુઃખ સહન કરવાથી) આંતરડાં ખસવાં—પાંસળામાં દુઃખ થવું. (અત્યુક્તિ)

આંતરડાં ઊંચાં આવવાં પણ બોલાય છે. આંતરડાં રંગવાં, નસો ફાટે એટલો બધો માર મારવો.

૨. દુઃખ દેવું; ઘણુંજ સંતાપવું.

આંતરડાની માંયા, નાનુક પ્યાર; અંતઃકરણનો પ્રેમ.

આંધળા પાટા આંધવા, (આંખે પાટા આંધી આંધળું કરવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) કાંઈ સ્પષ્ટ ન દેવું; સામાના મનમાં ખરી વાત ન આવે એમ કરવું; સામાને ખરા બોટાનું ભાન ન રહે તેવું આચારણ કરવું;

અક્કલ છેતરાય એમ કરવું; ભોળવી નાંખવું; ભમાવવું.

“ રાજગુરુઓએ તેને શાંત પાડવાને ઉપદેશ કર્યો પણ તેના ઉત્તરમાં તે બોલ્યો કે માયાનાં પડળ મારી આંખે હતાં તે ગયાં છે હવે હું અંધ નથી; રે સ્વાર્થીઓ, આંધળા પાઠા બાંધી મને ભમાવો માં. ”

વનરાજઆવડો

આંધળાની આંખ, આંધળાને આંખ નવી પ્રિય છે તેવું ઘણું વહાલું અને જરૂરું.

આંધળાને સૂઝે એવું, સ્પષ્ટ; ચોખ્ખું; ખાંચ ખુંચ વિનાનું. મુખ્યત્વે અક્ષરને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આંધળી ગાય, આંધળી ગાયના જેવું ગરીબ, નિરપરાધી અને અસીલ (માણસ.)

આંધળીઆં કરવાં, સારા માઠાનો વિચાર ન કરતાં એકદમ કૂદી પડવું.

આંધળું ભીંત, બેભાન; ભીંત જેવું સ્તબ્ધ; દિગ્મુઠ; હાલે ચાલે નહિ એવી રીતે વિચારમાં ગુમ થયેલું.

“એ પ્યારે મને આંધળો ભીંત કરી નાંખ્યો હતો.” અરેભિયતનાઈદસ.

“આંધળાં ભીંત કરી નાંખ્યાં આહીરડે, હારે સખિ ઝાઝુ કહેતાં વન જઈએ. ગોવાળિએ ઘેલાં કીધારે.”

બોધચિંતામણિ.

આંધળું વાળું, બધા જ આડું વેતરનાર હોઈ કામને ખરાબે ચઢાવનાર કે કથંળી નાંખનાર ઇસિમોતી ટોળી.

આંધળો ધંધો, જેમાંથી ખીજી તરફનું કાંઈ મળતર ન હોય તે.

આંબા ગોડી નાંખવા, આંબા ગોડવા-ખોદી નાંખવા જેવું કાંઈ તુકશાનકરવું કે ખરાબી કરવી. “આંબા ગોડી નાંખજે ન” એટલે કે તારાથી જે થાય તે કરી લેજે.

આંબો લેવો, ફરતા ભમરડાની ફોરી વતે તેને જાઓ ઉઘાળાને ઝીલી લેવો.

આકલા વાપવા, લડાઈનું મૂળ રોપવું. “તેણે તો બધે આકલા વાવ્યા” છે એટલે તેને કોઈની સાથે ખનતું નથી.

આકડાના તૂરની માફક ઉડી જવું, નેત્રોતામાં ખરાબખરાબ થવું; પાથમાલ થઈ જવું; ખરાબેહાલ થવું.

૨. ગુમ થવું, મરી જવું.

“ તેંતો નળયું જે રમુજો કરશું ફીરે, એક દિન આકડાનાં તુરતો જશે ઉડીરે, તેં તો નળયો છે શરીર ઠાઠ સાચનોરે.” બોધચિંતામણિ.

“ વાત વિવેકની તે તું શકે શું લહે, જંગલી જટ કુડાં કર્મ ફૂટે; આકડાના તૂરની પેઢે ઉડી જશે, જે દિવસ માહરાં બાણ છૂટે.” અંગદવિદિ.

આકરો રૂપિઓ, નકારી વસ્તુના વધારે ભેગ વાળો (રૂપિયો.)

આકાશ ચઢી આવવું (દુઃખનું), માથે દુઃખ ઝડમવું; દુઃખે ઘેરાઈ જવું. રસ્તો ન સૂઝે એવું સામઠું દુઃખ આવવું.

આકાશ પાતાળ એકે કરવું, મોટી ઉથલ પાથલ કરવી; સ્ફુર ફેરવી નાંખવું; ગળળ કરી નાંખવો.

૨. મહાપ્રયાસ કરવો; અતિશય પ્રયત્ન કરી અસાધ્ય કામ સાધ્ય કરવું; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી.

આકાશ પાતાળ એક થઈ જવું, પ્રલય થવો. મોટો ગળળ થઈ જવો. ઘણી મુશ્કેલી પડવી; અતિશય સાંકડામાં આવી પડવું; અજળ સાથે ગળળ થવો.

“ જે દાર ઉઘાડવા જતાં આકાશને પાતાળ એક થઈ ગયાં હતાં તે દાર પળવારમાં પગવડે હડસેલી ઉઘાડયું, અને પોતે અંદર આવી ઉભો.”

૨. ઘણાજ ગર્વિષ્ઠ અને મગર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. “એને તો આકાશ પાતાળ એક છે.”

આકાશ પાતાળ ફરી બળવું, આદત આવી પડવી; કુખે ઘેરાઈ જવું.

આકાશ હેઠું આવવું, ગમે તેવું ન થવા જેવું કામ હોય તોપણ સિદ્ધ થવું; અશક્ય વાત કે અનાવની સિદ્ધિ થવી; અનળ સાથે ગળળ થઈ જવો.

“ મોહિની, તમે ધારો તો આકાશ હેઠું આવે! મારા જેવા હુંડાઓ તમારી સેવામાં સદા તત્પર છે.”

ગુ. જુની વાર્તા

આકાશના તારા ઉતારવા-ઉખાડવા, મહા ઉત્પાત કરવો; અનળ સાથે ગળળ કરવો; ઉલ્કાપાત કરવો.

આકાશનાં પક્ષી ઝાલવાં, અસંભવિત કામ કરી અનળખી ઉપજાવવી; મહાભારત કામ પાર પાડવું.

“જેશું તેની વૃત્તિ માફક ચાલીએ જો, એ રીતે તો પક્ષી ગગન તણાં ઝાલીએજો; હાજી હાજી સરખી મોહિની એકે નહિજો, અમૃત શર્ફરા તે રસના મહીં છે સહીજો. મારગ.” કવિ દયારામ

આકાશની શાથે વાતો કરેછે, વૃક્ષ, મધાન વગેરેની અતિશય જિઆઈ દર્શાવવામાં અતિશયોક્તિ તરીકે વપરાય છે.

“ઈંડર ગઢ ઉપર રાજાઓનો બંધાવેલો અને આકાશમાં વાતો કરતો હોય તેવો એક રાજમહેલ હતો.” ગુ. જુની વાર્તા

આકાશને અડે છે એમ પણ બોલાયછે.

આકાશમાં ઉડવું, અલોપ થઈ જવું; ગુમ થઈ જવું; જવું રહેવું, અદૃશ્ય થવું.

૨. વ્યર્થ જવું; ફળ પ્રાપ્તિ ન થવી; નિર્થક જવું;

૩. કુલાવું; વખાણથી મગર થવું.

આકાશમાં અઢાવવું, વખાણ કરી જિએ ચઢાવવું-કુલાવવું

આકાશમાં અઢયો-જઈ પહોંચ્યો, ન્યારે

ઢાઈ માણસ વાતોના તાનમાં નિમગ્ન થઈ મનોરાજ્યમાં મહાલતો હોય ચારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે. ૨. કુલાવું; મગર થવું.

આકાશમાં અંદરવો બાંધવો, મોટું પરાક્રમ કરી ઠેર ઠેર કીર્તિ ગજવી મુકવી; બેહદ પરાક્રમ કરી વાહવાહ ફેલાવવી; દેશેદેશ નામ કરવું.

આખર સરવાળે, પરિણામે.

આખરસાલ, છેલ્લો અવસર; મરણ નજદિક હોય એવો સમય.

આખલા ઉંઘામી, આખલાના જેવી મરતી-તોશાન.

આખા ગામનો ઉતાર, ગામનું ખરાબમાં ખરાબ માણસ; આમકંટક; આખા ગામમાં ઘણુંજ અળવીતરું અને દુષ્ટમાં દુષ્ટ માણસ.

“ તમારી દીકરીની નણુંદ પણ વટકારી ને આખા ગામનો ઉતારછે. એમ મારે કહેવું પડેછે; પણ હોય, સંસાર છે તે એમજ ચાલે.” બે બહેનો.

“ નણુંદ બોલી, અંખા માશી, એ તો હતો નહિ પણ પેલી તમારી અંખાગવરી આખા દેશનો ઉતાર છે તેણે બેસાડ્યાં હશે.” સામુવહુની લડાઈ.

આખાં હાડકાં, કામથી કંટાળે એવા કે મહેનત કરવામાં ધાયર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. હાડકાનું આખું એમ પણ બોલાય છે.

આખી આણીએ, સહીસલામત; જરાપણ આંચ લાગ્યા સિવાય; લેશ માત્ર તુકશાન ખમ્યા સિવાય; અણિશુદ્ધ; એક વાળ પણ વાંકા થયા વિના.

“ ભાઈ જશા, તમે આજે જ ક્યું તેવું કોણ કરશે? દુશ્મનના દ્વંધમાંથી આખી અણિએ તમે જ અહીં લાવો.”

પ્રતાપનાટક.

આખોને આખો કરી ખાઈશિ, એમ જ-
ખરી ધમકી આપતાં બોલાય છે;

આગ ઉઠવી, પાણી ફરવું; વ્યર્થ જવું; ફના
થવું; એજે જવું. (પૈસામાં, જીવતરમાં)
કંઠાળો, ધિક્કાર કે તિરસ્કારમાં બોલાય છે.

આગ મૂકવી, મડદાને દહનક્રિયા કરવી.

આગ ફાકવી, ક્રોધાગ્નિ પ્રસરવો. (નખથી
તે શીખા સુધી)

આગ લગાડવી, કજીઓ કરવો.

આગ લાગવી, (ધાન્ય વજ્રને લાં), ધણું
મોથું થવું. આગ લાગો એટલે બળી
જાઓ, એમ બેઠરકારીમાં કંઠાળામાં બો-
લાય છે.

આગ વરસવી, (અંતરમાં) અસહ્ય દુઃખ
થવું; બળતરા થવી.

“છોકરો કપૂત ઉડ્યો તેથી જાણે મારા
કાળજમાં આગ વરસી રહે છે.”

૨. આંખમાં ઝેર વરસવું; કોઈનું સાઈં
દેખી બળવું;

૩. ક્રોધ વ્યાપવો; ખુનસ ભરાવી.

૪. ઉનાળામાં ખપોરનો સખત તાપ
પડે છે ત્યારે એમ બોલાય છે, કે
‘ખારણે તો આગ વરસી રહી છે.’

આગવું ડહાપણ ડાળવું; પતરાજ ખોર થવું;
સમજ વિના માથું દાલવું; દોઢડાદા થવું.

આગળ થયાં, મૂકીને મરી ગયાં.

આધા ખસવું, જરા લાંબો વિચાર કરવો;
દીર્ઘ દૃષ્ટિ પહોંચાડવી; વધારે ઊંડા ઉતરીને
વિચારવું-જેવું; તર્ક પહોંચાડવો.

“સાચો નથી જૂઠો નથી, જેમ બેલને
બેલનો કંધ; એતો વાત એવીરે, જાણે જ-
નજે આધો ખસે.” ભાષો.—

કવિ બાપુ.

આધું ઓઢવું, લાજ કાઢવી (સ્ત્રીએ.)

૨. સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું.

આધું કરવું, વાસવું; દેવું. (ખારણું)

૨. દૂર કરવું; તજવું; વર્જવું; છોડીદેવું;
ખસતું કરવું;

૩. અજખામણું કરવું; ડાખું કરવું.

આધું જઈને પાછું પડવું, પોતાની જ ભૂ-
લથી ખમવું; પોતાના દોષથી પાછળથી
પસ્તાવું.

આધુંપાછું કરવું, દૂર કરવું; સંતાડવું;
છુપાવવું.

આધુંપાછું જોવું, ચતુર્દિશાનો વિચાર કર-
વો; ભવિષ્યનો વિચાર બાંધવો; તર્ક પહોં-
ચાડવો; પરિણામ આંકવું;

“સ્ત્રીઓ પ્રેમના આવેશમાં મૂર્ખાઈનાં
કામ કરવામાં આધુંપાછું જોતી નથી.”

શે. કથાસમાજ

“કેટલાક શ્રીમંત હોયછે, તે પુષ્કળ એ-
શ આરામમાં પડી અને દુર્વ્યસનમાં ગર-
કાવ થઈ આધુંપાછું કાંઈ ગણુ જોયા વ-
ગર પૈસાની રેલ છેલ કરી મૂકેછે.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

આધુંપાછું થવું, દૂર થઈ જવું; સંતાડવું;
(ડરથી કે કંઠાળાથી)

આઠો પાતળો, લાંબા મળતર વિનાનો. (ધં-
ધો)

આજકાલ કરતાં, થોડે થોડે દહાડા જતાં.

“આજ કાલ કરતાં તેને પચીસ વર્ષ
થયાં.”

આજકાલ કરવી, વાયદા કરવા.

આજકાલનું, થોડી મુદતનું; થોડા વખત-
નું; તાજું.

“તારા જેવા આજ કાલના છોકરા સાથે
જાણી જોઈને મરવા કોણ આવવાનું છે?”
કરજીયો.

આજની ઘડીને કાલનો દહાડો, કદી ન-
હિ, (વાયદા કરવામાંજ વપરાય છે).

આઠાલૂણમાં ખપવું, નિરર્થક જવું; નિ-
રપયોગી થવું; વ્યર્થજવું; ખર ન આવવું.

(રસોષમાં જેમ આટા લૂણું લેખું કે ગણના થતી નથી તેમ અમુક કાર્ય કે મહેનતની ગણના ન થવી.)

“ રાગ વિનાતો આરડે, નિર્વનીઓ કુલાય, નખજો સખજાને ગુણ કરે તે આટાલૂણમાં જાય. ”

કહેવતસંગ્રહ

આટો ઉડવો, સંહાર થયો હોય તેવી દશાને પ્રાપ્ત થવું; ધાણુ નીકળી જવો; અડદળો નીકળવો; મહેનત કરી કરીને થાકી જવું; હાડકાં પાંસળાં નરમ થઇ જવાં; હેરાન થવું.

“ મોચી કહે અમે કાપ્યા તો ઉડશે એના આટા; ખરે ખપોરે જવું પડે તો પગે ખાંધશે પાટારે, વસ્તીના. ”

વેનચરિત્ર.

આટોફટો કરવો, છુંદી નાખવું; સંહાર કરવો.

૨. ઠેકાણું કરવું; પૂરું કરવું.

આટો ને આવરદા એક થવો, (આટાની પેઠે આવરદાની નાશ રૂપ સ્થિતિ થવી, તે ઉપરથી) સંહાર થવો; હાડકાં પાંસળાં નરમ થવાં; છેકળ થાકી જવું. (અતિશય મહેનતથી કે માર ખાધાથી)

આટો નીકળી જવો, ધાણુ નીકળ્યો હોય-સંહાર થવો હોય તેવી દશા થવી; છુંદાઇ જવું; દુર્દશા થવી.

૨. નરમ ઘેંશ થઇ જવું; છેકળ થાકી જવું. (ઘણી મહેનત, ઘણો માર કે ઘણું નુકશાન ખમવાથી)

“ તરીલાં તાણી તાણીને આટો નીકળી જશે એ ભયથી ગરીબ લોક ધનવાનથી વેગળા રહેવા ઇચ્છે છે. ”

જે બહેનો

“ હત્તભાગી નિજ શેઠ સમીપે ખૂબ તરીલાં તાણે, કામ કરી આટો નીકળે પણ

જગદિશ્વર નહિ જાણે; આખર એ તો એ વારે, જેવી સરિતાની શીલા.-હૃદયે. ”

ધીરોભક્ત.

આઠ આની, (૮ આના=૦૮ અડધો રૂપિયા તે ઉપરથી) અડધું; પચાસ ટકા; ૬ ભાગ.

સોળે સોળ આની એટલે પૂરેપૂરું-સંધળું.

આઠે અંગે, સર્વાંગે; સંપૂર્ણ; સાંગોપાંગ. (આતી, માથું, નજર, વાણી, મન, પગ, હાથ, અને ધુંઠણ, એ આ આઠ અંગ ગણાય છે તે ઉપરથી)

“ ચારમતિ-પ્રિય પતિ? વાર, જો સસલામાનું કૃષ્ણદેવ વેરે કરીએ તો કેમ ? એમની મરણ તો આઠે અંગે છે, જો તમે તે દહાડે એને કપટ કરી ના લાવ્યા હોત તો આટલે તો ક્યારનાં પણ લગ્ન થઈ ગયાં હોત. ”

સસલામાખ્યાન.

“ આપે જુક્તિ બતાવી તે અમારે આઠે અંગે કબૂલ છે ”

પ્રતાપનાટક.

આઠે ગાંઠે, સંપૂર્ણ રીતે.

‘ આઠે ગાંઠે વિચાર કરવો. ’

આઠે પહોર ને બત્રીસે ઘડી, સતત; નિરંતર; - હમેશાં; રાત દિવસ.

“ પામર નર નારીશું પ્રીતિ, નીતિ નહિ હરિના નામમાં; પહોર આઠે ને બત્રીસ ઘડી, કલ્પનાના કામમાં. ”

ભોળો ભક્ત.

આઠે સિદ્ધિ ને નવે નિધિ, સંપૂર્ણ સુખ.

‘ એને સાં આઠે સિદ્ધિ તે નવે નિધિ છે. ’

આડતું ટોટ કરવું; કંઈતું કંઈ કરવું; કરવાનું કંઈ ને તેથી ઉલટું કરવું; અવળતું ચવળ કરવું; અયોગ્ય રીતે વર્તવું; ગમે તેમ કરી બગાડી નાંખવું.

“એહ એ જોવા ન રહી, આડવું દોઢ કયું.”

સુદ્રારાક્ષસ.

૨. વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયો-
ક્તિથી લંબાવીને કહેવું; ચોળા ચો-
ળાને ચીકણું કરવું.

આહા પડવું, વચમાં હરકત-અડચણ નાંખવી.

૨. સર્પ રહેવું.

આહી ખીલી, વચ્ચે અડચણ કરતાં એવું
જે કંઈ તે; નડતર.

આહી જીભ કરવી, આહું બોલીને વચમાં
હરકત નાંખવી.

આહી વાટની ધૂળ, (સરિયામ રસ્તાની
નહિ, પણ આહી વાટની કે જે જડે જ નહિ;
તે ઉપરથી.) કંઈજ નહિ; કાંઈ.

આહું એવળું લેવું, ઉધડું લેવું; ખુબ ઠોક
દેવા; કપકો દેવો. “ એને મેં આડો અ-
વળો લીધો. ”

આહું ઉતરવું, વચમાં હરકત નાંખવી.

આહું તેડું વેતરવું, ઉલટું-જીધું કરી ખગાડી
નાંખવું; ગમે તેમ કરવું; ખડખોટું-ગરબ-
દીઠું કરી મેલવું; ઊંધું વેતરવું પણ બો-
લાય છે.

આહું પડવું, રીસ ચઢવી; વાંકું પડવું; માહું
લાગવું. (અણુગમતી વાતથી કે ઉલટું
સમજવાથી.)

આહું ફાટવું, એકાએક આડે રસ્તે જવું.
(વચમાંથી)

આડે આવવું, વચમાં પડવું; ચાલતી વાત
જરા અટકાવી ખીજી કાઢવી.

૨. સંકટ સમયે સહાય થવું; મદદે આ-
વવું; વહારે ચડવું. (પુણ્ય આડે
આવવું.)

૩. કનડવું; નડવું; હરકત કરવી. (આ
મને રોજ આડે આવ્યાં કરે છે.)

“ અમાલ, દેવ આડે આવ્યું ને એ ન
મૂઓ. ”

સુદ્રારાક્ષસ.

“ મોઢે ચઢાવેલો અને એકલશરો જાણીને
રાજ તેને સ્વચ્છંદીપણે વર્તવા દેવામાં ધણી
વખત આડે આવતો હતો. ”

અરેખિયનનાઈસ.

આડે દહાડે, નિર્મેલા કે સુપર્વના દિવસ સિ-
વાયનો ખીજો કોઈ દહાડો.

“ આડે દહાડે જોર ન ફાળ્યું,

આજ હોળીનું ટાણું;

ધણા દિવસની ગુલા રીસ તે,

આજ ઉકેલો જાણું.—

લાલજી આંખોમાં ઉડે ગુલાલ. ”

કવિ દયારામ.

આડે હાથે, ખોટે રસ્તે; અપ્રમાણિકપણે;
બદ્ધાનતથી; છૂપી રીતે.

“ ઘેલાભાઈને સાહેબે દીધેલી શીખામણ
યાદ હતી. તેમ તેની દાનત પણ મૂળથી
પાક હતી; તેથી તેને આડે હાથે પૈસા ઉ-
સરડવા પસંદ નહોતા. ”

બે બહેનો.

આડો અવળો હાથ પડવો, ચોરવું; ચો-
રીથી મેળવવું.

૨. ગમે તેમ કોઈનાં ઊંધાં ચત્તાં કરી
સારી પેટે ચોતરફથી કમાવું.

“ આડો અવળો હાથ પડ્યા વગર પૈસા-
દાર ન થવાય. ”

આડો આંક વાળવો, (આડો આંક કરી
હદ દર્શાવાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)
અવધિ કરવી; હદ વાળવી; તોળા કરવી.

“ ભજૂત ચોળાને શિવજી,

વાળ્યો આડો આંકરે;

એવાં એવાં લક્ષણે,

પાણી ન પાઈ ટાંક રે.

નરસિંહ મેહેતા.

આડો હાથ કરવો-ધાલવો, વચ્ચે અંતરાય
કરવો; અડચણ કરવી-નાંખવી.

આણા સુખડી આપવી, (આણા રૂપી સુ-
ખડી) રજ આપવી.

“ ત્રિલોચના હાં તાતનેરે,
માત જણાવી વાત;
આપો આણા સુખડી,
હરખિત તે તો થાત.-જીવનજી ”

શીલવતીનો રાસ.

આણું કરવું, ઊકરીને સાસરે મોકલવી.

“ એક વચન કરતાં આણું વાળવાં, એમ
બહુવચનમાં વિશેષ બોલાય છે.

આદરણી ચઢાવવી, વેવિશાળ થયા પછી
વરને ઘેરથી કન્યાને લૂગડાં, ઘરેણાં વગેરે
કરવાં.

આદાપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં)

આદુ કાઢી નાખવું, ગરમ જોરસો કમી ક-
રવો; નાદ ઘટાડવો; નમળું પાડવું; થકવવું;
શાંત પાડી દેવું.

આદુ ખાધને મંડવું, આદુ બહુ ગરમ હોય
છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે આતુરતાથી
આનક રાખી જોસ ભેર કામ કર્યા કરવું;
મંડયાં રહેવું; ખંતે પડવું;

૨. જોરસામાં આવીને કોઈની જૂલ જો-
લ્યાં કરવી; ખણુજોન કરવી; ખંતથી
કોઈના દોષ કાઢવા કરવા;

૩. આનક રાખવી.

આફલાતુનની દીરરી સ્તો જાણે, (મહાન
તત્વવેત્તા પ્લેટો પોતાના અતુપમ શાણુપ-
ણને લીધે ઈશ્વરી આફલાતુન કહેવાતો હતો
તે ઉપરથી) મોટાર્થ અથવા ગર્વવાળી
આગ્રહી દીકરી, આ વગેરેને વિષે જોલતાં
વપરાય છે.

આખરના તો ગાડે ગાડાં જાય છે, ના-
મીઆ લુચ્ચાને વિષે જોલતાં એમ વપરાય
છે. (વાંકામાં).

આખરના કાંકરા, આખરની ધૂળધાણી; માન
પ્રતિષ્ઠાની હાની; ક્ષતિ; બેઆખર.

આખરપર હાથ નાંખવો, કોઈની આખર
લૂટવાનો યત્ન કરવો; બેઆખર સાય એમ

કરવું; આખર કલંકિત કરવી; કોઈની આ-
ખર લેવા તજવીજ કરવી.

“ અમીર લોકોનાં વતન જવા લાગ્યાં;
અને તેમની આખર પર હાથ નાંખવા
માંડ્યો, એટલે તેઓ બહારવટું લઈ બેઠા.”

ગર્ધવસેન.

આભ જમીન એક થવી, ઉત્પાત થિયો;
મોટો અનર્થ થયો; મોટો પ્રલય થયો.

“ જીવરાજ-નહિ, નહિ । પાઘડી પાઘડી ઉ-
તારશે નહિ. આભને જમીન એક થાય,
તોપણ અમારે તમારે ઘેર આવવું નથી.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

૨. ગજબ થઈ જવો; મહા મુશ્કેલી
આવી પડવી. ‘ આ કામ કરતાં કરતાં તો
મારે આભ જમીન એક થઈ. ’

આભ જમીનનો ફેર, (આભને જમીન
વચ્ચે જેટલું અંતર છે તેટલું અંતર; તે
ઉપરથી) ઘણોજ તફાવત.

આભ જેવડું, મોટું. (દિવસ-કામ વગેરે.)

આભ તૂટી પડવો, એકાએક દુઃખનું વાદળ
માથે આવી પડવું; અતિશય સંકટમાં ઘે-
રાઈ જવું; ગજબ થવો.

“ ખાતી પીતી ખાંતે બેલતી,

કશી ન સમજું વાતજ;

એચિતો આભ તૂટી પડ્યો,

અતિશય થયો ઉત્પાતજ.”

વેનચરિત્ર.

આભ પડ્યો એકલું પણ વપરાય છે.

“ શરવીર તે હિંમત ધરીને,

આભ પડે નવ હારેજ.”

નર્મકવિતા.

આભ ફાટવું, (મૂસળધાર વરસાદ બ્યારે એ-

કદમ તૂટી પડે છે, સારે આભ ફાટવું એમ
કહેવાય છે, તે ઉપરથી દુઃખના સંબંધમાં)

અકસ્માત પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું; દુઃખનું
વાદળ તૂટી પડવું; અપાર સંકટ આવી

પડવું; જેમ આભ ફાટ્યું હોય તેને ઠીંગડું
દેવાય નહિ, તેમ એવાં સામઠાં દુઃખ ઉ-
પરાઉપરી અચાનક આવી પડવાં કે રસ્તો
સુઝે નહિ; દુઃખનો વરસાદ વરસવો.

૨. અમુક જગોએથી ધણાં માણસોનું
સાથે લાગુ આવવું થવું; પુષ્કળ લો-
કાનું ભરાવું— એકદું થવું.

“રાજાએ યુધિષ્ઠિરનાં માણસો પાળવા
માંડ્યા છે, તેનો પાર કેમ આવશે ! ક્યાં
યુધિષ્ઠિર અને ક્યાં વિરાટ ! એનાથી સૌને
કેમ પળાશે ! આજ તો આભ ફાટ્યું છે
ને શું ? રે ! આ એ તો સભામાં ધસ્યા
આવે છે !”

દ્રૌપદીદર્શન.

આભના તારા ઉખાડવા, આકાશના તારા
હાથમાં લેવા જેવું જે કાર્ય છેકજ અ-
શક્ય છે તેને પ્રાપ્ત કરવાનું એશ્વર્ય દર્શાવવું;
જનમ કરી નાંખવો.

“દાંત પીસી મુખે ગાળો ભાખે,
શાસ્ત્ર સામી નજર પણ નાંખે;
જાણે પૃથ્વીનું પડે જાંધું પાડું,
કાંતો આભના તારા ઉખાડું.”

વેનચરિત્ર.

આભના તારા ઉતારવા પણ એજ અ-
ર્થમાં વપરાય છે. જેમકે—

“મેં તેને ઘણા પ્રકારે વિનવીને સમજાવ્યું
કે બેઠાં તું શું આભના તારા ઉતારવા
સમર્થ છે, કે આપણા પ્રભુ પુણ્ય સુલ-
તાન પ્રત્યે આટલો બધો અવિનય કરી
તેની કન્યાની પ્રાપ્તિ માટે આકાંક્ષા રાખે છે?”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આભના તારા ખરવા, ઉલકાપાત થવો.

આભના તારા ફેખવા, સ્વર્ગનું સુખ જાણે
નજીક આવ્યું હોય એવો ગર્વ રાખવો;
જાંચા પ્રકારનું સુખ નિહાળવું. (ગર્વિષ્ટ-
પણામાં.)

“ન્યારથી એ નવી સ્ત્રી પરણી લાવ્યો છે
લ્યારથી એ તો આભના તારા ફેખી
રહો છે.”

* * * * *

“આદમીને કોઈ પણ બાબતની—કોઈ ત-
રફથી ધાસ્તી હોતી નથી, લ્યારે તે આ-
ભના તારા ફેખે છે.”

રસિક લલિતા.

આભના તારા ફેખાડવા, અતિશય સંકટ કે
દુઃખ પાડી મરણતોલ કરવું; સ્વર્ગનો ર-
સ્તો લેવડાવવો.

આભની સાથે બાથ લીડવી, આભની
સાથે બાથ ભીડવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ
કરવો; શક્તિ ઉપરાંત હામ લીડવી. ૨.
કદિજ ફલિભૂત ન થાય એવી મોટી
મોટી આશાઓ બાંધવી; પાર ન પડે એવા
મનસુબા કરવા.

“કો તણો મોકલ્યો લાંલગી આવીઓ,
આભ બાધો ભરે બાંધ બાધે.”

અંગદવિદિ.

“કરે ન નિજ શક્તિનો કયાસ,
બાથ ભીડે જઈને આકાશ;
કેણ કરે હિતનું ન કબૂલ,
એતો કુલાભાર્ષની કુલ.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

આભનાં તારા ફેખાડવા, આભનાં તારા
ફેખાડવાની માફક મોટી મોટી પણ પાર
ન પડે એવી બંધ આશાઓ આપવી; આ-
શા પાર પડશે એવો મિથ્યા ભરોંસો-વિ-
શ્વાસ ફેખાડવો.

આભલામાં, મરી જઈને લ્યારે.

આભલાડું, અતિશય ફાયદો, “આમાં તે
શા આભલાડું દીઠા છે?”

આમનો સરજ આમ ઉગવો, ન્યારે કોઈ
માણસ પોતાનો હમેશનો નિયમ તોડી
તેથી ઉલટું—સાફ વા નરવું, પણ ધણું ક-

રીતે માઠાને બદલે સાફ કાર્ય કરે, સારે સામે માણસ પૂર્વનો સૂર્ય પશ્ચિમમાં ઉગ્યો, એમ અન્યપી સાથે કહેવામાં આ પ્રયોગ વાપરે છે; અણુધાર્યો અશક્ય ફેરફાર થવો. (આચરણ-વર્તનમાં)

‘ભાઈ આવ તો આમનો સુરજ આમ ઉગ્યોને કંઈ.’

૨. કુદરતી ક્રમનો ભંગ થવો.

“આમના સુરજ આમ ઉગે તોપણ ભંગલું કે તરફનું નરમાશથી જોલે નહિ.”

બટનું બોપાળું.

આમલી પીપળી રમાડવી, આફું અવળું સમજવીને પોતાના મતનું કરવું; રપેટીમાં લેવું; ભભાવવું; ભંભેરવું; ગુંથવણમાં નાંખવું. (આમલી પીપળી એક જાતની રમત છે તે ઉપરથી.)

આમલીના પાનમાં સૂઈ જા, આમલીના પાનમાં સૂઈ જવાય નહિ તે છતાં બેદરકારીનો જવાબ આપતાં એ પ્રમાણે દીરતો રહે, કાળું કર, ધર્યો રહે, એવા અર્થમાં વપરાયછે.

આમલીના બંધ, આમલીના જેવું ધણું સખત-ન તૂટે એવું-નિષ્ફળ ન જાય એવું બંધન. ‘જોને હાથે આમલીના બંધ છે,’ એટલે તેના હાથથી પૈસો છૂટતો નથી.

આમળા જેવડું, મીઠું, રદ; બાતલ; ધન્યાનમ.

“ક્ષત્રી પુત્રો મરતાં ખીધ્યા એટલે સ્વદેશરક્ષણનું આમળા જેવડું મીઠું પડયું જાણવું.”

વીરાધીરાની વાર્તા

આમળું કાઢવું; થકવવું; કાયર કરવું; (કામ કરાવીને)

૨. ખૂબ માર મારવો; (નસો ફાટી જાય એવો.)

આમળો ચઢવો, ઉસ્કેરાવું; સાંસણી થવી; ઉત્તેજન મળવું; દ્રેષ રાખવો.

આયતા પર રાયતું, (અથતત:) બેગાં કરેલાં નાણાંમાંથી કે સંગ્રહમાંથી ખર્ચ કરવો. આરતી ઉતારવી, હાથે ઝાલીને વીંઝવું; મારવું (વાંકમાં)

૨. નિરૂધમી રહેવું; કાંઈ કામ ધંધો ન હોવો; આરતી જેવું, ચોખ્ખે ચોખ્ખું; ડાઘાડુથી કે ગંદવાડ વિનાનું. (ધર, આરડી, હિસાબ, અક્ષર, કામ વગેરે.)

આરિયાં કરવાં, હોડી, વહાણ વગેરેના સઠ ઉતારી નાંખવા.

આરિયા તુરિયા જેવું, આરિયા તુરિયા જેવું નમાલું; નજીવું; લેખામાં નહિ તેવું; ગણતરી વિનાનું; તુચ્છ.

આરે આવેલું વહાણ ડૂબવું, નજીક આવેલું સુખ શુભ થવું; કૃષ્ણ કારણ્યું છેવટના ભાગમાં નિષ્ફળ જવું; છેવટ સુધી પામેલું ફળ ખરગાદ જવું.

આલોચના લેવી, આલોચન શબ્દનો અર્થ સારી રીતે પ્રકાશવું એવો થાય છે. દરરોજ સવારે, સાંજે, પંદર દહાડે, ચાર મહિને, વર્ષે અથવા ન્યારે સારા ગુરૂ (જૈન સાધુ) નો યોગ આવે સારે પોતે કરેલાં સર્વે પાપોની પશ્ચાતાપ પૂર્વક માફી માગવી તેને આલોચના (આલોચણ) લેવી કહે છે.

આવરદા બહુ લાંબોછે, ન્યારે કાઈને સંભારતાં જ તે આવીને ઊભો રહે અથવા નજરે પડે, સારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે.

“સખિ, આ આવે; આવરદા તો બહુ લાંબો છે.”

તપસ્યાખ્યાન.

આવ્યા તેવા ગયા, ધારેલા કાર્યની સિદ્ધિ ન થઈ હોય તેવી સ્થિતિમાં પાછા ગયા; નકામો ફેગટ ફેરા ખાધો.

૨. આવ્યાને જરા વાર રહી જતા રહ્યા. આવી ખનવું, છોડો આવવો; મોત આવવું;

નાશ થવો; અંત આવવો; ખાર વાગી જવા;
આફત આવી પડવી.

આવી મળવું, ઘડાઇને તૈયાર થવું. (ધાટ)

૨. યોગ્ય ઉમરે આવી પહોંચવું.

“ છોકરાં આવી મળશે, તો વેપાર શે-
જગારમાં મદદ કરશે, ને તેથી ચુમારતા
ઝોછા રાખવા પડશે ”

૩. ટાંકણા ઉપર અડી વેળાએ આવી
પહોંચવું; એકાએક એકઠું થવું.

આસ્માન એક તસુ બાકી, સ્વર્ગનું સુખ
ધણુંજ નજીક આવી રહ્યું હોય, એમ
માનનારા ગવિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

“હાથમાં રામણુદીવો લઇને હરકોર ન્યારે
વરઘોડામાં જવા નીકળી, સારે તેને આ-
સમાન એક તસુ બાકી રહ્યું હતું; તે વ-
ખત જગતમાં મારા સરખું સુખી ને ભા-
ગ્યશાળી નહિ હશે, એમ તેને લાગતું હતું.”
એ બહેનો.

આસ્માન જમીન એક થવી, જુઓ આભ
જમીન એક થવી.

આસ્માન જમીનનો ફેર, ધણોજ ફેર-(એક
એકના સ્વભાવ, ગુણ-કદ-અંતર-કિંમત,
વગેરેમાં.) “ઉઝીની પ્રીતિથી કરેલા સં-
રક્ષણમાં, અને માતૃપ્રેમથી થએલા સં-

રક્ષણમાં આસ્માન જમીનનો ફેર પડે, તેમાં
નવાઈ શી ? હ. દ.

આસ્માન પર ચઢવું, ગર્વિષ્ટ બનવું; કુલાઈ
જવું. (પોતાનાં વખાણ થવાથી) સાતમા
આસ્માન પર ચઢવું પણ બોલાય છે.
આસમાન બે કદમ-તસુ દૂર, જુઓ
આસમાન એક તસુ બાકી.

આહુતી આપવી, (અગ્નિમાં હોમવું, તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) તુકસાન કે જો-
ખમના ભયમાં નાખવું; હોમવું; મોટા અ-
ધરા કામમાં આફતમાં નાખવું. અંપલાવવું.
“ રાજપુત શુરવીર અને હિંમતવાન
હોતો. વળી પરમાર્થમાં પ્રાણુની આહુતી
આપવે પણ તે પાછો હડે તેમ નહોતો.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

આહુતી લઇને ઊભા રહેવું, તુકસાન ક-
રવાની તજવીજમાં રહેવું; કોઇનું ખરાબ
કરવાને માટે લાગ જોળવો; નાશ કરવામાં
તત્પર રહેવું.

આળસુનો ઢગલો, ધણોજ આળસ.

આળુ ઓઢવું, (પૂર્વે બે ગામડાના સિમા-
ડાની તકરારમાં એક જણને આળુ ચામડું
ઝોરાડી સિમાડે લઈ જતા, ને તે બંધાં
સુધી જાય ત્યાં સુધી તેના ગામનો સિમાડો
ગણાતો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) બ-
દલામી લેવી; ખોટું કર્મ કર્યાનું માયે લેવું.

૬

ઇજતના કાંકરા, આખરની ધૂળધાણી; ફજે-
તી; બે આખર.

ઇડરીઓ ગઢ જીતવો, ઇડરનો ગઢ જીતવા
જવું મોટું પરાક્રમ કરવું; જોર મારવું; અ-
શ્વર્થ દર્શાવી મોટું લઠાણ કમાવું. નિરાશ
થવા જવા માયે લીધેલા કોઈભારે કાર્યમાં
સફલિ થયેલી બતલાવવી હોય સારે એ
વપરાય છે.

“ અમે ઇડરીઓ ગઢ જીતારે, આનંદભલા;
વીતનાર વીતક તે વીતારે, આનંદભલા.”
વેનચરિત્ર.

ઇતિશ્રી થવું, સમાપ્ત થવું; પુરું થવું; આ-
ખર આવવી; છેડો આવવો;
ઇમામદાંડો, ધર્મને બહાને પાપ કરનારો.
ઇશાકી ટકું, ઇશકબાજ.

ઈ.

ઈંડાળ ઉભરાવી, કાંઈ લાભ મેળવવાની આશાએ ધણા લોકનું ભેગું થવું.

ઈંડું ચઢાવવું, દેવાલય ઉપર શિખર ધણું ખરું અંડાકૃતિનું કરવામાં આવે છે તે ઉપરથી શિખર ચઢાવવું. એનો લાક્ષણિક અર્થ એક મોટું પરાક્રમ કરવું; મહાભારત કામ કરી નામના કરવી.

“ એવે દમોદર મંદિરમાં આવ્યા, જઈ મહેતાજી વધાવે રે; નાગરી ન્યાતમાં ઈંડું ચઢાવ્યું, હાર લટકતા લાવે રે. ”

હાર માળા.

ઈંદ્ર વારણાનું દેળ, કુટુંડ પણ કુર્ણુની માણસ; બહાર દેળીનું સાંડ પણ અંદરથી નકામું-નમાકું.

ઈંદ્રાસન માત્ર એક હાથ આધું છે, ઈંદ્રાસનનું સુખ જાણે ધણું નજદીક આવ્યું હોય એટલો ગર્વ છે.

ઈન મીન ને સાડેતીન, (મોટું કામ કરવામાં ધણાંજ ઝાઝાં માણસ હોય ત્યારે એમ મોઝાય છે; હી=મારી સ્ત્રી, ન=અને, મી=હું, ન=અને એક છોકરો તથા એક છોકરી અડધી) ત્રણ ચારથી વધારે નહિ તેટલાં માણસ.

૨. ધણાંજ થોડાં; જુન; જોઈએ તે કરતાં ઝાઝાં.

ઈશ્વર ઉપર ચિહ્ની, પરશ્વરનો જ અધાર. ઈશ્વર સિવાય ખીજ કાંઈનો આધાર નથી એમ દર્શાવે છે.

“ આ તો અંધારામાં વિલાપ કરીને, અને તરફડીને મરવાની વેળા આવી; સર્વ શક્તિમાન ઈશ્વર ઉપર હવે ચિહ્ની છે, ખીજો ઉપાય નથી. તેને જમ રહું દીસશે તેમ કરશે. ”

ત્રેમરાય અને ત્રામતી.

ઈશ્વર કરેને, ઈશ્વરી સત્તાથી; ઈશ્વરની મરણ થયેથી.

ઈશ્વર માથે રાખીને, ઈશ્વરનો ડર રાખીને; માથે ઈશ્વર છે એમ માનીને; ખરાબોટાનો પૂછનાર ઈશ્વર છે એમ સમજીને.

૨. ઈશ્વરને વચમાં રાખીને. (પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક.)

“ ફેલોરિઝલે ઈશ્વર માથે રાખી પડિ-ટાને વરવાનું વચન આપ્યું. ”

૩. કથાસમાજ.

ઈશ્વરના ધરની ચિહ્ની, ઈશ્વરનો હુકમ (પરાક્ષ.) દૈવયોગે જે બની આવવું તે.

ઈશ્વરના ધરની દોરી, આયુદ્ધની દોરી જે ઈશ્વરના હાથમાં છે તે.

“ સોરણ ને સંતાપથી આપણા ટાંટીઆ ભાગતા જાયછે, કામ કાજ સુઝે નહિ તે ચેન પણ પડે નહિ. કદી ઈશ્વરના ધરની દોરી લાંબી હોય પણ હબકી જવાથી વખતે માણસનું મોત થાય. ”

જે બહેનો.

ઈશ્વરના ધરનું, ઈશ્વરી; કુદરતી. ‘ ઈશ્વરના ધરનો નિયમ. ’

ઈશ્વરના ધરનું તેડું આવવું, યમહત આ-વવા; મોત આવવું.

ઈશ્વરના ધરનો ચોર, ઈશ્વરનો અપરાધી; પાપી.

ઈશ્વરના હાથમાં દોરી છે, (આ જગત જાણે એક નાટકશાળા છે, તેમાં પરમેશ્વર સ-ધનાં પ્રાણીઓની દોરી પોતાના હાથમાં રાખીને તેમને રમાડે છે, અને પછી તે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે વખતે તે દોરીને નમતી મૂકેછે અને વખતે તાણી રાખે છે; એટલે એનો અર્થ એવો કે ચઢતી હાલતમાં લાવી તેને મનમાનતી રીતે વર્તવા દેછે

અને વખતે તેને પડતી હાલતમાં આ-
ણીને તેને પાછો કસોટી પર લે છે; તે ઉ-
પરથી) ધશ્વરસત્તાની વાત છે.

ધશ્વરની હજુરમાં જવું; ધશ્વર જે પવિત્ર
ન્યાયાધીશ તેની હજુરમાં જવાખ આપવા
જવું. મરીજવું; કાળ આવવો; રામશરણ
થવું.

ધશ્વરનું નામ, ધશ્વરના નામ સિવાય ખીજું
કાંઈ નહિ; ખીલકુલ નહિ.

“ ધરમાં ધાતુપાત્ર તો ધશ્વરનું નામ
અને ખેતીવાડીનાં સાધારણ હથિયારો પણ
ભાગી તૂટી હાલતમાં આવી પડેલાં હતાં.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધશ્વરને ખોળે ખેસવું, (લાક્ષણિક) ધશ્વ-
રને આશરે કે તેની હાથ તળે રહેવું; ધ-
શ્વરનું માનીતું અથવા ધશ્વરે પ્રેમથી પો-
તાતું છે એમ માનેલું થવું.

ધશ્વરને ઘેર જઈને આવવું, મરતાં ખચ-
વું; નવે અવતાર આવવું; મરણ પથારી-
માંથી ઉઠવું.

૨. આગળથી ભવિષ્ય જાણવું.

ધશ્વરે સામું જોયું, ધશ્વરની કૃપાદષ્ટિ થઈ.
કાલાવાલા કે વિનંતી સ્વીકારવામાં આવી.
(ધશ્વર તરફથી)

ઉ .

ઉકરડાની જાત, સ્ત્રી.

‘ ઉકરડાની જાતને વધતાં વાર શી? ’

ઉકરડી નોતરવી, લગ્નમાં બેરાં ગાતાં ગાતાં
ઉકરડા આગળ પાણી છાંટી પાપડ, પૂરી,
સોપારી તથા પૈસો મૂકે છે, તે મહિયારી
જાંચકી લેછે ને સૌ એ વેળા પેલીને હાડે
હાડે કરે છે તેને ‘ ઉકરડી નોતરવી ’ કહેછે.

ઉકળતું તેલ રેડાવું (છાતીમાં), ચરેંડો
પડવો; પ્રેમ, શોક, ભય, વગેરેના જોરસા-
થી પેટમાં ચીચરવટો પેદા થવો; પેટમાં
ઉતું ઉતું થઈ આવવું.

ઉકાળી આપની તોલડી, મતલબ કે કાંઈ
કાંઈ ન ક્યો; કાંઈ ધોળ્યું નહિ. કાંઈ સા-
રું કાર્ય ન કર્યું હોય ત્યારે એમ બોલાયછે.

ઉખડી જવું, ખરાબેહાલ થવું; પાયમા-
લ થવું; દુર્દશા થવી.

“ તે બિચારો ઉખડી ગયો. ”

૨. (ધર) નસંતાન થવું; નિર્વંશ થવો.

‘ તે બિચારાનું ઉખડી ગયું. ’

“ વાસાના બાળકને ઉછેરી મોટું થવાની
આશા ઝાઝી પડતી નથી. તેથી પિયેરનું
ઉખડી ગયા જેવું સમજી બનલક્ષ્મી આ-
કંદ કરે ને શોક પાળે. ”

જે બહેનો.

૩. જડમૂળથી નાશ થવો; નિકંદન થવું.

૪. વહી જવું; વંડીજવું; બગડી જવું;
છાંકી જવું. ઉખેડી નાખવું એટલે
પાયમાલ કરવું; દુર્દશામાં આણવું; ધુળ-
ધાણી કરી નાખવું; ખરાબખરાબ કરી ના-
ખવું.

ઉખલમાં માથું હોવું, ભય- સંકટમાં હોવું.

ઉખળમાળો કાઢવો, (સં-ઉલૂચલ=ક-
ળીચૂનો) હૈયાની બળતરા સંભારી સંભા-
રીને બહાર કાઢવી.

ઉગતા સૂરજને પૂજવો, (લાક્ષણિક અર્થ)

બળ અને સત્તા જેનાં દિનપ્રતિદિન સૂર્ય-
ની પેઠે વધ્યાં જતાં હોય તેવા માણસની
હાયા-આશ્રય તળે રહેવાના સ્વાર્થથી તે-

ને માન આપવું; નળાણી દશામાં આવી ગએલાને તણ કંઈ ચઢતા દહાડાના ખીન્ન નવા માણસોની પ્રીતિ સંપાદન કરવા કો-શીશ કરવી.

ઉગતું જ ડામવું; મૂળમાંથી જ બાળી મૂકવું—ખરખાદ કરવું; વૃદ્ધિ કે સિદ્ધિ થવા પામે તે પહેલાંજ નાશ કરવો.

“ મારાં સુખ તો સ્વપ્નામાં જ વહી ગયાં. મારી ઉમેદ તો ઉગતી જ ડમાઈ ગઈ.”
કરણુલેલો.

ઉગી નીકળવું; સારે રસ્તે વપરાયાથી લાભ થવો; ફળવું. “ મારી મહેનત આ કામમાં ઉગી નીકળી.”

ઉગ્યા આથમ્યાની ખખર, શુદ્ધિ; સાન. (અચેતન સ્થિતિમાં.)

૧. આપો આપ ખખર પડે એવી જાહેર થઈ ગએલી બાબત વિષે બ્યારે કાંઈ અજાણુ રહે ચારે તેને વિષે બોલતાં પણ એમ વપરાય છે. જેમકે, “તેને ઉગ્યા આથમ્યાની ખખર જ ક્યાં છે?”

૩. સુખદુઃખની ખખર; દુનિયાલરીની ખખર.

ઉગેછે તેવો આથમેછે, અતિશય ગરીબાઈ દર્શાવતાં વપરાય છે.

“કરોછો મંત્ર ભણીને સેવ, નેવેદ વિના પૂજોછો દેવ; પૂજ્ય પર્વણી કો નવ જમે, નેવો ઉગે તેવો આથમે.”

સુદામાચરિત્ર.

૨. સવારથી તે સાંજ સુધી છ-માણુ-સની વૃત્તિ એકજ વિષય તરફ રોકા-એલી હોય તેને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

“લોભી માણસને લગીર, થીરતા ધિર નવ થાય; ઉગે એવો આથમે, લોભે લક્ષણુ જાય.”

૩. (મતલબકે—) ચઢતી પડતી ચાલી-જાય છે; માણસને માથે સુખ દુઃખ

આભાંજ કરેછે; એકની એક સ્થિતિ હમેશાં રહેતી નથી. ‘માઘ કોઈનો એ ઉગે છે તેવો આથમે છે કાંઈ?’

ઉઘાડાં ઢાંક્યાં આપવાં, છાનું કે ઉઘાડું કાંઈ આપવું તે; (ખીસ્સું વગેરે.)

૨. મનની તમામ વાત કહી દેવી. (જા-ની જ હોય તે.)

“સલમામા, (જાલેલો હાથ તરછોડી નાંખી) જોને ઉઘાડાં ઢાંક્યાં આપતા હો તેનો જઈ હાથ ઝાલો. જો, મોટા હાથ ઝાલનારા દીકા ન હોય તો?”

સલમામાખ્યાન.

ઉઘાડું થવું, ધરણું—વજા વિનાનું થવું અથ-વા તેટલી તુકસાનીમાં આવી પડવું.

“ હાય હાય ! હું હવે સર્વ પ્રકારે ઉઘાડો થઈ ગયો, મારા મિત્રો હવે મને શું કહે-શે ? તે બાપડાનો જાયા પ્રકારનો સર્વ સામાન ચોરાઈ ગયો; આ આટલા સામા-નની કિંમત ભવિષ્યમાં પણ હું તેમને શી રીતે ભરી આપીશ ?”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

ઉઘાડું બોલવું, ન સંભળાય એવું ભૂંડું-ફાટયું ફાટયું બોલવું; બિભત્સ બોલવું.

“ લગ્નને પ્રસંગે જીવાન સ્ત્રીઓ વેવણુ તરફથી કુદીને ઘણું ઘણું ઉઘાડું બોલેછે.”
નર્મગદ્ય.

ઉઘાડુ, કહેવું એટલેશરમ રાખ્યા સિવાય બધાના સંભળતાં ખુદે ખુદે કહેવું.

ઉઘાડું માથું કરીને બેસવું, (વિશેષે કરી-ને કાંઈ તિરાહિતને ત્યાં ખાવા બેસવાના અર્થમાં.)

“કાંઈને લાં ઉઘાડું માથું કરીને બેસતાં શરમ આવેછે?”

ઉઘાડે છોગે, છયોક; જાહેર રીતે; બધા દેખે એમ; ખુદી રીતે; બધાના દેખતાં.

“ એ નાતમાં જમવા જતી ચારે મીથે

મીથે અથવા ઉધાડે છેગે લોક એની વાત કરતા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉધાડો હાથ, ખુદી રીતની સામેલગીરી; ખધા જાણે-જુએ એવી રીતે સામેલ થવું તે. “ આ કામમાં એનો ઉધાડો હાથ છે.”

ઉચાળા ભરવા, વપરાતા ધરનો સરસામાન ઉપાડી લઈ જવો; ધરવાખરો લઈને પલાયન કરવું; આખોભાંગો ગમે તેવો હોય પણ વપરાતો સધજો સામાન લઈ ચાલતા થવું; ગામ છોડી જવા સાર ધરનો સામાન ગાડામાં ભરવાની તૈયારી કરવી.

“ખુંખાણુવર્ત્યુ સ્વર્ગ માંહે, અમર ભરે ઉચાળા; પુત્રપત્નીનો કર ગ્રંહીને, દેવ નાસે પાળા.”

વામનકથા.

ઉછળીને ગુડા ભાગવા, (ગુડા=પગ) હાથે કરીને તુકસાન વહોરી લેવું; પોતે પોતાની ભૂલથી ખમવું; એકાદું સાહસ કરી પાછળથી પસ્તાવું.

“ઉછળતા દરિયાની છોજો વચ્ચે તરતા વેળુનાં એટ ઉપર વસવું એવી આપણી હાલત છે; માટે કશી વાત ઉછળી ગુડા ભાગવાની કરશો નહિ.”

પ્રતાપનાટક.

ઉછળી ભાગવું એકલું પણ વપરાય છે. જમકે—

“લાકડું વજેજ ફાટે, રાજજી! આવાં કામ તે કામની રીતેજ થાય, એકદમ ઉછળી ભાગવામાં મારી ને તમારી હાંસી થાય અને આપણા રાજ્યને ખટો લાગે.”

ગુ. જુની વાર્તા.

ઉછળા પગાનું, સારાં પગલાંનું, પરંતુ વાંકામાં નહારાં પગલાંનું.

“આ રાંડ ઉછળાં પગલાંની આવી તે મારો લાલમનિયાર ભાઈ ફાટી પડ્યો!”

ઉજળું કરવું, શોભાવવું; દીપાવવું; આખર વધારવી; તારવું; નામ-ખ્યાતિથી શોભા

વધારવી. (કુળ, વગેરે.)

૨. ફાયદો કરવો અથવા કરી આપવો. “તેમાં તે તેં માફું શું ઉજળું કર્યું, જે વારે ઘડીએ ડાળકાણું ખતાવે છે?”

૩. વાંકા અર્થમાં કાંઈસાફ કામ ન કર્યું હોય સારે વપરાય છે.

ઉજળું વાળવું, ફાયદો કાઢવો.

ઉજળે લૂગડે આવવું, કાંઈ કલંક કે હાની થયા સિવાય આવવું; આખર જાળવીને આવવું.

ઉજળો દહાડો, શુભ અવસર; રૂડો દહાડો; સુખનો-આનંદનો દહાડો.

“ઉજળો દિન દેખી સૌ જાણે,

ન્યાલ થયો આ ટાણે;

કાલ દિવસ કેવો દેખાશે,

એ તો ઈશ્વર જાણે રે. ગમ.”

વેનચરિત્ર.

ઉજળો ખગ, ખગલાની પેટેખહારથીદેખીતો પણ અંદરખાને કપટી એવા પુરૂષને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ઉઠી ચાલવું, મરણ પામવું.

ઉઠી જવું, (દિલ, મન.) દિલ ન ચોટવું; ચિત્ત ન લાગવું; મન ખટું થઈ જવું; ના-ઉમેદી થવી.

૨. વહી જવું; ખગડી જવું, “મોટી મોટી મીજખાનીઓ કરીને ઉઠી જવું છે કે શું?” “અક્કલ ઉઠી ગઈ.”

૩. મરી જવું.

“મન તુહી તુહી ખોલે રે,

સ્વપ્નાવત્ તન તારું;

ઝોચિંતા ઉઠી જવું રે,

જ્યમ દેવતાને દાર.”

ધીરોભક્ત.

“કોઈ તો કહેવાતા કેવા,

આભના આધાર જેવા;

ઉઠી ગયા એવા એવા રે,

ઝો જીવ જોતે.”

વેનચરિત્ર.

૪. મોંધું થવું. (બાજરીને ઘેર હડી ગયું છે.)

હડી બેસવું; કમાઈને તરત ખોવું; ચઢીને તરત પડવું.

૨. અમુક કામનો આરંભ કરી નિ-
રાશાની સાથે વચમાંથી છોડી દેવું.

હડીને બેઠાં થયું, મંડવાડમાંથી સારા થવું;
રોગ મટવો; મંદવાડમાં જે અશક્તિ પેદા
થઈ હોય તે જઈ શક્તિ આવવા માંડવી.

“ વૈદ વાઙ્ગી દવાની ટિક્કી ધંધરકૃપાએ
લાગશે, અને તમે હડીને બેઠા થશો એવી
મને આશા છે. ”

જે બહેનો.

હડતા કાગ પાડે એવું, તોફાની; અટક-
ચાળું; હદમાતીઈ; દાવપેચચાળું. વડનાં
વાંદરાં ઉતારે એવું પણ બોલાય છે. ”

હડતાં પક્ષી ઝાલવાં, કળી ન શકાય એવાં
કામ કરવાં; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી;
હડતાં પક્ષી ઝાલવા જેવું ગમે તેવું મુશ્કેલ
કામ પાર પાડવું.

હડતી અલ્લા, હલદી ખીડા.

“ ત્રાલ ત્રાલ સૌ કરે તથાપિ,

કોણુ સાંભળે દાદ;

હડતી અલ્લા થાય અરે રે,

કરે કદી ફરિયાદ. ”

પાણીપત.

હડાહડેપુ, વાત અગર નજર ફેરવી નાં-
ખનાર.

હડાણુ-ળ ટપ્પુ, અદદ; ચળિત; ભટકવું.

હડી જવું, હચી જવું; દૂધ દેતું બંધ થવું;
ગાય, ભેંસ, વગેરે એ દૂધ ન આપવું.

“ દહાડે દહાડે બકરી હડી ગઈ. ”

સાતમી ચોપડી.

૨. બંધનમાંથી છટકી જવું. “ એ તો
બધાની પાધડી લઈને હડી ન્ય એવો છે. ”

૩. ફીકું પડવું. (રંગ-ચેહેરો.)

૪. વપરાઈ જવું. (પગાર)

૫. જતું રહેવું. (ઉંધ, વાત.)

૬. નાપાસ થવું. (પરીક્ષાના કોષવિષયમાં)

૭. મરી જવું.

“ અચાનક હડી જશે તારું તન.

ધીરોભક્ત.

હડીને આંખે બાંહે એવું, મન હરી લે
એવું; મનોરંજક; સુંદર; જોઈને આંખ હરી
નય એવું; મન વેધક; મન આકર્ષી લે
એવું. “ હડીને આંખે બાંહે એવા અક્ષર-
ચિત્ર. ”

“ પોતાનો ઈનસાફ ભાળિયાને પસંદ
પડ્યો, એ જોઈ અચાનક જ મ ખુશી
થયો, તેમ હડીને આંખે બાંહે એવાં તાત્ત્વ
ને પીળાં ધર્મક જેવાં બસે પુતળીઆંની
દગલી જોઈને આનંદમાં આવી ગયો.

ગર્ધવસેન.

“ હડીને આંખે બાંહે એવા રંગની ક-
સખી કોરની સાડી વિધાગૌરીએ ઓઢી
હતી. ”

જે બહેનો.

હડેલ તળીઅતતું, કામ ઠેકાણુ વિનાતું;
વાયેલ; અસ્થિર મનતું; અદદ; વાંદડી.

હડરતાં પાણી, ઘડપણ (ઘડપણમાં પાણી-
તેજ હડરતું નય છે, તે હપરથી.) વળતાં
પાણી પણ બોલાય છે.

૨. શાંતિ; ઘટતો જતો નેસ.

હડરતી કળા, પડતી દશા; નળળા દહાડા.

(ચંદ્રની કળા એક પક્ષમાં ચઢે છે અને
ખીજ પક્ષમાં હટ્ટે છે-ધીમે ધીમે ક્ષીણ
થાય છે તે હપરથી) એથી હલકું ચઢતી
કળા, ચઢતીકમાન, ચઢતો પાસો, વગેરે.

હડરી પડવું, (ચુસ્તમાં) હદ મુકીને બો-
લવું; તપી જવું; ઝાંછે પાટલે બેસવું; જો
સમાં આવી જવું.

હડાણુખાટ, (સામો હમો કરેલો ખાટલો
તે હપરથી.) ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

ઉતારી પાઠવું, કાઠનું બોલ્યું તોડી પાઠવું; કાઠને વિષે ખરાબ બોલી તેના માનમાં ધ- યાડો કરવો; માનભંગ કરવું; શરમિંદુ કરવું; નીચું દેખડાવવું; હલકું પાઠવું.

ઉધડું લેવું, સપડાવવું; એકદમ વાણી-લ- ખાણુ કે હાથથી ખીજના પર રીસમાં ઉતરી પડવું; કંઈપણ સાંભળ્યા સિવાય ધમકાવવું; ઠોક દેવો.

“લાડકારનું હૈયું ભર્યા આવવાથી તે કંઈ બોલી શકી નહિ; પણ આડોશી પા- ડોશીએ ધનવદ્ધમીને ઉધડી લીધી.”
એ બહેનો.

ઉધાન ચક્ર, (ઉત્ત=ઉચ્ચ+ચ્ચા=ધારણ કર- વું+ચ્ચક્ર) ભરતીનું પાણી ચડે છે તેને ઉધાન કહે છે; એટલે ચંગડોળે ચઢેલું પાણી તે ઉપરથી સાડાત્રણ પાયાનું; ઢંગધડા વગરનું; ઉડેલ તબિયતનું; વાયેલ.

ઉધાન પાયા, ચરકેલ; ઓછી અક્ષતનું; સાડી ત્રણ પાંસળીનું; અઠક પાંસળી; અક્ષલ વિ- નાનું; વલવલનું; અદ્દહ; વિચિત્ર; (ઉધાન એ ત્રણનો સંકેત છે તે ઉપરથી ત્રણ- સાડાત્રણ પાયા પણ બોલાય છે.)

ઉની આંચ, ઉનો વા; જોખમ; તુકશાન; ભય; અપયશ; ડાઘ; ગોદો.

“તમારો મંદવાડ લંગાણનો જણાય છે પણ દોરી સાખીત હશે, તો ઉની આંચ પણ આવનાર નથી.”

એ બહેનો.

“જોરે આજના વધામણામાં જોકોઈ આવેરે, તેને એક દહાડો ન આવે ઉની આંચ, સોનાનો સુરજ ઉગીઓરે.”

રૂપિરાજ.

“રાણાનું કુંડળ અમારા દેવ જેવું અમે ગણીએ છીએ; તેમને ઉનો વા ન વાય એમ અમે લાઇ જઇશું.”

પ્રતાપનાટક.

ઉની વરાળ કાઢવી, હૈયાની દાઝ-દિલનો જોસો ગરમ થયાથી બહાર કાઢવો.

“કાઠું અંતરની હો વરાળ કોમી પા- સેરે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉનો વા, જુઓ ઉની આંચ, ઉપર આભ ને નીચે ધરતી, વચ્ચે કાંઈ આધાર વિનાની-અંતરિયાળ લટકતી-નિ- રાધાર-નિરાશ્રિત સ્થિતિ.

‘મારે તો ઉપર આભ ને નીચે ધરતી છે.’
ઉપર ઉપરથી જોવું, નજર ફેરવી જવી; ઉપરચોટીજી જોઇ જવું; એથી ઉલટું ઊંડા ઉતરીને જોવું—ખારીકાઈથી જોવું.

ઉપર કરવું (બોલ્યું), ચઢતું ગણવું; માન્ય કરવું; નીચું પડવા ન દેવું; નિરર્થક જવા ન દેવું.

“તું વૈષ્ણવનું ઉપરે કરીશ, સંસાર સાગર તું તેણે તરીશ.”

હારમાળા.

ઉપર ટપકે, કાઠપિણ કામમાં ઊંડા ઉતર્યા વિના ઉપરથી જટલું દેખાય તેટલા ઉપરથી.
‘ઉપર ટપકે હિસાબ કર્યો.’

૨. રોજમેળમાં જમાં ઉધાર કર્યા વગર.

‘ઉપર ટપકે આપલે કરવી.’

ઉપર થઈને કરવું, કાઠની સંમતિ સિવાય કરવું.

૨. જોણે કરવું જોઇએ તેની પાસે ન કરાવતાં-તેની દરકાર ન કરતાં પોતે કરવું.

ઉપર નીચે થવું, આતુર થવું; અધીરાં બ- નવું; અમુકે ધ્વિજ કે વસ્તુને માટે ઉતાવળા થવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

“ગામની ગરીબ સ્ત્રી પોતાના પ્રિય પ્ર- ધાનની શુભિયલ પેત્રીની ખાતર કરવા ઉ- પર નીચે થઈ રહી હતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉપર પગ મૂકવો, અનાદર કરવો; અવગણના કરવી; ન લેખવવું; ઉદ્ધવન કરવું; (ખેદકારીમાં) નમાનવું; ન કમૂલ કરવું; આડે રસ્તે જવું.

“ એવું કેવું અગત્યનું કામ છે જે હજી શ્રીના હુકમ ઉપર પગ મૂકે? ”

મુદ્રારાક્ષસ.

૨. પેટ ઉપર પગ મૂકવો.

૩. છાતીપર પગ મૂકવો.

૪. લોંચપર પગ મૂકવો.

ઉપર રહીને, જાતે દેખરેખ રાખીને; પાસે ઉભા રહીને.

“ તે આવી પોતાને હાથે ઉપર રહી પીરસાવશે, અને અમારી સાથે ભાણું માંડશે તો જ મુખમાં ગ્રાસ મૂકીશું. ”

પ્રતાપનાટક.

ઉપર હાથ રાખવો, ચઢીઆતાપણું કે ઉપરી પણું ભોગવવું; સત્તા ચલાવવી.

“ તેના પર તો ઉપર હાથ રાખી તેને એવો દૂરનો દૂર રાખ્યો હતો કે અધિગત એક પણુ વેણુ તે ખોલી શક્યો નહોતો. ”

અરેખિયન નાઇટસ.

૨. પોતાનું ધારેલું અથા ખોલેલું ખંડ પાડવાનો ટેક રાખવો.

“ દરેક ખાખતમાં હું તો તારો ને તારોજ ઉપર હાથ રાખે છે. ”

૩. સંભાળવું; સાચવવું.

“ એ ડાસો બાળકની ઉપર ને ઉપર ને ઉપર હાથ રાખે છે, એટલે ઉની આંચ રોની આવે? ”

ઉપરનું ઉપર રાખવું (ખોલ્યું), ખોલેલું ખંડ પાડવું; નીચું પડવા ન દેવું; વ્યર્થ જાય તેમ ન કરવું; માન ભંગ થવા ન દેવું.

“ તે તમારું ખોલ્યું ઉપરનું ઉપર રાખતો. ”

૨. લાડમાં ઉઘાવી કુલાત્રીને રાખવું.

(માએ બાળકને)

ઉપરસંક્રાંત વળી જવી, ખરાબ થઈ જવું; ધુળધાણી થવું; ખગડી જવું.

ઉમરડા-ઉમાડા જેવું મોટું, રીસમાં ચઢેલું મોટું.

“ ઉમાડા જેવું મોં ન રાખતાં હસમુખો ચેહેરો રાખવો, જ્યાં જવો થટે સાં તેવો ઉમળકા ને દયા ભાવ દેખાડવો, એ સૌમાં વિદ્યાગૌરી એકકા હતી. ”

એ બહેનો.

ઉમરા ઠેકવા, જને તેને સાં વગર અર્થનું જવું; લોકોને ઘેર ફેગટ ધક્કા ખાવા (નવરાત્રી નિશાનીમાં.)

“ ઉમરા ઠેકા એક ખીબના, અતિ કંટાળા આવે; ખેડો ખેડો પાચ હલાવે, નવરો નખોદ ધાલે. ”

કાલ્પદૈત્યુભ.

ઉમરો ઉખડી જવો, ન સંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; નિર્વશ થવો; ધર ભાગવું; વંશનો ઉચ્છેદ થવો.

૨. સર્વસ્વ જવું; ધરે એસવું; ધનમાલ વગેરેનો મોટો નાશ થવો.

ઉમરો ઉઠવો, જુઓ ઉમરો ઉખડી જવો.

ઉમરો ખોલી નાંખવો, ઉધરાણીને માટે દરોજ બારણું ખેલવું-વારંવાર ફેરા ખાવા.

ઉમરો ધસી-વાટી નાંખવો, કાઢને ઘેર વારંવાર આવવું જવું. (ઉમરો ધસાઇ જાય એટલી વખત.-અત્યુક્ત)

ઉમરો તજવો, કાઢને ઘેર જવું આવવું ખંધ કરવું. (રીસમાં કે દ્રેપમાં.)

ઉરાંગ ઉટાંગ, ઉપજાવી કાઢેલું; ઉટાંગ કાઢેલું.

“ એ વાત નરાતાળ ખોટી છે, પાયા વગરની છે ને મિ. દાદામાઈની ઉત્તિથી બળી ભરતા તેઓના શત્રુઓનું ઉરાંગ ઉટાંગ ટોલેલું છે. ”

ગૂજરાતી.-૯૬૬

ઉલટી અક્ષા, પીડા નડતર.

“ ચોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્ર-

યત્ને ચિતોડ છોડી દુશ્મન નવ ગજના ન-
મસ્કાર કરી ચાલ્યા જશે, રે ! તેને તો
ઉલટી અક્ષા થશે. ”

પ્રતાપનાટક.

ઉદ્ધાળે પડવું, પછવાડેથી કાંઈ મુશ્કેલી કે
અડચણ પડવાને લીધે બંધ રહેવું; અટકી
પડવું. (કામ)

ઉઘી જવું, ટળી જવું; નાશ પામવું; બેશી
જવું. (ભારથી નીચે આવવું તે ઉપરથી
લાક્ષણિક.)

“વેલ વૃક્ષ લતા રહી ઝુલ્હીરે, જમુનાજમાં;
મારે જોવાનું સુખ ગયું ઉઘીરે, પ્રીતમ પાખે.”
દયારામ.

ઉશીકાં ઉથામવાં, (મરતાની ચાકરી થાય
એ એક લહાવો છે એમ લોકો માને છે,
તે ઉપરથી) માંદા માણસની બરોબર ચા-
કરી કરવી. ‘તે બિચારીથી પુરાં ઉશી-
કાંએ ઉથામાયાં નહિ.’ એમ બ્યારે જીવાન
સ્ત્રીનો ઘણી ગુજરી જાય છે ત્યારે તેને
વિષે દયાની લાગણીમાં બોલાય છે.

૩.

ઊંધ ઉઘવી, શુદ્ધિ ગઈ હોય તે પાછી ઠે-
કાણે આવવી; અક્ષલ આવવી; ભાન આ-
વવું; સાવધ થવું; જગૃત થવું; સમજ
આવવી;

ઊંધમાં ઉંધવું, અજાણપણું રાખવું; છેકજ
અજાણવાકિફીરી રાખવી; પોતાની હારમાં
શું થાય છે, તેનું ભાન ન રાખવું.

ઊંધમાં જવું, ઊંધમાં અથવા અજાણપ-
ણામાં જવું.

ઊંધમાંથી ઉઠવું, જાગૃત થવું; શુદ્ધિ આ-
વવી; અક્ષલ સુઝવી-આવવી; ભાન આવવું.

“અરે સર્વે ઉઠી ઊંધથી,
ભણજો જેમ ભણાયે;
ભણી કાયદા લઢી કાયદે,
લ્યો હક જેમ લેવાયે.”

પાણીપત.

ઊંધી જવું, પરવારવું; પતી રહેવું; બંધ
પડવું.

“પ્રાચીન મહિલાઓ મોટા વિદ્વાન આ-
ચાર્યોને પરાસ્ત કરતી પણ હાલ તે સઘળું
ઊંધી ગયું છે.”

પંડિતા જમનાબાઈ.

“અક્ષલ ઊંધી ગઈ છે એની તો.”

૨. દીસ્તુ રહેવું ‘ઊંધી જા, ન આવું
તો.’

ઊંધી ગયું, દીસ્તુ રહ્યું. બે દરકારીમાં જવાબ
દેતાં વપરાય છે.

“ગોવિંદરાયે એને છોકરા બરોબર ગણી
ઉછેર્યો, તેનો અદલો વાળવો તો ઉંધી ગયો,
પણ ઉઘટો એ તમને ડસવાને તૈયાર થયો.”
ગુ. જીની વાર્તા.

ઊંચા નીચા પાસા નાખવા, આડું અવળું
સમજવી ભભાવવું અથવા ભભાવી પોતાના
મતનું કરવું; આડા અવળા પાટા દેવા; છક્કા
પંજો અથવા દાવપેચ રમવો.

“અમો મળતાને પ્રાણજ આપું,
પુરું મનની આશ;
તારો મોહ લગાડું નળને,
નાખી ઊંચા નીચા પાશ.”

નળાખ્યાન.

ઊંચી આંખ કરવી, ઘણાજ માંદા અને
અશક્ત માણસને વિષે એમ બોલાય છે કે
‘ઊંચી આંખ પણ કરતો નથી.’ મતલબ કે

આંખ ઠેરવીને સામું જોઈ શકાતું નથી
એટલો બધો મંદવાડ છે.

૨. સામે થવા હિંમત ધરવી.

જિંચી આંખો કરાવવી, આપેલી આશા
અધિરાઈ ઉપજે એવી રીતે લંબાવવી;
વહાલાંએ વાટ જોવડાવવી; અધીરાઈની સાથે
કાંઈ લાભ લેવા જીવ ટાંપી રહે એમ કરવું.

જિંચી મૂંઝ રાખવી, ગર્વ ધરવો; ટેક રા-
ખવો; નાદ રાખવો (મરદામી બતાવવાની
ખાતર.)

“ તે પોતે પવિત્ર કુળનો ફાંકો રાખી
આપણાથી વાંકો હોડે છે, ને જિંચી મજો
રાખી આપણું અપમાન કરે છે, એ ખરે-
ખર આપધાન કરી મરના સરખું છે. ”

પ્રતાપનાટક.

જિંચું આવવું, સ્વભાવ-માન-ઈચ્છા-કર્મ-
પદ્ધિ-સ્થિતિ-મૂલ્ય વગેરેમાં સાધારણ ખીન
કરતાં વિશેષ ચઢીઆતું થવું; મોટું થવું;
કલ્યાણ થવું; જીંદગીની જિંચી સ્થિતિએ
પહોંચવું.

“ સો સો જણની આગળ કાલાવાલા કરી
દક્ષણા માગી લાવોજો, તોપણ કાંઈ જિંચું
તો આવ્યું નહિ ”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

“ સઘળી અનીતિઓ એ થઈ,

બહુ કંઈ તારો અપરાધ;

જિંચું આવે કેમ માણસ,

અરે ફોગટ પાડું સાદ-પ્રભુ.” નર્મ કવિતા.

જિંચું ચઢવું, જિંચી પાયરીએ ચઢવું.

૨. પુલાવું; મગરર થવું; (વખાણથી)

આકાશમાં ચઢવું પણ બોલાય છે.

જિંચું ચઢાવવું એટલે જિંચી સ્થિતિ-પદ્ધિએ
આણી મૂકવું અથવા કોઈનાં વખાણ કરી
પુલાવવું.

“ નીચ માણસને જિંચા ચઢાવવા એ મો-
ટાને છેડ્યા કરતાં વધારે છે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જિંચું જોવા પામતો નથી, (ઘણું શરમાઈ
જવાથી કે જરાપણુ વિસામો ન લેવાય
એવા અતિશય કામતી મારામારીમાં.)

“ લાઇતો હવે જિંચું એ જોતા નથી, ” એ
ગર્વિષ્ટપણામાં.

જિંચું થવું, (દિલ, મન.) નાખુશ થવું; બે-
દિલ થવું; દિલ ન લાગવું; ધ્યાન જતું રહેવું;
નાઉમેદી થવી.

જિંચું નીચું કરવું, વેરાતું ઠેકાણે કરવું; વે-
રણખેરણ પડયું હોય તે ઠેકાણે કરી સાફ-
સુફ કરવું.

જિંચું નીચું થવું, તાલાવેલી થવી, આતુર
થવું; જીવ તલપાપડ થવો; અધીરા થવું;
તૈયાર થઈ રહેવું.

“ ખીન્ને દહાડે બ્યારે હું દરખાસગઢમાં
ગયો ત્યારે તેમની પાસે તે વાત કાઢવાને હું
હંચો નીચો થઈ રહ્યો. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

‘ મિત્ર કોઈ પાસે નહીં,

કહાવે કોની સાથે કહાન;

નીચા જિંચા થઇને જેસે,

સાંભરે રાધાનું ગાન. ”

કવિ દારકાંદાસ.

જિંચું બેસવું; કામ કરવાથી દૂર રહેવું.

૨. (સ્ત્રીને) રૂતુ આવવો.

જિંચું મન, અપ્રીતિ; કંટાળો. ‘ જિંચે મને
કાંઈ કામ થાય નહિ. ’

“ તુપથી અમે ન રીઝીએ,

અમથી ન રીઝે રાય;

જિંચાં મન જેનાં થયાં,

અરિ તે અતે થાય. ”

પ્રેમરાય ને ચારમતિ.

૨. ઉદાર મન.

“ જિંચે લોહીએ મરવું એજ

સંતોષ જિંચા જનનો;

જૂઠ્ઠા જગતમાં દુર્લભ એ મોક્ષ,

નર્મદ જિંચા મનનો. ”

નર્મકવિતા.

૭૪૫ માથું કરવું, પદ્મ-કર્મ-સુખમાં બીજા કરતાં ચઢીઆતાપણું દર્શાવવું; નીચી-નઠારી હાલતમાંથી જીંચી-સારી હાલતમાં આવવું.

૨. કામની અતિશય માસામારીમાંથી ફરાગત થવું.

“તે બિચારો જીંચું માથું કરવા પામતો જ નથી.”

૭૪૫ મૂકવું—મેલવું, (ઉપયોગમાં ન લેવા જેવી હોય એવી વસ્તુ અથવા વિચાર બાજુએ મૂકવા. જે ચોપડીઓ તરત ઉપયોગની ન હોય, તે જીંચે મૂકવામાં આવે છે અને ઘરમાં ન વપરાતાં વાસણો જીંચે અભરાઈ પર મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરાળું—દૂર રાખી મૂકવું; કોરે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું; રખડતું પડવું હોય તે ઠેકાણે મૂકવું.

૨. (ચોરેલું.)

૩. વિસારે મેલવું. “તેણે ભણવું જીંચું મૂક્યું.”

“તેણે અડધોઅડધ પોતાની મિલકત જીંચી મૂકી છે, એટલે ફિક્કર નથી.”

“મૂર્ખ જેટલા દુરાચારી હોય છે તેટલા ડાહ્યા હોતા નથી કેમકે મૂર્ખ તો લાજ શરમ જીંચી મૂકે છે. એટલે પછી તેઓને બીજી કશી બીક રહેતી નથી.”

નળદમયંતીનાટક.

જિંચું ને જિંચું માથું રાખવું, મગરૂરીમાં મહાલવું; મગરૂર બંનવું; પતરાબજાર થવું.

જિંચે આભ ને નીચે ધરતી, બ્યારે કોઈને કશો આધાર કે આશ્રય હોતો નથી સારે તે નિરાશામાં કે દુઃખમાં કહે છે કે મારે તો હવે જિંચે આભ ને નીચે ધરતી છે.

જિંચે—જિંચો જા, મરી જા એવા અર્થમાં તિરસ્કારમાં વપરાય છે. “જિંચો જા ન આવું તો.”

જિંચે ચઢાવવું, વખાણ કરી ખૂબ ફૂલાવવું; ભમાવવું.

“છેલ ન દીને લાડ લડાવીરે, નવ નાખીએ જિંચે ચઢાવીરે.

નમો. નમો

ઓખાહરણ.

જિંચેને જિંચે શ્વાસે, જિંચે જીવે; નિરાંત વગરની—ગભરાટવાળી સ્થિતિમાં.

જિંચો જીવ, કોઈ એકાદા વિષય—કામ તરફ દિલ ન લાગતું હોય.—ધ્યાન જતું રહ્યું હોય સારે જીવ જિંચો થયો છે એમ બોલાય છે; અપ્રીતિ; કંટાળો.

જિંચો નીચો હાથ પડવો, ચોરીથી મેળવવું; જીંધાં ચત્તાં કરી સારીપેટે કમાવું.

“જિંચો નીચો હાથ પડ્યા વિના ધનવાન ન થવાય. કપટ અને વિશ્વાસઘાત વિના જગતમાં ક્યારે ચાલે છે?”

બ્રહ્મરાક્ષસ

જિંચો ને જિંચો રહ્યો છે, હરામ હાડકાં છે. કામ કરવામાં કંટાળો ખાય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. મગરૂરીમાં રહેવું; ગર્વમાં ઘાકી જવું; મોટાઈ રાખવી.

જિંચું પગલું તો જાણતો નથી, જાંઠના પગલા જેવી સેહેલી બાબત જે જાણતો—

જાળખતો ન હોય, તેવા બીનમાહિતગાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જિંડા ઉતરીને જોવું, ચોતરફ નજર પહોંચાડી બારીકાઈથી જોવું—વિચારવું—તપાસવું. એકાદાવિષયની અંદર પેસીને વિચાર કરવો.

જિંડા પાણીમાં ઉતરવું—પેસવું, કોઈ સાહસ કામ માથે લેવું; તુકસાન થઈ એસે એવી બાબતમાં વચ્ચે પડવું; જોખમવહોરવું.

“જિંડા પાણીમાં ઉતરવાની તમારે સાધું પુરવેને કોઈ મતલબ?”

તપસ્યાખ્યાન.

ઊંઘાં મૂળ, જેનું કપડ કે મર્મ જલદીથી સમજવામાં ન આવે તેવાને માટે વપરાય છે. “એનાં મૂળ તો ખડુ ઊંઘાં છે.”

ઊંદર ખિલાડીનું હોવું, જાદર ખિલાડીના જેવું વેર-શત્રુતા-અણુખનાવ હોવો.

ઊંદર ખિલાડીનો મેળ પણ એજ અર્થમાં બોલાય છે.

“ધનલક્ષ્મી અને કુંવરબાઈને જાદર ખિલાડીનું છે. એ બેને જિભા રહે પણ ખનતું નથી.”

ઊંદરિયું કરવું, ઘેતે કરડીને કાઈ વસ્તુ કાપવી.

ઊંધાં પગલાંનું, ભાગ્યહીન; ખરાબ પગલાંનું, એથી ઉલટું ઉજળાં પગલાંનું, ધણા એમ માને છે કે ઘરમાં જો કાંઈ ભાગ્યશાળીનું આવવું થાય તો તેના સુભાગ્યને યોગે ખડુ ફાયદો અથવા સુખની વૃદ્ધિ થાયછે અને કાંઈ કમનશીબની સાથે પાનું પડવાથી ઉલટી હાની થાયછે. જેમાથી ફાયદો થાય તે ઉજળાં પગલાંનું, અને જેનાથી હાનિ થાય તે ઊંધાં પગલાંનું કહેવાય છે.

ઊંધા પાટા બાંધવા, આડું અવળું સમજાવીને ભભાવવું; ઉલટું ઉલટું ખતાવીને ભોળવી નાંખવું; સમજદાર કરી જાધે રસ્તે દોરવું.

“ભાઈ, ધૂતનો ઘાટો અમે જ ધડી ખતાવ્યો તો ને? રમરવર્ણકને ઊંધા પાટા બાંધનાર-અમેજ. જો અમને ભૂલી ગયા તો હતાં તેવા થયા એમ જાણવું.”

પાંચાલી પ્રસન્નાબ્યાન.

૨. આગળ પાછળનું કાઈ નં સૂઝે એમ કરવું. કંપલાવું; સુદ્ધિ-ભાન-સંમજ ન રાખવી. આંધળિયાં કરવાં.

“તે જાધા પાટા બાંધીને કુવામાં પડ્યો.”

ઊંધાં વાળાં વાળવાં, ખેલ બગડવો; જોઈ ધ્રુવે તે કરતાં ઉલટુંજ થવું; ખરાબી થવી. (દેવચોગે)

ઊંધી પાધડી મૂકવી, દેવાણું કાઢવું. (નાદારી ખતાવતાં ઊંધી પાધડી મૂકવામાં આવેછે તે ઉપરથી)

ઊંધી પુતળીનું, (પુતળી-કોઈ.) ચુંચળી, નાચી ને તોરછી આંખ કરીને જેનાર (પુરખ અથવા સ્ત્રી;) જેની આંખની કીકી ઊંધી હોય તે. (માણસ.)

હાથીને માટે કહેવાય છે કે તેની આંખની પુતળી જાધી છે.

ઊંધું કરી નાખવું, ખાટલે પાડવું; પથારી વશ થાય એમ કરવું; માંદું પાડવું; જાધે મોઢે પડે એમ કરવું.

(મુખ્યત્વે કરીને મૂક, ચોટ વગેરેથી ઇન્જ કરવાના સંબંધમાં વપરાય છે.)

૨. રીખાવવું; પીડવું; કનડવું. (અતિશય કામ કરાવીને.)

ઊંધું મારવું, ઉલટું કરી ખરાબ કરવું-તુકસાન કરવું; ધારવા કરતાં અવળું કરી ખગાડી નાખવું.

“ચોપદારે ધર્માચર્યનો વાત કાઢી ને દોવાની કામના અધિકારીઓ સ્વચ્છંદપણે લોકનાં કામ કેવાં ઊંધાં મારે છે, તે દરેક કારણે ઉચ્છવાવેલા હુકમનામા ઉપરથી ખતાવી આપ્યું.”

ગર્ધવસેન.

ઊંધું વળી જવું, છૂંકળ થાકી જવું; ઉઠવાની પણ શક્તિ ન હોય એવી સ્થિતિએ પહોંચવું;

“કાંઈ કરીને પાછા ઊંધા વળી બંધા તો !”

૨. બગડી જવું; ખરાબ થઈ જવું; પાચમાલ થવું; હુણધાણી થવું.

“શુભરાતનું રાત્ર્ય ઊંધું વળી જાય ને રાત્ર પદ્મજ થાય કે લલાઈમાં મોઝો જાય, એટલીજ તેની મુશી રહતી.”

કરંજીવેસો.

ઊંધું વાળવું, ફેરવી નાંખવું; ખગાડી દેવું; ડાઢ વાળવો; ઉલટું કરી ખરાબ કરવું.

૨. બિંદુ વાશીદું વાળવું. (ઉકમણાને દિવસે)

બિંદુ વેતરવું, કરવું નોંધએ કંઈ સારે કંઈ ખીનુંજ કરવું; ઉલટું કરવું; અવળચંડી રાંડના જેવું કરવું; અવળું કરી બગાડી નાખવું.

ઉંધે મોઢે પડવું, મંદવાડ સેવવે; તાવથી પથારીવશ થવું; માંદા પડવું.

બિનું લોહી, નવો જોરસો; પ્રસંગ પરત્વે મનની ઉછળતી જે તાજ હાલત તે.

“ હારે તમે નીચા ઠરો છો જગમાં,

કાં ન વધારો બિનું લોહી રગમાં;

દેશીઓ ધુમો, ધુમો રે ધુમો ધુમો.”

નર્મકવિતા.

બિલાં હાડકાનું, ખોટાં-હરામ હાડકાંનું; કામ કરવે કંટાળો આણે એવું; નીચાં વળી કામ ન કરનાર; મેહેનતથી કંટાળનાર; કામથી કાયર.

બિલા બિલા અધી જવું, તાકીદથી-ઝડપથી આવીને પાછા ઝડ જતા રહેવું. (વચ્ચે કંઈ એકા સિવાય.)

બિલા રહેવાની જગ્યા નથી, દુઃખ સાંભળનાર કોઈ નથી; કોઈ દિલાસો કે વિસામો આપે એવું નથી.

બિલી આખરૂએ, ભારમાંને ભારમાં; ભારે ભાર રાખીને, મોલો જળવીને.

‘ ઉભી આખરૂએ ચાલ્યા જાઓ. ’

બિલી પૂછડીએ નાસવું, ભયનું માર્યું નેટલી ઉતાવળથી નસાય તેટલું નાસવું; આધુંપાધું જોયા વગર નિર્ભય જગા તરફ નાસવું. (ઢોર નાસે છે ત્યારે પૂછડી બિલી કરે છે તે ઉપરથી.)

“ ખાયલા સિરાજઉદ્દૌલાનો પગ રજુ-ભૂમિમાં ટક્યો નહિ ને ભયભીત થઈ બિલી પૂછડીએ જીવ લઈને નાહો. ”

ભરતખંડનો ઇતિહાસ.

“ ત્યાં એક મોટો ભડકા થયો, અને તે તેના શરીર ઉપર વિઠળાઈ જશે એમ લાગ્યાથી બિલી પૂછડીએ નાહો. ”

કરણધેસો.

બિલું બિલું નચાવવું, મરજમાં આવે તેમ કામ કરાવી થકવું; રમકડું કરી મેલવું; વશ કરી પોતાના કલામાં રાખવું.

“ પેલી જ્યકુંવર તો પોતાના ધણીને બિલો બિલો નચાવે છે. ”

સાસુવહુની લઢાઈ.

“ મૂરખ મંત્રી કાઠી મેલો,

જૂના ખાધ બદલા;

જેને તમને નચાવીઆતા,

બિલા બિલા કરી ઘેલા. ”

પાણિપત.

બિલું થઈ રહેવું, આતુર થવું; અધીરાં બનવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

‘ તે બંને પગે લાલ લેવા બિલો થઈરહ્યો. ’

૨. આલુંબની જવું; ચકિત થવું; સ્તબ્ધ થઈ જવું; વિસ્મિત થવું; દિગ્મૂઢ બનવું.

બિલુંને બિલું બાળી મૂકવું, સર્વાંગે બગાડો વ્યાપે એમ કરવું; પગથી તે શિખા સુધી ઝાળ ઉપર એવા બોલ બોલવા અથવા મહેણાં દેવાં.) એકદમ કાળજમાં ચરેકો પાડવો.

“ રાણુનો અક્કેકો બોલ કારભારીને અંતરમાંથી બિલોને બિલો બાળી મૂકવા લાગ્યો, અક્કેકો અક્ષર તેને પગે પગે દેવતાને વિષ દંશ જેવા ચાટકા દેવા લાગ્યો. ”

ગધવસેન.

બિલે ધણીએ, ધણી છતાં, ધણીના જીવતાં.

“ પેલી સ્ત્રી બિલે ધણીએ નાતરે ગઈ. ”

બિલે પગે, ધણીજ આતુરતાથી કે ધણી આગ્રહથી.

બિલે પગે જઈને આવવું, જઈને તરત પાછા આવવું. (વચ્ચે કંઈ એકા સિવાય.)

ઊભે પગે થઈ રહેવું, આતુર બનવું; અ-
ધીર થવું.

ઊભે ભાલે, ત્રાસ ભેર; ભાલો સામો ઉગા-
માયો હોય, એવી ભયભીત સ્થિતિમાં;
ગભરાટમાં; ઉચ્ચાટમાં; “ ઊભે ભાલે કાંઈ
કામ થાય ? ”

ઊભો મૂળો, મૂળાની પેઠે અકકડને અકકડ
રહેનાર; આળસ; હરામ હાડકાંતું; હાડકાંતું
ભાગલું; કામ કરવે કંટાળો આણે એવું;

અકકડને ફકકડ થઈને ફરે પણ મહેનત
કરવામાં કાયર હોય એવા માણસને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

ઊભો રસ્તો, સીધો ધોરી રસ્તો.

ઊભે રસ્તે જવું ને આવવું એટલે કાઠની
સાથે લપ્પનછપ્પન ન રાખતાં ધોરી રસ્તે
જવું તથા જઈને પાછા આવવું. (વચ્ચે
કાંઈ ધાલમેલ ન કરવી.)

ઊભો રસ્તો દેખાડવો એટલે જાઓ એમ
કહેવું અથવા જાય એમ તજવીજ કરવી.

એ.

એક અચ્ચે મૂડવું, સારા માઠા બધાને મા-
ટે એકજ રસ્તો—રીત રાખવી. (માણસને
તથા પાડાને મૂડવાનો એકજ અચ્ચો હજા-
મે રાખવો તે ઉપરથી.)

“ જીવાડતાને જીવ આપીએ, અને મા-
રતાને મારીએ જ. તમે મિત્ર અને એ શ-
ત્રુ; બેને એક અચ્ચે ન મૂડાય. ખાનું અ-
ને ભાજી, બે ટકે શેર થાય તે તો અધે-
રીનગરીમાં જ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ જનન, માલ અને કાયદાનું બંધન સંરક્ષણ
આવી રીતનું મળે, હાં વેપાર રોજગારની
વૃદ્ધિ ન થાય અને “ ટકે શેર ભાજી, ટકે
શેર ખાનું ” એ પ્રમાણે સૌ એક અચ્ચે
મૂડાય એમાં શક શો ? ”

ગર્ધવસેન.

“ સૌ કવિને સરખા ગણે, જન જે મૂ-
રખ જાત; એક જ અચ્ચે સર્વને, મૂકે મે-
ધોરાત.”

બુદ્ધિપ્રકાશ.

એક આંખ, એક તરફી નજર, પક્ષપાતી

માણસના સંબંધમાં વપરાય છે. બે આ-
ંખ ન તપાસતાં એક જ તરફની નજર
રાખવી તે.

“ તેની અદાલતમાં ઈનસાફને એક આં-
ખ હતી; તે મુસલમાન લોકોને જ જોતી
હતી. જે ઈનસાફ થતો હતો તે મુસલમાન
લોકના પક્ષમાં જ થતો હતો.”

કરણધેસો.

“ કૃષ્ણદેવ—પ્રિયે, હું તો ઉભય ચક્ષુએ
સમાન જોનાર જેવા હોય, તેમાંનો એક
છું; તમે અસાંરે અહીં આવીને ઊભાં રહ્યાં
હોત તો પણ હું તમારે મંદિરે આવવાનો
હતો. શકમણી—આર્ય પુત્રને એક આંખે
જોનાર તે કેમ કહેવાય ? ”

સલભામાખ્યાન.

૨. સામસામી મીઠ મંડાવી; નજર
એક થવી.

“ એની ને મારી એક આંખ થઈ હતી
પણ કાંઈ વાત થઈ નહિ. ”

એક આંખમાં હસાવવાં અને એક આં-
ખમાં રડાવવાં (ખાળકને), ભય અને

પ્રીતિ ઉભય રાખવાં; મતલબ કે બાળકને જરૂરને પ્રસંગે રડાવવાં પણ પડે છે, અને કેટલીક વખત હસાવવાં પણ પડે છે.

“ આયડી અને છાંકરાંને તો એક આંખમાં હસાવવાં, અને એક આંખમાં રડાવવાં જોઈએ. ”

ગર્ધવસેન.

એક ઈંદ્રિય જ્ઞાન, એકજ દિશા-હેતુને વિચાર.

“ જેમ રજપૂતો થયા ગરીબડા,
તેમ મરાઠા થયા ધણુ;
સખળ ખીજું કંઈ કરી ન જાણે,
એક ઈંદ્રિયા જ્ઞાન તણા. ”

પાણિપત.

એક એકના મોંમાં થુંકે એવા, એક એકથી ચઢિઆતા; એક એકના ગાંઠ્યા-છેતરાયા ન જાય એવા; ખંતે સરખા ઉતરે એવા. (મમતમાં, મદમાં, સરસાઈમાં.)

એક કાનથી ખીજે કાનજવું, ફેલાવું; જાહેર થવું; બહાર પડવું. (શુભ વાત-.)

“ તું જાણતો નથી કે નાગી ભોંયરામાં નાચે તો તે વાત પણ છાની ન રહે, તો તારો આ લવલવાટ કેમ રહેશે? એક કાનથી ખીજે કાને જતાં શો વિલંબ થશે? ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એક કાને થઈ રહેવું, કાન માંડીને સાંભળવું; સ્વસ્થ ચિત્તે સાંભળવા તત્પર થવું.

“ નેશનલ કોંગ્રેસમાં ઐડલોતું ભાષણ સાંભળવા સધળા પ્રેક્ષક જનો એક કાને થઈ રહ્યા હતા. ”

ગૂજરાતી.

એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઢી નાખવું, (સાંભળ્યું કે તરતજ જાણે સાંભળ્યું નથી એમ કરવું.) સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરવું; સાંભળીને અંતરમાં ન ઉતારવું; સાં-

ભળ્યું હોય તે તરફ બેઠરકાર રહેવું; અખાડ કરવા.

“ ખરે ભાગે ચાલવાની તક ખોઈ હશે, ને સુકૃત કરવાની સુચના એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઢી નાખી હશે, તેને માટે વિશ્વના પવિત્ર ન્યાયાધીશને જવાબ આપવો પડશે. ”

સાતમી ચોપડી.

એક ગાંઠ, એકો; સંપ. ‘ તે બેની એક ગાંઠ છે. ’

એક ગાડે જોડાય એવા, સરખી પાંતીના; મળતા આવતા; સરખાજ. (સ્વભાવ-ડોળ વગેરેમાં).

એક ચંદાવો ચઢે એવું, ચઢીઆતું; એક અંશ વધતું. (મમત-મદ-સરસાઈમાં).

એક છે, (એક્ય છે.) મળતા છે; સ્નેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક છે એમ જણાય છે.

એક જીવ થવું, મન મળવું; ભિન્ન ભાવ-વહેરો આંતરો ન ગણવો; મન મળ્યાં હોય તેવું થવું; એક દિલ થવું.

“ રાધાગવરીનો અને મણિલાલની પત્નીનો એક જીવ થઈ રહ્યો હતો. ”

સદ્ગુણી વહુ.

૨. ખરાખર ધ્યાન આપવું; ચિત્ત પરોવવું.

એક ટસે ને એક ટસે, એકી નજરે; આંખ મીચ્યા સિવાય.

“ મિરેન્ડાએ પોતાના પિતા વગર ખીજું મનુષ્ય જન્મારામાં દીઠું નહોતું; તેથી તે રાજકુંવરને એક ટસે ને એક ટસે જોઈ રહી. ”

શે. કથાસમાજ.

૨. એક શ્વાસેને શ્વાસે; વિરામ લીધા સિવાય. “ એક ટસે ને એક ટસે ગાય છે. ”

એક તંબે ઊભા રહેવું, (તંબે-સ્થંભે.) સંપસંપીને એક જથામાં રહેવું.

“ તેઓ તેમના મનમાં જાણતા હતા, કે જ્યાં સુધી આપણી અંગ્રેજ પ્રજામાંના માણસો હિંદુસ્તાનમાં એક તબે ઊભા છે, ત્યાં સુધી તેઓ આપણને એમ ને એમ બે-પરવાઈથી મરવા દેનાર નથી.”

જાતમહેનત.

એક તરફની ઢાલકી વગાડવી, ઢાલકી એકજ તરફ વગાડવાથી એકજ તરફનો અવાજ આવ્યાં કરે છે, તે ઉપરથી એકની એક વાત કલાં કરવી; ખીજા બાજુ પડતી મૂકી એકજ પક્ષનાં ગીત ગાયાં કરવાં.

એક થઈ જવું; મળી જવું; સંપ થવો; એક મતનું થવું; એકજ બંધાવું; દોસ્તીમાં બેઠાવું.

એક દિલ થવું, બે અથવા તેથી વધારે માણસોના જૂદા જૂદા વિચાર એકજ થઈ રહેતા.

૨. સ્તેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક જણાવું. એક દિલે-મને, લક્ષપૂર્વક; કાળજી રાખી-ને ધ્યાન દ્યને;

“અદ્ય યુદ્ધિ માટે મેં કીધી,
પ્રતિજ્ઞા પૂર્વે જ્વેહ;
એક મને થઈ તે સાંભળજે,
સત્યારથ કહું તેહ.”

ભાલજીસમશતી.

એક નાવમાંનું, સરખી સ્થિતિનું; સરખા વિચારનું.

એક પગે થઈ રહેવું, (એક પગ મૂકી ખીજો ધારેલે ઠેકાણે મૂકવા તત્પર થવું, તે ઉપરથી) આતુર થઈ રહેવું; અધીરું થવું; તૈયાર થઈ રહેવું; ઉતાવળું થવું.

“ ઓઝો પોતાના વરની સ્થિતિનો વિચાર ન કરતાં પુત્રના લગ્ન સમયે સારાં સારાં જમણવાર કરવાનો લહાવો લેવા એક પગે થઈ રહે છે, એ તેમની કંજવણીની મોટી ખામી છે.”

કવિ નર્મદ.

“ રૂક્મણિ—કનકમાલિકા મને મદદ તો કરત પણુ આ તો ગોપખંધુ ઉપર બે દાણા વધવાને એક પગે થઈ રહીછે.”

સસમામાખ્યાન.

“ ઝટપટ તેણે નીકળવાની તૈયારી કરાવી. પરાક્રમ કરવાને તે એક પગે થઈ રહ્યા હતા.”

વનરાજ ચાવડો.

“ રાજપુતના કહેવા પ્રમાણે તે એક પગે (આતુરતાની સાથે) તેના સ્વાર સાથે જવાને તૈયાર થઈ.”

* * * *

“ તમે કહેશો તે પ્રમાણે વર્તવાને હું એક પગે તૈયાર છું.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એકપર બે કરતાં, શરૂઆતનું ભણતર ભણતાં. એકડાપરબગડો કાઢતાં પણુ બોલાય છે;

“ ફાવલ નિશાળમાં તો એકપર બે કરતાં પણુ શીખ્યો નહિ, અને એ મૂર્ખનો સરદાર અને ભટકતો ભૂત છે, એમ જ્ઞાના મનમાં આવ્યું.”

જાતમહેનત.

એક પાણુ ઝોછી છે, પોણાઆઠ-બાયસો છે; ઢગધડા વિનાનો છે.

એક ભવમાં બે ભવ થવા, ધર્મબ્રહ્મ થવું.

૨. જાત વણસવી. (જિય જાતની સ્ત્રીએ નીચ જાતના પુરુષ સાથે અભિચાર કરવાથી-પાપકર્મ કરવાથી)

“ તેઓના સરદાર આપણું રૂપ જોઈ આપણાપર મોહ પામે, આપણને પરણે, અને આપણા એક ભવમાં બે ભવ થાય-આપણો ધર્મ આપણને ત્યાગ કરવો પડે.”

કરજીધેલો.

“ પરમેશ્વરે પ્રાહ્મણમાં અને તેમાં સૌથી

જાંચી નાગરી ન્યાતમાં મને જન્મ આપ્યો તે સઘળું મિથ્યા, મારા એક ભવમાં બે ભવ થયા.” સાસુ વહુની લડાઇ.

“ સ્ત્રી જાતમાં લપટાવાથી તું તારા પોતાના વ્રતથી બ્રષ્ટ થઈશ, તો આ સંસારમાં તારા એક ભવમાં બે ભવ થશે માટે સંભાળને.”

ગુન જુની વાર્તા.

એક માળાના મણકા, સરખા સ્વભાવ-કદ-રૂપ-જાત-ગુણ-વિધાના માણસ. (એક માળાના સઘળા મણકા બરોબર હોય છે, તે ઉપરથી.) પ્રાણી કે પદાર્થને માટે જ વપરાય છે.

એક મૂઠીએ, એકી વખત; સામટું જ; સાથે લાગુ. (રૂપીઆ આપવા કે લેવા, ફડચો આણવો વગેરે.)

એક મૂઠીનું, એકજ સત્તા કે હુકમને તાબે થાય એવું (માણસ.)

એક લાકડીએ હાંકવું, બધાને એક સરખી રીતે ગણવું-ગણી વર્તવું; સરખી નજરે જોઈ સત્તા બેસાડવી; એક તંત્રે ચલાવવું.

એક વેંત સ્વર્ગ બાકી, સ્વર્ગનું સુખ નજીક આવ્યું છે, એમ માનનાર ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કદી ગણાયા ગુણિ આજ્યુએટ,
છેતે રહ્યું સ્વર્ગ પછીથી વેંત;
મૂકે ગણી પેઠી વિષે મુસારો,
શકે કરી શું શક તે સુધારો ? ”

કવિ જુલાખીરામ.

એક શ્વાસે ને એક શ્વાસે, શ્વાસ મૂક્યા સિવાય; થાક બાધા વિના; દમ પર દમ; ધીરજ ખમ્યા વિના.

“ બેઠાં બેઠાં ઘણી વખત થઈ, અને બ્યારે દેવ એ વાટે આવ્યા નહિ, ચારે હું જીદી તજવીજ કરવા ગઈ તો મને જણાયું કે ગોપબંધુ સહ દેવ અહીં આવ્યા છે, તે

જેવા એક શ્વાસે અહીં આવીછું.”

સસમામાખ્યાન.

એકસો આઠ પેઠી તારવી, આપદાદાની કીર્તિ અજવાળવી-વધારવી.

“ ઝા ગુરુ ! આપે આને મારી એકસો આઠ પેઠી તારી; હું કઈ રીતે ઝા-શીંગળ થાઉં ? રે ! આપનાગુણ કેવી રીતે ગાઉં ? ”

પ્રતાપનાટક.

એક હાથપર, એક તરફ. બીજા હાથપર-બીજી તરફ.

એકના એક થઈ જવું, મળી જવું; પ્રથમ લઠાઈ થયા પછી સમાધાન થવું; દુસ્મનાઈ તૂટી સંપ થવો-ઐક્ય થવું.

“ એક વજીર છે, ચારે બીજે વજીરનો પુત્ર છે. લઠી મરવા દો; તમારા પિતાનું શું જાય છે ? કોઈ દહાડો એ તો એકના એક થઈ જશે, માટે તમારે અપજશિયા બનવાની શી જરૂર છે ? ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એકના એકાશી, (એકને બદલે એકાશી) ઘણાજ. આશીર્વાદ દેતાં એ વપરાય છે. ‘તારે ઘેર એકના એકાશી થજો.’

એકના તેર કરવા, વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; રજતું ગજ કરવું. (સામા ઘણીને અસર થાય એમ.)

“ પરમાનંદે હજુ માત્ર ધરંમાં પગ મૂક્યો નહિ, ચાં તો કાગાવેડા કરી, એકના તેર કરીને ડોશીએ કાન ડુંક્યા. પછી શું જુઓ છો ? ”

સદગુણી વહુ.

એકનું એક, ફેરફાર વિનાનું.

એકનું બે ન થવું, પોતાનો મત-મમત ન મૂકવો; લીધેલી હક ન છોડવી; મનમાં આવ્યું તે કરવુંજ કરવું, એવી મનની જે હડીલી વૃત્તિ તે ન છોડવી.

“કેટલાક ત્રાહિત લોક આવીને કહેવા લાગ્યા, ભાઈ! એમ તે થતું હશે! જાંધી પાલી ભરવાનો કાઈ ઠેકાણે રીવાજ નથી; પણ ભાટીઓ એકેનો બે થયો નહિ, એટલે સર્વ સરકારમાં દ્રવિયાદ કરવા આદ્ય. ”

ગર્ધવસેન.

એકડા વગરનું મીડું, ગણતરી વિનાનું; લેખામાં નહિ એવું; નકામું. ક્ષણો માણસ તો એકડા વિનાનું મીડું છે, એટલે તેનામાં જ શક્તિ-સંબંધને યોગે પોતે યોગ્ય સ્થિતિમાં રહી શકે તે નથી-સત્તા નથી.

૨. પાયા-આધાર વિનાનું; કારણરૂપ-પુષ્ટિ રૂપ સહાયતા વિનાનું.

‘એકડા વિનાનાં સો મીડાં નકામાં’ એ કહેવત છે.

એકડે એકથી, શરૂઆતથી; મંડાણથી; પે-હેલે આંકડેથી; આરંભથી.

“આ-કામ હવે મારે એકડે એકથી કરવાનું રહ્યું.”

એકડો ફરવો, સહી કરવી; મતું કરવું; કબૂલાત આપવી; નક્કી કર્યાની નિશાની આપવી.

“કણુખીઓ પાટીદારોને કન્યાઓ દેવામાં ધસાઈ જતા, અને પોતાના છોકરા વાંઢા રહેતા, તેથી તેમણે સંપ કરી પાટીદારોને કન્યા નહિ આપતાં પોતે પોતાનામાંજ દેવાના એકડા કર્યા છે.”

ગર્ધવસેન.

“વૌરસને જોટા લેખપર એકડો કરવાની ના પાડી કેમકે જૈનલપર હાય મૂકીને તે પ્રમાણે વર્તવાના સોગન આધા હતા.”

ભ. ઇતિહાસ.

એકડા કાઢી નાંખવો, મમત-હઠ મૂકવી.

૨. નામ જવા દેવું.

એકડો છોડવો પણ બોલાય છે.

એકડો કાપવો, સમૂહમાંથી દૂર કરવું.

૨. મીડું વાળવું; રદ કરવું.

“બ્રાહ્મણોએ આખો ઘાણ બગાડી નાંખ્યો છે. આ ભવનો એકડો કાપી નાંખી પરલોકનું મહાત્મ્ય વધાર્યું છે.”

નવી પ્રજા.

એકત્રીસપાણુ, રાંડવો; ખાયશો; નમાલો. એકલશૃંગી હોવું, એકલશૃંગી ઋષિની પેઠે એકજ તરફ ધ્યાન હોવું; સંસારની અનેક તરેહની જાનજોથી વિરક્ત રહેવું.

એકલે હાથે, ખીજ કાઢીની મદદ સિવાય; પેઠે; કાઢીની સહાયતા લીધા વગર; જેમાં કાઢી ખીજનો હાથ ન હોય તેવી સ્થિતિમાં.

એકી જવું,-(સંકેતવાચક.) પિશાબ કરવા જવું; લઘુશંકા કરવા જવું. એકી જવું એટલે ઝાડે ફરવા જવું; દીર્ઘશંકા કરવા જવું. (નિશાબમાં બાળકો મેહેતાજી પાસેથી એક આંગળી બતાવી પિશાબ કરવાની રજા માગે છે.)

એકે કોર કાચી ન રહેવી, સુખ દુઃખ જે આવવાનું હોય, તે સઘળું આવી ચૂકવું; બધી તરફના વાયરા વાઈ ચૂકવા.

એકે કોર કાચી ન રાખવી, મણા ન રાખવી; બધી બાજુઓ ઉચ્ચાવવી. (દુઃખ દેવામાં, અથવા પ્રયત્ન કરવામાં.)

એકે પથરો ઉંઘામ્યા વગરનો નથી રહ્યો, કાઈ કામ અથવા હેતુ પાર પાડવા જેટલો પ્રયત્ન થઈ શક્યો તેટલો કયો-જેટલું બની શક્યું તેટલું ચોતરફથી કર્યું. એકે યુક્તિ અજમાવવાની બાકી રહી નથી.

એકીનું પાથરણું, ઘણી વાર સુધી ખસાય નહિ એવી હાલત. (એકી માણસને-પાથરણામાંથી ઉઠવું પડે તે માથાવાઢ જેવું લાગે છે તે ઉપરથી.)

ઓ.

ઝોધ્યાં કરવાં, (ખાંધા પછી ઝોધ્યાં આ-
વેછે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખાઈ
જવું; અડાવી જવું.

૨. વગર હકે લઈ જવું; ઉડાવી દેવું; ઉ-
ચાપત કરવું.

“ તે પારકો માલ વગર હકે ઝોધ્યાં
કરી ગયો. ”

“ વિચારી જુઓના! પ્રજા પાસેથી ધાન્ય-
નો જે દશાંશ આવે છે તે વિશેષે કરીને
તમે જ ઝોધ્યાં કરી બાકી છો. ”

નળદમયંતી.

ઝોડયા ધાન્ય જેવું, અણુગમતું; અળ-
ખામણું; બેતાંજ કંટાળો આવે એવું.

ઝોડી કાઢવું, (પેટમાંથી બહાર કાઢવું તે ઉપ-
રથી લાક્ષણિક અર્થે) ગુપ્ત વાત બહાર
પાડવી; પેટમાં રાખવા જેવું જે ગુપ્ત હોય
તે ઉઘાડું પાડવું.

ઝોધડનાથ જેવો, જ્યાં નાખ્યો હોય ત્યાં
શૂન્યમૂન્ય પડી રહે એવો. (ઝોધડ-ગો-
રખનાથની પેઠે.)

ઝોધો બાળવો, છાની વાત ઉઘાડી કરવી-
દ્રાડી દેવી; કાઢીનો ધારેલો ગુપ્ત બેત બ-
હાર કરવો; ઉલટું કરી બગાડી નાખવું.

“ હુલીનાને ભરસો હતો કે ડેમીટ્રિયસ
હાર્મિયાનો પત્તા કાઢવા સારું વનમાં ગયા
વગર રહેનારો નથી; તેથી એ મિષે તેની
સાથે જઈ તેનું સુખ નિરખવાનો ભ્રમ બ-
નશે, એવા વિચારથી તેણે પોતાની બેન-
પણીની વાતનો ઝોધો બાળ્યો. બાકી બીજો
કંઈ દલો તેને ઝોછો જ લેવો હતો. ”

શેઠ કથાસમાજ.

ઝોઝવ થવો, આવી બનવું; આક્રમ આવી
પડવી. (વાંકામાં)

“ તું ધીરે ધીરે બોલ; બે કાઈ તાર વચન

સાંભળશે, તો આપણા બેઉનો ઝોઝવ
થશે. ”

સાવિત્રીચરિત્ર નાટક.

ઝોઝ મૂકવી, મણા રાખવી; કચાશ રાખવી;
પાછી પાતી કરવી; બાકી રાખવું.

“ મારી શક્તિ અનુસાર સર્વ પ્રકારે હું
શ્રમ કરવામાં ઝોઝ મૂકનાર નથી. ”

જાત મેહેનત.

ઝોઝી પાંસળી, જરાક ઘેલછાવાળું; અદ-
કપાંસળી.

ઝોછું આણવું, પોતાને વિષે હલકા વિચાર
આણી દિલગીર-શરમીંદુ થવું; મારું આ-
ણવું; સામાનું સુખ બેઈ પોતાને નથી,
એવો વિચાર આણી મનમાં હીજરાવું-
ગળગળું થવું. ઝોછું આવવું પણ એ-
વા જ ભાવમાં વપરાય છે.

“ ઝોછું ન આણોરે મારા તાતજી રે,
રાખો નાથજી શું નેહ. ”

હારમાળા.

“ વળતા બોદયા સારંગપાણુ,
રાય રખે મન ઝોછું આણુ. ”

સુરેખાહરણ.

“ હોય સુખ ઘણું પિયેર-વિષે,
તોયે ઝોછું આવે;
ભાઈ ભોખઈ મેણાં દિયે,
નહારી કહાવે. નાથ વિના. ”

ઝોખાહરણ.

“ અલિ ! જવા દે એનું નામ ? ચાલ, સખી
કતે જઈએ; નીકર એના મનને ઝોછું
આવશે. ”

તપત્યાખ્યાન.

ઝોછું થયું, કાશ ગઈ; કંટક ટલ્યું; દીરવું

રહું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.) “ઝોઘો થયો ગયો તો.”

ઝોઘું પાત્ર, હલકું; કોડીતું; પાછ; જોના પેટમાં વાત ન ટકે-રહે એવું; શુભ વાત ઉઘાડી કરે તેવું.

૧. ખડાઈ ખોર, અભિમાની, અર્વિષ્ટ; ઠાલી મગરૂરી કરે તેવું; પોતાને વિષે ખડાઈ હાંકનાર.

૩. હલકા કૂળતું; નીચ તુકમતું; હીણા લોહીતું.

“ઝોઘું પાત્ર ને અદકું ભણ્યો; વઢકણી વહુએ દીકરો જણ્યો.”

અખોભડત.

ઝોઘે પાટલે ખેસવું, ઉતરી પડવું; હલ મૂકી ખોલવું; તપી જવું; જાતપર જવું;

જ્યારે કોઈ માણસ પોતાને ઝોઘું આવવાથી રીસમાં આણું જઈ ખોલે છે, ત્યારે સામો ધણી કહે છે કે ‘સહેજ સહેજમાં ઝોઘે પાટલે શું ખેસે છે?’

ઝોટલે ખેસવું, ઉધરાણી-માગતાને પેટે તગાદો કરવો; ખારણે ખેસવું; ચાંપીને ઉધરાણી કરવી.

૨. (રડવાને માટે ઝોટલે ખેસવાનો રીવાજ છે તે ઉપરથી.) કંઈજ ધન માલ ન હોય, ખોઈ નાખ્યું હોય, એવી હાલતમાં આવવું.

‘મારી છોકરીને ઝોટલે ખેસાડીરે’ એમ સાસુ રડે છે.

૩. શુભકાની રાખેલી છોડીએ પોતાને ધધે લાગવું.

ઝોટલો ઉઠવો, હલ ઉપરાંત તુકસાન થવું; પાયમાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું;

૨. ન સંતાન જવું; વંશની સમાપ્તિ આવવી.

ઝોટલો ઘસી નાખવો, ‘ઉમરો ઘસી નાખવો’ જુઓ.

ઝોટલો ખેસવો, ધણું તુકસાન થવું; કંઈજ ધનમાલ ન હોય-ખોઈ નાખ્યું હોય-ઉઠવી દીધું હોય-એવી હાલતમાં આવવું; પડી ભાગવું; દેવલી ખેસવી.

૨. નસંતાન જવું; ઘરમાં રહેનાર પાછળ કોઈ ન હોવું.

ઝોટલો ભાગવો, ઘર ભાગવું; ઘર વણસવું; ઘરની ખરાબી થવી. (ઘરમાં કુસંપ થવાથી કે ઘર જોનાથી ચાલતું હોય, તેવા માણસના મરણથી.)

“જ્યાં મળે ઝોટલા; ત્યાં ભાગે ઝોટલા; નિકર છંડાવે રોટલા, એવા એ ઝોટલા” એ કહેવત છે.

ઝોટલો વળવો, એક એકતા ગુપ્ત-જાના દોષ કાઢી અતે લઢી ઉઠવું.

“ચાર મળે ઝોટલા, ત્યાં વળે ઝોટલા.” કહેવતસંગ્રહ.

૨. (ઝોટલો ખેસવો એ અર્થમાં.) ધણુંજ તુકસાન થવું, પડી ભાગવું; છેક હર્દશામાં આવી જવું.

“તેં તો જાણ્યો છે અમર

ચૂડો ને ઝોટલો રે;

એક દિન વેરાગણુ થઈશ,

વળશે ઝોટલોરે.

ખોધચિંતામણિ.

૩. મીઠું વળવું; આવી રહેવું; પત્ની રહેવું; છો ફરવી. ‘સુખ દેવાને નામે તો ઝોટલો વળ્યો છે.’

ઝોટલો વાળવો, ધણું તુકસાન કરવું; હલથી નદે કરવું; આડોઆંક વાળવો; છો ફેરવવી; મીઠું વાળવું.

“ગામડાની નિશાળના મહેતાજીએ શિક્ષણપદ્ધતિનો તથા વિધાનો ઝોટલો વાળ્યો છે”

જમનાખાઈ.

ઝોઘ ઉધડવા, ખોલવાની શક્તિ આવવી,

ઝોઠ કરડવા, પસ્તાવો પામવો.

ઝોઠ પીસવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

ઝોડતું ચોડ કરવું-વેતરવું, (અવળતું ચ-
વળ એ ઉપરથી.) અવળું-ઊધું-ઉલટું જ
કરવું; કંઈતું કંઈ કરવું; કરવાતું કંઈ ને ક-
રવું કંઈ ખીલું જ.

“આવેશમાં થએલા સાહસને માટે પા-
છળથી પસ્તાવું પડે છે; કેમકે કોઈ વા-
ર ‘ઝોડતું ચોડ’ તેથી થઈ જાય છે,
અને ઘણીવાર ધારેલી નેમ પાર પડતી
નથી.”

ગર્ધવસેન.

“તારી આંખોમાં ઊંઘ ભરાણી છે; તે
ક્યાંક ઝોડતું ચોડ વેતરીશ. જા, સ્પર્ધા,
હું ધાને ચેવું છું.”

શુ. જૂની વાર્તા.

ઝોઢણું ઝોઢવું, સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું;
લાજ કાઢવી.

૨. નામોશી-નાદારી બતાવવી.

ઝોઢને પાથરે ઝોટલું, લાંબું પહોળું; ધ
ણુંજ; ઘાડું; વિસ્તીર્ણું; ફેલાયલું. (હુઝ,
અડચણ, ક્લંક વગેરે.)

‘આપણે ઘેર શું છે? એને ઘેર ઝોઢે ને
પાથરે ઝોટલું છે.’

ઝોથારે ચાંપવો, ચતાં સુવાથી છાતી બં-
ધ થઈ જવી, અને તેથી એકદમ ન
હોવા.

ઝોપટી આવવી, (આપત્તિ ઉપરથી.) તંગી-
જરર એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષ-
ણિક અર્થે, રાજ આવવું; રતુ આવવો. (સ્ત્રીને)
ઝોરડા સામું જોવું, ધરમાં દ્રવ્ય સંપત્તિ
કટલી છે તે જોવું; દ્રવ્ય સંબંધી હાલત
વિચારવી.

“શેઠીઆઓ, દ્રવ્યનું સાર્થક કરો. ઝોરડા
સામું જોઈ મરવાથી કલ્યાણ નથી. દેશી
સોકોના વૃંદમાં યશ રૂપી ધાણી ઉછાળવી

એથી શું અધિક શોભીતું છે ? ”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડાને પૂછવું, દ્રવ્ય વાપરવામાં ગળું જો-
વું; કાંઈ ખર્ચ કરતા પહેલાં ધરની સ્થિતિ-
નો વિચાર કરવો.

ઝોરડે અજવાળું, ધર પૈસેટકે ભરપૂર;
પૈસા સંબંધી નિરાંત.

“ગુજરાત મધ્યેનાં મોટાં શહેરોના શ્રીમંતને
ઝોરડે અજવાળાં છે; પંચુ તેઓ પોતાના
પૈસાનો ખરેખરો ઉપયોગ કરી જાણતા
નથી.”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડે બેસવું, (વિધવા સ્ત્રીએ) ખૂણો પા-
ળવો-સેવવો.

“સસરા ગુજરી જવાથી સાસુ ઝોરડે
બેકાં; અને આખા ધરનું કામ ઉપાડી લે-
વાનો ભાર ઉછરતી વહુને માથે પડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઝોરડો કરવો, સ્ત્રી પુરૂષ ઉમરે આવવાથી
તેમને જૂઠાં સુવાડવાં.

ઝોરડો તપાસવો, પૈસા ખરચવાના સંબં-
ધમાં પોતાની શક્તિ જોવી; દ્રવ્ય-પૈસો
છે કે નહિ, અને છે તો કેટલો છે તે ખ-
રચ કરતાં અગાઉ જોવું-વિચારવું.

ઝોરડો વસાવો, (ઝોરડે તાળાં દેવાવાં.) ન
સંતાન જવું; ઉછેદીઈ થવું; સત્યાનાશ જવું;
ધરમાં વસનાર-સંસાર ચલાવનાર કોઈ ન
રહેવું.

‘તારે ઘેર ઝોરડા વસાય’ એમ બદ-
લવા દેવામાં આવે છે.

ઝોરડો રહી જવો, મનની ઈચ્છાઓ મ-
નમાં રહી જવી; લેવાવો ન લેવાવો; ઇચ્છેલી
વસ્તુનો ઉપભોગ ન કરી શકાવો.

“એ બાબતનો મને તો ઝોરડો રહી
ગયો છે.”

ઝોરસિયા જેવું કપાળ, ટીલા-ચાંદા વગ-
રતું સાદું.

ઔરિયો વીતવો, ગમતી વસ્તુનો ઉપભોગ કરી સુખ ભોગવવું; દહોવો લેવો; ઈચ્છેલાં સુખ-દોડ-આનંદનો ભોગવટો કરવો.

“ હસતાં મારે લાતો ભાઈ,
એ હોય પ્રિયાની પ્રીત્યો;
મેં મારે મન એમ બાણ્યું ને,
આજ ઔરિયો વીત્યો. ”

વેનચરિત્ર.

“ વહુનો ઔરિયો વીતે ખરો;
કંઈક મોસાણું ઘેરથી કરો. ”

મામેરું.

ઔલ્યો દહાડો, પાંચમો દહાડો. આજ, કાલ, પરમ દહાડો, પેલો દહાડો, અને ઔલ્યો દહાડો (કાઠિયાવાડમાં)

ઔસડ કરવું, રીસ-બળિયેલપણું-ધુંધવાતા-પણું ટાળવું; શિક્ષા કરવી; અમુક ખોડ ભુલાવવાની તળવીજ કરવી; સુધારવું. ઔસડ વાટવું પણ વપરાય છે.

“બુદ્ધિ ધનનો કાંટો કાઢી નાંખવો અને તેમ કરવામાં ભૂપસિંહ પ્રતિકૂળતા બતાવે તો તેવું પણ ઔસડ કરવું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. રોગ ઉપર દવા ઉપયોગમાં લેવી.

૩. ઔસડ તૈયાર કરવું.

ઔસલો ફૂટવો, (સં. ડરસ=છાતી) કોઈ જીવતાને નામે ફૂટવું; નકારે ઈચ્છવું; બદ દવા દેવી; બેરથી છાતી ફૂટવી.

“મેર તારો ઔસલો ફૂટે. હવે મારા પીટયા, પીટ તારા ભાઈને. તારો ઔસલો ફૂટું. ફૂટ તારા બાપનો ઔસલો. ”

શ્રી સંભાષણ.

ઔસલો ઘડવો, (ઔસલો-રોટલો તે ઉપરથી.) મારીને નરમ કરી નાંખવું; સંહાર કરવો; ડાટ વાળવો.

ઔળે ઉતરવું, નિપિદ્ધ વસ્તુની છાયામાં જવું-તેનો સ્પર્શ કરવો. “ હું તો અસત્યને ઔળે પણ ઉતરતો નથી. ” એટલે અસત્યની છાયામાં પણ ઉભો રહેતો નથી-સ્પર્શ પણ કરતો નથી.

ઔળો પડવો, અપવિત્ર વસ્તુની છાયા પડેથી ખરાબી થવી; ઔળો-છાયો પડવાથી નુકસાન થવું-બગડવું. “ અચાણાને અભ-ડાયલીનો ઔળો પડ્યો. ”

ઔળો બાળવો, (ગુજરાતના બિશુક બાળણીની પારસી) ઉઘાડું કર્યું.

ક.

કકકેથી માંડીને, શરૂઆતથી.

“ એ મુદતમાં છેક કકકેથી માંડીને આપ-અક્ષલ અને જાતમહેનતથી જ એ હુત્તર એને શીખવો પડ્યો હતો. ”

જાતમહેનત.

કકકો ફૂટી મારવો, કાળા અક્ષર ફૂટી મારવા; અભણ હોવું; વાંચતાં લખતાં ન આવડવું; નિરક્ષર હોવું.

“ કંઈલાંક સુધારા વાળાનાં બેસાં તો કકકોને નામે ફૂટી મારે છે. ”

નવી પ્રજા.

કકો ખરો કરવો, પોતાના ખરા ખોટા મ-

તને હકથી વળગી રહેવું; પોતાનું કહેવું ખોટું હોય, તોપણ ખરું કહેવરાવવા ટકર લેવી. (મમત્વમાં.)

“ એનો પોતાનો કકો ખરો કરવાની વાત છે. ”

કકો ભણવો પણ વપરાય છે.

“ આવી પારમાર્થિક અર્થસંગતિ શ્રી શંકરાચાર્યદિને ઇષ્ટ છે, છતાં આધુનિક સંપ્રદાયવાળા આ શ્લોકને પણ સુધી નાખી પોતાનો કકો ખરો કરવા મથે છે. ”

પ્રિયંવદા.

કકો ન હોવો, અભણ હોવું.

“ કન્યામાં કકો ન હોવાને લીધે તેમનાં

માખાપો પોતાની મરજી મુજબ વરને પ-
સંદ કરે છે.

પંડિતા જમનાબાઈ.

કંકુના કરવા, (વિવાહ-વેવીશાળ-રૂંડું ટાણું
વગેરે શુભકાર્યમાં કંકુનો ઉપયોગ થાય છે;
તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કોઈ પણ શુ-
ભ કામને આરંભે સારા શુકન કરવા
“જાઓ મિત્રો જઈ પહોંચો, અમેય સમય
થયે કંકુના કરવા આવીશું ”

તપત્યાખ્યાન.

૨. જશના કરવા; ક્ષેત્ર કરવી.

કંકુનાં પગલાં, શુભ પગલાં. (પગલે પગલે
શુકન થાય એવા સહભાગી માણસને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.)

“ રજપૂત રાજાઓના વખતમાં જેમાં સતી
રજપૂતાણીઓનાં કંકુનાં પગલાં પડતાં; તેમાંજ
આજ દુરાચારિણી અને વાર સ્ત્રીઓનાં
નિષિદ્ધ પગલાં પડતાં હતાં. ”

શુન્દરી વાર્તા.

કંકુને પગલે, ભારમાં; ઉભી આપણે; આ-
દર-માન સહિત; શુભ શુકનથી.

“ કંઈ સાનથી માન ભાન ભૂલી એક તા-
નથી જ્ઞાનવાન થઈ પધારશે કંકુને પગલે;
ને પછી ન ત્યાં તેનું નામ ને નહિ કામ.
ગયો તો મુઓ, આપણે શું ? ”

શુન્દરાતી.

“ કુમકુમને પગલે,

પધારો હરિ કુમકુમને પગલે;
મસમસતા મોહન ઘેર આવો,
લડસડતે ડગલે-પધારો. ”

વૃસિંહ મહેતો.

કંકુનો ચાંદલો, (હિંદુઓ શુભ કાર્યમાં કં-
કુના શુકન કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક
અર્થે) ક્ષેત્ર; યજ્ઞ; વખાણ; ભાગ્યશાળી-
પણું; સુખપ્રાપ્તિ; દેવકૃપા. એથી ઉલટું,
મરણનો ચાંદલો. ‘સૌને કંકુના (ચાંદલા)
વહાલા છે,’ એમ પણ કહેવાય છે.

કચરાની ટોપલીમાં નાખવું; કચરાની
ટોપલીમાં નાખવા જેવું ગણી તિરસ્કારથી
ફેંકી દેવું.

કચરી ધાલવું; ધણા સર્ખત દંખાણુ તેજે
રાખવું

“ સુગુણસુંદરી આર વર્ષથી કેદખાતું
સેવે છે. તે બિચારીને એક ખૂણે એવી
કચરી ધાલી છે કે તે જાંચી ડોક કરવાને
પણ શક્તિમાન નથી. ”

ગર્ધવસેન.

કચરી મારવું, ફરીને ઉઠવા ન પામે-જાંચી
સ્થિતિએ ન આવે એવી હાલતે પહોંચાડવું;
છેક દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

કચ્ચા ખાર, (પાસાનો દાવ ૧૨ આંકનો)
કોઈ ખાખતમાં હારે તેના કચ્ચાખાર પચા-
અને જીતે તેના પોખાર પચા કહેવાય છે.

કજીયા દલાલ, કજીઓ કરાવનાર મધ્યસ્થ
માણસ; વચ્ચે રહી લઢાઈ કરાવનાર કોઈ
ખીજુંજ; લઢાઈ સળગાવી વેગજો ખસી
જનાર; ઉરફેરી લઢાઈ કરાવનાર.

કજીયાનું કાલખૂટ, કજીયાનો પાયો-મૂળ;
કજીયાનું મૂળ રોપાયું હોય તે.

કજીઓ વેચાતો લેવો, પારકી લઢાઈ જાણી
જોધને માથે ખેંચી લેવી વહોરી લેવી; કંઈ
પણ સંબંધ વિના કજીયામાં ભાગ લેવો.

કંચનની નદીઓ વહેવી, નદીના પ્રવાહની
પેઠે પુષ્કળ દ્રવ્ય તણાઈ આવવું; ઘણા પૈ-
સાની આવક હોવી-થવી.

કંઠણ રેખા, કમનશીખ.

કડક અંગાળી, લૂગડાં, સત્તાથી અથવા બૌ-
લવાથી ઘણા ઘોતાળ લાગેના, પણ પાસે
કંઈ ન હોય તે; પૈસે ટક્કે ખાલી પાંજું અં-
હારથી ભપકો દેખાડે તે. ખાખો અંગાળી
પણ વપરાય છે.

૨. ઘણા કંબુસ.

“ લોકો ખાય પીએ, સારાં સારાં વચ્ચા
ભૂંધણુ સને, ને પોતે તો કડક અંગાળી;

તેથી સદા પેટનો બળ્યો ગામ બાળવા નીકળે. ”

અરેબિયતનાઈસ.

કડવી આંખો-નગરે નેતું, ગેરમહેરખાનીથી નેતું; કંટાળો આણી નેતું; નાપસંદ કરતું.

“ એ અનાથ વિધવાનું આ ઘરમાં શુભસુંદરી વિના કોઈ નહોતું; સર્વ સ્ત્રી મંડળ એના ભણી કડવી નગરે નેતું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કડવી જીભ, કડવાં વેણુ બોલનારી જીભ. કડવું ઝેર નેતું, ઝેર નેતું આગખામણું; અકાંઈ; કંટાળો ઉપખવનાઈ; પસંદ ન પડે તેવું; ઘણુંજ અપ્રિય.

“ કોઈ સમજી માણસ આગળ આણુ. સમજી શીખામણુ દેવા આવે, તો તેને કડવી ઝેર નેવી લાગે. ”

ગર્ધવસેન.

કંઠ બંધ થયો, (શ્વાસ રૂંધાવો, એ મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) તકરારમાં હારવું; નિરત્તર થવું; મોં બંધ થઈ જવું; ઉત્તર-જવાબ ન દેવાય તેવું થવું.

કંઠી બાંધવી, (શરૂ ઉપદેશ કરતી વખતે શિષ્યની કોટે તુલસી, મુખડ, વગેરેની ગાળા બાંધે છે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) પોતાના શુભદેવ ખીન્નને આપવા; ભણાત્રી મૂકવું; ઉપદેશ કરવો; બોધ આપવો; ચેતાવવું.

કંઠે કરવું, મોઢે-પાઠે કરવું; ગોખીને તૈયાર કરવું; મૂખપાઠ કરવો.

કંઠે કાંટા પડવા, (તરસથી) કંઠે સુકાઈ જવો.

“ કંઠે તો કાંટા પડ્યા,

મૂખે પડીઓ શોપ;

મરણુ સમે માંડે કા નહીં,

રસનાએ પુણ્ય શ્લોક.

ભૂલી ભમે છે—”

નળાખ્યાત.

કંઠે પ્રાણુ આવવો, (મરવાની તૈયારીમાં હોવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) અંત આવવો; આવી બનવું; આખર આવવી. અવધ આવી રહેવી.

‘ કંઠે પ્રાણુ આવે છે ત્યારે કામ કરવા બેસે છે. ’

૨. કંઠે પ્રાણુ આવવા નેવી દશા થવી; છેકળ ગભરાઈ જવું; જીવ જાગવો બહુ મુશ્કેલ થઈ પડે એવી ખારીક સ્થિતિમાં આવી પડવું; આક્રમ આવી પડવી.

“ આશું પાછું કે હાથું નીચું નેવાની હિંમત નથી, પ્રાણુ કંઠે આવ્યો છે! હમણાં ખાધો, હમણાં ખાધો! ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“ દુર્યોધનનું પરાક્રમ બહુ જાણુ;

ભીમના આવ્યા કંઠે પ્રાણુ. ”

કવિ ભાઉ.

૩. ઘણીજ મુશીબત પડવી.

‘ આ કામ કરતાં તો કંઠે પ્રાણુ આવ્યા છે. ’

૪. કોઈ વસ્તુ અથવા વિષયમાં સામેલ થવા નાખુશ થવું.

‘ કામ કરવાનું કહેતાં તેને કંઠે પ્રાણુ આવે છે. ’

કનકની રાત, (તાજુતના વરઘોડાના દિવસની આગલી રાત-તે રાત્રે અલ્હોના છોકરા હુસેન અને હસન એ બે ભાઈ કતલ થઈ ગયા હતા, તે ઉપરથી) જે રાત્રે કામની મારામારી ચાલવાની હોય અથવા તો ઘણા બેસથી કામ કરવા નેતું હોય તે રાત્રિને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કનકવો અપાવવો-મુકાવવો, કનકવો ચગાવનાર હાથમાં દોરી આલી રાખે, સારપછી ખીજો માણસ તે લઈને થોડક દૂર જઈ ચગાવનાર તરફ મોં રાખી કાપના બે છેડા આગળથી કનકવો આલી તેને જરાક ઊંચો

કરી, ચગાવનાર તે જે ચવાને તૈયાર થાય
એટલે હવામાં છોડી દેવો.

કન્યાં લેવાં, એક ચગતા કનકવાની સાથે
કન્યાં આગળથી રેચ કરવા.

કપડમટ્ટી કરવી, કોઈ ઔષધાદિ ચીજને
ભટ્ટીમાં પકવવા સાર તેને કોઈ દીકરાના
વાસણમાં ભરી તેનું મોં ઢાંકણીથી ઢાંકી,
ઉપર લૂગડું વીંટી, માટી ચોપડે તે કપડ
મટ્ટી કરી' કહેવાય છે.

કપાળ કૂટવું, માથાફેડ કરવી; નકામી મ-
હેનત કરવી; માથું દુખતા સુધી મહેનત
કરવી.

૨. નુકસાન થવાથી દિલગીર થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; કપાળ કૂટવા જેવી
દશા થવી.

૨. અલંત નિરાશાને લીધે હાથથી
માથામાં મારવું.

કપાળ કૂટ કે કરમકૂટ કરવી પણ બો-
લાય છે.

કપાળ ધોઈ જોવું, નશીબના સારા નરતા
લેખ ઉકેલવા અથવા અનુભવવા; નશીબ
અજમાવી જોવું. (વિધાતા દેવી કપાળે
નશીબના લેખ લખી જાય છે એમ કહે-
વાય છે.)

કપાળ કુટવું, ઘણું નુકસાન થવું; દુઃખ આ-
વી પડવું; ભાગ્યહીન થવું; બેનશીબ થવું.

૨. ઈચ્છેલું ન મળવું; લાંબા વખતની
આશા ધૂળ મળવી.

૩. કપાળમાં વાગવાથી માંહેથી લોહી
વહેવું.

કપાળમાં ચાંદલો કરવો, નકામું આપી દેવું.

કપાળમાં ચોઢવું પણ તિરસ્કારમાં બો-
લાય છે. 'તારા કપાળમાં ચાંદો ન કરે'
મતલબ કે તને કાંઈજ આપવાનું નથી.

કપાળમાં ડામ, આપવાનું કાંઈજ નથી એવો
અર્થ રાખે છે. (તિરસ્કારમાં.) 'તને શું
આપે, કપાળમાં ડામ.'

કપાળે કાળળ, અપયશ; કંલક; મેશનો ચાં-
લો; કાળીટીલી; નકાર કામ કીધાથી થએ-
લી બેઆયશ; ખોટું આળ.

"મિથ્યાભિમાની નર જોહને મળ્યો,

તે માનનીનો અવતાર તે બળ્યો;

કરે કઢાપો બહુ સર્વ કાળમાં,

તેને સદા કાળળ છે કપાળમાં."

મિથ્યાભિમાની નાટક,

અથી ઉલટું **કપાળે કકુ** એટલે યશ;

માન; પ્રતિષ્ઠા; સુખપ્રાપ્તિ.

કપાળે ચોંટવું, નશીબે લખાવું; પાલવે પ-
ડવું; આશ્રયે-શરણે રહેવું; માથે ભાગવું.

'એ રાંડ મારે કપાળે ચોંટી છે તે કાંઈ
ટળવાની છે?'

૨. કંટાળા ભરેલું એવું જે કાંઈ તે

કર્મ વિના અથવા ભોગવ્યા વિના

છૂટકો ન થવો; માથે પડવું.

કપાળે હુંડું-ખાજરીઉં વધવું, હુંડું વધ્યું હોય
એમ હજમતના વાળ વધવા; માથે ઘણી
હજમત વધવી.

કપાળે રેલા ઉતરવા, રેલા ઉતરતા સુધી
મેહેનત કરવી; ઘણો પ્રયાસ કરવો.

'કપાળે રેલા ઉતરે છે ત્યારે પૈસો દેખીએ
છીએ.'

કપાળે લખેલું, નશીબદેવીએ નિર્માણ કરેલું.

(જન્મના પછી જન્મે દિવસે છોકરાંનું ભ-
વિષ્ય વિધાતા લખી જાય છે એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી.)

કપાળે હાથ દેવો, (શોકમાં) કપાળે હાથ
દેવા જેવી દશા થવી; આશાભંગ થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; શોક દેખાડવો; નિરાશ
થવું.

"ધાર્મ વસ્ત્રનો નાખ્યો પાશ.

કળિજીગ લઈ ચાલ્યો આકાશ;

એક વસ્ત્ર પાંખી ગયો લઈ,

નળ બેઠો કપાળે કર દઈ."

નળાખ્યાન.

કપુરતું વૈતરું, સુખમાં કામ કરતું પડે તે; આ-
નંદ ઉપજે એવી મહેનત.

કપુરે કોગળા કરવા, કપૂર જેવા સૌગંધિક
પદાર્થને ઉપયોગ કરવો તે ઉપરથી, લાક્ષ-
ણિક અર્થે મોજમઝા-સુખ-વૈભવ માણવો;
સુખ અનુભવવું.

‘એને ત્યાં શું દુઃખછે? તારી છોડીને તેને
ત્યાં નાખીશ, તો કપૂરે કોગળા કરશે.’

કપોળું કાઢવું, કપાળ ઉપરના વાળ
અસ્થાવતી કાઢી નાખવા (આખા
માથાના નહિ.) એ કપોળું નાનાં છો-
કરાં કઢાવે છે અને મોટા માણસો એ પ્ર-
માણે વાળ ચીપીઆવતી જેઞી કઢાવે છે
તેને ખુટી તાણી કહેછે.

કમલા ચોથ, માંહેમાંહે નકામી ગરમડ કરી-
મૂકવી તે. (સુખ્યત્વે સ્ત્રીઓમાં)

કમ્પાડું કરવું, કંઈતું કંઈ કરવું; નહિ ધારી
-શકાય એવા કામમાં શુંચાવું; ગેરલાભતું
કામ કરવું.

કમર કસવી-ખાંધવી, હિંમત બીડવી; કોઈ
મોટા કામને માટે હિંમતભરે તૈયાર થવું.
કમર તોડવી, ઘણી સખત મહેનત કરવી.
‘જમાં તેમાં કમર તોડીને કામ કરનાર
તો જોજ છે’

કમરપર કાંકરો મૂકી કામ કરવું, આ-
ડાં અવળા ચરકાય નહિ એવી સખત મે-
હેનતથી કોઈ કામમાં મંડ્યા રહેવું.

કમર ખેસવી-ભાગવી, નાકમેદ થવું; આ
શાભંગ થવું; જોરસો નરમ પડવો.

કમર ભાગવી, નિરાશ કરી નાખવું; ઉત્સાહ
ભંગ કરવો.

કમાડ ભાગવાં, ઉધરાણીને માટે ખારણે
ખેસવું; ચાંપીને ઉધરાણી કરવી; તગાદો
કરવો.

કમોદ આપવી, માર મારવો; ખંખ ખખવ-
વો; ફોફ દેવા. (પાંકામાં.)

કમોદ ઝીલાવવી પણ ખોલાય છે.

કર્મ ખાંધવાં, પાપ કરવાં; પાપનાં પોટલાં
ખાંધવાં; પાપકર્મ એકઠાં કરવાં.

“ધર્મ ગુરુ થઇ કર્મ ખાંધે તે શેના રે હોય
દયાળુ,

ખુદિ કહે છે સેવો ન લોકો, ધર્મ ઠગો
કરે કાળું રે, નીકળ્યું લાલજતું ભોપાળું.”

નર્મ કવિતા.

કર્મના કાળા, નરીખના ભૂંડા લેખ.

“શી રીતે એ સધળું પાળું હું,

ખારે વરસે ખાળાજ;

આ ભવ બગડ્યો પરભવ બગડ્યો,

અરે કરમના કાળાજ.”

વેનચરિત્ર.

કર્મના ભોગ, દૈવભોગ; માફી દશા કે દુઃખ
જેથી ભોગવવું પડે તે.

કરડવા ધાવું, ચીઢીયાં કરવાં; ખીવડાવવું;
ડરાવવું ખાવાધાવું પણ ખોલાય છે.

કરવત મૂકાવવું, જાંઘે માથે ઠાર બંધાઈ-
ને ગુણ આગળથી કરવત મૂકાવી લાકડા-
ની પેઠે વહેરાઈ જવું. એમ કૃષ્ણાથી આવ-
તે જન્મ મનમાન્યું સુખ મળે છે, એ-
વી એક ધર્મધેલાઈ અસલ ચાલતી હતી.
આ કરવત લોકો કાશીમાં જઈ મૂકાવતા
હતા, તેથી તે કાશીનું કરવત પણ ક-
હેવાય છે.

કલમ કરવું, (ઝાડની કલમ કરવામાં આ-
વે છે તે ઉપરથી;) કાપી નાખવું; ખંડિત
કરવું.

“જાઓ આ માણસને કોટવાળ પાસે
લેઈ જાઓ, અને તેણે જે હાથે લસણ
ખાધું હોય તે હાથને કલમ કરવાનો મારો
હુકમ કહી સંભળાવો.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

કલમ કાપવી, હકકાપી-કાઠી નાંખવો; ચા-
કરીથી ખરતરફ કરવું; નોકરીથી રદ કરવું;
ફરીથી કોઈ દાખલ ન કરે એવી રીતે

નોકરીમાંથી કાઢી મૂકવું; રજા આપવી.

(લાક્ષણિક)

કસાઈ કરાવવી, માથું મુડાવવું; હનમત કરાવવી.

કલેડું ઊંધું વાળવું (માથે), માથે હનમત કે ચહેરા વધ્યો હોય સારે તે વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

કટલો દેવો, પ્રસુતાને પેટે હાથ દબાવવો.

(ઓર ઊંચી ન ચઢે માટે.)

કસુંબો કાઢવો, સલાહ કરવી; મેળાપ કરવો; તૂટેલી દોરતી પાછી સાંધવી.

૨. મસલત કરવી.

(ગરાશીયા, રજપૂત વગેરે લોકોમાં સલાહ કરતી વખતે અથવા મેળાપને પ્રસંગે કસુંબો કાઢવાનો રીવાજ છે.) કસુંબો પીવો પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કસોટીએ ચઢાવવું, કસવું; તાવી નેવું; પરીક્ષા કરી લેવી; અનુભવ કરી નેવો; ઈરાદો અથવા ઈચ્છા નેધ આત્રી કરી લેવી. (સોનાની પરીક્ષા કસોટીએ ચઢાવવાથી થાય છે તે ઉપરથી.)

કહી આપવું, તત્કાળ અસર કરવી. (રામખાણ દવાએ)

કહુડાં થવાં, ભૂખ્યાં રહેવું.

કહું ન કરવું, અક્કલ કહું કરતી નથી એટલે અક્કલ ચાલતી નથી.

વ. એકાએક અન્યથા નેવું લાગે છે; અચરતી પેદા થાય છે.

(૨) આંખ કહું કરતી નથી,

(અ) સાંઈ દેખીને ખમાતું નથી;

(બ) નેધ નેધને મન આકર્ષાય છે કે આંખ થાકી જાય છે.

(ક) નજર નથી ફરતી.

(૩) કાળજી કહું કરતું નથી, કાળજીમાં ઘણીજ અસર થાય છે-લાગણી થઈ આવે છે; કાળજી વશ રહેતું નથી.

‘ તેનું દુઃખ નેધ માંડે’ કાળજી કહું કરતું નથી. ’

વ મન કખૂલ કરતું નથી; અંતરમાં ઉતરતું નથી;

‘ ભાઈ તમે કહો છો તે ખરું પણ માંડે કાળજી કહું નથી કરતું ? ’

(૪) છાતી કહું કરતી નથી; ધીરજ રહેતી નથી.

(૫) જીવ કહું કરતો નથી, જીવ ખુશી થતો નથી; તૃપ્તિ થતી નથી.

(૬) પગ કહું કરતા નથી, ખહુ થાક લાગ્યો છે. (ચાલી ચાલીને.) વધારે ચાલવાની શક્તિ નથી; આગળ ચલાય એમ નથી.

(૭) મગજ કહું કરતું નથી, મગજ ભમે છે; મગજ તપી જાય છે-કોષે ભરાય છે; મિનન જાય છે. (વ.) અક્કલ ચાલતી નથી.

(૮) મન કહું કરતું નથી, મન કખૂલ કરતું નથી; મન માનતું નથી; મનમાં ઉતરતું નથી; સંતોષ થતો નથી.

‘ તમે કહો છો પણ સાં જવાને માંડે મન કહું નથી કરતું. ’

(વ.) મન વશ નથી રહેતું; વાર્થું વરતું નથી; મન કખજામાં રહેતું નથી

(ક) વિમર્ય પમાય છે; અચંબો ઉપકહેવત આવવી, કલંક આવવું; આળ આવવું.

“તે પોતાની વર્તણૂક એવી તો અદ્યની રીતે રાખે કે કંઈ પણ તેણીને કહેવત આવી નહોતી. ”

નવીપ્રજા.

કળબુગ આવવો-ભરાવો, કળિયુગનાં લક્ષણ આવવાં; ક્રોધ, કલહ, કપટખુદ્ધિ વગેરે દુર્ગુણ ભરાવા; દોષ આવવા.

‘ આટલા દહાડા નહોતો પણ હવે તેનામાં

કળજીગ આવવા મોડયો છે. 'કેળી' ઓ-
વવો પાણુ બોલાય છે

કળજીગનું માણસ, કળિના જેવું પાપી-
અધર્મી માણસ; જન્મથી તે મરણુ પર્વત
કલિના જેવાં કર્મ ઓચરનારો.

કળજીગનો પોરો, ઘણા દુર્ગુણી માણસો-
માંજ જનો વાંસ છે તે; અસર્તિ અધર્મી
અને પાપી માણસ.

(કળિયુગમાં જોતાં લક્ષણો રૂપ ખરા-
બ પાણીમાં તરનારો-જિયું માર્યું કરી અ-
ધર્મ કરનારો, તે ઉપરથી)

કળશિયે જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

કળશિયે જવો, ઝાડો થવો.

કળી ખિલતી; જીવાની પર આવવું; જીવાની
નાં ચિન્હ જણાવાં.

૨. અંતઃકરણની સ્થિતિ બદલાવી; શો-
ભવું; રૂપે સુંદર દેખાવું; દીપ્તવું.

૩. ખુશ થવું; મુખ પ્રગ્લિત થવું; સુ-
રખી આવવી.

કાંઈ કાંઈ થઈ જવું, એવું કાંઈ અસરકારક
દુઃખ થવું કે જે સમજ્યા છતાં જણાવી
ન શકાય.

"વાંકુ માં જોશો વરણાગીઆ,
જોતાં કાળજમાં કંઈ કંઈ થાય છે જીરે.

વાંકુ માં જોશો."

કવિ દયારામ.

કાંઈતું કાંઈ થઈ જવું એટલે ધારવા
કરતાં ઉઘટું થઈ જવું.

કાંઈને કાવશ, (કાવશ=ખાલી જગો તે ઉ-
પરથી) કંઈ કશું પણ નહિ.

કાંકરા કરવા, ધૂળધાણી કરવી; ખરાબી કર-
વી. (આપર, મનખા, વિગરના.)

કાંકરીઆળો કરવો, મશ્કરી અથવા ગુસ્સા-
માં એક ખીખ પર કાંકરા મારવા.

કાંકરો કાઢી નાંખવો, કાંકરાની પેઠે નડતી
અડચણ દૂર કરવી; હરકત કરનારી વસ્તુ
ટાળવી.

૨. સંદેહ કે મનની લાગણી દૂર કરવી;
ખટકો ટાળવો; ભ્રાંતિ ટાળવી.

" મેં જે ધારણા ધારી છે તેનો સંકેત
સારો જ છે મોટે હવે આપણે મેવાડ સામી
નજર માંડવી નથી એમ ગણીતે તે તર-
ફનો કાંકરો કાઢી નાંખવો. "

પ્રતાપનાટક.

કાંચળી પહેરવી, (લાક્ષણિક) સ્ત્રીના રૂપમાં
આવવું; અંખળાની પંક્તિમાં આવવું; ના-
મદ થવું; આચ્છા બનવું; જે પુરૂષને શરમ
ન રાખવાની જગોએ શરમ આવતી હોય
તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

" એકાએક હડે શું અધિપતિ,
પહેરી બેઠા શું કાંચળી. "

કવિ શામળ.

" કોઈ મરદ આજ કીનાવાળો નથી—
બધા મરદો કાંચળી પહેરી બેઠા છે "

નવીપ્રજા.

કાંટો કાઢવો, નડતર-પીડા ટાળવો; અડચણ
કરતું એવું જે કાંઈ તે દૂર કરવું; સોખત-
માંથી દુષ્ટને અળગો કરવો.

૨. મનની લાગણી દૂર કરવી; ભ્રમ
ટાળવો.

કાંડાં કલમ કરવાં, કાંડાં કાપવાં.

કાંડાં કાપી લેવાં, સહી કરાવી લેવી; કબૂ-
લત કરાવી લેવી; સહી કરાવી બાંધી લેવું.
કાંડાં કાપી આપવાં, સહી કરી બધા-
વું; કરાવ લખી આપવો.

હાથ કાપી આપવા, પણ બોલાય છે.
કાંડિયાં કરવાં, જમવા બેસતાં નહાવાની આ-
ળસે કાંડાં સુધી હાથ પગ ધોવા. (બ્રાહ્મ-
ણોમાં-કાઠિયાવાડ.)

કાંડું પકડવું, કાંડું પકડી કબૂલ કરાવવું.

કાંત્યું પીંજ્યું કપાસ થવું, કથું કારવું
ધુળ મળી જવું; કરેલી મહેનત ધૂળધાણી
થવી; મહેનત નિષ્ફળ જવાથી એ તે

એ મહેનત કાયમ રહેવી; થએલી મહેનત પર પાણી ફરી વળવું.

“નાગરિકા—અરે ! કાંતું પીંજું કપાસ થયું કે શું ? હું શ્રીદામાને અહીં ખેસવાનું કહી ગઈ હતી તે મને વધારે વાર લાગી તેથી આવ્યો ગયો કે કેમ !”

સલભામાખ્યાન.

“આજ સુધી તે પોતાનો છે એવું માન નાર અમાલને નક્કી લાગ્યું કે રાજ્યાની બાબત રાણાના મનમાં ભરાશે તો નીકળવી કઠણ થશે, અને પોતાની સર્વ યુક્તિઓ કાંતી પીંજ કપાસ થશે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“કાંતું ને પીંજું હો, કપાસ થઈ નીવડીઉં; પાણી કે પો ગયું હો, જોનારાને ના જડોઉં.”

માંધાતાખ્યાન.

કાંત્યાં કોકડાં કપાસ થવાં પણ બોલાયછે

“હવે સુખતો સર્વે સાંભારે.”

થયાં કપાસ કોકડાં કાંભારે.”

માંધાતાખ્યાન.

કાંદો કાઢવો, કાંદો મેળવવો; ફળ પ્રાપ્ત કરવું; લાભ લેવો; સાર કાઢવો. (કંદ ઉપરથી)

“કનકમાલિકા—નારે ના, એના તે શા ભાર છે ? મારી વાતમાંથી કાંદા કાઢી નય ! હું મગતું નામ મરી કહું એવી નથી.”

સલભામાખ્યાન.

“કાંદો કાપીને કંદ બોળે તે કહો કાંદો શો કાઢે રે.”

વિનયવાણી.

કાંશીજોડાં વગાડવાં, (ગોંસાઈ લોકો એ વગાડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ભીખ માગી આવું અથવા ભીખ માગતા થવું.

કાંકડા નાખવા, દાન દરાવવામાં હાથ ચત્તા ઉંધા નાખવા. (રમતમાં)

કાંકડા મળી જવા, ગળાની ખારી આગળના માંસના લોચા ગરમીથી કે તરસથી એકઠા થઈ જવા.

કાંકા મામા કરવા, ખુશામત કે વખાણ કરવાં; જૂઠી તારીફ કરવી. (સગપણનો દાવો કરવો તે ઉપરથી)

૨. કાલાવાલા કરવા; આજીજી કરવી. કાખલીઓ ફૂટવી, (અનાઈ લોકો ખુશ થાયછે, ભારે કાખલીઓ ફૂટે છે તે ઉપરથી) બેહદ હરખમાં આવી જવું.

“નરભેરામ પાછળ ઉભો કાખલીઓ ફૂટવા મંડી ગયો અને બુદ્ધિમતના કાનમાં કહે હાશ ! હીક સ્વતંત્રતા લેવાય છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુંડા ફૂટવા પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કાખલીમાં દૂધ આવવું, હર્ષ થવો; આનંદમાં આવી જવું; હરખ ઉભરાઈ જવો.

કાગતું પીંછ થવું, (આ પ્રયોગ ઈસપતી તિની જોડી કાઢેલી વાત ઉપરથી નીકળ્યો જણાય છે.) કાગડાના પીંછાનું જન્મ થયું હતું તેમ થવું; વાત વધીને મોટી થવી; હલકી વાત ભારે થવી.

“કોઈક રાણી કહે કારમું,

ખોટી એ છે વાત;

કાગતું પીંછ થયું હશે,

જુડી કિંકરની જાત.”

માંધાતાખ્યાન.

કાગનો વાધ કરવો, નજીવી વાતને મોટી કરી થાપવી; હોય તેના કરતાં અતિશય વધારીને કહેવું; બકવાટ—બડબડાટ કરી રજતું ગજ કરવું.

“કનકમાલિકા—ઓહો ! એમાં તે શું બાઈ, આવડું બધું લઈ બેઠાં છો ! તમને પણ કાગનો વાધ કરતાં આવડે દેખું ! એના તે શા ભાર છે ?”

સલભામાખ્યાન.

કાગડા ઉડવા (ધરપર), નસંતાન જવું; ઉ-
છેદિયું થવું; સસાનાશ જવું. બદલવા દેવામાં
બહુધા વપરાય છે; જેમકે, - ' તારે ઘેર કા-
ગડા ઉડે. '

૨. ખંડેર થઈ જવું;

' એ ઘેર તો હાલ કાગડા ઉડે છે. '

" જે ઘેર નોખત વાજતી,

રૂડા છત્રીસ રાગ;

ખંડેર થઈ તે ખાલી પડ્યાં,

કાળા ઉડે છે કાગ-ભૂલ્યો. "

કખીરભક્ત.

કાગડા ઉડી જજે, શુજરાતના તમામ ભા-
ગમાં અને વિશેષે કરીને કાઠિયાવાડમાં એ-
વો રીવાજ જોવામાં આવે છે કે કોઈ
જીના પુત્ર, કે પતિ, અથવા રનેહીતે પરદેશ
ગયે ઘણા દિવસ થયા હોય અને પત્ર પહોં
ન હોય તથા આવવાની તક થઈ ચૂકી
હોય તેવા અવસરપર પોતાના દ્રુણિયામાં કે
ઘર ઉપર કાગડો આવીને બેઠેલો હોય તો
તેને કહે કે " અમારો ફલાણો આવતો
હોય તો કાગડા ઉડી જજે. " આ વખત
કાગડો બિડી જાય તો પરદેશ ગયેલ મા-
ણસ તરત આવશે એમ ધારે છે અને ન
ઉડે તો વિલંબ છે એમ માને છે. આ
વહેમ વખતે કાકતાલીયન્યાયની પેઠે ફળે છે.

કાગડા કકળવા, સસાનાશ જવું; ન સંતાન
જવું અથવા છેકળ ખરાખી થશે એવા
શુકન થવા.

(કાગડા શકુનશાસ્ત્રવેત્તા છે એમ કહે-
વાય છે, તે ઉપરથી.)

" શેરીમાં રોયા શ્વાન,
કાગણુ કળકળવા લાગી;
જાઓ ધુવડ ગંભીર,
ભયભીત થઈ રૈયત લાગી. "

અંગદવિષિ.

ગાની જીવાન, (કાગડી-તકલદી) બહુ મ-

હેનત ન થાય એવો નાજુક જીવાન માણસ;
તકલદી બંધાવણો.

કાગળની કોથળી જેવું, (શરીર) કાગળની
કોથળીની પેઠે શરીરને જરા જોસ લાગેથી
તુકસાન પહોંચે એવું; અશક્ત-નબળું; ઘ-
ણુંજ નાજુક-કોમળ-તકલદી.

કાચનો કુખ્યો, કાચના વાસણની પેઠે ન
સચવાય તો જોતજોતામાં નાશ પામે એવું-
તરત ફના-નાશ થાય એવું-અવિશ્વસનીય-
જરા ગદ્ગલત થતાં મોટું તુકસાન પહોંચે
એવું-જરાક જોર લાગેથી ભાગી જાય
એવું- (શરીર.)

" જવાનીના જોરમાં માતો,
હીડે છે રંગમાં રાતો;
કાચા તારી કાચનો કુખ્યો,
હીડે સારે દેશનો સુખો. "

કવિ દયારામ.

" પરપોટો જેમ પાણીનો,
કાચ કળશવત્ કાચ;
વાર ન લાગે વણસતાં,
જે જાયું તે જાય. "

કાચકૌસ્તુભ.

કાચબાની આંખ, કાચબાની પેઠે કંઈપણ
નજર બહાર જાય નહિ એવી ચંચળ આંખ;
ઈર્ષ્યાથી જોનાર આંખ. (લાક્ષણિક.)

કાચલાં ફૂટવાં, નાળિયેરનાં કાચલાં ફૂટવા
જોવા મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; નકામી મહેનત
કરવી; ફાગળ યત્ન કરવો; મહેનતનો બદલો
ન મળે એવી માથાફટ કરવી.

કાચા કાનનું, ભોળું; છેતરાઈ જાય એવું;
સમજ અક્ષલ-વિનાનું.

કાચા સુતરે-તાંતણે બંધાવું, (પહેલાં ન્યારે
કોઈ રાજ્ય વિજય પામતો સારે, પરાજિતરા-
જને કાચા સુતરે બંધાઈ શરણે આવવાની
ફરજ પડતી હતી તે ઉપરથી). આધીન
બનવું; કોઈની ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તવું; વશ
થઈ જવું; નરમ પડવું; તાબે થઈ જવું.

(પાકે દોરડે અંધાવાનું તે જોર જીલમથી
એને કાચે સુતરે અંધાવાનું તે મોહપાશ,
ચમત્કાર કે પ્રીતિથી.)

“ મેં તો તમને અરખું અંગ,
રીઝયો જોઈ તમારો રંગ;
તમો મને વેચો તો વેચાઈ,
કાચે તાંતણે આંધો નહીં. ”

દાણુલીલા.

અંચી યુદ્ધી, માયા, છેતરાઈ જાય એવું; નર-
ત ભોળવાય એવું; ભોળું; મૂર્ખ; ગાફેલ;
સમજ વિનાનું; પાકું નહિ એવું; આલિયું.
એથી ઉલટું પહોંચેલી યુદ્ધી. ‘તમે એને
કાચી યુદ્ધી નહોતો છો કે? એતો સો લ-
ઈને સાક ન આપે એમાંનો છે.’

કાચું કઢાવવું; ભોપાળું નીકળે એમ કરવું;
ભડ વેરવી.

કાચું ખાણું, (લાક્ષણિક) પેટમાં ડૂબવું;
ભીડ ભોગવવી. ‘એના વગર તે શું કાચું
ખાય છે?’ એટલે તેના વગર શું તેને
નથી ચાલતું?

કાચું સોતું, ઘણીજ ફળદ્રુપ જમીનને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

“આખા હિંદુસ્તાનમાં ગુજરાત જેવો ફ-
ળવાન તથા દ્રવ્યવાન પ્રાંત કોઈ નથી. તેમાં
હિંદુસ્તાનનું કાચું સોતું પાકે છે. ”

કરણુધેલો.

કાચે ઘડે પાણી ભરવું; કાચા ઘડામાં પાણી
ભરવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; મહેનત
અર્થ જાય એવું કામ કરવું-આદરવું; મહત્ત્વ-
ભેળ વિનાની વાત કરવી કે જે માન-
વામાંજ ન આવે.

કાચે તાંતણે તણાય એવું, ગમે તે દિશાએ
દોરવું દોરવાય એવું; આપણુદ્ધિ ન શાપ-
રતાં સામાની યુદ્ધિ પ્રમાણે વર્તે એવું; એક-
માર્ગી; ભોળું.

કાછડી છૂટી જવી, (ડર-ગભરાઈ વિગેરેથી)

હિંમત હારી જવી; ડરી જવું; હોશ ઉડી
જવા.

કાછડી ઝાલીને દોડવું, ખડાવડે ખનવું; લે-
મેલ થવી; કાંઈ કામ બગડી જવાની ધાઈ-
તાકી થવી.

કાછડીનો છૂટો, લક્ષ્મી; અભિચારી; એશ-
રમો; છીનાજવો.

૨. હિંમત હારી ગયેલો; કાયર. (પુરૂષ)

કાજળની કોટડી, (કાજળવાળી કોટડીમાં
પેસવાથી કાજળ-સાગે છે તે ઉપરથી)
કોઈક વખત કલંક ખેસે એવું-બહુજ સં-
ભાળથી રહેવા જેવું સ્થાન; કુંસંગીનો સંગ.

કવિ બિહારીલાલે કહ્યું છે કે-

કાજલ કી કોટડીમેં, કેસોહિ જતન કરે;
કાજલ કી એક રેખ લાગે હિ લાગે;
દેખો એક વાગનમેં, ફુલનકી વાસનમેં,
કામની કે સંગ, કામ જાગે હિ જાગે;
કહેતે વિહારીલાલ, વૈસો હમારો રુચાલ,
કુસંગકો સંગ, ફંદ લાગે હિ લાગે.

કાજળની કૂતરી જેવું, કોઈ ગામમાં એક
કાજ હોતો તેનું તે ગામમાં ધણું માન હતું;
તેણે એક કૂતરી પાળી હતી તે મરી ગઈ
સારે તેને દાટવાને હજારો માણસની ઠંઠ
ભરાઈ હતી; પણ જ્યારે કાજ પોતે મરી
ગયો સારે કોઈ ચકલું પણ તેને દાટવાને
માટે આવ્યું નહિ. તે ઉપરથી ખે આખોની
શરમના અર્થમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

કાઠ કાઢવો, હસ્ત-નડતર દૂર કરવું; કંટક
ઠાળવું.

૨. (અર્થ ૧ ઉપરથી) મારી નાંખવું.
કાસળ કાઢવું; કાઠલું કરવું.

“જયસિંહનો કાઠ કાઢ્યા વગર કે
તેનો હક રદ કરાવ્યા વગર પોતાનો પુત્રને
રાજપદિ મળી શકે નહિ એમ કૌભાંડ-
મતિ સારી પેઠે નાણતી હતી. ”

મર્ધવમેન.

“આપણા નરપતિએ કાંઈ
શ્રમ કરવો શા માટે;
માંધાતાને મારો આપણ,
પછે કાઢો સેનાનો કાટ.”

માંધાતાખ્યાન.

૩. પતાવવું; માંડી વાળવું; સમાધાન
કરવું; નિકાલ કરવો; ચુકાદો કરવો;
ખરાબ કરી મૂકવું. ‘એ હિસાબનો
કાટ કાઢોને ભાઈ!’

કાટલાં કુટવાં, કાટલાં કુટવા જેવો અર્થ પ્રયાસ
કરવો.

કાટલાં કુટવામાં નાંખવાં, પાછળની-ગર્ભ
ગુજરી વાત વિસારે મેલવી; મનમાંથી ખટ-
ખટ દૂર કરવી.

કાટલાં સાંખવાં, જોખ મેળવી જોવાં.

૨. આભિચાર કરવો.

કાટલું કરવું, (કાટલું ટીપી ટીપીને ખરા-
બર તોલમાં આણેલું હોય છે તે ઉપરથી)
ઘડી ઘડીને પાંશરું કરવું; ટીપી નાંખવું;
તુકસાન કરવું; ગેરકાયદો કરવો; ઓછું
કરવું; કાપવું (ગુપ્ત રીતે.) કાટલું કરી
નાખવું જોલે મારી નાંખવું. (જીવથી)

“યુદ્ધિધનભાઈ, મારે તો હવે એ
ખેતું કાટલું કરવું; મારી આંખમાં ખૂન
ભરાયું છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કાઠી જવું, મડદને કાઠીમાં ઘાલી ખાળવા
લઈ જવું. કાઠો નાંખવું જોલે રફ કરવું
અથવા રફ કરી ફેંકી દેવું.

૨. (પૈસા) અર્થ ખર્ચ કરવો.

૩. નાપસંદ કરવું. ‘પરીક્ષકે ગણિતના
વિષયમાં કાઠી નાખ્યો.’

કાઠી મુકવું જોલે હાંકી કાઢવું.

૨. રમ આપવી.

૩. શરીરપરથી ઉતારવું. (લૂગડું)

૪. અસલ જગોએથી કાઠી તરત જડે

અને ઉપયોગમાં આવે એવી રીતે
અને એવી જગોએ ખરાબર મૂકવું.

કાતર મૂકવી, કાઈ વસ્તુ ઉપર કાતર મૂક-
વાથી તે વસ્તુની જેવી ખરાબી થાય છે
તેવી ખરાબી કે ખીગાડ કરવો; ધુળધાણી
કરી નાખવું; તુકસાન કરવું; જાન કરવું;
હાની કરવી; રફ કરવું.

૨. દગો કરવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

કાતરિયું ખાવું, કોંઈની નજરે જોવું.

કાદવું ફેંકવો, અપયશ મળે-કલંક લાગે એવું
કોઈની પ્રત્યે અયોગ્ય આચરણ કરવું.

કાન આમળવા-ચીમેટવા, કપકો દેવો; શિ-
ક્ષા કરવી-ટોક દેવો; સુધારવું; કોઈએ વાંક
કંથો હોય તો તે વિષે તેને કડવા ઓલ
સંભળાવવા-ધમકી દેવી.

કાન આવવા, સાંભળવાની શક્તિ આવવી.
કાન આવવું, કાને આવવું; એકાએક સાંભ-
વામાં આવવું.

કાન ઉઘડવા, વાત મનમાં આવવી; ચેતવું;
નિગૂંતિ-અફસ આવવી; સમજી જવું; જા-
ણવું.

“સુણિ લલિતા ઉઘડ્યા કાન,
યૂક્ત સૂઝી છે;
પેડી ધરમાં કરતી ઝણકાર,
વાત રૂડી રૂડી છે.”

(કવિ દારકાંદાસ.)

કાન ઉઘાડવા, ચેતવવું, જાણીતું કરવું; સ-
મજાવવું.

કાન ઊભા કરવા, સાવધ થવું; નિગૂંત થવું.

૨. જીંધ ઉરાડવી; સાવધ કરવું.

(ધોડા, કુરસે વગેરે જીંધ ઉરાડતાં કાન
જાયા કરે છે તે ઉપરથી)

કાન કરડવા, ગુપચુપ કાનમાં-કાને કાન
મેળવી વાત કરવી; મસલત કરવી; છુપી
વાત કરવી. (કોઈ ત્રીજો ન જાણે એમ.)

“જુઓ કાન ઘણા કરડાય,
પરસ્પર પાસે;

જુઓ હાથ ધણા ચંપાય,
પરસ્પર હાંસે. ”

નર્મકવિતા.

કાન કાપવા, વધારે સરસ-ચઢિયાતું થવું.
(મમત-સરસાધમાં)

૨. કંગવું; તુકસાન કરી હેતરી જવું;
આહું અવળું ગટરપટર સમજવી
કાંઈતું કંઈ હરી લેવું.

કાન ખોતરવા, ખુશામત કરવી; મતલબને
સાર હઢથી જાહે તારીફ કરી સંભળાવવી.
કાન ખોલવા, ચેતવવું; સમજાવવું.

કાન ધણા હોવા, બહુ ભોળા હોવું; જૂઠા
જૂઠા માણસોના સમજાવવાથી જૂઠા જૂઠા
વિચારતું થવું; આપખુદિ ન વાપરતાં
ધણાં માણસોના ભંભેરવાથી ભંભેરાવું.

“ સાન નહિ ને કાન ધણા તો,
માન ઘટે સૌ સટમાં;
ધ્યાન નહિ ને ભાન ધણાં તો;
જાન પડે અટપટમાં. ”

નર્મગદ્ય.

કાન ધરેણે મુકવા, બહેરાં નહિ પણ જાણી
જોઈને બહેરાં થવું; બેદરકારીથી અથવા
ગફલતથી ન સાંભળવું.

“ અલિ વિજળી, ઝો વિજળી, અલિ
કાન ધરેણે મુક્યા છે કે શું ? ”

ભામિનીભૂપણ.

કાન ઝડાવવા, ભૂલ દેખાડવી-કબૂલ કરાવવી;
કસુર પોતાના તરફથી થઈ છે એમ કહે-
વડાવવું.

૨. પસ્તાવો કરાવવો; એકાદું નઠાં
કામ ક્યાંથી પછવાડેથી જીવને બ-
ળાપો કરાવવો.

‘ એ તો ભલભલાના કાન ઝડાશે
એવો છે. ’

કાન ઠંડા થવા, (બહુ સાંભળીને) કાન
બહેરા ફુંક થઈ જવા.

૨. એકની એક વાત વારંવાર સાંભળ-
વાથી તેની કાંઈ અસર ન થવી.

કાન દેવા, ધ્યાન દેઈ સાંભળવું.

કાન નીચે કાઢી નાખવું, ન લેખવવું; જે સાં-
ભળ્યું હોય તે તરફ બેદરકાર રહેવું; ઉ-
ડાવવું; ધ્યાનમાં ન લેવું; ન ગણકારવું.
માને છે કે નહિ હે મૂઠ;
કાન તજે કાઢેછે ગતિ ગૂઠ;

માંધાતાખ્યાન.

કાન પકડાવવા, કાન ઝડાવવા જુઓ.

કાનપટ્ટી પકડાવવી, કાન પકડાવવા; ભૂલ
દેખાડી કબૂલ કરાવવી.

“ આ કામમાં વિદ્યાગૌરી કુશળ થઈ હતી
એટલુંજ નહિ પણ તે રોજમેળ, ખાતા-
વહી, અને બાજ ગણવાની બાબતમાં પુ-
રપને પણ કાનપટ્ટીઓ પકડાવે એવી પા-
વરથી થઈ હતી. ”

એ બહેનો.

કાનપર હાથ મૂકવો, નાકબૂલ કરવું. ૨. કો-
ઈતું કહેણ ન સાંભળવું અથવા તે સાંભ-
ળવા તરફ બેદરકાર રહેવું.

કાન ફુંકવા, (ગુરૂ મંત્ર-આપતી વખતે કાન
ફુંકે છે તે ઉપરથી) મંત્ર આપવો; ઉપદેશ
કરવો; સમજાવવું.

“ કોઈ સદ્ગુરૂ તમને મળ્યો.

તેણે કાન શું ફુંક્યો; -

વેરાગી ત્યાગી થયા,

સંસાર શું મૂક્યો. ”

સુદામાચરિત્ર.

૨. ભોળવવું; ભંભેરવું; ભમાવવું; ભ-
માંવી પોતાના તરફતું કરવું.

“ જોને માલમ મળે નહિ મોક્ષની રે,
ફુંકે ચક્ષમને કાન ફુંકનાર,

એ તો જમના ધરાક સંતો જાણીને રે. ”

૩. ચેતવવું. બોધવિતામણિ.

કાન ફુટી જવા, બહેરા અથવા બહેરા જેવું
થવું. (ધણા ઘોંઘાટથી)

કાન ફેડી નાખવા, બહેરું અથવા બહેરા
જેવું કરવું. (ઘણા ઘોંઘાટથી.) કાનના
ઢોલ ફેડી નાખવા પણ બોલાય છે.

કાન બહેર મારી ગયા છે, (રોગથી કે, તો-
પના ભણકા વગેરેથી)

કાન ભરવા-ભભેરવા, વાતો સંભળાવી
પોતાના તરફનું કરવું; કંઈનું કંઈ કહીને
જૂઠું સમજાવવું; આડતેડું ગટરપટર કહી-
ને છેતરવું; ક્ષણ.

“ હરિનંદ ઉપર મારો દાગ જગરો હતો.
તે એવી યુક્તિથી એના કાન એની વહુ-
ની નિંદાથી ભરે કે તેના મનમાં વેર ઉ-
ત્પન્ન થાય.”

સાસુવહુની લડાઇ.

“ તારા જેવી કાન ભભેરનારીઓએ કાંઈક
ક્યું હશે તે ક્યાં સુધી નબળાનું છે ?”

તપત્યાખ્યાન.

કાન માંડવા, કાન દેવા જુઓ.

કાન વીંધી નાખવા, કાનમાં જગરી અસર
કરવી.

“ આ શું સાંભળાય છે ? આ દુઃખજનક-
વિલાપ જે મારા કાનને વીંધી નાખે છે તે
ક્યાંથી આવે છે ?”

અરેગિયનનાઈટ્સ.

કાન સુના થવા, કાન બહેરા થવા; કાન બ-
હેર મારી જવા; કંઈજ સંભળાતું ન હોય
તેવી હાલત થવી.

“ શ્રવણ સુના થયા શામળા શ્રીકરિ, લ-
ક્ષ્મિના નાથ શું નિકા આવી.”

હારમાળા.

કાનના કીડા ખરવા, રોમાંચ ખડાં થવા; કમ-
કમાટી ઉત્પન્ન થવી. (ઘણાજ અસહ્ય શ-
બ્દોથી)

“ રોજ આછાઓ ને ભાઈઓ ગાળમગાળા
આવે, ને કાનમાંથી કીડા ખરે એવાં ભજ-
નિયાં તેઓ એક બીજાને સંભળાવે.”

ગર્ધવસેન.

“ ઈન્જરદારો પાટીદારોની મા દીકરી-
ઓને ચોરે બોલાવે, કાનમાંથી કીડા ખરે
એવી ગાળો ભાડે; અને લોકોના દેખતાં
તેમની આગર પણ લેવાવે.”

શું. જુની વાર્તા.

કાનની ખૂટ પકડવી, શિક્ષા-બોધ લેવો. ‘એવા-
તની તો મેં કાનની ખૂટ પકડી છે.’

૨. જૂલ કપૂલ કરવી કે પ્રથમ ન માન-
તાં છેવટ હારી થાકવું.

“ સવારમાં ઊઠ્યો સારે તે કાંઈક ટાઢો પડ્યો
અને કાનની ખૂટ પકડીને પાછો તે દુકા-
નમાં આવી જોડા શીવવા લાગ્યો.”

જનમહેનત.

કાનનું કાન્યું, ભોળું; છેતરાઈ જાય એવું; સમ-
જન્યું ઝટ સમજી જાય એવું; પોતાની બુ-
દ્ધિ ન વાપરતાં ખીજના કલ્લા પ્રમાણે વર્તે
એવું; ભભેરીઓ તો ભભેરાય એવું; કાઈ-
ના પર ભરોસો રાખે એવું; કાંઈનું સમ-
જાવેલું ખરું છે એમ માનનાર; સાંભળતાં જ
તરત ભોળાવાઈ જાય તેવું; સમજ-વકુદ્ધ-
વિનાનું.

“ ભોજોભીમ કાનનો કાચો, માથાનો ફરે-
લ, અને રણુનો શરો હતો.”

નર્મગદ્ય.

“ જ્યારે સઘળા નાખુશ રહે ને રાજા કા-
નનો કાચો સારે ગમે તેટલી ઊંચી પદ્ધિ-
નો શો ભરોસો ?”

કરણધેસો.

“ એટલામાં નાનો પુત્ર પરમાનંદ ઘેર આ-
વ્યો; તે સ્વભાવે કાચાકાનનો, ટીખળી અને
તિતાકીઓ હતો.”

સદ્ગુણીવહુ.

૨. થોડું બહેરું; અડધુંપડધું સાંભળે તેવું.

કાનનું હલકું પણ અર્થ ૧ માં
વપરાય છે.

કાનમાં આંગળીઓ ધાલવી, ન સાંભળ-
તું અથવા સાંભળવા તરફ બેદરકાર કહેવું;
(સાંભળવા જેવું ન હોવાથી). કાંઈનું કહેવું
કાનપર ન લેવું.

કાળના જૂના તે ઉપરથી) બહુ જૂની-લાંબા વખત ઉપરની વાતો ઉઘડાવવી; જૂની પુરાણી ખાળતો કહી બતાવવી (નિંદાના રૂપમાં.)

કાળના કોદરા ખાઈને આવ્યો છે, બહુ જુનો અને બહુ અનુભવી બન્યો છે; બહુ જીવિને બહુ પાકા થયો છે.

કાળમાંથી આવવું; (લાક્ષણિક) ખાવાની અતિશય લલુતા વાળા-ભૂખાળવા માણસને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે 'એ તો કાળમાંથી આવ્યો છે.'

કાળજી વિનાનો, બે દરકાર; સાહસિક; છાતી વાળો.

કાળજીની કોર, કાળજીની કોર જેટલું વહાલું; ઘણુંજ વહાલું; પ્રાણ સરખું જરૂરનું ને વહાલું.

“મારો કીકો તો કાળજીની કોર છે, એને હું પરદેશ શી રીતે મોકલું?”

સુબોધપ્રકાશ.

હૈયાનો હાર, આંખની કીકી, મોંનું ખાન, મૂછનો વાળ, વગેરે એજ મતલબના પ્રયોગો છે.

કાળજીનું ખસેલું, અદકપાંસળી; ઘેલું; ઉડેલ તબિયતનું; અસ્થિર મગજનું; વાયેલ; વાદંડી; દાધારંગું; અદક.

કાળજીનું નર્થું, સાવધાન; સાવધ; ખમડદાર; હોશિયારીથી વર્તનાર; ચોપાસ નજર રાખી શકે એવું; ચોક્કસ કાળજીનું; ગાફેલ ન હોય એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું.

કાળજીનો ડંખ, કારી ધા; કાળજીમાં થએલી જખરી અસર.

૨. હાડવૈર; કીનો; કટ્ટી દુશ્મનાઈ.

“તને પ્રેમથી આલિંગન આપવા સાફ ગમત કરી એવું બતાવશે, પરંતુ એના કાળજીનો ડંખ તાજો ને તાજો રહેશે.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

કાળજીમાં કટારી છે, પેટમાં કાતી છે-કીનો છે-વેર છે. બહાર દેખીતો નહિ પણ અંદરખાનેથી વેર લેવાનો-તુકસાન કરવાનો બેરસો છે.

“શણગારી તરવાર ઉપર સારી, અંતર રહે કટારીરે; તેમ સુંદર સ્ત્રી મોહન વધની, કાળજી માંહિ કટારીરે.”

કવિ દયારામ.

કાળજીમાં કોતરી રાખવું, યાદ રાખવું, વિસ્મરણ ન થાય એમ ખુબ ધ્યાનમાં રાખવું; ન ભૂલી જવાય એમ કરવું; કાળજીમાંથી ન ખસે એવું સુદૃઢ કરવું;

“એક વાત તમોને કહી રાખું છું. તે વાત તમારે કાળજી કોતરી રાખવી જોઈએ.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

કાળજીમાં લખી રાખવું, યાદ રાખવું; ન વિસરાય એમ કરવું; મનમાં ઠસાવવું; જરૂર પડે કે તરત સાંભરી આવે એમ કરવું.

કાળજીમાં લોઢાની મેખ છે, અતિશય કાળજી-દીલગીરી છે; હમેશા ખુબ્યાં કરે એવી શુભ અથવા મહત્વની ચિંતા છે.

કાળજી કપાઈ જવું, કાળજી કપાતું-ચીરાતું હોય તેવું દુઃખ થવું; પ્રાણ જવા જેવું થવું.

“તમારી આ દુઃખદાયક સ્થિતિથી મને અતિશય ચિંતા થાય છે ને એ વૃત્તાંતથી માફ કાળજી કપાઈ જાય છે.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

કાળજીના કડકા કરવા પણ બોલાય છે.

“વિવાહ દિન વરઘોડો દેખું, ચિંતાના લાગે ચટકા; લોકોને હર્ષભર્યા દેખું, કાળજી થાયે કટકા.”

વેનચરિત્ર.

કાળજી કાચું છે, ઝટ અસર થાય તેવું છે; ખીકણ છે; ધિરજ-હિંમત મૂકી દે તેવું છે; પોચું છે; છાતી કુમળા છે.

કાળજી કુતરે કરડ્યું છે, શુદ્ધિ-ભાન રહેતું નથી; ખખડદારી નથી-રહેતી નથી.

યાદ રહેતું નથી; ચારંવાર ભૂલી જવાય છે. “પણ તમને સાંભરે શું કરવા જે ! તમારું કાળજી તો કુતરે કરડેલું છે.”

વિધાવિલાસ.

કાળજી કેતરડું, સંતાપડું; કનડડું; રિખા-
વ્યાં કરડું.

કાળજી ખંડાઈ જવું, કાળજી ખંડાતું હોય તેવું દુઃખ થવું-કાળજીમાં વેદના થવી; ધણું હેરાન થવું; પ્રાણ જવા જેવું થવું (અદે-ખાધથી, ચિંતાથી કે કાળજીમાં વેદના થવાથી.)

“૪૬ પુરુષોની નવીઓ રૂપાળીના સુ-ખની અદેખાઈ કરવા લાગી; પોતાને દુઃખ અને તેને સુખ થશે, તેથી કેટલીક સ્ત્રીઓનાં કાળજી ખંડાઈ જવા લાગ્યાં.”

શુન્ન જીની વાર્તા.

કાળજી ખસવું, કાળજી ઠેકાણે ન હોવું; મન ભ્રમિત થવું; ઘેલું-ઉડેલ તળિયતનું-દાધારંગ્યું-અદઢ થવું.

કાળજી ખાઈ જવું, કાયર કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દેવું.

કાળજી છોડવું, સંતાપવું; કાયર કરવું.

કાળજી ટાકું હોવું, નિરાંત હોવી; સંતોષ હોવો; વૃત્તિ હોવી.

કાળજી ઠરવું-ઠંડું થવું, સંતોષ થવો; ઈચ્છા પૂરી પડવાથી ધરાવું; વૃત્તિ થવું; નિરાંત વળવી; સુખી થવું. “તારા જેવો ડાહ્યા પુત્ર ઈશ્વરે મને આપ્યો છે તેથી હું તેનો ઓશિંગણ થયો છું હવે માંડે કાળજી ઠરું મને નિરાંતે મોત આવશે, ને માંડે કલ્યાણ થશે.”

વનરાજઆવડો.

કાળજી ઠેકાણે હોવું, શુદ્ધિ-ભાન હોવું; નવૃત્તિ-ખખડદારી-હોંશિયારી હોવી; ચારે

પાસ નજર રાખવાની શક્તિ હોવી; વિવે-ક્રમાં-મર્યાદામાં હોવું.

“ઈશ્વર સિવાય ખીજી કોઈ મહાન અને શક્તિમાન નથી, અગર જો માંડે કાળજી તો ઠેકાણે છે પણ મને સઘળા દીવાનો ગણી કાઢશે.”

અરેખિયતનાઈસ.

કાળજી તપી આવવું, ગુરસે થવું; ક્રોધથી તપ થવું; રોરો ભરાવું; અતિ ઉચ્ચ લાગણી થવાથી કાળજીમાંથી લોહીનો ઉછળો આવવો; ગરમ થઈ જવું.

કાળજી ધડકવું, હિંમત દારવી; ભયભીત થવું; પોતિયાં વછૂટી જવાં; ગભરામણ થવી.

કાળજી પકડી રાખવું, હિંમત ન છોડવી; ધીરજ ન છોડવી; કાળજી વશ રાખવું; કાળજી ધડકવા ન દેવું; ગભરામણ ન થાય એમ કરવું.

કાળજી પાકું (છે), ન છેતરાય એવું; ગાં-ન્યું ન જાય એવું; અતુભવી; વાકિફગાર; ખંધાઈ સમજી જાય એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું; સ્મરણમાં રાખનારું.

૭. ઝટ અસર ન થાય એવું.

કાળજી ફટકી જવું, ડાગળી ખસવી; ઘેલા થવું; ચળી જવું; ખુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થવી; ઘડાવડે થઈ રહેવું.

“ન્યારથી મેં તને દીઠો છે સારથી માંડે કાળજી ફટકી ગયું છે; મેં ઘણી સ્ત્રીઓ જોઈ છે, પણ તારા જેવી રૂપસુંદરી તો હું તનેજ જોઈ છું.”

મનોરમા.

કાળજી કાઠી જવું, ભય ચિંતા વગેરેથી છેક ચોંકા ઉઠી અકળાવું.

૨. આશ્ચર્યકારક દેખાવ જોઈ હબકી જવું; ખેલક વિશિષ્ટ થવું; મર્યાદા બહાર જવું; અવિવેકી થવું.

“ જીવાનીઆનાં કાળજાં ફાટી જાય તેવી તત્કાલતઃ ચોળી અને તેનાપર કા. મીની આંખોનાં તેજ હરી લે એવા હીરાનો હાર જીવાન પદ્મા જેવી સ્ત્રીએ ધારણ કર્યો.”

અ. જીની વાર્તા.

કાળજીં કુટુંબું; અક્કલ જવી; ખખડદારી જતી રહેવી; શુદ્ધિ-ભાન ન હોવું.

૨. યાદ ન રહેવું; વારંવાર ભૂલી જવું.

“ તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઢ અને સભ્ય છતાં ભાઈસાહેબ અંદરથી કુટલા કાળજના જણાય છે.”

અરેખિયનનામદસ.

કાળજીં ફોલીને ખાઈ જવું, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; રીખાવ્યાં કરવું.

(ઉપરથી ન દેખાય એમ અથવા કોઈ ન જાણે તેવી રીતે.)

“ નરમ સ્વભાવનાં આદમીને લોકો કાળજીં ફોલી ખાનારા તથા ટાઢા ડાંડ કહે છે અને ફાવતી તકે તેમને વળી સાલસ સ્વભાવના સારા માણસમાં ખપાવે છે.”

દુનિયાંદર્પણ.

કાળજીં ખળી જવું; દિલગીર થઈ દુઃખ થવું; જોસ્સાથી અકળાવું; ગભરાવું; ચરેડો પડવો; કાળજમાં ચીચરવટો પેદા થવો; બહારથી ન દેખાય પણ અંદરની કોઈશુષ્ક ચિંતાથી અંતર ખળવું.

૨. અદેખાઈ થવી; ઈર્ષ્યા થવી; સામાના સુખ જેવું પોતાને તેવું સુખ નહિ હોવાથી આશંકો આવવો; ચિંતા થવી (ઈર્ષ્યાની નજરે.)

૩. શુદ્ધિ-ભાન જવું.

“ રોડોને કશી વાતની ખખર તો રાખવી નહિ; પહેલી આ ગોરની કાંઈ સોઈ કરવી કે નહિ ! રોડોનાં કાળજાં ખળી ગયાં છે.”

વિધાવિલાસ.

કાળજીં બોતેર હાથ છે, કાળજીં ઠેકાણે છે-ચોક્કસ છે; શુદ્ધિ છે; જગૃતિ છે; હો-શિયારી-ખખડદારી છે; ચારે પાસ નજર રાખવાની શક્તિ છે.

કાળજીં ભરાઈ આવવું, હુમો જમવો; રડાય-ખોલાય નહિ તેવી રીતે આચકાની સાથે અસર થઈ આવવી.

કાળજીં રીઢું થવું, (વાસણ જેમ વપરાઈને રીઢું થાય છે તેમ ધણી જાતના અતુભવ થવાથી-ધણા ખત્તા ખાવાથી-ધણી ધણી અડચણો ભોગવીને કઠણ થવું; ખમી ખમીને પાંશરું થવું; કંઈજ અસર ન થાય તેવું પાકું થવું.

કાળજીં સવામણ ને સાતશેરવું છે, કાળજીં વજૂ જેવું-અસર ન થાય તેવું કઠણ છે.

૨. ધણું હિંમતવાન છે.

૨. ચોક્કસ છે; ગફલત કરે એવું નથી.

કાળજે કોરાઈ રહેવું, યાદ રહેવું; ભૂલી ન જવાય એવું થવું; કાળજમાંથી ન ખસે એવું દઢ થવું.

“ અરજ કરનારે જે બે ચાર તીખાં વેણ રાખને કલાં હતાં તે તેને કાળજે કોરાઈ રલાં હતાં.”

વિજ્ઞાનવિલાસ.

કાળજે ટાઢકં કરવો, સંતોષ ઉપજાવવો; નિરાંત કરવી.

કાળજે હાથ ધરવો-રાખવો, નિરાંત રાખવી; ધીરજ રાખવી; સાંસતા રહેવું; નિશ્ચિંત રહેવું.

૨. ધીરજ આપવી.

કાળજીં પથ્થર, કાળજીં પથ્થર બહુ કઠણ હોય છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે નિષ્કુર અંતઃકરણના-કંઈ અસર ન થાય એવા નિર્દય અથવા જડ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કાળાં ધોળાં કરવાં કાઢને રંભડવું ને કાઢને

ન્યાય કરવું; ઉધાંચતાં કરવાં; સારાં નર-
તાં (કર્મ) કરવાં.

“લોકોલાખો રૂપિયા મેળવે છે તે કા-
ળાં ઘોળાં કાઢ્યા વગર મેળવતા નથી.”

સં-મા.

કાળા અક્ષર કુટી મારવા, લખતાં ન આ-
વડવું; કેવળ મૂર્ખ હોવું; અક્ષરશત્ય હો-
વું; લખીને વાંચતાં ન આવડવું. કંઠે
કુટી મારવો પણ ખોલાય છે.

“કારભારીઓ કાળા અક્ષરને કુટી મારે
એવા વિદ્વાન હોવાથી તેઓ રાજકારભાર
કેવી રીતે ચલાવતા હશે, તેનો વિચાર
વાંચનારે જ કરી લેવો.”

ગર્ધવસેન.

કાળા તલ ચોરવા, (એ હિંદુ ધર્મશાસ્ત્રમાં
મોટો અપરાધ ગણાય છે. કોઈ બ્રાહ્મણ
કોઈ તલના. ખેતરમાં થઇને જતાં અખ-
ણતાં તેના કપડામાં તલસરા આવેલા તેને
લીધે ખીન્ને જન્મે તે ખેતરવાળો બ્યારે ધાંચી
થયો, સારે તે બ્રાહ્મણ તેને સાં બળદ રૂપે
રહ્યો અને તેની ધાણીએ જોડાયો. એક વ-
ખત તલ ધરતી બહાર પડેલા ને ધાંચી
બહાર ગયેલો તે વખતે તેની પાડોશણને
તે લેવાનું મન થયું, તે ઉપરથી તે સૂપડું
લઈ ભરવા માટે આવી, તે જોઈ તે બળ-
દને વાચ્યા થઈ અને ખોલ્યો કે પેલે જ-
ન્મ મેં માત્ર બે ત્રણ તલના ઘણા ચોરેલા
તે બદલ મારે આટલી મજૂરી કરવી પડે
છે, તો તને આટલા બધાની ચોરી માટે
શી શિક્ષા થશે તેનો જ વિચાર કર.)

કાળા અડદિયા ચોરવા પણ ખો-
લાય છે.

“કાં તો કાખ્યા હશે પિંપળા,
ખાબ્યાં હશે તુળશીનાં વન છ.
કાં તો કાળા તલ ચોરીયા,
દુબ્યાં હશે તપસીનાં તન છ.”

વેનચરિત્ર.

“મેં તે કયા જન્મના કાળા તલ ચો-
ર્યા હતા કે તમે મને દુઃખ દેવાને જ સર-
જ્યા ?”

સસભામાખ્યાન.

કાળા માથાનું માનવી, માણસજાત; મનુ-
ષ્યપ્રજા.

“કાળા માથાનું માનવી શું ન કરી
શકે ?”

“કમૂલ કઈ છું કે આ અડચણ ખરી
છે, ને તેના દેખાવથી તું ભૂલાવો ખાય
અને તેના મગજમાં શું શું ભરેલું છે તે
જાણવું કાળા માથાના માનવીની શક્તિ ઉ-
રાંતનું કામ છે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“આ કાળા માથાનો માનવી;

એને નિર્દયતા હોય ઘણો.”

નળાખ્યાન.

કાળી ઘોડીપર ચઢવું, (કાળી ઘોડી અદ્ધી-
ણને કહે છે. તે ઉપરથી) અદ્ધીણની પુર
નિશા-ખુમારીમાં આવવું.

કાળી ટીલી, કલંક; બદનામી; બટ્ટા; ઘણું
હીણું કામ કર્યાનો ઠપકો; લોકમાં નકાર
કહેવાનું તે; અપજશ.

“મારા કુટુંબનું તથા માઈ પોતાનું રક્ષ-
ણ કરવું એ મારો મુખ્યધર્મ છે, એમ ન
કઈ તો મારા ઉપર દોષ, અરે, મને કાળી
ટીલી ચોંટશે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

કાળી નાગણુ, ઘણીજ ખારીલી ને ડંખીલી
સ્ત્રીને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. પુરૂષને
માટે કાળો નાગ-સાપ વપરાય છે.

“છઉં ઝેરી હું કાળો સાપ,
માટે સમજીને કરજે માફ.”

નર્મકવિતા.

“અરે દુષ્ટ કૌભાંડમતિ ! અરે કાળી
નાગણુ ! તું શું કરવા બેઠી છું ! તારાં કૌ-
ભાંડ કોઈ કળી શકે એમ નથી.”

ગર્ધવસેન.

કાળીઓ વછનાગ, મહા ઝેરીલા અને ડં-
ખીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
કાળું કર, ખસ; ચલ; નિકળ; જતો રહે;
દીરતો રહે; ભાગી જ; સહતું કર. (તિ-
રસ્કારમાં.)

“આવતાં તું પાસ મારી,
કેમ લજવાતો નથી;
જા જા મારી પાસથી,
તું કાળું કર હાં થકી.”

કવિ નર્મદ.

કાળું કરવું, કલંકિત કરવું.

કાળું કુતરું એ ભાવ નથી પૂછતું, કુતરા
જેવું કોઈ હલકું પ્રાણી પણ ગણના કે
દરકાર કરતું નથી. “એનું તો કોઈ કાળું
કુતરું એ ભાવ પૂછતું નથી. એને તો શાનો
મોટો ભા કરીને તમે થાપ્યો છે?”

કાળું ગોરું, (આ દુનિયાની બે બાજુઓ
છે. તેમાંનું એક પાસું ખજાણા, કાવ-
તરાં, વિશ્વાસઘાત, હરામખોરી, અસલતા,
કુરતા વગેરે દુરાચરણના કાળજ-મેશે કરીને
કાળું છે અને બીજું પાસું કે જે આગલા
કાળા પાસાને મુકાબલે ઘણુંજ વિષમ રીતે
નહાતું અને તે પણ જેમ ગ્રહણને વિષે
ચંદ્રના બિંબનો મોટો ભાગ ખમ્બાસ થઈને
કંકણાકાર માલૂમ પડે છે તેમ માત્ર એક
ઝાંખી રેખા જેટલું જ માલૂમ પડતું ધર્મ,
નીતિ, પરમાર્થ-પ્રેમ-દયા-સલતા વગેરે સ-
દાચરણના સહેજ આભાસથી ઉજળું-ગોરું છે
તે જવલ્લેજ-કોઈકોઈ પ્રસંગે હંડી તથા શો-
ધક દૃષ્ટિએ જોતાં બેમાલૂમ રીતે જણાય
છે. કાળા પાસામાં રહેવાથી કાળો રંગ
અને ઉજળા પાસામાં રહેવાથી ઉજળો પાશ
લાગે છે. તે ઉપરથી) સદાચરણી વા દુરા-
ચરણી; સાફ વા માફ.

“નાગરિક-સખિ, આપણાથી એવું થાય?
આપણે કોણ માખાપના છોઈ કહેવાઈએ!

કોઈ કાળું ગોરું કહે તો વિખ ખાઈ મ-
રવું પડે.”

સલભામાખ્યાન.

“અમને આશા તમતણી છે,
અમે તમારાં છોઈ;
લાજ લાગે વૃદ્ધને, કોઈ કહેશે
કાળું ગોરું.”

ઓખાહરણ.

(વિશેષે નકારા ભાવમાંજ વપરાય છે.)

કાળું પહેરવું, (સ્ત્રીઓએ શોકમાં), શો-
કની નિશાનીમાં કાળો પોશાક પહેરવો.

કાળો પાણીએ કાઢવું, સમુદ્રપાર કરવું;
દેશનિકાલ કરવું. (ગુન્હેગારને)

“જેમને કાળપાણીએ એટલે દરિયાપાર
મોકલ્યા તેમને આન્દમાન બેઠમાં પૂર્યા.”
ભરતખંડનો ઇતિહાસ.

કાળો પાણીએ ચઢવું, ગુન્હેગારે દેશપાર
થવું; દરિયો ઓળંગી બીજે દેશ જઈ જી-
વતા સુધી લાંજ રહેવું.

કાળો ચાંદલો, બટ્ટો-કલંક; બદનામી; અપ-
જશ; કાળી દીલી;

“પરાધીનપણાનો કાળો ચાંદલો કપાળે,
છે હજાર વર્ષ થયાં ચાંદલો તે કુણ ટાળે.”

બાળલગ્નખત્રીશી.

કાળો ચોર, કાળાં કર્મ કરનાર; કુકર્મી; હુષ્ટ;
છૂપી રીતે અધોર કર્મ કરવાવાળો.

“કાળા ચોરના કાઠી લાવીને પણ હું
તેનાં નાણાં આપવા શક્તિ ધરાવું છું.”

કાળો ડાઘ, કલંક; અપયશ; લાંછન; ખો;
માન-પ્રતિષ્ઠાની હાનિ; નકાઈ કામ કાઢાથી
થતી બેઆખર (ફીટે નહિ એવી.)

“શૂંગાર ને વ્યભિચાર કરી દયારામે લો-
કાની નીતિમાં બગાડ કર્યો છે અને પો-
તાના નામને કાળો ડાઘ લગાડ્યો છે.”

નર્મગદ્ય.

કિંગલાણે ચઢવું, હરખમાં આવી જવું.

કિનારે આવેલું વહાણ કુખયું, નજીક આવેલું સુખ ગુમ થઈ જવું.

કિયે મોઢે ? શી આગરથી ? શું મોઢું લઇને ? કયા સફાઈથી ? શી શોભાથી ?

“ સુકતાનની બેઠ લેવી હું જાણું છું કે મુશ્કેલ નથી પણ સાં જઈ કિયે મોઢે માગણી કરે ? ”

અરેખિયનનાઈટસ.

કીડીઆર ઉભરાયું, કીડીઓની ઈંડાળ ગોળ, ખાંડ કે મધના વાસથી ઉભરાય છે અથવા ચોમાસા આગમ્ય જેઠ અપાકની ગરમીથી ઉભરાય છે તે ઉપરથી ગળ્યું ગળ્યું ખાવાની-કાંઈ ફાયદો મેળવવાની આશાથી અથવા તેવા કાર્થ ખાસ પ્રસંગપર લોકોનું ભરાવું-એકઠું થવું.

કીડીઓ ઉભરાવાં પણ કહેવાય છે.

“ ભાંડ ભવૈયા વગેરે જાયક માણસની ગામમાં કીડીઓ ઉભરાઈ રહી છે. ”

પાંચાલી રસનાખ્યાન.

કીડીઓ ચઢવી (પગે), અશક્તિ આવવી; ઉડીને કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કીડીનો વાઘ, નજીવી વસ્તુને મોટી કરી થાપવી તે; નાની અથવા નજીવી વાતને ઘણી અગત્યની અને મોટી કરી બેસાડવી તે. કાગનો વાઘ અને કીડીનો કુંજર પણ બોલાય છે.

કુકવો કુકવો, મરી ગએલાને નામે રડવું.

૨. અવસરે ખરચ ન કરવો; દહાડાને અવસરે રડી ઉઠવું.

‘ તે તો આપને નામે કુકવો કરશે. ’

કુખ ફાટવી, છોકરાં થવાં; સંતાન થવાં; સંતતિ થવી. “ મારા નિસાસા લાગ્યા તે રાંડની કુખ જ ફાટી નહિ. ”

સ્ત્રી સંભાળણ.

કુખો નીચોવવી, વિત્ત ઝાણું કરવું. (મહેનત મળીને નાંખ વેરીને)

‘ કુખો નીચોવીને પૈસો ભેગો કર્યો છે, ભાઈ ? ’

“ કુખો તો કુખો નીચોવીને પાણી આપે છે માટે સમુદ્રના કરતાં તેને ધન્ય છે ! ”

કુમારપાળપ્રબંધ.

કુટ્ટી કાઢવું, પરાકાષ્ટા એ પ્રાપ્ત કરવું.

“ તે બધામાંથી રોજના રોટલા નેટલું પણ કુટ્ટી કાઢીશું. ”

કરણધેસો.

કુંડાળાં કરનાં—વાળવાં, ગરગડગોટા કરવો; લોચા વાળવા; હિસાબમાં ગોટા વાળવો; ગોળોપિંડાળો કરવો.

“ સાહેબને અષ્ટપદ સમન્તગો, હિસાબમાં કુંડાળાં વાળ્યાં અને ખીજા પાંચ વરસ સુધી ગરાસ દરઆરના હાથમાં રહે એવો ફેંસલો થયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુતરાં બિલાડાં જેવું, ઊભે રહે ન બને એવું.

(કુતરાં બિલાડાંની પેઠે).

કુતરાં બિલાડાંનો અવતાર, કુતરાં બિલાડાંની પેઠે જેની ઉપજીવિકાનો આધાર ખીજાની મરજી ઉપર છે અથવા જેને હા-મેશાં ફિકરમાં રહી રખડતાં રખડતાં ને મળ્યું તે પર જ ગુજરાત ચલાવવાનો આધાર છે તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. રથવાયો અવતાર.

૨. કુતરાંના જેવો ઘરમાં અપ્રીતિવાળો સંસાર.

“ જો ભોગજોગે એક બે છોકરાં પેટપાંખાં તો પછી કુતરાંનો અવતાર જોઈ લ્યો. ”

ભામિનીભૂપણ.

કુતરાં ભસાવવાં, લઢાવી મારવું અથવા લઢાઈનું મૂળ રોપવું.

“ તે બધાં હોય સાં કુતરાં ભસાવતો ફરે છે ? ”

૨ માથું મારવું; જૂઠા જૂઠા વિષય તરફ મન ધાવવું

‘એય ઠેર ઠેર કુતરાં ભસાવે છે તો !’

કુતરાની ઊંધ, ઊંધમાંથી જરા ખખડાટ થતાં ઝટ જગી ઉઠે એવા ચંચળ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ‘એની તો કુતરાની ઊંધ છે.

કુતરાની પૂછડી, કુતરાની પૂછડીના જેવું વાંકું ને વાંકું; ગમે તેટલું સમજાયા છતાં પણ ન સમજે એવા એક મતિયાને હડીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; પોતાનો દુષ્ટ સ્વભાવ ન છોડે તે.

૨. જ્ઞાન વિનાની ફેગટ પડિતાઈને વિષે બોલતાં પણ કેટલીક વાર વપરાય છે.

કુતરાને નાખવું, ફેગટ ગુમાવવું; જે રસ્તે વાપરવું નોંધ્યે તે રસ્તે ન વાપરવું.

‘વરસ કુતરાને નાખ્યાં.’

‘**ખાધેલું કુતરાને નાખ્યું**’ એટલે ખાધું પીધું દીપી ન નીકળ્યું; ખાધા પીધાથી જે શક્તિ આપવી નોંધ્યે તે ન આવી.

કુતરાને મોતે મરવું, કુતરાનું મોત બહુ માહું ગણાય છે તે ઉપરથી).

અવગતિયું થવું; જીવ ગતે ન જવો; કોઈ સંભાળ લેનાર ન હોય એવી સ્થિતિમાં અધવચ્ચ ભ્રમણામાં પરાણે જીવ જવો,

“બચ્ચા કાયદો કપરો છે, કપરો છે, કુતરાને મોતે માર્યા જશો.”

ભટનું મોપાળું.

કુતરું કાન કરે છે, કુતરું કાન ક્ષણે-અપશુકન થાય છે.

કુત્તી દેવી, દોરી કે માંજે જલદીથી તૂટી જાય તેમ કરવાને દાંત અગર નખ વડે તેમાં જરાક આડો પાડવો; દત્તી દેવી.

(કનકવાને)

કુકડો મારવો, વગર વિચારે સાહસ કરવું; શક્તિ ઉપરાંત જ્ઞાણ ભરવી.

કુદરતનું દેવું આપવું—વાળનું, મરણ પામવું; મરી જવું.

કુંદનમાં જડવા જેવું, (લાક્ષણિક અર્થે)

આ પ્રયોગ બહુધા વાંકામાં વપરાય છે. વિધા—ધન—યરાથી શોભે એવું.

કુંદી કરવી, (કુંદી—સં. કન્દ=મારવું.) (ધોળી લોકો ધોએલાં લૂગાંમાં કરચલી કે ધૂળ ન રહે અને સદાઈ આવે તેને સાર લાકડાનો ધોકો ઠોકે છે તેને કુંદી કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) લાકડીથી મારવું; ખુબ માર મારવો; ધમધમાવવું કે ધમકાવવું. (વાંકાપણું કે આડાઈ ટાળવાને માટે.)

“તેણે તે ધોડેસ્વારના સરદારની વળી વધારે કુંદી કરવા માંડી”

અરેખિયનનાઈટસ.

કુંદીપાક આપવો, માર મારવો; લાકડી કે દંડી કાવતે મારવું. (વાંકામાં)

“હું જવો બેઠો થયો તેવામાં ખીન્ને આદમી મારી ગાંસડી લઈ નાકો; હું તેની પાછળ દોડ્યો અને કેટલેક છોટે તે બેઠ્યે એકઠા મળીને મને કુંદીપાક આપવા માંડ્યો.”

વનરાજ ચાવડો.

કુંભ મૂકવો, નવા ઘરમાં વાસ કરતી વખતે મુહૂર્તમાં આગળથી એક જગ્યાએ સાથીઓ પૂરી તે ઉપર ઘડોનાળિયેર મૂકવાં.

૨. માતાના કુંભનું સ્થાપન કરવું.

કુંભકરણની ઊંધ, (કુંભકરણને વિષે એમ કહેવાય છે કે તેની ઊંધ એટલી બધી જાળરી હતી કે તેને ઉઠાડવાને માટે વાજા-ત્રો વગડાવતા, તેના શરીરપર હાથી દોડાવતા અને રાક્ષસો પાસે નસકોરાં દયાવતા સારે તે ઊંધમાંથી જગતો એ ઉપરથી) રાક્ષસી ઊંધ; ધોર નિદ્રા.

કુંભારનું કર, (કુંભારનો ધંધો કર) એમ ખીનઆવડતવાળા માણસને વિષે બોલતાં તિરસ્કારમાં વપરાય છે.

કુલડીમાં ગોળ ભાગી આવો, ઘરને ખૂણે પતાવવું; જે કાયદો લેવાનો હોય તે માંહો-માંહે સમજીને લઈ લેવો. (કોઈ નાહિત

માણસને ભાંજગડમાં નાખ્યા સિવાય)
કુલે કોઠરા ભરડવા, મહા મહા દુઃખ લો-
ગવનું (અતિશય મહેનતથી.)

કુલે પાનીઓ વગાડવી, ગળ ઉપરાંત
વર્તવું. લાંબા ઠેકડા ભરવા; શક્તિ ઉપરાંત
શળ ભરવી; કુદી રહેવું;

“ ભૂખણુ-અલ્યા અંબુ ? તારા બાપની
પેડે તું પણું શું કુલે પાનીઓ વગાડી રહો
છે કે ? ”

કુલો ગોડવો, આદરેલા ધંધાપર નિરાંત-
સંતોષ વળવો; ચેત પડવું; ગમવું; મન
માનવું; પસંદ પડવું વારંવાર જને ઉઠાંતસ
કરવાનું મન થઇ આવેછે તેને વિષે બોલાય
છે કે ‘એનો કુલો તો કંઈએ ગોડતો નથી.’

કુલ્લામાં હાથ મેલાવવો, લાલચમાં નાખવું.
કામ કાઢી લેવા સાડ મોડી આશાઓ
આપવી-ફાયદો ખતાવવો.

(ધીના કુલ્લામાં હાથ મેલાવી ધીની લા-
લચ આપવી તે ઉપરથી.)

કુવામાં નાખવું, (તુકશાનના ખાડામાં ઉતા-
રવું; કુવામાં નાખવા જેવી દુર્દશાએ પહોં-
ચાડવું.

“ દાઝતું હોય તો દયાહીણુ મામાપો.
કંનેડાં બાંધીને દીકરીઓને કુવામાં નાખે ? ”
કુંવારીકન્યા.

કુવામાં ઉતારવું એનો વિશેષ અર્થે એ કે
આહું અવળું (યુક્તિ પ્રયુક્તિથી સમજાવી
-ભોળાવી તુકશાનના ખાડામાં નાખવું; ફ-
સાવવું.

કુવામાંનો દેડકો, કુવાના દેડકાને જમ સ-
મુદ્રમયાદની ખચર હોતી નથી તેમ જને
કાંઈ બહારની અગલની બાબત માલમ
નથી તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે; જંગ-
તમાં જાણે શીખવા સમજવાનું બાકી રહ્યું
નથી એમ જ માને છે તે.

કુવો કરવો-પૂરવો, દુઃખનું માર્યું કુવામાં પડી
આપઘાત કરવો.

કુવો હવાડો કરવો, આત્મહત્યા કરવા કુ-
વામાં કે હવાડામાં જઈ પડવું.

“ ઈશ્વરે ઝોશીયાળી કરી, માટે મારે
સૌના તાબામાં રહેવું તે સૌનું સાંખવું; આપ-
ણાથી આવું વેઠવાનું નથી, માટે કૂવો
હવાડો કરવાની જરૂર પડશે. મને રાંડને મો-
ત શે નથી આવતું ! ”

જે બહેનો.

કુવો તળાવ પણ બોલાય છે.

“ કાઠું અંતરની હો વરાળ
કોની પાસે રે,
કરું હું કુવો કે તળાવ,
મન મૂઝાયેરે,
જઈ કહે જો મા ને બાપ દીકરી તમારીરે ”
સરસ્વતીચંદ્ર.

કુશકા કાઠવા, દુઃખ દષ દષને અશક્ત-મા-
લ વિનાનું કરી મેલવું; ચકવી દઈ તાળે
કરવું; વિત કાઢી નાખવું. (માર મારી
કે અતિશય કામ કરાવીને)

કુશકા ખાંડવા, કુશકા ખાંડવા જેવો મિથ્યા
પ્રયાસ કરવો; ખાલી માથાફાંડ કરવી.

કુશાચ્ચુદ્ધિ, (કુશ=કામ; કાલનો અગ્ર ભાગ
બહુ તીક્ષ્ણ હોય છે તે ઉપરથી) તીક્ષ્ણ-
સદ્ગમ યુદ્ધિ. એથી ઉલટું મોભાચ્ચુદ્ધિ.

“ ચાર્લ્સ ફેકસ સાહેબ કરતાં અધિક
યુદ્ધિમાન અને હાથમાં લીધેલું કામ પાર-
પાડવામાં કુશાચ્ચુદ્ધિવાળા માણસો મજ-
વા કંઈ છે. ”

સં મા.

કુહાડીનો હાથો, એકજ કુળના કે વંશના-
કોઈને હળુનાર; ધર કાણું કરનાર, (કુહા-
ડીના હાથાની ઉત્પત્તિલાકડામાંથી થયેલી છે
અને તે પછી કુહાડીની સાથે રહી પોતા-
ના વર્ગનાજ કોઈ ઝાડને કાપે છે-એની

સહાયતા વિના કુહાડી એકલી ઝાડ કાપી શકતી નથી તે ઉપરથી.)

કુળનો અંગારો, આપદાદાની મેળવેલી આ-
ખરને કલંક લગાડનાર- વણસાડનાર (કુપુત્ર.)

“ શાંતિ ખસીને વસશે હૈયે, કલહ ક્ષેશ અપાર; ગાંધારીનો વડો પુત્ર તે, કુળમાં છે અંગાર.”

દ્રોપદી દર્શન.

“ ધિક્ષ ધિક્ષ તારા હસ્તી ઘોડા, ધિક્ષ તારો ભંડાર; દ્રુટ પાપી તારું મુખ ન જોઉં, ઉપજ્યો કુળઅંગાર.”

હારમાળા.

“ ખેડો તે શત્રુને શું ભલે, તું તો ઉપ-
જ્યો કુળઅંગાર.”

કવિ કાલિદાસ.

કુળમાં દીવો, કુળદીપક; કુળને અન્વવાળ-
નાર, કીર્તિને ફેલાવનાર; ગુણુ-વિદ્યાથી
કુળને પ્રસિદ્ધિમાં આણનારા સુપુત્રને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

કૂંચી ફેરવવી, યુક્તિસર સમજાવી પોતાના
તરફનું કરવું; એવી કોઈ યુક્તિ કરવી કે
બધો ખેત ફરી નય; યુક્તિ-તજવીજથી ચ-
ક્ર ફેરવી દેવું.

કૂંચી મળવી, નાડ મળવી.

કૂંચી હાથ લાગવી, ભેદ સમજવો; મર્મ
પામવો; કૂંચી-નાડ મળવી; અંતઃકરણ-
ની છાની વાત જાણવી.

૨. તાજો મળવો.

કૂંચી હાથ હોવી, ખીજના મનનું વલણ
પોતાના કબજામાં હોવું.

“હે મહારાજ, આટલું કામ તો કરાવી
આપો; સિદ્ધરાજ મહારાજની કૂંચી તમા-
રે હાથ છે.”

વીરમતીનાટક.

કૂંચા કાઢવા, શક્તિ ઉપરાંત અતિશે કામ
કરાવી થકવી દેવું; નરમ કરી નાખવું; કા-
ચર કરવું; અશક્ત કરવું.

૨. હલકું કરવું (માર મારીને); મા-
રીને હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરવાં.

૩. ઘાણ કાઢવો; સંહાર કરવો.

કૂંચો કરવો, (ચાવીચાવીને) અતિશય નિં-
દા કરવી; છુંડું ખોલવું. (કાઢને વિષે. ખોટું-
ખોટું ખોલી હલકું પાડવું.

૨. સઘળું સારી પેઠે સમજી અભ્યાસ
કરી લેવો; પાકું કરવું. ‘ ચોંપડીનો
કૂંચો કયો.’

૩. એકની એક વાત બક્યાં કરવી. ‘જી-
ભનો કૂંચો કયો છે.’

‘ કૂંચો કરતો પરવારે ત્યારે કેની ?’

કૂંચો વાળવો, (ખોલવામાં) લોચા વાળવા;
સમજ ન પડે એમ વચમાં વચમાં અટકી
પડવું; ચાવી ચાવીને ખોલવું.

૨. (જીભનો) સ્પષ્ટ ઉચ્ચારને માટે જી-
ભને ટેવવી; વારેવારે ખોલીને જીભને
સહવાસ કરાવવો.

કૂટ પાંચશેરી, માથાફેડ કર. એમ સ-
મજાવ્યું ન સમજે ત્યારે હારી થાકી કહે-
વામાં આવે છે.

કૂટો કરવો-વાળવો, સંહાર કરવો.

કેટલી વીસે સો થાયછે, સંસારમાં કેમ અનુ-
ભવ થાય છે-કેમ વીતે છે.

“ તમારા ભાઈએ હાથેલીમાં નચાવેલી
તેથી સંસાર માથે પડ્યો અને આયડીયાં-
ખાવાં પડ્યાં; હું ત્યારે નહોતી જાણતી જે
આટલી વીસે સો થાયછે.”

નવીપ્રજા.

“ કેટલી વીસે સો થાયછે તે હું તને હ-
મણાં બતાવી આપું છું.”

કેડ ઝાલવી, આશ્રય લેવો; આધાર ધરવો.
(કાંઈ કામ થવા અગર સંકટમાંથી ઉગ-
રવા.)

કેડના કંકડા થઈ જવા, કેડમાં દુઃખ થવું;
કેડ ફાટવી.

કેડના મંકોડા મરડાઈ જવા, કેડો ખેવડ

વળી જવી. (કામ કરી યાકી જવાથી.)

“નીચાં નમીને કામ કરતાં તો કેડના મકોડા મરડાઈ જાયછે.”

પાંચાલીપ્રસન્નાખ્યાન.

કેડનું ભાગલું, કમર લુલી થઈ ગઈ હોય-
દયાર ન હોય તેવું.

૨. સુસ્ત, આળસુ, નીચા વળી જનાથી સંતોષકારક કામ ન થાય તેવું; હરામ હા-
ડકાંનું.

કેડપોતીઉં કરવું, કેડ સુધી નાહી લેવું. કે-
ડીઉં કરવું પણ બોલાયછે.

કેડમાં લાકડું ધાલવું, લાકડું ધાલ્યું હોય
તેમ નીચું ન વળી શકાવું.

‘મારી કેડમાં તો લાકડું ધાલ્યું છે’ એમ
એકની એક સ્થિતિમાં લાંગા વખત
સુધી રહેવાથી એકદમ કેડથી ઊભું ન
થઈ શકાય ત્યારે બોલાય છે.

કેડે પડવું, આગ્રહ કરી માગવું; ખતે પડ-
વું; કાયર કરવું; સંતાપવું; ખણખોજ કર-
વી; પછવાડે લાગવું; આનક રાખી મડયાં
રહેવું.

“માડી નંદનો કુંવર મારી કેડે પડ્યો-
રે-માડીં બિષેબિષે આવે મારે અંગે અ-
ખોરે-માડીં

કવિ દયારામ.

કેડો લેવો પણ વપરાય છે.

કેદારો કરવો, (કેદારો એક જાતનો રાગછે.
તે તાણતાં બહુ મુશ્કેલી પડેછે; નરસિંહ
મેહતાએ કેદારો રાગ ધરાણે મુક્યો હતો
અને તે છોડવતાં તેને બહુ મુશ્કેલી પડી
હતી એમ કહેવાય છે; તે ઉપરથી અથવા
બજનમંડળીમાં પણ છેલ્લો કેદારો ગ-
વાયછે અને પછી થાળ ધરાયછે તે ઉપર-
થી) મોટું જોર મારવું-પરાક્રમ કરી ખતા-
વવું; નામ કરવું.

૨. કાંઈ સાફ-મોટું કામ ન કર્યું હોય
ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

કેરાં બોરાં, કેરાં બોરાંના જેવું હલકું; માલ-
વિસાત-શૌર્ય વિનાનું; લેખામાં નહિ એવું.
કેરી હિંદોળે ચઢી છે, કેરી ઉનાળાની ર-
તુમાં થાય છે અને ઉનાળામાં વસંત ર-
તુમાં થએલી ઘેલછા વધે છે અને તે ઉપ-
રથી કેરી જેમ હિંદોળે ચઢે છે તેમ હિં-
દોળે ચઢેલા-મગજના બમેલા-ઘેલા-બ્રમિત
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ઉના-
ળાની રતુમાં જ બોલાય છે એમ એથી સ્પષ્ટ
સમજાય છે.

કેશ કાપી લેવા, છેતરી જવું.

૨. તુકસાન કરવું; ઓછું કરવું.

“એ તે શા મારા કેશ કાપી લેનારો
હતો?”

કેશરીપાક જમાડવો, માર મારવો; કુંદીપાક
આપવો (વાંકામાં.)

કેસરિયાં કરવાં, મરણિયાં થઈ યુદ્ધમાં જતી
વેળા છેલ્લો કસુબો પી લેવો. (રજપુત
(લોકમાં)

કેલાસ પ્રધારવું, ગુજરી જવું; ગત થવું;
કેલાસવાસી થવું પણ બોલાય છે.

કેકડું ગુચ્યાવું, કાકડું ગુચ્યાવું હોય ત્યારે તે
ઉકેલવાની જેમ મુશ્કેલી પડે છે-ઉકેલ-
વાની સૂઝ પડતી નથી તેવી જ રીતે કામ
ગોટાળામાં પડવું; નિકાલ ન થાય ને જોટી
થઈ રહેવું પડે એવો ગુચ્ચવેડો થવો; રસ્તો
ન નીકળે-કામમાં સૂઝ ન પડે તેવી હાલતમાં
કે સાંકડમાં આવી પડવું; ગોટાળો થવો.

“અરે ગુરજી ! અક્સોસ, અક્સોસ, સ-
ધળું કાકડું ગુચ્યાવું છે, તે બદ્દલદાદિ સુ-
ભટો વહાણું વાચું એ નહોતું તેવામાં અં-
ધારામાં જ પલાયન કરી ગયા છે.”

સુદ્રારાક્ષસ.

કાગળો કરવો, કુકવો કરવો; કાઢને નામે
રડવા જવું.

(મરણ પ્રસંગે રડવા પછી પાણીના કા-
ગળાથી દીલાસો આપવાનો સંપ્રદાય છે તે
ઉપરથી.)

કોચરાંની સાલ, (કોચરાંસાલ, કુચર-
ધીમે ધીમે જતું) એકાદું ચોક્કસ નહિ
પણ ગમે તે જુના કાળનું કોઈ વરસ. કો-
ચરાંની સાલનું એટલે ઘણું જુનું—જુનું
પુરાણું.

કોટ કરવી, બેરાંએ એક ખીજની કોટ
વળગી રડવું. કોટે વળગવું પણ બો-
લાય છે.

કોટ કરવો, (પાનાંની રમતમાં.)

કોટનું માદળિયું, કોટનું માદળિયું જેમ છાતી
પર ને છાતી પરજ રહે છે તેવું છાતીપર
પ્રેમભેર રહેનારું. ઘણું જ વહાણું; ઘણીજ અગ-
લનું અને પ્યાડું.

કોટડીમાં પૂરવું, કદ કરવું; અંધીવાન કરવું;
કદમાં નાખવું.

દામ અને કાકુ બંનેને લઈ સિપાઈઓએ
પોતાના નાયકને સ્વાધીન કર્યા, અને નાયકે
કાકુને કોટડીમાં પૂર્યો. ”

વતરાજ ચાવડો.

કોટે કોડીઉં બાંધીને ફર, (મતલબ કે)
બીખ માગી ખા.

કોટે ઘાલવું, પોતાને માથે આવેલું તુકસાન
કે આળ ખીજને માથે જાય તેમ કરવું.

૨. પોતે કરવાનું કામ ખીજને સોંપવું
(જવાબદારીમાં.) આ અર્થમાં ગળે
ઘાલવું પણ બોલાય છે.

૩ કોટે પહેરવું. (ઘરેણું વગેરે.)

કોટે બાંધવું, વળગાડવું. (બસન, પાપ
લક્ષર વગેરે દુઃખરૂપ એવું ને કંઈ તે.)

૨. પાલણુપોપણુ કે દેખરેખ કરવાને
અર્થે કોષનો હવાલો લેવો.

કોઠું આપવું, મોઠું બતાવવું—દેખાડવું; દ-
રકાર રાખવી; પરવા-ગરજ રાખવી. (કોઠું =
મોઠું.)

૨. રળ આપવી; કાઢી મૂકવું; વિદાય કે-
રવું; અરતરફ કરવું; નાલાયક કરી

નોકરી-ચાકરીમાંથી દૂર કરવું. (વાં
કામાં)

૩. નકામું આપી દેવું. ‘ તને શું આપે
કોઠું. ’

કોઠો ધીકવો—લાગવો, કાળજી અતિશય
બળવું; અંતરની ગુમ ચિંતાથી બળાપો
થવો.

કોઠાલાગી, એટલે કોઠો જેનો લાગેકો
છે એવી સ્ત્રી. (પુરુષમાં એ પ્રયોગ ભાગ્યે
જ વપરાતો સાંભળવામાં આવે છે.)

કોડિયા જેવું કપાળ, કુટું નરીખ; કમ-
નશીખ.

કોઠી ખોઠી કાઢવી, એક વખત સંપ કયાં
પછી ફરીથી કજીઓ ઊભો કરવો. (નીચ
વર્ણમાં)

કોઠી દાટવી, (હિંદુની નીચ જાતમાં લડાઈ
ટટે થયા પછી જ્યારે સંપ કરી
કજીઓ પતાવવો હોય છે સારે બંને
પક્ષના લોકો ભેગા થઈને કુહાડીને
લડાઈનું લક્ષણસુચક હથિયાર ગણી દાટે
છે તે ઉપરથી) કજીઓ માંડી વાળવો—
પતાવવો; એક ઘઈ જવું; સંપ કરવો. ઘણું
ખરું નીચ વર્ણમાંજ આ પ્રયોગ બોલાય છે.

કોણી વિંઝવો, આગેવાની કરી—આગળ પડી
જોસભેર કામ કરવું.

“ જ્યો પારકે ઘેર કોણીઓ વીઝતા હોય
તેઓ પોતાને ઘેર જ્યારે અવસર આવે
સારે ખસી જાય એ શરમ ભરેલું કહે-
વાય. ”

પુસ્તકમાળા.

કોથળો રૂપીઆ, હબર રૂપિયાનો સંકેત.
કોથળે ઘાલવું, અંધ રાખવું; ગુમ રાખવું;
કેકાણે કરી દેવું.

કોરે—આજુએ મૂકવું.

“ તે વાત કોથળે ઘાલો. ”

કોથળો કરવો, કોથળામાં માલ નાખી

ગામના મહેલ્લામાં કે- આસપાસનાં ગામ-
ડાંમાં વેચી વેપાર કરવો (અમુક પ્રકારની
દુકાન સ્થાપીને નહિ.)

૨. કોથળામાં ધાલવું; કેદ કરવું.

“ શહેરમેં ઘરકમદારકું અનેક ઝોટલા,
ઝુનેગારકું કરે કોથળા ” એ કહેવત છે.

કોપરાપાક આપવો, માર મારવો (વાં-
કામાં.)

કોરું ભીનું કરવું, નાના બાળકને ભીનામાંથી
કોરામાં સુવાડી કોરામાંથી ભીનામાં પોતે
સુઈ રહેવું. (માએ.)

કોરે લૂગડે આવવું, કલંક રહિત કે લાની
ભોગવ્યા વિના આવવું.

‘ કરસનદાસ પણ કોરે લૂગડે ઘેર આવી
શય્યા નહિ. ’

સ્વદેશવત્સળ.

કોરો મોરો કંકડધજ, ધન-માલ વિનાનો;
દાંડ; ભમકા ભારી ને ખીસા ખાલી-પાસે
કાંઈ હોય નહિ એવી સ્થિતિનો જે કાંઈ તે.

૨. વેગળો; લાગતું વળગતું ન હોય
એવો; સંબંધ વિનાનો; અલગ.

કોહ્યા ધાન્ય જેવું, અળખામણું; અપ્રિ.

ય; કંઠાળા ભરેલું; કંઠાળા ઉત્પન્ન કરે તેવું;
અકાંઈ; રદ કરવા જેવું; નમાલું.

“ જીવાન નોઈ નોગી કહે મુખે,

તાં હમણાં નહિ કામ,

કોહ્યા ધાન્ય જેવો તું દિસે છે,

બા ભજ જઈ ખેડો રામ,

કાન નહિ આવેરે-

અમે ન જાયે ભાલ્યો ”

ધીરેભક્ત.

કોહી બાંદા કાપી નાખવી, જે મનથી
ઉતરી ગયું હોય તે દૂર કરવું-વિમારે મૂકવું.

કોળીઓ કરી જવો, (લાક્ષણિક) ઉચાપત
કરવું; પચાવી પડવું; વગર હકેલઈ લેવું;
ઝોઈમાં કરી જવું.

“ બીડું લઈ ભડ એમ બોલીઓ, પાંડવ
પાંચનો ફરે કોળીઓ. ”

કવિભાઉ.

કૌવચની શય્યા, કૌવચની શય્યામાં સુવાથી
મનની જેવી અસ્વસ્થતા રહે તેવી અસ્વ-
સ્થતા ઉપગમવનાઈ એવું જે કાંઈ તે. શાંતિ
અને સુખ ઠાળનાઈ એવું જે ભય ભરેલું
સ્થાન તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ખ.

ખખનો ખાટલો, (ખય-ક્ષય. ક્ષય રોગ એવો
ભયંકર છે કે તે લાંબી મુદત સુધી મંદ-
વાડ ભોગવવા છતાં પણ ભાગ્યેજ મટે છે
તે ઉપરથી) પૂરું થતાં ઘણો કાળ લાગે ને
ઘણી માથાકૂટ કરવી પડે એવું કામ; મહે-
નત કરીએ ને કંઠાળો ઉપજે એવું લાંબા
વખત સુધી પહોંચનાઈ જાયું કામ.

ખખેરી નાંખવું, ઉધડું લેવું; ખુબ ધમકા-
વવું; જખરા ઠોક દેવા.

૨. માર મારીને હલકું કરવું. (લાક્ષણિક)

ખકું થઈ જવું, (દિલ-મન-જીવ) ના ઉ-
મેદ થવું; દિલગીર થવું; નિરાશ થવું; આશા-
ભંગ થવું; ઉતરી જવું.

ખડખડજોગ, કંકાસ; કજીઓ; લડાઈ.

ખડખડીઉં આપવું, (ખડખડતું એવું જે
શ્રીફળ-નાળિયેર તે આપવું તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રજા આપવી; ઘરતરફ
કરવું; શ્રીફળ આપવું; દૂર કરવું; નોકરી-
માંથી રદ કરવું; કાઢી મેલવું. (વાંકામાં
વિદાય કરતી વખતે નાળિયેર આપવાનો
રીવાજ છે તે ઉપરથી)

“એ બંનેનાં કાર્ય હું એકલો કરીશ પણ
એમને તો અસારે જ ખડખડતું આપો.”

તપસ્યાખ્યાન.

ખડખડતું નાળિયેર આપવું પણ
બોલાય છે.

ખડાખાસડું—ખાટકું, અણખતાવ.

(પઢાણકે મરણ ધ્રુવં. જ્યોતિષમાં વર
અથવા કન્યા એમની પરસ્પરની રાશી થકી
પરસ્પરની રાશી છૂટી અને આડે હોય તો
તેને ખડાખાસડું કહે છે;—

પષ્ટે સ્ત્રી પુંસયોર્વૈરં

મૃત્યુઃ સ્યાદષ્ટમે ધ્રુવં

દ્વિદ્વાદશે ચ દારિદ્ર્યં

નવમે પંચમે કલિઃ ॥

શીઘ્રબોધ.

ખડિયાખડખડ, (ખડિયો+ખડખડ) સ-
મૂળગો નાશ; તળિયા ઓટક.

૨. ભાગી તૂટી ગયેલી હાલત. (ઘર,
કિલ્લા વગેરેની).

૩. મોટી આફત; તુકસાન.

આ પ્રયોગ વિશેષણ રૂપે વપરાય છે.

ખડીયા ભરવા, (ખડિયા ભરીને ગામ જવા
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઉપર ઉપરનો
લઈ જવાય એવો સામાન લેઈ
ઉપડી જવું; ઉઠાંતરી કરવી; જતા રહેવું;
ઉઠાણા ભરવા.

ખડીયા પોટલાં બાંધવાં પણ બોલાય છે.
ખત ફાટવું, ગુજરાતી લોકો દીકરીને અવ-
તાર પથરા જેવો ગણે છે; કારણ કે તેઓ
તેને નકામી અને બોળાઈ ગણે છે. આવી
ખાસીયતથી બિનતજવીજે ઉછરેલી બિ-
ચારી છોકરીને બાળપણમાં કદાચ પરણ્યા
પહેલાં ગુજરી જાય તો તેનાં સગાંવહાલાંઓ
તેના માઆપનો જે કાંઈ જેવો તેવો શોક
જણાવે છે તે સમાવવા ‘અરે! એ તો

પાંચસે હજારનું ખત ફાટ્યું. છોકરીમાં
ઝાંઝું રાવું શું?’ એમ કહે છે. મતલબ કે
તેને પરણાવવામાં જે ખર્ચ હતો તે
ખચ્યો. ! !

ખતરવટ થઈને લાગવું, પછવાડે લાગવું;
કેડો લેવો. (આગ્રહથી)

૨. ચાનક રાખવી; કાળજી રાખવી; આ-
ગ્રહપૂર્વક પાછળ મંડવું.

૩. ભૂલ બોલ્યાં કરવી; ખણખોજ કરવી.
“પેલી કુમુદી રાંડ મારી પાછળ ખત-
રવટ થઈને લાગી છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખતરો મટાડવો, (શંકા મટાડવી તે ઉપરથી)
ઝાડે ફરવા જવું.

ખતે પડવું, પછવાડે લાગવું; કાયર કરવું;
સંતાપવું; પાછળ પડી કનડવું.

૨. ચાનક રાખવી; આગ્રહપૂર્વક મંડવું.
(કોઈ કામની પાછળ).

૩. ભૂલ બોલ્યાં કરવી; ખણખોજ કરવી;
ખતથી કોઈના દોષ કાઢવાં કરવા;
નિંદા કરવી.

ખખરમાં લેવું, ખાઈ જવું; કરડી ખાવું;
ચૂસી લેવું.

૨. મારી નાખવા, તુકસાન કરવાના હે-
તુથી પોતાના કબજામાં લેવું; તુકસાન
કરવાની ખાતર પોતાની દોટમાં લેવું.
‘મેં હવે લીધો છે એને ખખરમાં.’

ખખી જવું, નાશ પામવું; મરી જવું; ભોગ
થઈ પડવું. દેવીના ખખરમાં આપવું
એટલે દેવીના ભોગ થઈ પડવું.

“એક ફરશિએ ફરશુરામે,
શર ક્ષત્રિ ચક્રચૂર કર્યા;
રહો ન યોદ્ધો એક જીવતો,
ખખરમાં સૌ ખખી ગયા.”

પાણિપત.

ખખર લેવી, માર મારવા—તુકસાન કરવાની

તજવીજમાં રહેવું. આ અર્થમાં ખખર લઈ નાખવી પણ બોલાય છે. “રે દુષ્ટ, છોડી દો મને, નહિ તો એક એકની ખખર લઈ નાખીશ.”

અહારાક્ષસ.

“તને લાડ લડાવ્યો, લાલ્યો પાલ્યો, તેનો ઉપકાર તેં આવીજ રીતે વાલ્યો ને! કશી ચિંતા નહિ. તારી તથા પેલા દુષ્ટ ડાકરા અખડલાની હું હવે સારી રીતે ખખર લઉં છું.”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

૨. સંભાળ રાખવી; ચોકશી રાખવી.

૩. કોઇને વિષે પૂછવું; સમાચાર મળવા. (ખખર આપવી-કાઢવી-રાખવી-કરવી વગેરે પ્રયોગ થાય છે.)

ખભાપર માથું હોયું, માથે જોખમ-માર ટકાવી રાખવાની શક્તિ હોવી.

“આવા ભય અને ગભરાટના વખતમાં ઘણું માણસોભોગ થઈ પડ્યા હોત પણ આજેવાનના ખભાપર માથું હતું તેથી ઘણો બચાવ થયો.”

“ખભાપર માથું હોય તો આવી જ સામો.”

ખસે હાથ મૂકવા, સોગત ખાવા.

ખસો ચઢાવવો, ના કહેવી. (સંકેતમાં)

ખંભાતી તાળાં દેવાવાં, નિર્વશ જવો; વંશમાં કોઈ પાછળ ન રહેવું. (ખંભાતી તાળાં બહુ મોટાં, મજબૂત અને ઝટ ઉઘડે નહિ એવાં હોય છે તે ઉપરથી.)

ખમતખામણું કરવું; ક્ષમા માગવી. (જૈન લોકમાં)

ખમતી આસાખી, કોઈ જાતનો બોલો અથવા તુકસાન આવી પડે તો ખમી શકે એવો માણસ; સદ્ગુણ આસાખી.

ખમાસણું કરવું, શ્રાવકોમાં વહુ, સાસુને બેસતા વરસને દહાડે ખમાવીને-ક્ષમા માગીને કેટ-

લાક રૂપિયા આપે છે તેને ખમાસણું કર્યું કહે છે.

ખરખરે જવું, રડવા જવું; શોક કરવા જવું. (મરી ગયેલાંનો) ખરખરો કરવા જવું પણ બોલાય છે.

ખરચખાવાં, નાતવરા બહુ કરવા.

ખરચપાણી કરવાં, મરી ગયાંની પાછળ તેનો દહાડો કરવો; દહાડોપાણી કરવાં.

“છોકરા છે તે ડોસાને અજવાળશે ને પાછળ સાઈ ખરચપાણી કરશે.”

સ્ત્રી સંભાળવું.

ખરચી ખાવું, નાણું વાપરી ખાવું-દેવું.

૨. વઢવીને ખાવું.

ખરચીપાણી કરવાં, ઉઢાવી દેવું; ધણીને ન આપવું અથવા તેને ખખર ન પડે તેમ ખાઈ જવું; વાપરી નાખવું; ખરચીને પૈસા કે ધનમાલનું પાણી કરવું.

ખરચીપાણી ખુટવાં, પૈસા ટકા ધરીજવા; ઉઢાવવાનું સાહિત્ય પાસે ન રહેવું; ખરચ કરવાની કાંઈ સવડ ન હોવી.

ખરચું જવું, ઝડે કરવા જવું; દિશાએ જવું; કળશીએ જવું; લોટે જવું.

ખરતા તારા દેખાડવા (ધોળે દહાડે), ખરતા તારાના જેવી દશા કરવી; મરણતોલ કરવું; ધાર કરવું.

“જો તે દુષ્ટ સ્ત્રીએ તારો ઘાટ ધડવાનું મનમાં આણ્યું તો તરત હું તેણીને ધોળે દહાડે ખરતા તારા દેખડાવ્યા વિના રહીશ નહિ.”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

ખરા કરવા, મંદવાડમાંથી બેઠા થવું, (માણસે;) સાબળ થઈ અસલની સારી રિયતિ એ આવવું;

“બિમાર ખરા કરવાનો નથી એવું બહુ પછી ઘણુંકરીને તેને ઓસડ મળતું નથી.”

માસિક સારસંગ્રહ.

૨. સલામત રહેવું.

“ સદો ક્યાં ક્યાં ઉડી ગયા દૂર, ફડફડ થઈ ચીથરાં; છૂટ્યો ભારી ભૂડો વંટાળ, ફરે જન કયમ ખરા.”

નર્મકવિતા.

ખડું કરવું એટલે મોઢે-પાકે-તૈયાર કરવું.

ખરા પરસેવાનું, ખરી મહેનતથી પેદા કરેલું; મુશ્કેલીએ પ્રાપ્ત કરેલું.

“ખરા પરસેવાનો પૈસો ખરચવા જીવ ચાલતો નથી પણ નજીવી મહેનતે મેળવેલો લાભ વાપરતાં કૃષણ માણસનું પણ મોટું મન થાય છે.”

કુંવારી કન્યા.

ખરા ખપોર, પૂર્ણ આબાદી; ચઢતીનો સમય. મધ્યાહ્નના સૂર્ય પણ ઓલાય છે.

“ભાઈ એના તો હાલમાં ખરા ખપોર ચાલે છે.”

ખરાખ કરવું, ખગાડવું; અનીતિમાન કરવું; નફાઈ કરવું; વહી જવા દેવું.

૨. તુકસાન કરવું; દુઃખ દેવું.

૩. પાયમાલ કરવું; નાશ કરવો; પડતી હાલમાં આણી મૂકવું.

૪. (પૈસા) ખોટા રસ્તે વાપરવા-ખર્ચ કરવો.

ખરાખીનો ખાટલો, ઘણીજ ખરાખી.

ખરાખે પડવું, (વહાણ ખરાખે અથગાઇ હતું ન હતું થાયછે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) મિથ્યા જવું; ખરબાદ જવું; ખરાખે પડવું હોય એમ ભાગી તૂટી હાલત પર આવી જવું.

“ જો જો, તું આટલી ડાહી છું તે ધૂળમાં જાય નહિ; આટલો પરિશ્રમ કરી વિદ્યા આપી છે તે નિરર્થક થાય નહિ, અને તારી પવિત્ર સંસ્કૃત વિદ્યા, ખરાખે પડી ગણાય નહિ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખડું લોટું, (ખડું લોટું-ગજવેલ જ્યારે સરાણે ચઢેછે ત્યારે તેમાંથી અગ્નિ ઝરે છે પણ મોળું લોટું સરાણે ચઢતાં તેમાંથી એક તણુજો પણ ઝરતો નથી, તેમ રણમાં ઝાઝું પરાક્રમ દર્શાવી શકે અને દુશ્મનનું અપમાન સહન ન કરી શકે એવા વીર પુરુષને વિષે બોલતાં એ વપરાય છે.

૨. ખરા લોહાના જેવું ગરમ મિનજનું; સત્ય નિષ્ઠા વાળું; તીખા સ્વભાવનું; પોલાદના જેવું તીખું; જેનાથી

અપમાન નિંદા સહન ન થાય તે.

ખસતું કરવું, દૂર કરવું; કાઢી મેલવું; રખ આપવી; જાય એમ કરવું; જતું કરવું.

૨. ડાખું કરવું; અળખામણું કરવું.

ખાંજરે નાખી મૂકવું, એક ખૂણે દરકાર વિનાનું રાખી મૂકવું; જ્યાં હાથ વારેઘડીએ ન જાય તેવે ઢેકાણે બેદરકારીથી મૂકવું. ‘તેણે તે કામ ખાંજરે નાખી મૂક્યું છે.’

“સસભામા-(સજળ નેત્રે) જાઓછો ક્યાં? આ જીવ લેઈ જવું હોય તો કરારે જાઓ; જો આમ કરવું હતું તો મને શા કાળે ખાંજરે નાખી?”

સસભામાખ્યાન.

ખાંજરે પડવું, ખૂણે પડી રહેવું; યુદ્ધ રહેવું; દરકાર વિનાની સ્થિતિમાં રહેવું; કોઈની બેદરકારીને લીધે અજવાળામાં ન આવવું.

“હવે તો આ શૈલ પડી ખાંજરે”

દિક્ષિપર હલ્લો.

ખાંડ ખા, ‘જા, જા ખાંડ ખા’ એટલે તું કહે છે તેમ નથી અગર મને દરકાર નથી.

ખાંડ ભરવી (મોંમાં), મીઠું મીઠું બોલવું; ગાળે વીંટાળીને વાત કરવી.

ખાંડવું નાળિયેર, જેમાંથી કોઈ પણ ભાગ કાઢી નાખવા જેવો ન હોય તેવી વસ્તુ-વાત; ખાંધ આવવી, પાડા, અળદ વગેરે ગાડાએ

જોડ્યાથી તેની ખાંધપરની ચામડી ઘસાઈ ઘસાઈને પાકી જવી.

ખાંધ દેવી, મડદાને લઈ જવાના સંબંધમાં વપરાય છે.

ખા લાડવો, (લાક્ષણિક) લે કાયદો; કાઢ કાંદો.

“અમે દયા આણી તેનું આ ફળ. રાંડ દયા ડાકણી છે. મેં રાંડને કહ્યું હતું કે એવા તો હજારો આવશે; લે, ખા હવે લાડવો.”

ગર્ધવસેન.

ખાઈ પીને મંડયું, ખનથી મંડયા રહેવું; મચ્યા રહેવું.

૨. ચાનક કે કાળજી રાખવી.

૩ ભૂલ ખોળ્યાં કરવી; ખંતથી કોઈના દોષ કાઢ્યાં કરવા;

“શાહજહા પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સને છપ્પી પાડવાનો હુકમ શીખવાનો શોખ થયો છે, તેથી તે કામ પછવાડે ખાઈ પીને મંડયો છે.”

ગુજરાતી.

“એકવાર યુનિવર્સિટીના ચાલ ચલાવવાને આતુર થઈ જઈ તે અર્થે ઉદ્યોગ કરતા હતા અને એક વાર આપણે વલ્લભભતને તોડી પાડવાને ખાઈ પીને મંડ્યા હતા.”

નર્મગદ્ય.

ખાઈ જવું, ન લેખવું; દરકાર ના રાખવી.

૨. દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરવું.

૩. સહન ન કરવું.

૪. હક વગર છુપી રીતે કોઈની પાસેથી લેવું; લાંચ લેવી.

સોંપેલા માલ કે નાણાંની ચોરી કરવી; ઉચાપત કરવું.

૫. અધવચ કેટલુંક મૂકી દબ, ક્રિયા શરૂ કરવી (ખોલવાની.) ‘એ બાંચવામાં કેટલાક શબ્દો ખાઈ ગયો.’

૬. કમાઈ જવું.

ખાઈ પી લેવું-ઉતરવું, મોગવવું; ઉપભોગ

કરવો; સંસારની મોજ મઝા માણી લેવી. સુખવિલાસ અનુભવી લેવાં; ધરડા થવું.

“ગોવિંદરાયના મનમાં તર્ક ઉડતા કે પ્રધાનવટું તો જશે નહિ! જશે તોયે શું? હવે ખાઈ પી ઉતર્યા છિયે.”

ગુ. જુની વાર્તા.

ખાઈ ખગાડવું, ખાઈને ખોદવું; નિમકહરામ થવું; જેનું ખાધું હોય તેનુંજ નુકસાન કરવું.

૨. ન પચવાથી ઝાડો થવો.

૩. ખાધાથી જે શક્તિ આવવી જોઈએ તે ન આવવી.

ખાઈને ખોઈ કરવું, લુણહરામ થવું.

“ખાઈને ખોઈ કીધું એમ મનુષ્યે કદી ના કહેવડાવવું.”

માસિક સારસંગ્રહ.

ખાઈને ખોદવું, જેનું અન્ન ખાધું હોય તેનેજ અપકાર કરવો; લુણહરામ થવું; કૃતમ્ન થવું; નગણું થવું; ઉપકારના બદલામાં અપકાર કરવો.

કુશ્મેત્ર થઈ કુશસાથનો, ઘાણ કઢાવ્યો તેં હાથે, દોષ ધરે તું પર કો માણસ ખાઈ ખોદ્યું એ માટે.”

પાણિપત.

ખાઈને ઝખ મારવી, ખાધા પછી તરત કંટાળા ભરેલું જે કામ કરવું પડે તે. (વાસણ અનવાળવાં; એકવાડો કાઢવો વગેરે.)

૨. ઉપભોગ કરી પરતાવું.

ખાખરની ખીલોડી, ખાખરના ઝાડમાં રહેનારી ખીલોડી માત્ર તેજ ઝાડને ઝાળખ્યાં કરે છે તેમ જે માણસે જાંચા પ્રકારનું સુખ જોયું કે અનુભવ્યું ન હોય અને એક જ જાતનો અનુભવ લયાં કરતું હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે; ખાખરની ખીલોડીની પેઠે એકજ જાતનો અનુભવ લયાં કરનાર.

“ખાખરની ખીલોડી અંગદ, સ્વાદ શું નાણું સાકરનો.”

અંગદવિદ્ધિ.

ખાખી ખંગાળી, પાસે કુટી બદામ ન હોય
ને લાલાજી થઈ ફરે તે; ફાંકડા થઈ ફરનાર.
ફક્કડ; ધરમાં નોંઘીએ તો હાલ્લાં કુસ્તી કરે
ને ખહાર લાલજી મનિયાર થઈ ફરે તે;
દાંડ; પાસે કાંધ હોય નહિ અને ખાલી ભ-
પકો મારે તે; માલમતા ઉડાવી દીધી હોય તેવું.
ખાખી ખાવો, પાસે કંઈજ ન હોય એવો
પુરુષ; માલમતા ઉડાવી દીધી હોય તેવું.

૩. ચીઠાઈ જાય એવો તમોણુણી પુરુષ.

(ખાખીની પેટે)

ખાટલી જવી, ખાટલી જવા જેવી દશા થવી;
મરીજવું. 'હુતતારીખાટલી જાય' એ-
ટસે તું મરી જાય એમ બદ્દુવા દેવામાં બો-
લાય છે;

ખાટલે પડવું, ખાટલો ભોગવવો; મંદવાડ
આવવાથી પથારીવશ થવું.

"ધા વાગે ને ખાટલે પડીએ સારે કોણુ
શીરો ખવડાવનાર છે?"

વનરાજ ચાવડો.

"તે ધરડી અશક્ત થઈ ખાટલે પડે સારે
રાંડેલી છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ
રૂપીઆની થઈ પડે છે."

કરણધેલો.

ખાટલો આવવો, (સુવાવડનો.)

ખાટલો ઉપરો થવો, (ધરમાં) ધરમાંથી
મંદવાડ જવો-ખસવો. 'દૈવ જાણે એ મા-
સથી શુ થયું છે કે મારા ધરમાંથી ખાટ-
લો ઉપરો થતો જ નથી.'

ખાટલો ભોગવવો, મંદવાડ સેવવો; આજર-
થી પથારી સેવવી; પથારીવશ થવું.

"કદી અવસ્થાને લીધે ખાટલો સેવવાનો
વખત આવ્યો હોત ને સાંજ પડે એ આ-
ના નલાવતો હોત તો તું મારી શી બર-
દાશ કરત?"

કુંવારી કન્યા.

ખાટલો હોવો, (મંદવાડ કે સુવાવડનો.)

'મારે સાં ખાટલોએ' એમ કહેવાય છે.

ખાટું ખાફું ચાખવું, સુખ દુઃખનો અનુભવ
લેવો; સંસારમાં રહીને ચઢતી પડતી અતુ
ભવવી; તડકાછાંચો ભેવો.

ખાટું થઈ જવું, (દિલ) નિરાશ થવું; ના-
ઉમેદ થવું; કન્યાવાવું; દિલગીર થવું; આશા
ભંગ થવું.

ખાટું મોળું થઈ જવું, ખગડી જવું; ખ-
રાબ થવું; તુક્સાન થવું; ઉપયોગમાં ન
આવે એવું થવું. (કંઈ વસ્તુ ઉતરી જાય છે
સારે ખાધાના કામમાંથી રદ થાય છે તે
ઉપરથી.)

"આવીએ છીએ! શું ખાટું મોળું થઈ
જાય છે તે; અમારું કહેવું તો કાનેય કોણુ
ધરે છે?"

પાંચાળીપ્રસન્નાખ્યાન.

૨. તપી જવું; ચઢી જવું; ઉતરી પડવું.

"આટલા બધા ખાટા મોળા કોના
ઉપર થાઓ છો?"

સસલામાખ્યાન.

ખાટામાં ઉતારવું-નાખવું, ખાટામાં નાખ્યું
હોય એવી દુર્દશા કરવી-તુક્સાન કરવું.

"જ્યાં સાં સમજતા છોકરા કહે છે કે
અમને નાનપણમાં પરણાવીને માખાપે
ખાટામાં નાખ્યા છે."

"આવી રીતે પડાણને દશ પંદર હજી-
રના ખાટામાં ઉતાર્યો નોંઘ, વાણિયાએ તે
સંબંધી વાતચીત બંધ કરી."

કૈલુકમાળા.

ખાટો પડવો, (ત્રિજોરીમાં) તળિયું દેખાવું.

૨. તૂટ-તંગી પડવી.

"તેમની રૈયતની કંગાલિયતને લીધે
તેમની આવકમાં ઊંડા ખાટા પડ્યા છે."

દે. કા. ઉત્તેજન.

ખાણું ખરાબ થવું, ખાવે પીવે હેરાન થવું;
પેટનું પુરું કરવાના સાંસા પડવા.

૨. રોજી તૂટવી; જે ધત્રી-રોજગાર

કે કામ ઉપર ગુજરાન ચાલતું હોય તે આટકવું; આજીવિકા અંધ થવી. આધેલું કુતરાને નાખ્યું; જુઓ કુતરાને નાખવું.

આપરો કોઠીઓ, ધડીમાં લઢે અને ધડીમાં એક થાય એવાં જ એ તેમાંનો એક જણ. ૨. સરખે સરખા હરિકેમાંનો એકેક. ૩. એક ખીજની સાંસણીથી નકારે કામ કરનારામાંનો જ એકેક તે.

આયણિયામાં ધાલીને ખાંડવું, ખહાર ન દેખાય-કોઈ ન જાણે એમ ખૂબ સંતાપવું; કબજામાં લઈને અતિશય દુઃખ દેવું; કનડવું. આયણિયામાં માથું મૂકીને સુવું, સાવચેત ન રહીએ તો ખંડાઈ જવાય એવી ભયંકર-જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં રહેવું. “ આયણિયામાં માથું મૂકી સુવાની ન જર પહોંચતી હોય તોજ આ દવ જેવા રાજમાં રહેજો.”

પ્રતાપનાટક.

ખારિયાં થયાં, ભૂખે મરવું; ભૂખ્યાં રહેવું. ‘ આજ તો મારે ખારિયાં થયાં. ’ આ પ્રયોગ ખડુ વચનમાંજ વપરાય છે. ખાલી હાથે જવું, મરી જવું; પૂણ્યનો સંચય ક્રીધા વિના જેવા જન્મ્યા હતાતેવા મરી જવું.

“ સંચરતા હાથી-ઘોડા,

હજારો જેની સાથે;

તે હોંઝા ખાલી હાથે રે;

જગીને જોને.”

બોધચિંતામણિ.

૨. ઘેસો લીધા વગર કે પાસે રાખ્યા સિવાય જવું.

“ આટલે વર્ષે આમ ખાલી હાથે ગયા કરતાં તો ન જવું એજ ઠીક છે; -વિદ્યારામ શું પોતાની પૂંજીનો અર્ધો ભાગ મને આપનાર છે ? ”

અલારાક્ષસ.

ખાવા ધાવું, બિહામણું લાગવું; ભયંકર-કરામણું લાગવું; ભય ઉપજાવવો.

૨. ચીઠીઆં કરવાં; ખીવડાવવું; ધુરકવું; ચુસ્સે થવું.

“ જો કિશોરી શીખામણુ આપનારને ખાવા ધાતી. અને ભમર ચઢાવી હોઠ વડે પોકાર કરી, મ્હોં મરડી કહેતી કે વાર, વાર, જોયા એ લોક ! ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ અરે આ ઉજડખંખ વાડી કેવી ખાવા ધાય છે ! ”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ નદિ દરિયો મેઘાનને,

છે ગંભીર આક્રાશ;

દશ દિશ ખાવા ધાય છે,

શોકખીકનો વાસ.

કવિ નર્મદ.

“ તે કૃત્ય તેને રાત દહાડો ખાવા ધાવું હશે અને તેથીજ તેણીનો અંત આવ્યો તેમાં કશો સંશય નહિ. ”

અરેળિયનનાઈદસ.

ખાવા પીવાનો દહાડો, આનંદનો-સુખ ભોગવવાનો દિવસ.

૨. આખાદીનો દિવસ.

ખાવા લેવા (રૂપીઆ,) શિરસ્તા કરતાં વધારે લેવા. (કન્યા પરણાવવા.) ખાસડાંખાઉ, ખાસડાં ખાય એવો નીચ માણસ.

ખાસડાં ખાવાં, ખત્તા ખાવા; પરતાવો પામવો (નુકસાન થયેથી;) ઠોકરો ખાવી.

“ આખાદીમાં જણે સભ્યતા રાખેલી તેની અવદશામાં એ શોભા રહે છે, ને જ મગફરી કરે છે તે ખાસડાં ખાય છે. ”

વનરાજ ચાવડો.

“ ઇશ્વરની ઇચ્છા આગળથી,

જગથી કેમ છુટારો,

ધર ખુડ્યાનું સુણી ધર બાળે,
ખૂખ ખાસડાં ખાશિરે ”

વેનચરિત્ર.

ખાસડાંબાળ ખેલવી, મરુકરીમાં અથવા
શુરસામાં એક ખીજપર ખાસડાં મારવાં.

૨. હોળીમાં એક ખીજપર ખાસડાં ફેં-
કવાં.

ખાસડાં મારવાં, ઠોક દેવા; ઠપકો દઈ શરમી-
દુ કરવું; ડામ દેવા; કઠણ વચન કહેવાં;
ધમકાવવું; ધમકાવવું.

ખાસડાંરાત, હું કંઈ જાણતો નથી તેમ
જાણવાની દરકાર નથી એ અર્થમાં બે દર-
કારીનો જવાબ દેતાં વપરાય છે.

“ અહીં કયા ખાસડા રાતને કહી બતાવે
છે. પડોને તુંને તારો છોકરો બેય કૂવામાં ! ”

ખાસડાને તોલ, (ખાસડાના તોલનું-અરો-
બરીનું) હલકું; વિસાત વિનાનું; પાણી;
નીચ; દમ કે માલ વિનાનું.

“ નથી તમારા બાપનું રાજરે,

મારી મામાને કંઈ કાજરે;

તમે ઉપાતને સમાનરે,

બોલ્યો દુર્યોધન રાજનરે. ”

લક્ષમણહરણ.

ખાસડે દાળ વહેંચવી, ખાસડાં વડે લડવું.

ખાસડે મારી, દીરતું રહું, ધર્યું રહું; એ અ-
ર્થમાં બેદરકારીનો જવાબ આપતાં બોલ-
વામાં આવે છે.

‘ મરી ગઈ તો ખાસડે મારી, પણ ડા-
કણ બે ઝોડને વળગાડતી ગઈ. ’

મણિ અને મોહન.

‘ ખાસડાને તળીએ મારી ’ પણ વપ-
રાય છે.

ખાસાનું ખીડું, મહારાજને માટે ખાસ બ-
નાવેલું બોખ્યું ખીડું (મંદિરમાં.]

ખાસું દીવા જેવું, ચોખ્યું ચટ; તરત સ-
મજાય એવું; પરંતું વાંકામાં સાફ, કથું મળે
નહિ-હાથ ન લાગે એવું.

ખાળે જવું, પિશાબ કરવા જવું, સ્ત્રીઓ
આ પ્રયોગ વાપરે છે.—(લાક્ષણિક)

ખાળે બેસવું, પિશાબ કરવા,—ઝાડે ફરવા
બેસવું. (માંદા માણસે.)

ખીંટીએ પોતીઉં, કંઈ જોખમ, ઉચ્ચાટ વ-
ગરની જે સ્થિતિ તે; નિરાંત; મનની અ-
જાણ્યત-ગભરાટ-અકળામણ કે ચિંતા વિ-
નાની જે હાલત તે.

ખીંટીએ મૂકવું, જાયું મેલવું; ફર રાખવું;
વિસારે મૂકવું; ઠેકાણે કરવું.

ખીચડો કરી નાખવો, ભેળસેળ કરી ના-
ખવું (લાક્ષણિક.)

ખીલાને જોરે ફૂંદવું, જેમ ઢોર ખીલાને
જોરે ફૂંદે છે તેમ કોઈ મોટા-સત્તાવાળા-
પક્ષવાળા માણસને આધારે બકરફુંદીઓ
કરવી-મહાલવું.

ખીલી ખટકો, અડચણ; નડતર; આડ; વિધ્ન;
હરકત.

“ દીકરી, બાવરી શા માટે બને છે ! હજી
સુધી ખીલી ખટકો થયો નથી. મેં એવો
ધાટ ઉતાર્યો છે કે કોઈનો વાળ પણ વાંકો
થાય નહિ. ”

રો. કથાસમાજ.

૨. ફૂંડકપટ.

૩. વહેમ.

ખીલી ઠોકવી, વચમાં અડચણ નાખી ચા-
લતું કામ અટકાવવું; વિધ્ન આણી મૂકવું;

૨. મુકામ નાખવો; પાયો નાખવો.

ખીલો મજબૂત છે, આધાર સખળ છે; વગ
મોટી છે; આશ્રયદાતા જાજરો છે.

ખીસામાં ધાલવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું;
હિસાબમાં ન લેવું; ન ગણવું; ખીસામાં
ધાલવા જેવું તુચ્છ ગણવું.

“ આ સદાશિવ જાતે આવે કની તો એને
તો ખીસામાં ધાલું અને તેને મારા ઘરમાં
રાજબાની સાથે રાખું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખીસું ભરવું; પારકું નાણું વગર હકે પોતાના ઉપયોગમાં લેવું; અપ્રમાણિકપણે કોઈની પાસેથી લાલચ ખતાવી નાણાં કઢાવવાં; લાંચ લેવી.

૨. સ્વાર્થની ખાતર કોઈને વગર હકનાં નાણાં આપવાં.

ખીસાં તર કરવાં એટલે પૈસે ટકે તાળ થવું.

ખુંટો ઘાંલવો, પગ પેસાડવો; ઘાખલ થવું; જતું આવતું થવું.

૨. પાયો નાખવો.

ખુંટો જખરો છે, આધાર સખળ છે.

ખુંટો ઠોકવો, એક ને એક ઠોકાણે લાંબા વખત સુધી ફરી રહેવું—ચોભવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; તોડ આપવો; નિકાલ પર આવવું.

૩ પાયો નાખવો; શરૂઆત કરવી.

ખુંટો ઢીલો થવો, મગરની ઓછી થવી; અશક્ત થવું (આધાર નખજો થવાથી.)

ખુંટલે ચોકે, ઉઘાડે છાગે; જાહેર રીતે.

ખૂણામાં નાખવું, ગુણુ પ્રકાશ ન થાય એવી જગોએ આણી મૂકવું.

ખૂણે પડી રહેવું, અંધારામાં રહેવું; ગુણુપ્રકાશ ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું.

ખૂણે હોવું, શોકમાં ધરમાં ધલાઈ રહેવું. (વિધવાએ)

ખૂણા પાળવો, રાંડેલી સ્ત્રીએ ધરમાં ધલાઈ રહેવાના રિવાજને અનુસરવું.

ખેનનો ખાટલો, મોટી અડચણ; મુશ્કેલી.

ખેરસણા કરવા, હડાવી દેવું; ખોઈ નાખવું; વાપરી નાખવું. (ખેરસણા એટલે સુખ શાંતિ ભોગવવી તે ઉપરથી)

ખેસ કાપી લેવા, જુઓ કેસ કાપી લેના.

ખેસ ખંખેરવા, કોઈ જોખમ કે જવાબદારીમાંથી છૂટા થવું.

ખેસે વળગવું, પાલવે પડવું; આશ્રયે રહેવું.

૨. ન છૂટે એવું કોઈ લક્ષ્ય વળગવું.

“એના નિશ્ચય થકી નર તરિયા કંઈ થઈ ગયા સંતમહંત,

એણે ન ઉરમાં જેહ આણ્યા તે,

ભૂમિમાં હજી ભમંત, લક્ષ ચોરાશીરે,

ખાંતે વળગી ખેસે,”—કોઈનું.

ધીરોભક્ત.

૨. પાછળ લાગવું; કડેા લેવો; આશ્ર-

હથી માગવું; કાયર કરવું.

ખૈડ વાળવી, ખેતરમાં અનાજને પાણી પાવું.

ખૈડીઓ ગવાર એ જાતના ગવાર પાણીમાં ઝડ ઓગળતા નથી તે ઉપરથી સમજાવ્યો પણ ન સમજે એવા મૂર્ખ,—જડસાને વિષે જોલતાં વપરાય છે.

ખોખફું કરવું, માર મારી હલકું કરવું.

ખોખફું નાળિયેર, ખોખરા નાળિયેરના જેવું ફાયદા વિતાવું—ઉપયોગ વિતાવું જે કામ તે. (કામ—વસ્તુ—વિચાર.)

ખોખાં હાડકાંતું, આળસ; મહેનત કરવે કંટાળો ખાય એવું; કામમાં મદદ ન કરે એવું. આખાં હાડકાંતું પણ જોલાય છે.

ખોટા થવા, (પૈસા,) હુલવા.

ખોટું કાટલું, ખરા ન કરે—મંદવાડમાંથી ખેઠો ન થાય એવા માણસને વિષે જોલતાં વપરાય છે ખોટા રૂપિયો પણ જોલાયછે.

ખોટું નીકળવું, ખેવદા થવું; ખેવચની નીવડવું; ખેઈમાન થવું; ફતદી—અપકારી થવું.

‘આખરે એ માશુક ખોટી નીકળી.’

ખોટો રૂપિયો, મંદવાડમાંથી ખેઠું ન થાય—ખરા ન કરે તેવું માણસ. ખરો રૂપિયો જેમ ખજારમાં ચાલતો—નખતો નથી તેમ સંસારમાં નકામો થઈ પડનાર—આખરસાલપર આવી ગયેલા માણસની આશા મૂકતાં એ જોલવામાં આવેછે.

ખોડો કાઢી નાખવો, જડમૂળથી ઉખેડી નાખવું; નાશ કરવું; ખોડારૂપ નડતું એવું જે કંઈ તેનો નાશ કરવો.

“ખોડો જ્યમ ક્ષત્રિનો કાઢી, શ્રાદ્ધ સાર્યુંતું પાણિપતે,

મારી કાઢવા તેમ મુસદ્દા, બ્રહ્મ લગાડ્યા એવિ લતે.

પાણિપત.

“પાડે પાડા લહે ને ઝાડોનો ખોડો કાઢે એ કહેવન છે.”

૨. ધમકાવવું; ધુમાડા કાઢી નાખવા.

૩. સંહાર કરવો.

(માણસ કે ઢોરનો.)

‘ મુંબાઈની મરકીએ હળશે માણસોનો ખોડો કાઢી નાખ્યો. ’

ખોડો નીકળી જવો, નાશ થવો; સંહાર થવો;

“લાસ ચારાની તંગીથી ઢોરમાં ભૂખ-મરો ને મરકી ચાલી તેથી તેમનો ખોડો નીકળી ગયો.”

(એ એહેનો)

ખોપરીમાં પવન ભરાવો, મિનન વધી-જવો; શિરજેરી કરવો; તમિયત આકરી થવી; ગર્વિષ્ઠ થવું; ક્રાંતી જવું; છાકી જવું.

ખોળિયામાં જીવ આવવો, એકા એક ગ-ભરાઈ જવાથી અથવા ફાળ પડવાથી જીવે ઉડી ગયો હોય તે પાછો હેડે એસે અથવા નિવૃત્તિ થાય સારે ખોળિયામાં જીવ આવ્યો એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી નિવૃત્તિ થવી; જીવમાં જીવ આવવો; નિરાંત વળવી; જીવ હેડે એસવો; ચેન વળવું.

“જીવ વોણું ખોળિયાં તે, ખીજ ખીજ ઘેર ગઈ; રાહી રાધા ચંદ્રભાગાં સાં-ની સાં ખેશી રહી.

દાણુલીલા—વૃસિંહ મહેતા.

“તેના મુખના એ શખ્દો સાંભળતાં વાર મારા ખોળિયામાં જીવ આવ્યો; મારી સધળી ચિંતાનો વિનાશ થયો, એટલુંજ નહિ પણ

તેનાં પરના મારા પ્રેમમાં વૃદ્ધિ થઈ.”

અરબિયન નાઈટ્સ.

તેથી ઉલટું ખોળિયામાંથી જીવ ઉડી જવો, એટલે ગભરામણ થવી; ગભરાટ ઉ-પજવો; ઉચ્ચાટ થવો.

“વધામણિયો વધામણી કહેછે તેમ ખો-લને હુકમની રીતે બોલવાથી મારો તો ખો-ળિયામાંથી જીવ પણ ઉડી ગયો.

કેશરીચરિત્ર.

ખોળે એસાડવું, કન્યાને તેનાં સાસુસસરા-ના ખોળામાં એસાડવી. (વિવાહ, ચાંદો, ના-ળિયેર આપતી વખતની એ એક રીત છે.)

ખોળે માથું મૂકવું, સંકટમાંથી બચાવવાને કા-ઈ સમર્થની સહાય કે આશ્રમાં જઈ રહેવું; તન સોંપી દેવું; આશ્રય ધરવો; શરણે જવું; તાબે થવું.

“સેવક કચેરીએ કચેરીએ ધક્કા ખાઈને થાક્યો અને સરકારને ખોળે માથું મૂકવાની ઘણીએ તજવીજ કરી પણ તે બર્થ ગઈ.”

(ગર્ધવસેન.)

જેને ખોળે માથું હોય,

તે તેને ઝટ કાપે,

જેને વચને છાતી સોંપી,

તેનુંજ વચન ઉથાપે,—

દુનિયાં જૂઠાંની જૂઠાંની,

એ અનુભવ વાત પ્રમાણી ”

નર્મકવિતા.

ખોળે લેવું, દત્તક કરી લેવું.

ખોળે સોંપવું, ભરોસાપર આપવું; આધાર-આશ્રય સમજી હવાલે કરવું; કોઈની સભા-જ નીચે આપવું; ભલામણ કરવી; ભાળ-વવા આપવું.

“મંદીરના ગુરૂજરે મંદિરના ગુરૂજ,

મંદીરના ગુરૂજ, સુદેવજરે,

તમારે ખોળે સોંપું, બે તન.

મોસાળ પધાતે ”—

નળાખ્યાન.

ગોળે હોવું એટલે આશ્રય કે આધાર તળે હોવું.

“ સુંદરી, એ ઠીક નહિ, આ બાળકે હજી દુનિયા શ્રવણેય સાંભળી નથી. એ તમારે ગોળે છે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

ગોળો પાથરવો નમવું; આજીજી કરવી; કા-લાવાલા કરવા;

કરગરવું; કાઈ વાતને સારૂ છેકગરી-બાધથી બોલવું; રડવા સરખું મોઢું કરી માગીલેવું; દીનતાથી પ્રાર્થના કરવી.

“ મોટા મોટા શ્રીમંતની સુંદરીઓ પણ ગુર્જર નરેન્દ્ર આગળ ગોળા પાથરે તો ગો-ડણની શી શુંગશ ?

યશોગાજેતન.

“ હું પ્રભુ પાસે બોળા પાથરી માશું છું કે ગમે તો જાનમાં વસવાનો દી લાવજે પણ રાજમાં જઈ લાજ બોવાનો દી ના લાવીશ.”

પ્રતાપનાટક.

ગોળો ભરવો, અધરણીરાતને દેવ આગળ બેસાડી સાસુએ ચોખા, નાળિયેર, રૂપાનાણું, એ સૌ પ્રથમ પોતાના બોળામાં લઈ પછી તે વહુના બોળામાં આપવું.

“ આજ મારા ભાઈની વહુને ગોળો ભરવા-નો છે; અમારી ગરીબ સ્થિતિ હોવાથી આ-જના શુભ દિવસે તે બાપડીને સારી સાડી કે સારી ચોળી પણ પહેરવાની નથી. ”

મણિ અને મોહન.

૩૮

ગંગાનાં પક્ષી ઝાલવાં, જુઓ આકાશનાં પક્ષી ઝાલવાં.

ગંગાની ધાંચણુ, એ નામની ધાંચણુના જેવી ઘણીજ મેત્રી અને કૃપક સ્ત્રીને વિષે ગો-લતાં વપરાય છે.

ગંગા ગોળી, (મસ્કરીમાં) પાણી પીવાની જે ગોળીમાંથી ઘણા જણે તેની તે લોટી બોલીને પાણી પીધું હોય તે; પવિત્ર ગોળી.

ગંગાજળ જેવું, પવિત્ર. (સર્વ પાણીમાં ગં-ગાજળ પવિત્ર ગણાય છે તે ઉપરથી)

“ એવાં વચન સુણીને રે,

વધાં વળતાં વહુજ;

ગંગાજળ સરખાં રે,

હો સાંભળો સાસુજ.

કવિ દયારામ.

૨. પ્રમાણમાં પાણી બહુ હોય એવી (દાળ.)

ગંગા ન્હાયા, પાપ-તુકસાન-દૂષ્ણમાંથી છુ-ટ્યા એવા અર્થમાં વપરાય છે. (ગંગામાં

ન્હાયા નેટલું પૂણ્ય થયું તે ઉપરથી.)

ગંગા ગંગેતિ ચો દુયાત્

યોજનાનામ્ શતૈરપિ

મુચ્યતે સર્વ પાપેભ્યો

વિષ્ણુલોકં સગચ્છતિ ॥

નદ્યોજલાવગાદેન પાવ્યન્તીતરાજનાન્
દર્શનાત્સ્પર્શનાત્પાનાત્તથા

ગંગેતિકીર્તનાત્

પુનાસ પુણ્યાન્ પુરુપાન્ શતશોથસહસ્રશઃ
ગંગાતસ્માત્ પિવેત્તસ્યા જલંસંસારતારકાં ॥

“ દીકરો સારો થાય ને કંઈ રસ્તે પડે
અને આ બેટું સુખી થાય એટલે ગંગા
ન્હાયા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ નાગરિકા,-(નિઃશ્વાસ નાખી,) તારૂં મા-નવાથી આ દશા થઈ અને મારૂં માન-વાથી એ બાપડીને કેદ પડ્યું પડ્યું, હવે

તો પરમ દહાડે એનો હાથેવાળો મળી
જાય એણે ગંગા ન્હાયા.”

સસભામાખ્યાન.

“ પ્રભુ. ખેનને કૃપા કરે ને એનાં સૌ
કુખ આપણને આવે તો જાણે ગંગા
ન્હાયા.”

તપસાખ્યાન.

ગંગા ભાગીરથી, વિધવાને એ રીતે પત્રમાં
લખવાનો રિવાજ છે.

ગંગા સ્વરૂપ, (ગંગાના જેવી પવિત્ર) પો-
તાની વધુ સિવાયની વડીલ સ્ત્રીઓના પત્રમાં
એ પ્રમાણે લખવાની રીત છે.

ગંગાનો પ્રવાહ, ગંગાના પ્રવાહ જેવી એક
ધારા; અસ્ખલિત જે ખોલવાની છટા તે;
વાગૂધારા; (મહાદેવની જટા તે) મુખ,
પવિત્ર ગંગાજી તે ઉત્તમ વિષય અને તેનો
પ્રવાહ તે અસ્ખલિત વાચા.)

૨. પવિત્ર. ‘નાત તો ગંગાનો પ્રવાહ છે.
ગમ્મન્તિ કરી જવું, (સં. ગમ્ (ગમ્મન્તિ
ઉપરથી) નાશી જવું; છટકી જવું; અગી-
આરા ગણવા; છ પાંચ કરી જવું. ગમ્મન્તિ
જવું’ પણ ખોલવાય છે.

“ એક વર્ષ પૂરું થયું એટલામાં તો ત્રિ-
જેરીનું તળિયું દેખાયું અને મારા મેજપર
મારી સાથે બેસી જમનારા મિત્રો પણ
ગમ્મન્તિ કરી ગયા. ” અરેમિયનનાઈટ્સ.

ગજ ગજ કુદવું, (હર્ષમાં) મસ્તીમાં આવવું;
પતરાજખોર થવું; તોરમાં રહેવું.

“ અલકકિશોરીનો આનંદ માયો નહિ
અને તેનું ચાલત તો તે ગજ ગજ કુદત. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગજલ ગોષ્ઠિ, વાતચિત; ગપ્પાં; ટાઢા પહે-
રના ગપાટા.

ગજ વાગવા, અજમાવેલું જોર ફાયદાકારક
નીવડવું; જોર ફાવવું; યોગ્ય ઠેકાણે યોગ્ય
રીતે શક્તિ કામે લાગવી.

ગજવાં ભરવાં, (પૈસાથી) લાંચ આપવી;

પૈસા આપવા; મોં પૂરવું.

“ એવે વખતે તેનું ગજવું ભરવાને
જે આનાકાની કરે તેની ખરેખરી કમખખી
જાણવી. ”

કરજીલો.

૨. લાંચ લઈ ગજવાં તર કરવાં; બદ
દાનતથી પુષ્કળ પૈસા એકઠા કરવા;
ખીસાં ભરવાં.

“ આલ્યો આલ્યો રે સુરતી લાલ,
મુંબાઈ કગવાને;
લાલ્યો લાલ્યો રે સુરતી ચાલ,
ગજવું ભરવાને. ”

નર્મકવિતા.

ગજવાનો વર, પહેરામણીનો વર; ગજવું
ભરાય એટલી પહેરામણી મળે એવો કુ-
લિન વર.

ગજવામાં ધાલવું; ન ગણવું; તુચ્છ ગણી
કાઢવું; દરકાર ન કરવી; માન ન આપવું;
ન માનવું; ન લેખવવું.

‘ ઉવોટના વારામાં ઉવોટને ગજવામાં
ધાલીને ફરે એવા વિદ્વાન નર ધણા હતા. ’
નતમહેનત.

ગજમાંનો સાપ, શુભ શત્રુ; જેવામાં કે
જાણવામાં ન આવે એવો દુશ્મન; ઉપર
ઉપરથી મીઠુંખોલનાર પણ અંદરખાનેથી
વેર રાખનાર; મોઢેથી મિત્ર પણ અંદરથી
દુશ્મન.

ગટ કરી જવું, (લાક્ષણિક) પૈસા-માલ વગેરે
લઈ નાશી જવું; પચાની પડવું; ઉચાપત
કરવું; હરામનું ખાઈ જવું; ઝાઝ્યાં કરી
જવું; કોઈનું કાંઈ વગર હકે પોતાના ઉપ-
યોગમાં લેવું.

ગડગડિયું આપવું, (ગડગડિયું-ગડગડતું
એવું જે શ્રીકૃષ્ણ-નાળિયેર તે. એ ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રત્ન આપવી; અરતરફ
કરવું; પાણીયું આપવું.

ગોવાનું ગઝલકિયું આપવું પ્રભુ
ખોલાય છે.

ગઝલક ખનવું, તન્મય થઈ જવું; મરક થઈ
જવું.

ગઠ ઉકેલવો-ઉંચલાવવો, ગઠ ઉકેલવા જવું
કાઈ મહાભારત-મહાદુરી ભરેલું કામ
કરવું; પરાક્રમ કરવું; મોટા ફેરફાર કરી
નાખવો; ઉચલપાચલ કરી નાખવી.

“ એકલી બેઠી ગઠ ઉકેલે એવી સુગળ-
સુંદરીને તમે અળળા ગણી કે કાચુવગ-
રની લેખીને નિર્જળા માનતા હો તો તેમાં
તમારી ચૂક છે. ”

ગર્ધવસેન.

ગણપતિ પધારવા, (ગણપતિના જવું મોટું
પેટ થવું, તે ઉપરથી મળકમાં) ગર્ભ રહેવો;
ફંદાણું પેટ થવું.

૨. શુભ કામનો આરંભ થવો

“ જમના મૈયા કરસન રાધા,

અંબા મોટી રામજી;

સેવે ન ગણપતિ પધાર્યા,

પેટખળી આઠે જન્મ.

સાચું કહું છું જી.

નર્મકવિતા.

ગણેશ માંડવા, એક સમે વિષ્ણુ અને ગ-
ણપતિ લડતા હતા. એટલામાં શિવે વચમાં
પડી ગણપતિનું ડોકું કાપી નાખ્યું. એ વાત
પાર્વતીએ જાણી એટલે શિવને શાપ દેવા
માંડ્યો. પછી શિવે એક દાંતના હાથીનું
ડોકું કાપી લાવી ગણપતિના ઘડને ચોંટાડી
છવતા કર્યા. મારા પુત્રને વરવો કર્યો તેથી
હવે એને કાઈ ખોલાવશે નહિ એમ કહી
પાર્વતીએ શોક કર્યો ત્યારે શિવે કહ્યું કે,
સર્વ દેવમાં એ પહેલો પુત્રનો ને સર્વ શુભ
કામમાં તેનું આરાધન થશે. એથી હરકાઈ
શુભ પ્રસંગે પ્રથમ એમની સ્થાપના કર-
વામાં આવે છે. તે ઉપરથી શરૂઆત કરવી;

આરંભ કરવો; પહેલ કરવી; મૂળ સ્થાપવું.
ગણેશ એસવા એટલે સારા માફા કાઈ કા-
મનો આરંભ થવો.

ગદ્યમદિયાં થનાં, ‘પુષ્કળ નાણાંનું ફિજળવું;
ધણા પૈસા એકલા થવા. ‘તેની ખાસે તો
આજ કાલ ખૂબ ગદ્યમદિયાં થયાં છે.’ (ખ
હુચ્ચનમાં જ ખોલાય છે.)

ગતે ધાલવું, શ્રાદ્ધ કરીને સદ્ગતિએ પ્રહાં-
આડવું.

૨. કામે લગાડવું; ઠેકાણે માડવું; ઉપ-
યોગમાં લેવું.

“ જ્યારે કુંવરની આંખ ઓંચાય ત્યારે
ખીજતે ખેડો કરી મરનારને એવી રીતે
ગતે ધાલવામાં આવે કે તેની કાઠને સ-
મજ થડે નહિ ”

ગર્ધવસેન.

ગતેગતું થવું, જરૂર વાપર્યું-ગયું હોય તોટલું
પાછું આવવું; ખોટ પડી પડવી.

“ આ વેપારમાં મારે આફ-ગતેગતું થાય
એટલે ખસ. ”

ગદ્યાપચીશી, સોળથી પચીસ વર્ષની ઉંમર
સુધીના માણસનો વખત તોફાન અને ઉ-
દ્ધતાઈમાં નકામો જાય છે તે ઉપરથી જુ-
વાનીઆઓની મરતી કે તોફાનને વિષે ધિક્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગદ્યામદેહાર, ખરાબ રાગને વિષે તિરસ્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગધેડા ખનવું, મૂર્ખમાં ખપવું; ખેવકુદ્ધ ખનવું.
ગધેડા વૈતરું કરવું, ગધેડાની પેટે આર માંખ
વહાં કરવો; મહેનતનો ખૂરતો અટકો ન
મળે એવી મહેનત કરી થાકી જવું.

“ તેઓનાં મન રાજ રાખવાએ તેઓ સ-
વારથી સાંજ સુધી ગદ્યવૈતરું કરે છે, તે-
ઓની મરજી સંભાળે છે અને તેઓની સાથે
હેતથી રહે છે. ”

કરજીધેલો.

ગધેહાનાં મૂછડાં આમળે એવું, બિન આ-
વડતવાળું, મન...

ગધેડાનું પૂછડું પકડી રાખવું, ગધેડાનું પૂછડું પકડ્યું હોય તે લાતો મારે, લોહી નીકળે પણ છોડવું નહિ તે ઉપરથી ગમે-તેવું તુકસાન થાય પણ લીધેલી હક છોડવી નહિ એવા અર્થમાં વપરાય છે.

ગધેડાનો પાછલો પગ, દોઢડાલું; મૂર્ખ; ખે વકુદ. સમજ વિના હડાપણુ ડોળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ગધેડે ગવાવું, ગધેડું પણ લાલ લઈ શકે એટલી એટલી કીમતે વેચાવું; છત ઘણી હોવાથી સસ્તો ભાવ થવો.

“ આ સાલ ફેરીઓ ગધેડે ગવાય છે ”

૨. (લાક્ષણિક.) ફળેત થવું; રેવડી ઉડવી; બેઆખર થવી.

ગધેડે ચઢવું, (અસલના વખતમાં કોઈ ગુ-નેગારની ફળેતી કરવી હોય તો તેને મોઢે કાયલાને દીવેલ ચોપડી ગધેડાપર બેસાડી ગામમાં ફેરવવામાં આવતો હતો, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ફળેત થવું; રેવડી ઉડવી; બેઆખર થવી; વગોવાવું.

“ લાઈસાહેબ, હવે બરોબર ગધેડે ચઢ્યા, અલાર સુધી એમના માથામાં જે મગરૂરી ભરાઈ હતી તે બધી એક સામટી નીકળી ગઈ.”

ગુજરાતી.

ગપાટક ગોળો, (અટકનો રિવાજ પહેલાં ઘણા હતા; જેમ નર્મદાટક-ગંગાટક-વગેરે તેવી રીતે આ વળી ગપાટક-ગપનું અટક. તે ઉપરથી) ગપનો ગોળો; જુડો તડાકો જે એક કાનેથી બીજા કાને, વળી ત્રીજા એમ સપાટાળું આલ્યો આવતો હોય તે. ‘ ગપાટકગોળો ને લે’શનો ડોળો’ એ કહેવત છે.

ગપેગપ ચુઆળસો, ખરા ગોળાનો તપાસ થયા સિવાય ફેલાયલી-ચાલેલી ગપ; અલેલપુ દોકવું તે; રામઆશરે કંઈ ફેલી ફેવું તે.

ગપોલિયું કરવું, ગુપત્યુપ-ધીમે ધીમે દાખલ થઈ જવું.

ગખડૂં મારવી, નાશી જવું; સદી જવું; દોડી જવું. (કોઈ કામમાંથી કે જોખમ-માંથી છટકી જવા સાથે).

ગમ ખાવી, સાંખી રહેવું, ખામોશ ખાવી-રાખવી; ગળી જવું; વિચારશક્તિથી ખમવું; ધીરજ રાખવી; સખુરી રાખવી-ધરવી.

“ આ વખત ઘણાં ઘણાં વિધનો આવે છે, પણ ગમ ખાઈ જવાની ટેવ રાખ્યાથી અથવા સંપમાં રહેવાતું પસંદ કીધાથી અને તેવીજ કોશીશ કીધાથી તે વિધનો પોતાની મેળે ગમે ત્યાં સંતાર્ધ જાય છે.” નર્મગદ્ય.

“ લલિતા ખાએ સમ,

રાધા જૂહી છે;

ખાધી રાધા રાણીએ ગમ;

રાધા જૂહી છે.”

કવિ દારકાંદાસ.

ગમતું ઘડાવવું, કોઈ કહે કે મને ગમતું નથી તો તેના ઉત્તરમાં મશ્કરીમાં એમ કહેવામાં આવે છે કે ‘ ગમતું ન હોય તો ગમતું ઘડાવો. અથવા ગમતું ઘડાવવા સો-નીને ત્યાં નાખ્યું છે.’ મતલબ કે ગમે તે રીતે ગમવું જોઈએ. (અહીં ગમતું એ એક ઘરેણું કહ્યું છે.)

ગર્ગાચાર્યનું મુદ્દતં, (સર્વોદય પહેલાં પાંચ ઘડીથી ત્રીજી ઘડી સુધીનો વખત; આ વખત મુસાફરીમાં નીકળવાને શુભ છે એમ ગર્ગાચાર્યે કહ્યું છે તે ઉપરથી) ફેર ન પડે એવું મુદ્દતં; કોઈ ચોક્કસ મુદ્દત-વખત-સમય. ગર્ગાચાર્ય મિથિલાપુરીમાં જન્મ્યા હતા, ને ગંડકી ઉપર તપશ્ચર્યા કરતા. એ જન્મવના ગોર હતા. એમણે કૃષ્ણ બળરામનાં નામ પાછાં હતાં ને ઉપવિતસંસ્કાર પણ ફરાચો હતા.

ગરદન કાંઠાપર નથી, ઘણાજ મગર અને
ધિકારને પાત્ર એવા માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે,
ગરદન નમત્રી, આખર જવી; મુડી નીચી
થઈ જવી.

૨. જોડ આવવી; ભાગવું. નુકસાન
પહોંચવું.

૩. પડતી દશા આવવી; નળણું થવું.

૪. દેવાળું કાઢવું.

૫. (મરી જતાં.)

ગરદન નાખી દેવી, (મરી જતાં) પાછી
ટાકાર ન થાય તેમ ખભા ઉપર મૂકી દેવી.

ગરદન મારવું, જીવ લેવો; મારી નાખવું;
ઢોચકું ઉરાડી દેવું; ડોકું ઉરાડવું.

૨. ઘણાજ નુકસાન કરવું; જીવતું માર-
વું; પાયમાલ કરવું; ખરાબખસ્ત કરવું.
‘તને ગરદન મારે’ એમ સોપેલું કામ
કરવાની ના પાડનાર છોકરાને લાડમાં કહે-
વામાં આવે છે.

ગરખડગોટા વાળવો, ગરખડ કરી ભેળ-
રોળ કરી નાખવું; જીવું ચતું કરી મેલવું;
ખગાડી નાખવું; ઘાલમેલ કરી કામનો ઉ-
કેલ ન થાય એવી ગુંચવણ કરી મૂકવી.

૨. બોલવામાં આવ્યકા ખાવા; સાંભળનાર
ન સમજે તેવું બોલવું.

૩. ઉલટું ઉલટું કરવું; જોડું કરી મેલ-
વું. હિસાબમાં લોચા વાળવો. તાવું

ગરાસ જવો, ગરાસ જવા જેવું નુકસા-
ન થવું. થું છે.

“આ રાંડના શીકારીઓ કોણ જાણેની,
થીએ આવી લાગ્યા; એમના આપનો

હુથી શા ગરાસ જતો હતો કે તેઓ ચારામ.
૨ હકના વચ્ચે પડ્યા ?” ય સં-

ગર્ભવં, ઘણી

ગલ આપવો, મનનો મર્મ-પાર આપ
મનનો સંકેત જણાવવો. (નિખાસસપહ)

૨. લાંચ આપવી; લાંચમાં કંઈ આપ-
વું કે ખતાવવું; લાલચ દેખાડવી.

ગળતી ગોદડીએ, વીલે મોઢે; લીલે તોરણે;
કામ-અર્થની સિદ્ધિ થયા સિવાય; આવ્યા
તેમના તેમ;

“માનસિંધને ગળતીગોદડી એ રાણાનો
પરોણાચાર પહોંચ્યો ગણી ભૂખ્યાને તર-
સ્યા ભરે ભાણે ઉડી હાલ્યા આવવાનું થયું.”

પ્રતાપનાટક.

ગળાલગી, (ધરાઈ જવાના તેના મૂળ અર્થ
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ઘણું; પ્રુષ્કળ;
(દુઃખ વગેરે).

૨. પૂરેપૂરું; મનમાન્યું; સંપૂર્ણ.

“તારા કર્તુકની ખાત્રી મને ગળા સુધી
થઈ છે.”

“મને તારો ગળા લગી ભરેસો છે.”

ગળામાં જીલ ઘાલવી. પેતા નંવા લાગતો.
વું; બોલતું આ” સરસ્વતીચંદ્ર.

રી કંઠાળો, વેર બંધાવું; અંટસ પડવો;
ગળામાં આંટી રાખવી; અદ્યવત-કીનો-વેર

ગળાખાખવું.

૨. મૈત્રી બંધાવી; ઐક્ય થવું.

“શશિઉરમાં લપટાઈ, આ શાંતિ ધરે પ્ર-
કાશ, જુઓ જુઓ પ્રિયગાંઠ, એ બેની કે
વી પડી આ, એવી ગાંઠ મુજ શું રચેની?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ બાંધવી-વાળવી, સ્મરણમાં રાખવું.
(ઘણા લોકો અમુક બાળત યાદ રહે એ-
ટલા માટે કસે ગાંઠ બાંધે છે તે ઉપરથી)

૨. અંટસ-કીનોખાખવો.

૩. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; ખાત્રી
કરવી (મનમાથે.)

“ધરમાંથી ભેળા થઇને સૌ બોલ્યા એવું
માણી; પ્રુષ્પ પત્ર દિવને નહિ દષ્ટએ અરે
ગાંઠ એ વાળીરે.” વરતી.

“આઈમાણસ સાથે એકાંતમાં હવે ન રહેવું એવી મનમાં ગાંઠ વાળી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ મારવી, ઉપર કે નીચેનાં કન્ઠાં આગળ કનકવો વધારે લોટે અગર વધારે લોટતો હોય તો તે કમી લોટે એટલા માટે ગાંઠ બાંધવી.

ગાંઠગડકો, કુડકપટ; વાંધાવચકો; બાધ; સંશય; વહેમ; ખટકો.

ગાંઠનું ગોપીચંદન, ગાંઠનો-પોતાનોજ અર્થ; ગેરકાયદો; (-કરવું-બોવું-ધસવું) એમ કહેવાય છે.)

“જે વિકાસોને માખવાનો એક શોખજ પડી ગયો છે-લાંબાનું વ્યસનજ લાગ્યું છે તે ફક્ત ગાંઠનું ગોપીચંદન કરીને પણ એ કામ બજાવે છે.”

પ્રિયંવદા.

“કવિ થવા કો ન કરે મન તેનાં એ કારણ, ગાંઠનું ગોપીચંદન ધસવાનો ખેલ છે.”

વિજયવાણી.

ગાંઠે કરવું, સંગ્રહ કરવો (પૈસાનો.)

‘એણે ઠીક પૈસો ગાંઠે કર્યો છે.’

ગાંઠે બાંધવું, પોતાનું કરી લઈ પાસે રાખવું-કુળમાં રાખવું.

“વહુને પિયર તરફથી જે મળે તે સાંસુને તહિ આપતાં પોતાની ગાંઠે બાંધે છે.”

ગાંઠું ઘેલું થવું, કુરખાન થવું; ઘેલા થવું; ચકિત થઈજવું; વિસ્મય પામવું. (હર્ષમાં અથવા પ્રેમના આવેશમાં.)

“તે પુત્રીનાં માખાપ એને જોઈ ગાંઠાં ઘેલાં બની ગયાં હતાં.”

તવીપ્રજ્ઞ.

ગાગર જેવડું પેટ, મોટું પેટ (કદમાં.)

સાગર જેવડું પેટ એ ઉદરતામાં.

ગાંજર તાણવું, ગાંજરના જેવા આકારનું કપાળે ટીલું કરવું (મસ્કરીમાં.)

“મને મોટા શ્રદ્ધાના મણકાની માળા પ-

હેરેલી હતી તે કપાળે ગાંજર તાણ્યું હતું,” તારાબાઈ.

ગાંડરિયો પ્રવાહ, ગાંડરની પેઠે એક કથું તે મળીજાએ કરવું, એવી જે રીત ન્યાય તે; વિચાર કયાં વિના એકની પાછળ બીજાએ ધસડાવું તે. ગાંડરિયો સઘ પણ કહેવાય છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે,

ગતાનુગતિકો લોકો

ન લોકઃ પારમાર્થિકઃ

તાતસ્ય કૂપોડમિતિ

ક્ષારા મૂઠઃ પિવત્યપઃ ॥

ગાંડાના પૈડાજેવો (રૂપિયો.) ગાળ મટાળ અને ઘણાજ જરરનો; ઘણી જગાએ કામ આવે તેવો.

ગાંડાના હડાં જેમડુંનાક, ઘણાજ મોટું તાક; પ્રમાણમાં જેવડું જોઈએ તેથી વધારે મોટું.

ગાંડું ગબડાવવું, કામ બાંધ ન પડવા ફેતાં આગળ ચલાવવું. (ધીમેધીમે થતું હોય તે.)

ગાંડું ચાલવા દો, કામ આગળ થવાદો; ધીમેધીમે આગલ વધો; થોભો-અટકો નહિ.

ગાંડે ગાંડાં આખર, બેઆખર (વાકામાં.) તામીયા લુચ્ચાને વિષે બોલતાં એ વપયછે.

આખર ઉભરાઈ જાયછે-વેરાઈ જાયછે એમ પણ બોલાયછે.

ગાંડે ચઢીને ગ્રહણ જેવું, તારી માએ ગાંડે ચઢીને ગ્રહણ જેવું હતું કે શું? એમ ગ્રહણઘેલા છોકરાને વિષે બોલતાં વપરાયછે.

ગાંડે ચઢીને મોત આવવું, આચિતું આવી બનવું.

“પછી પડિતોએ વિચાર કર્યો કે હવે ગાંડે ચઢીને મોત આવ્યું.”

ભોજસુબોધરત્નમાળા.

ગાંડે જોડાવું-જોતરાવું, બજાડે ગાંડે જોતરાયા હોય એવી સ્થિતિમાં આવવું; ખીડામાં પડવું; કાંઈને કાંઈ નવા કામમાં કે જ-

જાળમાં પહેલપહેલું નાખ્યું હોય એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું; દુઃખ દેતું-હરકત કરતું-કંઠાળો આણતું જે કામ તેમાં નવું સવું થુથાવું.

૨. સંગતિદોષ આવવા; કોઈનું નોંધ ને તેના જેવું કરવું; દેખાદેખી કરવું (નકારી ખાખતમાં.)

‘તું એ તેની સાથે પાછો ગાડે એડાયો?’ ગાદીએ બેસવું, રામની આણુ ફરવી; અમલ આણુ થવો.

ગામડી મારી જવું, એકએક ગેરહાજર થઈ રહેવું અથવા બહાનું કાઢી જતું રહેવું; મોઢું દેખાડી જઈએ એમ કહ્યા સિવાય પોખારા ગણવા. (કોઈ કામમાંથી કે જવાબદારીમાંથી છટકી જવા સાર)

ગામડું પૂરાવું, ખોટ-તુકસાન-ખાડા પૂરાવા. (કરજ વગેરેના)

‘તેનું ગામડું પૂરાવું બહુ મુશ્કેલ છે.) ગાલા કાઢી નાખવા, માર મારીને કે અતિશય કામ કરાવીને ઘાણુ-ભેંચા કાઢી નાખવા; હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરી નાખવાં; આટો કાઢી નાખવો.

ગામ ગાંડું કરવું, રૂપ-ગુણ-ખુબીથી વશ કરી નાખી મોહ પમાડવો-મોહ પમાડી સમાજને ગાંડા જેવો કરી મૂકવો.

“ નંદ નંદન અલખેલડોરે, એતાં વહાલાં લાગે છે વેણ, સાંભળ સહી મારી.”

“ ઘેલું કીધું ગામ ગોઠણાઉરે, એતાં કામણુ-ગારાં નેણ; સાંભળ સહી મારી.”

કવિ દયારામ.

“ ગામ સર્વને રે તેં ઘેલું કર્યું, અબો આ-અમારે હાય.”

હારમાળા.

ગામ માથે કરવું, કંઈ ખોવાયું હોય તેને માટે આખા ગામમાં શોધી વળવું.

ગામ હાલાવીનાખવું, જગત કરવું; ડો-

લાવવું; ઉશ્કેરવું; જગાડવું; હોકારા પાડી ચંચળ-જગત-ધામધુમવાળું-ગાજતું કરવું. ગામનું પાપ, ગામના લોકને દુઃખ દેતું માણસ; આમકંટક.

ગામનો ઉતાર, ગામનો ખરાબમાં ખરાબ માણસ; આમકંટક; ગામના સઘળા લોક પૈકી દુઃખ દેતો-જીલમગાર માણસ; ગામને કનડનારો.

ગામેગામનાં પાણી પીવાં, ઘણી મુસાફરી કરી હોશિયાર બનવું; બહુ બહુ ભતનો-ઠેર ઠેરનો અતુભવ મેળવી પાકા થવું.

ગાયકવાડી ચાલવી, અવ્યવસ્થા-અધેર ચાલવું. (પ્રથમ ગાયકવાડી રાજ્યમાં બહુ અધેર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

ગાય વીઆવી, જે કે તે કરતાં વધારે છોકરાં (નાનાં) સાથે જમવા બેસાં હોય તો કોની ગાય વહેલી વીઆય છે એમ વડિલ તરફથી તેઓ ઝટ ખાઈ લે અથવા કાંઈક વધારે ખાવાની લહેજતમાં પડે એટલા માટે પોતાની તરફ ધ્યાન ખેંચતાં કહેવામાં આવે છે.

ગાયના લાઘ જેવું, મૂર્ખ; ખુડયત્ત; સમજ-વ્યું કંઈ ન સમજે એવું.

ગાયતું લેંસ તળે અને લેંસતું ગાય તળે, અવસ્થા વિનાતું; અગડ અગડ; જ્યાં નોંધએ ત્યાં નહિ અને ન નોંધએ ત્યાં ખરું; અવ્યવસ્થિત; ગરબડ સરખડ; ઊંધું છતું-સથરપથર કરી મૂકેલું એવું જે કંઈ તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ગાલપર ગાલ ચઢવા, ગાલ પુષ્ટ થવા; બેવડા થવા હોય એમ જણાવું.

ગાલમાં હસવું, મંદ મંદ હસવું; મોઢું મલકાવવું; બહારથી ગંભીર ચહેરો રાખી મનમાં હસવું; ઘંત ન જણાઈ આવે એવી રીતે હસવું.

ગાલવું કાઢવું; જે કરવું નોંધએ તે બહાનું કાઢી ન કરવું.

“ બાઈમાણસ સાથે એકાંતમાં હવે ન રહેવું એવી મનમાં ગાંઠ વાળી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ મારવી, ઉપર કે નીચેનાં કલાં આગળ કનકવો વધારે લોટે અગર વધારે લોટતો હોય તો તે કમી લોટે એટલા માટે ગાંઠ બાંધવી.

ગાંઠગડકો, કુડકપટ; વાધોવચકો; બાધ; સંશય; વહેમ; ખટકો.

ગાંઠનું ગોપીચંદન, ગાંઠનો-પોતાનો જ ખર્ચ; ગેરફાયદો; (-કરવું-ખોવું-ધસવું એમ કહેવાય છે)

“ ને વિકાનોને ખખવાનો એક શોખ જ પડી ગયો છે-લાજીવાનું વ્યસન જ લાગ્યું છે તે ફક્ત ગાંઠનું ગોપીચંદન કરીને પણ એ કામ ખજાવે છે ”

પ્રિયંવદા.

“કવિ થવા કો ન કરે મન તેનાં એ કારણ, ગાંઠનું ગોપીચંદન ધસવાનો ખેલ છે. ”

વિજયવાણી.

ગાંઠે કરવું, સંગ્રહ કરવો (પૈસાનો.)

‘ એણે હીક પૈસો ગાંઠે કર્યો છે ! ’

ગાંઠે બાંધવું, પોતાનું કરી લઈ પાસે રાખવું-કબજામાં રાખવું.

“ વહુને પિયર તરફથી ને મજે તે સા-સુને નહિ આપતાં પોતાની ગાંઠે બાંધે છે. ”

ગાંઠું ઘેલું થવું, કુરખાન થવું; ઘેલા થવું; ચક્રિત થઈ જવું; વિસ્મય પામવું. (હર્ષમાં અથવા પ્રેમના આવેશમાં.)

“ તે પુત્રીનાં માંબાપ એને જોઈ ગાંઠાં ઘેલાં બની ગયાં હતાં. ”

નવીપ્રજા.

ગાગર જેવડું પેટ, મોટું પેટ (કદમાં.)

સાગર જેવડું પેટ એ ઉદારતામાં.

ગાજર તાણવું, ગાજરના જેવા આકારનું કપાળે ટીકું કરવું (મસ્કરીમાં.)

“ ગજે મોટા રક્ષકના મણકાની માળા પ-

હેરેલી હતી ને કપાળે ગાજર તાણું હતું, ”

તારાબાઈ.

ગાડરિયા પ્રવાહ, ગાડરની પેઠે એકે કથું તે-મ ખીજાએ કરવું, એવી ને રીત -ન્યાય તે; વિચાર કયાં વિના એકની પાછળ ખીજાએ ધસડાવું તે. ગાડરિયા સંધ પણ કહેવાય છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે,

ગતાનુગતિકો લોકો

ન લોકઃ પારમાર્થિકઃ

તાતસ્ય કૂળોઽમિતિ

ક્ષારા મૂઢઃ પિવત્યપઃ ॥

ગાડાના પૈડાજેવો (રૂપિયા,) ગોળ મટા-ળ અને ઘણા જ નરનો; ઘણી જગાએ કામ આવે તેવો.

ગાડાના હડા જેવડું નાક, ઘણા મોટું નાક; પ્રમાણમાં નેવડું જોઈએ તેથી વધારે મોટું.

ગાડું ગખડાવવું, કામ બંધ ન પડવા દેતાં આગળ ચલાવવું. (ધીમેધીમે થતું હોય તે.)

ગાડું ચાલવા દો, કામ આગળ થવા દો; ધીમેધીમે આગલ વધો; થોભો-અટકો નહિ.

ગાડે ગાડાં આખર, એઆખર (વાકામાં.) તામીચા લુચ્યાને વિષે ખોલતાં એ વપ-યછે.

આખર ઉલ્લસાર્થ જાયછે-વેરાઈ જાયછે એમ પણ ખોલાયછે.

ગાડે ચઢીને ગ્રહણ જોવું, તારી માએ ગાડે ચઢીને ગ્રહણ જોયું હતું કે શું? એમ ગ્રહણઘેલા છોકરાને વિષે ખોલતાં વપરાયછે.

ગાડે ચઢીને મોત આવવું, આચિંતું આવી બનવું.

“ પછી પડિતોએ વિચાર કર્યો કે હવે ગાડે ચઢીને મોત આવ્યું. ”

જોનસુખોધરતનમાળા.

ગાડે જોડાવું-જોતરાવું, બળદ ગાડે જોતરાયા હોય એવી સ્થિતિમાં આવવું; પીડામાં પડવું; કોઈને કોઈ તવા કામમાં કે જ-

જાળમાં પહેલવહેલું નાખ્યું હોય એવી સ્થિતિમાં આવી પડ્યું; દુઃખ દેતું-હરકત કરતું-કંટાળો આણતું જે કામ તેમાં નવું સવું થુથાવું.

૨. સંગતિદોષ આવ્યા; કોઈનું જોઈને તેના જેવું કરવું; દેખાઈખી કરવું (નકારી ખાખતમાં.)

‘તું એ તેની સાથે પાછો ગાડે જોડાયો?’ ગાદીએ બેસવું, રાગની આણુ ફરવી; અમ્લ ચાલુ થવો.

ગાખડી મારી જવું; એકએક ગેરહાજર થઈ રહેવું અથવા ખડાનું કાઢી જવું રહેવું; મોઢું દેખાડી જઈએ એમ કલા સિવાય પોઆરા ગણવા. (કોઈ કામમાંથી દે જવાખડારીમાંથી છટકી જવા સાર)

ગાખડું પૂરાવું, ખોટ-તુકસાન-ખાડા પૂરાવા. (કરજ વગેરેના)

‘તેનું ગાખડું પૂરાવું’ બહુ મુશ્કેલ છે.) ગાલ્લા કાઢી નાખવા, માર મારીને કે અનિશય કામ કરાવીને ઘાલુ-ભેંચા કાઢી નાખવા; હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરી નાખવાં; આટો કાઢી નાખવો.

ગામ ગાંડું કરવું, રૂપ-ગુણ-ખુખીથી વશ કરી નાખી મોહ પમાડવો-મોહ પમાડી સમાજને ગાંડા નેવો કરી મૂકવો.

“ નંદ નંદન અલખેલકોરે, એનાં વહાલાં લાગે છે વેણુ, સાંભળ સહી મારી.”

“ ઘેલું ક્રીધુ ગામ ગોકળાઈરે, એનાં કામણુ-ગારાં નેણુ; સાંભળ સહી મારી.”

કવિ દયારામ.

“ ગામ સર્વતે રે તેં ઘેલું કર્યું, અઁબ્યો આ-અમારે હાય.”

હારમાળા.

ગામ માથે કરવું, કંઈ ખોવાયું હોય તેને માટે આખા ગામમાં શોધી વળવું.

ગામ હાલાવીનાખવું, જગૃત કરવું; ડા-

લાવવું; ઉશ્કેરવું; જગાડવું; હોકારા પાડી ચંચળ-જગૃત-વામધુમવાળું-ગાજતું કરવું.

ગામનું પાપ, ગામના લોકને દુઃખ દેતું આણુસ; આમકંટક.

ગામનો ઉતાર, ગામનો ખરાબમાં ખરાબ માણસ; આમકંટક; ગામના સવળા લોક પૈકી દુઃખ દેતો-જુલમગાર માણસ; ગામને કનડનારો.

ગામેગામનાં પાણી પીવાં, ઘણી મુસાફરી કરી હોશિયાર બનવું; બહુ બહુ જાતનો-ઠેર ઠેરનો અતુભવ મેળવી પાકા થવું.

ગાયકવાડી ચાલવી, અવવસ્થા-અધેર ચાલવું. (પ્રથમ ગાયકવાડી રાજ્યમાં બહુ અધેર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

ગાય વીઆવી, ખે કે તે કરતાં વધારે છોકરાં (નાનાં) સાથે જમવા બેઠાં હોય તો ‘કોની ગાય વહેલી વીઆય છે’ એમ વડિલ તરફથી તેઓ ઝટ ખાઈ લે અથવા કાંઈક વધારે ખાવાની લહેજતમાં પડે એટલા માટે પોતાની તરફ ધ્યાન એવ્યતાં કહેવામાં આવે છે.

ગાયના લાઇ જેણું, મૂર્ખ; બુઝવણ; સમજાવ્યું કંઈ ન સમજે એવું.

ગાયનું લેંસ તળે અને લેંસનું ગાય તળે, અવસ્થા વિનાતું; અગડં બગડં; જ્યાં જોઈએ ત્યાં નહિ અને ન જોઈએ ત્યાં ખરું; અવવસ્થિત; ગરબડ સરખડ; બિંધુ છતું-સથરપથર કરી મૂકેલું એવું જે કંઈ તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ગાલપર ગાલ ચઢવા, ગાલ પુટ થવા; ખેવડા થવા હોય એમ જણાવું.

ગાલમાં હસવું, મંદ મંદ હસવું; મોઢું મલકાવવું; બહારથી ગંભીર ચહેરા રાખી મનમાં હસવું; દાંત ન જણાઈ આવે એવી રીતે હસવું.

ગાલવું કાઢવું; જે કરવું જોઈએ તે ખડાનું કાઢી ન કરવું.

ગાળિયું કાઢી નાખવું, કામ કરતાં પ્રય-
માંથી જતા રહેવું; યુક્તિ કરી બધનમાંથી
છટકી જવું-મુક્ત થઈ જવું; માથે નાખેલા
કામમાંથી ખસી જવું; જે કરવું જોઈએ તે
ખઠાનું કાઢી ન કરવું.

“ખાવાપીવામાં તેને કોઈ તરેહની
હરકત પડવા દેતી નહિ; કોઈ વાર અળ-
સાઈને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય
તો મોંએ ચઢાવેલી કનલક્ષ્મી તેનું ટદું
ચાલવા પણ ન દે.”

એ બેહેનો.

ગાળી ગાળીને, (કામ કરવું), વિચારીને
વિચારીને; સમજ સમજીને. સાત ગળણે
ગાળીને પણ બોલાય છે.

ગાળે ગાળે ઘોણું, ઉપરા ઉપરી ગાળો ભાંડી
હલકું પાડવું.

ગિફ્તા ગણાવા, નિંદા થવી. ગિફ્તા ઉડા-
વવા-કરવા-ગણવા એમ પ્રયોગ થાય છે.
‘તેના બહુ ગિફ્તા ગણાય છે.’

ગીત ગા ગા કરવું, ઉપકાર વગેરે કથું હોય
તે વારંવાર કહી બતાવવું; વખાણ કર્યાં કરવાં.
ગાયું ગાવું પણ બોલાય છે.

“તાઈ ગાયું ગાય રે બાઈ ગોરાંદે.”

દેશી ગીત.

ગુણા ભરી જવા, (ગુણ=દાણા ભરી ગધેડા
ઉપર લાદવાની કોથળી, તે ઉપરથી) સર-
સામાન લઈ જતું રહેવું; નાશી જવું; પો-
બારા ગણુવા; ઘર વાખરો ઉપાડી જવો.

ખડીયા ભરવા પણ બોલાય છે.

‘અધિકારીની બદલીની સાથેજ જડભ-
રત આશ્રિતોને ગુણા ભરવા પડે છે.’

ગર્ધવસેન.

ગુંદરીઝિં ચોટવું, લક્ષ્મી વળગવું; છુટકો ન
થાય એવી પીડા વળગવી.

“નથી માતાપિતા સહુ ખોટું છે.

એ તો તને માયાનું ગુંદરીઝં ચોટવું છે.”

કવિ આપ્ર.

ગુંદીપાક આપવો, (વાંકામાં) મુઠીએ મુઠીએ
મારી નરમ કરવું; નરમ ઘેંસ કરવું.

“માર્ગમાં જે માણસ મળતું ગયું તેને
ગુંદીપાક ખવરાવીને સંતાડેલો ખમતો
ખોળી આપવાની ફરજ પાડવા માંડી.”

કુંવારી કન્યા.

ગુમ ગંગા, જેના મનનો મર્મ ન જણાય
એવી સ્ત્રી. (શિવની જટામાં સંતાઈ રહેલી
તે ઉપરથી)

ગુમડે ઘસી ચોપડવાનો? મતલબ કે શા
અર્થનો? જે માણસ કોઈ જરૂરને પ્રસંગે
કામમાં ન આવતું હોય તેને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

“ગુણસુંદરી ભૂખે મરે તો સાહસરાય
એને ઝેર ખાવા કોડી સરખી આપવાનો
હતો? અને દુઃખ્યાનું પંદરું અત્યારે
ગુમડે ઘસી ચોપડવાના કામનું? નહિ, એમ
હું નહિ થવા દઉં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગુરૂ આદેશ, કાનફટા વગેરે નાથ લોટા એક
ખીજીને મળતાં એમ બોલે છે.

ગુરૂ મંત્ર મૂકવો, ચેતવવું; બણાવવું; ઈસારો
કરવો; ઉશ્કેરવું.

ગુરૂ મળવાં, પોતાનાથી ચઢિયાતા ગુણવાળો
અથવા પોતાનેજ બોધ આપનારો ખીજો
કોઈ અધિક શક્તિવાળો મળવો.

“તું પણ મારો ગુરૂ મળ્યો, અલ્યા
મારૂંજ ખુન?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગુલાખી ઊંધ, (ગુલાખના પુલમાં માર્દવવ
અને આહ્વાદત્વના ગુણ છે તે ઉપરથી)
ઘણી મીઠી ઊંધ.

“સવારના પહોરની ગુલાખી ઊંધ ખો-
વરાવી અર્ધ વગરનું રોજ હડેલહોમ કરાવો
છો એમાં શા માલ છે?”

ગર્ધવસેન.

ગોકુળપુરી. ઊંચાંછોકરાં. ચાકર નકર. ટો-

રહાંપર જ્યાં પુષ્કળ હોય એવું ઘર કે ગામ.

‘ઘરમાં ગોકુળપુરી જેવું લાગે છે.’

ગોકુળયો રોગ, કામથી-વિરહથી થતો રોગ-પીડા.

“આ જૈરી, અરે, નાની છોકરીના મોં ઉપર કાંઈ રોગ તો જણાતો નથી; એને તો ગોકુળીઓ રોગ થયો છે.”

ભટનું ભોપાળું.

ગાખી નાખવું; (ચુપ=ખૂમ પાડી તે ઉ-રથી) અંધમૂક કરી નાખવું. ધમકી આપતાં પણ વપરાય છે. ‘બહુ બોલ્યો તો ગાખી નાખીશ.’

ગોચલાં ગણવાં, મનમાંને મનમાં કોઈ અ-સુક બાબતને માટે તર્ક વિતર્ક કે શંકા ઉ-ઠાવ્યાં કરવી; દૃઢ નિશ્ચય પર આવી વા-તનો ખુલાસો ન કરવો.

“એ કેન્ટોનિયો પૈસા વાસ્તે થ્રેલો આ-તુર હતો તેથી શાઈ લોક મનમાં ગોચલાં ગણે છે ને કંઈ ઉત્તર આપતો નથી.”

શે. કયાસમાજ.

ગોટપીટ કરવું, અંગ્રેજ ભાંગુ તૂટું બોલવું. ગોટીધાલ્યો, (ગળે ગોટી-નાની સરખી ગાંઠ નીકળે છે ત્યારે બરાબર ખવાતું નથી તે ઉપરથી) એ પ્રયોગ બાળકોને લાડમાં ધમકાવતાં વપરાય છે.

ગોટો ધાલવો; ઉકેલ-ખુલાસો ન માલમ પડે તેમ અસ્તોવ્યસ્ત કરી નાખવું; ગુચ્છવણુ-ભૂલ કરવી;

૨. રૂપિયા વગેરે લઈ જાતુંમાતું નાશી જવું.

૩. દેવતા મૂકવો.

૪. વચ્ચે કાંસ મારવી; અડચણ આ-ણી મૂકવી; સલાહસંપ આલતો હોય ત્યાં કુસંપ કરાવવો.

ગોટો વાળવો; બિધુ ચતું કરી નાખવું; ઉ-

ચલપાથલ કરી ગોટાળો-ગરબડ કરી મૂ-કવી. (કામમાં)

“ઉપરીઓ ફરીયાદ કરનારને ગમે તેમ સમજાવી કાઢી મૂકે અથવા કામ ચલાવ-વાની જરૂર પડે તો તેમના કામનો ગોટો વાળી ઉડાવી દે.”

ગર્ધવસેન.

૨. બોલવામાં લથડવું; અટકી પડવું; અચકવું. ‘તેણે હવે ગોટા વાળવા માંડ્યા.’

૩. રૂપિયા વગેરે લઈ જાતુંમાતું નાશી જવું.

૪. ગુચ્છવણુ-ભૂલ કરવી.

ગોણણી વાળવી, સુવાસણને જમાડવી.

ગોથ ખાવી-મારવી, કનકવાતું ઉઘે માથે નીચું વળી જવું-સુઈ જવું.

ગોથું ખાવું, છેતરાવું; ભૂલ કરવી; ભૂલાવા-માં પડવું; ગફલત કરવી.

“કનકમાલિકાને સુવર્ણસરોજિકામાં શોધ કરવા મોકલી તે ત્યાંની ત્યાંજ રહી, ગોપબંધુએ એને પણ ગોથું ખવરાવ્યું છે કે શું? જો એમ ન હોય તો આટલી બધી વાર કેમ લાગે?”

સત્યભામાખ્યાન.

‘તેણે તે કામમાં જખડું ગોથું ખાધું.’

“જેવું કામ તે તેણે થાય, ખીજા કરે તે ગોથું ખાય.”

પ્રાચીન કાવ્ય.

ગોથું મારીને સુઈ જા એટલે ઉઘે માથે પડી રહે.

ગોધરાની ડાકણ, (ગોધરા તરફ ડાકણો બહુ હોય છે તે ઉપરથી) ગોધરાની ડા-કણ જેવી દેખાતી હરકોઈ અને વિધે જો-લતાં વપરાય છે. (બેડા કે પંચમહાક જીલ્લા તરફ)

ગોધે આપવું, ગાયે સવાળે આવવું

ગોપીચંદન કરવું; વસ્તુને લાગી તોડી તેનું નામ ન રહે તેમ કરવું; સંહાર કરવો.

૨. તુકસાન કરવું; ખિગાડ કરવો.

ગોફણિયા લાડુ, ગોફણમાંના ગોળા નવા નાના થોડા ધીના ગળડતા લાડુ.

ગોવર્ધન પર્વત, અત્રતો મોટો નથો.

ક્રાંતિક શુદ્ધ ૧ ને દિવસે ગોવર્ધન પર્વતને નિમિત્તે અત્રતા સમુદાયનો ગોવર્ધન કરી તે ગોવર્ધન સહિત શ્રી કૃષ્ણ પ્રીત્યર્થ ગોવર્ધન પૂજન ગોપાલપૂજનાત્મકં મહોત્સવં કરિષ્યે । એવો સંકલ્પ કરી ગોવાળોની પૂજા કરવાની શરૂ છે, એ શરૂમાં પોતાની સંપત્તિ પ્રમાણે મહા નૈવેદ્ય (અત્રતો પર્વત કરી) દેવામાં આવે છે તે ઉપરથી ભાણામાં બહુ પીરસાયું હોય ત્યારે કહેશે કે આ શો ગોવર્ધન પર્વત પૂર્યો છે ?

ગોરસો ધાલવો, રસતો ન નીકળે; કામમાં સૂઝ ન પડે એવી સાંકડમાં આણી મૂકવું; ચુથારો કરી, મેલવો; નીકાલ ન થાય ને ખોટી થઈ રહેવું પડે એવી અડચણ લાવી મૂકવી.

૨. ધુમાડું; ધુધવાડું મોઢું રાખવું.

૩. વરસાદ ચઢી આવવો.

ગોલખમાં નાખવું—મૂકવું, ઠેકાણે કરી દેવું; ગદ્દામાં મેલવું; પોતાનું કરીને પોતાના કબજામાં રાખવું.

ગોવાનું ગડગડિયું, (ગડગડિયું—ગડગડ થતા અવાજવાળું શ્રીફળ કોષ્ટને વિદાય કરતી વખતે આપવાની શરૂ છે. ગોવામાં શ્રીફળની છત વિશેષ છે તે ઉપરથી ગોવાનું ગડગડિયું અને તેના લાક્ષણિક અર્થે) રંગ; બરતરફ; શ્રીફળ; વિદાયગિરી.

“ દાવાનળ વખતે જમ લીડું સુકું સર્વ બળીને ખાખ થઈ જાય છે તેમ અધિકારીની બદલી થતાં નાલાયક આશ્રિતોની

સાથે ભોગભોગે સારો નોકર રહી ગયો હોય તેને પણ ગોવાનું ગડગડિયું મળે છે.” ગર્ધવસેન.

ગોળ ખાધા સાથે કામ, ખીજી લખ્ખન-છખ્ખનમાં ને પડતાં ફાયદો મેળવ્યા સાથે કે અર્થની સિદ્ધિ સાથે કામ.

“ આપણે ગોળ ખાધા સાથે કામ રાખવું; તેની હાએ હા ભણીને હળવે હળવે બધું કામ કાઢી લેવું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ વયસ્થ, આ અવસર ગમે ત્યાં બેસી ગોળ ખાઈ લીધા જવો છે.”

તપત્યાખ્યાન.

ગોળગોળ, મતલબ ન સમજાય તેવું; ગરબડિયું; અડધુપડધું; અહિંનું તહિંનું. ગોળ-ગોળ કરી નાખવું એટલે મીઠું ખોલી સામાનું મન પીગળાવી દેવું; ગોળ જેવું નરમ કરી દેવું; મન પલાળવું; પોતાના મતમાં લાવવું.

“ વાક્યાતુર્યથી સરદારઆએ સુખાને ગોળ ગોળ કરી નાખ્યો, અને વાતમાં ને વાતમાં કહ્યું કે સુખાસાહેબ, શોખીન થઈ કેમ ભૂલો છો ?”

ગુ. જીની વાર્તા.

ગોળધાણા વહેંચવા, વધામણીમાં અથવા સારા કામના આરંભમાં ખુશખબતી દાખવવા ગોળધાણા વહેંચવાની રીત છે તે ઉપરથી ખુશખબતી થવી; ગલ્યાં મોઢાં થવાં; વિજય—ફતેહ થવી; આનંદ દર્શાવવો.

ગોળ ભમરડા જેવું, ન સમજાય તેવું.

૨. ભમરડાના આકારનું; મોઢું મીઠું; રહ; ખાતલ.

ગોળવાળી જીભ, મીઠી-મધુર શબ્દો બોલનારી જીભ. “ એની જીભમાં ગોળ છે ” એમ પણ બોલાયછે.

ગોળના પાણીએ ન્હાયા, છેતરાઈ ગયા;
ભૂલ થાપ ખાધી; ભૂલાવામાં પડ્યા.

“આવ્યા એવા ન્હાએ ને ગોળના પાણી
એ ન્હાએ” એ કહેવત છે.

ગોળનું ગાકું, ખુશાલી ઉપજે ને મોઢાં ગ-
ળ્યાં થાય એવો કોઈ મોટો લાભ.

“રામ નામની ધુન લગાવે, અલમસ્ત
ભેગી અનેક, ત્યારે યાદ પરશુરામ કરાવે
વિસરાવી વાણીને વિવેક, ગોળનું ગાકું ઠા-
એરે, કમ્મકુટ કેતી કહું.”

ધીરો ભક્ત.

“એ ત્યાપાધીશની પાસે એકાદ મુકદ્દમો,
ટોટો કે દરિયાદ. આવી કે જાણે ગોળનું ગા-
કું મળ્યું.”

કૌતુકમાળા.

ગોળમટોળ, મીઠું; અને તે પરથી લાક્ષ-
ણિક અર્થે શન્ય; રહ; ખાતલ.

ગોળાને તળિયે તાવ આવ્યો, તાવ આવ્યો
ન હોય અને શરીર ગોળાના તળિયા નેવું
કહું હોય તેમ છતાં કોઈ કહેશે કે મને તા-
વ આવ્યો છે તો તેને કહેવામાં આવે છે કે
શું તને ગોળાને તળિયે તાવ આવ્યો છે ?
(મશ્કરીમાં.)

ગોળી એસવી, ઘોડકા પહોંચવો; માણસ
અથવા પૈસા સંબંધી મોટું તુકસાન થવું;
માણસ અથવા પૈસા દે ભાગી જવું.
એ બિચારા ને ઘેર ગોળી બેઠી.”

“આ તો કંસારના મેમાન છે તેથી પાંચ-
સાત રૂપિયાને ઘેર ગોળી આવે એવું છે.”

કૌતુકમાળા.

ગોળી વાગવી, ગોળી વાગી હોય તેવી દશા
થવી; ઘોડકા લાગવો; માર્યું જવું.

ર. એકાએક અડચણ આવી પડવાને
લીધે કંઈ કામ ન થઈ શકવું.

ગોળીએ પડવું, કોઈ ઘોડા-તુકસાનને લીધે
માર્યું જવું.

“બુદ્ધિ રણમાં પડી ગોળિયે, શૈથ્ય થયું
દીસે વાયેલ; માથું રે’ ઘડપર ચોટયું પણ,
પડે પાવડું ડક હેડળ.”

પાણિપત.

ગોળીનું પાણી સુકાવું, માણસે ભાગી જવું;
માણસ કે પૈસા તરફનું મોટું તુકસાન થવું.
‘કંકાસથી ગોળીનું પાણી પણ સુકાય.’

ગોળે વીંટાળીને કહેવું, સામા માણસને
સાફ લાગે એમ મધુર શબ્દોથી બોલવું;
ઉપર ઉપરથી મધુર શબ્દો વાપરી પોતાને
જે કહેવું હોય તે બંધ એસતું કહેવું.

ગોળો ગબડાવવો, વચમાં દરકત કરવી; અ-
ડચણ નાખવી (કોઈ બોલીને અથવા કોઈ
ન જાણે એમ યુક્તિથી-પ્રપંચથી.)

ભવિષ્ય ભાવનાના રંગપર ચઢી મિથ્યા
મનોરાજ્યના ગેબી ગોળા તે ગબડાવવા
લાગ્યો.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

“માણસે એકાં એકાં ઘડપણમાં કેવા ગોળા
ગબડાવે છે તે કંઈ જાણ્યું કે? ખીલ પત્તી
ની તપાસ કરાવે છે.”

તપત્યાખ્યાન.

ગોળાને ગોદણ સાથે ગઈ, અલા બલા
બધી સામટી ટળી ગઈ, -જતી રહી; તમા-
મ નડતર દર થયું.

ગોળોપિંડાળો, ગોટાળો; ગરબડ ગોટા; જી-
ધું ચતું-સથર પથરકરી મૂકેલું તે.

“આ ઠેકાણે દારશી શબ્દ કેમ લખ્યો
ને આ ઠેકાણે સંસ્કૃત કેમ લખ્યો એવી
આભડછેટથી અમે ડરતા નથી પણ
અમુક વિચાર પદ્ધતિમાં ગોળોપિંડાળો
વળતો હોય તેથી અમે બહુ ભય પામીએ
છીએ.

પ્રિયવદા.

ગોળો વાળવો, જીધું ચતું કરી મેલવું; ન
સમજાય એવું સચરવચર કરી નાખવું;

અગડઅગડ—ભલિવાર વિનાનું ફરી બગાડી નાખવું.

ગૌડ બંગાળી, (ગૌડ અને બંગાળા એ દે-
શના લોકો જાદુઈ કળાને માટે પ્રખ્યાત છે.
તે ઉપરથી) જાદુગર—જાદુ મંત્ર જાણનારો.

૨. સાધારણ બુદ્ધિના લોકથી ન સમ-
જાય અને અચંપો લાગે એવી કૃતિઓ
જાણનારો; કારણ—યુક્તિ ન માલમ પડે એ-
વો અજ્ઞાન બેલ કરનારો.

ગૌમુખો વાધ, જેનું મોહું ગાયના જેવું ગ-
રીબ પણ કાળજી વાધના જેવું કૂર હોય
તે; અંદરથી વાધ જેવો નિર્દય પણ બહાર-
થી ગાય જેવો દેખાતો હોય તેવો પુરૂષ
અથવા સ્ત્રી.

અહ કંઠણ થવા, દિવસ વાંકા થવા; નસીબ-
દૈવ પ્રતિકૂળ થવું.

અહ ગામ જવા, દહાડા વાંકા હોવા; નસીબ
પ્રતિકૂળ હોવું; સારા અહ ઠેકાણે ન હોવા;
સિદ્ધર પાધરો ન હોવો.

૨. અક્ષય—શુદ્ધિ જવી.

“અરે પૂજા તો મારા દહાડાજ વાંકા બેઠા
છે અને મારા સમજના ગ્રહોએ ગામ જવા
માંડયું છે અને મારી દુર્દશા થવાનો સમય
પાસે આવતો જાય છે.”

કરણ ઘેલો.

“મારા અહ ગામ ગયા નથી કે એક વાર
વઢવા આવી, સોળ સહસ્ત્ર સાલ હોરાબાં અને
બીજી વાર વઢવા આવી કંઈનું કંઈ કરાવું?”

સલભામાખ્યાન.

“ભૂભાસ્કર કહે છે, જો, હવે કંઈ મારા
અહ ગામ નથી ગયા કે હું વિચાર કર્યા વિ-
ના તારી સાથે બોલું?”

ભામિનીભૂપણ.

અહ ઘરેણે મૂકવા, નસીબ પ્રતિકૂળ હોવું.

૨. અક્ષય ગુમાવવી; શુદ્ધિ બોવી.

“મારા અહ ઘરેણે નથી મૂક્યા તો, કે. હું
તમારું માનું—કદાપિ તમારું કહેવું અરે હોય
તોપણ.”

તપત્યાખ્યાન.

અહ વાંકા હોવા, સિતારો પાધરો ન હોવો;
દહાડા નબળા હોવા; નસીબ અનુકૂળ ન હોવું.

“મધુરીમેના મુખે, હરિ ગુણો સુશુતા પા-
ધરા થાય અહ હોય વાંકા.”

નર્મ કવિતા.

અહણુ કાઠવું, (ધરમાંથી), ધર લીંપવું, વાળ-
વું, ઝાડવું, ભીંતોને બાપરાં સાફ કરવાં, વળી
નવેણુ ધોળાવો, દીવીઓ ચાડાં વગેરે સાફ કરવાં,
કબેલાં, કોડીઆં વગેરે કાઢી નાખવાં, તમામ
વપરાતાં કપડાં ધોવાં વગેરે; ધર ધોળી કરી
ને સાફ કરવું.

ધ.

ઘઉં ભરવા જવું, મરી જવું.

(અગાઉ લોકો માળવામાં ઘઉં ભરવા જ-
તા હતા, તે ભાગ્યેજ પાછા ધર તરફ આ-
વી શક્તા હતા; કારણ કે તે વખતે ટ્રાંસિ-
યા અને ઇ.ગ. લોકોનો ભય બહુ હતો. તે
ઉપરથી)

ઘટસ્ફોટ કરવો, ફરીથી નજ કરવો એવા નિ-
શ્ચયથી સંબંધ છેલ્લો તોડી નાખવો; છેડા
છુટકા કરવા; (મોહને બાળીને ચીતા છાં-
ટ્યા પછી છેલ્લી ધારે તે ઠેકાણે મોહું ફે-
રવી તોડી કોડી નાખે છે, તે ઉપરથી લા-

ક્ષણિક અર્થે, અથવા ઘટસ્ફોટ સંબંધી ધર્મ
સિંધુમાં આ પ્રમાણે લખેલું છે—

यस्य घटस्फोटः कृतस्तेनसह

संभाषण स्पर्शादि संसर्गो न

केनापि कार्यः ।

करणे पतित तुल्यતા.

અર્થ.—જેનો ઘટસ્ફોટ કાપો તેની સાથે
બોલવું, સ્પર્શ ઇત્યાદિ સંબંધ કાણે પણ ક-
રવો નહિ, કરે તો તે પતિત સરખો થાય

છે તે ઉપરથી)

“ સુલતાનની પુત્રી સાથે પોતાના પુત્રનાં લગ્ન થાય તે ઉમેદ તો વજીરની પાર પડી પણ તેણે જોયું કે પોતાના પુત્ર પાંદો કસાવ કીધો છે કે હવે ધટસ્ફાટ કરવો ત્યારે તેવો નિશ્ચય જોઈ તે ઘણું ગમરાયો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૧. નિશ્ચય-નિકાલ જાહેર કરવો; તોડ કરવો; છેવટ આણવું.

૩. ઠેકાણે કરવું; મારી નાખવું. ટસ્ફાટ થવો; (પ્રેતને લઈ જતી વખતે આણીનો ધડો ફેડો નાખવાની રીત છે તે ઉપરથી) મોત ફરી વળવું; ધટસ્ફાટ થયો હોય તેવી દશા થવી; મોટી દુર્દશામાં આવી પડવું.

૨. ઠેકાણે થવું.

“ મારો ધટસ્ફાટ ત્યાં જ જાણે થઈ ગયો એટલે કે મારા સંસ્કારોનો પણ કાંઈ ઉપાય રહ્યો નહિ.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૩. જાહેર થવું.

હોના કળશિયા કરવા, નકામી ભાંગ ફેડ કરી તુકસાન વેઠવું; ખોટો ધંધો કરવો. હાઈ ધડાઈ ને ઠેકાણે આવવું, ઠોકર ખાઈ ખાઈને સુધરવું; અંતુભવી બનવું; પુષ્ટ થવું; પાંશરું થવું.

ભાઈ ધડાઈ ધડાઈને હવે ઠેકાણે આવ્યા છે.

હડી નાખવું, મારી મારી પાંશરું કરવું; માર મારવો. (ધાતુને ધડી ધડીને પાંશરી કરે છે તેમ) ધડાઈ જવું, એટલે માર ખાવો. ધડીઓ ગણવી, ધણીજ આતુરતાથી વાટ જોવાં કરવી;

૨. મરવાની તૈયારી પર આવવું.

“ મહમુદે પણ જાણી વાત કે, કુદાવિ ધોડા ચઢ્યો રણે; આવિ ઉમો ન્યાં હતું તિ

રૈરી, ભૂખિ પાણિપત ધડી ગણે.

પાણીપત.

ધડીઓ ગણાવી, (શાસ્ત્રમાં એમ મનાય છે કે માણસનું મુકરર આયુષ્ય હોય છે, ત્યાં સુધી તે જીવે છે. તે ઉપરથી બાકી રહેલી ધડીઓ પૂરી થતાં તેનો જીવ જવાનો એવા નિશ્ચયથી મરણપથારી પાસે સંગ્રામી વર્ગ બેસી રહે છે તે ઉપરથી) મરવાની તૈયારી થવી; અંતસમય નજીક આવવો. “ એક ગયો મશાણમાં, ખીજનું એસડ થાપે. ત્રીજની ધડીઓ ગણાય છે, ચોથાની કાકડી બંધાયે, સરજનહાર.

કવિ બાપુ.

ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં, સહજ વારમાં; જો જોતામાં; યોગીવારમાં.

“ આ પ્રવાસની વાત સાંભળવામાં લેસડિમોનાનું ચિત્ત એટલું બધું પરોવાતું કે જો કોઈ વેળા ઘરમાં કોઈ કામે બોલાવે તો તે વહેલી વહેલી ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં પરવારી ને ઝટ પાછી આવતી.”

શે. કથાસમાજ

“ મોટા મોટા મુનિષોનાં મત તો અપ્સરાઓ એ ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં ભંગ કરાયાં છે.”

નવી પ્રગ્ત.

ધડો ગાગર થવી, સારો નરતો (નિકાલ-ફેંસલો થવો; આખરનું પરિણામ આવવું. (કોઈ અનિશ્ચિત વાતને માટે વપરાય છે.)

“ આક્ર ઉપર પેડો ”-ધડો ઉતરશે કે ગાગર એ શામળ ભટ્ટની બંતાવેલી વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો છે.

ધડોધાટ, નિકાલ; ફેંસલો. ધડોધાટ કરવો એટલે મારી નાખવું; ઠેકાણે કરી દેવું; નિકાલ આણવો; ખરાબ દશાને પ્રાપ્ત કરવું; મોટા તુકસાનમાં આણી મૂકવું; ધડો ફટી જવા જેવી માહી દશા થવી. (જુઓ ધટસ્ફાટ કરવો.)

“ રણુજીતને રૂપાળી સાથે સંબંધ હતો, એ દુષ્ટરાયને માલમ પડવાથી એનો ઘડો ઘાટ કરવાનો વિચાર થયો. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર-

ઘડો ધ્રુવો, (જુઓ ઘટસ્ફોટ થવો.)

ર. હુપું રહેવું ને કંઈ ને ઉઘાડું પડવું;

જાહેર થવું. ‘પાપનો ઘડો ધ્રુવો.’

૩. (આયુષ્યનો) મરી જવું અથવા

મરી જવાજેવી હાલતમાં આવવું; મોટું

નુકસાન થવું; તંગીમાં આવી પડવું;

પાયમાલ થવું; નહિ જેવું થઈ જવું;

ખરાબખસ્ત થવું; દુર્દશામાં આવી પડવું;

ખરાબેહાલ થવું; ખંડિત થવું; પડી

ભાગવું; ધન્યાય નમઃ થઈ જવું.

“ ડંકો વાગ્યો આજ ખુબ સુધારા તણો ને

ઘડો ધ્રુવી ગયો ટપ વક્ષમ મંતનો ને; ”

નર્મ કવિતા.

ઘડો ભરાવો, ઠેક સૂધી પહોંચવું; શિખરે

પહોંચવું; અલ્લો અથવા શિક્ષા ને મળવા-

તું હોય તે મળવાની તૈયારી પર આવવું.

“ તેના પાપનો ઘડો હવે ભરાયો છે. ”

૨. (આયુષ્યનો) મરી જવાની તૈયારી

પર આવવું.

ઘડો લાડવો થવો, (પ્રેતશ્રાદ્ધ કર્યા પછી

ઘડા ઉપર લાડવો મૂકીને બ્રાહ્મણને આપ-

વામાં આવે છે તે ઉપરથી) મોત થવું;

મૃત્યુ પામવું.

૨. ખરાબ થવું; મોટી નુકસાનીમાં આ-

વી પડવું; ઘડો લાડવો થયો હોય એવી

દશા થવી. (લાક્ષણિક)

૩. પાર પડવું—થવું; એક નિશ્ચય

પર આવવું.

“ આ આખરના પ્રયત્ને હું તેના હાથમાં

સજડ સપડાઈ અને સુભાગ્યે કરીને આ પ્ર-

સંગે તમે ત્યાં હાજર હતા તેથીજ હું બ-

ચી, નહિતર મારો ઘડો લાડવો થવામાં

ખિલકુલ આંધી નહોતી. ”

અરેખિયનનાઈસ.

“ ને આપણો ઘડો લાડવો થઈ ગયો તો

કોઈ નથી રીસાવનાર કે મનાવનાર, માટે

ચાલો જઈ જુની આંખે નવા તમાસા ને-

ઈએ. ”

તપસ્યાખ્યાન.

ઘંટ વાગવો, ખાલી થઈ જવું; ખપી જવું;

વપરાઈ જવું. શંખ વાગવો પશુ બોલાય

છે. ‘ ઘરમાં ઘંટ વાગે છે. ’

ઘંટડી વગાડો, મતલબ કે ઘંટડી વગાડી ભી-

ખી ખાઓ-ભીખ માગો. ગોંસાઈ લોકો

વગાડી ભીખી ખાયછે તે ઉપરથી અમુક

વસ્તુ ખુટી પડેછે ત્યારે એમ બોલાયછે.

ઘંટોટકારો કરવો, ઘંટીના અવાજની પેઠે વા-

રંવાર ટકાર ટકાર-ટોક ટોક કરવું.

ઘંટીનું પડ ટાંગવું—(ડાકે), ઘંટીનું પડ

ટાંગવા જેવું કોઈ વસમું લાગે એવું કામ

વળગાડવું.

ઘણુ વખતે સાપ કાઢવો, અણીને પ્રસંગે

વચમાં ચટકાવ નાખવો.

ઘણાં વાનાં, ઘણી રીતની સમજણ; બહુ બ-

હુ રીતે સમજવું તે.

૨. ઘણો વખત રોકે એવું કામ શરૂ

કરવું અને પછી તે ઉતાવળથી પૂ-

રૂ કરવાની આશા રાખવી.

ઘણાઘણી, ઘણો રનેહ-વ્યવહાર.

ઘણું કરવું, ઘણાં ઘણાં વાનાં કરવાં; બહુ

બહુ રીતે સમજવું.

ઘણું હોવું, ઘણો મંદવાડ હોવો.

‘ હાલમાં એને ઘણું છે માટે નેવા

નઓ. ”

ઘનચક્ર, (ઘન-વાદળ+ચક્ર) ઘનચક્ર-વાવા

ઝડમાં ચઢેલું-વાયે ચઢેલું તે ઉપરથી ઉ-

ધાનપાયા; વલવલતું; ચરકેલ; ઉડાઉ ત-

ખિયતનું; વાદંડી; કુદંગી.

ઘનપાઠી વેદીઓ, (વેદ ભણવાના એક

પ્રકારને ઘનપાઠ કહે છે તે ઉપરથી) સાર

“ રણજીતને રૂપાળી સાથે સંબંધ હોતો,
એ દુષ્ટરાયને માલમ પડવાથી એનો ધડો
ઘાટ કરવાનો વિચાર થયો. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર-

‘ ધડો પુટવો, (જીઓ ઘટસ્ફોટ થવો.)

૨. છુપું રહેલું જે કંઈ તે ઉઘાડું પડવું;

બહાર થવું. ‘પાપનો ધડો પુટવો.’

૩. (આયુષ્યનો) મરી જવું અથવા

મરી જવાનેવી હાલતમાં આવવું; મોટું

તુકસાન થવું; તંગીમાં આવી પડવું;

પાયમાલ થવું; નહિ જેવું થઈ જવું;

ખરાબખસ્ત થવું; દુર્દશામાં આવી પડવું;

ખરાબેહાલ થવું; ખંડિત થવું; પડી

ભાગવું; ધમાય નમઃ થઈ જવું.

“ ડંકો વાગ્યો આજ ખુબ સુધારા તણો જે

ધડો પુટી ગયો ટપ વક્ષમ મતનો જે;”

નર્મ કવિતા.

ધડો ભરાવો, હેઠ સૂધી - પહોંચવું; શિખરે

પહોંચવું; બદલો અથવા શિક્ષા જે મળવા-

નું હોય તે મળવાની તૈયારી પર આવવું.

“તેના પાપનો ધડો હવે ભરાયો છે.”

૨. (આયુષ્યનો) મરી જવાની તૈયારી

પર આવવું.

ધડોલાડવો થવો, (પ્રેતશ્રાદ્ધ કર્યા પછી

ઘડા ઉપર લાડવો મૂકીને બ્રાહ્મણને આપ-

વામાં આવે છે તે ઉપરથી) મોત થવું;

મૃત્યુ પામવું.

૨. ખરાબ થવું; મોટી તુકસાનીમાં આ-

વી પડવું; ધડો લાડવો થયો હોય એવી

દશા થવી. (લાક્ષણિક)

૩. પાર પડવું—થવું; એક નિશ્ચય

પર આવવું.

“ આ આખરના પ્રયત્ને હું તેના હાથમાં

સજડ સપડાઈ અને સુભાગ્યે કરીને આ પ્ર-

સંગે તમે છાં હાજર હતા તેથીજ હું બ-

ચી, નહિતર મારો ધડો લાડવો થવામાં

મિલકુલ આદી નહોતી. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ જે આપણો ધડો લાડવો થઈ ગયો તો
કોઈ નથી રીસાવનાર કે મનાવનાર, માટે
ચાલો જઈ જીતી આંખે નવા તમાસા જે-
ઈએ. ”

તપસ્યાખ્યાન.

ધંટ વાગવો, ખાલી થઈ જવું; ખપી જવું;

વપરાઈ જવું. શંખ વાગવો પણ બોલાય

છે. ‘ ધરમાં ધંટ વાગે છે. ’

ધંટી વગાડો, મતલબ કે ધંટી વગાડી ભી-

ખી ખાઓ-ભીખ માગો. ગોંસાઈ લોછા

વગાડી ભીખી ખાયછે તે ઉપરથી અમુક

વસ્તુ ખુટી પડેછે ત્યારે એમ બોલાયછે.

ધંટીટકારો કરવો, ધંટીના અવાજની પેઠે વા-

રંવાર ટકાર ટકાર-ટોક ટોક કરવું.

ધંટીનું પડ ટાંગવું-(ડોકે), ધંટીનું પડ

ટાંગવા જેવું કોઈ વસમું લાગે એવું કામ

વળગાડવું.

ધણ વખતે સાપ કાઢવો, અણીને પ્રસંગે

વચમાં ચટકાવ તાખવો.

ધણાં વાનાં, ધણી રીતની સમજણ; બહુ બ-

હુ રીતે સમજાવવું તે.

૨. ધણો વખત રોકે એવું કામ શરૂ

કરવું અને પછી તે ઉતાવળથી પૂ-

રું કરવાની આશા રાખવી.

ધણાધણી, ધણો રતેહ-વ્યવહાર.

ધણું કરવું, ધણાં ધણાં વાનાં કરવાં; બહુ

બહુ રીતે સમજાવવું.

ધણું હોવું, ધણો મંદવાડ હોવો.

‘ હાલમાં એને ધણું છે માટે જેવા

ભાગ્યો. ”

ધનચક્ર, (ઘન-વાદળ+ચક્ર) ધનચક્ર-વાવા

ઝડમાં ચઢેલું-વાયે ચઢેલું તે ઉપરથી ઉ-

ધાનપાયા; વલવલતું; ચરકેલ; ઉડાઉ ત-

બિયતતું; વાદંડી; કુંઢંગી.

ધનપાઠી વેદીઓ, (વેદ ભણવાના એક

પ્રકારને ધનપાઠ કહે છે તે ઉપરથી) સાર

“ ખાર ઉપર એકનો સમો થવા આવ્યો તે વારે ખાપ દીકરા કેડે તરવારને હાથમાં ખાતરિયાં લઈ નીકળી પડ્યા, કોનું ધર ફાડવું તેનો વિચાર કરવા લાગ્યા; ખાપ કહે ખમી શકે એવા આશામીને મારવો, માટે ચાલ રાજના મહેલમાં. ”

સાસુ વહની લડાઈ. ધર ફુટવું, ધરની ગુપ્ત વાત ધરનાંજ માણસે બહાર પાડવી; ધરમાં જ પુટ-કુસંપ આવો; કરેલા સંપમાંથી છૂટા પડવું; કે છૂટા પડી સામે થવું.

“ રાવણનો ભાઈ વિભીષણ પુટયો એ રાવણનું ધર પુટવું કહેવાય. ”

“ પણ તુંજ ધર પુટેલ, ત્યાં શી કરવાની વાત; રે, રે, ધર પુટયા થકો, ધણી ઉપજી ધાત. ”

પ્રતાપનાટક.

‘ ધર પુટે શત્રુ કાવે ’ એ કહેવત છે.

ધર ફેડવું; ધરમાં એકાદ માણસને લાલચ, કપટ વગેરેથી પોતાનું કરી લેઈ ખીજાઓનું જોર તોડવું; મતલબ પાર પાડવાને શત્રુના ધરમાં કુસંપ કરાવવો; કોઈના ધરમાં યુક્તિથી કંકાસ ધાલવો.

“ ભાઈની વિષયવાસતાને સાધનભૂત થયેલીબેને કંઈ કંઈ ધર ફેડ્યાં હતાં અને કંઈ કંઈ ભોળી સ્ત્રીઓને ફસાવી હતી. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ધર ખગડવું, ધરની કીર્તિ-મોટમ ઓછી થવી; ધર વણસવું; ધરની ખરાબી થવી.

“ ધર ખગડવું સુધરે નહિ, જો ખરચો લાખો દામ. ”

ધર વંડવું એટલે ધરનાં માણસો વહી જવાં-હાથથી જવાં-બેહદ ખગડી જવાં.

ધર ખુડવું-ખેસવું, કમનશીખ-આક્રતથી ધરની પડતી આવવી; ધર પડી ભાગવું;

વંશની સમાપ્તિ થવી; નસંતાન જનું; કુળનું નિકંદન થવું.

“ આજ તેનું ધર સામટું બેઠું, તેના ધરમાં હવે કોઈ ના રહે. ”

“ ઉઠો લાકવાણા કુંવર, ક્યાં બેસાડવું મારું ધર. ”

માંધાતાખ્યાન.

ધરભરવું, માલમતા, પૈસા, સામાન વગેરે ધરમાં લાવી તેને શણગારવું; ખીજાને તુકસાન કરી પોતે તાજ થવું.

“ કોઈ અભણ માણસ હિસાબી ખાતાનો ઉપરી થાય ત્યારે તેના હોય નીચેના માણસો ચઢી વાગે ને પોતાનાં ધર સહેલાઈથી ભરી કાઢે એમાં તવાઈ નથી. ” ગર્ધવસેન.

“ એ લુચ્ચાઓ દેશી રાજ્યની દરકાર ન રાખતાં પોતાનાં ધર ભરવામાં આતુર હતા માટે તેમનાથી અચવાનાં સાધન ખોળ્યાં. ”

વનરાજ આવડો.

ધર ભલું કે આપણે ભલા, કોઈની આડી અવળી-લપ્પન છપ્પન ન કરતાં પોતે ભલા ને પોતાનું કામ ભલું એવી રીતે રાખનાર માણસ પોતાને વિષે ખોલતાં એ વાપરે છે. મતલબ એછે કે ઘેરથી કામપર ને કામ કરી પાછા વળતાં ધરતરફજ નજર રાખવામાં આવે છે.

ધર ભાગવું, કુટુંબમાં કુસંપ કરાવી ધરની ખરાબી કરવી અથવા જોઈ ધર ચાલતું હોય તેવા આદમીનું મરણ થવું; ન સંતાન જવું. (સુખ્યત્વે સ્ત્રી ભરી જાય છે અને તે વખતે પુરુષને કાંઈ સંતાન હોતું નથી ત્યારે વપરાય છે)

શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે-

ન ગૃહં ગૃહમિત્યાહુર્ગૃહિણો ગૃહમુચ્યતે મતલબ કે પત્યાર અને લાકડાંથી ખા-

ઠલાંનાં ધર ધલાય છે તેનો વિચાર કોઈ કરતું નથી. ”

એ બહેનો.

૨. પ્રવેશ કરી ધરની ખરાબી કરવી.

“ પંડિતોની લઢાઈથી પણ કુસંપે ધર ઘાલ્યા છે. ”

નર્મગદ.

“ ભીને કહેથી હું થયો લોભી,
તુચ્છ ભેટ અહીં આણી;
લગ્ન લાખ ઠકાની ખોઈ,
ધર ઘાલ્યું ધણિયાણી. ”

સુદામાચરિત્ર.

૩. પ્રવેશ કરી-દાખલ થઈ તગિયત બ-
ગાડવી (રોગે.)

“ શોક થકી રોગ ધરો ઘાલતા,
તન મન રહે નહિ હાથ રે. ”

નર્મ કવિતા.

“ પ્રકૃતિ પ્રમાણે ખોરાક માફક આવે
છે, હૃદયી બહાર ગયા કે રોગ ધર ઘાલેછે. ”

ધર ચલાવવું, સંસાર ચલાવવો; બ્યવહાર
નમે એમ કરવું; ધરનો વહીવટ ચલાવવો.
ધર ખટલો ચલાવવો પણ વપરાય છે.

“ ક્ષોભ તજ સંતોષે રહેવું,
ચલાવવું ધર નિયમે રે;
સ્વમનસાથે શું વિવેક રાખી,
શુભથી વહાલી થઈએ;
સખિ નીનિ મરમદમાં રહીએ. ”

નર્મ કવિતા.

ધર જમાઈ થઈ રહેવું, ધરમાં પડી રહેવું;
ધરમાં સહ્યાં કરવું; માથે પડવું; કાંઈ ઉ-
ત્પન્ન ન થાય એવા માલ-વસ્તુના સંબં-
ધમાં એ વપરાય છે.

“ માલ ધર જમાઈ રહે તેથી બાજ
ખાધ વધારે ભોગવવી પડે. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૨. વગર હકે હકનો દાવો કરવો; પ-

ચાવી પડવું; ઉચાપત કરવું અથવા
લઇને ન આપવું; વગર મહેનતે નફો
મેળવવાનો દાવો કરવો.

ધર જોડવું, કોઈ કુટુંબ સાથે સંપ-બ્યવહાર
ચલાવવો; કુટુંબની સાથે સંપં કરી સલાહ
શાંતિ ભોગવવી.

ધર તરવું રાખવું, (ધર, એ હોડી અને બવ
રૂપ સાગર) ધરનો બ્યવહાર રૂડી રીતે ચ-
લાવના રહેવું; ધરનો મોલો બળવી રાખવો.

“ શીખી સ્ત્રી ધર તરવું રાખે રે,
કોદિ ભૂલી ખરામે ન નાખે રે;
નિર્ભય થઇને રૂડાં રૂળ ચાખે-બલા ”

નર્મ કવિતા.

ધર તપાસવું, જુઓ ઝોરડો તપાસવો.

“ પોતે પોતાનું ધર તપાસ્યું તો માલમ
પડ્યું કે નાણાં સંબંધી પોતાની હાલત
સારી નથી; ખાપે કરેલું કરજ અખાપ્યું
નથી. ”

એ બહેનો

“ શેઠ, તમારે પારકા ધર ઉપર આ
બધી ધામધુમ ને વેપાર શા માટે કરવો
પડતો હતો ? પોતાનું ધર તપાસીને બાત
કરી હતી; એવું શું ચોનું પહેરિયે કે કાન
તૂટે ? આ લીધા છે રૂપિયા તે તો આપવા
પડશે. ”

કોતુકમાળા.

ધર તૂટવું, કુટુંબમાં સંપ તૂટવો; કુસંપ થવો;
અણુમતાવ-તૂટ થવી; કજ્જો થવો; સં-
બંધ ટાળી દુશ્મન થવું; ધરનાં માણસોના
સંબંધમાં વાંધો પડવો.

ધર ધોવું, ધરની માલમતા ઉડાવી દઈ-ખોઈ
નાખી સાફ કરવું.

ધર નીચું છે, ધર નીચા કુળનું છે.

૨. તંગી ભોગવનાઈ છે.

“ અભિમાનીનું ધર નીચું છે. ”

ધર ફાટવું, ધર ફાડી-ધરમાં ખાકાઈ પાડી
ચોરવું; ખાતર પાડવું.

“બાર ઉપર એકનો સમે થવા આવ્યો તે વારે બાપ દીકરા કેડે તરવારને હાથમાં ખાતરિયાં લઈ નીકળી પડ્યા, કોનું ધર ફાડવું તેનો વિચાર કરવા લાગ્યા; બાપ કહે ખમી શકે એવા આશામીને મારવો, માટે ચાલ રાખતા મહેલમાં.”

સાસુ વહુની લડાઈ.

ધર ફુટયુ, ધરની ગુપ્ત વાત ધરનાંજ આણસે બહાર પાડવી; ધરમાં જ પુટ-કુસંપ મવો; કરેલા સંપમાંથી છૂટા પડવું; કે છૂટા પડી સામે થવું.

“રાવણનો ભાઈ ત્રિભીષણ પુટયો એ રાવણનું ધર પુટયું કહેવાય.”

“પણ તુંજ ધર પુટેલ,
ત્યાં શી કરવાની વાત;
રે, રે, ધર પુટયા થકી,
ધણી ઉપજી ધાત.”

પ્રતાપનાટક.

‘ધર પુટે શત્રુ શાવે’ એ કહેવત છે.

ધર ફોડવું; ધરમાં એકાદ આણસને લાલચ, કપાત વગેરેથી પોતાનું કરી લેઈ ખીજાઓનું જોર તોડવું; મતલબ પાર પાડવાને શત્રુના ધરમાં કુસંપ ફરાવવો; કોઈના ધરમાં યુક્તિથી કંકાસ ધાલવો.

“ભાઈની વિપયવાસનાને સાધનભૂત થયેલી ખેતે કંઈ કંઈ ધર ફેંચ્યાં હતાં અને કંઈ કંઈ ભોળી સ્ત્રીઓને ફસાવી હતી.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ધર ખગડવું; ધરની કીર્તિ-મોટાપ ઓછી થવી; ધર વણસવું; ધરની ખરાબી થવી.

“ધર ખગડયું સુધરે નહિ,
જો ખરચો લાખો દામ.”

ધર વંડવું એટલે ધરનાં આણસો વહી જવાં-હાથથી જવાં-ખેડદ ખગડી જવાં.

ધર બુડવું-ખેસવું; કમનશીબ-આફતથી ધરની પડતી આવવી; ધર પડી ભાગવું;

વંશની સમાપ્તિ થવી; નસંતાન જવું; કુળનું વિકંઠન થવું.

“આજ તેનું ધર સામટું ખેડું, તેના ધરમાં હવે કોઈ ના રહ્યું.”

“ઉઠો લાડકવાયા કુંવર,
ક્યાં ખેસાડયું મારું ધર.”

માંઘાતાખ્યાન.

ધર ભરવું, માલમતા, પૈસો, સામાન વગેરે ધરમાં લાવી તેને શણગારવું; ખીજાને તુકસાન કરી પોતે તાજા થવું.

“કોઈ અભણ આણસ હિસાખી ખાતાનો ઉપરી થાય ત્યારે તેના હાથ નીચેના આણસો ચઢી વાગે ને પોતાનાં ધર સહેલાઈથી ભરી કાઢે એમાં તવાઈ નથી.”

ગર્ધવસેન.

“એ લુચ્ચાઓ દેશી રાજ્યની દરકાર ન રાખતાં પોતાનાં ધર ભરવામાં આતુર હતા માટે તેમનાથી બચવાનાં સાધન ખોળ્યાં.”

વતરાજ ચાવડો.

ધર ભલું કે આપણે ભલા, કોઈની આડી અવળી-લપ્પન છપ્પન ન કરતાં પોતે ભલા ને પોતાનું કામ ભલું એવી રીતે રાખનાર આણસ પોતાને વિષે ખોલતાં એ વાપરે છે. મતલબ એછે કે ઘેરથી કામપર ને કામ કરી પાછા વળતાં ધર તરફજ નજર રાખવામાં આવે છે.

ધર ભાગવું, કુટુંબમાં કુસંપ ફરાવી ધરની ખરાબી કરવી અથવા જેથી ધર ચાલતું હોય તેવા આદમીનું મરણ થવું; ન સંતાન જવું. (મુખ્યત્વે સ્ત્રી મરી જાય છે અને તે વખતે પુરુષને કોઈ સંતાન હોતું નથી ત્યારે વપરાય છે)

શાસ્ત્રમાં કહ્યું છેકે-

ન ગૃહં ગૃહમિત્યાદુર્મહિણો ગૃહમુચ્યતે
મતલબ કે પત્યર અને લાકડાંથી ત્યાં-

ધેલું ધર તે ધર નથી પણ ધરનાં કામ કાળનો ખોળે ઉપાડી લેનારી સ્ત્રીજ ધર કહેવાય છે.)

“ જનાં મન મળતાં આવ્યાં,
તે જોડાં જોડી દીધાં;
કંઈક તણાં ભાગેલાં ધર તે,
સૌ સાળાં કરી દીધાં. ”

વેનચરિત્ર.

“ ત્યારે શિવ કહે તારા કર્મમાં,
નથી સર્જિત પુત્ર;
તું પુત્રતું સુખ દેખીશ નહિ,
આગે ભાગશે ધરસુત્ર ”

ચંદ્રહાસ.

૨. ધણી ધણિયાણી વચ્ચે કુસંપ કર-
વો-થવો.

“ મરદ પાંચ ભેગા થઈ બેઠા હોય તો
કોઈનું ધર મંડાવીને ઉઠે, તે રાંઠો પાંચ
ભેગા થઈ બેઠા હોય તો કોઈનું ધર ભંગા-
વીને ઉઠે. ”

ધર માંડવું, પરણીને ધરસંસાર ચલાવવો-
ચાલતો કરવો.

“ જ્યાં ચોરીમાંજ રંડાપાના સામાન ત્યાં
ધર કેમ મંડાય ? ”

“ જેણે ધર માંડયું છે તેને શા વંગર
ચાલે. ”

ધર માથે કરવું, આખા ઘરમાં ખોળી-શોધી
વળવું.

(ખોવાયેલી વસ્તુ મેળવવાને)

ધર મારવું, ધસારો-હલ્લો કરી ધર લૂટવું
અથવા ઘણી કિંમતનું ચોરવું.

“ મને લાગે છે કે એ પરદેશી કોઈ
ઠગારો હશે, એણે પોતાના દેશમાં કોઈનું
ધર માર્યું હશે, અને અહીં નિર્ધારત અમન
અમન કરવા આવેલો છે. ”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

૨. ધરની ખરાબી કરવી.

“ ઘણી ગજબી રે, ગીરધારી;
ધર માર્યું રે, આખ તમારી.
સામું જોતામાં, કાળજ કોઈ મારું
રે મદન કટારી-ઘણી ગજબી. ”

કવિ દયારામ.

“ દૈવ જાણે જાંધા ચત્તાં કરીને એણે
કેટલાનાંએ ધર માર્યાં હશે ? ”

ધર લઈ બેસવું, સંસારવહેવાર રૂડી રીતે
ચલાવવો: ધર ઉપાડી લેવા શક્તિમાન થવું.

“ તે ધર લઈ બેઠી છે એટલે સૌ મારાં
વાનાં થશે. ”

ધર લાગવું, એકનો એક છોકરો જ્યારે મ-
રણ પામે છે ત્યારે તેની મા તરફથી એમ
કહેવામાં આવે છે કે “ મારું ધર લાગી
ગયું મારા બાપ. ”

ધર વસાવવું, ધર નવું બંધાવવું અથવા લેવું-
ખરીદ કરવું.

૨. કુટુંબ ઉછેરવું.

૩. પરણીને ધર સંસાર ચલાવવો.

ધરતું ઉધાડું પડવું, ધરની એખ ઉધાડી
થવી: દાગડ દુખડ જે ભરમ જળવાઈ રહેતો
હોય તે ઉધાડો પડી જવો.

“ પ્રભુની દયા વડે બાળક જે ઉછરી
જશે તો સુખના દિન દેખીશું, એવી તેની
આશા હતી. ગુણિયલ વિદ્યાગૌરી વડે ધરતું
ઉધાડું પડનાર નથી એવી તેની ખાત્રી
હતી. ”

એ બહેનો.

ધરતું ધધોલિયું થઈ જવું, ધધોલિયું એ-
ટલે નમુનાતું-રમતતું-નાતું ધર જે નાનાં
છોકરા રમે છે તે, એ ઉપરથી ધરની વ્યવસ્થા
બરાબર જળવાતી ન હોય અથવા વ્યવસ્થા
જળવનાર પૂરતાં માણસ પાછળ ન હોય
એવા માત્ર નામના-કહેવાના ધરને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

“ ભાયડા કમાઈલાવે તેનો અવેર બાય-

ડીઓને કરવાનો છે, અવેર કરતાં ન આ-
વડે તો ધરને ઠેકાણે 'ધધોલિયું' થઈ રહે."
એ બહેનો.

ધરતું નાક, જેમા વડે ધરની આખર જળ-
વાઈ રહે તે.

ધરને ઉમરે, ધર કે વંતનની નજીક.

ધરને ખૂણે, ગુપ્ત રીતે, બધા લોકો દેખે
નહિ એવી જગાએ-એવી રીતે.

“ મોટાં છોકરાં ને ધરને ખૂણે શીખા-
મણું દેવાય તો સાફ. ”

ધરનો ઝોરડો-ખૂણા તપાસવો,-ધરમાં
દ્રવ્ય સંબંધી તપાસ કરવો, દ્રવ્ય સંબંધી
પોતાની શક્તિ જોવી.

“ ધરનો ઝોરડો તપાસ્યા વગર નાત-
જાતમાં મોટાઈ મેળવવા માટે લોકો મરી
પડે છે પણ તમારો મારી મોં રાતું રાખવું
ને જોડું ડાળ-ધાલવું એ યોગ્ય નથી. ”
એ બહેનો.

ધરનો થાંભ, ધરનો મુખ્ય આધાર, જેને
આધારે ધર ચાલતું હોય તે;

ધર-કુટુંબમાં જે પુરૂષ સૌનું ભરણપોષણ
કરતો હોય તે; જેને આધારે ધર-કુટુંબની
ઈમારત ટકી રહેતી હોય તે.

૨. ધણી. (ધર-ઓનો)

ધરનો દીવો; જેને વડે ધર નભતું હોય અ-
થવા ધરની આખર શોભી રહેતી હોય તે;
સુપુત્ર.

ધરમાં આડો વાંસ ફરવો, ખાવાપીવાનું
કંઈ ન હોવું; ધરમાં કંઈ સરસામાન ન
હોવો; ધરમાં માલ મતા ન હોવી.

(આડો વાંસ ફરે એવી સરસામાન
વિનાની છૂટી જગો હોવી.)

ખાર હાથનો વાંસ ફરવો પણ બો-
લાય છે.

ધરમાં ભૂત ભૂસકા મારે છે, ખાવાપીવાનું
કંઈ નથી.

ધરમાં રંધાવું, કાયદો થવો; પ્રાપ્તિ થવી;
કામ સિઝવું-સિદ્ધ થવું.

ધરમાં રાંખ વાગવો, (સાધુ લોકો રાંખ
વગાડે છે તે ઉપરથી) ધરમાં કંઈ માલ-
મતા ન હોવી; સરસામાન કંઈ ન હોવો;
કંઈ ખાવાપીવાનું ન હોવું.

ધરમાં હાંધાં અથડાવાં, ધરમાં ખાવાપીવાનું-
માલમતા કંઈ ન હોવું.

“ જ્યારે ગુરૂઓ એમ કરેછે ત્યારે પછી
સેવકોને ઘેર હાંધાં અથડાતાં હોય તો પ-
ણ તેઓ મોટા ગુરૂના સહારને માટે દેવું
કરે છે તથા આડોશીપાડોશીને શરમમાં
નાખે, છે. ”

નર્મગદ્ય.

ધરડમાં પડવું, હાર પડવું; ચાલતું થવું; શર
થવું; સરાણે ચઢવું. (ગાડું ધરડમાં પડે છે
ત્યારે સહેલથી ચાલતું થાય છે તે ઉપરથી)
ચીલે પડવું પણ બોલાય છે.

ધરડ પાન, વૃક્ષ માણસને વિષે બોલતાં વ-
પરાય છે.

ધલાઈ જવું, ઘણી તુકસાનીમાં આવી પડવું;
ફસાવું; કોઈ નાણાં લઈ નાસી ગયું હોય
એવી સ્થિતિમાં આવવું.

ધસી પીવું, ન લેખવવું; દરકાર ન રાખવી;
ખેદરકાર રહેવું; પીજવું; ન ગણવું.

“ ઇતિસાફ અરે અજગો કેમ તમે કીધારે,
સત્ય સોટો ના લીધો, ન્યાય શું ધસી પીધારે,
તારાલક્ષ્મી.

ધસીને ગુમડે ચોપડવાનો? કોઈ રનેહી-સ-
ગું હોય તે જરૂરને—અડીને પ્રસંગે પણ
કામમાં ન આવે ત્યારે તેને વિષે બોલતાં
એમ વપરાય છે.

ધાંચી ખૂટવો, દિવેલ ખૂટવું. (હસવામાં)
ધાંચીની ધાણી જેવું, (લૂગડું) ધાણીના
જેવું; ઘણું મેલું; ચીકટવાળું.
ધાંચીની ધાણીએ જોડાવું, ધાણીએ જો-

ડાયેલા બળદની પેઠે એકજ ઘરેડમાં ફરી
ભાર વહેવા માંડવો; દીપી ન નીકળાય એ-
વો જન્મજન્મમાં સામેલ થવું; સંસારની
હુંખામાં ફસાવું; પીડા વળગવી.

“કન્યા વધીને જલદી ભેડં થશે. ને તમે
કે તેનો માઆપ વળાવવાની ઉતાવળ કરશો
એટલે બિચારા કિસનભાઈ પણ ધાંચીની
ધાણીએ જોડાશે.”

એ બહેનો.

ધાંચીનો બળદ, એકજ રીતે ચાલી ભાર વહાં
કરનારો; ધાંચીના બળદની પેઠે એકજ ઘરેડમાં
ચાલનારો; એકજ રસ્તે દોરાયલો-સંસારની
ધુસરીમાં ફસાયલો પુરખ.

ધાંચી ફુટવી, જીવાની આવવી.

૨. એવે સમે અવાજનું બદલાવું.

ધા પડ્યા છે, કામ ન થઈ શકતું હોય અથ-
વા કામ કરવાથીજે કંટાળતો હોય એવા મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ધા મારવો, મોટું તુકસાન કરવું.

૨. ઝડકાનો પણ અંધ બેસતો બોલ બોલવો.

૩. ધા મારવા જેટલું જોર અજમાવવું.

‘એનાથી ધા મારીને કામ થતું નથી.’

‘ઠીક ધા માર્યો-ચોટ મારી એણે.’

ધા લાગવો (છાતીમાં,) જખરી અસર થવી.

ધાટ ઉતરવો, એકાદું કામ પાર પાડવાને
માટે ચુકિત-તજવીજ થઈ શકવી.

ધાટ ઘડવો, ચુકિત-તજવીજ કરી મૂકવી, મ-
નસુઓ કરી રાખવો.

(ઘણું કરી નકારી બાળતમાં.)

“ ઘડવા મેલ અઘટિત ધાટ,

વિચર સદૈવ સારી વાટ. ”

કવિ દલપતરામ.

“ રાજા કહે ઘડે શો ધાટ,

ઉઘાડ ખાર જવા દે વાટ. ”

નંદ બનીશી.

ધાટ તું ઘડતી હશે.

પ્રતિકૂળ મને તોયે,

સ્વપ્નમાં નહિ જેખરો.”

૨. ધાણું તુકસાન કરવું.

“ દેખાડી સાસુએ વાટ,

મોકલ્યો ઘડવાં મારો ધાટ. ”

“ મોટી માળા રાખે કરમાં,

કોટેકઠો ભારે,

ભભડાતી મુખ મતમાં કેના,

ધાટજ ઘડવા ધારે રે, ” મુરખ.

વિજય વાણી.

૩. મારી નાખવું.

“ પછિ અંગદ ખીજ્યો અંગમાં;

પ્રથમ ધાટ એનો ઘડું;

શામળ કહે સેવક રામનો,

નરપતિને વળતો નડું ”

અંગદ વિદિ.

“ પર્વતક કે વૃષલ બેમાંથી એકનો ધાટ

ઘડાય તો ચાણક્યનું માહું થયું કહેવાય. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

ધાટ ધાટનાં પાણી પીવાં, બહુ મુસાફરી

કરી બહુ બહુ પ્રકારનો અતુભવ લેવો; ફરી

ફરીને બહુજ પાકું હોશિયાર બનવું; અથ-

ડાઈ કુટાઈ મહા પહેંચેલી બુદ્ધીનું થવું.

હજાર ઘંટીનો લોટ ખાવો પણ આવા જ

અર્થમાં વપરાય છે.

“ તમે મને શું શીખામણ દેતાંતાં? હું ન-

થી સમજતો? મેં પણ ધાટ ધાટનાં પાણી

પીધાં છે; રાંડ ભાગો હું ડરી જવાનો કે?”

ભામિનીબૂપણ.

ધાટ ધાલવો, ચોક્કસ રીતે પૂર્ણ કરવું; ઠેકા-

ણે પાડવું; ગતે ધાલવું; ઉપયોગમાં લેવું.

“ અમો બેસી રહ્યા છું તમ માટ,

અહીં આવો તો ધાલીએ ધાટ. ”

અભિમન્યુ આખ્યાન.

ધાણુ કાઢવો, સંહાર કરવો.

“ બજે પકડતામાંતો એ તમારા લક્ષ્મીમાં-
થી કંઈકનો ધાણુ કાઢે કે પોતાનો પિંડપાડે”

સુદ્રારાક્ષસ.

“ હુઈ ગાહેલિતા નામની એક ઓ
રોજ રોજ સતી નહોતી પણ પંદર વીસ
દીવસને અંતરે સતી ત્યારે જોલા દીવસ
તે જગી હોય તેટલા દીવસનો તે ધાણુ કા-
ઢ્યા સિવાય ઉઠતી નહિ.”

માસિક સારસંગ્રહ.

ધાણુ ધાલવો, ખરાખી કરી નાખવી.

ધાણુ નીકળી જવો, સંહાર થવો; ક્યારાઈ-
છુંદાઈ જવું. (લડાઈમાં, મરજીમાં, દુકા-
ળમાં.)

“ આપણી પહેલી લઢાઈમાંજ અચ્છા અ-
ચ્છા સરદારોનો ધાણુ નીકળી ગયો છે.”

પ્રતાપનાટક.

૨. ધાણીમાં પીલાયા જેવી હાલતમાં
આવવું. નરમ થઈ જવું. (કામક-
રીને-માર ખાંધને)

૩. ધણીજ નિકટ સ્થિતિમાં આવી પડ-
વું; સંકડામણમાં આવવું; ખરાખખસ્ત થવું
(ખર્ચકરીને)

ધાણુ વળી જવો પણ બોલાય છે.

આળીસે ચોરની ટોળીનો ધાણુ વળી ગયો છે
અરેભિયનતાધૂસ.

ધાણુ પેસવો, શરીરમાં રોગનું ફેલાઈ જવું;
શરીરમાં રોગે ઘર કરવું.

ધાણુ વાળવો, ધણુંજ નુકસાન કરવું; ધૂળ
ધાણી-ખરાખી બિગાડ કરી મેલવો.

૨. બેળસેળ કરી બગાડી નાખવું.

ધાણીમાં ઘાલીને પીલવું, ધણુંજ રીણાવવું;
કનડવું; અતિશય દુઃખ દેવું; ધાણીમાં પી-
લાયા જેવી હાલતમાં આવવું; જોર કમી
કરવું; નરમ કરી નાખવું.

ઘાત જવી, મરતાં મરતાં બચી જવું. ‘તેને
ચાર ઘાત ગઈ છે.’

ધાણીઓ ગુંડાળવો, ઉચાળા ભરવા.

“ સમજીને અત્યારથી જ ધાણીઓ ગુંડા-
ળશે તો ઠીક છે નહિ તો પછી જોવા
જેવું થશે.”

ધાસ કાપવું, ન્યારે પોતાનું બોલવું સામે
માણસ લેખવતો ન હોય ત્યારે એ પ્રયોગ
વપરાય છે. જેમ, “ તારે મન તો જાણે
હું ધાસ કાપું છું. ! ”

ધો કેળાં, ધી કેળાં થાય-ખવાય એવો કા-
યદો; સારો લાભ; ધી કેળાં ખાવા જેવી
મજો; પૈસાટકાની પ્રાપ્તિ.

“ લુચ્ચો કાયરથ જાણે છે કે સારાં મા-
ણસ રાગને પડખે ચઢશે તો આપણાં ધી
કેળાં થવાનાં નથી.”

ત્રેમરાય ને ચાશમતિ.

ધીલોડું પેસવું, લકડું વળગવું; જલ્લા વગગવી;
પોતાના કામમાં નડે એવું. ખીજું વચમાં
કોઈ કામ આવી પડવું.

ધીસા લાગવા, એક કનકવાની દોરી કે માં-
જને ખીજા કનકવાની દોરી કે માંજ વડે
ઘસરકા લાગવા.

ધુધરીઓ લટકે છે, ફાટેલા લૂગડાની ચીંદ-
રીઓ લટકતી રહેતી હોય ત્યારે મસ્ક-
રીમાં એમ બોલાય છે કે એને પોતીએ
તો ધુધરીઓ લટકે છે.

ધુધરો ખનવું, (ધુધરો-એક રમકડું તે ઉ-
પરથી) રમકડું થઈ રહેવું; આધીન-વશ
થઈ રહેવું.

૨. તાતમાં આવવું; ધુન્દ-લેહમાં આવી
જઈ થેલાં કાઢવાં.

“ શેક તો આજે ધુધરો બન્યા છે ને. ? ”
ભટનું ભોપાળું.

ધુન્ધવાચલી બાજી, ગોટાળો વળ્યો હોય
એવું કામ; સંચરવચર થઈ ગયેલું-સૂઝ
ન પડે એવું કામ; નિકાસ થતાં ઘણી વાર
લાગે એવું ગોટાળામાં પડેલું કામ.

ધુન્નમાં મૂકવું—ધાલવું, દરકાર ન રાખવી;
ન લેખવવું; ન ગણકારવું.

“એ તો તારા જવાને ધુન્નમાં ધાલીને
ફેર એવા છે.”

ધુન્ડા ગળી જવા, સહન કરવું; ખમી ખાવું;
સાંભળી રહેવું; પેટમાં ઉતારવું.

“ચંદ્રલક્ષ્મી મોટું પેટ રાખી ધુન્ડા
ગળી જતી અને સાસુનો સ્વભાવ મનમાં
પણ આણતી નહિ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“દૂધ ધુન્ડા ગળી ગયો ને,
માફી બક્ષી ત્યારે.”

ધુમણી ધાલવી, બાળક હોકરાને ઘોડિયા-
પારણામાં સવાડીને ગાતાં દોરી બેચી હો
ચક્ર નાખવા;

“ઓ અંબા, ઉઠ ધુમણી ધાલ; ભાઇ
જાગ્યો.”

હાલો ને વાલો,
ભાઇને ધુમણીએ ધાલો;
ભાઈ મારો અટારો,
ધી ને ખીચડી ચટાડો.”

સ્ત્રી સંભાષણ.

ઘેટાનું ટોળું, ગાડરતી પેટે એકજ રીત કે
રીવાજને અનુસરીને વર્તનારો સમાજ; એ-
કતી પાછળ દોરાનાર—એકનું જોઈને તે
પ્રમાણે વગર વિચાર્યું કરનાર ટોળી (મા-
ણસોની.)

ઘેર ઉઠી જવું, મોઢું થવું; અછત થવી;
તંગી-તાણ-ભીડ પડવી; (ઘણું કરીને દા-
ણાના સંબંધમાં)

‘બાજરીને ઘેર ઉઠી ગયું છે.’ દેવાઈ
ગયું છે એમ પણ બોલાય છે.

ઘેર કરવો, (દીવો) શલ કરવો, હોલવી
નાખવો.

ઘેર કાંટા પડવા, ઘર ઉગડ થવું; અને તે
ઉપરથી કોઈ ઘરમાં વસનાર ન ર-

હેવું. ઉછેદીઉં થવું; ઝાંખરાં ઝીંટાવાં પણ
બોલાય છે.

ઘેર ગાળી બેસવી, તુકસાન થવું; ઘોઝો પ-
હોંચવો; તેને ઘેર ગાળી બેઠી એટલે આ-
દમી અથવા પૈસાનું તુકસાન થયું.

ઘેર જવો, (દીવો) યુઝાઈ જવો; હોલાર્ઈ
જવો.

૨. ઘેર-મુકામે જતો રહેવો; દીસ્તો ર-
હેવો. (માણસના સંબંધમાં બેદર-
કારીમાં, કંટાળામાં કે તિરસ્કારમાં
બોલતાં એમ વપરાય છે. ’ઘેર ગયો
ના આવ્યો તો.’

“ વહેમ રૂપી દિવડારે,
જ્યોત તારી ઝાંખી પડી;
ઘેર હવાં જાની

વાટને શું રહ્યો અડી.

વિજયવાણી.

“ જુવાનીઆ તો જાણે ઘેર ગયા પણ
હાલની કેટલીક સ્ત્રીઓ પણ જે સ્વામી-
સંગે દારના સીસા ખાલી કરતી થઈ છે
તે કહોને.

આર્યપ્રેમ.

ઘેર તાળું દેવાવું, સત્યાનાશ જવું.

૨. જતી આવવી.

ઘેર બેઠાં, કામ કર્યા વગર; બહાર ગયા વ-
ગર; આયતું; વગર મહેનતે; મદત; તૈયાર.

૨. ઘરમાં કામ કરતાં.

ઘેર બેઠાં ગંગા થવી એટલે વગર
મહેનતે કોઈ મોટો ફાયદો થવો; અનાયાસે
તૈયાર લાભ મળવો; સાધન અતુકૂળ થવાં.”

ઘેર બેઠી, તુકસાન થવું; ડૂલ્યા અથવા ખર્ચ
થયું. (ઘણું કરીને રૂપિઆના સંબંધમાં)

“ અહીંઆં થયેલાં ઉપર ચોટીઆં ના-
ણાંની તળવીજ કરતાં ઝાઝામાં ઝાઝા પ-
ચીસ લાખને ઘેર બેઠી છે એમ અડસટ્ટે
જાણવામાં આવ્યું.”

૧૨ ખેસવું, રાજગાર વગરના થવું.

“ માંડે શરીર હવે ચાલતું નથી, માટે કૃપા કરી મને શાંતિથી ઇશ્વર સ્તવન કરવા માટે ધેર ખેસવાની પરવાનગી આપશો. ”

અરેખિયન નાઇટસ.

૨. તોફરીથી બરતરફ થવું; રગ મળવી.

“ અંગ્રેજી રાજ્ય ફેલાતું ગયું તેમ તેઓ ધેર ખેડા તેથી દેશીઓમાંથી ખીજના મહાવરે રાજકાજની સમજ ઝોછી થતો ગઈ. ”

ભ. સરળ ઇતિહાસ.

ધેર મૂકવું, પાસે ન રાખવું; દૂર રાખવું; વેગળું કરવું; ન લેખવું.

“ તેણે પથ્થર જેવું અંતઃકરણ કયું હતું; બીક તો તે ધેર મૂકાતે આવ્યો હતો. ”

કરણધેલો.

“ આખર તો એણે ધેર મૂકી છે. ”

ધેલાં કાઢવાં, લાડમાં ઘેલાઈ કરવી; ઘેલા બની લાડવું;

૨. જાડું ઘેલું બંનવું.

૩. મસ્કરીઠૂંઠા કરવા.

“ ડાહ્યા તો એ ઘેલાં સહુ કાઢો,

રહો ન આજેરે બજાયા.—હારે

નર્મ કવિતા.

ધો કે સાપ, અજણ્યા દરમાં અથવા અસુક ઠેકાણે શું છે તે બણ્યા વિના હાથ નહિ ધોલવે એવા ભાવમાં વપરાય છે.

ધોધર આવવો, નાનાં છોકરાં રડે છે ત્યારે ‘ એ ધોધર આવ્યો ’ એમ કહી ખીવડાવી શાંત કરે છે. એ ધોધરનું સ્વરૂપ નીચેની વિગતથી સમજશો. ”

‘ સુવો સુવો બાવા રે ધોધર આવ્યા,

ઢાંકણીએ ઢાંકાતા આવ્યા,

સુપડીએ સંતાતા આવ્યા,

વાદળ જેવડો રોટલો લાવ્યા,

પેડા જેવડો પાપડ લાવ્યા.

વાંસ જેવડા ચોખા લાવ્યા,

ચાળણી જેવડી ઘણ લાવ્યા.

પૃથ્વીની પત્રાવળી કીધી,

સાગરનો તો પડીઓ કીધો,

ધોધર સઘળા જમવા આવ્યા,

કુવાના પાણીએ નહાતા આવ્યા,

સૌ મળીને જમવા ખેડા,

જમતાં જમતાં વઢી પડ્યા.

વગેરે. વગેરે.

એમ બેરાં હાલરડામાં ગાય છે.

ધોધજો સિંદુર દો, બોલતાં બંધ કરો.

‘ એને ધોધજો સિંદુર દો. ’

સિંદુર દેવાથી ધોધજો બેસી જાય છે

અને બોલાતું નથી તે ઉપરથી)

ધોડા જેવો, બેરસામાં આવી ઘટાર થયેલો;

ધોડા જેવો સશકત.

“ હવે મારામાં કંઈ રોગ નથી, ધોડા

જેવો છું. ”

ધોડા થાકી જવા, (ધોડા-ગૂઢા=પગ) અ-

ઠકી પડવું; થાકીજવાથી ક્રિયા બંધ પડ-

વી; હારી જવું; આગળ વધવાની હિંમત

જતી રહેવી (મુસાફરીમાં, વેપારમાં, કામ-

માં, અભ્યાસમાં.)

ધોડા પર ધોડા વંધવા, (વ્યાજના) બા-

જ ઉપરાઉપરી વધવું.

ધોડા પહોંચવા, (ધોડા-ગૂઢા=પગ ઉપરથી)

આગળ વધવાની હિંમત ચાલવી.

“ મારાતો ભાઈ ધોડા પહોંચતા નથી,

તારે કરવું હોય તો કર. ”

ધોડાગાંઠ પડવી, મન્યૂત રીતે બંધાવું.

(ગૂઢાંગ્રાચિ=ધ્રુવી ગાંઠ. એ ઉપરથી.)

ધોડાના ગાઉ, થાક લાગે એવા લાંબા ગાઉ.

ધોડાની ચાલે, ધોડા જેટલી ઝડપથી;

ઉતાવળે.

ધોડા લે, ‘તને ધોડા લે,’ એમ ધમકી આ-

પતાં કાઢ્યાવાડ તરફ બોલાય છે. (એ

ભાગમાં પ્રથમ બહારવટિયા લોકોનો ભય હોવાથી એમ બોલાવું હશે.)

ઘોડીયામાંથી ઝડપાવું, નાનાં બાળકો ઘોડીયામાં જુલતા હોય તેવાઓનો વિવાહ થવો.

“ તમારા જેવા માતખરનાં છોકરાં ઘોડીયામાંથી ઝડપાય નહિ સારે શા કામનું? ” એ બેહેનો.

ઘોડી પર ચઢવું-એસવું, માદક પદાર્થ ખાવાથી કે પીધાથી લથડિયાં ખાવાં; લહેરખુમારીમાં હોવું.

(ભાંગને લીલી ઘોડી અને અફીણને કાળો ઘોડી કહેવામાં આવે છે, તેઉપરથી)

ઘોડું ચઢતું છે, જોસ્સો ચઢતો હોવો.

“ એનું ઘોડું ચઢતું છે હાલમાં. ”

ઘોડે ચઢીને આવવું; હઠથી જાહે ઉતાવળમાં આવવું. જ્યારે કોઈ બેહદ ઉતાવળ કરી કંઈ કામ કરવા માગે ત્યારે તેની પ્રત્યે એમ કહેવામાં આવે છે કે જો ઘોડે ચઢીને આવ્યો છું ? ઘોડે ચઢીને આવ્યો હોઈ તો ઘોડો બાંધ જા; મતલબ કે જરા થોભ, ધીરજ પકડ, સાંસતો રહે, રાહ ખમ.

૨. કજીઆ કરનારા બે પૈકી જે પક્ષ તે માંડી વાળવાની કાળજી ધરાવતો

ન હોય તેને વિષે એમ કહેવાય છે કે એ તો જાણે ઘોડે ચઢીને આવ્યો છે. ”

ઘોડો ગઠવો, જાની ગોઠવણ-મસલત કરવી. ઘોડો ચઢાવવો, ત્રાજવાના નાથણે વળ ચઢાવી જેથી વધતું લેવાય અને ઝાણું અપાય એવી યુક્તિ કરવી.

ઘોડો જોરપર હોવો, જોરસામાં હોવું; ચપળ હોવું.

“ એનો ઘોડો જોરપર છે હમણાં. ”

ઘોડો બાંધવો, જુઓ ઘોડે ચઢીને આવવું.

ઘોડો મારી મૂકવો; ઘોડો પુરપાટ દોડાવવો. ઘોડો ફેંકવો પણ બોલાય છે.

“ અમે અમારા ઘોડા એની પાછળ મારી મૂક્યા. ”

પ્રતાપનાટક.

ઘોડાણું મહાજન, વગર નોતરે કે તેડે આવીને બેસે તે. (ઘણું કરી જમવાને સાર) ઘોળીને પી જવું, કોઈના કહેવા તરફ અપાડા કરવા; ન ગણુગ્રસ્તું; બેઠકાર રહેવું; ન લેખવવું.

“ મનોહરી આ સૌ ફજેતીથી કોકવાર અકળાતી, કોકવાર ડરતી અને કોઈ વાર તો એવાં હઝાર વાનાંને ઘોળી પીતી. ”

સરસ્વતી ચક્ર.

ચ

ચકડોળે ચઢવું, (જીવ.) ચકડોળની પેઠે જીવ ભમતો હોવો; મન અસ્થિર હોવું; બેભાન થવું; છાકટા થવું, બ્રમિત થવું; ઘેલછાપર આવવું; અકલ્લ બોવી; મર્યાદા બહાર જવું.

“ જે કહેવાનું છે તે એજ છે કે તમારું મન ચકડોળે તો નહિ ચઢ્યું હોય? ઘડીમાં તમે અકુરને કન્યા દેવાનો વિચાર કરો છો અને ઘડીમાં શતધનવા સાથે વિ-

વાહની વાત કાઢો છો! ”

સસભામાખ્યાન.

૨. પાર ન પડવું, સિદ્ધિ ન થવી; નવી નવી વિદ્યમના વચમાં ઊભી થવાય નિશ્ચલ ન થવો.

“ માઈ કામ તો બે માસથી ચકડોળે ચઢ્યું છે. ”

ચક્રમંડ ઝરવી, (ચક્રમંડ સાથે લોહું) ઘસાવાથી તણખા ઝરે છે તે ઉપરથી લાક્ષ

(ચિત્ર અર્થે) એ જાણ વચ્ચે ખોલાચાલી થ-
ઈ ફજાઓ થવો; અણખનાવ થવો; લડાઈ
સળગવી; તકરાર થવી; ટોટા થવો.

“જવું તો જોઈએ, પણ તેનાથી છેટે ને છેટે
રહીશ, તે હુયોધન છે એટલેકંઈ પણ ચક્ર-
મક ઝરશે ખરી.” દ્રૌપદીદર્શન.

ચક્રમંડળે ચડવું, અતિ ખટપટથી અઅ-
વસ્થા વધી જવી (કામમાં)

‘ચક્રમંડળપર ચઢવું’ રાજ તે,

‘ચક્રી ખાઇ પડશે નિર્વાણ.’

‘મારાંમારીને તોફાન એટલું વધી ગયું છે
કે મોટું ચક્રમંડળ થઈ રહ્યું છે’ એમ પ-
ણ ખોલાયછે.

૨. ભાણામાં બધું છકછુંદ કરી મૂકવું
હોય ત્યારે કહેશે કે આ શું ભાણામાં
ચક્રમંડળ કરી મૂકવું છે?

ચક્રરક્ષાળીમાં નાખવું, ભગવાનું; ભૂલાવા-
માં નાખવું.

૨. કોઈ કામની સિદ્ધિ ન થાય એમ
બહુ લાંબી મુદત સુધી ટલે ચઢે
એમ કરવું.

ચક્રરડા જેવો રૂપિયો, ઘણું ઠેકાણું ઉપયોગ-
માં આવે એવો ચક્રરડા જેવો જોળ મટા-
ળ અને વહાલો રૂપિયો.

ચક્રરડી ભમરડી રમાડવી, ચક્રની પેઠે ભ-
માવવું; જોળવીને ફસાવવું; ઊંધું ચતું સ-
મજવી ફાંદાં મરાવવાં.

ચક્રર ફરવું, (કાળવું પેઠું ફરવાથી ચઢતી
પડતી, સુખ દુખ, શીજોતડકો એ પ્રમા-
ણે વારા ફરતી આવ્યું જ નયછે. એક ને
એકને એક સ્થિતિ ટકતી નથી-ફરફાર થ-
યાંજ કરે છે તે ઉપરથી) સ્થિત્યંતર-ર-
ખાંતર થવું.

“નગરો રાજકારખારમાં મોટી પદ્ધિએ પ-
હોંઆ તેથી વધારે ધનવાનને સત્તાવાન થ-
યા તે પોતાના બળના પ્રતાપે કરી ખીખ

ખાલાણોને નમાવ્યા તે એટલે સુધી કે બ-
ધું ચક્રર ફરી ગયું; તજોના ઉપર આવ્યા ને
ઉપરવાળા નીચે આવ્યા.”

સાક્ષવહુની લડાઇ.

૨. અમુક ઘાટ કે વિચાર બદલાવો; ઉપલ-
પાયલ થવી.

‘આપણે તેને માટે જે ભેત ધારતા હ-
તા તે તો ચક્રર ફરી ગયું.’

૩. કામ થવું.

૪. ફાવવું; સુતર-સહેલું પડવું.

‘તારા વિના માફે ચક્રર ફરે એમ નથી.’

“ફરી ગયેલું ચક્ર આપ મગો નહિ ને
પાંસફે થાય પણ નહિ.”

પ્રતાપનાટક.

ચક્રર મારી આવવું, આંટો ખાઈ આવ-
વો; જવું અને પાછા આવવું.

ચક્રલાં ચુંથવાં, (જહુવચનમાં જ વપરા-
યછે.) ચક્રલાં જેવી નજીવી અને પ્રાપ્તિ વિનાની
ધણી બાબતોમાં માથું ધાલવું.

ચક્રલે મૂકવું, આવતા જતા તમામ લોકોને
જણાય એવે સ્થળે મૂકવું તે ઉપરથી ખુ-
લ્લું કરી દેવું; જાહેર કરવું; ઉઘાડું પાડવું.
ચક્ર ચાંદની, ઠાકમાઠથી બધાને મોહમાં
નાખે એવી ખુબસુરત સ્ત્રી; ચાંદનીની પેઠે
ચમકારા મારતી સ્ત્રી.

ચક્રકો લાગવો, કોઈના મેણાથી દુઃખ લા-
ગવું; રીસ ચઢવી; માફું લાગવું.

‘તેને તારા કહાનો ચક્રકો લાગ્યો.’

ચટણી કરવી, ચટણીની પેઠે છુંદી નાખવું;
સંહાર કરવો; ઘાણું કાઢવો.

“બહારવડીઆઓએ તેમની ગભરામ-
ણનો લાભ લીધો અને જોતજોતામાં સ્વા-
રાની ચટણી કરી નાખી,

ગુ. જૂની વાર્તા.

૨. ખરચીખાવું; ઉડાવી દેવું (ચટ-
ણીની પેઠે.)

ચટણીની પેઠે ઉડી જવું. વપરાઈ જવું.

(જે જોતામાં-ચોડી વારમાં.)

“તમે એકલા કમાઈને લાવો છો તે તમારી કમાણી ચટણીની પેઠે ઉડી જાય છે.”

ભામિનીભૂષણ.

ચટણીમાં કાઢી નાખવું, ચટણીની પેઠે ગણતરીમાં ન ગણવું; બેઠકારીમાં ન લેખવું; નહિ જેવું ગણી કાઢવું.

‘મારું ખોલવું તે શું ચટણીમાં કાઢી નાખો છો?’

ચઢ ચુલા ખાઉ, ખાવાને માટે હદ ઉપરાંત ઉતાવળ કરનારને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.
‘એતો ચઢ ચુલા ખાઉ છે.’

ચઢતા દહાડા, (ગર્ભિણી સ્ત્રીના.)

૨. આખાદીના-ઉદયના દિવસ.

ચઢતી કમાન, આખાદી; સુખવૃદ્ધિ; ઉદયકાળ.
ચઢતી કળા, ચઢતા દહાડા; આખાદીનો વખત; વિજય-સુખ-સમૃદ્ધિનો સમય; ઉદયકાળ; ચઢતી-વંધતી-સુધરતી સ્થિતિ. (ચંદ્રની થાય છે તેમ.)

“એ સમયના લોક પરાક્રમી અને ચઢતી કળાએ હતા તેથી હાનીકારક બાળકનો ચાલ તેમનામાં નહોતો.”

ભ. ઈ.

ચઢતો પાસો, આખાદી; વિજય; ભાગ્યેદ્ય.
ચઢી આવવું, ગુસ્સામાં આવી ધસારો કરવો.
‘લશ્કર ચઢી આવ્યું.’

ચઢી વાગવું, હુકમ ન માનવો; ખહેડી જઈ દુઃખ દેવું; એમર્થાદ થવું.

“ચરે, લોકો તને ગીરધરલાલ શાસ્ત્રીનો દીકરો ભણેલો અને ડાહ્યો ઉમરો કહે છે તેથી શું તું ચઢી વાગ્યો?”

મણિ અને મોહન.

ચઢી બેસવું (ઉપર), સવાર થવું; શિરનેરી કરવી; આજ્ઞા ઉક્ષંધવી; મર્થાદ મૂકી ધુરંદ્રવું; ખહેડી જવું.

ચઢે ઘોડે આવ્યો છું, (ઘોડે ચઢ્યો હોય એમ.) એક શ્વાસને શ્વાસે—હૃદયી જાહે ઉતાવળ કરી માંગણી કરનારને માટે આ પ્રયોગ વાપરવામાં આવે છે. એક જ દોડમાં; અટક્યા અથવા થોભ્યા સિવાય.

વળી એ ઉપરથી ‘ઘોડે ચઢીને આવ્યા હો તો ઘોડો બાધો’ એમ પણ ચોક્કસવાના કે રાહ ખમવાના અર્થમાં બોલાય છે.

“મુળદેવે ખારણે આવેલા દૂતોને કહ્યું કે આમ ચઢે ઘોડે ક્યાંથી આવ્યો છો? થાય છે, તમારો ઘોડો જરા બાધો, અને આવિયે છિયે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

ચઢયું ખાતું, અવિવેકી-અમર્થાદ થઈ ગયેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
‘એનું તો ચઢયું ખાતું છે હમણું.’

ચંડાળ ચોકડી, દુર્યોધન, દુઃશાસન, શંકુની અને કર્ણ એ દુષ્ટચતુષ્ટય અર્થવા ચંડાળ ચોકડી કહેવાય છે. ચંડાળ-હરામખોર-લુચ્ચા-લફંગા-કાળાં ફૂલ કરનાર પુર-પોતી ટાળી. ‘ચંડાળ ચોકડીમાં જઈએ નહિ તો લાત મુકી ખાઈએ નહિ’ એ કહેવત છે.

“તે સર્વ એ ઈમામને ઘેરે એકઠા થાય છે. જેવી એ ચંડાળ ચોકડી એકઠી થઈ કે આખા પરાની નિંદા કરે છે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

ચણા કરવા, ઉડાવી દેવું (ખાઈ પી.)

૨. છેતરી જવું.

ચણા ચવરાવવા (કાચા), છેતરવું.
‘તે તને ચણા ચવરાવી ગયો.’

૨. ચણા ચવડાવવા જેવું સખત કામ કરાવી થકવવું; સંતાપવું.

‘એ તો એને કાચા ચણા ચવડાવે છે.’

ચણા લઈ ખાવા, જતું કરવું; જવા દેવું. (લાક્ષણિક અર્થે.)

“હવે તો એ વાતના ચણા લઈ આ-
ઓ; ન માને તો ગાર ખીજે ક્યો.”

વિધાવિલાસ.

ચણના ઝાડપરથી કુદી પડ્યો, ચણાનું
ઝાડ નાનું હોવાથી તે કુદી જવું એ કાંઈ
સુસ્કેલીનું કામ નથી તે ઉપરથી, સહેજ
કામને અધરું કહેવું અથવા જીવન મહેનત
જતાં મોટું પરાક્રમ કીધું સમજવું.

ચણિયારાં ઠેકાણે રાખવાં, (ખારણાંનાં ચ-
ણિયારાં સારાં હોય છે સારે તે ખસી જતાં
નથી-ચોગ્ય ઠેકાણે રહી શકે છે તેમ મો-
ઢાનાં, જીભનાં ચણિયારાં ઠેકાણે હોય-ચોગ્ય
સ્થિતિમાં હોય તોજ શુદ્ધિથી હદમાં ખોલી
શકાય તે ઉપરથી મોં-જીભ વશ રાખવી;
સંભાળી-વિચારીને ખોલવું; હદથી જાહે ન
ખોલવું.

૨. (આંખનાં) નજર સીધી-ચોખી
રાખવી.

ચણિયારાં નચાવવાં (આંખનાં), આંખ
મારવી; ઇસારત કરવી.

“કાંઈ બેઠાં ચકચકિત કરે, કાંઈ બેઠાં
રહી ચણિયારાં નચાવે.”

નવી પ્રજા.

ચતુર્ભુજ કરવું-ખનાવવું, બે હાથ વાંસા
સાથે બાંધવા. (ચતુર્ભુજના સ્વરૂપમાં આણવું
તે ઉપરથી)

“ચરે ! આમ પુછે છે અને આ શેઠ
લાંતો બાણીતો હશે તો કદાપિ એને યુને-
ગાર ગણી પકડશે અને ભેગા આપણાય
ભેગ ભળશે-મૂઝો એ ચલાગીઓ હમણાં
ખધાને ચતુર્ભુજ કરાવે છે.”

અક્ષરાક્ષસ.

“એમ વિસ્મય પામી ચોર છે ચોર
છે કહી સિપાઈ ચાકરોને ભેગા કરી-અક્ષ-
દેવને તો લાગલાજ ચતુર્ભુજ ખનાવ્યા.”

ભોજ સુખોધરનમાળા.

ચતુર્ભુજ ખનાવું; સ્તબ્ધ થઈ રહેવું; ચકિત
થવું; દિગ્મૂઢ બનવું.

ચંદરવો બાંધવો, બહાર કરવું; અમુક બા-
બતની કીર્તિ ગળવી મૂકવી; ચારે તરફ
પ્રખ્યાતિ કરવી.

(સારી નકારીબંને બાબતમાં વર્ણાય છે.)

૨. (વાંકામાં) ફળેત થવું; જીદું નામ-
કીર્તિ ભેગવવી.

આકાશમાં ચંદરવો બાંધવો પણ
ખોલાય છે.

ચંદાવા ચઢવું, કાંઈક અંશે વધતું. (મમત-
સરસાઈમાં.)

‘એ તેના કરતાં ચંદાવા ચઢે એવો છે.’

ચંદી ચઢવી, ખુબ ખાઈ પીને ઘોડા જેવા
અલમસ્ત બનવું.

‘આજ કાલ તને ખુબ ચંદી ચઢી છે’

એમ કહેવાય છે.

ચંદુ મંદુની જોડ, (ચંડ મૂંડ એબે ભાઈ
દેલ હતા તે ઉપરથી) સરખી ઊંચાઈના
અને સાથે હરતા ફરતા એવા બે જણ.

ચપટ થઈ જવું, દબાઈ જવું; પડી ભાગવું
સાફ થવું; જમીનદોસ્ત થવું.

“મારાં ક્યાં ઘોર કર્મનાં આ ફળ હશે
કે જ્યાં જાઉં છું હાં ચપટ થાય છે.”

નળદમયંતીનાટક.

૨. દબાઈને બેસી જવું; બેસે નરમ
પડી જવો; તુકસાન કે ખોટમાં આ-
વી પડવું.

“કાંઈ કપટ કારમું કરતા,

શત્રુ સાંવા માટ;

ચપટ તેનું ચપટી મધ્યે,

થઈ ગયું વેંતાં વાટ.

માંધાતાખ્યાન.

ચપટીમાં, ચપટી વગાડતાં જટલી વાર લાગે
તેટલી વારમાં; જરા વારમાં.

‘આ ચપટીમાં જઈ આવ્યો’.

ચપટીમાં ઉડાવવું, ન લેખવવું; નાગણકારવું;

મસ્કરી કરી ભમાવવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું; હલકું ગણવું; પી જવું.

“ જ્યારે હોય ત્યારે તે તો મને ચપટીમાં જ ઉડાવ્યાં કરે છે. ”

“ જેમને ખીખને ખનાવવાની ટેવ હોય છે તેમને ખીખું કાઢી ચપટીમાં ઉડાવે તો તે સૌથી વધારે ચીડાય છે. તે પ્રમાણે ખેતીડિક અને ખીટીસને થયું. ”

શ્રી. કથાસમાજ.

ચપટીમાં લેવું; સપડાવવું; ચોડીજ વારમાં કળને કરવું; ફસાવવું; દાવમાં આણવું.

“ આપણને ખનાવ્યા પણ તે રાંડને આપણે ચપટીમાં લેઈ લઈશું; પછી જો રમુજ પડે છે !

નવી પ્રજા.

“ અર્થદાસ પણ ખરો કે તને પણ ચપટીમાં લે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચપટીમાં આવવું; ફસાવું; દાવમાં આવવું; ચોળાઈ જવાય-સંહાર-તુકસાન થાય એવી સાંકડમાં આવવું.

“ નિર્મળ સુદ્ધિ પૂરિપુત્રી ચપટીમાં આવ્યા વગર રહેતી નથી માટે માણસે એવો પરિપક્વ વિચાર કરવો કે પછી ફેરવો ન પડે. ”

વીરમતિ નાટક.

ચમક વિજળી, વિજળીના પેટે ચમકારા મારનારી સ્ત્રી; ચમકારાથી આંજી નાખી અક્ષોપ-અદૃશ્ય થઈ જનારી-ધણી ઝડપથી ચાલનારી સ્ત્રી.

ચમ્પત થવું, ચાંપીને નાસવું; નાસી જવું. ચરણ ધરીને બેસવું, આશરે-શરણે જઈ રહેવું; કાઈના ઉપર આધાર રાખવો.

ચરણ સેવવાં, (ચરણની પૂજા કરવી તે અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) તાબેદાર થઈ રહેવું; આધીન થઈ સેવા ઉઠાવવી.

ચરણની રજ, હલકા-દરજનો સેવક; ઉતરતા દરજનું.

“ હું તો તારા ચરણની રજ છું. ”

ચરણે લાગવું, નમન કરવું; પગે લાગવું. ચરખી ચઢવી-વધવી, મદ થવો; પતરાજ-ખોર થવું; પોતાને વિષે મોટાઈ હાંકવી; ઉન્માદ થવો; જોસ્સો ચઢી જવો; ચામોદી વધવી.

“ આજ કાલ તારી ચરખી ખુબ વધી છે. ”

ચળું કરવું; ખાધા પછી મોહું ધોવું. ચરમાં આવવાં, ચોડું દેખાવું; આંખે આંખ મારવી.

“ તમને ચાળીસ વર્ષ થયાં તે છતાં અત્યારથી ચરમાં આવ્યાં છે ? ”

૨. ચરમાં બેસવાં-બેસતાં આવવાં-લાગુ થવાં.

ચરમાં ઠેકાણે હોવાં, (ચરમ=આંખ. તે ઉપરથી) મિત્રજ ઠેકાણે હોવો.

ચરમાં ફરીજવાં, ‘આંખ ફરી જવી’ જુઓ. (બહુવચનમાં જોલાય છે.)

“ એના પર સુંદરીનો આવી વખતે પણ આટલો વિશ્વાસ જોઈ ચંડિકાનાં ચરમાં ફરી ગયાં પણ એના સિવાય સૌનાં કાળજાં ધડકવા લાગ્યાં. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ચરમે ઢખ, ચરમાં સિવાય જોને ધખાયનમ; થઈ જાય-કામ આટકી પડે તે.

ચસી જવું, ખરવા પડવું; મરી જવું; ધખી જવું.

૨. એકાએક પડતી હાલતમાં આવવું; હુબવું. બંનેમાં લાક્ષણિક અર્થ રહેલો છે.

(દગ્ગાઈ જવું એ મૂળ અર્થ ઉપરથી)

ચાંચમાં લેવું, પક્ષીઓ ચાંચમાં લેઈ શિકારનો ભોગ લે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે બચરડી નાખવાની તૈયારી કરવી; તુકસાન કરવું; કીતો રાખવો.

“ તહિ તો ગદ લંક લટયો,

મનો આપકાલ ખૂટ્યો;

જગ સમ નામ,

કાલ લિયો ચાંચમે. ”

અંગદવિદિ.

ચાંચડની પેઠે ચોળી નાખીશ, મતલબ
કે ચાંચડની પેઠે જો જોતામાં મારી ના-
ખીશ-ખીખી નાખીશ.

“ કે, માર્યો કુંભકર્ણ,

કે રાવણ રણ રોળ્યો;

કે, ઇન્દ્રજીત અજીત,

તે ચાંચડવત ચોળ્યો.

અંગદવિદિ.

ચાંચે ચઢવું, અદેખાઈની તજરે આવવું.
ચાંદલે ચોટવું, નશીબે કરવું; પાલવે પડવું;
કોઈને આશ્રયે-આધાર ઉપર રહેવું.

“ તું મારે ચાંદલિયે ચોટ્યો,

શામળિ મુરત શામળિયો રે;

એક ધડી અજગો નવ મૂકું,

પ્રાણ થકી બ્હાલો પાતળિયો રે. ”

વસ્તિહ.

ચાંદા જોળવાં, છિદ્ર જોળવાં; શોધવાં; કો-
ઈની વર્તણૂકમાં જે કંઈ ખામી હોય તે જોળ્યાં
કરવી.

ચાંદી કરવી, સમુજા નાશ કરવો; રાખ કરવી.

ચાંપી હાંકવું, જલદી નાશી જવું.

ચાંદલો કરવો, નકાસું આપી દેવું.

૨. (લગ્ન સમયે)

૩. વિવાહ કરવો.

“ એ છપ્પી જે રાખની હોય તેને મય-
જીવદેવીની આ છપ્પી દેખાડી ચાંદલો કરી
નાજિયેર આપવાની આજ્ઞા દીધી છે. ”

સધરાજસંધ.

ચાંદલો ચોટવો, દંડ કરવો; ગેરકાયદો કર-
વો (વાંકામાં.) ચાંદો થવો એટલે-

અ દંડ થવો.

ચ વિવાહ થવો; લગ્નના કાલક્રાર
થવા: સગાઈ થવી.

ચા-ખીવી, આ પ્રયોગ માત્ર ધડિયાળને મા-
ટેજ વપરાય છે. ધડિયાળ ન ચાલતું હોય
ત્યારે ધડિયાળ ચા ખીજો છે અથવા ચા-
ખીતું છે એમ કહેવાય છે.

ચાક લેવો, આણી ઉપર જોળ ચક્રર ફરવું.
‘ભમરડા ચાક લે છે.’

ચાકે ચઢવું, (કુંભારના ચાકની પેઠે ભ-
મણ થવા માંડવું) લોકમાં વાત ચાલતી;
ગવાવું; ફજેત થવું; વગોવાવું; ભવાડા
થવા.

૨. ફરવું; તજો ઉપર ચવું; ગજગ થવો;

ડાલવું; ડામાડોળ થવું.

“ જગત મય પામે બાણની હાકે, બાણે
પૃથ્વી ચઢાવી ચાકે. ”

જોખાદરણ.

“ એના એજ તડેને વિતર્કના સંપર્ક થકી
ચિત્ત મુજ ચાક ચઢ્યું રહે ભ્રમખંધથી. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ ત્રિશોકમાં વાગી હાક, ચઢી મેદિની સહ
ચાક ”

લક્ષમણાદરણ.

“ આખી પૃથ્વી ચઢાવી ચાક, દેવદાનવે
મારી હાક. ”

માંધાતાખ્યાન.

૩. અસ્થિર હોવું; (મન)

ભમવું; ભેમાન થવું; ચગડોળે ચઢવું.

ચોટલો રૂપિઓ, જોટા રૂપિયાને માટે તિ-
રસ્કારમાં વપરાય છે.

ચાદર ઝોઢની, દેવાળું કાઢવું. (દેવાળું કા-
ઢનાર માણસ ચાદર ઝોઢી ખેસે છે તે ઉ-
પરથી)

“ જો હુંડી પાછી ફરશે તો, દેવાળું કહે-
વાશેરે; સેવક ચાદર ઝોઢી ખેસે, તીર્થવા-
સી થવાશેરે-શિકાર જો. ”

હુંડી-ગ્રેમાનંદ.

ચાદરમાં પાંચશેરી ધાલી મારવું, જે-
ખી-શુભમાર મારવો; કોઈ જાણે-દેખે ન-

હિને સખત; માર પડે એવી તજવીજ કરવી.

૨. બહારથી દેખાય નહિ પણ અંદર ખાનેથી કોઇનું તુકસાન કરવાની યુક્તિ રચવી.

ચાપુ ચણા આપવા, માર મારવો. (વાંકામાં)

‘ધમ ધોકોને ચાપુચણા’ એ કહેવત છે.

ચાખકા મારવા, ચાખકાના નેવાં સખત વેણ મારવાં; મહેણાં મારવાં; કંઠણ વચન કહેવાં.

ચામળા માફક ચોંટી રહેવું-વળગવું, ચામળા એવી હોય છે કે ચામડી જતાં સુધી ઉખડતી નથી તે ઉપરથી હકથી વળગવું-ચોંટવું-પાછળ બાઝવું. (અમુક ખ્યાલ કે વિચાર પર)

“મધુરા રસની ને મૃગયાનયની, જૂ ચોંટી મુજ ચામ, વંદી દેહ ગવાર-”

નર્મકવિતા.

“તે તો મને ચામચુડ માફક વળગ્યો છે” એટલે એવો તો વળગ્યો છે કે ઘણી તજવીજ કરે છે, તો પણ કેડા મૂકતો નથી-છાલ છોડતો નથી-મારી પાસેથી જતો નથી.

૨. કોઈ અમુક ઠેકાણે લાંબા વખત સુધી પડી રહેવું.

ચામડાની જીભ છે, મતલબ કે ચામડાની પેટે જમ વાળાએ તેમ વળે એવી છે. લાંબુ દુકાં ગમે તેમનું બોલાય એમ છે.

“હોય એ તો ચામડાની જીભ છે; વખતે બોલતાં મૂલી પણ જવાય.”

તપત્યાખ્યાન.

ચામડી ચુંથવી, કોઈ થયેલા અપકૃત્યના સંબંધમાં કોઈની નિંદા કરવી; વગોણું કરવું; લોકમાં ચરચાવવું; અપકીર્તિ કરવી.

ચામડી તોડી નાખીશ, જીવજતાં લગી માર મારીશ.

ચામડી જવી, (રોગથી)

૨. પુષ્કળ માર ખાવો.

ચામડી આવવી, નવી ચામડી આવવી.

ચાર આંખ, ઘણીક સંભાળથી ચારે પાસ નજર રાખી કામ કરનારને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

“ચોરની અને મણેલાની ચાર આંખ હોય છે.”

“ચોરનારની ચાર આંખને જોનારની બે” એ કહેવત છે.

“તારી બેહેનનાં લગ્ન તારા દેશમાં થયેલાં, અને લગ્ન પછી તારો જાનેવી મરણ પામ્યો, તે અહીં કોઈ જાણતું નહિ હોય, પણ ગંગાને ચાર આંખો છે, મારી આગળ તારાં પાખંડ ચાલનાર નથી.”

તારાબાઈ.

ચાર આંખો કરવી, ગુસ્સે થવું; તપી જવું; ઉતરી પડવું.

ચાર આંખો થવી, કોઈ થવો.

૨. ઈર્ષ્યા થવી.

૪. બે જાણની ચરચપરસ નજર એકઠી થવી.

૩. ઘેલછા થવી.

ચાર દહાડાનું, થોડા વખતનું; ક્ષણિક.

‘ચાર દહાડાનું ચાંદરણું’ એ કહેવત છે.

“ઈંદ્રજીત ઉપમા પુન્ય પરવારિયું,

ચાર દિવસ તણા ચોળ ચટકા,

દશકંધનાં શીશ દશરથસુત છેદશે,

લૂટશે તાહરા લાખ કટકા.”

અંગદ વિષ્ણુ.

ચાર દાણા નથી, સાધારણ અક્કલ પણ નથી; થોડી પણ અક્કલ નથી;

ચાર માણસમાં માગ મૂકાવે એવું, પ્રતિષ્ઠિત; આગરદાર; માન પામેલું.

“હું કાંઈક ક્ષણિક સો ખસેં રૂપરડી લઈને ઘેર જાઉં છું ત્યારે વિદ્યારામ બેહજારનું પોટલું ખાંધીને જાય છે; એતો ખરેખર ચાર માણસમાં માગ મૂકાવે એવો છે. દૈવની ગતિ બળવત્તર છે.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

ચારે હાથ કરવા, હથેલી જાહે ઉતાવળ કરવી.

“ શું કરું હુંતે, કંઈ ચાર હાથ કરું? પા-
ચછે, ઉતાવળ હોય તો ખેસ ”

૨. એક માણસને મદદમાં લેવો.

ચારે હાથ હેઠા પડવા, આધાર નબળો પ-
ડવો: આશ્રય જતો રહેવાથી નિરાશ થઈ
જવું; આશામંગ થવું.

“ પ્રથમ તો નેપથ્યના રાગના કુંવર
કર્ડિનન્ડે સમુદ્રમાં ખૂસકા માચી. તેથી તેના
પિનાના ચારે હાથ હેઠા પડ્યા. ”

૩. ક્યારમાજ.

“ રાત્રી ન સમજ્યો રે,

મદ્યુર સાનમાં;

ત્રણે અવધામાં રે,

જાણ્યા ન ત્રિશુવનનાથજી.

બક્ત બોજલ રે,

એળિં પેર બોલિયા;

અને કોયે ચારે,

પડિયા હાથ જી-શીખા ”

બોલેબક્ત.

ચારેચૌદે, પ્રસંગ આવે; કોઈ દિવસે; બ્યારે
સારે.

ચારે હાથ, કૃપાદષ્ટિ; મદદરખાની; રહેમ-
તજર: રહેમિયત.

“ સાહેબના ઘેઠામાઈ ઉપર ચારે હાથ
હતા, પણ તેમના જવાથી તેના ચારે હાથ
દબે હેઠા પડ્યા. ”

ખે બહેનો.

“ કૃષ્ણકલિકા ઉપર પુત્રીના ચારે
હાથ હતા અને તેનું કારણ એ હતું કે એ
તેની ઈચ્છાને શરણ રહેતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચાલતાં બોલતાં, તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં. તે ચા-
લતાં બોલતાં મરી ગયો. ”

ચાલતી ગાડીએ ખેસવું, ઉગતા સૂર્યને ન-
મવું; મોટાની બાબુ પકડવી.

૨. ચાલતા વિચારમાં મળી જવું.

ચાલતી-પકડવી, જતું રહેવું; ખસી જવું.

ચાલતું થવું એટલે જવા માંડવું.

‘ ચાલતો થા હું ચાલું છું. ’ વળી એનો

બીજો અર્થ એ કે જતી થવું; શરૂ થવું.

‘ જમાવવામાં બધું જમાવું પીરસાઈ ગયું
હોય સારે કહેશે કે હાં, ‘ચાલતું થવા દો. ’

ચાલતો શેર, પૈસાની ચાલતી આવક.

ચાલતું ચલાવું કરવું, શક્તિ પ્રમાણે કોઈ
કામની વ્યવસ્થા કરી લેવી.

ચાલતું પૈડું, ચરતું-આખાદ થતું કામ.

ચાલતો કલ્પઓ વેચાતો લેવો, પારકી લ-
દાઈ પોતે વહોરી લેવી; પારકી લડાઈમાં
વચ્ચે પડવું

ચાલતો બોલતો, ચાલવાને અને બોલવાને
શક્તિમાન.

૨. સાજેતાન્ને; તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં.

‘ તે ચાલતો બોલતો મરી ગયો. ’

ચાલતો વખત, સત્તા અને આખાદીનો
વખત.

ચાવી ખાવું-નાખવું, (લાક્ષણિક અર્થ)

કાષ્ટને વિશે લુંદું બોલી તેનું માન ઉતા-
રવું; વગોવવું; વગોલું કરવું; ચરચાવવું; કેર
કેર નિંદા કરી હલકું પાડવું.

ચાવી ચાવીને વાગોળવું, એકની એક વાત
વારંવાર કહ્યાં કરવી. (કેટલાંક ચોપગાં
પશુઓ ખાય છે, ચાવે છે અને પછી
ચાવેલું બહાર આણી વાગોળે છે તે
ઉપરથી.)

ચાવીને કૂચો કરવો, સઘળું સારી પેટેસ-
મજી અંબ્યાસ કરી લેવો.

૨. રસકસ ચૂસી લેવો; અનુભવ કરી
પુરતી લહેજત મેળવવી.

“ તે તે ચોપડીનો ચાવીને કૂચો કરી
નાખ્યો. ”

“ હવાં તો હરિને બળેરે બળે મન,
હવાં તો હરીને બળે;

ચાવીને ફૂંચો ક્યો તેં સંસારસુખ,
હવાં એમાં નથી મઝોરે મઝો.”

દયારામ.

ચાળીસમું નહાવું, ચાળીસમે ઢઢાડે સુવા-
વડ નિમિત્તનું છેલ્લું નહાઈ શુદ્ધ થવું.
(સ્ત્રીઓમાં.)

ચિઠ્ઠી ફાટી જવી, પેટે દીકરી પડી હોય
અને તેને પરણાવવાના જે અમુક રૂપિ-
યાનો ખર્ચ થવાનો હોય તે તેના મરી
જવાથી ઉગરી જાય તારે તે અમુક રૂપિ-
યાનો આંકડો વાપરી આ પ્રયોગ બોલ-
વામાં આવે છે.

જેમ—, “ દીકરી મરી ગઈ તો શું થઈ
ગયું ? પાંચસેં રૂપિયાની ચીઠ્ઠી ફાટી ગઈ
મારા ભાઈ ! ”

“ છોકરી મરી ગઈ તો દુષ્ટ કુળવાન
દેશાધિઓ કહે છે કે ‘ પાંચ હજારની ચીઠ્ઠી
ફાટી ગઈ ’ અરે, એ કેવા નિર્દય અને
પાપી છે ! ”

સાસુવહુની લડાઈ.

ચિઠ્ઠીનો ચાકર, ખીજી કાંઈ લખતછપત
ન કરતાં માત્ર ચિઠ્ઠી લઈ જવા લાવવાના
નિમિત્તે જ રોકાયેલા ચાકર; માત્ર ચિઠ્ઠીજ
લાવી કે આપી જનારો.

ચીકણા લાટ-વાધર, કોઈ ખાખતમાં વારં-
વાર હાય ધાલી તેને ખગાડી નાખનાર;
કોઈ ખાખત નકામી ઉઘલાવી ઊંડી તળ-
વીજ કરનાર.

ચીકણા વાર, શનિવારને એમ ઘણી વખત
કહેવામાં આવે છે.

ચીંથરાં વીણવાં, (ખહુવચનમાં વપરાય છે.)
લીખ માગવી; ચીંથરાં વીણવા જેવી નિ-
ર્ધન અવસ્થાને પ્રાપ્ત થવું.

ચીંથરીઆ મામા, શુનરાતમાં એવો ચાલ
છે કે વગડામાંનું ઝાડ કોઈ કાપીને લઈ
ન જાય તે સારૂ ઝાડની રક્ષા કરવાને અર્થે
તેઓની ઉપર સિંદૂરનાં ત્રિશુળ કરે છે અને

એવો જોગ ન આવે તો જૂના લૂગડાનો
કકડો તે ઝાડને વળગાડે છે પછી ખીમ
પણ લૂગડાં ચડાવતા જાય છે અને ચીં-
થરીઆ મામાનું સ્થાનક એ રીતે થઈ પડે
છે. આવાં સ્થાનક ઘણું કરીને જ્યાં ઝાડની
અછત હોય છે ત્યાં ખહુ જોવામાં આવે છે;
તેના વળગાડતા બ્રમથી માણસ હેરાન
થાય છે. સ્ત્રીઓએ માનની ખાતર ભૂતને
મામાનું નામ આપેલું છે.

ચીંથરેહાલ થવું, ખરાબખસ્ત થવું; કં-
ગાળ થવું.

“ દેશદેશની ચીજે શણગારી સદ્,

પણ કરી નાખી છેકજ ચીંથરેહાલ જો.”

નર્મ કવિતા.

“ ભાઈ રામસિંહ, સમરસિંહ આઠિક
પૂર્વ દિશા તપાસી અહીં આવે છે; આહા-
હાહા ! શા ચીંથરે હાલ થઈ ગયેલા જ-
ણાય છે ! ”

તપસ્યાખ્યાન.

ચીનનો શાહુકાર, ચીનાઓ ગમે તેને કંઠે
છે—ચીનાને હગવાને તો ચીનો જ જોઈએ
એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી હંગ;
લુચ્ચો; કપટી; લઈને પાણું ન આપે અને
ઉપરથી ડોળ ખતાવે તે.

‘ ચીન પેસા લીધે છીન ’ એ કહેવત છે.

ચીલે પડવું, રાગે પડવું; રસ્તે પડવું; રીતમાં
આવવું; સરાણે ચઢવું; રીતસર ચાલવું; ધ-
રડમાં પડવું.

“ ગુણસુંદરીના કુટુંબમાં હવે સર્વ વાતે
સિદ્ધિ થઈ અને એ કુટુંબનો સંસાર ચીલે
પડ્યો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચીસ ખાવી, ખો ભૂલી જવી; એવી કંઈ
તળવીજ થવી કે જેથી ફરીથી એવું કામ
થાય જ નહિ; નકારી. ટેવ—આદત મૂકી
દેવી—ફૂર કરવી.

ચુંક આવવો, કામ કરવાને ના કહેતો હોય

અથવા કંટાળો ખાતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ચુક આવા જેવું દુઃખ થવું; વાંકું પડવું; માઠું લાગવું; નાખુશ થવું.

“કામ કરતાં શું ચુક આવે છે?”

ચુક મટાડવી, જે જેની મનકામના હોય તે પૂર્ણ કરવી.

ચુટી ખાવું, નિંદા ક્યાં કરી હલકું પાડવું; ઘણા જણે એકદમ એકના ઉપર ઠપકો દેવા મંડી પડવું; ટુંપી નાખવું.

“અરે, આ તો સનેપાત થયો તેથી હવે એ સાડાત્રણ પળ, પહોર કે દીવસના પડોણા છે માટે એતી રહેજે; નહિ તો ખાટલામાં મરી જશે તો દુનિયામાં તને ચુટી ખારો.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

ચૂકે ચાં (નથી કરતો), એકપણ શબ્દ બોલવાની હિંમત નથી ધરી શકતો.

“તમે જો ચૂકે ચાં કરવા જશો તો આ જમાઈઆને ગળામાં પેસતાં જરા પ-ણ દયા નહિ આવે.”

ગર્ધયસેન.

“હરિનંદ કહે, ના કહે તો હાડકાં ભાગી નાખું, તાકાત શી છે કે સામું ચૂકે ચાં કરે? મારો ધાક એવો છે કે જરા ડોળા કાઢું કે થરથરે.”

સામુવહુની લડાઇ

“જો ચૂકે ચાં કર્યું તો આ કારડો ને તારો ખરડો.”

“ધન્ય છે હાલની સરકારને જે રૂંચતને સ્વતંત્રતા વધારે આપતી જાય છે ! ને ભારે તમે ઊંઘમાંથી કેમ નથી ઉઠતા ? મુસલમાની રાજ્યમાં તો ચૂકે ચાં બોલાતું નહિ.”

નર્મગદ.

ચૂડી કરમ કરવું, વર મરી ગયા પછી તેની વિધવા સ્ત્રીએ ચૂડી ફાડી નાખવી.

૨. પ્રરૂપે રાંધવા પેસવ.

ચૂડીઓ પહેરવી, પુરુષાર્થ ગુમાવવું; સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું.

“માતૃશ્રી, હું તમારી કૃપે ઉછર્યો છું; મેં ચૂડીઓ નથી પહેરી, હું તેનું વેર વાળીશ.”

સરસ્વતીચંદ્ર,

“ખાંડવ વન જેણે દહન કીધું, કૃષ્ણ સરખા સાથ; તે અર્જુન વ્યંડળ થયા, કાંઈ ચૂડી પહેરી હાથ.”

(પ્રે.કૃ.) સુધન્વાખાન.

ચૂલા ઉપર ચૂડી બેસું, ખાવાનું ચૂસે ચઢતું હોય છતાં ખાવાને માટે કોઈ હૃદયી નદે ઉતાવળ કરતું હોય ત્યારે રાંધનાર તરફથી એમ બોલવામાં આવેછે.

ચૂલા મોંના, બળિયેલ સ્ત્રીઓ બાળકને રીસમાં કહેછે. (ચૂલાના જેવા મોંના) (ચૂલાનું મોં હમેશ બળતુંજ રહેછે તે ઉપરથી) ધુન્ધવાતો; અદેખો; ઇર્ષ્યાવાળો.

ચૂલાસઘડી સળગવી, (કાળજમાં) અત્યંત ચિંતા થવી; કાળજી બળવું; જોડસાથી અકળાવું; ગભરાવું. તેવી નિરંતર સ્થિતિ દર્શાવવામાં કાળજે ચૂલાસઘડી બાંધી છે એમ બોલાય છે.

ચૂલામાં ધાલવું, ચૂલામાં ધાલી બાળી મૂકવું.

“અદિતિ-જી, એતો હું કોઈને આપતી નથી અને આપનારે નથી. તારે બીજાનું કાંઈ જોઈએ તે માગી લે. દિતિ-(સ-ક્રોપ) બીજાને શું મારે ચૂલામાં ધાલવું છે ?”

સત્યભામાખ્યાન.

ચૂલામાં જા, હું તારું કાળ્યું કરું; કાળીકર; દર-જા. (તિરસ્કારમાં બોલાયછે.)

ચૂલામાં નાખવું, ચૂલામાં મૂકી બાળી મૂકવું; બાળવું; દીસતું કરવું. (તિરસ્કારમાં)

“નાખ તારો ઉપદેશ અને તારી બિધિ-બાવના ચૂલામાં.”

અરેબિયનનાઈટસ.

આવીને કૂચો કૂચો તેં સંસારસુખ,
હવાં એમાં નથી મજોરે મજો.”

દયારામ.

આળીસમું નહાવું, આળીસમે હહાડે સુવા-
વડ નિમિત્તવું છેલ્લું નહાઈ શુદ્ધ થવું.
(સ્ત્રીઓમાં.)

ચિટ્ટી ફાટી જવી, પેટે દોઢરી પડી હોય
અને તેને પરણાવવાના ને અમુક રૂપિ-
યાનો ખર્ચ થવાનો હોય તે તેના મરી
જવાથી ઉગરી જાય સારે તે અમુક રૂપિ-
યાનો આંકડો વાપરી આ પ્રયોગ બેલ-
વામાં આવે છે.

જેમ—“ દોઢરી મરી ગઈ તો શું થઈ
ગયું ? પાંચસેં રૂપિયાની ચિટ્ટી ફાટી ગઈ
મારા ભાઈ ! ”

“ છોઢરી મરી ગઈ તો દૂધ કુળવાન
દેશાધ્યા કહે છે કે ‘ પાંચ હજારની ચિટ્ટી
ફાટી ગઈ ’ અરે, એ કેવા નિર્દય અને
પાપી છે ! ”

સાસુવહુની લડાઈ.

ચિટ્ટીનો ચાકર, ખીજી કાંઈ લપ્પનછપ્પન
ન કરતાં માત્ર ચિટ્ટી લઈ જવા લાવવાના
નિમિત્તે જ રોકાયેલા ચાકર; માત્ર ચિટ્ટીજ
લાવી કે આપી જનારો.

ચીકણા લાટ-વાધર, કોઈ ખાખતમાં વાર-
વાર હાથ ઘાલી તેને અગાડી નાખનાર;
કોઈ ખાખત નકામી ઉથલાવી જોડી તજ-
વીજ કરનાર.

ચીકણા વાર, શનિવારને એમ ઘણી વખત
કહેવામાં આવે છે.

ચીથરાં વીણવાં, (બહુવચનમાં વપરાય છે.)
ભીખ માગવી; ચીથરાં વીણવા નેવી નિ-
ર્ધન અવસ્થાને પ્રાપ્ત થવું.

ચીથરીઆ મામા, શુજરાતમાં એવો ચાલ
છે કે વગડામાંનું ઝાડ કોઈ કાપીને લઈ
ન જાય તે સાડે ઝાડની રક્ષા કરવાને અર્થે
તેઓની ઉપર સિંદૂરનાં ત્રિશુળકરે છે અને

એવો જોગ ન આવે તો જૂના લૂગડાનો
કકડો તે ઝાડને વળગાડે છે પછી ખીજા
પણ લૂગડાં ચડાવતા જાય છે અને ચી-
થરીઆ મામાનું સ્થાનક એ રીતે યર્ષપડે
છે. આવાં સ્થાનક ઘણું દરીને ન્યાં ઝાડની
અછત હોય છે ત્યાં બહુ જોવામાં આવે છે;
તેના વળગાડના બ્રમથી માણસ હેરાન
થાય છે. સ્ત્રીઓએ માનની ખાતર ભૂતને
મામાનું નામ આપેલું છે.

ચીથરેહાલ થવું, ખરાખખરાત થવું; કં-
ગાળ થવું.

“ દેશદેશની ચીને શણગારી સદ્,
પણ કરી નાખી છેકળ ચીથરેહાલ જો.”
નર્મ કવિતા.

“ ભાઈ રામસિંહ, સમરસિંહ આદિક
પૂર્વ દિશા તપાસી અહીં આવે છે; આહા-
હાહા ! શા ચિંથરે હાલ થઈ ગયેલા જ-
ણાય છે ! ”

તપલાખ્યાન.

ચીનનો શાહુકાર, ચીનાઓ ગમે તેને હંગે
છે—ચીનાને હંગવાને તો ચીનો જ જોઈએ
એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી ફંગ;
લુચ્ચો; કપટી; લઈને પાછું ન આપે અને
ઉપરથી ડોળ ખતાવે તે.

‘ ચીન પૈસા લીધે છીન ’ એ કહેવત છે.
ચીલે પડવું, રાગે પડવું; રસ્તે પડવું; રીતમાં
આવવું; સરાણે ચઢવું; રીતસર આવવું; ઘ-
રમાં પડવું.

“ શુણ્ણુસુંદરીના કુટુંબમાં હવે સર્વ વાતે
સિદ્ધિ થઈ અને એ કુટુંબનો સંસાર ચીલે
પડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચીસ ખાવી, ખો બૂલી જવી; એવી કંઈ
તજવીજ થવી કે નેથી ફરીથી એવું કામ
થાય જ નહિ; નકારી. ટેવ—આદત ચૂકી
હેવી—દૂર કરવી.

ચુંક આવવા, કામ કરવાને ના કહેતો હોય

અથવા કંઠાળો ખાતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ચુકે આપવા જેવું દુઃખ થવું; પાંકું પડવું; માઠું લાગવું; નાખુશ થવું.

‘કામ કરતાં શું ચુકે આવે છે.’

ચુકે મટાડવી, જે જેની મનકામના હોય તે પૂર્ણ કરવી.

ચુકી ખાવું, નિંદ્રા કર્યાં કરી હલકું પાડવું; ઘણા જણે એકદમ એકના ઉપર ઠપકો દેવા મંડી પડવું; ટુંપી નાખવું.

“અરે, આ તો સનેપાત થયો તેથી હવે એ સાડાત્રણ પળ, પહોર કે દીવસના પરાણા છે માટે ચેતી રહેજે; નહિ તો ખાટલામાં મરી જશે તો દુનિયામાં તને ચુકી ખાશે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

ચુકે ચાં (નથી કરતો), એકપણ શબ્દ બોલવાની હિંમત નથી ધરી શકતો.

“તમે જો ચુકે ચાં કરવા જશો તો આ જમાઈઆને ગળામાં પેસતાં જરા પણ દયા નહિ આવે.”

ગર્ધવસેન.

“હરિનંદ કહે, ના કહે તો હાડકાં ભાગી નાખું, તાકાત શી છે કે સામું ચુકે ચાં કરે? મારો ધાક એવો છે કે જરા ડોળા કાઢું કે થંરથરે.”

સાસુવહુની લડાઇ

“જો ચુકે ચાં કર્યું તો આ કારડો ને તારા ખરડો.”

“ધન્ય છે હાલની સરકારને જે રૈયતને સ્વતંત્રતા વધારે આપતી જાય છે ! ને ભારે તમે બાંધમાંથી કેમ નથી હડતા ? મુસલમાની રાજ્યમાં તો ચુકે ચાં બોલાવું નહિ.”

નર્મગદ્ય.

ચૂકી કરમ કરવું, વર મરી ગયા પછી તેની વિધવા સ્ત્રીએ ચૂકી ફોડી નાખવી.

૨. પુરૂષે રાંધવા પેસવું.

ચૂકીએ પહેરવી, પુરૂષાર્થ ગુમાવવું; સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું.

“માતૃશ્રી, હું તમારી કુખે ઉઘ્યો છું; મેં ચૂકીએ નથી પહેરી, હું તેનું વેર વાળીશ.”

સરસ્વતીચંદ્ર,

“ખાંડવ વન જેણે દહન કર્યું, કૃષ્ણ સરખા સાથ; તે અર્જુન વ્યંડળ થયા, કાંઈ ચૂકી પહેરી હાય.”

(પ્રે.ક.) મુધન્વાખાન.

ચૂલા ઉપર ચૂકી બેસું, ખાવાનું ચૂસે ચઢતું હોય છતાં ખાવાને માટે કોઈ હૃદયી નદે ઉતાવળ કરતું હોય ત્યારે રાંધનાર તરફથી એમ બોલવામાં આવેછે.

ચૂલા મોંના, બળિયેલ સ્ત્રીએ બાળકને રીસમાં કહેછે. (ચૂલાના જેવા મોંના) (ચૂલાનું મોં હમેશ બળતું જ રહેછે તે ઉપરથી) ધુંધવાતો; અદેખો; ધર્મ્યાવાળો.

ચૂલાસઘડી સળગવી, (કાળજમાં) અત્યંત ચિંતા થવી; કાળજી બળવું; બેસ્સાથી અકળાવું; ગભરાવું. તેવી નિરંતર સ્થિતિ દર્શાવવામાં કાળજે ચૂલાસઘડી બાંધી છે એમ બોલાય છે.

ચૂલામાં ધાલવું, ચૂલામાં ઘાલી બાળી મૂકવું.

“અદિતિ-જા, એતો હું કોઈને આપતી નથી અને આપનારે નથી. તારે ખીજી કાંઈ જોઈએ તે માગી લે. દિતિ-(સકોપ) ખીજીને શું મારે ચૂલામાં ધાલવું છે ?”

સત્યભામાખ્યાન.

ચૂલામાં જા, તું તારું કાવ્ય કર; કાણું કર; દરે જા. (તિરસ્કારમાં બોલાયછે.)

ચૂલામાં નાખવું, ચૂલામાં મૂકી બાળી મૂકવું; બાળવું; દીસતું કરવું. (તિરસ્કારમાં)

“નાખ તારો ઉપદેશ અને તારી ભવિષ્યભાવના ચૂલામાં.”

અરમિયનનાઈટ્સ.

મૂલામાં પડ, અગ્નિમાં પડ અને બળ. બ્યા-
રે કોઇ કહેવા પ્રમાણે ન કરે-વર્તે ત્યારે છે-
વટે હારી થાકી એમ કહેવામાં આવેછે.

“મૂલામાંથી નીકળીને હોલામાં પડવું”

એટલે કામદેર પણ બળતરા તો ખરીજ.

મૂલામાં પેસવું, રસોડામાં પેસીને રાંધવું.

“ઘર-ધણિયાણીના મનમાં હતું કે રાં-
ધવાના કામમાં અવલ ગોરાણી તેના માથાની
હતી. તેણે કહ્યું

* + + * + +
એ વહુ તો શ્રીમંતની છોકરી તે વળી
મૂલામાં પેસવાની હતી કે ?”

સદ્ગુણી વહુ.

મૂલામાં બિલાડાં આજોડે છે, મતલબ કે
ચૂંલો બિલાડાં આજોડી શકે એવો કંડોછે; મૂ-
લામાં આવેને માટે કાંઈ તજવીજ કરવામાં
આવી નથી-દેવતા પાડ્યો નથી;

૨. ઘણીજ તંગી કે ગરીબાઈ દર્શાવેછે.

મૂલામાં શું ટાંડીયો ઘાલું?, બળતણ ખુ-
ટયું હોય અને ઘણીને કહેવા છતાં પણ
તે લાવતો ન હોય ત્યારે રાંધનારી મૂર્ખ
સ્ત્રીના તરફથી (રીસ-કેધમાં) એમ ઘણી
વખત બોલાતું સાંભળવામાં આવેછે.

મૂલે પડવું, બળી જવું; નાશ થવો; ધિક્કાર
પડવો; બર્થ જવું. (ધિક્કારમાં)

“ ચતુરાઈ સૌની મૂલે પડીર,
કોઇનું ન ચાલે જોર;
દયા જગતમાં તે બચે,
જેનો કર ગ્રહે નંદકિશોર.-હોય નવા ”
દયારામ.

મૂશી ખાવું, ધનમાલ હરણુ કરી લઈ વિત્ત
વગરતું કરી મેલવું.

ચેં ચું કરવું, ‘ ચું કે ચાં ’ જુઓ.

“ હવે રંગ બદલાઈ ગયો છે, માટે વ-
ધારે ચેં ચું કરવામાં માલ નથી. ”

મણિ અને મોહન.

ચેપ કાઢવો-મટાડવો, પીડા ટાળવી; નડતર

હર કરવું; કંટક ટાળવું; નામ જવા દેવું;
(દુઃખ દેતા માણસનો) નિકાલ ક-
રવો; પતાવવું.

૨. બ્રાંતિ-શંકા દૂર કરવી.

ચેપ છોડવો, સોખત ટાળવી; જવા દેવું (ધિ-
ક્કારમાં)

ચેલો મૂડવો, (ગુરૂ કાનમાં મંત્ર કહી-
આપી ચેલો મૂડે છે તે ઉપરથી.) જોતાના
ગુણ દોષ બીજાને આપવા. (લાક્ષણિક)

૨. છેતરવું-ઠગવું; ધૂતવું.

ચેહરે કઢાવવો-રખાવવો, માથે વાળ વ-
ધારવા.

ચેહરે પડાવવો, છપી પડાવવી.

ચોક પૂરવા, મંગળ કાર્ય કરવું; શુભ કરવું;

૨. બહારની શોભા કે રનેહ બતાવવો.

“ હારે મારે કાજ જે હમેશ ઝાઝી જૂ-
રતી, હારે તે તુજ બહારથીજ ચોક પૂરતી,
હોજરે જોધરે મેં જોઈ રીત પ્રીતની. ”

નર્મકવિતા.

ચોકડું બેશી જવું, યુક્તિસર અંધ બેસતું
આવવું; સ્થિતિ-સમય પ્રમાણે ઘટતું
આવવું.

“ ધનગવરીનો ડાહ્યાભાષને ત્યાં વિ-
વાહ થયો તે ઠીક ચોકડું બેસી ગયું! ”

એ બહેનો.

૨. એવી રીતે અનુકૂળ આવી જવું
કે કોઈથી કશી રીતનો વાંધો લઈ
શકાય નહિ.

ચોકડી મૂકવી, રદ કરવું; છેદી બાદ કરવું.

ચોકા પાટલા કરવા, એકવાડો કાઢવો.

૨. કોઈ કામમાંથી પૂર્ણ રીતે છૂટા થવું.

ચોકે નાખવું, મરનારને લીંબવેલી જગામાં
જેને ચોકા કહે છે તેમાં સુવાડવો. ‘ ભોયે
નાખવું ’ પણ બોલાય છે.

ચોકો કરવો, મરનારને સલા માટે અંબોટ
દેવો; મરનારને માટે ભોંય લીંપવી.

“ ચોકો કરાવ્યો ચોવિધે,
આણ્યા જવતલ જાણુ;
દ્વિધિ જોમય જોમૂત ત્યાં,
મૂક્યાં નાખી નિવાણુ.

સાધાતાખ્યાન.

૨. ‘એના નામનો ચોકો કયો’ એટલે
એતું નામ જવા દીધું—હવે પતી
રહ્યું. જાણુ છે નહિ એમ કરવું; ઘટ-
સ્ફોટ કરવો.

ચોકો વાળવો, ગમેતેમ આડુંઅવળું બતા-
વીને કામ બંધ પાડી નાખવું; આડું અ-
વળું કરીને કામ સરાણે ચઢવા ન દેવું;
થયેલો ઠરાવ અથવા વિચાર કોઈપણ રીતે
ફેરવી નાખવો; ગમે તે બહાને કામ અ-
ટકે એમ કરવું.

૨, (મરનારનો) મરનારને ચોકે
નાખવું. ‘ તારો ચોકો વાળે ’ એ-
મ બંદુવા દેતાં વપરાય છે.

ચોખા ચઢાવવા—મૂકવા, કોઈની મરજી મે-
ળવવા માટે તેને ત્યાં જઈ ખુશામત ક-
રવી. (દેવની કૃપા મેળવવા દેવસ્થાન આ-
ગળ ચોખા મૂકવા—ચઢાવવામાં આવે છે
તે ઉપરથી.)

૨. ચોખા મૂકી નોતડું—આમંત્રણ કરવું;
નોતરવું; તેડવું;

“ તેણે દરેક અધિકારીને ત્યાં ચોખા
ચઢાવ્યા. અને મહિનાના મહિના ઉમેદવારી
કરી તથા નોકરીની આશામાં પોતાની
પાસે જે કંઈ પાંચ પ્રયાસની આસ્તા
હતી તે પણ બોર મૂકી દીધી. ”

ગર્ધવસેન.

“ જાઓને, તેને ત્યાં જઈ સત્તર દહાડા
પડ્યા રહો ને ! તમને કોણ ચોખા મૂકી
બોલાવવા આવ્યું હતું તે.”

સત્યભામાખ્યાન.

કોણ ચોખા મૂકવા આવ્યું છે ને તું વ-
ચ્યે મુંડી ધાલવા આવી ? ”

ભામિનીભૂપણ.

ચોખા નાખવા—વેરવા (સાથે,) નોતડું
કરવું (નોતરીઆ નોતમાં.)

ચોખા હાથ રાખવો, પ્રમાણિકપણું કે નિ-
રપરાધીપણું જાળવી રાખવું.

ચોટલી મંતરવી, છેતરીને કાંઈ કાઢી લેવું;
આડુંઅવળું સમજાવીને ઠગી લેવું.

“ એતો લલલલાની ચોટલી મંતરી લે
એવો છે. ”

ચોટલી હાથમાં આવવી, દાવ—કળમ—પે-
ચમાં આવવું.

“ વાઘજી કહે છે એ ખરું છે, પણ યુ-
દ્ધિધનની ચોટલી આપણા હાથમાં આવે
એટલે પછી એ ભૂતને ધુણાવવું હશે તેમ
ક્યાં ધુણાવાતું નથી ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચોટલી હાથમાં હોવી, જે માણસ નથી
ખીજતો વશ થઈ રહ્યું હોય તે માણસનું
મૂળ બળ પોતાના હાથમાં હોવું. ‘ એની
ચોટલી મારા હાથમાં છે ’ એટલે કે એ
મારા કળમમાં છે. —હું જેમ કહીશ તેમ
તે કરે એમ છે.

ચોથો પાથો જ નથી, (સ્થિર રહેવાનો
આધાર જ નથી) એમ ઢંગધડા વિનાના
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ચોપડી મૂકવું, જવા દેવું; માફી આપી
છુટકો કરવો.

“ તારે શું હું તેને ચોપડી મૂકી-
શ કે ? ”

ચોર પેસવો (શરીરમાં), રોગે પ્રવેશ
કરવો અથવા પ્રવેશ કરી તળિયત બગા-
ડવી; ધાણ પેસવો.

ચોરાશી બંદરના વાવટા ઉરાડવા, ચોરાશી
બંદરમાં વેપાર ચલાવી બહુ ધન પ્રાપ્ત

કરવું અથવા મોટું નામ ગળવી મૂકવું.

“ લાઇ એને ત્યાં તો ચોરાશી બદરના વાવટા ઉડે છે. ”

ચોરાશીના ફેરો; (ચોરાશી લાંબ અવતોર જીવને ધરવા પડે છે એમ પૂરાણમાં કહેલું છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) કોઈ કામ એક વાર આરંભ્યું અને તે પાર ન પડવાથી ફરી કરવું પડે અને એમ વારંવાર થયાં કરે ત્યારે કહેશે કે એ કામ તો ચોરાશીના ફેરોમાં પડ્યું.

૨. જન્મથી તે મરણ પર્યંતમાં ક્ષણે ક્ષણે અનેક સ્થિતિઓ થવી તે; સ્થિતિઓનાં રૂપાંતર થવાં ને.

૩. ઘણીજ સંકટામણુમાં આવી પડવું તે; વારંવાર ગભરાટ ઉપજે એવી સ્થિતિમાં ફરવું પડે તે.

૪. ‘જન્મ મરણનો ફેરો’

“ ધન્ય છે એ રાજાઓને તથા લેઓના માંત્રપિતાઓને ! તેઓએ તો પોતાના દેહનું સાર્થક કર્યું. તેઓ તો ચોરાશી લાંબના ફેરોમાંથી ટળ્યા. હમણાં તેઓ આકાશમાં તારા થઈ પ્રકાશતાં હશે. ”

કરણુધેયો.

ચોસલું-ચોકડું બેસાડવું, તાલમેલ-જુક્તિથી કામ પાર પાડવું; વાતે બંધ બેસાડી દેવી;—વાદ ખરો કરી બતાવવો.

“ જો તારામાં હિંમત હોય તો બેસાડી પાંડીએ ચોકડું; પછે થાય સત્યભામાં પરણી અને તું થઈ પડે તેની સખી, જેથી કરી વધે તારો અને મારો ભાવ. ”

સત્યભામાખ્યાન.

ચોસલું ફરવું, કામ થવું કે અમુક કામમાં ફાવવું.

“ એના વિના ચોસલું ફરવાનું નથી. ”

ચોળીને ચોકડું કરવું, અમુક વાત લખાવ્યાં કરવી; અમુક વસ્તુમાં વારંવાર હાથ

ધાલી તેને બગાડી નાખવી.

૨. સહેલા કામને અધરું કરવું; શુભવર્ણી કરવી; દોઢ-ડહાપણ ચલાવવું; સારી પેઠે તપાસ કરવા સાર વસ્તુ કે કામમાં ઉપલબ્ધાથલ કરી મૂકવી.

ચૌદ ચોકડીનું રાજ, સત્, ત્રેતા, દ્વાપર, અને કલિ એ ચાર યુગનાં સંમુદાયને ચોકડી કહે છે એવી ચૌદ ચોકડીના વખતનું રાજ.

“ ચૌદ ચોકડીનું રાજ કબૂલ એ કમું કીધું. ”

અંગદવિદિ.

ચૌદ ભુવન એક થવાં, ગળખ થવો; પ્રલય થવો; દેવવર્તાર્ધ જવો. (સપ્ત સ્વર્ગ અને સપ્ત પાતાળ મળી ચૌદ ભુવન. —

ભૂલોક ભૂવલોક, સ્વલોક, જનલોક, તપોલોક, અને સત્ય લોક એ સપ્ત લોક અને અંતળ, વિતળ, સુતળ, તળાતળ, મહાતળ, રસાતળ, અને પાતાળ એ સપ્ત પાતાળ કહેવાય છે)

૨, મહા મુશીબત પડવી; અતિશય સોંકડમાં આવી પડવું; શું કરવું તે સહે નહિ એવી મુશ્કેલીમાં આવી પડવું; એકાએક આફત આવી પડવાથી ગભરાવું.

ચૌદમું રતન, શિક્ષા; ડહાણનો માર. (અમૃત એ ચૌદમું રતન છે. તેને મારે દેવ અને રાક્ષસોને વારંવાર લડાઈઓ થતી હતી તેથી અથવા અમૃતનો જેવું ફળ આપનાર માર છે તે ઉપરથી મારના સંકેતમાં તે વપરાય છે.

લક્ષ્મીઃ કૌસ્તુભ પારિજાતક સુરા ધન્વંતરી શ્રંદ્રમા ।

ગાવઃ કામદુધા સુરેશ્વર ગજોરંભાદિ દેવાંગના ॥

અશ્વઃ સપ્ત મુલો વિષંહરિ ધનુઃ શંખોડ

મૃત આમ્વુષેઃ રત્ના નીતિચતુર્દશી (પ્રતિ
દિનં કુર્વન્તુનો મંગલમ્)

“અક્કરમીને પાલે પડ્યાં હોત તો ચૌદમું
રતન ક્યારનુંએ અગોઅગે વ્યાખી રહ્યું
હોત.”

સત્યભામાખ્યાન.

“માર જે ચાર તમાચા, ચૌદમા રતન વિ-
ના પોરિયાં રડતાં રહે નહિ.”

ભટનું બોપાળું.

“આ રાંડને કંઈ પાતું જડે તો એવી
ચુદી ચુદીને મારું કે નરમ થેસ થઈ જા-
ય; પછી હું જે કહીશ તે કરશે, માર ચૌ-
દમું રતન છે, માટે હવે લે બુધું ને કર સુ-
ધું. હવે તો એજ વાત; ખીએ ઉપાય નથી”

“પશુના સમને પગે લાગે,
ભૂત ચૌદમે રતનેજ ભાગે.”

વિનયવાણી.

છ

છક્કડ ખાખી, (છક્કડ=ધોલ; લપડાક તે ઉપર-
થી.) મારખાલો; ઠગાવું; નુકસાનમાં આ-
વી પડવું. (લાક્ષણિક)

જેઓ કાચા હોવાના છે તેવા માણસો જ્યારે
છક્કડ ખાય છે ત્યારે ખાલી દુનિયાનો વાંક
કાઢે છે.”

ભતમહેનત.

છક્કા છૂટી જવા, નાઉમેદ થઈ જવું; આ-
શામંગ થવું.

૨. હિંમત હારી જવી; નરમ પડી જવું;
જેસે નરમ પડી જવો.

છક્કે પંજે દોઢસો, પારકે પૈસે છળભેદ કરી
મોજ માણવી તે. (છક્કા પંજા કરવા પણ
વપરાય છે.)

છક્કો પંજો રમવો, દાવ ખેલ રમવો; ઢગો
ફટકો કરવો; છળભેદ કરવો; ભૂલથાપ આ-
પવી; ફરેણ દેવો; કાવોદાવો કરવો; દગલ-
ખાણ કરવી.

(રમવાનાં પાતામાં છ અને પાંચના જે
બે સમુદાય તેના અથવા પાસાના દાવરમ-
વા તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ.)

“તને છક્કો પંજો રમતાં ઠીક આવડેછો”

“નાની બેન ઘણીજ સાદા સ્વભાવની,

નિષ્કપટી અને માયાળુ સ્ત્રી હતી એટલે
આ છક્કો પંજો રમ્યાની તેણીને બિલકુલ
ખબર પડીજ નહિ.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

છઠ્ઠીના લેખ, (ખાળકના જન્મ્યા પછી છઠ્ઠે
દિવસે ભીંતે કંકુ વતી પુતળાંવાળું ઘર ચી-
તરી-એ જે ઘર તેને વિધાની કલ્પી તેની
આગળ કાગળ, ખડીઓ, કલમ વગેરે મૂકી
પૂજા કરે છે અર્થાત છોકરાનું ભવિષ્ય પેલી
વિધાતા લખી જાય છે; એ લેખ કાઢી પણ
પ્રકારે ટાળ્યા ટળતા નથી. કહ્યું છે કે.

લલાટપટ્ટે લિખિતા વિધાત્રા

પાષ્ટિદિને ચાક્ષરમાલિકાચ્છ ।

વિધાતાએ છઠ્ઠીને દિવસે અક્ષરની માલિકા
કા લલાટમાં લખેલી છે અને તે મિથ્યા
થતી નથી તે ઉપરથી) વિધાતાએ નિર્મા-
ણ કરેલું નથી.

“છઠ્ઠીના લખીઆ લેખ, કહો કેમ મટ-
શેર; મારા પેલા જનમનાં પાપ, કઈપેર ટ-
ળશેર,”

“તે તો ટાળી નહિ ટળે, લાગી રહ્યા
સાથ; જન્માક્ષર છઠ્ઠીતણાં, પડી પટોળે ભાત,
નંદ બનીશી.

“કંઈ કહે ટાળ્યા નવ યો,
લખ્યા છઠ્ઠીના લેખ,
તોપણ શોધે શુકનને,
પૂછે છે મીન મેખ,”

વેન ચરિત્ર.

છઠ્ઠીનું ધાવણ કાઢવું, (જનમ્યા પછી છઠ્ઠા દિવસથી આરંભીને આજ પર્યંત નેટલું ખાધેલું હશે તેટલું બધું ઝોડી કાઢવું.) ઘણું જ ઝોડું. ‘તે એટલું ઝોડયો કે છઠ્ઠીનું ધાવણ કાઢવું.’

છઠ્ઠીનો ઉખડોલો, જનમથીજ નોકાની-ઉછાં-છગો-ઉદ્ધત.

છટ્ટો ખૂણો, ઘણાંજ દરનો અને ખૂણા ખો-ચરાનો ભાગ; કાંઈ ન જડે-ન ઝોગખાય એવી દરની જગો. (ખેદરકારીમાં બોલાય છે)
“આટલા દહાડાં તો હું ગમે તેને ઘેર જાઉં તો વગર બોલે છેક છટ્ટે ખૂણે તે બે-ઠા હોય ત્યાં ચાલી જાઉં એવી હતી.”

ભામિનીભૂપણ.

“ભાઈ હું અન્નણ્યો છું માટે માફ કરો વાસ્તવિક રીતે તે મહેત્ર સંબંધી મને મા-હીતગારી નથી હું તો અહીંયાં માત્ર કાલે જ છેક આફ્રિકાને છટ્ટે ખૂણેથી ચાલ્યો આવું છું.”

અરેબિયનનાઈટસ.

છપ્પનમે ખૂણે પણ કહેવાય છે.

છડી નાખવું, મારમારી ધાણ કાઢી નાખવો.
‘તેણે તેને છડી નાખ્યો.’

છતા પૂજેલા, પૂર્વ જન્મે પુણ્ય કરેલું; સાંઈ તપ કરેલું. ‘છતે હાથે પૂજેલા’ પણ બોલાય છે.

છતું રાખવું, મૂળની-પ્રથમની સ્થિતિ કાયમ રાખવી.

‘આ છોકરો માફ કાંઈ છતુ રાખે એમ નથી.”

શિવલક્ષ્મી.

છત્તાછત્તી થઈ રહેવી, નાણાંનું પુષ્કળભે-ગું થવું; ગદબદિયાં થવાં.

(રૂપિયાનો છત્ છત્ અવાજ થાય છે તે ઉપરથી.)

છપડી ખાપડી, કુડકપટ; લુચ્ચાઈ; દોંગાઈ.

છ પાંચ કરી જવું, અગિયારા ગણવા; ના-શી જવું; સટકી જવું.

છપ્પન વખારી-વેપારી, (છપ્પન દેશમાં વેપાર કરનારો.) ઉદ્યુક્તપણે ગુંથાયલો; ઘણા વ્યવસાય વાળો; જેને ઘણું ઠેકાણું નગર રાખવી પડતી હોય તે.

‘છપ્પન વખારી ને ભારો કુંચી’ એમ કહેવાય છે. છપ્પન શાહ એકલું પણ બો-લાય છે,

છપ્પનની છીનાળી કાઢવી, ગુલ્લ કમં ને કર્યા હોય તે ઉઘાડાં પાડી ફેંટી કરવી; ધૂળ કાઢવી. આ પ્રયોગ સ્ત્રીઓમાં જ વપરાય છે.

છપ્પનનો દેવાળવો, (છપ્પન જગોએ ને-ણે દેવાળું કાઢવું હોય તે.) હમેશનો નામી-ચો દેવાળવો.

છપ્પન પર ભૂંગણો વાગે છે, (લોકમાં મનાય છે કે જે ખખનામાં છપ્પન ફોડ રૂ-પિયા રોકડા હોય તે ખખનામાંથી જેખી અવાજ નીકળ્યાં કરે છે—લક્ષ્મી સાક્ષાત્ ખીરાને છે તે ઉપરથી.) પુષ્કળ પૈસો છે.

“હામ દામને સુંદર ઠામરે,
સોનામય દારિકાં ગામરે,
વાને છપ્પન ઉપર ભેરરે
પાસે ગોમતીની હલેર રે”

લક્ષ્મણાહરણ.

છપ્પનમે ખૂણે પડવું, ઝટ જડે નહિ એવી સ્થિતિમાં ખૂણેખાચરે પડી રહેવું.

“કોણ જાણે પડ્યું હશે છપ્પનમે ખૂણે” એવીરીતે—ખે દરકારીમાં જવાખ દેતાં વપ-રાય છે.

છાપનમે પાને (ઉરાડવું), ન લેખવું;
તુચ્છ ગણી ન ગણકારવું; બેદરકારીમાં ઉ-
ડાવી દેવું. છાપન સિવાય બીજી કાઈ
સંખ્યા મૂકી નથી બોલાતું.

“ તેઓ કોઈથી પણ ખીતા નહિ; એઓ
પહેલાં દરકારી સિપાઈઓથી ખીતા હતા,
તેમને પણ હવે છાપનમે પાને ઉડાવવા
લાગ્યા.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

૨. (નાખવું) દરકાર વિનાની સ્થિતિમાં
રાખવું; અજવાળામાં ન આવે એમ ગુપ્ત
રાખવું.

‘ હવે તો તમારા જહાર છે, હવે તો
આ શૈલ પડી ખાંજરે, નાજો છાપનમે
પાને ! નહિ તેના સુખનો નહિ તેના દુઃખ
નો સવાલ, કોણ સખી ને કોણ વાત ! ”

દિલીપર હસ્તો.

છાપડીકાં વગાડવાં, ભીખ માગવી અથવા
ભીખ માગતા થવું, (પૈસો ટકા ખાલી ચર્મ
જવાથી.)

‘ છાપડીકાં વગાડો હવે. ’

છર ફેરવવો; કાપી નાખવું; બગાડવું; વ્યર્થ
કરવું; ધૂળધાણી કરવું; તુકસાન કરવું.

૨. (નામપર) નામ-કીર્તિ ગુમાવવી;
આમર ધૂળ મેળવવી.

“ ઓ બાયલા ને બીકણુ, લશ્કરની સરદારી
લઈ આજ તે અકબરના નામપર છર ફેર-
વ્યો છે. ”

પ્રતાપનાટક.

છરી મૂકવી (માથે), કાપી નાખવું; ખરાબ
કરવું; નાશ કરવો.

૨. (ગણે) જુઓ ગણે છરી મૂકવી,
છલ્લી મૂકવી, સ્ત્રીઓ કાનનો વેહ વધારવા
સાર દાંતની નાની ચૂડીને એક દેકાણેથી
ચીરો મૂકી કાનની નીચલી ખૂટે બેરહે છે
તેને છલ્લી મૂકવી કહે છે.

છાંટ મારવી, જૂઠી ગપ કોકવી; ખોટી વાત

ચલાવવી; મરદામી બતાવવા ડફાસ હાંકવી.
છાંટા ઉડવા-લાગવા, ડાઘ લાગવો; કુસંગતિ-
નો દોષ બેસવો; બદનામી આવવી; નકારી
સોબતથી તુકસાન થવું. ‘ તેના છાંટા મને
ઉડ્યા. ’

“ મને પુષ્કરની કથી વાત તુંકહીશ નહિ,
આપણને એની સંગતના ખરેખરા છાંટા
લાગ્યા. ”

નળદમયંતીનાટક.

‘ છાંટો પાણી, દારૂ કે એવોજ કાઈ પ્રવાહી
માદક પદાર્થ. ’

છાજ્યાં લેવાં, (ધિક્કાર-ચીકનો શબ્દ બેરાં
વાપરે છે) કાંઈને નામે કહેવું. (બદલવા
દેતાં વપરાય છે)

“ તારાં છાજ્યાં લઈ મૂઝ્યા, કેમ મારો
જીવ લેવા બેઠો છે. ”

“ ગાજો હેતી દેતી અને મોટે સાદે મોં
વાળતી ચંડિકા મેડીએ ચઢી અને ધણી
સામી બિભી રહી છાજ્યાં લેવા લાગી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

છાણુ પુજવું, છાણુ એકદું કરવું. (કાઠિયા-
વાડ તરફ)

છાણુમાં તરવાર મારવી, છાણુમાં તરવાર
મારવાની પેઠે ઘાલવું ત્યારે મોટું કોળ, ને
કરવું ત્યારે કંઈ નહિ; કરવું કંઈ નહિ
ને ખોટી ડફાસ હાંક્યાં કરવી.

“ શ્રીમંતો અઘટિત રીતે પાણીદાર હ-
થિયારને છાણુમાં મારે છે. ”

નર્મમંથ.

છાણાં ધાપવાં (માથે), બહેકી જઈને દુઃખ
દેવું; માથે ચઢી વાગવું; માથાને છાણાં
ધાપવાની જગો માનવી (બહુવચનમાંજ
બોલાય છે.) ‘તમે તેને જહુ લાડ લગાવો છો
પણ જો જો તમારે માથે છાણાં ધાપશે.’
છાણાં સંકારવાં, તપ કરવામાં મદદ કરવી;
પૂણ્યવું કર્મ કરવું.

“ ભાઈ, એણે એનાં છાણાં પૂર્વ જન્મે

સંકોચી હશે તે આ જનમ લાભ મળે એમાં
-શી નવાઈ ? ”

છાણે વીંછી ચઢાવવો, ઉશ્કેરવું; સાંસણી
કરવી; ઉત્તેજન આપવું (ખોટી ખાખતમાં.)

૩. એક ઉપાધિમાં બીજી અનેક ઉપા-
ધિઓ એકઠી કરવી. (નાણી જોઈને)

“ ખટ કરમમાં ઝાઝો ધુંચવાયો,
ફરી વીંછી ચઢાવ્યો છે છાણે રે, ભાધા બેદ.”
કવિબાપુ.

છાતી ઉભરાઈ જવી, શોક કે આનંદથી
રડવું આવવું.

છાતી ઊંચી આવવી, (ખુશાલીમાં છાતી
હલકી લાગે છે તે ઉપરથી) છાતી કુલવી
-કરવી; સંતોષ થવો; સાફ દેખી આનંદ
થવો; જીવ પ્રકૃલિત થવો; જીવને આનંદ
થવો. ગજ ગજ છાતી ઊંચી આવવી
પણ બોલાય છે.

“ મી. હીથકોટમાં, પ્રમાણિકપણના
હિંમતના અને યાંત્રિક બુદ્ધિના એવા જીઆ
સદૃશ્ય હતા કે તેના વંશજની છાતી
વાજખી રીતે ઊંચી આવે.”

નતમહેનત.

છોકરો મોટી પરીક્ષામાં પાસ થયો સાંભળી
ખાપની છાતી ઊંચી આવી. ”

છાતીકાઠી ચાલવું, મરદ છું એમ પ્રતાવવું;
મરદાપમાં ચાલવું; ભપકાથી ચાલવું; મિ-
નસમાં ચાલવું.

“ અંગે તેલ કુલેલ લગાવે,

માથે ઊગાં ધાલેજ,

જોખનધનનું જોર જણાવે,

છાતી કાઠી ચાલેજ,

અહાનંદ.

છાતી ચલાવવી, હિંમત ભીડવી.

છાતી ટાઢી છે, સંતોષ-તૃપ્તિ-નિરાંત છે.

૧. સુખ છે; ચેત છે.

૩. ધીરજ છે.

૪. પ્રસન્ન સ્વભાવ છે; ખુશ મિનન છે.

છાતી ટાઢી થવી, ધમ્મિયા પૂરી પડવાથી સં-
તોષ ઉપજવો; તૃપ્તિ થવી; નિરાંત વળવી.

છાતી કાલવવી, હૈયાની બળતરા બહાર કા-
ઢી છાતી હલકી કરવી; હૈયાની વરાળ કા-
ઢવી; સુખ ફુગાવના ઉભરા કાઢવા.

“ છાતી કાલવવાનું છે, નહિ ઠેકાણું. પ્રા-
ત; કેની આગળ જઈને કહું, મારા કર્મની
પ્રાત. ”

વેનચરિત્ર.

છાતી ખાલી કરવી પણ બોલાય છે.

૨. રડીને હૈયાનો ડુમો કાઢી નાખવો.

છાતી ઠોકવી, (સાખાશી આપતાં.)

૧. ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું; હિંમત
આપવી.

છાતી ઠોકીને કહેવું, ખાતરીથી-મરોંસા-
થી કહેવું.

૨. દમ ભર્યું બોલવું; નિરપણે કે કંઈ
આચકા ખાધા વિના બોલવું.

છાતી તોડવી, શરીરને ધ્વજ પહોંચે-છાતી-
માં દરદ થાય એવી સખત મહેનત કરવી.
તેણે તે કામમાં છાતી તોડી નાખી છે.
‘ તે છાતીતોડ કામ કરે છે.’

છાતી પીગળવી, દિલમાં અસર થવી;
દિલમાં લાગવું. (દયા, પ્રેમ વગેરે જો-
રસાથી)

છાતી ફાટવી, એકદમ અચિંતી આફત કે
ગભરાટમાં આવી પડવું.

“ વજન જવી છાતડી, ફટકા ફાટી નાથ,
રાજ કુવર જવતો બળે, સગીમાએ તે કે-
મ સખાય-કુવરજ કેમ હું જીવું.”

વેનચરિત્ર.

૨. તુકસાન થાય એવા હરખમાં આવી
જવું.

૩. છક થઈ જવું; દિંગ થઈ જવું; અ-
ચબો પામવો.

છાતી પુલવી, આનંદથી હલકી થવી) આનંદિત થવું; હરખથી પુલવું.

“ મણિભાઈને મોઢાનાં દિકરાં જાણી ગયા હશે એમ જાણી સધળાએ માન આપેલું ત્યારે તો મણિભાઈની છાતી હાથ હાથ પુલેલી. ”

નવી પ્રેમ.

છાતી ખળવી, અદેખાઈના જેવેસાથી છાતીમાં જળરી અસર થવી.

૨. ઘણું દુઃખ થવું; અતિશય જેવેસાથી અકળાવું.

૩. દયા ખાવી-દિલમાં દાઝ આવવી.

‘ છાતી ખળીને કોયલો થવો ’ પણ બોલાય છે.

છાતી ખેસવી, દિલગીરી કે તુકસાનમાં દેખાઈ જવું; હિંમત હારી જવી; ટાઢિયા નરમ થવા; ભય-ચિંતાથી છેક ચોંકી બેસી અકળાવું. છાતી ભાગવી પણ વપરાય છે.

જેમ કે, “ તેણે મને દુઃખ ઈ મારી છાતી ભાગી નાખી ” એટલે મારામાં જે હિંમત હતી તે જતી રહે એમ કહ્યું.

“ ઈશ્વરે મારો એકનો એક છોકરો તાણી લઈ મારી છાતી ભાગી નાખી. ”

છાતી ભરાઈ આવવી, ડીંગો ચઢી આવવો; છાતીમાં મુઝવણ થવી. (એણું આવતાં અથવા પ્રેમના આવેશમાં.)

છાતી ભરાઈ જવી પણ બોલાય છે.

“ પ્રેમે આંખમાં આવીયાં પાણી, સ્નેહ સ્મરણથી છાતી ભરાણી. ”

વેનચરિત્ર.

“ બ્યારે પોલીનાએ આ અલૌકિક મૂર્તિ આગળ પડેલાં બેઠાં ક્યો ત્યારે આબેહુબ હામિયોનની મૂર્તિ સર્વેના દીકામાં આવી તે વેળા રાજની છાતી ભરાઈ આવી; ધણીવાર લગી તો તે સ્તબ્ધ થઈ ગયો અને તેની જીભ ઉપડી રાકી નહિ. ”

શે. કથાસમાજ.

છાતી ભરાઈ જવી, (ગભરાઈથી કે ખેદ-કરક અનાવધી.)

“ પોતાની પ્રાંતે રહી કુકળતી સોભળી તેની છાતી ભરાઈ ગઈ-આખી રાત તેને નિદ્રા ન આવી તે અનેક વિચાર સૂઝ્યા. ”

વનરાજ ચીવડો.

છાતી વેત વેત તર થવી, હરખથી પુલવી; ઘણું સતોષ થવો; આનંદમાં ગરક થવું; (દિલગીરીમાં છાતી ભારે લાગે છે અને ખુશીમાં હલકી લાગે છે તે પરથી.)

“ તારા વડેજ પૂર્વ દિશામાં ફેટેલ મળી છે, અને વળી તારી એક જ નરવારથી એ જાણી મારી છાતી વેત વેત તર થાય છે. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

‘ છાતી હાથ હાથ પુલવી ’ પણ બોલાય છે.

છાતી સરસું રાખવું, પ્રેમમાં પાસે ને પાસે રાખવું; વીલું ન મૂકવું; અધીરાઈથી કાઢી ને ધીરું.

છાતી હાથ ન રહેવી, હેયું વશ ન રહેતાં લાગણીઓ ઉભરાઈ-ઉડકરાઈ આવવી.

“ કુંવરી તેમ દમ્પતી,

આવી બહુલ સંવાતી રે,

રંગે રમતી રાતી માતી,

દેખી નવ રહે છાતી રે-સોભળો. ”

શીલવતીનો રાસ.

છાતીએ હાથ લાગવો, દિલમાં ઘણું દુઃખ લાગવું; મનમાં માઠી અસર થવી.

“ આરીની બેવશાઈથી આશકને છાતીમાં હાથ લાગ્યો. ”

૨. વેર લેવાનો જેવો રહેવો (દિલમાં.)

છાતીએ ધરવું, બહાલમાં છાતી સરસું ચીવડું; છાતી સાથે મેટાડું-દાખડું-વળગાડું.

છાતીએ હાથ મૂકવો, ધીરજ આવવી; દિલાસો દેવો.

૨. ઉત્તેજન આપવું.

છાતીની મુકી, સ્વપરાક્રમ; આપસામર્થ્ય;
જાતમહેનત.

“છાતીની મુકી વિજ્ઞા કામ ન થાય.”

છાતીનો આઘો, સાહસિક; હિંમતવાન; જી-
વની દરકાર ન રાખે એવો; મોટું કામ
માથે લેવાનો, અને તેમાં દુઃખ પડે તે સ-
હન કરવાનો જોશનો રાખનાર; આધું પાછું
ન જોતા કૂદી પડે એવો; જોખમ ખેડનાર.

“તે કહે મારો બાળક આ દોડાદોડમાં
અથડાઈ પડશે અને કંઈ વાગશે તો હું શું
કરીશ ? છાતીનો આઘો છે તેથી કદાપિ
ધાડ જોવા ગયો હશે ને ત્યાં કદાચ ચોરો
સાથે જુદા કરશે.”

વનરાજ આવડો.

“માળવી રાજ અપળ, કુશળ, પાતળો
પણ કંઠણ ધડાયલો, છાતીનો આઘો, તાડીને
ભાલો ને તીર મારનાર, બળવાન ને દાવ-
પેચવાળો હતો.”

સધરાજેસીંગ.

છાતીપર પથ્થર મૂકવો, દિલગીરીના જો-
રસાને દબાવવો. (ઉપર પથ્થર મૂકવાથી
જેમ તળેની વસ્તુ વધવા અથવા ઊંચી થવા
પામતી નથી તે ઉપરથી.)

“મારા ઉપર ઉપરા ઉપરી દુઃખ આવી
પડવાથી ઘણી વખત હુમો ભરાઈ આવે છે
પણ છાતી પર પથ્થર મૂકી સૌ સહન
કરું છું.”

છાતીપર ખેસવું, કાઠની પાસે ચાંપીને
કામ કરાવવું.

૨. સંતાપવું; દુઃખ દેવું.

૩. ઘણુંજ નજીક ખેસી ગભરાવવું.

છાતી પર ખેસીને લોહી પીવું, અતિશય
સંતાપવું.

“તારા જેવા દેશની છાતીપર ખેસીને
લોહી પીઈ એવી છું, (નિર્દય છું) નાણું
છે મને ?”

ભામિનીભૂપણ.

છાતીપર રાખવું, કાળજી પૂર્વક પાસેનું પાસે
રાખવું; વીહું મૂકી કાઠને ન ધીરવું; કાઠના
વિશ્વાસપર સોંપી દૂર ન ખસવું (ધારમાં.)

“ઘરનો ધંધો ઘણો કરું જેમ,

લીધી વેચાતી લૂંડી;

છેયાં છાતી પર રાખું તો એ,

ભાભી કહેશે-લૂંડી.”

વેનચરિત્ર.

“અલક, જો નવીનચંદ્ર સાથે જવું
પડે તો હેંશીયારી રાખજો હેં ? તારી
ભાભીને જો એ કેવી છાતી પર રાખે છે.?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

છાતીપર હાથ મૂકવો, છાતીએ હાથ દેવો;

ઉત્તેજન આપવું; ધીરજ આપવી.

૨. ધીરજ ધરવી; નિશ્ચિંત રહેવું.

છાપ ખાવી, કનકવાનું ચગતાં ચગતાં એકા-
એક નીચા પડી જવું.

છાપ પડી જવી, કોઈ પણ માણસ વિષે
લોકમાં સાડે કે નરજીં બોલાવું. ‘તેની ચાર
લોકમાં છાપ પડી ગઈ છે.’

છાપ મારી આવવી-ખેસાડવી, ચારમાં
જઈ યશ મેળવવો; ડંકો કરી આવવો.

છાપડું વધવું (માથે), માથાના ઘણા ખરા
ભાગમાં વાળ રાખ્યા હોય-ચહેરાના વાળ
વધ્યા હોય ત્યારે તેને વિષે મનકમાં બો-
લતાં વપરાય છે.

છાપરે ચઢવું, ખોટી મોટાઈ દેખાડવી; કૂલવું;
પતરાજખોર થવું; બહેંચી જવું; ફાટી જવું;
મગરર ખનવું.

“સહેજ સહેજ વાતમાં એટલો બધો
શેનો છાપરે ચઢી જાય છે તે ?”

“હવે એની વેતરણ કરું છું; ભાઈશ્રી-
પાંચ ખૂબ છાપરે ચઢ્યા છે પણ પાછો
હતો તેવોજ કંગાળ કરી મૂકું ત્યારેજ હું
સીધીભાઈખરો.”

ચરેબિયનનાઈટ્સ.

“હું તો તને એક વાત પૂછવા ખોલાવતી હતી, એટલામાં તો તું છાપરે ચઢે છે.”

ભાભિનીભૂખણ.

“કોઈના મોઢાપર તેનાં ઘણાં વખાણુ કરશે નહિ. કેમકે તે છાપરે ચઢાવવા અને ખુશામત કરવા સરખું ગણાશે.”

નર્મગદ્ય.

છાપરે ચઢાવવું, વખાણુ કરી પુલાવવું.

છપી નાખવું, મર્મ ઉધાડો કરી ફજેતી કરવી; ચારમાં જઈ મર્મનું ખોલી અથવા ચરચા કરી નીચું જોવડાવવું; ઝાંખું પાડવું.

“તેણે તેને છાપી નાખ્યો.”

છાપું મારવું, નિશાની કરી મુકરર કરવું.

“તમારે એજ વીંટી ઉપર શું છાપું માર્યું છે? તમને એથી ભારે વીંટી મંગાવી આપું છું; આ વીંટી સાર તો ક્ષમા કરો.”

રો. કયાસમાજ.

છાપેલું કાઢવું, નકારી બાબતમાં કીર્તિ મેળવેલો માણસ; પ્રખ્યાત માણસ (ખોટી બાબતમાં.)

લોકોમાં ચરચાયલું-વગોવાયેલું માણસ; નકારી બાબતમાં જેની છાપ પડી ગઈ હોય તે.

છાખડી કળપવી, ઘરો આડમે ટોપલીમાં અનેક ચીજો મૂકી બાહ્યણને આપવી.

છાયા પડવી, ‘મારી તેને છાયા પડી’ એટલે તે મારા તેજમાં લેવાયો.

છાલ છોડવો, (છાલ-ખ્યાલ ઉપરથી) કેડો મૂકવો.

છાલકા પાણીમાં ફરવું, જલકાઈ જવું; પતરાજી કરવી; મિથ્યાડંબર રાખવો.

છાલાં કુટવાં, મહેનતનો ખટલો ન મળે એવી નકામી માથાકુટ કરવી; નકામી વાતનું ટાંચલું કુટવું; છાલાં-છોતરાં કુટવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ કરવો.

છાલો પીવી સવારમાં શિરામણી કરવી.

(છાશ પીવા ટાણું એટલે સવાર. (કાઠી-આવાડ તરફ.)

“અમસ્તો શું છાલાં કુટવાં કરે છે? કાષ્ટ સાંભળતું તો છે નહિ.”

છાશખાકળા, ખટું થઈ ગયેલું; નકામું; ખગડી ગયેલું.

૨. (અર્થ ૧ ના લાક્ષણિક અર્થે) વીલું;

શીકું પડી ગયેલું. (મોં)

કાઠિયાવાડ તરફ આ પ્રયોગ બોલતો સાંભળવામાં આવે છે.

છાશમાં પાણી ઉમેરવું-કરવું, વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; વધારો કરવો.

“શામાં શામાં સાઈ નરસું બોલાય છે તેની તપાસ ડોસી ચંચળ મારફત કરતાં; ચંચળ છાશમાં પાણી ઉમેરતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

છીંકતાં છીંકું પડવું, સહેજ સહેજ બાબતમાં વાંકું પડવું; બોટુંલગાડવું; કોઈ ખરા કારણ સિવાય મારું લગાડવું; સહેજ વાતમાં ઝોછે પાટલે જઈ બેસવું.

છીંકો આવે એવી સ્વચ્છતા, (સૂર્યતા પ્રકાશથી માણસને છીંક આવે છે માટે સૂર્યના પ્રકાશ જેવી અત્યંત સ્વચ્છ જગો હોય તેને વિષે. બોલતાં વપરાય છે. સ્વચ્છતાની પરિસ્તીમાં પ્રકાશ છે તે ઉપરથી)

છીંડાં શોધવાં, (છીંડાં=છિદ્ર; તે ઉપરથી) દોષ-ખડાનાં શોધવાં.

“તેણે તેનાં છીંડાં તો ઘણાંજે શોધ્યાં પણ કાંઈ વળ્યું નહિ.”

છીણી મૂકવી,—(માથે) નજીક છીણી મૂકી હોય એવી રીતે કાપી-ફાડી-ઉડાવી ખરાબ કરી નાખવું; નિરપયોગી થાય એમ કરવું; ખગાડવું; રદ કરવું; તુકસાન કરવું; ખોઈ નાખવું.

ઘણા પૈસા નકામી બાબતમાં ઉડાવી દીધા હોય ત્યારે કહેશે કે તેણે તેના બા-

પની મિલકત ઉપર (ને માથે) છીણી મૂકી.

હુમંતર કરવું; છુ છુ કરી કાંઈ વસ્તુ ઉડાવી દેવી.

હુંદીને ચટણી કરવી, ચટણીની પેઠે હુંદી નાખવું, તે ઉપરથી ખાંડવું; રીખાવવું; સતાવવું.

છૂટા છેડા કરવા, (વરકન્યા પરણતાં એક બીજાની છેડામાં પાડવામાં આવે છે અને તે ઉપરથી જે હક્ક સ્થાપિત થાય છે તે તોડી નાખવો તે ઉપરથી) પરણેલાં સ્ત્રી પુરૂષે એક બીજાથી જૂદાં રહી પોતપોતાની મરજી મુજબ ચાલવા સાથે પોતાનું માંડેલું ધર ભાગી નાખી એક બીજાથી જૂદાં પડવું; તક્ષાક આપવો; સ્ત્રી પુરૂષનો સંબંધ તોડવો.

૨. કંટાળાના કામમાંથી હાથ કાઢી નાખવો; મુક્ત થઈ જવું.

છૂટા છેડા થવા, સ્ત્રીએ અથવા સ્ત્રી જાતે પોતાના ગર્ભના ભારથી છૂટાં થવું; સ્ત્રીએ પ્રસવથી મુક્ત થવું.

૨. અસ્પર્શ સ્ત્રી પુરૂષનો લગ્નનો સંબંધ તૂટેલો. બહુવચનમાં જ વપરાય છે.

“પટરાણીને છૂટા છેડાના દિવસ પાસે આવ્યા એટલે કુંવર શોધવાનું કામ બે વિશ્વાસુ ગૃહસ્થો ઉપર પડ્યું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

છૂટકખારો થયો પણ અર્થ ૧ માં વપરાય છે.

છૂટું મૂકવું, (મોહું) પોકેપોક મૂકીને રડવું.

૨. (જીભ) ગમેતેમ ખોલવું; જીભ નિરંકુશ રાખવી; જીભે લગામ ન રાખવી.

૪. (છટ્ટિ) સ્વતંત્રતા આપવી; છૂટા આપવી; બહેકાવી દેવી.

છૂટે દોપટ્ટે-છેડે, સાથે કાંઈ ભાર લીધા સિવાય; છૂટે હાથે.

૨. નિર્ભયપણે; ભયની સામે થવાની તૈયારી રાખ્યા સિવાય. ‘કેડ ખાંધ્યા સિવાય છૂટે દુપટ્ટે ચાલ્યા જાઓને કાણુ રોકે છે?’

“આપુ કહે સતનામને ભજી લ્યો, જેને છૂટે દુપટ્ટેથી ફરવું રે; કાણુને કાણું કહિયે તો લાગે કડવું.”

કવિ જાપુ.

કાંઈ નાથને જોતી નરખીરે,
કાંઈ હૈયું હલાવે હરખીરે;
કાંઈ છૂટે છેડે જુએ છેવરે;
માગે બળિયા તે દેવની બેલરે.

માંધાતાખ્યાન.

છૂટે મોઢે, મોહું મૂકીને; અદ્ય-શરમ કે અંકુશ રાખ્યા સિવાય. ‘છૂટે મોઢે રોયો;—બોલ્યો વગેરે.’

છૂટો હાથ, ઉદારતા; સખીભાવ; ખરચાળપણું.

“ગીગમ, કીનખાખ, મશર, સાટીન, ગાજ, તારી વગેરેના તાકાની છૂટે હાથે ખરીદી થાય છે.”

તોરાખાઈ.

છૂટી પડવું, બ્યર્થ જવું; રદ થવું; નિરર્થક જવું; ખરબાદ જવું.

“જે ધનને માટે કાળાં કર્મ કર્યાં તે ધન ખુચી લે તો બધી જન્મારાની મહેનત છૂટી પડે.”

વનરાજ ચાવડો.

“વિદાયતી માલ તકલાદી છે, તે એક વાર વાપર્યો કે ઘોયો એટલે પૈસા છૂટી પડે છે.”

“ જોર તો આટલુંજ છે કે ? હાયહાય
છોકરાના હાયનો માર ખાયો ! વરહાં
છૂટી પડ્યાં ! ”

તપત્યાખ્યાન.

છેડે ખેસવું, (શત્રુસાવ વખતે સ્ત્રીઓને છેડે
ખેસવું પડે છે તે ઉપરથી) અટકાવ આ-
વવો; શત્રુ આવવો; અગણ્ય ખેસવું; અમ-
હાવું. (સ્ત્રીએ)

છેડા છેડી નાખવા, હિંમત હારી જવી;
આશા-મૂકવી; હારી થાકવું.

“ છેડરી માંદી છે તે સંબંધમાં વેદે
તો તેના આપના પહેલેથીજ છેડા છેડવી
નાખ્યા. એટલે તે ગિયારો હવે શું કરે ? ”

૨. સંબંધ તોડી નાખવો; મુક્ત થઈ
જવું.

છેડે શાંઠ વાળવી, સ્મરણમાં રાખવું; નિ-
શ્રય કરવો; એક વખત કંઈ કામ કરવાથી
પસ્તાવું પડે તો બીજી વખત એવું કામ
ત થાય તેને માટે કાળજી રાખવી. “ ખ
રૂં કહેવા જતાં તેને ખોટું લાગ્યું અને
એ બોલ કહી સંભળાવ્યા તો હવે મેં મારે
છેડે શાંઠ વાળી કે કદી એને કહેવું જ
નહિ. ”

છેડે આંધવું, વહારી લેવું; ભેથું કરવું;
અહણ કરવું; સંચય કરવો; પોતાના કળ-
મમાં રાખવું.

“ છેડે આંધું છે તે પાપ છેડ્યું કેમ
છૂટશે ? ”

દ્વપતરામ.

૨. (ઉચ્ચાર) બોલ પાછો ખેંચી લેવો.

“ માનીશ માંડે એવી નથી આશા,
તોય કંઈ વિચાર;

માનવું હોય તો માનજે તારે,

નીકર છેડે આંધીશ ઉચાર.

ભાર તારો ભારે,

કહેવાય તે હું કા'વું;

માન માંડે મનવારે.

ધીરો ભક્ત.

૩. (વ્યસન.) વળગવું; કોઈ ખરાબ
બાબતની આદત પડવી.

છેડો છુટકો કરવો, તથાક આપવો.

“ તેણીને તમારે પોતાની ઠાસી પ્રમાણે
સમજવી નહિ તથા તેણીને વેચી નાખવી
નહિ કિંવા છેડો છુટકો કરવો નહિ. ”

અરેખિયનનાદ્દીસ.

છેડો છેડવો, જુઓ છેડો છુટકો કરવો,
છેડો છેડવવો, પતાવીને દૂર કરવું; ફરીથી
નામ ન લે તેમ કરવું.

૨. નિકાલ કરવો.

છેડો ઝાડવો-પકડવો, પછવાડે લાગવું; આ-
ગ્રહ કરી માગવું; જખરદસ્તીથી માગવું.

૨. આશ્રય લેવો-ધરવો.

છેડો પાથરવો, કાલાવાલા કરવા; આજીજી
કરવી; કોઈ વાતને સાર છેક ગરીયાઈથી
બોલવું.

ખોળો પાથરવો પણ વપરાયછે.

છેડો ફાડવો-ફાડી આપવો, સ્ત્રી પુરૂષે રાજી
ખુશીથી લગ્નનો સંબંધ ટાળવાની ફારગતી
આપવી; તથાક આપવો; લગ્ન સંબંધ તો-
ડવો.

‘ સ્ત્રી વ્યભિચારી નીકળી તેથી પુરૂષે છે-
ડો ફાડી આપ્યો તેમાં ન્યાતવાળાને વચમાં
પડવાનું શું કારણ છે તે સમજવું નથી. ’

છેડો વાળવો, મોહું ઢાંકી વિલાપ કરવો;
છેડો વાળી રડવું. (સ્ત્રીએ કોઈ મરનારને
નામે)

છેડો સાંધવો, કોઈનો આશ્રય ધરવો.-લેવો.
છેલ્લા દહાડા, (ગર્ભિણીના) પ્રસવકાળને
થોડી સુદત બાકી હોય તે.

‘ ફલાણીને છેલ્લા દહાડા જાયછે. ’

છેલ્લી ઘડી જવી, મરવાની આણીપર આ-
વવું.

છેલ્લી લાંબી ઊંધ, મોત.

(મોત અને ઊંધમાં માત્ર એટલોજ ત-

મોતમાંથી ઉડી શકતું નથી તે ઉપરથી લાંબી અને છેલ્લી વખતની)

છેલ્લી સનંદ, આ માનવદેહએ છેલ્લી સનંદ (મુક્ત થવાનો પટો) છે તે ઉપરથી છેલ્લો જન્મ; એ જન્મને જો ન તર્યો તો પછી જીવને ચોરાશી લક્ષ ફેરા ફરવા પડે છે.

“સાચાતણી પત રાખો શામળિયા, યાજો બુદ્ધિલના બેશીરે, બોજો ભગત કહે આવો અંતકાળે, હવે સનંદ છે છેલ્લીરે.”
બોજો ભકત.

છેલ્લી સલામ, ફરીથી મળવાની આશા ન હોય ત્યારે છેલ્લે મળતી વખતે જે સલામ કરી લેવી તે. દુનિયાં તજી જવાને છેલ્લે પ્રસંગે—મરણ સમયે જે સલામ કરવામાં આવે તે. છેલ્લા નમસ્કાર, છેલ્લા પ્રણામ વગેરે કહેવાય છે.

“એવાં માખાપોને રે,
મેં રઝળતાં મેલિયાં રે,
અદૃષ્ટમાં મારે લખેલું આમ,
મતી વતી જાહે રે,
માજી મારા બાપને રે;
કહેજો મારા છેલ્લા પ્રણામ—કુંવરજી.”
વેનચરિત્ર.

છેલ્લું ઘર, સ્મશાન.

છેલ્લું પાણી જવું, છેલ્લા દહાડા જવા; (ગર્ભિણી સ્ત્રીને.)

કેમ વાર ! હવે આ વખતમાં એની જોડે વહુને એકલો મોકલાય ? આશ્વેનો મામલો; કેમ છે કેમ નહિ, હવે તો છેલ્લું પાણી ભય છે.”

વિદ્યાવિલાસ.

છેલ્લે પગથીએ, છેક નીચી પાયરીમાં.

“હું જન્મ્યો ત્યારે જન્મમંડળમાં હું છેક છેલ્લે પગથીએ પડ્યો હતો. મારો જન્મ નીચ કુળમાં થયો હતો.”

જાતમહેનત.

૨. અંતે; છેવટે; પરિણામે.

છેલ્લે પાટલે બેસવું, જાત કે સ્વભાવપર-જવું; હાડજવું.

“વયસ્યા, તું નવું જોઈ આવી અને તે અમે પૂછ્યું તેમાં તે આટલી બધી છેલ્લે પાટલે જઈ શું બેસે છે. ?”

સલભામાખ્યાન.

છેલ્લે રવિવારે, કદી નહિ (વાયદામાં.)

છેલ્લે સરવાળે, છેક સૌની પછવાડેથી; છેવટ; છેલ્લો વારે; અંતે; આખરે; નિદાને; રોવટે; રોવટ સરવાળે; સઘળી ક્રિયા થઈ રહ્યા પછી.

‘છેલ્લે સરવાળે તેણે મૈત્રીપર પાણી ફેરવ્યું.’

“ઝવેરીઆએ પોતાના મનનો હેતુ પાર પાડવાને માટે એ વાત જાણી જોઈને કાઢી હતી. અને છેલ્લે સરવાળે તેવી રીતે તેમનો ઉદ્દેશ પાર પણ પડ્યા વિના રહ્યો નહિ.

અરેબિયનનાઈટ્સ. ૧ લો.

“છેલ્લે સરવાળે હું બગદાદ શહેરમાં સુખરૂપ જઈ પહોંચ્યો.”

અ. ના. ભાગ ૧ લો.

છેલ્લો અક્ષર સો વાતની એકવાત; સારજૂત વચન.

૨. રામનામ.

“તેમાં શું તું મોહી રહ્યો, છેલ્લો અક્ષર ભૂલી ગયો.”

બોજો ભકત.

છેલ્લો પરાણો, મરવાની તૈયારી પર આવી ગયેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

છેલ્લો શ્વાસ મૂકવો, છેલ્લી વખતનો શ્વાસ મૂકી મરણ પામવું.

છા ફેરવવી—વાળવી (ઉપર), છા ફેરવી

ઢાંકી દેવું; બગાડી નાખવું; ધૂળ મેળવવું; પાણી ફેરવવું; વર્થ કરવું; બરબાદ કરવું; નકામું કરી મૂકવું.

“રે, દીવાળે તે દીકરો એકઠેવત બોટી નથી, જેટલા આપેલી જીવિકા ઉપર જીવશે

તેમનાં સંતાન આપદાદાઓનાં નામ ઉપર
છે વાળે એવાંજ થશે.”

પ્રતાપનાટક.

છાડાં ઉખેડી નાખવાં, પુષ્કળ માર મારવો
કે સખત ઠોક દેવા.

છાડાં રંગી નાખવાં પણ બોલાયછે

છાડાં પાડવાં, સખત ઠોક ઘેં બેહુરમત ક-
રવું-હલકું કરવું; માતભંગ કરવું; ધમકી-

ના શખદોથી હલકું પાડવું; ધમકાવી બે-
આખર કરવી.

છાડાં ઉતારવાં પણ બોલાયછે.

હોયલો કુવો, (હોયલા કુવામાં બધું સાફ
હોય-ધૂળ, ઈંટ કંઈ મળે નહિ તે ઉપરથી)
એક લાભ-કાયદો કંઈ ન મળે એવું
જે કંઈતે; જ્યાં કંઈ આડું અવળું મળ-
તર ન હોય તે.

૧

જખ મારવી, ભૂલ કીધી-ખોટું તો કીધું ખ-
રું, હવે પરતાડું છું એવો અર્થ રાખે છે.

“જખ મારવાં ખાધું સારે?”

૨. ન છુટકે મોટો શુ-હો કીધો-ભૂલ-
કીધી એવી હાલતમાં આવવું. ‘જખ મા-
રીને ખાધું’ એમ કહેવાય છે.

“ધમે એમ કહ્યું સારે તું બોલ્યો જોડી
પાણુ રે, કે જખમારી હું હાર્યો સ્વામી, દી-
ન વધા તું વાણુ રે, ચેત.”

દ્યારામ.

“જે સુખને પક્ષા તરસેછે તે તું સહેજે
પામો, જખ મારે છે જગત માણુ તું દાસ
દ્યાના સ્વામી સખી” આ જોને.

દ્યારામ.

ખાઈને જખમારી એમ ખાધા પછી એ-
વાડો કાઢવાને માટે કંઠાળામાં બોલાયછે

જગતપાણી, રંગપાણી; ગાંજો.

જગતની ગાળ, બટો; કલંક; કહેવત; માથે
ટપલો રહો ગયો હોય તે; કહેણી બદનામ.

“સત્તારીનો તિરસ્કાર કરનાર મહાપાપી
છે તે દુનિયામાં ખાસડાં ખાયછે; જગત-
ની ગાળ તેને માથે છે; વહુ તો પ્રાણુ સ-
માન છે—અર્ધાંગ છે.”

વનરાજ સાવડો.

જગતનો વા વાવો, સુખ દુઃખનો અનુભવ

થવો; અવહારિક આગતના ભોમિયા થવું;
સુખ દુઃખ વેડી પાકા થવું; ચડતી પડતી
વીતવી; આ જગતમાં સુખ દુઃખ, ચડતી
પડતી, તડકો છાંયડો, એવું કાંઈક કમણું
વારા ફરતી આવ્યાં કરે છે તેના સપાટામાં
આવી સંસારમાં અનુભવી બનવું.

“જાણે હજી દાંત પણ આવ્યા ન હોય તે-
મ જ્યાં જાય ત્યાં મૂગે મોઢે સમની પેઠે
બેસી રહે; તે કંઈ ભણ્યો એ નહિ અને
તેને જગતનો “વા પણ ન વાયો.”

જે બેહેનો.

જગતી રતન, જગતમાં રત્ન રૂપ પણ વાં-
કામાં વિશેષ વપરાય છે.

“હાહા જગતી રતન, મારણુ કીધાં મન,
ઉદરને કારણે એ, નરકને ભારણે એ,
ગ્રેમ વિનય.

જગત લાડકો કરવો, પાપધક્ષી છુટવાને,
ધૈર્યનો કોપ સમાવવાને, અને તેની કૃપા
પ્રસાદી મેળવવાને અગ્નિમાં હોમ કરવા જે-
વું મોટું પરાક્રમ કરવું; યશ કરી નામના
મેળવવી; મોટું યશસ્વી કામ કરવું.

જગન્નાથ રાયજી, (વિષ્ણુના દશ અવતારમાં-
નો નવમો જગન્નાથને સ્વરૂપે યુદ્ધાવતાર.
એ અવતાર કોઈ લીલા કરવાને નથી પણ
જગતની લીલા જોવાં કરવા ને છે. એ હ-

જડી યુદ્ધી સુંધાડવી, અન્ય જવો ગુણ દે-
ખાડો—આહુ અવળું સમજાવી ભાવવું,
પોતાના મતનું કરવું; આડા અવળા પાઠા
દેવા.

“એક જડી યુદ્ધી સુંધાડું નળને, તતક્ષણ
થારો ઘેલો; આશ્ણીએ આવીને રહેશે, વે’
લો સર્વથી પેલો.”

નળાખ્યાન—પ્રેમાનંદ.

૨. ચમત્કારિક રીતે પ્રભાવથી જ્ઞાન આ-
પી દેવું.

“જડીયુદ્ધી સુંધાડી દો મુજને, જથી
સંકારહે નહિ કોઈ,

નિર્મળ મનડું થઈ જાય માફે, એવું સ-
મજાવી દો કોઈ સાંધ, ધીરો દહ કરવારે,
કાઢે જ્ઞાનમાર્ગ હડી—સાંધ.”

ધીરો ભક્ત.

જતન કરજો, છુટા પડતી વખતે એમ બો-
લાય છે. (કોઈ બાળકના સંરક્ષણના ભા-
વમાં—છડર કે પાટણુ જીદ્દા તરફ.)

જતરડામાં ધાલવું, (જતરડામાં સોના રૂપા-
ના તાર ધાલી જેથી લાંબા કરવામાં આવે
છે તે ઉપરથી) ફસાવું; ઘણીજ સાંકડમાં
આણી મૂકવું; રેવડીના પેચમાં લેવું; ઘણી
જ મુશ્કેલીમાં આણવું.

“આહુ અવળું સમજાવીને તે ગિયારાને
આખરે તેણે જતરડામાં ધાલ્યો.”

૨. ભયરડી જવાય કે ઘણીજ તુકસા-
નીમાં આવી પડાય એવી આક્રમમાં આણી
મૂકવું; બંધનમાં લેવું; આમ તેમ ચસકાય
નહિ એવો સખત અટકાવ—પ્રતિબંધ કરવો.

જત લે, ‘તને જત લે’ એમ ધમકી આ-
પતાં કાઠિયાવાડ તરફ બોલે છે. (જત લો-
કાનો ત્યાં ભય બહુ હતો તે ઉપરથી.)

જતું આવતું થવું, ઝાળખાણુ—સંબંધ થવો.

જતું કરવું, માફ કરવું; જાય તેમ કરવું; દી-
વત રહે તેમ કરવું.

જનસ પડી, વેપારીઓમાં આગણીસમી સંખ્યા
નો સંકેત; ૧૯.

જનોઈ પહેરવાં, શ્રાવણ ભાદરવામાં બ્રાહ્મણ
એ જનોઈ બદલી નવાં ધાલવાં.

જખરૂં લાકડું, (મોટા ભારે લાકડાની સાથે
ઢોર અથવા એવુંજ કંઈ પ્રાણી બાં-
ધ્યું હોય તો ગમે તેટલું તોફાન કરવા છતાં
પણ છુટ્ટ-વીંછું પડે નહિ તે ઉપરથી.)

મોટી પક્ષ; જખરૂં આધાર; સખળ આ-
શ્રય; કારણ કે પુષ્ટિ રૂપ સહાયતા; ટેકા.

“તારે સરસુખાતું જખરૂં લાકડું છે તે
જમની લાતો નાખે છે તેમ નચાય છે.”

જખે જખે કરવું, જોસમાં આવી કુદવું.

(જે અખે જે અખે કરી સતી જીઓ
જોસમાં આવી ઘણીની પાછળ ચીતામાં પોર
તાનો દેહ અંપસાવે છે તે ઉપરથી.)

૨. ઉડાઉપણું રાખવું; (ખર્ચ કરવામાં)
હાથ છૂટા રાખવો.

જમનો દૂત, જમના દૂત જવો નિર્દય અને
કઠોર માણસ.

“તે કઠણ હૃદયના જમના દૂત મોઢેથી
ગમે તેમ કઠોર ભાષા ઉચારે છે કે સાંખી
પણ ન શકાય એવી ગાળો દેછે.”

દો કાં ઉ.

જમણો હાથ, (જે તે કામ જમણે હાથે
કરવું વધારે ફાવે છે તે ઉપરથી.) મુખ્ય
મદદગાર માણસ; સહાયક; જેના વિના બ-
રોબર કામ કરવું ફાવે નહિ તેવો પુરુષ; ખરો
મદદનીશ—માનીતો માણસ.

“ભલી અને ભણેલી બાપડી ખીજાં સાં-
ધારણુ મનુષ્યો કરતાં એક વિદ્વાન લખ-
નારને તેનો જમણો હાથ થઈ પડે છે.”

બુદ્ધિપ્રકાશ.

“આ એનંદ ઘણાં વરસ થયાં કંપનીનો
જમણો હાથ થયો છે.”

જમણો હાથ ઝાલવો, મદદ-સહાય આપવી.

“ રૂપિ મુની મોઢા મારે માથ, કાઈએ
ઝાલ્યો ન જમણો હાથ.”

માંધાતાખ્યાન.

જમીન આસ્માન એક થયું, પ્રલય થવો;
ગંજથ યઈજવો; મોટા અનર્થ થવો; મોટા
જૂલમ થવો.

“ જમીન આસ્માન એક થાય તોય શું,
હવે તે એકનો બે થવાનો છે ? ”

૨. મોટી આકૃત આવી પડવી;
અતિ દુઃખકારક પ્રસંગ આવી પડવો.

“ આ કામ કરતાં તો જમીન આસ્માન
એક થશે.”

જમીન આસ્માનનો તફાવત, ધણીજ મોટો
તફાવત. (જમીન અને આસ્માનને છે તે-
ટલો.)

“ જમીન આસ્માનનો તફાવત એમના જો-
લવામાં, ચાલવામાં, રીતભાતમાં યઈ ગ-
યોછે.”

ભામિનીભૂષણ.

“ જમીન આસ્માનનું છેટું.”

જમીન આસ્માન એક હોયું, મગર મા-
ણસને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે
તેને તો જમીન આસ્માન એક છે.

૨. જમીન અને આકાશ એકાકાર જ-
ણાય અટલો અતિશય વરસાદ વરસવો.

(આ અર્થમાં આ પ્રયોગ બહુ વાપરમાં
આવતો નથી તો પણ બોલાય છે.)

જમીન ફરવી, મિલકતમાં જમીન રાખવી;

૨. થાપ દેવડાવવી.

૩. લાંબી મુદ્દતથી દરિયાઈ મુસાફરી કરી
જમીનપર આવવું. (વહાણે કે ઉ-
તારેએ)

જમીન માપવી, જમીનપર ઠાકર ખાધને
પડવું.

જમીનપર પગે મૂકતો નથી, એમ ગર્વિષ્ટ
માણસ વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. ધણીજ ત્વરાથી ચાલનાર માણ
સને વિષે બોલતાં પણ કેટલીક વખતે એ
વપરાય છે.

જવાબ દેવો, અડી ઝોપડીએ, ભીડ, સંક-
ટને સમયે ખપમાં આવવું. “ દુઃખમાં કાઈ
સ્થળે કામ પડે તો જવાબ દે એવો આ હાર
તમને આપું છું.”

૨. સામે ટક્કર ઝીલવી; સામે ઉત્તર દેવો;
સામે થવું.

“ તેનું શરીર જોયું હોય તો જમને
પણ જવાબ દે એવું હતું.”

૩. જૂની વાતો.

“ માગશે જમરાજ જવાબ,
અગિમાં બિભાડશે.”

ભોળેભક્ત.

૩. સાક્ષી આપવી-પૂરવી.

“ કાઈ કાઈ ઘરમાં એક અથવા બધારે
બાપડીઓ બેસીને કાઈ ઘરમાંના લાંબી
મુદ્દત ઉપર મુએલા માણસને વારતે જાણી
જોઈને રડતી હતી અથવા અમથો રાગડો
કારતી હતી કેમકે તેઓની આંખ તેઓના
મેંતે જવાબ દેતી હતી.”

કરણધેસો.

જવાબ આપવા જવું (ધધિરને લાં)

ઝોટલે મરી જવું.

જશના થવા, કુતેહ થવો.

“ ધડમૂળથીજ સારા શુકન થતા આવ્યા
છે તો ખાત્રી રાખજો કે જશનાજ થશે.”

૩. જૂની વાતો.

જહાંગીરી ચલાવવી, અવળો-ખરો જોટો
જેમ આવ્યો તેમ સોટો બનવવો; નિર-
કુંશપણે સત્તા ચલાવવી; મળેલી સત્તાથી
હુકમનો અમલ કરવામાં જૂલમ શુભરવો.

(જહાંગીર મોગલ બાદશાહ ધણીજ
જૂલમી હતો અને હુકમ તક્કાળ ન માન-
નારાઓને ધાતકી સજા કરતો હતો તે ઉ-
પરથી બાહ્યલિંગ અર્થે.)

જહાનનમમાં જા, (જહાનનમ=નફકુટ) મ-
તલબ કે મરી જા; દીસ્તો રહે; તારું ગમે
તે થાય તેની દરકાર નથી.

“જમ જમ તેઓ ચઢતા ગયા તેમ
તેમ પર્વત તો તેમને ઘણાજ જાણે અને
સીધા ઢાળાવવાળો લાગ્યો અને તેથીજ
તેઓને ઘણીવાર મનમાં એમ આવ્યું કે
જહાનનમમાં ગયું ચઢવાનું? કદાચ ચઢ્યા ને
પડી ગયા તો શરીરની એક પણ કસ્ય
હાથ આવવાની નથી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

જળ જંથુ, (રાત્રીને સમયે નદી, તળાવ,
કુવાનાં પાણી સ્થિર થાય છે તે ઉપરથી.)

રાત્રે કોઈ જગતું ન હોય અને સઘળે
શાંતિનું સાંપ્રાપ્ત્ય હોય એવો સમય થયો.

“જ્યારે સૌ જળ જંથુ” સારે તેઓ
આસ્થરના ઝોરડામાં ગયા અને જે કઠાર
તેણે તેઓને ચૂકવાની આપી હતી તે તેના
કાળજામાં બોકી.”

રો. કથાસમાજ.

જળપોતીઆં કરવાં, પોતીઈ માથે બાંધી
નાહી લેવું.

જળ ચૂકવું, (હિંદુશાસ્ત્રમાં કોઈ પણ
નતનો સંકલ્પ કરતાં જળ ચૂકવાનું ફરમાન
છે તે ઉપરથી.)

કામ ન કરવાની અથવા ન બોલવાની
પ્રતિજ્ઞા લેવી; નીમ લેવો; અમુક કામ કર-
વાનું મેં આજથી જળ ચૂકવું. જળ લીધું
પણ કહેવાય છે.

જગતો ફહાડો, ભાગ્યોદય; આળાદીનો
દીવસ.

જગતા સૂજો-પોદજો, પાટણવાડામાં કોઇને
ઘેર રાતની વખતે મળવા ગયા હોઇએ અને
ઉઠવાની રજા માગીએ સારે ધરધણી એમ
કહેશે કે જગતા સૂજો. એ ઉપરથી જ-
ણાય છે કે સાં ચોરની અને ખારવટીઆની

ખીક ઘણી હતી તેથી એમ કહેવાનો ચાલ
પડ્યો હશે.

જગતું જોધ, તરત પારખું ખતાવે તેવું
(દેવ કે દેવી)

૨. તરત કળ-ગુણ આપે તેવું. (કામ
મંત્ર-ઓસડ)

૩. જીવતું ન હોય તેવું; સાવધ.

જંગ ઉઘાડખી, ગુલ્લ કલક બહાર પાડવું;
છાતું બહાર કરવું; એવું કોઈ ગુલ્લ ઉઘાડું
કરવું કે જેથી અપકીર્તિ થાય.

જા જા, ખાંડ ખા, એટલે તું કહે છે તેમ
નથી. ‘ખાંડ ખાય છે’ સઘળા એટલે કામ
મારે છે બધા, એમની કાણુ દરકાર રાખે છે.

જાડો પાતળો રોટલો, (જાડા આજરીને
અથવા ખંટી આવડાને) ગરીબાઈમાં મ-
ળતા સારા માકા ખોરાકના સબધમાં સા-
ધારણ રીતે વપરાય છે.

“ભગવાન જો જાડાજાડરીનો જાડો
પાતળો રોટલો આપે તો હળીમળીને
હોંસથી ખા ને સતોય પામી ભગવાનનું
ભજન કર.”

કુંવારી કન્યા.

“પાપી પેટ ભરવાને જાડો પાતળો
પણ રોટલો ન મળે તેવા દુઃખથી પછી
ખાકો શું રહ્યું?”

જાત ચોરવી, જોર ન વાપરવું; કામ કરવામાં
આળસ રાખવું; ખરા અંતઃકરણથી મહે-
નત ન લેવી.

જાત તોડવી, એટલે છાતીતોડ મહેનત
કરવી.

જાત બોળવી, (ધર્મબ્રહ્મ થઈ જાત વણ-
સાડવી.) નામ ગુમાવવું; ધર્મબ્રહ્મ થવું.

૨. જૂદી જાતની સ્ત્રીએ જૂદી જાતના
પુરુષ સાથે કે પુરુષ સ્ત્રી સાથે વ્યાભિચાર
કરી એક ભવનાં બે ભવ કરવા જાતને
કલંક લગાડવું.

નતનું અડધું; કમતાકાદવાળું; શરીરને અસર તરત થાય એવું; તકલાદી શરીર વાળું; સુકાઈ ગયેલા શરીરનું; નખળા બાંધાનું; સુકલકડી શરીરવાળું. (અડધું સુકાયલું હોય તેવું.)

નતમાં લેવાયું, તુકમ-કુળની રૂઢિએ ખસિ-યાણા પડયું; નત-પ્રતિષ્ઠાને હાની ન પહોંચે એટલા ખાતર તુકસાન વેડી લેવું.

‘ નતમાં લેવાય કે ભાતમાં લેવાય ’ એ કહેવત છે.

નતે ને જીવે, એકલું; એક પોતેજ.

નદરનું કાપડું, કુંવારી કન્યાને પરણાવતાં જે ઘોળું રેશમી કાપડું પહેરાવે છે તે.

નદવાસ્થળી થવી, (નદવ લોકો પવિત્ર સ્થાન પ્રભાસમાં જાત્રા કરવા ગયા હતા સાં તેમણે કેદ કરી પરસ્પર નાશ કર્યો હતો તે ઉપરથી.) ભારે તોફાન થવું (સ્નેહી મંડળમાં) માંહોમાંહે લઢાઈ થવી.

“ મૈત્રાકના મહેલ આગળ નદવાસ્થળી થઈ અને શાંતિનાં રણતૂર વાગતાંજ રજ-પૂતોએ જીયું જોયું. ”

જી. જૂની વાર્તા.

જાન આપવો, (કોઈને માટે કોઈએ પોતાનો જીવ આપવો તે ઉપરથી) કુરબાન થવું; દિદા દિદા થઈ જવું; ઘણુંજ મહે-રબાન થવું.

જાનીવાસો કાણો થવો, ધરનાજ માણસે શુદ્ધ વાત-કલંક બહાર પાડવું; પોતાના મળતીઆઓમાંજ કુસંપ-ફાટકુટ થવી.

જાપતો રાખજો, ઈડર જીલ્લામાં રાતની વખતે કોઈને ઘેર મળવા ગયા હોય એ અને ઉંઘવાની રજા માગીએ સારે ઘરઘણી કહેશે કે ‘ જાપતો રાખજો ’. અસલ એ તરફ ચોરનો ભય બહુ હતો તેથી એવું કહેવાનો ચાલ પડ્યો હશે.

જામી ગઈ, (ઠેરી ગઈ; બની ગઈ વગેરે.) લઢવાડ થઈ-ફેલાઈ.

“ સાથે કામ કરતાં કરતાં તે બંનેમાં જો જોતામાં જામી ગઈ. ”

જાનખાજરી થવી, જાન ખાજરી જેમ ખોરાકમાં સાધારણ ગણાય છે તેમ કોઈ માણસની સાધારણ પંક્તિમાં ગણના થઈ જવી. જે માણસ પ્રથમ માનવી દ્રષ્ટિએ જોવાતો હોય તેનો વધારે પરિચય થતાં દિવસે દિવસે તે કેવળ સાધારણ થઈ જાય છે અને તેવી વખતે આ પ્રયોગ વપરાય છે.

જાવડ ભાવડ, ભાવડ નામના શ્રાવકનો પુત્ર જે જાવડ તેના નિરંતર પ્રયત્ન અંકુશ ગયા તે ઉપરથી-

‘ જાવડ ભાવડ કામ છે ’-એમ કહેવામાં આવે છે.

આ જાવડ વિક્રમ સંવત્ર ૧૮૦ માં મરણ પામ્યો. (રાસમાળા)

જેવું તેવું; થોડું થોડું. ‘ જોણુ તો વરસાદ જાવડ ભાવડ થયો છે. ’

જાંઘીમાંથી નીકળી જવું, ખરાબખરાબ થઈ જવું; -માણસપણું ન ભોગવાય એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું; જીવતા મુઆ જેવી દશાને પ્રાપ્ત થવું.

“ માફ સલાનાશ વળી ગયું ! આદમાહ મારી ખૂમ સાંભળે તો બહુ સારું; જાંઘીમાંથી નીકળી ગયો ! અરે પરમેશ્વર તે ધાર્યું હશે તે થશે. ”

પ્રતાપનાટક.

જીભ આડી વાળવી, ટેકા આપવાને બદલે વચ્ચે અડચણ આવી પડે એવું વાંકું બોલવું; અનુકતું બોલવું; વિરુદ્ધ બોલવું.

“ પરાણા ભલું થતું હોય કોઈનું, તેમાં તમે આડી વાળો જીભ રે, પાંડવિ બાપુ. ”

જીભ કડવી છે, કડવા બોલ બોલનારી છે.

“કડવી જીભે ઢોય,
પાય વળી પાણી નહીં;
હરેક મોહાઈ ઢોય,
વનો વેરીને વશ કરે.

કાવ્યકૌસ્તુભ.

જીભ કઢાવવી, થકવવું; હરાવવું.

૨. અચળો ઉપજવવો.

જીભ કાપવાનાં સમાચાર, ઘણાજ માઠા-
કહેતાં જીભ ઉપડે નહિ એવા સમાચાર.

“મહારાજ, મુખ જતાવવાના દી દીના-
નાથે ન આણ્યો હોત તો ભલું થાત.”

મોત મને દેખી વેગળું વહું, જેથી
આ ખોળીઉં રહું; તે માત્ર આ જીભ કા-
પવા જેવી ખબર આપવાને.”

પ્રતાપનાટક.

જીભ ધાસી જવી, (એકની એક વાત
વારંવાર કલાં કરવાથી)

“હારે ક્ષમા રાણી મદોદરી છે ખાસી.

શીખ દીધામાં ગઈ જીભ ધાસી;

દ્વિમાં દેખી લો રે દેખી લો રે.”

રૂપિરાજ.

જીભ ધાલવી-ટુંકી કરવી, ખોલતાં બંધ
થવું; ગમ ખાઈ જવી; મર્યાદસર ખોલવું.

“હું મારી જીભ હવે ટુંકી કરીશ, અરે
તમે ના પાડશો તો કશું ખોલીશ જ નહિ
જાઓ હવે હું મૂંઝો થઈ રહું છું.”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

જીભ ટુંકી થવી, ખોલતાં અચકાવું; ખો-
લી ન શકાય તેવું થવું. (મરતાં મરતાં)

જીભ ચામડાની છે, મતલબ કે ચામડાની
પેઠે જેમ વાળીએ તેમ વળે એવી છે. સાંઝ
પણ ખોલાય તેમ નરસું પણ ખોલાય-જેમ
આબું એમ લવી જવાય એવી છે.

જીભ તો વાઢ્યા જેવી દેખાય છે, એમ
ભૂડું ખોલનારને માટે ખોલાય છે

“અરરર, જીભ તો વાઢ્યા જેવી દેખાય-

છે, દિશા જેવી દેહને એવી ગાળ શું કર-
વા દેતાં હશે?”

શ્રી સંભાષણ.

જીભ ઢાડવી, અમર્યાદપણે બહુ ખોલવું.

“એક છોકરે તેની માને કહ્યું કે મા,
મારા બાપ આવે મને કહેતા હતા કે તારી
માની જીભ સવારથી તે સાંજ સુધી ઢાડ્યા
કરે છે. ત્યારે શું મા તારી જીભને પગ
હશે?”

માસિક સારસંગ્રહ.

જીભ બંધકરવી, ખોલતાં અટકાવવું. (સત્તાથી)

૨. ચૂપ રહેવું.

જીભ લગામમાં રાખવી, મર્યાદામાં ખોલ-
વું; જીભ વશ રાખવી-અંકુશમાં રાખવી.

“જવતું મરવું જીભ ઉપર છે; લગામ
વગરની જીભનું પરિણામ કમનશીય થા-
ય છે!”

માસિક સારસંગ્રહ.

જીભ લાંબી હોવી, મર્યાદા મૂકીને અતિ
ખોલ્યાં કરનાર માણસને વિષે ખોલતાં વપ-
રાય છે.

“સઘળા દેશમાં હજમની જાતની જીભ
ઘણી લાંબી તથા પેટ ઘણું નાનું હોય છે.”
કરણધેવો.

જીભે કાંઠા પડવા, ગરમીના કારણથી અથ-
વા તરસને લીધે જીભ લુખી પડવી.

“રસ્તામાંથીજ જીભે કાંઠા પડેલા પણ પી-
વાને ચાપુ પાણીએ ન મળે.”

ગર્ધવસેન.

૨. તારી જીભે કાંઠા કાં ન પડ્યા
એમ અમર્યાદ ભાષણ કરનારને વિષે ખો-
લતાં વપરાય છે.

જીભે લોચા વાળવા, સમજી શકાય એવા સ્પ-
ષ્ટ ઉચ્ચાર ન કરવા; ખોલવામાં લાગડિયાં
ખાવાં; અસ્પષ્ટ ખોલવું.

જીભ વધતી, વગર અર્થનું- મતલબનું વારે

વારે બોલવું. ‘હમણાં તારી જીભ બહુ વધી દેખાય છે? એ આંગળ ભરીને કાપી નાખવી પડશે?’ (સામાન્ય રીતે થોડું બોલનાર માણસવધારે બોલે ત્યારે કહેવાય છે.)
જીભ વળવી, શુદ્ધાચાર થવા; જીભે સ્પષ્ટતા પકડવી.

જીભ વાળવી, શુદ્ધાચાર કરવાનો મહાવરો પાડવો; જીભ અઠકતી હોય તે સુધારવી; જીભને ટેવવી (વારંવાર બોલી બોલીને.)

૨. બોલવું બંધ કરવું અથવા થવું.
જીભ સલખની ન રહેવી, જીભ મર્યાદામાં ન રહેવી (સલખણી-સુલક્ષણી ઉપરથી) ગમે તે ન બોલવાનું બોલવું અથવા બોલ્યાંજ કરવું.

જીભના કંકડા કરવા, સ્પષ્ટાચારને માટે જીભ વાળવી.

‘ જીભના કંકડા કરે છે ત્યારે અંગ્રેજી ભણાય છે ! ’ અમથું નથી ભણાતું ! ’

‘ સંસ્કૃત ભણવું તે કાર્ધ રમત વાત છે. જીભના કંકડા થાય છે ત્યારે ભણાય છે. ’
જીભના કંકડે કંકડા થઈ જવા, ‘ કહી કહીને મારી જીભના કંકડા થઈ ગયા ’ એટલે કહીને કહીને-સમજવી સમજવીને થાક્યો.
જીભને ટેરવે, તત્કાળ બોલી જવાય એવું મોઢે-તૈયાર.

“ મહેસુર વિગ્રહનીહક્રીકત મારીને જીભને ટેરવે છે.” આંગળીને ટેરવે તે મોઢે બોલીને ગણવાનું, અને જીભને ટેરવે તે માત્ર મોઢે બોલવાનું.

શુર્જર દરબારમાં આ સમે કવિ શંકર આરોહ નામે મોટો પંડિત હતો; પિંગળ શાસ્ત્ર તેની જીભને ટેરવે હતું. ”

વનરાજ ચાવડો.

જીભનો ફૂચો કરવો, એકની એક વાત વારંવાર ‘બોલ્યાં કરવી. -કહેવી (ચાવી ચાવીને બોલવું તે ઉપરથી)

‘ કહી કહીને જીભનો ફૂચો કર્યો તો પણ સમજતો નથી. ’

જીભનો ફૂચો વળવો, એકની એક વાત વારંવાર કરવાથી જીભ થાકી જવી,
“ આ હવે ! પૂછ, પૂછ, પૂછીને સાર કાઢ્યો ! તને કહી કહીને જીભના ફૂચા વળી ગયા કે આ કાકાજીને છેડીશ નહિ તે છેડીને લેતી જ હવે !

સરસ્વતીચંદ્ર.

જીભનો છૂટો, બોલવામાં અંકુશ વિનાનો; અમર્યાદ ભાષણ કરનારો.

જીભમાં કંઈ હાડકું છે ?, મતલબ કે જેમ વાળીએ તેમ વળે એવી છે. આમ પણ બોલાય ને તેમ પણ બોલાય; સારું પણ બોલાયને નરસું પણ બોલાય.

“ શામકુંવર વહુ અગાઉ કરતાં પણ એટલી તો વાચાળને વઢકણી થઈ પડી કે તેની જીભમાં હાડકાનું નામ પણ રહ્યું નહિ. ”

સદ્ગુણી વહુ.

નરસું વચન બોલી વાંક છુપાવવાના ખ્હાનામાં આ પ્રયોગ પ્રશ્ન રૂપે વપરાય છે.

જીભમાં ગોળ, માધૂર્યતા; બોલવામાં મીઠાશ; તેથી ઉલટું જીભમાં ઝેર.

જીભે ડામ દે—કાંટા પડે, એમ અમર્યાદપણે અને અપવિત્ર શબ્દો બોલનાર માણસને ધમકી આપતાં વપરાય છે.

જીભે ચઢવું, પાઠે થવું; જીભાંગે થવું.

“ જેમ સોટી વાગે ચમ ચમ, જીભે ચઢશે વિદ્યા ધમ ધમ. ”

માંધાતાખ્યાન.

જીભે સરસ્વતી છે, (સરસ્વતી એ સર્વ પ્રકારની વાણી-સર્વ પ્રકારની વિદ્યાકળાની અધિષ્ઠાતા દેવી છે તે ઉપરથી.) જે ભણે છે તે બધું યાદ રહે છે; સરસ્વતી પ્રસન્ન છે.

જીવ અડધો કરવો, ચીઠવીને અધમુઠું કરવું.

મહેનત વગેરેમાં પોતાનું સમુદ્ધ
જોર વાપરવું.
કાયર કરવું.

જીવ અડધો થવો, ઘણી સખત મહેનત કર
રવાથી અથવા થાકી જવાથી કે ભય પા
મવાથી અધમુઆ સરખું થઈ જવું.

જીવ અડધો થઈ જવો, જીવ ખડાવરો થવો
(ઘણી ખુશીથી કે ઘણી દિલગીરીથી);
ખેભાકળા થવું; કંઈ સૂઝ ન પડે તેવી
સ્થિતિમાં આવી પડવું; ઉત્કેરાયલી કે ગ-
ભરાયલી હાલતમાં આવી પડવું.

ગાભરૂં બનવું; ચિત્તે સ્વસ્થ ન રહેવું.

૨. કુરખાન થવું; વહાલાંને માટે ખુશ
ખુશ થઈ જવું.

જીવ અધર રહેવો, જીવ જીવો રહેવો; નિ-
વૃત્તિ ન હોવી; આતુર હોવું; અધીરાં બ-
નવું; દિલ ન લાગવું; ધ્યાન જતું રહેવું; મ-
ન ન ચોટવું. (ગભરાટને લીધે.)

જીવ અધર ફરવો, ધ્યાન ન ચોટવું; મન
ભટકવું; જીવને નિરાંત ન હોવી. (ઉચ્ચાટ
વાળી સ્થિતિમાં)

જીવ અધર લટકી રહેવો, (મતલબ એવી
છે કે ઘણુંજ આતુર રહેવું.) કોઈ ઇચ્છિત
વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે અધીરાં થવું.

જીવ આપવો, —કાઢવો, સારી પેટે કામ
બજાવવું; અંગ તોડીને કામ કરવું.

૨. દુઃખ—જૂલમથી આપવાત કરવા
તૈયાર થવું.

૩. કુરખાન થવું—વહાલાંને માટે ભોગ
આપવો; ઘણું ચહાવું; આતુર
રહેવું.

જીવ ઉડી જવો, (ખોળિયામાં); મરી જવું.

૨. એકાએક ખડાવરા થવું; કાળ
પડવી; ધાસકો પડવો; ચિત્તે સ્વસ્થ
ન રહેવું; કંઈ સૂઝ ન પડે તેવી
અકળામણમાં ચહેરો ફરી જવો; ગ-
ભરાઈ જવું; ધારતીથી એકાએક ગ-

ભરામણ થઈ આવવી (માઠી ખ-
બર સાંભળવાથી.) તેથી ઉલટું જી-
વમાં જીવ આવવો.

“ રૂપસુંદરીનો જીવ ઉડી ગયો હતો તે
પુત્રના મેળાપથી હવે ડેકાણે ખેડો. ”

વનરાજઆવડો.

“ આસપાસની જગો ઘોહીલુહાણ થઈ
ગઈ એ જોઈ તોફર ચાકરોનો જીવ જો-
ળીઆમાંથી ઉડી ગયો. ”

કુંવારીકન્યા.

જીવ જીવો થવો, ધ્યાન જતું રહેવું; દિલ
ન લાગવું; ઉચાટ થવો; નિરાંત ન હોવી.

“ એટલું બધું કરવાનું કારણ આ કે
જીવ જીવો છે તે હેડો ખેસે. ”

ટ્રોપીદર્શન.

જીવ એક છે, એકય છે; મારો ને તેનો
જીવ એક છે. (યાત્ર દેહ જૂદા છે.)

જીવ કંઈ પાંખડીએ ગયો છે? મિનજ કવો
છે ? શું થયું છે? ચિત્ત ક્યાં ભમે છે—કયે
સ્થળે ગયું છે? (જીવને ભ્રમરનું રૂપ આપ્યું છે)
‘ આજ જીવ કંઈ પાંખડીએ ગયો છે? ’

જીવ કપાઈ જવો, જીવ જવા જેવી અત્યંત
દિલગીરી થવી; હૃદય વિધાઈ જવું.

“ આર્ય પુત્ર, એને રડાવીને યોગિણી
લેઈ ગયાં તેથી મારો જીવ તો કપાઈ જાય
છે; આપનાથી કેમ કંઈએ ન કહેવાયુ ? ”

તપત્યાપ્યાન.

જીવ કાઢવો, જુઓ જીવ આપવો.

૨. અતિશય આગ્રહ કરી થકવું; કા-
ચર કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું;
કટાળો આપવો.

જીવ ખાટો થવો, દિલગીર થવું; નારાજ
થવું; તોહમેદ થઈ જવું; નિરાશ થવું; આ-
શાભંગ થવું; નાખુશ થઈ જવું; મન ભાગી
જવું; ઉત્સાહ મંદ પડી જવો.

જીવ ખાવો, ચીઢવ્યાં કરવું; કટાળો આ-
પવો; થકવું; મહેનત આપવી; તપાવવું.

દુઃખ ફેવું; અકળાવવું; સતાવ્યાં કરવું; કા-
ચર કરવું; સંતાપવું; ખીજવું.

જીવ ગતે જવો, જીવની સદ્ગતિ થવી.

જીવ ઘાંટીમાં આવી રહેવો, અડચણ-સ-
કટ વગેરેમાં શું કરવું તે સહે નહિ એવી
સાંકડની સ્થિતિમાં આવી પડવું. આખર
આવવી; બહાવરે ખનવું; જીવ જવાની
અણી પર આવવું. જાણે પ્રાણ જવાની
તૈયારી પર આવ્યા હોય એમ બહાવરે
ખનવું.

જીવ ઘેરાવો, મન મળવું; સ્નેહ થવો; કો-
સ્તીમાં જોડાવું; મન એક થવાં.

“ તમારા ઘરની રીતભાત જોઈ તમને
જે વાતો કહેવાતું મને મન થયું પણ તમે
મારાથી મોટાં ને આપણો જીવ ઘેરાયલો
નહિ તેથી મારી જીભ ઉપડી નહિ. ”

જે બહેનો.

જીવ ચગડાળે ચડવો, જીવ ઠેકાણે ન હોવો-
ભમવો; આકુળબ્યાકુળ થવું; ગભરાવું; બ-
હાવરે ખનવું; અજપો થવો; જીવને અ-
સ્વસ્થતા થવી.

૨. શુદ્ધિ-અકલ ખોવી; મર્યાદા બહાર
જવું. (જીવ ભમે છે તે વખતે
ખરી વાત સૂઝતી નથી તે ઉ-
પરથી.)

જીવ જતો રહેવો-નીકળી જવો, ઘણું
દુઃખ થવું; જીવ જતાં-મરણ પામતાં
જેટલું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ થવું.

૨. (આતુરતાથી) મરણ થશે એવી
હાલતમાં આવવું.

જીવ જોવો, પાણી જોવું; પરીક્ષા કરવી;
કસી લેવું.

જીવ ઝાડયો ન રહેવો, તપ્તિ ન થવી;
અતિશય લલચાર જવું.

૨. અતિશય ચંચળ વૃત્તિ થવી; તલ-
પાપડ થવું.

જીવ ટંગાઈ રહેવો, અતિશય ગભરાટવાળી

સ્થિતિમાં આવી પડવું; હંફીની હયાતી
છે કે નથી એ નક્કી કહી ન શકાય એવી
ભયંકર સ્થિતિમાં હોવું.

જીવ ટચુમચુ થવો, (ઘણીજ આતુરતાથી
કે સાંકડમાં આવી જવાથી.) વચમાં વ-
ચમાં તૂટી જાય ને વળી જરા ટકે એવી
અસ્થિર હાલતમાં આવવું.

જીવ ટાઢો પડવો, નિરાંત થવી; પોતાના
ગરમ સ્વભાવથી જે ગભરાટ-કંદોગ-થયો
હોય તે શાંત પડવો; ચેત વળવું; સુખ
થવું.

જીવ ટુંકો થવો, કરકસરિયું થવું.

ખરચખૂટણમાં હાથ ખેંચી રાખવાની
વૃત્તિ થવી.

“ તેનો આગળ તો અમીરી જીવ હતો
પણ આજ કાલ ટુંકો થયો છે. ”

જીવ ઠરીઠમ ખેસવો, નિરાંત થવી; ગ-
ભરામણ દૂર થવી; જીવ જીચો થયો હોય
તે ઠેકાણે ખેસવો; શાંતિ થવી; જીવ કરવો.

જીવ ઠેકાણે પડવો, નિરાંત થવી; જીવ ઠ-
રવો; આત્માને સંતોષ થવો.

જીવ ઠેકાણે રાખવો, સાવધ રહેવું; એક
ચિત્ત થવું; ચિત્ત સ્થિર રાખવું; ખગડદાર-
હોશિયાર રહેવું.

“ આજ આપનું ચિત્ત સ્થિર નથી માટે
જીવ ઠેકાણે રાખી સાંભળજો, આ- ખીડો
હું ફેડુંફું. ”

પ્રતાપનાટક.

જીવ તલપાપડ થઈ રહેવો, (તલપાપડ
સેકાય છે ત્યારે જેમ ઝડપથી ઉડે છે તે
પ્રુટે છે તેવા જોસ્સાવાળો થવો.)

અધિરાઈ ઉત્પન્ન થવી; આતુર થવું;
અસ્થિર-ડચુમચુ થવો; (જીવ.) એક પગે
થઈ રહેવું; જીવ જીચો નીચો થવો; ઉતા-
વળું-ચંચીરે ખનવું; ધીરજ-સખરી ન વળે
એવી ઉતાવળમાં આવી જવું.

“ ધનલક્ષ્મીને નાતી બહેનને ઘેર વિ-

વાહ મહાલવાના કોડ હતા. તેનાં છોકરાંની જીવ પ્રેમાળ માશીને ઘેર જવા તલપાપડ થઈ રહ્યા હતા. ”

એ બેહેનો.

“ પણ જોજો, જલદી પાછા પધારજો, કારણ કે તમને જેમ વાર થશે તેમ મારે જીવ તલપાપડ થઈ જશે.

અરેખિયનનાઈસ.

“ પ્રેમ વિના મારાથી પણ રહેવાય નહિ, એ નીર જો વળિ યગડે કો દિન લેશજો; જીવડો તો તલપાપડ થઈ જાયે સહી, તે નીર ગયું ને આ છે મારા વેશ જો.

રડતાં રડતાં ”

નર્મકવિતા.

જીવ તાળવે ટંગાવો, (જરા કંઈ ઉલટું થાય તો તાળવે આવી રહેલા પ્રાણને ની-કળી જતાં વાર લાગે નહિ એવી સ્થિતિ થવી.)

પોતાનું શું થશે એવી ધાસ્તીમાં આવી પડવું; જીવ અંતરિયાળ રહેવો; હમણાં જાણે જીવ જશે એવી આરિક હાલતમાં આવવું.

“ શત્રુને હાથે પકડાવાની કે કતલ થવાની લગભગમાં હોવાના પ્રસંગ વર્ણવે તે વારે તેના હોશ ઉડી જીવ તાળવે જાય.”

વનરાજઆવડો.

૨. ઘણીજ આતુરતાથી જીવ ઊંચો રહેવો, - દિલ ન લાગવું; જીવને ગભરાટ ઉપજવો; મન ન ચોંટવું; કોઈ પ્રિયને માટે ઘણીજ અધિરાઈથી રાહ જોયાં કરવી-આતુર રહેવું.

૩. જીવ જવાની તૈયારીમાં આવવું. તેથી ઉલટું જીવ નીચે-ઠેકાણે બેસવો.

“ પૂછ્યું જોઈએ તેના મનને; નંગરી હ-રખ ભરી શોભે છે પણ દુપદનો જીવ તો

તાળવે ટંગ્યો છે. ”

દ્રોપદી દર્શન.

જીવ તોડી નાખવો, ઘણીજ મહેનત કરવી; જીવની પણ દરકાર ન રાખી પ્રયાસ કરવો.

૨. આતુર રહેવું; તલપવું; આતુરતાથી તરફડવું; આતુરતાથી જોસમાં આવવું; ટળટળવું.

૩. ઘણુંજ ચઢાવું; કુરબાન થવું; પ્રેમના આવેશમાં ભોગ આપવો.

જીવ ત્યાંને જોળિયું અહિં છે, કંઈ જવાને અથવા કોઈને મળવાને જીવ ઊંચો છે; નિરાંત નથી; મનમાં અણુખત ગભરાટ-અકળામણ-ચિંતા છે; મનમાં કંઈ કંઈ ખુંધ્યા કરે છે; મનમાં કંઈ કંઈ કાળજી થયાં કરે છે અને તેથી જીવ ઊંચો છે-ધ્યાન જતું રહ્યું છે. દિલ નથી લાગતું-મન નથી ચોટવું;

“ શ્રી કૃષ્ણ પ્રપંચ અનેક કર્યા, પણ માન્યું નહિ નંદરાય; જીવ તહીંને જોળિયું છે અહીં, જીવાને મન અમુકાય. ”

કવિ હારિકાંદસ.

જીવ થોડો થોડો થવો, નખળા પડવું; આખર આવવી.

૨. કોઈ વસ્તુને માટે હૃદયી બદે વિનવણી કરવી; કાલાવાલા કરવા.

૩. પડતી સ્થિતિને પામવું; નાહિમેદ થવું; હિમત હારી જવી.

૪. કુરબાન થવું.

જીવ દોરીએ ટંગાવો, (એક દોરીને આધારે જ જીવ લટકી રહેવો-જળવાઈ રહેવો; એ તૂટી જાય તો જીવ પણ જાય તે ઉપરથી) જીવ દોરીએ ટંગાવો હોય તેવી દશા-આરિક સ્થિતિ પ્રાપ્ત થવી; અતિશય ગભરાટ વાળી સ્થિતિમાં આવી પડવું; જીવની

હયાતી છે કે નથી એ નક્કી ના કરી શકાય એવી ભયંકર સ્થિતિમાં હોવું.

જીવ નાખી દેવો, કુર્યાન થવું; પ્રાણપિણુ કરવું; કોઈના વહાલમાં ભોગ આપવો; પોતાના જીવની પણ દરકારી ન રાખવી; કોઈના ઉપર ક્રોધ ક્રોધ-ખુશખુશ થઈ જવું.

જીવ નીચો બેસવો, હેઠે બેસવો; શાંતિ વળવી; નિરાંત થવી; જીવમાં જીવ આવવો; ગભરાટમાં જીવ ઊંચો થયો હોય તે ઠેકાણે બેસવો; ઠંડું પડવું; જોરસો-નરમ પડવો; ઉભરો શમવો.

“વનરાજ ક્ષેમ કુશળને યશ મેળવી પાછો આવે ત્યારે સુંદર કેશીનો જીવ નીચે બેસે ને તેનું વહન હસતું થાય.”

વનરાજ ચાવડો.

જીવને જનાખ નીકળી જવી, મહા મુશ્કેલી પડવી; જીવ નીકળી જવા જેટલી મુશ્કેલી પડતી; દુઃખ પડવું.

જીવ પડીકે બંધાવો, (કોઈ અમુક બાબતમાં ગભરાટની સાથે પૂરે પૂરે શુભાઈ બાપ ત્યારે જીવ પડીકે બંધાયો એમ કહેવાય અને જ્યારે તેમાંથી મુક્ત થાય ત્યારે ઠેકાણે બેઠો એમ કહેવાય છે.) એકાએક તાણાવેલી થવી; જીવ તણપાપડ થવો; ચટપટી થવી. ઘણીજ આતુરતાની સાથે.

૨. એકાએક ગભરાટની સાથે જીવ ઊંચો થવો; દુઃખ થવું; જીવ નીકળી જવા જેવું થવું; ઉદ્દેગ થવો; ગભરાઈ જવું.

“આ ત્રાસદાયક પ્રકરણનો વેનિસના ડ્યુક આગળ તપાસ ચલાવવાનો એક દિવસ નીમ્યો હતો તે દિવસ ક્યારે આવશે અને આનું શું ફળ નીપજશે એવા વિચારમાં બેસાનિયાનો જીવ પડીકે બંધાયો હતો.”

રો. કથાસમાજ.

જીવ ફરવો-બગડવો, તબિયત બગડવી; શરીરે અસુખ થવું.

જીવ બળવો, ચિંતા થવી;

૨. કોઈનું દુઃખ જોયાથી દયાની લાણી થવી.

૩. કોઈનું સાંઝે જોઈ ન શકાયાથી કે ન સાંભળી શકાયાથી મનમાં દુઃખ થવું-કાળજી બળવું.

જીવ ભડકે બળવો, અદેખાઈ-રોક-ચિંતા કે એવી કોઈ મનની લાગણીથી કાળજી ચરચર બળવું-કાળજી બળીને ખાખ થવું.

જીવ ભરાઈ રહેવો, વાસના રહેવી; જીવ વળગી રહેવો-વીટલાઈ રહેવો.

“એક પાવલીની ધૂળ જેવી વિસાતમાં તારો જીવ ભરાઈ રહ્યો એ મિત્રતાને ફટકું દુષ્ણ ભરેલું છે.”

જીવ આનતો-કહ્યું કરતો નથી, ખુશી-તૃપ્તિ થતી નથી; નિરાંત વળતી નથી.

જીવ મોટો કરવો, ઉદાર થવું; સખાવતનો જોરસો વધારવો. (કોઈનું સાંઝે થાય એવું નાણી આપવામાં આવકો નખાવો. મોઠા મનનું-સખી-દાનથર થવામાં મનોવૃત્તિ દોડાવવી. (આપવામાં કે ખરચવામાં.)

“આજ કાલ તેણે જીવ મોટો કરવા માંડ્યો છે.” તેથી ઉઠકું જીવ ટુકો કરવો એટલે કરકસરીઈ થવું.

જીવ લઇને નાસવું, ધારતીનું મારું ઘણીજ ઉતાવળથી દોડવું. (લઇને=સાચવી રાખવીને-જતો ન રહે એવી રીતે.) ધારતી-ખીકમાંથી નાસી છુટાય એવી ત્વરાથી નાસી છુટવું; ઘણીજ ત્વરાથી નિર્ભય રથા-ન તરફ દોડવું.

“રસ્તામાં તેની ગાડી હાંકનારની નજર નાણું દેખી બગડી અને તેથી તેણે પોતાના રોક અને તેના પાંચ છોકરાના બંદકથી પ્રાણ લીધા; છઠ્ઠો છોકરો ત્યાંથી જીવ લઇને નોઠો.”

ગર્ધવસેન.

“ મોહલેખા ભય ધરીને,
નાહી નદીથી જીવ લઈ,
રત્નાકરે નાણું રત્ન નયે,
તજી ડર ગયો (પાછળ) ધાઈ,

રક્ષયશુંગાખ્યાન.

“ આખી રાતે શુંજેરોઝો શહેર લઈયું,
કોઈ કોઈ ઠેકાણે લાલ લાગી, ધણું ધરાં
બળી ગયાં અને લોક જીવ લઈ નાહા. ”

વનરાજ આવડું.

જીવ લક્ષુક લક્ષુક થવો, ગભરાઈ જવું;
ગાભરાં બનવું; પોતિયાં છુટી જવાં; જીવ
લપ લપ થવો; બહાવડે બનવું, ખીક-ડર
-ધારતીયો.)

જીવ લેવો, મારી નાખવું.

૨. ચીઠવવું; ખીજવવું; પાછળ લાગી
કાયર કરવું; જીવને ધણેજ અકળાવવો;
અત્યંત આમ્રહથી માગવું; સંતાપવું; થક-
વવું; ખતે પડવું.

જીવ વળગી રહેવો, કોઈ એકાદી બાબત
માં મન ગુંથાઈ રહેવું; દિલ લાગી રહેવું.

જીવ શીકે ટંગાવો, અધીરાં બનવું; આ-
તુર રહેવું; જીવ જિયો થવો; મનમાં ગભ-
રાઈ થવો; કોઈ અમુક બાબતમાં ધણું
અધીરાં બનવું; જીવ નિરધાર-અંતરિયાળ
રહેવો. (શોધની પેટે.)

“ આ સધળી વાર ફાઝીલખાન અને
બળવંતનો જીવ શીકે ટંગાઈ રહ્યો હતો. ”
તારાબાઈ.

જીવ સંટોસદતું, જીવ જોખમાય એવું;
જીવના જોખમ ભરેલું. (કામ.)

જીવથી જવું, મરવું; પોતે પોતાનું જ મરણ
માગી લેઈ મરવું.

જીવને ટાઢક વળવી, નિરાંત થવી; સંતો-
પ વળવો.

જીવપર આવવું, ધણા આવેશથી કોઈના
પર તૂટી પડવું. (જીવ જીવ એવી રીતે.)

૨. જીવ જોખમાય અવી (સ્થિતિએ
આવી પહોંચવું. (ત્રાસ કે કંટાળાથી.)

જીવ જવા જેટલું દુઃખ થવું; ધણું જ ત્રા-
સ દાયક લાગવું; કાળ જેવું લાગવું.

“ એક વખત રાત્રે ગપાટા મારવાની ટેવ
પડી એટલે મંડળીમાંથી ઉડી જવાનું જીવ
પર આવે છે. ”

સુખોદધિકાશ.

“ એક વખત એવી સ્થિતિ નિહાળી સુખ
રાધાગવરીને જીવપર આવ્યું અને તે હિ-
બકાં ભરી રડવા લાગી. ”

સદ્ગુણી વડું.

“ સદ્ગુણસંપન્ન રાજપુત્રોની નીતિ
અને સદાચરણ જોઈ એક માતા તરીકે
આનંદથી ઉભરાઈ જવાને બદલે એ બંને
રાણીઓ જીવપર આવી જઈ તેમનો નાશ
કરવાની વેતરણ કરવા બેઠી. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ ચંદ્રાવતી ! હવે સર્વતા જીવપર આવી
એટલે હું તો મારી મેળે મારા ધારેલા
પણિ સાથે જઈ છું. ”

પ્રેમરાય અને ચામતિ.

જીવપર બેસવું, આધાર-આશરો તાખવો.

૨. હઠથી માગવું; સંતાપવું; કાયર
કરવું.

જીવમાં જીવ આવવો, (જીવ ઉડી ગયો
હોય તે મનનું શાંતન થયા પછી જીવમાં

જીવ આવ્યો એમ કહેવાય છે. જીવ

ઠેકાણે બેસવો પણ વપરાય છે. તેથી

ઉલટું જીવ ઉડીજવો.) અણખત ટળ-

વાથી સંતોષ થવો; મનમાં જે કંઈ કંઈ

કાળજી ખટક્યાં કરતી હોય તેનું સમાધાન

થયાથી મનમાં ધીરજ વળવી; ચિંતાથી

મનમાં જે અકળામણ થતી હોય તે શાંત

પડવાથી જીવને ટાઢક વળવી; નિરાંત વળવી;

“ ઠાકારને પાછો આવતો દેખી વિમળ-
દેવીના જીવમાં જીવ આવ્યો. ”

વનરાજ ચાવડો.

જીવમાં જીવ હોવો, દેહમાં જીવ હોવો; દેહ-
હયાત હોવો.

“ બ્યાં સુધી મારા જીવમાં જીવ છે ત્યાં
સુધી હું મારા કુળને લાંછન લગાડનાર નથી. ”

ગુ. જીની વાર્તા.

જીવતી ડાકેણ, (વિચિત્રને છુટા ચોટલા-
વાળું સ્ત્રીના આકારનું જે ભૂત તેને ડાકેણ
કહે છે, તે ઉપરથી તેવા સ્વભાવ ને તેવા
રૂપની જે કૂવડ અને જેની નજર પરેથી
માણસ સપડાય એવી મેલી વિદ્યા બાણુ-
નારી સંસારમાં જીવતી સ્ત્રીને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

૨. ડાકેણની પેઠે વળગેલી છુટે નહિ એવી
હુષ્ટ સ્ત્રીને વિષે ધિક્કારમાં વપરાય છે.

“ કેટલીએક પાતરોનાં ઘરમાં રાગતા-
ન તથા, માજીનનો નાદ યર્થ રહ્યો હતો
અને એ જીવતી ડાકેણની આસપાસ દી-
વામાં પડનાર પતંગિયાં જેવા મૂર્ખ લોકો
બેઠા હતા. ”

કરણધેલો.

જીવતી માંખગળ્યાજેવું, જીવતી માંખ ને
ગળવામાં આવીજાયતો જેટલું ખાધું હોય
તેટલું બધું ઉઘડોથી બહાર નીકળી જાય છે
તેની પેઠે વગર હકનું જે કાંઈ ઉચાપત કર્યું
હોય અથવા લઈ લીધું હોય તે બધું પાછું
કાઢવું-આપવું પડશે એવો સંકેત છે. નેમકે-

“ એના દીકરાનીવડ ભદ્રેશ્વર જવાનીકળી
છે અને અંબા સહાય થઈ તો આ જ વડ પા-
એ આપણા હાથમાં સવારે આવશે, પછી
એ ધીરપૂર પચાવી પડશે છે તે જીવતી
માંખ ગળ્યા જેવું થશે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જીવતું પાણી કાઢવું, પાતાળ ફેડી પાણી
કાઢવું.

જીવતું મારવું, સંસારમાં માનેલાં ખરા સુ-
ખનો નાશ કરવો; દુર્દશા કરવી; ભારે સં-
કટમાં નાખવું, સંસારનાં સુખનો ઉપભોગ
ન લેવાય એવી રીતે રીખાવ્યાં કરવું.

“ રત્નાવળી રસની ભરી કાંઈ કામણુગા-
રી છે; દયા પ્રીતમ હું કેમ જીવું, મને જી-
વતી મારી છે; વિકલ વાંકલું માં ખંખરે,
તારી નેણકટારી છે. ”

કવિ દયારામ.

જીવતો કોયલો, ઉનો ધીકધીકતો કોયલો.
જીવતો બગતો, જીવતો અને વળી સાવધ.
જીવતો મુઝો, જીવતો કર્મ કરવાં ને સુખ
ભોગવવાં એ જોને પ્રાપ્ત નથી તે; કારણ કે
તેવો માણસ જીવતો છતાં મુઝા સરખોજ
છે. સંસારનાં સુખ જેનાથી ભોગવાતાં નથીતે.

“ જીવતો મુઝારે,

મૂર્ખ જીવતો મુઝો;

તેં ભગ્યા નહિ ભગવાન,

મૂર્ખ જીવતો મુઝો.

કવિ દયારામ.

“ બાળ લગ્નથી કેટલીક નીકળી જાય છે
અથવા પીઠેર મોસાળમાં રહે છે ત્યારે તેનો
વર બિચારો જીવતો મુઝો યર્થ પડે છે
ને લોકમાં ઢોઝો કહેવાય છે. ”

નર્મગદ્ય.

જીવતું જીવન, ઘણુંજ બહાનું.

જીવના જમાનાનું ખોખું; ધરડાખખ થયેલા
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જીવો પાપી, ઘણા દહાડાના વહીવટ વાળો;
અતુલવી ડાહ્યો-સમજી; ખૂણાખોચરાની
જૂની વાત બાણુનારો (પુરુષ.)

૨. ઘણાં જીવનાં પાપ-કાવતરો બાણુ-
નારો.

જીલાખ આપવો, (લાક્ષણિક) ગભરા-
વવું; ત્રાસ દેવો; લે મેલ થાય એમ કેરવું.
જે અખે, જે અખે, સતી સ્ત્રી ધણીની

પાછળ સહગમન કરતી વખતે જોસમાં આવી સળગતી ચિતામાં એવા શબ્દો બોલતી પડતું નાખે છે. તે ઉપરથી) જાણે જાણે કરવું જુઓ.

જે નારાયણુ, ધર્માયનમઃ; પડી ભાગવું તે. જે હરિની આરતી, હરિની આરતી કર્યાની પેઠે કૃતાર્થ થયું; નિરાંત થવી.

“ એયના ઘરમાં ઘુસી વગર મહેનતે વસુ સાંપડવા, એટલે જે હરિની આરતી.” જેટલો બહાર છે તેટલો માંદો છે, જેનું કપડ-મર્મ બહાર જણાઈ ન આવતું હોય તેવા પ્રપંચી માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જેળ ગયું, દેવત ગયું; અધ્યય બગડ્યું.

જોઈ લેવું, (પ્રસંગ આવે.) અનુભવવા ઉપર મુલતવી રાખવું.

૨. મારવાની તજવીજમાં રહેવું; તુકસાન કરવાની તક જોળવી.

૩. કસી જોવું; અનુભવ કરી જોવો; તપાસવું.

“ એક દહાડો એ ગાંડીએ મારી પાસેથી એ કુમારને માગ્યો હતો પણ મેં નહિ આપ્યો તેથી રિસાઈ ગઈ તે કોઈથી બોલી હતી કે હીક છે, તને જોઈ લઈશ. ” દિલ્હીપર હલ્લો.

જોખી નાખવું, કટલો ભાર છે તે ત્રાજવે ધાવી નક્કી કરવું તેને જોખવું કહેછે તે ઉપર માર મારી સમતોલ કરવું-નક્કી-કરવું-પાંશરૂં કરવું; સખત માર મારવો.

“ બહુ બોલ્યો તો હું તને જોખી નાખીશ હો, યાદ રાખજે. ”

૨. ધૂળ કાઢી નાખવી; ધમકાવવું; સખત ઠોક દેવા.

જોગ વહેવા, જે ક્રિયાથી જૈન યતિ-ગૌરજી પવિત્રતાને પામે છે તે ક્રિયા કરવી.

(જૈન લોકમાં)

જોડા ખાવા, ખતા ખાવા; ટપકા-ઠોકરો ખાવી; તુકસાન-ખોટ-હાની ભોગવવી.

૨. ટપકો સહન કરવો.

જોડા મારવા એટલે સખત ટપકો દેવો.

જોડા ધસવા-ફાડવા, (બહુવચનમાંજ વપરાય છે.) અમુક ધારેલું કાર્ય પાર પાડવા ખુશામતની ખાતર કોઈને સાં વારંવાર ધક્કા ખાવા.

“ તેના જુના મિત્ર, તેના સગા કહેવડનારા, તેને ખારણે રોજ જોડા ફાડનારા, અને તેને આપજી આપજી કહેનારા એ સંધ્યામાંથી સાં કોઈ ન હતું. ”

કરણધેસો.

“ આ કામદારને ઉમરે જોડા ધસાવી નાખશે તેના કરતાં અમારા જવાને ઘેર કોઈ વખત આવતા હો તો તમારા જવાને અમે તો કાંઈ કામ લાગીએ હાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જોડા મારવા, કાળજીમાં વાગે એવા ઠોક દેવા; ઘણો સખત ટપકો આપવો; કંકણ વચન કહેવાં.

“ આજે તમે તેને હીક જોડા માર્યા; એ તો એજ દાવનો છે. ”

જોતરું ઘાલવું (ગળે), (લાક્ષણિક.) લફરું વળગાડવું; પીડા વળગાડવી.

કોઈ નવાસવા-ગિનઆવડતવાળા કામમાં પહેલ વહેલું નાખવું-વળગાડવું.

“ આપે નાનપણમાં કંઈ અભ્યાસ કરાવ્યો ન હોતો પણ તેને જોતરું ઘાલવાની તજવીજ ફરી હતી એટલે સાત વર્ષનું ઉમરે તેનો વિવાહ કર્યો હતો. ”

નર્મગદ્ય

જોતરે જોડાવું, કોઈ નવા અભ્યાસ-કટાણ ભરેલા કામમાં ગુથાવું; જાનજીમાં ખરાવું; સસારની ધુસરીમાં જોડાવું.

જોરાવરીનો પોરો, બળવાન માતાનો બ-
ળિયો પુત્ર.

“ જોખી ગાળ દે અદેકડી,
છે જોરાવરીનો પોરો,
બીખ માગ્યાની પેરે કહું,
ધર કાનતું ઓરો.-ધુતારી.

પ્રેમાનંદ.

જોવા જેવું કરવું, જોવાનું મન થાય એવી
નવાઈનું-અભયમ જેવું કરવું; ખરાબી-
નુકસાનીના અર્થમાં પણ એ શબ્દ વપરા-
ય છે.

“ભાંડ ભવાયા ચારણ ગાંધવ એ વળિ
બોલ્યા એવું; અમે ક્ષેત ક્ષેત કરીને,
કરીશું જોવા જેવું રે-વસ્તીના.

વેનચરિત્ર.

૩

ઝટકા પડવા, ઝટકો પડવા જેવું દુઃખ થવું.
‘ પથરાને શા ઝટકા પડવાના છે કે
ખાવા પીવાનું દુઃખ વેકવું ? ’

એ મહેનો.

કાઈના પ્રત્યેની બેદરકારીમાંજ બો-
લાય છે.

ઝટકાના બોલ, કાળજમાં ઘણી અસર કરે
એવાં-હૃદયભેદક વચન; (ઝટકો વાગે ને
જેવું દુઃખ થાય તેવા.)

ઝટતી લેવી, ઝાડો જોવો-તપાસવો.

૨. ધમકાવવું; ઠોક દેવા; કપકો દઈ શર-
મીંદુ કરવું.

ઝટતી લઈ નાખવી એટલે ધૂળ કાઢી
નાખવી.

૩. સોંપેલું કામ ચાંપીને તપાસવું.

ઝપાટો કાઢી નાખવો, ઝાપટી નાખવું;
ધમકાવવું; ધૂમાડોકાઢી નાખવો; ધમધમાવી
પાંશરું કરવું.

૨. માર મારીને હલકું કરવું.

૩. ચીસ ખવડાવવી; ખો ભૂલાવી દેવી.

ઝપાટો મારવો, થોડા વખતમાં ત્વરાથી કામ
કરવા માંડવું.

ઝરકીઉં કરવું, બાળકના શરીર પ્રમાણે એક
લૂગડાનો કટકો લેઈ તેને દીવાથી સળ-
ગાવવો.

(બાળક ઝમકી જાય છે સારે એમ
કરવાની રીત છે.)

૩. ધુરકવું.

ઝાકળ ઉતારવી, મહેણાં મારી સીધું
‘ કરવું; ધમકાવવું.

૨. માર મારી હલકું કરવું; ખોખરું કરવું.

“ જો હરિ દેખડાવે મુને બળ રે,
તો હું ઉતારીશ ઝાકળ રે.”

અભિમન્યુ આખ્યાન. (પ્રે.ક.)

ઝાકળીઉં ઝુડવું, જમ આવે તેમ વગર
વિચારે બક્યાં કરવું; ઝોકાચ્યાં કરવું.

ઝાંખરું ઝીંટવું, (શાસ્ત્રાનુસાર ઉપરથી શાસ્ત્ર-
રુલ અને તે ઉપરથી ઝાંખરું.) નામ ટાળવું;
નામ જાય એમ કરવું. કાઈ માણસ આપણી
પાસે કંઈ વસ્તુ લેવા આવ્યો હોય અને
તેને આપવાની ખુશી ન હોય તેમ છતાં
તે ઘણી હક કરે સારે નિરૂપાયે કંટાળો
ખાઈને આપવું પડે એવે પ્રસંગે આ પ્રયોગ
વપરાય છે.

‘ એના નામનું ઝાંખરું ઝીંટતે’ એટલે એને
જે જોઈએ છીએ તે આપીને જતો કરવો.

૨. સલાનાશ જવું; નિર્વેશ જવો.

“ એને ઘેર ઝાંખરાં ઝીંટાય ” એમ બદ-
લવા દેતાં બોલાય છે.

ઝંઝરાં પહેરવાં, (કદીને ઝંઝરાં-જંજરાં-લો-

હાની સાંકળ પહેરાવવામાં આવે છે તે ઉપરથી) કદી થયું; પગમાં ખેડીઓ પહેરવી.

“ હુર્ગપાળ, વિજયપાળને કહે કે માલ-મતા જમ કરી ખાયડી છોકરાંની સાથે એને અંકરિયાં પહેરાવી દેદ રાખે.”

મુદ્રારાક્ષસનાટક.

અંકવાનું નીર, દરથી લાભદાયક જણાય પણ પાસે જઈએ તો તેમાંનું કાંઈ ન હોય એવું જે મિથ્યા તે; કાંકાં.

(મેદાનમાં ખારાટવાળી જમીનપર પાણીનો ભાસ થવાથી યાક્યાં પાક્યાં મૃગ ત્યાં મઠાડવા તે તરફ દોડે છે પરંતુ પાસે જઈ જુએ છે તો જમીન જ હોય છે અને એ રીતે તે બુલાવામાં પડી જાય ખુએ છે તે ઉપરથી.)

કાંપો જૂડવો, પોતાની એકાદ વાતને લંબાવી લંબાવી મોટી કરવી—પોતાનીજ વાત લંબાવ્યાં કરવી. ‘ એ વળી એનોજ અંખો જુઝા કરે છે.’

ઝાટકી નાખવું, સારી પેઠે ઠપકો આપવો; સપડાવવું; ધૂમાડો કાઢી નાખવો; ખુબ ધમધમાવવું.

૨. માર મારીને હલકું—પાંશરૂં કરી નાખવું.

ઝાડ ઉગત્યાં બાકી છે, હુઝા તો ધણું પડ્યું અથવા એટલું મંડી ચૂક્યું કે માથે હુઝાનાં ઝાડ ઉગતાં હોય તો નિશાની રહી જાય.

“ જો કે મુગુણસુંદરીએ પ્રૌઢાવસ્થામાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને તેને માથે હુઝાના ઝાડ ઉગ્યાં બાકી રહ્યાં હતાં તો પણ તેનો દેખાવ હજુ સુધી નવયૌવના નારીના જેવોજ માલમ પડતો હતો.”

ગર્ધવસેન.

ઝાડ થયું, બીજું થયું; એ પગે બિભા થયું. (જનાવરે.)

“ ઘોડો ઝાડ થયો.”

ઝાડપંચાણુ, વાંદરૂં એક ઝાડથી ખીન્ન ઝાડ એમ પાંચ અથવા કેટલાંક ઝાડપર કુદાકુદ કરી મૂકે છે તે ઉપરથી સાધારણ રીતે એકને એક જગોએ સ્થિરતાથી ખેસી ન રહેવાય એવા સતપત્નીઆ અને ઉદમાતીઆ પાળકને વિષે બોલાય છે.

ઝાડપટ્ટી કરવી, ખુબ ધમકાવવું; ઝાટકી નાખવું; ધૂળ કાઢી નાખવી; સખત ઠોક દેવા.

૨. ખુબ માર મારી પાંશરૂં કરવું.

ઝાડપર ચઢવું, ઊપરે ચઢવું; પતરાજખોર થવું; મોટી મોટાઈ દેખાડવી; ખેડેલી જવું; કુલાઈ જવું; મગરૂર બનવું; વંદી જવું; ફાટી જવું; મથાદામાં ન રહેવું.

“ તને મોઢે ચઢાવીને જવા દઈએ છીએ સારે છેક ઝાડપર ચઢી ખેસે છે. ? ”

ભામિનીભૂપણ.

ઝાડું ખાણું, નિરાશ થવું; ઉમેદભેર છતાં એકદમ નાઉમેદ થઈ જવું; અંગત્રઈ જવું; હાર ખાઈ જવી; ન કાવવું; “ તેણે ઝાડું ખાણું; તે ઝાડું ખાઈ ગયો.”

ઝાડે ઝપટે જવું, ઝાડે જવું, હાથ પગધોવા, દાતણ કરવું, વગેરે સવારમાં ઉઠીને જે પહેલું કામ કરવાનું તે કરવું.

‘ ઝાડે ઝપટે જઈ આવી ને મેં નહાઈ લીધું.’

ઝાડે ફરવા જવું, લોટે જવું; અથવા જવું; મોટાક્ષિયે જવું. કળશિયે જવું. ઝાડે જવું-ફરવું પણ કહેવાય છે.

ઝાડે જંગલ જવું પણ બોલાય છે.

ઝાડો ઝપટે કરવો; જને મેલું વળગ્યું હોય તેના ઉપર અથવા દરદી ઉપર અંત્ર લાણી મોરતું પીછું કે ખીજું કંઈ ફેરવવું. ઝાડો પીંછી કરવી પણ બોલાય છે.

ઝાંપો જૂડવો, નકામી માથાકોડ કરવી; વગર અર્થનું બોલ્યાં કરવું.

૨. એકની એક વાત લંબાવ્યાં કરવી.

ઝાંલ્યાં ઝીલવાં, સંકટ કે આફત-અડચણ ને આવી પડે તેની સામે થવાની શક્તિ હોવી; માથે આવી પડેલું અટકાવવાને કે ખમવાને શક્તિમાન હોવું.

‘ મારાથી તો લાઈ હવે ઘડપણમાં ઝાંલ્યાં ઝીલાતાં નથી. ’

ઝાવસોઈ ઉડવી, ઝાવસોઈ એ મુસલમાન ધર્મમાં એક ઝવુની શબ્દ ગણાય છે તે ઉપરથી) કુસ્તી થવી; લઢાઈ જગવી; મા-રામારી થવી.

“ જૂઠા નીકળ્યા પછી તકરારું વિશેષ કારણ નહિ તો પણ ધૂળખલાની કુથલી ને અઠવાડિયામાં એકાદ વાર તો ઝાવસોઈ ઉઝા વગર રહેજ નહિ. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ઝાંહે જતું રહેવું, ધસાઈ જવું; જીવું થવું; નાકાવત થવું; ખરાબ થવું.

“ હદ ઉપરાંત કેદ વડે તેમનું શરીર છેક ઝાંહે જતું રહ્યું છે તેથી મને તો ધારતી રહેછે કે તે લાંબી મુદત નહિ કાઢે. ”

“ કાઢતો ઘોઘ મેં માન્યો હોત તો, આ-તું વિપરીત ન થાત,

મિત્ર મંડળી તારૂં જાહે જશે, યારે યૌવનનો યારો પાત; પરતાઈશરે, કહીશ માન મેં ન અહું-પ્રચાત. ”

ધીરોભક્ત.

“ જા જામને કહે તહીં. શું બકેછે બો-અહીં, જાંહે જીવ જશે તારો લખ્યું એ લલાટ છે. ”

અંગદવિષ્ટિ.

ઝુડો ઉરાડવો, કામમાં જશ મેળવવો;

વાહવાહ થાય તેમ કરવું.

(લાક્ષણિક.) ફતેહ-નામના કરવી.

“ શુર્જરકવિશ્રી નર્મદાશંકરે, કવીશ્વર દલ-પતરામે અને રા. આ. હરગોવિંદદાસે ત-

થા ખીજ સ્વદેશના વીરલાઓએ થોડાંક વ પર સુધારાનો ભગવો ઝુડો ઠેર ઠેર ઉ-રાડ્યો હતો. ”

સ્વદેશવત્સલ.

ઝુડો રોપવો, ફતેહ મેળવ્યાની નિશાનીમાં નિશાન ચઢાવવું. (લાક્ષણિક)

ઝુલવું મૂકવું, લટકવું રાખવું; અંતર્યામી ર હેવા દેવું; લક્ષમાં ન લેવું; મુલતવી રા-ખવું, હાલણહોલણ સ્થિતિમાં રાખવું.

ઝેર થવું, ઝેર જેવું અળખામણું થવું; ઝેર ખાવા જેવું ત્રાસદાયક થવું.

“ ઝેર થયા જરિયાની જમા, દુટેશી કંથા ધારી; ધન્ય ગોપીચંદરે, વૈરાગ્યને, જાળીવારી. ”
પ્રાચીન કવિતા.

“ ખાધુંખીધું ઝેર થઈ ગયું. ” એટલે ખાધાખીધાથી જે શક્તિ આવવી એમ એ તે ન આવી

ઝેર વરસવું (આંખમાં), સામાનું સાદું જોઈ બળવું; ઈર્ષ્યા ઉત્પન્ન થવી; અદેખાઈ થવી.

ઝેર વાટવું, કાઢતે તુકસાન કરવાની તજવી-જ કરવી (અદેખાઈને લીધે.)

૨. અદેખાઈ-ઈર્ષ્યા કરવી અથવા ફેલાવવી.

ઝાટિંગ પાદશાહી, તોફાની અને જુલમી કારોબાર; જંગલી ઘોઘાટ

ઝાલાં ખાવાં, અધવચ ટીચાયાં કરવું; અથ-ડાયાં કરવું; નકામું રખડ્યાં કરવું; ખોટી ચયાં કરવું; ફાંફાં મારવાં; કામનો પાર ન આવતાં વાર લાગવી.

“ તે બિચારો ઝાલાં ખાયાં કરે છે. ”

ઝાળીમાંથી ઝડપાવું, ઘોડીયામાં રમતાં ના-નાં છોકરાંનો વિવાહ થવો.

“ છોકરા છોકરી ક્યારે પરણે, ફલાણીનો તો ઝાળીમાંથી ઝડપાયો જો, એવા અદે-શા કરી તેની ખટપટમાં પડે છે. ”

નર્મગદ.

ટકા કરવા, પૈસાને માટે વસ્તુ વેચવી; વેચીને પૈસા કરવા.

૨. પૈસા એકઠા કરવા; પુંછ કરવી; કવનો સંગ્રહ કરવો.

ટકા ચઢાવવા, વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી, મીઠું મરચું ભભરાવીને બોલવું.

ટકાના ત્રણ શેર, સસ્તામાં ગણી કાઢેલું તેવું; કંઈ લેખામાં નહિ તેવું. “લંડન એ સૈને ટકાના ત્રણ શેર કરી મૂકે છે. શું નાના કે મોટા, રાજા કે રાણા, ગરીબ કે તવંગર સૈની કિંમત લંડનમાં સરખી છે. દેશના નાક, હીરા કે પથરા તે પણ લંડનમાં ટકાના ત્રણ શેર ખપે છે.”

ગુજરાતી (૨૫-૬-૯૩.)

“ટકાના ત્રણ શેર ને ઉપર બે માગ્યા” એમ પણ બોલાય છે. વળી કેટલાક ‘ટકે શેર’ પણ વાપરે છે.”

“આજકાલ મુંબઈમાં પણ રાજાઓ ટકે શેર છે તો પછી ઈંગ્લાંડમાં તેઓના ભાવ મોટા ને જાયો હોય ક્યાંથી ?”

ગુજરાતી.

ટકાની પિંજરી, ગરીબ; નમણું; હલકું અને ખીકણું; માલ વિનાનું. (માણસ) ટકાનું માણસ, (ઝાઢી કિંમતનું.) ઝાઢું પાત્ર, વિવાહનું ખારમું કરે એવો; લાંખી અક્કલ વિનાનું; હલકું; પાછ.

“ટકો પણ કિંમત તેની ન હોય.”

કવિ દલપતરામ.

“ટકાની ડાંશી ને ઢણ મુઝામણી” એ કહેવત.

ટકોરો મારે એવું, આંટવે એવું; ગુણુ-મ-મતમાં ચઢીઆતું-વધે એવું. ખીજની સાથે સરસાઈમાં ચઢીઆતું. ગુણુ-સ્વભાવ-કર્મ વગેરેમાં વપરાય છે.

“છગનલાલ, ગીરધરલાલને ભણવાની ખાખતમાં ટકોરો મારે એવો છે.”

“દીવમાં ગેંજાની ને કચકડાની દામ-ડીઓ થાય છે તે વિલાયતી દામડીઓને ટકોરો મારે એવી હોય છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ટટ્ટી ઉડવી-થવી, અપમાન કે ધિક્કારને પાત્ર થવું.

ટટ્ટુ ચાલવું, (ધીમે ધીમે થતું કામ તે ટટ્ટુ.) કામ ચાલવું; કામ નભવું-થવું-પાર પડવું.

૨. ચલણ હોવું.

૩. ઉપાય-ઈલાજ ચાલવો.

“લાડકોર ટ્રાઈ વાર અજસાઈને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય તો મોંએ ચઢાવેલી ને હડીલી ધનલક્ષ્મી તેનું ટટ્ટુ ચાલવા પણ ન દે.”

બે બહેનો.

“વેશ ધરી વિદ્વાનનો,
ભરી સભામાં જાય;
ટટ્ટુ નીભે ત્યાં સુધી,
પાખંડી પૂજાય.

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ટપલા ખાઈ ખાઈને ઘડાવું, ટપકા ખાઈ ખાઈ સુધરવું; ઠોકરો ખાઈને રીતમાં આવવું; દુઃખ વેડી-અડચણો ખમી ઠેકાણે આવવું.

(કુંભાર માટીનાં વાસણને ટપલાથી ટીપી ઘાટમાં આણે છે તે ઉપરથી.)

ટપલી મારવી, (દીવાને.) દીવાને વડો કરવા સાર હાથની ઝપટ મારવી.

ટપલો માથે રહી જવો, તહોમત-ખટો-દોપ-આળ-કેણી ચાલવી (લોકમાં.)

“મંછીવહુની અધરણીની નાતનો દોઢ વરસથી ટપલો માથે રહી ગયો છે તે તો ઉતારવો જોઈએ !”

“ ટપવો મૂકવો—રહી જવો” એમ પ્રયોગ થાય છે.

ટપવું ટપી જવું, ફલંગ મારી કુદી જવું.

ટપ્પો મારવો, ગંપ ચલાવવી—ફેલાવવી.

૨. યુક્તિસર બંધ ખેસતા શબ્દો બોલવા.

ટલેલે ચઢાવવું, વાયદા કરવા; આશા આપી ફેગટ ફેરા ખવડાવવા; રખડાવવું.

૨. જીંચે ચઢાવવું; ઉરકેરવું; કુલાવવું; ચઢાવવું.

ટલ્લા ખવડાવવા, પણ અર્થ ૧ માં બોલાય છે.

ટાંકી લાગવી, રોગપર દવાની અસર થવી.

૨. પતો ન લાગવો.

ટાચકા ફેડવા, દોષની ચરચા કરવી; નિંદા કરી હલકું પાડવું; તતડાવવું.

“જેના હોય તેના ટાચકા શું ફેડયા કરે છે?”

ટાટલું કરવું, એકાં વાસણું માંજ સાફ કરવાં.

ટાંટિયા કહું કરતા નથી, ચાલી ચાલીને પગ થકી ગયા છે અથવા પગમાં ઘણી કળતર થાય છે.

ટાંટિયા ગળે આવવા, જુઓ ગળે આવવું.

“ પુરાવાની સાંકળ તો તૈયાર કરી પણ એટલું કયા છતાં આખરે મારા ટાંટિયા મારાજગળામાં આવ્યા તો કરવું કેમ ?”

મણિ અને મોહન.

ટાંટિયા જોરમાં હોવા, ઉમંગ-ઉત્સાહની સ્થિતિમાં હોવું; આશાભર્યું હોવું. “આજ કાલ તેના ટાંટિયા જોરમાં જણાય છે.”

ટાંટિયા ભાગવા-ખેસવા, એ તેથી ઉલટો પ્રયોગ છે.

ટાંટિયા તૂટી પડવા, થાકી જવું અથવા પગમાં ઘણી જ કળતર થવી.

ટાંટિયા રહી જવા પણ બોલાય છે. જેમ—“મારા તો ચાલી ચાલીને ટાંટિયાજ રહી ગયા.”

ટાંટિયા તોડવા, નકામાં ધક્કા ખાવા—ફેરા ખાવા. (કેંટાળામાં વિશેષ વપરાય છે.)

“ખેસની અમરતો ભાઈ, કાલી ટાંટિયા તોડવા કોણે કહ્યા છે?”

ટાંટિયા પહોળા થઈ જવા, ગભરાઈ જવું; ભયથી સથરવથર થઈ જવું; શીયાંવીયાં થઈ જવું. (પગની સ્થિરતા ન રહેવી તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ટાંટિયા ખેસવા, છેકળ નિરાશ થઈ જવું; હિંમત હારી જવી; આશાભંગ થવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

ટાંટિયા ભાગવા, (કાંઈ અકસ્માત મોકો ખતાવ આવશે એવા વહેમથી, ઘડપણથી, નમળાઈથી, સખત માંઢીથી, નિર-ત્સાહથી કે નિરાશ થઈ જવાથી.) અશક્ત થવું; પગમાં જે જોર હોય તે નખણું પડી જવું; પગે નમળાઈ આવવી.

“અમુક વર્ષે મરવાનું છે એમ કોઈ ભવિષ્ય કહે ને તે આપણા મનમાં ઠસી જાય તો તેની ચિંતા આજથી થાય અને તે વર્ષ નજીક આવતું જાય તેમ તેમ સો-રણ ને સંતાપથી આપણા ટાંટિયા ભાગતા જાય.”

બે બેહેનો.

“અરેરે, તે જતો રહ્યા હોય તો મારા ટાંટિયા ભાગી ગયા, હાય હાય ? મારી કમ્મર લગી પડી, અરે હું શું કરું ?

અ. ના. ભા. ૧ લો.

૨. નખણું કરવું; જે મૂળ જોર હોય તે કમી કરવું.

૩. આગળ વધવાની હિંમત જતી રહેવી; ના ઉમેદ થઈ જવું.

ટાંટિયા મેળવવા, મેળ મેળવવો. (હિસાબમાં)

ટાંટિયા રંગવા, જુઓ ટાંટિયા ભાગવા.

ટાંટિયા કાઢવો—ટાળવો, દૂર કરવું; જવું કરવું; આવતું જતું બંધ થાય એવી તજવીજ કરવી; પગ ટાળવો; ચલાણ બંધ કરવું; ઘરમાં આવતું અટકાવવું. (ધિકાર-

કંઠાળાને પાત્ર થયેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.)

ટાંઠિયો ટકવો, એકને એક જગોએ કે ધંધામાં સ્થિરતા વાળી રહેવું; નિરાંત ભોગવવી; પગ ઠેરવીને નિરાંત બેસવું; નિરાંત વાળી લાંબા વખત સુધી ચોભવું.

“ ભાઈ, મારી રાંડના દુઃખની તે હું શી વાત કહું ? તેના ટાંઠિયો ઘરમાં ટકતોજ નથી, રોજ ઓઘામાં ઓછી તે ચાળીસ વખત બહાર રઝળવા જાય છે. ”

સુબોધપ્રકાશ.

ટાંઠિયો વાળવો, થાક ઉતારવો-ખાવો; વિસામો લેવો.

ટાંડર કરવી, વાંધો ઉઠાવી કજીઓ કરવો.

૨. ધ્રુજવું.

ટાઢ તડકો, સુખદુઃખ. તડકોછાંચડો પણ બોલાય છે.

‘ એ બિચારાએ ટાઢતડકો મુઢલે નોયો નથી. ’

ટાઢ ફેરા મારે છે, ટાઢ પાસે આવી શકતી નથી; ટાઢ વાતી નથી.

“ શિયાળામાં એક બનાતનું બદન પહેરું કે ટાઢ ફેરાજ મારે. ”

ટાઢક કરવી, એકાદો પદાર્થ ખાધ-ચોપડી શરીરને ટાઢું લાગે તેમ કરવું; પદાર્થમાં રહેલા ગુણથી ગરમી શમાવવી.

ટાઢ ચઢવી, તાવમાં ટાઢ ચડે છે સારે કામ થઈ શકતું નથી તે ઉપર કોઈ કામ કરવાની ના પાડતું હોય અથવા કંઠાળતું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં બોલતાં વપરાય છે.

‘ ખાવાનું નોંધએ છીએ ને કામ કરતાં તો ટાઢ ચઢે છે. ’

ટાઢાં પાટિયાં કરવાં, ખાઈ પી નિરાંત ધરવી.

ટાઢા દેવા, (ટાઢા ડામ દેવા.) ઉપરથી દેખીતું સાફ પણ કાળજીમાં તીર વાગે તેવું કોઈ પ્રત્યે બોલવું; ઠાવકે મોઢે મહે-

ણાં મારી સામા માણસનો જીવ બાળવો. (બહાર દેખીતો ફેલ્લો ન ઉઠે પણ કાળજીનું બળે એવા જે ગુપ્ત ડામ તે ટાઢા ડામ કહેવાય છે.)

ટાઢા પથરા જેવો, (માણસના સંબંધમાં) ધીમું; સુસ્ત; એકને એક ઠેકાણે પડી રહે એવો ચંચળતા વિનાનો પુરૂષ; પથરાની પેઠે એકને એક ઠેકાણે પડ્યો રહે, અને જાંચકીએ-ધમકાવીએ સારે ખીજ જગોએ ખસે તેવો.

“ સસભામા, -અહો, એના તો ઉત્તર અનેક છે, પણ જનું તો ખરું. ચાલ્ય, ચાલ્ય, તું વહેલી ચાલ્ય; અલિ, વાઢરે ! ફેટલી વાર ! ટાઢા પથરા જેવી દેખાય છે ને શું ?

સસભામાખ્યાન.

૨. ટાઢું ઘોરાયા જેવું, (રાંધેલું)

ટાઢું શીતળ, (પાણી.)

ટાઢા પહોરનું, (કંડા પહોરની કંડા પવનની લહરીમાં જેમ વૃક્ષપત્ર આનંદથી હાલે છે અને તે ઉપર બેસનારાં કોકિલાદિ પક્ષીઓ ગુલતાન રહે છે તેમ ટાઢા પહોરની વાતો કે ગપાટામાં પણ ભેગા થયેલા માણસો ગુલતાન થઈ વાયરે ચઢે છે તે ઉપરથી) નવરાશની વખતનું; નૃકામા-ગમતની ખાતર બરોજખિયામાં બેઠા હોય એ તેવી નિરાંતની વખતનું; કંડા કાળજીનું. ‘ ટાઢા પહોરના ગપાટા. ’

ટાંઠાં પાટીઆં કરવાં, ખાઈને નિરાંત વાળવી. ટાઢા પાણીએ ખસ જમી, વગર યત્ને કંટક ટળવું; વગર પ્રયાસે પીડા નાશ પામવી.

ટાઢા પાણીનું માટલું, ચું કે ચાં કયાં સિવાય સઘળું મૂગે મોઢે જોયાં કરનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. કંડા મિજળનું; શાંત સ્તભાવનું પણ લાગ આવે તો ગોજો ગબડાવે-ઉંધું છતું કરે તેવું.

ટાઢા સમ, સમ ખચડાવવાની અસલ જૂદી જૂદી રીતો હતી. કોઈ મૂર્તિ આગળથી ધરાવેલાં ફૂલ ઉપાડી લેવાં અથવા કોઈ દેવને પગે હાથ મૂકવા એ ટાઢા સમ કહેવાય છે ઘણા આકરા ટાઢા સમ ખચરાવવામાં આવે સારે બ્રાહ્મણને ગળે હાથ મૂકાવે છે અથવા એ કરતાં પણ ઘણા સખત ખચરાવવા હોય તો ગાયને ગળે છરી મૂકાવવામાં આવે છે. એમ ક-રાવવાનો હેતુ એટલોજ કે જૂઠ્ઠા સમ ખાય તો બ્રાહ્મણ કે ગાયને માર્યા જેટલું પાપ લાગે.

વળી ઉના તપાવેલા કોઢાની, ઉના ઉકળતા પાણીની, કે ઉના તેલની કોઈ અમુક સરતથી સમ ખચડાવવામાં આવે તેને ઉના સમ કહે છે.

ટાઢિયો તાવ આવવો, આ પ્રકારના તાવ-વાં બગાસાં આવે છે, અંગ ભાગે છે અને કામપર ચિત્ત લાગતું નથી તે ઉપરથી જ માણસ કામ કરતાં કંટાળતો હોય અથ-વા નાણુશી બતાવતો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એને તો ટા-ટીઓ તાવ આવ્યો છે અથવા કામ કરતાં તો ટાઢીઓ તાવ આવે છે.

ટાઢું ગાર જેવું, તેજ વિનાનું; નમાણું. (માણસ.)

ટાઢું થવું, શાંતિ થવી; નિરાંત વળવી.

“ પાંડવ હરિએ મૂક્યા નથી, કૌરવપતિ ક્યાં થાઓ દુર્મતિ,

“વન ગયા તો ટાઢું થયું, હજી તમારું કપ-ટ ન ગયું. ”

મુરખાહરણ.

ટાઢું છમ કરવું, ગટ કરી જઈ—પચાવી પ-ડી ઠેકણે કરવી (વસ્તુ.)

કોઈનું નાણું ઉચાપત કરી તે વિષે કાંઈ જાણતા નથી એમ બતાવવું.

“ ઘણાં વર્ષ સુધી વહિયાત રૂપિયા લેવા આવ્યો નહિ, એટલે તો મુઠ્ઠાંજીએ રૂપિયા ટાઢા છમ કરવા નિશ્ચય કર્યો. ”

ગર્ધવસેન.

ટાઢું પડયું, શાંત થયું; ચઢેલો ગુસ્સો—તામ-સવૃત્તિનું શાંત્યન થયું; નરમ પડયું; જોર કમી થયું; શાંતિ થવી; બંધ પડયું; શમવું. ‘ વાત ટાઢી પડી—હુલડ ટાઢું પડયું, ઈ. ’

તે મારા ઉપર જોડેલો તપી ગયો હતો તેટલોજ આખરે પસ્તાઈને ટાઢો પડ્યો. ”

૨. ઝાંખું થયું.

“ માલ ટાઢો પડે તેથી કેટલીક વાર તો ખોટ મૂકીને પણ તે વધેરી દેવો પડે. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. ઝુઝાવું.

‘ દેવતા ટાઢો પડ્યો. ’

ટાઢું પાડવું, શાંત કરવું; જોરસો ઠંડો પાડવો.

૨. ઝુઝવવું.

ટાઢું પાડી પલાળવું, તપી ગયેલો—ગરમ થયેલો મિઝળ શાંત પાડી પોતાના મતનું કરવું; ધીમેધીમે યુક્તિસર સમજાવવું; પ-રમોદવું.

“ હું તેને ટાઢો પાડી પલાળવા તો ગયો પણ શેનો પલ્લજે ? એકનો એ થયો નહિ. ”

ટાઢું પાણી રેડવું, (મનની વૃત્તિ પર) અ-સર કમી કરવી; શાંત પાડવું; જોર ધીમું પાડવું—નરમ પાડવું.

“ આ રાત તેના ઘણી સાથે આનંદમાં કાઢવાનો ઠરાવ કર્યો હતો પણ કરણના દિ-લગીર ચહેરાએ તેના ઉદ્ઘાસ ઉપર ટાઢું પાણી રેડયું; ”

કરણધેલો.

ઢાઢું પેટ, નિરાંત; સંતોષ; કાંઈપણ ઉચાટ ન હોય એવી સ્થિતિ; નિશ્ચિંત હાલત. ઢાઢું પેટ, વસતાં પેટ, દીકરા જણને ને ઘર ભરને ' એમ આશીર્વાદ દેતાં સ્ત્રીઓ વાપરે છે.

ઢાઢું લોહી, (જ્યારે નિરાંત અથવા શાંતિ હોય છે ત્યારે લોહી ઠંડું હોય છે અને જ્યારે ચિંતા-ઉચ્ચતા-તમોશુણ હોય છે ત્યારે લોહી ગરમ થાય છે તે ઉપરથી.) નિરાંત; કોઈપણ તરફની ચિંતા ન હોય તેવી સ્થિતિ શાંતિ; ઉચાટ વિનાની સ્થિતિ.

“ ભાઈ તમારે ઢાઢા લોહીના રોટલા ખાવાના છે એટલે મકરકુંદીઓ શા સાર ન સૂએ ? ”

“ શરવીર રજપૂતાણિયોએ પોતાનાં પેટથી પણ વહાલાં બાળકોને પતિની પાછળ જવા માટે ઢાઢા લોહીમાં કતલ કર્યા. ”

ગૂ. જૂની વાર્તા.

ઢાઢું હીમ જેવું; ઘણું ઢાઢું.

૨. ઘણુંજ પ્રિય અને શાંતિ ઉપજવનાર.

“ હું જે વખત કાંઈ નમાલી ખાવાની જણુસ કે પાઈ પૈસો ચોરી લાવતો તે વખત તેને ઢાઢો હીમ જેવો લાગતો હતો તે શાખાશી આપતી હતી. ”

કૌતુકમાળા.

ઢાઢો ઢાળવો, બહુ તાપથી તપી ગયા હોય એ ત્યારે ઝાડ વગેરેને છાંયે બેસી વિરામ લેવો.

“ બપોર થવા આવ્યા એટલે જરા ઢાઢો વાળવાને એક કુવા આગળ ઝાડને છાંયે બેઠા. ”

શિવલક્ષ્મીની વાર્તા.

ઢાઢો માર મારવો, મુડીઓ અને લાતથી સખત માર મારવો.

ઢાળો દેવો, વાયદા કર્યા કરવા; ઉડાવ્યાં કરવું.

“ ગુરજએ ઢાળો દીધો, તપથી કેમ વિખૂટો કીધો. ”

માંવાતાખ્યાન.

ટીકો કરવો, (કપાળમાં.) નકામું આપી દેવું.

ટીલીઆ ભગત, (દેર દેર ટીલાં કરનાર.) ટીલાં કરી ભક્તિનો ખોટો આડંબર કરનાર.

ટીલું ચાટી જવું, મજ્જીચૂસના જેવું આચરણ કરવું.

૨. કોઈનું હરણ કરી લેવું; છેતરવું; કંગવું.

ટુંકું કરવું, અમુક ચાલતી વાત ટુંકાવવી; જતી કરવી.

૨. આ અર્થમાં “આયુધ્ય” અધ્યાહાર રહ્યો છે. જેમકે-‘માતાએ મને ગળ-થુથીમાં એર કેમ ન પાડું? પોતાના મરતા પહેલાં મને ટુંકી કેમ ન કરી?’

મણિ અને મોહન.

૩. પતાવવું; દરજુર કરવું.

ટુંપી નાખવું, ચુંટી ચુંટી છૂટું કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) નિંદા કરી હલકું પાડવું; મહેણાં ઈર્ષ શરમીંદ કરવું; નીચું બેવડાવવું; કોઈ મારી મારી નખણું કરવું.

ટુંપો દેવો, કોઈને નફો ખુચવી લેવો; કોઈને નફો ખાવા ન દેવો; કોઈને નફો લેતાં વચ્ચે અટકાવ કરવો.

ટેકનો તારો, મહા ટેકીલો માણસ.

“ રે તું તો કોઈ ટેકનો તોરો જણાય છે. નાક પર માંખ બેસે તો નાક કાપી નાખે એવો. ”

પ્રતાપનાટક.

ટેકનું પતણું પણ વપરાય છે.

ટેકરાં ટીપવાં, જડા જડા રોટલા ધડવા. (તિરસ્કારમાં અથવા બેદરકારીમાં વપરાય છે.)

ટેકો આપવો, મદદ આપવી; અનુમતિ આપવી.

ટેકો કરવો, મદદ કરવી.

૨. આશ્રય આપવો.

ટેકો પડી ભાગવો, (ઘરનો ટેકો પડી ભાગવો એટલે ઘર નિભાવનાર—જેને આધારે ઘર ચાલતું હોય તે માણસ ગત થવું.)

જેના ઉપર આધાર હોય તે માણસ અથવા વસ્તુ જૂદી પડવી—છુટી પડવી—ગત થવી; જેના પર ઝડપી હોય તેથી રહિત થવું; નિરાધાર બનવું.

ટોપી લઈ જવી, છેતરવું.

ટોપી ધાલવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. જનસમૂહમાં હલકું પડવું; નિર્લજ થવું.

૩. ખાખી થવું.

૪. સંસારમાંથી નીકળી જવું.

ટોટલે મૂકવું, ન લેખવવું; ન ગણવું; દરકાર ન કરવી; ધ્યાન ન આપવું; બેદરકાર

રીતી જાયે દૂર મૂકી દેવું; કોરે મૂકવું; જાયું મૂકવું; વિસારી દેવું; સંતાડવું; મૂકી છાંડવું.

“છેલે તેણે એથેલોને એવી સલાહ બતાવી કે ક્યાશીઓ સાથે સમાધાન કરવાની વાત હમણાં જરા ટોલે મૂકી એટલે તમને જણાશે કે કેસડિમોના કેમ આતુરતાથી ક્યાશીઓની વતી તમને સમજાવે છે.”

શે. ક્યાસમાજ.

“મોટા મોટા કેટલાએક દ્રવ્યવાન શરમાશરમી અને મોટાઘમાં પારકાને સાર મોટી ટીપો ભરે છે ને પ્રલક્ષ જે દેશી ગરીબો તેઓને આપવાનું અને દેશ સુધારવાનું કામ ટોલે મૂકી છાંડે છે.”

નર્મમઘ.

ટોટલો મારવો, વિલંબ કરવાને અર્થે જૂદી જૂદી આશા આપી કામ લંબાવવું; મુલતવી રાખવું. ટોટલો દેવો પણ બોલાય છે.

૬

ઠગ પાટણનો રહેવાશી, (મોટું બહોળું અને જ્યાં ઠગાર્થ જવાય એવું જે પાટણ તે ઉપરથી.) લુચ્ચું; ખંડું; શંક; ધુતારું.

“સલભાભા—(મર્મ સમજવા જેવે વેષે) હલા નાગરિકા ! આતો બંનેય ઠગ પાટણનાં રહેવાશી દેખું ! અરેરે ! વિધાતાય વાડમાં વરચો લાગે છે !”

x x x x x x

“કૃષ્ણદેવ—અહો વરાનને ! અમે ઠગ પાટણના નથી એટલે અસલ બોલનારે નથી.”

સલભાભાખ્યાન.

ઠકું ગયું ગાડું, ફરી પતો ના લાગે એવી

વસ્તુના સંબંધમાં એ વપરાય છે;

‘હતિહાસ ભૂગોળમાં પણ ઠકું ગયું ગાડું હતું.’

બાળકોનો આનંદ.

ઠકૂની ડાકણ, વેશ્યા; લંપટ સ્ત્રી.

‘લોકોની સ્ત્રીઓને અનીતિને રસ્તે દોરનાર સંક ઠકૂની ડાકણ તું શૈરવ નર્કમાં પડ્યા વિના રહેનાર નથી.”

મણિ અને મોહન.

ઠંઠેરી કાઢવું, તિરસ્કારથી કાઢી મેલવું.

“ગંડુપુરીને ભીતિ પેડી કે એ લુચ્ચો ફખણી રખેને ફાવી જાય ને મને ઠંઠેરી

કઢાવી દીવાનગીરી મેળવી લે, ”

ગર્ધવસેન.

હંડક કરવી-દેવી, ધીમું-ઠાઠું પાડી યુ-
ક્તિથી સમજાવવું. (ગરમ મિનજવાળા
માણસને.) મધુર શબ્દો બોલી ગરમ થ-
યેલા મિનજને શાંત કરવો.

૨. ઠાઠક કરવી જુઓ.

હંડા લોહીનું, નિરાંતનું; ઉચાટ વગરનું; સુ-
ખ્યેનનું.

હંડી મશ્કરી, ઉપરથી સમજાય નહિ ને અ-
દરખાને મશ્કરી થતી હોય તેને માટે
આ પ્રયોગ વપરાયછે. ઠાવકું મોં રાખી ક-
રેલી મજાક.

હંડીલ જવું, ઝાડે જવું; દિશાએ જવું;
ખરચું જવું. (શ્રાવકોમાં)

હંડું પાણી રેડવું, શાંત પાડવું; નાઉમેદ
કરવું; નિરાશ કરવું; નિરાશ કરવું; અસ-
ર ઝાણી કરવી.

‘ આ સ્વદેશાભિમાનીએ એક કંપની
ઊભી કરવા માગણી કરી પણ ડાહ્યા મા-
ણસો એ તેની આ યુક્તિ ઉપર હંડું પાણી
રેડ્યું. ’

હંડે પેટે, નિરાંતે; ઠાઠા લોહીએ; સતોષ રા-
ખીને.

૨. મોઢું ઠાવકું રાખીને.

“ કીક હંડે પેટે એમ મશ્કરી કરતાં શી-
ખ્યો છે ? બકરી આઠુ ખાતાં શીખી ખ-
રી ? ”

ઠણ ઠણ પાક આપવો, માર મારવો.

ઠણ ઠણ પાળ, સમજ કે દ્રવ્ય વિનાનો પુરૂષ
‘ ઠણ ઠણ પાળને મદન ગોપાળ ’ એ ક-
હેવત છે.

ઠમક દીવી, સુંદર બાંધાતી અને મનોહર
ચાલતી સ્ત્રી.

ઠરી હામ બેસવું, નિરાંત વાળીને બેસવું;
અસલ ઠેકાણે બેસવું-કરવું. નિષ્પત્ત સ્થિતિ-
માં રહેવું; આડી અવળી ઉપાધિ ઠાળી એ-

ક વૃત્તિએ રહેવું; હારી થાકી નિરાંત વા-
ળીને રહેવું.

“ પચાસે જઈ પહોંચ્યોરે, ઠેકાણે ન બે-
ઠો ઠરી. ”

દયારામ.

ઠાગા મારવા, મોઢામાં દંડા મારવા. (રમત-
માં.)

ઠાઠાં બેસવાં, દુર્દશામાં આવી પડવું; પ-
ડતી હાલતમાં આવી જવું.

૨. નાઉમેદ થઈ જવું; આશાભંગ
થવું; હિંમત હારી જવી. (લીધેલા
કામમાં નિષ્ફળ થવાથી.)

ઠાઠાં ભાગવાં-રંગવાં, પુષ્કળ માર માર-
વો.

૨. એકદમ ઊંચેથી પડી જવાથી ઠાઠાં-
માં ઇજા થવી.

ઠાઠાં રંગાઇ જવાં, ઠાઠાંમાં સખ્ત ઇજા થાય
એવી રીતે વાગવું-પછડાવું.

“ નય છે કે નહિ; અહિં ઉભો-
તો ઠાઠાં રંગાઇ જશે તારાં. ”

૨. અણધારી તુકસાનીમાં આવી પડવું.
ઠાઠાં વેરી નાંખવો, મારી મારીને શક્તિ-
હીન કરવું.

“ અહુ બોલ્યો તો ઠાઠાં વેરી નાખીશ, ”
ઠાઠાં-કમ્મરનાં હાડકાં જૂદે જૂદાં કરી
નાખીશ.

ઠાઠિયું બેસી જવું, પડી ભાગવું; દુર્દશા-
માં આવી પડવું; જે આધાર કામ નબ્યું
જતું હોય તે આધાર પડી ભાગવો.

હામ બેસવું,-પડવું, બોવાયલું જડવું-હાય
લાગવું.

“ મારું શોક્ય પગલું બોવાયું હતું તે
હવે હામ બેઠું અથવા ઠેકાણે પડ્યું ખરું. ”

૨. રંડાયલી સ્ત્રીએ નાતરે જવું; (કા-
ળી-કણખી વગેરે નીચ જાતિમાં.)
‘ ક્ષણભી ક્ષણાણે ત્યાં હામ બેડી. ’

૩. હારીથાકી નિરાંત વાળીને રહેવું.

“ પોતાનાથી ન આદ્યું એટલે હવે કરીને કામ એટા.”

કામ કીકરાં ઉપાડવાં, ઉચાળા ભરવા; ધરવાખરો ઉપાડી લઈ જવો; ધરનો વપરાતો તમામ સામાન લઈ ઉપડી જવું.

કામ ઠેકાણા વિનાનું, પાયા વિનાનું; ઢંગ વિનાનું; ઉડેલ તબિયતનું; જરાક થેલછા વાળું; વાયેલ; ભલિવાર વિનાનું.

૨. ગોટાળા ભરેલું; ગરબડાટવાળું; અવ્યવસ્થિત.

“ આ કામ કામ ઠેકાણા વગરનું છે” એટલે એમાં કંઈ ચોખવટ-ભલિવાર નથી

“ મુરખને કહેતાં શું એસે નાણું. મિથ્યા લવરી કરે મન ગમતી, નહિ તેમાં કામને ઠેકાણું.—મૂ ”

દયારામ.

૩. પાયા વિનાનું.

“ કામ ઠેકાણા વિનાનું માણસ ” તે કામ વિનાનું ઢોળવું કહેવાય.

કાર-ઠોર કરવું, હથિયારથી તરતજ જીવ જાય તેમ કરવું; ખુન કરવું; મારી નાખવું.

૨. ઘણી તુકસાનીમાં આણવું.

ઠીક છે, ખગર લઈશ-જોઈ લેઈશ એવા અર્થમાં વેર લેવાના સંબંધમાં વપરાયછે. ‘ઠીક છે, યાદ રાખજો.’

૨. જોઈશ-વિચાર કરીશ. ‘આ કામ-કરજો; ઠીક છે.’

૩. સાફ છે. ‘કેમ છે? ઠીક છે.’

કીકરાં ફેડાવાં (ઠેર ઠેર), થોડા થોડા પણ અતુલવ લેવો; માથું મારવું; જૂદા જૂદા વિષય તરફ મન કરવું.

(જે માણસ પગ ઠેરવીને ધંધો ન કરે પણ અહીંથી તહીં ને તહીંથી અહીં એમ થોડા થોડા દિવસ રહે અને ઠેકાણે ન પડે સારે એમ બોલાય છે.)

૨. નકામી લઢાઈ ઊભી કરવી-કરાવવી.

૩. વચ્ચે પડવું.

કીકરામાં ધૂળ પડવી, ખાધા પીધા પર ચિન્કાર પડવો; ખલ્યું એનું ખાધુંપીધું અને બળી એની અક્કલ; ખાધું પીધું છુટી પડવું વ્યર્થ જવું.

૨. ચાલતું ગુજરાત ચાટકી પડવું.

“ એનાં કીકરાંમાં ધૂળ પડી કે પોતાના એકના એક છોકરાને મહા મહા દુઃખ પાડે છે. ”

‘કીકરામાં ધૂળ નાખવી’ એટલે ખાધું પીધું ખરાબ કરવું; ઘડપણમાં કલંકિત થવું; બદનામ કરવું; મેળવેલી કીર્તિને કાંખ લગાડવી; અથવા તેનો ખીજો અર્થ ખાણું ખરાબ કરવું; ખાવે પીવે હેરાન કરવું; ચાલતું ગુજરાત ચાટકાવવું.

કીકરું ફટવું, ખાણું ખરાબ થવું; ખાધે પીધે હેરાન થવું.

૨. રોજ તૂટવો; જે વડે ગુજરાત ચાલતું હોય તે બંધ થવું.

કીકરું ફેડવું; કાઢતી ઉપજીવિકાનો આધાર જાય એમ કરવું; કાઢના ચાલતા ગુજરાતમાં વિલેપ કરવો.

હુંગાપાણી કરવાં, નાસ્તો કરવો; થોડુંક ખાઈ લેવું. (સવારમાં.) (અકીણી લોકો અકીણ ખાધા પછી જે મિઠાઈ વગેરે ખાયછે તેને હુંગાપાણી કહેછે તે ઉપરથી.)

હુંઠવો મૂકવો, રડવું. (પોક મૂકીને)

“ આ નથી જોવાતું રે મારા નાથ! એમ કહી વળી હુંઠવો મૂક્યો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હુંઠામાં ઠેલવું, (ઝાડનું હુંડું જેમ ઝાડના લેખામાં નહિ તેમ.) ન ગણકારવું; વિત વગરનું-માલ વગરનું હોય એમ ગણી કાઢવું; કાઢના તરફ ખેદકારીથી જોવું.

હુંમકો આવવો-મારવો, દોરી તાણવી-ખેંચવી-(કનકવાની.)

હુંસ કાઢવી, ચકવવું; કાયર કરવું. (માર મારી કે મહેનત કરાવી.)

ઠેકાણું કરવું; (વગે બેસાડવું-કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી)

ધંધા રોજગારની જગો શોધવી.

૨. મારવા-તુકસાન કરવાનો ધાટ ધડવો.

ઠેકાણું ક્યાં બળ્યું છે ? બોલવામાં ઢંગ ધડો.-ધડ માથું ન હોય તેવા માણસને માટે વપરાય છે.

૨. ધ્યાન-દરકાર કે કામ કરવામાં જીવ ન હોય તેવાને માટે પણ વપરાય છે.

જેમ-“હું તો તૈયાર છું પણ તારું ઠેકાણું ક્યાં બળ્યું છે ” એમ રીસમાં બોલાય છે.

ઠેકાણું આવવું; રાગમાં આવવું; રીતમાં આવવું; મર્યાદાશીલ થવું; પાંચડું થવું. (માણસ) “વનિતા વંદી નેહ, કામ એતો નવ આવે.”

શામળભટ્ટ.

૨. થોડું થોડું કબૂલ કરવું.

“તેનો વાંક કબૂલ કરાવવાને માટે આટલો બધો યત્ન કર્યો ત્યારે હમણાં ઠેકાણું આવ્યો.” અથવા—

“પછી તે નિરાશ થઈ પોતાના સ્વાર્થ તરફ નજર રાખી આપોઆપ ઠેકાણું આવી જશે.”

કરણધેસો.

ઠેકાણું કરવું; જ્યાંતું ભાં મૂકવું. (વેરાવું.)

૨. સંતાડવું-ઘાટવું. (નાણું.)

૩. હડાવી દેવું. (પૈસા.)

૪. ઠાર કરવું; મારી નાખવું.

“વિદ્યારામ ની પાસે મોહોરો હતી તે લેઈ લેવાને લક્ષ્મીરામે એને રસ્તામાં ઠેકાણું કર્યો.”

બલ્લરાક્ષસ.

“શું તે અભાગિયો જીવે છે ? મેં તો ધાધુ કે તેને ઠેકાણું કરી દીધો હતો.”

અરેબિયન નાર્કીસ.

ઠેકાણું થવું; પોત પોતાની જગોએ જતા રહેવું.

૨. ગુમ થઈ જવું; મરી જવું.

ઠેકાણું પડવું; મુકામે પહોંચવું.

“અરે આપણે તો ઠેકાણું પડ્યા પણ રાજાજી કાણુ જાણે ક્યાંય રખડતા હશે. ? પ્રતાપનાટક.

૨. રોજગારે લાગવું; ધંધે વળગવું.

“જ્યારે તું ઠેકાણું પડી એ પૈસા લાવતો થઈશ ત્યારે મારી આંખ ઠરશે.”

૩. બવસ્થામાં આવવું; પાંચડું થવું; રાગે પડવું.

૪. બોવાયલી વસ્તુ જડવી-હાથ લાગવી.

ઠેકાણું રહેવું; ફાટી ન જવું; ઘેલા ન બનવું; વિવેકથી રહેવું; રીતસર-મર્યાદામાં રહેવું.

“તારું મગજ ક્યાં ઠેકાણું રહે છે. ?”

ઠેકાણું રાખવું; ચોક્કસ રાખવું; સાવધ રાખવું; બેમર્યાદ ન થવું અથવા ન થવા દેવું. (કાળજી, ચિત્ત; જીવ; મગજ.)

“નિશ્ચે વરશે તમને રામ, ચિત્ત રાખો તમારું કામ.”

કવિ ગીરધર.

ઠેકાણું લાવવું; મર્યાદામાં આણવું; વહી જવા ન દેવું; રીતમાં આણવું.

ઠેકાં પહોંચાડવું; ધારેલે ઠેકાણું લઈજવું. તુકસાન કરવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“યાદ રાખજે હું તને ઠેકાં પહોંચાડીશ.”

ઠેર ઠેર કુતરાં બસાવવાં, ઠેકાણું ઠેકાણું લઢાઈનાં મૂળ રોપવાં અથવા નારદવેગ કરી માંહે-માંહે લઢાઈ બિભી કરી વેર વહોરવું; ઠેરઠેર લોકોની નિંદા વહોરવી.

૨. ઠેકાણું ઠેકાણેથી પણ થોડો થોડો અતુલ્ય લેવો. માથું મારવું; છપ્પન

વખારીની પેઠે જ્યાં લાં ધુસી જવું;
જૂદા જૂદા વિષયમાં મન ધાલવું.

“ નાની નાની રકમ માટે ઠેર ઠેર કુતરાં
બસાવવા જેવું આ કામ નથી. આતો એક
મોટી રકમ છે. તેનો હાથ મારવા મૂકવું
એ એક પરતાવાનું કામ છે.”

કૌતુકમાલા.

ઠેરના ઠેર, જે સ્થિતિમાં હતા તેને તે સ્થિ-
તિમાં; હતા તેમને તેમ.

ઠેરી જવી, કજીઓ કે બોલાચાલી થવી.
જામીગઈ, ઠેરી ગઈ, ખની ગઈ, એ-
મ બોલાય છે.

ઠેસવે ચઢાવવું; ધક્કે ચઢાવવું; વાયદા કરવા.

૨. ન લેખવું; ન ગણકારવું.

૩. ખતા—છક્કડ ખવડાવવી.

ઠાકર મારીને અડચણની સામે થઈને થોડી
મહેનતે અને સહેજ વારમાં.

“ ઠાકર મારીને પૈસો પૈદા કરે એવો છું;
તું મને કેવો ધારેછે? ”

“ ઠાકર મારીને કામ કરીએ ત્યારે બહા-
દુરી! ”

ઠાકર વાગવી, અડચણ ખમવી; ખતા ખાવા.

“ આ સંસારમાં જેને ઠેકાણે અને જેને
પ્રસંગે જેટલી ઠાકરો વાગેલી છે તે બધી
ખતાવી દેવી એ કામ પ્રત્યેકે કરવું જો-
ઈએ. ”

સં. મા.

ઠાકર ખાવી પણ વપરાય છે.

‘ ઠાકર વાગે ત્યારે સમજણ ’ આવે એ
કહેવત છે.

ઠાકી બેસાડવું, યુક્તિસર ગોઠવી દેવું; અંધ
બેસતું આણી મૂકવું; યુક્તિથી ઠેકાણેઆણવું.
“ તે જગાએ તેમણે કોઈ નીચ જાતના
કુંવરને ઠાકી બેસાડ્યો છે ”

ગર્ધવસેન.

ઠાલિયાવાળું, મશ્કરી ઠૂકા કરનાર ઠંગ વ-
ગરના માણસોની ટોળી.

૬

ઝગલું ઝોળખવું, વલણ જોવું; સ્વભાવ
ઝોળખવો.

ઝગલું ભરવું, કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું;
(સમજીને ઝગલું ભરવું.)

“ જે કરતાં પરિણામે હાનિ,
તે કારણ ના કરવું જ;
આપણી પહોંચ પ્રમાણે સઘળે,
સમજી ઝગલું ભરવું,
શિક્ષા શાણાને. ”

દ્વારામ.

“ જોશીઓની રજા વિના તે ઝગલું ન
ભરતો. ”

ઝંકે કરવો-વગાડવો, (જે પક્ષ-લડાઈમાં
જીતે છે તે પક્ષ તરફથી વિજયનો ઝંકા
વગાડવામાં આવે છે અથવા જ્યારે નવો
રાજા ગાદીએ બેસે છે ત્યારે તેના નામનો
ઝંકા વગાડવામાં આવે છે તે ઉપરથી લા-
ક્ષણિક અર્થે)

છાપ બેસાડવી; વિખ્યાતિ-નામના મેળ-
વવી; કીર્તિ ફેલાવવી.

“ મરવાની અગાઉ ૧૫-૨૦ દહાડા
કવિએ જોધી રણુછોડતે કંઈ કે અલ્યા
છોકરા, મેં તો આખા હિંદુસ્તાનમાં ઝંકા
કીધો છે, હવે મારે ફરી અવતાર લેવો
નથી. ”

નર્મગદ્ય.

ડોળો મારવો, મોટા મોટા કાળીઆથી ઉતાવળે ખાઈ લેવું.

ડમ્કાણુ હાંકવી, ખોટી ગપ ચલાવવી-ફેલાવવી. ઉશ્ચે વિખ ના વળે એવું, ઘણુંજ ખા-રીકું; ડસીકું. (સાપ નેવું.)

“ જહાંપનાહ, એનો વહેમ ખસે એવો નથી, એ તો વખતે જતાં ઉલટો વધ્યો છે; તે * * * ઉશ્ચે વિખ ના વળે એવો થયો છે. ”

પ્રતાપનાટક.

ડહાપણુ ડાહ્યો, વગર કારણે જેમાં તેમાં સમજ વિના માથું ઘાલી ડહાપણુ ડાળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ડહાપણુ ડાળવું, પતરાજી કરવી; સમજ વિના માથું ઘાલી આગવું ડહાપણુ ચલાવવું; ધુલાશ-ખડાઈ કરવી.

ડાગળી ચસકવી—ખસવી, ગાંડા ખનવું; ઘેલા થવું; મગજ ભમી જવું; ફાટી જવું; ખડાવરં ખનવું; ચળી જવું.

‘ ભટજીની ડાગળી ખસેલી જોઈ સિદ્ધ-રાજે કહ્યું કે મારી ચિટ્ટી તો નહિ ચાલે પણ હું જીવિત ખતાવું તે કરે તમારી મન-કામના પાર પડશે. ’

સધરાજેસંઘ.

ડાટ વાળવો, એકદમ ઊંધું વાળી નાખવું; ગમે તે કરી નાખી સલાનાશ વાળવું; મોટું તુકસાન કરી મૂકવું; સંહાર કરવો.

“ ડાટ વાલ્યો રે ડાશીએ ડાટ વાલ્યો. વડ સાસુ વેરણુ થઈ મારી, હરખ હૈયાનો ટાલ્યો રે. ”

ડાશીએ. મામેરં.

“ ડહાપણુ તો ડાટ વાલ્યો. ધર્મનો માર્ગ ટાલ્યો. ”

દયારામ.

ડાટા કરવા-દેવા, અપવાસ કરવાને આગલે દિવસે મારી પેઠે ખાઈ લેવું.

“ નળ-ડાટો દેવાયો હોય તો, હવે પેલી વાત આગળ ચલાવ.

વિદુષક-રહો, થાય છે, આટલો લાડ ખાઈ લેવા દો. ”

નળદમયંતી નાટક.

ડાટી દેવું, સંતાડવું; ડાખી રાખવું; કાઠનાં જાણવામાં ન આવે એમ કરવું. છૂપાવવું. (લાક્ષણિક.)

“ હવે તે વાત અહીં ને અહીં દાટી દે ભાઈ, નહિ તો તારી વાત તેં જાણી. ” ડાખા જમણી કરવું, બહાલું અજખામણું કરવું.

૨ આંખ આડા કાન કરવા.

ડાંડે પડવું, જતું રહેવું; રસ્તો પકડવો; ની-કળી જવું; સટકી જવું.

ડાખા પગનો અંગારો, ડાખા પગની ધૂળથી મા છોકરાને કપાળે દ્રષ્ટિ ખેડી હોય તે દૂર કરવા નિશાની કરે છે તે.

ડાખી આંખ ફરકવી, જ્યારે ડાખી આંખ ફરકે છે સારે પુરૂષો અપશુકન અને સ્ત્રીઓ શુભ શુકન માને છે.

પુંસાંદક્ષિણ નેત્રસ્ય સ્ફુરણ મિષ્ટ મુચ્યતે નારીणां વિપરીતંચ વિપરીતં તयोः पुनः।

“ શલ્યસુભટ રણમાં પડયો, હુયોંધનને પડિ ફાળ; દેહ ધૂળે ફરકે ડાખી આંખડી, હવે આવ્યો કાળ. ”

કવિ ભાઉ.

“ સખિ ! આજે મારી ડાખી આંખ ફરકે છે ! થોડા સમયમાં પતિ આવ્યા જાણુ. ” સત્યભામાખ્યાન.

ડાખું મૂકવું, અજખામણું-અજખાનીતું કરવું. (માનીતો છોકરો જમણા ખોળાંપર ખેસે અને અજખાનીતો ડાખાપર ખેસે એવી જ પરંપરાની રીત કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“ પરાપૂર્વથી પ્રભુના છે, તેનો પ્રભુતણા શુણુ ગાય;

દ્યો દુષ્ટને ડાખે મૂડી,
ભલે શ્રી વ્રજરાય-માટે શ્રમ ”

દ્યારામ.

હાણું કરવું; પણ ખોલાય છે.

હાણું જમણું કરવું એટલે બહાણું અ-
ળખામણું કરવું.

હામ દેવા, મહેણું મારી સામા માણસનો
જીવ બાળવો ! કંઈ વચન કહી સામાનું
અંતર બાળવું.

“ ત્રણે ભુવનની અમને તૃણા, હજારવાર
હરામ; વિપત્તિ જનને વેણુ હમારાં, દીધા
જોણુ હામ. ન્યારો ભાઈ. ”

બોધચિંતામણિ.

૨, નકામું આપી દેવું.

“ આવાજ વક્કરે દીકરા ઝંજતા નથી તો;
એમ કરે કોઈ હામ દેવાનું નથી. ”

નવી પ્રજા.

૩. જીલ્લે હામ દેવો જુઓ.

૪. ટાઢો હામ દેવો જુઓ.

૫. કપાળમાં હામ જુઓ.

હાહો હાહો ડાખા જેવો, મૂર્ખ.

હાણું પાંખડું ન જાણવું; (ઝાડનું હાણું
કયું અને પાંખડું કયું એ પણ જ્ઞેની જાણ
બહાર છે એવા માણસને માટે વપરાય
છે.) આરંભ ક્યાંથી ને સમાપ્તિ ક્યાં તે
કોઈ ન જાણવું; કેવળ અજ્ઞાનપણાની
સ્થિતિમાં હોવું.

“ નિહાળવા આવે કોક, સારે મંત્ર બોલે
મોટા; પત્ર ડાંખળું ન જાણે મંત્ર લાગે
પેખવા. ”

મિત્રધર્મીખ્યાન (વક્ત્રુ)

હાળે વળગાડવું; (જે માણસ હાળે વળગ્યું
હોય તે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ઝાડપરનાં
ફળાદિ ખાય તે ઉપર તેની આજીવિકા
ચાલે તે ઉપરથી.) ધંધે લગાડી કમાઈ ખાય
એમ કરવું. ધંધે રોજગારે લગાડવું; કમાઈને

ગુજરાન ચલાવે તેને માટે કંઈ આધારઆપવો.
“ દાદાની ઈચ્છા હરેક રીતે નોકરી
પત કરી હાળે વળગાડવાની હતી; એટલે
તેનો ઉપાય ચાલે એમ નહોતું. ”

બે મહેનો.

ડિંગા ઠાકવી-મારવી, જુડી ગમ્મ ચલાવવી.

ડિંગમારની ચોકી; (ડિંગમાર એટલે જૂડી
વાત ઉરાડનાર અને તે ઉપરથી જૂડી-ખો-
ટી સત્તા ભોગવનાર.) સત્તા ન છતાં જૂ-
લમ કરવો તે; ખોટી સત્તા.

ડુંગરો નવડાવવો, બીલ લોકોનાં પગનાં
તળિયાં બડાં થઈ જાય અને જોડાં પહેર-
વા પડે નહિ એટલા માટે ડુંગરા સળગા-
વવાની બાધા રાખે છે તેને ડુંગરો નવરા-
વ્યો કહે છે. ડુંગરો ટાઢો કરવો પણ બો-
લાય છે. વળી એ જાતમાં ફેટલાક ન્યારે
બાળક જન્મે છે સારે તેની ખુશાલીમાં
અથવા કુટુંબમાં કોઈ માંદુ પડે છે તેને
આરામ થવાની માનતામાં પણ ડુંગર નવ-
ડાવવાની બાધા રાખે છે. (નવડાવવો એ-
ટલે અગ્નિપડે સળગાવી મૂકવો.)

ડુચા કાઢવા, ઘણી મહેનત કરાવી થકવું.

“ ગોળા જેવડું પેટ થયું હોય તેઓ આ-
ખો દહાડો કામ કરાવી ડુચા કાઢેને તેની
જોડે મહેણું તૂણાનો પાર નહિ. ”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. ધમધમાવવું; ધમકાવવું.

૩. (માર મારીને.) હલકું કરવું; અશક્ત
કરવું.

બહુવચનમાંજ વપરાય છે.

હુંડી પીટવી, હુંડી પીટીને લોકોને જણાવવું;
ઉઘાડું કરવું; બહાર કરવું; પ્રસિદ્ધ કરવું.

“ ગેલશું, બેલશું, રેલશું નગરમાં,
દેશ બાધામાં તે પીટું હુંડી;
તાહરે મન અલ્યા લંકપતિ છત્રપતિ,
માહરે મન લંકપતિ એક હુંડી. ”

અંગદવિધિ.

હુંક વધવું (માથે), હળમત વધવી;

(હસનામાં.) માથે બાજરીના હુંડા જેવી-

બહુ હળમત વધી હોય ત્યારે એમ બોલાય

છે. બાજરિયું વધવું પણ કહેવાય છે.

હુબકી બાઈ જવી-મારી જવી, (કાઈ પ્રાણી

પ્રાણીમાં હુબકી મારે છે ત્યારે તે બહાર

જણાતું નથી એટલે ઉપર દેખાતું બંધ

થાય છે તે ઉપરથી.) કામ કરતાં વચમાં

જતા રહેવું; નજર ચૂકવી સટકી જવું. (કં-

ઠાળો પામવાથી કે માથેથી બેખમ ઉતારી

નાખવાના હેતુથી.)

હુબકી મારી આવવી, (જમ પાણીમાં

કાઈ હુબકી મારી થોડીવારમાં બહાર આવે

છે તેમ.) જરાવારમાં જઈ પાછું આવવું.

ડેરા દેવા (ઉપર), મુકામ કરવો;

૨. તદ્દપ થઈ જવું.

“ સતો દિયારે અગમપર ડેરા. ”

પ્રાચીન કવિતા.

ડાક ઊંચી કરવી, અંધારામાંથી અજવા-

ળામાં આવવું-બહાર પડવું.

૨. ગરીબાઈમાંથી ઊંચી સ્થિતિએ

આવવું.

૩. મંદવાડની પથારીમાંથી બેઠા થવું;

સારી સ્થિતિએ પહોંચવું.

ડાક ઊંચી ન કરવી, હલકાપણાને લીધે

અથવા શરમને લીધે દબાઈને-નમીને ચાલવું-

વર્તવું.

૨. ધણાજ કામમાં યુંથાયાને લીધે આ-

સપાસ શું થાય છે તે જિયું માથું

કરી ન જોવું.

ડાકી ભાગવી, કાઈનું જોર તોડવું. (બચત

નાણાનું કે રકમનું.)

૨. પ્રૂણીતા તોડવી.

જેમ-“ પાંચસે રૂપિયાની ડાકી ભાગી

ત્યારે લગન થયું, ચાર પૈસાને માટે રૂપિ-

યાની ડાકી ભાગવી પડી. ”

ડાકું કાપવું, વિશ્વાસઘાત કરવો.

“ જેને પાળીપોષી આટલો મોટો કર્યો

તે તું હવે માફ જ ડાકું કાપવા બોલો

થયો છું. ? ”

ડાકું ધરવું, અણીને પ્રસંગે-તકપર વચ્ચે પડી

અડચણ નાખવી કે કામ અટકાવવું. (કાઈ

માણસે.)

ડાકું ધૂણાવવું, હા અગર ના કહેવી

(ડાકું ધૂણાવી.)

ડાડકાં છોલવાં, (બહુવચનમાંજ વપરાય છે.)

બિનઆવડતવાળા માણસને મોટે બોલ-

વામાં આવે છે; ધંધો રોજગાર ન હોવો.

“ શું કરે છે ધંધા જો, બેઠો બેઠો ડા-

ડકાં છોલે છે. ”

ડાખાં ચારવાં, બિનઆવડતનું રહેવું.

ડાશી મારવી, લોટ બાફવો; પોટીસ જેવું

જોતાબાફણું કરવું; લાખશી કરવી.

(મશ્કરીમાં.)

ડાશીના રેંદીઓ, ડાશીના રેંદીઆની પેટે

ખખડકખડ ચાલતું ધીમું કામ.

ડાસલાં બેસવાં, (મરી ગયેલાની યાદદાસ્ત

દાખલ પારસી મંડળમાં જે સંવત્સરી-તા-

ર્વિક ક્રિયા-કરે છે તેને ડાસલાં કહે છે. તે

ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.) તુકસાનીમાં

આવી પડવું; પડતી હાલતમાં આવવું.

૨. નાઉમેદ થઈ જવું; હિંમત હારી

જવી.

ડાળ કાઢવા, (તુવેર વગેરેને ભરડવાથી જે

દાળ પડે છે તેમાં રહેલા જે આખા દાણા

તેને ડાળ કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

અધબોખઈ કરવું; અધમુઠ કરવું; થકવી

દેવું; વિત્ત ઓછું કરવું (કામ કરાવી ક-

રાવીને).

૨. ધમકી-ધાસ્તી આપવી.

ડાળા ઉઘડવા, ચાનક લાગવી; અક્ષય આ-

વવી; શુદ્ધિ આવવી; આંખ ઉઘડવી; ભાન

આવવું.

“ ઠાકર ખાધી ને પછડાયો ત્યારે એના

ડોળા ઉધડ્યા; અભાર સુધી કોઇનું કહેવું એના મગજમાં ઉતરતું નહોતું.”

ડોળા ઊંચે-ખોચીએ જવા, કોઈની તરફ નરમ નજરે ન જોતાં પોતાના તોરમાં રહેવું; મગજમાં રહેવું.

૨. (આશ્ચર્ય પામતાં.)

“મિસિસ બ્રાક્લી કોઈ જાણીતી અને દરજ્જા વાળી સ્ત્રી હશે કેમકે તેણીનું નામ સાંભળતાં મિસિસ સચીનના ડોળા ઉંચે ચઢી ગયા અને તે વખતથી તે મારા તરફ બહુ માનથી જોવા લાગી.” જાત મહેનત.

ડોળા ખેંચાવવા, વાટ જોવાવવી.

“ભાદરવો એટલી મર્યાદા વગર ડોળા ખેંચાવી ખેંચાવીને વીત્યો.”

સોરડી સોમનાથ.

ડોળી આવવી, કોઈની મરણ રૂપહાનિ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી; માફા સમાચાર થવા-આવવા (માંદા અથવા ધાયલ માણુસને હંચકી લઈ જવાની જે માંચી તેને ડોળી

કહે છે તે ઉપરથી) ‘એને ઘેર ડોળા આવી.’

ડોળીઓ વળવી, ડોળાઓ વળવા જેવી દશા થવી; આવી બનવું; મરણ રૂપ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી. ‘એને ઘેર ડોળાઓ વળી.’ ‘તારે ઘેર ડોળાઓ વળે’ એમ બદલાવા દેતાં પણ બોલે છે.

ડોળો ચસકવો, કોઈનું સાફ દેખી તે લેઈ લેવાની દાનત થવી.

“દ્રવ્યથી દેશના રાજનું મન ચમકે છે, અને પરદેશના રાજનો ડોળો ચસકે છે.” સરસ્વતીચંદ્ર.

ડોળો ફરકી જવો, મરવાની તૈયારીમાં આવવું.

ડોળો ફરવો, છાકટું કે ઘેલું થવું.

ડોળો ફુટવો, આંધળા થવું.

૨. ધ્યાન જતું રહેવું; ભાન જવું; મુદ્ધિ બની.

ડોળો ફેરવવો, ગુસ્સાભરી નજરે જોવું; કરડી દ્રષ્ટિથી જોવું.

૯

ઢગલો થઈ પડવું, થાકીને લોથ થઈ જવું-પડવું; અશક્ત થઈ જવું.

ઢગલો વળી જવો, ઢગલો થઈને અચેતન પડવું; નંખાઈ જવું.

“જેમ-ખિચારે ઘેલાભાઈ આરોગમાં સપડાયો અને એક દસ્ત થતાંજ તે ઢગલો વળી ગયો.”

ખે બહેનો.

ઢંકાયલી ખીડ, દાખડ દાખડ નભી રહેલી કીર્તિ.

ઢંકાયલો હીરો, પાસા પાડ્યા વિનાનો. તે

ઉપરથી સારા ગુણ હોવા છતાં બહાર નહિ પડેલો; લોકોની નજરે નહિ ચઢેલો;

પ્રસિદ્ધિ નહિ પામેલો માણસ.

ઢંગ ઢાળ-ધડા વગરનો, (ધડા વગરનું ત્રા-

જવું) ગમે તેમ નમે તે ઉપરથી જેના વિચાર ધડીમાં ફરી જાય એવા અસ્થિર હોય અને જેના કામકાજમાં કે બોલવાચાલવામાં કાંઈ રીતભાત કે સુધડતા-ભલિવાર ન હોય તેવાને માટે બોલવામાં આવે છે.) ઠામ ઠેકાણા વિનાનું; ઉડેલ તખિયતનું; વાદંડી; પ્રમાણ વિનાનું. (માણસ.)

૨. પાયા વગરનું.

“અરે ભાઈ આતે શું? તું આમ ઢંગ-ધડા વગર બોલે છે શું? આતું અવળ ચવળ ક્યાંથી બોલે છે? અરે તને ભૂત-ખલાતો વળગી નથી કે આમ બકે છે?”

અરેખિયનનાંધસ.

ઢઢા-ઢઢા જવો, ઢ; અક્ષરશૂન્ય; જડસો.

ઢઢેરો પીટવો, લોકમાં જાહેર કરવું; ખુલ્લું કરી દેવું.

“કેમ-તારે પેલી વાતનો ઢઢેરો પીટવાનો વિચાર છે? તેમ હોય તો કહી દે.”

ઢળતો કાંટો, ઢળતી-તમતી દોરી; સ્વતંત્રતા-છૂટ આપવાની સરત.

ઢળી પડવું, મરી જવું.

ઢાંકપિછોડો કરવો, (પિછોડી નાખી ઢાંકી દેવું તે ઉપરથી.) દોપતે ઢાંકી નાખવા તજવીજ કરવી-ખહાતું કાઢી દોપ ઉડાવી દેવો; છાવરવું; વાંક-ગુનો ઢાંકવો “સ્રીના દોપનો ઢાંકપિછોડો કરવાથી અનીતિમાં વધારો થાય છે.”

૨. માફીની રાહ હશે એમ કરી ઉડાવી દેવું; માંડી-ભૂસી વાળવું; ઢાંકી નાખવું.

ઢાંક્યાં ઉઘાડાં જોવાં, સારાં નરતાં કર્મની ખણખોળ કરવી.

“રક્ષમણિ-દેવ, એવાં ખોતરણાં કાઢવાની અને કોઈનાં ઢાંક્યાં ઉઘડાં જોવાની મારે ક્યાં ડાગ્યા હાથની આધા છે કે તે હું જોવા ખેસુ.”

સસલામાખ્યાન.

ઢાંક્યું ધીકવું, અંતરની ગુપ્ત ચિંતાથી બાળવું; એવી કોઈ ચિંતા અથવા લાગણી થવી કે જે કોઈને કહી ન શકાય; કોઈને ન જણાવતાં અંતરમાં તે અંતરમાં શોસાયો કરવું; છાતું કાળજી બાળવું; મનમાં બળ્યાં કરવું.

“હું ઢાંકી ધીકું છું, રાત દિવસ મારા વહાલા, આપના વિયોગે નથી ચેન રે છું—”

દ્યારામ.

ઢાલે તરવારે બન્યો, (બહાર પડવું, ઉઘાડું પડવું, જાહેરમાં આવવું એ તેના મૂળ-અર્થ ઉપરથી) વજોવાયો; લાંબ આખ-ર મેલી; વફર ખોલો.

ઢાળણી પડવી, કાપણી કાપવાનો વખત થવો.

ઢીલી દાળનો ખાનારો, કમજોર; પોચું નબળું; કમતાકાદવાળું.

“ઢીલિ દાળ ખાનારા હિંદુ તણું માંસ નહિ ગમ્યું હશે; મારે મુસલમાન ખોળિયા પણ તું તમ ન થઈ કરો.”

પાણીપત.

ઢીલી દોરી, રહેમ નજર; મરજી મુજબ કરવાની થોડી છૂટ.

“જ્યાં આપણી સત્તા પરિપૂર્ણ ન હોય ત્યાં ઢીલી દોરી મૂકવાની જરૂર પડે છે; પછી જ્યારે લાગ દાવે લારે ગમે તે કરીએ.”

ગર્વવસેન.

૨. ઢીલી છાતીનું; કમજોર; પોચું; નબળું.

ઢીલું મૂકવું, (લાક્ષણિક.) કૃપાદ્રષ્ટિ રાખવી; રહેમનજર રાખવી; જરા છૂટ આપવી.

સોમનાથ.—હા, ખરેખર એમજ થયેલું; ફોજદારનો પણ ભાગ હશે.”

રથનાથ—તેથીજ ફોજદાર ઢીલું મૂકે છે તો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

ઢેકો નમાવવો, જે માણસથી નીચાં વળી-મન ઈર્ષ મહેનત થતી નથી તેને વિષે એમ બોલાય છે કે—

“ભાઈનો ઢેકો તો નમતો નથી. લગાર ઢેકો નમાવીને કામ તો કરો.”

જેમાં મહેનત પડે એવા કામના સંબંધમાં જ આમ બોલી શકાય છે.

ઢેડ ગુજરાતી, છેક અશુદ્ધ-સંકર-બ્રજ એવી ભાષાને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“અમો ખજાનજોતો તમે ખજાનજાનો, ગોકુળમાં કેમ રહી શકશો; વૃંદાવનમાં રાધિકાની સંગે, અમો વિના આનંદ કેમ કરશો, દેવા અમચી વારકાં,

બે દલ હોયલા અપુલ્યા;
ભકત કાં બિસરી ગેલા.”

હારમાળા.

આ કવિતા દેડ ગુજરાતી કહેવાય.
દેડ ફનેતી, દેડ જેવી નીચ વર્ણની પેટે ઘડી
ઘડી લઢીને ઘડી ઘડી એકઠા થવાથી
એકમાં ને વગોણું થવું તે; સહેજ-
સાજમાં ગાગ ભાંડી લઢવું ને પછી ટેક
છોડી-મળી જવું; ફનેતીના સાધારણ અ-
ર્થમાં વપરાય છે.

“ પાંચમો કહે, ગધાડે બેસાડી દેડ ફ-
નેતી કરશે તો કેવું નીચું બેવાનું થશે ! ”
વનરાજ્યાવડો.

“ એ તો મહારાજ ચંદ્રગુપ્તની આજ્ઞાથી
રાજદ્રોહી ગોરજી જીવસિદ્ધિને દેડફનેતી
‘સાથે હદપાર કરે છે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

ઢેડીઆ વાળું, નીચ-હલકી જાતનું ટાળું
એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ
એવો થાય છે કે નીચ લોકની પેટે ગા-
ળાગાળી-ધોલ છકડ ચલાવતા હોય તેવા
લોકની ટાળી.

ઢેડું કાઠી નાખવું, ખૂબ ધમકાવવું; ધૂળ
કાઠી નાખવી; ખુબ ઝાટકવું; ગભરાવવું;
હલકું પાડવું; પત્તર રગડી નાખવી.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

ઢેબરાં બાંધીને, ખાઈખમ્પીને; ખરા ખાંત
અને ઉત્સાહથી. (ઢેબરાં બાંધીને મંડ્યો
છે.) આ પ્રયોગ ગ્રામ્ય છે પણ વપ-
રાય છે.

ઢાકળીઉં વેલણ, રોટલી બનાવવાનું લાકડાનું
નાનું વેલણ.

ઢોંગ ધતુરો કરવો, (‘ધતુરો-ધૂર્ત’) ઢોંગ
કરવા અને ધૂર્તવેડા કરવા; ‘દલ-કપટ આ-
ચરવું; કંગવાને પ્રપંચ કરવો.

ઢાચકું ઉરાડવું, માથું કાપી નાખવું—જૂદું
પાડવું.

ઢોલ વાગવું, ખરાબ કાર્યથી પ્રખ્યાત થવું.

૨. (પૂર્વ ગૂજરાત તરફ અથવા બ્યાં
અનાર્થ લોકોની વસ્તી હોય છે ત્યાં
સો સો છાપરાનાં ગામ તે મોટાં
ગામ ગણાય છે. અને ગામોના
ઘેરાવો મોટા શહેર જેટલો હોય છે.
સો કે બસે છાપરાનાં ગામ-કોઈ
કોઈ વાર તો પાંચ પાંચ ને છ છ
માઈલ લાંબાં પહોળાં હોય છે તેથી
જ્યારે હાજરી આપવી હોય ત્યારે કે
ગામ મેળાવો હોય ત્યારે, કે આખું
ગામ ભેગું કરવું હોય ત્યારે ગામના
પટેલને ત્યાં એક ઢોલ રાખેલું હોય
છે તે જગ્યા ટેકરા પર ચઢીને
વગાડે છે તેનો અવાજ સાંભળીને
ઘેર ઘેરથી માણસો ઢોડ્યા આવે છે.
તે ઉપરથી) જાહેર થવું.

ઢોલકી બળવવી—વગાડવી, (નાચનારની
પછવાડે ઊભા રહી વગાડવી તે ઉપરથી)
ખુશામતમાં વખાણ કરવાં; બંને તરફની
ઢોલકી વગાડવી; એટલે બંને પક્ષમાં ભળી
જવું; ઉભય પક્ષનું મન સચવાય એમ અ-
હીનું તહીં ને તહીંનું અહીં કહી દેવું; સા
ચાં જૂઠાં કરી લઢાવી મારવું.

ઢોલે વાગતું જવું, (ઢોલ વાજનાં વગેરે વા-
ગવાથી ને માણસ ન જાણતું હોય તે
પણ જાણે તે ઉપરથી)

જાહેર થવું ચાલવું, ફનેતી જાહેર થવી;
ફનેતી કાળકે ચઢવી—લૂટાવી; વરઘોડે
ચઢવું.

“ અફસોસ, આળસ તારૂં સત્યાનાશ.
અરે આળસથી આદમીઓનું ઢોલે વાગતું
જાય છે ને.”

મા. સા. સં.

ઢાલ તાંસાં વાગવાં પળ બોલાય છે.
ઢાળીપાડવું—નાખવું; તકરારમાં ઉતારી
પાડવું.

૩. જોખમ કાઢને માથે નાખવું; જો-
ખમ કે કાઈ એવી જ તુકસાનકારી
વસ્તુ-ખાખત ખીજીને માથે જાય
તેમ કરવું; પોતાને માથેથી કાઢી
નાખી ખીજીને ગળે ઘાલવું.

૩. હાર ખવડાવવી; નિષ્ફળ કરવું; ના-

સીખાસ કરવું.

૪. અપમાન કરવું; માનભંગ કરવું.

ઢાળી મૂકવું, (વહેતું મૂકવું.) ન ગણકા-
રવું; ધ્યાનપર ન લેવું; દરકાર ન કરવી;
દર ખસેડી દેવું.

“ વારિ માટે લજતા વહેમ, પત્નીવ્રત
મૂઢીયાં ’ ક્ષેમ; ધર્મ કર્મને મૂક્યા ઢાળી,
વાળી વૈશ્ય કૃષિકારે ઝોળી.

રશ્યશૃંગાખ્યાન.

ત

તગાં પધવું, ખાઈ ખાઈને પેટ વધવું.
(હસવામાં.)

“ જમ્યા જમાયું જટલું,
જદરામ ભટ નેટ;
વધું તગાં દેખીને,
હસતાં દુઃખે પેટ.”

કવિ ખુલાખીરામ.

તગાં ભરવું, આ શબ્દ ઈચ્છીને ભરેલા પે-
ટને લગાડવામાં આવે છે. (હસવામાં.)
તડકો છાંયડો વેઠવો, સંસારનું સુખ
દુઃખ ભોગવી રીઠું બનવું; પાકા થવું;
ચઢતીપડતી વેડી કસાવું; અતુલવી બનવું;
સુખ દુઃખ અતુલવવું. (તડકો એ સુખ
અને છાંયો એ દુઃખ.)

“ તડકોછાંયડો તો સર્વ માણસને એક
વાર આવે છે જ.”

ભામિનીભૂપણ.

“ લાખેણું તો લાડ લડાવ્યાં,
દીકા ન જાય તડકા;
ખાળ રંડાયે બળિબળિ થાતી,
ભીતરમાં લાગે ભડકા.
તમે એવું શીદ સાંખો,
અરેરે એ ચાલ નાશ કરી નાખો.”

વેનચરિત્ર.

તડકને લડક, જેમ જે આવ્યું તે તડકલ.
તડકા મારવા—હાંકવા, નવરાશની નિશા-
નીમાં—કુરસદની વેળાએ આડી તેડી વાતો
કરવી.

તડકો ચાલવો, લાભ-પ્રાપ્તિ સારી થવી.
તડે મકોડે, ખૂબ તૈયારીમાં. ૨. તત્પર; અ-
સાતુર.

“ એતો લઢવાને તડેમકોડે થઈ રહ્યા
છે.”

તણાઈ જવું, રાગથી લોહી માંસ સુકાઈ
નબળું-કૃષ્ણ થતું જવું; તવાઈ જવું (શ-
રીર.)

૨. કાઈ માનસિક વૃત્તિનાં પૂર જોસમાં
ધસડાવું. અભિમાન-મિજબમાં ત-
ણાઈ જાય છે એટલે ઘણો અભિ-
માની કે મિજબ છે.

૩. ઉડી જવું; જતું રહેવું; નિષ્ફળ
થવું. ‘હસવામાં તણાઈ જાય છે.’

૪. ઘણો ખર્ચ કરી દુર્દશામાં આવવું.
(લાક્ષણિક.)

તણાઈ મરવું, ખીજના વાદે પોતે તુકસા-
નતા ખાડામાં ઉતરવું.

“ પૈસાદારની જાનમાં આખું ગામ આ
વવા તૈયાર થાય અને તેથી કન્યાના ખા-
પને તણાઈ મરવું પડે.”

ખે બહેનો.

તત્તુ ઝૂકવું, તત્તુ ઝૂકી ઢંઢેરો પીટવો; લો
કમાં બહેર કરવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

તથાસ્વરૂપ, થાય અથવા ન થાય એવું દ-
શાવે છે. અનિશ્ચિત; હ્યુપ્યુ-નકી
નહિ તે.

‘મારે ગામ જવાતું તથાસ્વરૂપ છે.’

તંત તાણવો—ખાંધવો વાદ કરવો. (પ્રા-
ચીન કવિતામાં.)

તત્તુ કામે લગાડવા, આ કામ કરવામાં મેં
મારા સઘળા તત્તુઓ કામે લગાડ્યા એટલે
તેમાં મેં મારાથી બને તેટલો પ્રયાસ કર્યો,
મારાથી જેટલું થયું તેટલું કર્યું, કાંઈ મળ્યા
ન રાખી.

તનખા મારવા, રીસનાં વેણ ઉચ્ચારવાં;
છણકા કરીને બોલવું. (લાક્ષણિક)

“કહીએ છીએ તે કરતા નથી અને
બ્યારે હોય ત્યારે તનખા માર્યો કરોછો?”
તન્નમ્ તન્ના, (ગાનતાનમાં શુદ્ધતાન તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) મોજ શોખ; સુખ
એન; રંગરાગ.

તપ કરવું; (લાક્ષણિક.) મૂગે મોઢે હાલ્યા
ચાલ્યા સિવાયની સ્થિતિમાં રહેવું; સ્થિરતા-
થી ચૂપ રહેવું.

૨. કોઈ અમુક આમતમાં ધ્યાન રાખ્યાં
કરવું. કોઈ નિશ્ચય વિષયનું ધ્યાન ધરવું;
એકની એક વાત ચલાવ્યાં કરવી.

“તું તો એનું ને એનું તપ કર્યા કરે છે.”

તખોળ છાંટવો, લગ્નમાં વરવહુએ એક
ખીજનાં પાનેતર ઉપર પાનની પીચકારી
મારવી. (નાગર વગેરે કેટલીક જાતોમાં.)

તખોળ વહેચવો, લગ્ન, જનોઈ વગેરેમાં
સ્નાદેવ ઉઠે છે તે દહાડે માતા પુદ્ધનારી
ઓઝાને ખારેક, પતાસાં, પૈસા વગેરે આ-
પવું. (એ એક ચાલતી રીત છે.)

તમાચો મારી મોં રાતું રાખવું; જૂઠા
ભપકાથી પૈસાદાર દેખાવું; બહાર લોકોમાં
ઉઘાડું ન પડે તેમ આપદાદાની લાજ દુઃખ
વેડીને પણ જાળવી રાખવી.

“નરભેરામે કાનમાં કરેલી વાતથી
તેનું અંતઃકરણ નખળું પડ્યું હતું
પણ પ્રસંગ સાચવવા તમાચો મારી
ગાલ રાતો રાખવા પ્રયત્ન કરી જાણેલી
વાત ઢાંકી રાણા સાથે દમભેર વાત કરી
હતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“હવે પરતાવો પામતાં છતાં તમાચો
મારી મોં લાલ રાખવા જાય છે તો તે
મારાથી કાંઈ અબળયું નથી.”

મણિ અને મોહન.
તરણાં ચુંથવાં, તરણાં ચુંથવાં જેવો અર્થ
પ્રયાસ કરવો; મુખ્ય મુદ્દાની વાત મૂકીને
નજીવી વાતમાં માથું ધાલી મહેનત કર્યા
કરવી.

તરણાને તોલે, તણખલાને તોલે પણ વપ-
રાય છે. તરણા જેવું હલકું; ભાર વધાર
ધરી ગયો હોય તેવું; લેખામાં નહિ એવું;
તણખલાની કિંમતનું; નમાલું; ગણતરી
વિનાનું.

“તને ન ગણે તણખલા તોલે, એવાં વ-
ચન રૂપિરાજ બોલે.

સલભામાશ્વર્ય.

લોકો સર્વ ધણીઆતીનો પક્ષ કરીને બોલે
જેને માથે ધણી નહિ તેનારી તરણા તોલે.”

વેતચરિત્ર.

“નારદ સલભામામંદિર ગયા, માંડી
સર્વ સમાચાર કહ્યા; તમને ન ગણે તણખ-
લા તોલે, એવાં વચન રૂપિરાજ બોલે.”

સલભામાનું રૂપણું.

તરણાનો મેરૂ કરવો, રંકનો રાજ બનાવી
દેવો; નીચનું જાય કરી દેવું. (તણખલાનો.

મોટા મેરૂ પર્વત બનાવવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક—મેરૂ પર્વત એ સમ ખંડની મધ્યે છે. એની ઊંચાઈ ચોરાશી હજાર જેઠન છે જેમાંના સોળ હજાર જેઠન તો જમીનની સપાટી નીચે છે. મેરૂના શિખર ઉપર પ્રહ્લાદિ દેવ, રૂપિ ને ગંધર્વો રહે છે. એ મેરૂ પર્વત સુંવર્ણ ને મણિથી ભરેલો છે.)

“ તરણાનો મેરૂ ઈશ્વર કરે, અહંકાર શા આણવા. ”

કવિ. સામળભટ્ટ.

“ સેવક જન ઉગારી લીધો, તરણા તણો લાં મેરૂ કાધો. ”

૨. (લાક્ષણિક.) અતિશયોક્તિ કરવી; વધારી વધારીને લાંબું કરવું; જુજળા બતને મોટું રૂપ આપી કહેવું.

“ પનઘટ ઉપર વાત થતાં જોરાંએ તરણાનો મેરૂ બનાવી દીધો. અને એક કાનથી બીજે, બીજેથી ત્રીજે એમ બે અક્ષર વધતી ને વધતી વાત આખા ઈશ્વરમાં પ્રસરી રહી. ”

ગુ. જ્યોતી વા ૧.

તરવારની ધારપર રહેવું, તરવારની ધારપર રહેવું ધણું જોખમ ભરેલું છે અને તેથી એવી વખતે ધણી સંભાળ અને ખચકાટથી રાખવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ધણીજ સંભાળથી રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું; ધણા જોખમમાં રહેવું.

“ આ પતિનો સ્વભાવ વેડવો એ તરવારની ધારપર ચાલવા જેવું હતું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ છોકરાંની માને તો તરવારની ધારપર રહેવાતું. ”

ભામિનીભૂપણ.

“ મારે તરવારની ધારપર ચાલવું પડતું; મારું આવરણ કાચા સુતરે લટકાયેલું હતું. ”

કરણધેસો.

તરવારની ધાર જેવું એટલે તીવ્ર; પ્રવેશ ન થઈ શકે એવું;

તરણો ડુબ્યો, આ સંસારસાગરમાં દેહરૂપ તરણો ડુબી જઈ ધૂળધાણી થઈ જવો; આ ભવસાગર તરવાનું સાધન ગૂમ થઈ જવું; જેના આધારથી બધો વ્યવહાર ચાલતો હોય તે ટળી જવો; કોઈ જીવાન પુરૂષ મરી નાચ અને તેની પછવાડે કોઈ ન હોય સારે તેની સ્ત્રીને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે. કહેતો તો તરણો ડુબી ગયો.

તરી પાર ઉતરવું, સંસારની મોજમજા માણી લેવી; સંસારનો લહાવો લઈ ધરડા થવું. (સંસારરૂપી સાગર.) સંસારનું જોખમ ખેડી છેલ્લી દશાએ પહોંચવું.

“ વિવાહ સંબંધી શું કહેવાતું છે ? મારાં તો બધાં છોકરાં સંધાઈ ગયાં છે, નાના કોકાનો વિવાહ થઈ ચૂક્યો છે, એટલે હવે હું તો તરી પાર ઉતરી છું. ”

એ બહેનો.

તરી ઉતરવું પણ બોલાય છે.

તરી પાર કરવું, તરીને અથવા હોડીમાં ખેસીને પેલી પાર જવું.

૨. ગુહેગારને વહાણમાં ખેસાડી બીજે દેશ મોકલી દેવો; દેશનિકાલ કરવું.

તરીલાં તાણવાં, (કાશ ખેંચવાને લગાડેલા બળદને ખાંધે ધાલવામાં આવે છે તેને તરીલાં કહે છે. એ તરીલાંનો ભાર આખો દહાડો બળદ વહાં કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ધર સંસારનો બોળે વહાં કરવો.

“ જીવની વાત કોઈ નવ જાણે, આપાપણું અનુમાન માંણે, મરતાં સુધી તરીલાં તાણે ગરડ ગફ ગયા, પહોંચ્યાના પરમાણાં કોઈએ ન મોકલ્યાં. ”

ધીરોભક્ત.

તલપાપડ થઈ રહેવું, (પાપડ શેકાય છે સારે જમ ઝડપથી ઉડે છે ને કુટે છે તેમ-તે-

વા જોરસાવાળું થવું; અધીરાં બનવું; આતુર થઈ રહેવું; તાલાવેલી થવી; તલસવું.

“જીવ તલપાપડ થઈ રહ્યો છે.”

“મોતાના મનનો ઉભરો ઝુઝેદી ઉપર ન કઢાય પણ પેલીધાની ઉપર કાઢવાને તે તલપાપડ થઈ રહ્યો.”

અરેખિયતનાઈદસ.

“આખી રજની રડતાં વીતી,

કંથ વિના કેમ રહિયેરે,”

તલપાપડ થઈ રજની ગાળી,

એવું થયે નહિ સહિયેરે,

તસિંહ મહેતા.

“તેનું એવું આચરણ અવલ સાચુજીથી સહન થઈ શક્યું નહિ. તેનું અદેખું હૃદય અંદરનું અંદર બળીને તલપાપડ થઈ ગયું.”

સદ્ગુણી વહુ.

તળાવ જવું, (ગામડાના લોક તળાવ ઉપર જાડે ફરવા બેસે છે તે ઉપરથી.) જાડે ફરવા જવું; દિશાએ જવું.

તળિયાં જાડક, છેક તળેના ભાગ સુધી જાણે સાવરણી ફેરવી હોય એમ અથવા જડમૂળથી ઉમેડી નાખ્યું હોય એવો કોઈ વસ્તુનો નાશ-એવી દશા; મોટી આફત; તુકસાન; ભાગી-તૂટી ગયેલી હાલત. સમૂળો નાશ; ખડિયા ખડખડ. આ પ્રયોગ વિશેષણ તરીકે વપરાય છે.

“મંદ મંદ વાયુ આવીને સઘળી સૃષ્ટિને સુખ આપે છે તે તથા વંટોળીઓ અને તોફાની વા જાડ તથા ધરને તળિયાં જાડક કરે છે તે પરમેશ્વર છે એમ કહી સંભળાવે છે.”

કરણધેલો.

તળિયાં ટાડું હોવું-થવું, (તળિયાં-પોટ-હસવામાં) ગાંડે ગરથ થવો-હોવો; અંદ-

રખાનેથી ભરપૂર હોવું; નિરાંત હોવી; ચમણી બહુ હોવી.

૨. સંતોષ થવો; તૃપ્તિ થવી-હોવી.

“મલ્યાં સુખે ભોજનને સંતતિ, તરણિ રહ્યો નહિ તાપ; તળિયાં ટાડું છે તાંડ, શા વળતી સંતાપ.”

વેનચરિત્ર.

તળિયું જાડવું, (પુંજે વાળવો તે ઉપરથી) સાફ કરી નાખવું; સફા કરવું; ઉડાવી દેવું; તળિયાં જાડક કરવું; ખુટાડી દેવું; ખાલી ખમ કરવું.

૨. ખુબ ધમકાવવું; ઠોક ઈઈ હલકું પાડવું.

તળે ઉપર થઈ રહેવું, (વિલંબ થવાથી કે ખીજા કોઈ કારણથી) આતુર થવું. તાલાવેલી થવી; તલસી રહેવું; અધીરા થવું; એક પગે થઈ રહેવું; જોરસાવાળું થવું. “આપ જે કાર્યને માટે એટલા તળે ઉપર થઈ રહ્યા છો તે મને આપ જણાવશો તો ઠીક પડશે.”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

તાંતણે પ્રાણ વળગી રહેવો, નાશ પામવાની-મરી જવાની તૈયારી પર આવી રહેવું;

૨. ખવાઈ જવું; ખરખરી જવું; જર્જરી જવું.

૩. જીવ જીવો રહેવો; ઘણુંજ આતુર રહેવું; અધીરા થવું; ઘણું ચહાવું.

તાંબાનો રૂપિયો, એ રૂપિયો વ્યવહારમાં જેમ સાચો કરતો નથી તેમ જે માણસનું જીવન આ સંસારમાં જાડું ટકવાનું ન હોય એવા મરણપથારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (ખોટા રૂપિયા જેવું નકામું.)

“હવે એટલું કહોને કે આખરે રૂપાનો રૂપિયો છે કે તાંબાનો?”

વૈધ-ખરેખર કહેતાં તો મારી જીભ કેમ ઉપડે ?”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

તાકયું તીર લાગવું, (જે શિકારપર નિશાન તાકયું હોય તે શિકાર પડે સારે શિકારીનું તાકયું તીર લાગ્યું એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કોઈ કામ કે વિચારની સિદ્ધિ દર્શાવતાં એ વપરાય છે.

ધારેલો વિચાર પાર પડેલો; ધાર્યું કામ થયું; મહેનત ખર આવવી.

“ચંદ્રાગવરીએ ક્ષીરની કીર્તિ બહુ સાંભળી હતી; ઘણાને મોઢે એણે સાંભળ્યું હતું કે એનું તીર તાકયું લાગે છે. જેની કોઈને આશા નહિ તેવી એક સ્ત્રીને શ્રી-મંત્ર આણી આપ્યું.”

સાસુવહુની લડાઈ.

તાગડધિન્ના (તુકટ ધિન્ના-નરધાનું મહોરું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) મોજ મઝા-ગાનતાનમાં મશગુલ રહેવું તે; રંગરાગ.

તાગડે તેવડ રાખવી, (તાગડો એટલે તાંત્રણો.) જોઈવિચારીને ખર્ચ કરવો.

તાડનો ત્રીજો લાગ, ઘણા હાંચા-ટુંડેલ માણસને માટે એમ બોલાય છે.

તાણી કાઢેલું, ઘણુંજ પાતળું (છોકરું-માણસ) લાક્ષણિક.

તાણીને લાંબું કરવું, વાત ચુંથવી; ટુંકું કરી પતવી દેવાને બદલે વધારી વધારીને મોટું રૂપ કરવું.

તાણી બેસારવું, આહુઅવળું જેમ તેમ કરી જુકતેજુકતું આણવું; ઠેકાણાસર આણવું-સાવી મૂકવું; યુક્તિથી અંધ બેસતું આણવું.

તાતે ધાએ, (ખીલો કે એવી જ કોઈ લોહાની વસ્તુ ગરમ કર્યા પછી ધા મારીએ તો તેને જેમ વાળીએ તેમ વળી શકે છે પણ

ઠંડી પડ્યા પછી ધા મારવાથી વળી શકતી નથી તે ઉપરથી.) ઉતાવળમાં; એકદમ; એક સપાટે; તરતજ.

“તાતે ધાએ કોઈ કામ બને ?”

તાન મારવી-લેવી, ગળામાંથી સુર કાઢી બતાવવા.

“શું ગાન કરવાથી આપનું મન પ્રસન્ન થશે ? તો અહીં ક્યાં શીખવા જવું પડે એમ છે ? (મિત્ર, તાન માટે કે એમ ને એમ ગાઉં ?”

તપત્યાખ્યાન.

તાન લાગવી, કોઈ વિષયમાં મશગુલ રહેવું; કોઈ બાબતમાં નિમગ્ન રહેવું; ધ્યાન લાગ્યું રહેવું.

તાનમાં આવવું, લહેરમાં-મસ્તીમાં આવવું. તાનસેનને ટક્કર મારે તેવું, તાનસેન જે હિનમ ગવૈયો તેને પણ હરાવે એવું; ગાવામાં ઘણોજ સરસ.

તાપી કુવો કરવો, (સુરત તરફ.)

“તાપી નદીમાં કે કુવામાં પડી આપધાત કરવો. કુવો તળાવ કરવો પણ વપરાય છે.

“દુઃખની મારી કદાપિ તે જો તાપી કુવો કરશે; લોકોમાં હત્ભાગી તેતો આતમ-ધાતી કરશે-સુણો.”

વેનચરિત્ર.

તાડું તે શેનું સાથું છે ? (મતલબ કે લોહાનું છે, પથ્થરનું છે કે વજનું છે ? માણસનું હોય સારે તો દુખ્યા વગર ન રહે એવો ભાવ સમાયેલો છે.)

બોલતાં ન થાકે એવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

તારો અસ્ત થવો, (તારો-સીતારો) પડતી દશા આવવી; પડતી થવી; દુઃકાઝ વાંકા થવા.

“તું દરખાસ્તમાં હમણાં જ જા અને દુષ્ટ-રાયના સામે તું ફરિયાદ કર-તેનો તારો અ-

સ્ત થવાં બેઠાં છે માટે તુ કહીશ તે માનશે”
સરસ્વતીચંદ્ર.

તાળવે ગાળ ચાટાડવો, મીઠું મીઠું બોલી
મોટી આશાઓં આપવી.

“ માત્ર યુક્તિથી હલકા જનો કનેથી
તાળવે ગાળ ચાટાડી માહિતી મેળવી લેવી
બેઠાં છે.”

મણિ અને મોહન.

તાળાં દેવાવાં, ઉછેદિયું થવું; કોઈ પાછળ
વાપરનાર ન હોવું; ન સંતાન જવું.

“ પુત્ર વગર ઘરને તાળાં દેવાશે અને
ઘરનો નિર્વંશ થશે એ વિચારથી તેને ભારે
દિવંગીરી થતી.”

ગર્ધવસેન.

તાળી પાડવી, (હર્ષનાદ કરવો.)

૨. (લાક્ષણિક.) તાળી પાડી લોકોમાં
ફૂંજતી કરવી.

“ મોઢે કાચલા ને દિવેલ ચોપડી ગંધેડે
બેસાડશે તો કેવા નકારા દેખાઈશું! લોકો
હસશે ને તાળીઓ પાડશે ને ધિક્કારશે.”

વનરાજ આવડો

“ ગયા દારિકાં સુદામા રૂપિ,
દેખી વેપ થયા બાળ ખુશી;
ફેફે કંકરા ને દાંત કાઢે,
વળિ પાછળ તાળિયો પાડે.”

સુદામાખ્યાન.

“ હસે લોક રૂપે લીહવાળી,
પૂડે છોકરા પાડે તાળી.”

સુદામાચરિત્ર.

તાળું દેવાયું, શરમથી અથવા કપકાની ધાન-
સ્તીથી અથવા થયેલી ફૂંજતીથી મોઢું બંધ
થવું.

“ હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે.”

‘ બેરાંને મોઢે તાળું છે.’ એટલે બેરાંનું
મોઢું શરમને લીધે ઉઘડતું નથી.

૨. સરકારની જમી આવવી.

૩. એને ઘેર તાળાં દેવાયાં એટલે
તેનું સત્યાનાશ—ન સંતાન ગયું,
વંશની સમાપ્તિ થઈ.

“ દુકાને દેવાશે તાળું;
આપણુ બેનું ફૂંકાશે દેવાળું.”
નરસિંહજીની હુંડી.

“ હવે પૂર્વના રંગ તે ક્યાંક બાળું.
યશસ્વી તણે દાર દેવાયું તાળું.”

નર્મકવિતા.

“ નથી નથી સમ આવે,

રે હવે કોઈ બહાણું.

પ્રિય પતિ સુત ચવે,

ઘેર દેવાયું તાળું.”

નર્મકવિતા.

“ તારા નશીબે તાળું દેવાયું.” એટલે
તારું ભાગ્ય ફેરી વળ્યું; પડતી બેડી; આ-
વી બન્યું.

તિન પાંચ કરવી; પતરાજી કરવી; શેખાઈ
કરવી.

“ રાંડ આવશે ને તિન પાંચ કરવા
જશે તો આપણે ક્યાં કાચા છિયે ! ફિક્કર
શી છે ?”

વિદ્યાવિલાસ.

“ હવે પછી તે વધારે તિન પાંચ કરશે
ખરો ? શું તેને મારો કરો પણ બચ ઉપ-
જતો નહિ હોય ?”

મણિ અને મોહન.

તિસમારખાં, (વિશેષ નામ ઉપરથી.) શુ-
રાતનનો ઢાંગ કરનાર—બહાદુરી બતાવનાર
તમોગુણી માણસ.

૨. બડાઈ હાંકનાર.

તીખું મરી, તીખાં મરીના જેવા ગરમ મિ-
ગળ—સ્વભાવનું.

“ અમારો અનિરૂદ્ધ તીખો મરી,

તે તો સ્વપ્નામાં ગયો વરી.”

આખાહરણ.

તીતીથોડો, હરેક કામમાં ઉતાવળ કરનાર માણસ.

તુમડાં આળવવાં-અથડાવવાં, (તુમડાં=માયાનાં તાલકાં) બે પક્ષને લડાવી મારવા; ખટપટ કરી લડાવી મારવું; લડાઈ બી કરવી; ઝપ્પાઝપ્પી થાય એમ કરવું.

તુમડાં ફેડવાં, તુકસાન કરવું; વિત્ત વગરનું કરવું; નિરાધાર કરવું.

‘મારા પિતાનાં તુમડાં તો તું જ ફેડનાર છે !’

તુમડી રહી જવી, -(માયાની), તાલકું ધસાઈ રીકું-ખરું થવું.

(માથે ભાર બાંધી બાંધીને.)

“ભાઈ શાક પાનના ટોપલા માથે મૂકી ખરે બપોરે ગામડે જઈ જઈને તુમડી રહી ગઈ છે. મારા દુઃખમાં કંઈ મળ્યા નહોતી. હવે ઈશ્વરે કાંઈક સાચું બેયું છે.”

તુમડીમાં કાંકરા, સમજણ ન પડે તેવું ને કાંઈ તે.

તુમડું રંગી નાખવું, માયામાં મારી લોહી કાઢવું.

૨. ઘણીજ તુકસાનીમાં આણી મેલવું.

તુમડે તરવું, (પોતાને) આપખળીની સંસાર સાગરમાં આગળ ધપવું.

“જે માણસ પોતાના પંડ ઉપરજ એતે કાદ રાખે છે અને જોણે મન મારતાં બાંધ્યું છે તે પોતાને તુમડે જ તરવાનો, આપ રોજીજ ખાશે અને તે ખરી રીતે ચાકરી કરીને ભાખરી મેળવશે.”

જાતમહેનત.

તેત્રીસમું જાગવું, કાંઈ અવનવું થવું; કાંઈ અણધાર્યું (અડચણ-આશ્તવગેરે) આવી પડવું.

તેરી મેરી કરવી, હુકારા હુકારા કરવા.

તેલ કાઢવું, પીલવું; કનડવું; ઘણીજ મહેનત કરાવી થકવું; સત્વ કાઢવું; વિત્ત આણું

કરવું; (જીલમી કામ કરાવી) અપુશ કાઢવી; નરમ કરી નાખવું; હંકાવવું. (લાક્ષણિક.)

“કામ કરાવી કરાવી માંડે તેલ કાઢ્યું.”

“ગુજરાતને વશ કરવાનું કામ ભૂવડને વિકટ માલમ પડ્યું; ફટલાક શરા ને બુદ્ધિ માન ગઢવીઓએ તેનું તેલ કાઢ્યું.”

વનરાજ ચાવડો.

તેલ ધાલવું, (માથે.) કોઈ સગાંના મરણનો શોક હોય છે સારે ભેરાં માથે તેલ ધાલવાનું અંધ રાખે છે તે ઉતારવાની નિશાનીમાં પાછું ધાલવું શરૂ કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે શોક ઉતારવો.

તેલ નીકળવું, (લાક્ષણિક.) તલની પેટે ખૂબ પીલાવું; ડોળ નીકળી જવા; અતિશય કામ કરી થાકી જવું; રગડામણ થવી.

“હુકમ કરે બહુ તાળડતોળ,

રાખીને રાણીનો રોપ;

સેવક જનનું નીકળે તેલ,

કહેવું રહેલ કરવું મુશ્કેલ.”

વિજયવાણી.

તેલ પૂરવું; બે કનકવાના બ્યારે પેચ થયા હોય છે સારે ત્રીજાએ તેમાં પોતાનો કનકવો નાખી પેચ કરવા. લંગરિયામાં પણ તેલ પૂરવું કહેવાય છે.

તેલ રેડાવું, (કાળજામાં.) જાણે કાળજામાં તેલ રેડ્યું હોય એવી સ્થિતિ થવી; અકસ્માત અણચિંતવી ચિંતા-ફિકર થઈ ઉઠવી; કાળજામાં ચરેડો પડવો; ચીચરવટો પેદા થવો; કાળજી બળવું.

૨. (પેટમાં.) ધાસ્તી ઉપજવી; ધ્રાસકો પડવો; બેસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચોક્કસ ઉઠવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાઈ થવાથી દિલમાં દિગ્ગરાવું.

તેલપળી કરવી, જેમ જેમ કરીને ગુજરાતને

ચલાવવું; આછું પાતળું જે ખાવાનું મળે તેથી સતોષ ધરવો.

“તેલપળી કરીને પેક ભરનારને ઘેર પુરું પાઘડું પેટ પાળુ નહિ ભરાય ને મહેનન મજૂરી કરીને માથાનું તાલકું પાળુ ઘસાઈ જશે.”

કુંવારી કન્યા.

તેલમાં માખ ખૂંચી, તેલમાં ખૂંચેલી માખની પેકે ગાત્ર શિથિલ થઈ જવાં. હીલું પડી જવું; નીચું જોઈ ભોંય ખોતરવી.

“હું હારી હવે રે,

ન બાકી કંઈ;

થાકી પડી માખી તેલે રે.”

નર્મ કવિતા.

તેલીઆ રાજ, તેલમાં જોધને શુનરેલી વાત કહેનારો; તેલથી નહાનારો જાન્યક-માગણુ.

તૈડીઆ ગવાર, મૂર્ખ; જડસો; ઠેકાણે ન આવે એવો.

તોપ છોડવી, ગપ મૂકવી;

૨. વા છોડવો. (લાક્ષણિક.)

તોપ મારવી, ડહાંસ હાંકવી; ગપ ઠોકવી; ખરો ખોટો હાજર જવાખ દર્ષ દેવો.

“છોકરાના હાથમાં વિદ્યાની રેખા હોય પણ છોકરીઓના હાથમાં તે હોતી નથી એટલો જોશીખાવાએ એક નકામી ને ઉઠંગ તોપજ મારી હતી.”

જેબહેનો.

તોખરો ચઢવો, ઘોડાને તોખરો ચઢાવવામાં આવે છે ત્યારે તેનું મોં જમ પુલેલું જણાય છે તેમ જનું મોઢું રીસમાં પુલેલું જણાય તેને વિષે ખોલતાં એ વપરાય છે; ઘ-થરો ચઢવો; રીસમાં મોઢું ચઢવું; નાખુશ થવું; ચુસ્ત થવું. (ઇચ્છા ઉપરાંત કે જાણી જોધને.)

“ઘન વિના ધરેણાં તે શેનાં, નારીને તો જોધએ છે ધરેણાં. કહું ના તો ઝટ તોખ-

રો ચઢે, ચાટે થરો થરો કહું મોઢે.”

“રાધાવહનો રંગ જોઈ અવલસાસુ કપાળની કરચલી વાળી ગાલ પુલાવી તોખરો ચઢાવી ચમત્કારિક થઈ રહ્યાં હતાં.”

સદ્ગુણી વહુ.

તોખરા જેવું મોઢું એટલે ચઢેલું-રીસાયેલું મોં.

“જીવણુરામ એક દહાડો નિશાળેથી આવ્યો તેવોજ એક ખૂણે પોતાનું દક્ષતર ફેંકી તોખરા જેવું મોં કરી ખડખડતો ખેડો.”

વાંચનમાળા.

તોરણુ આવવું, છેક નજીકમાં આવી પહોંચવું; લગોલગ આવવું. (લાક્ષણિક) વર તોરણુ આવ્યો એટલે ચોરી આગળ આવ્યો.

તોલડી તનનન કરેછે, (તનનન=આનંદ એ ઉપરથી વાંકામાં) ખાવાનું ખૂટ્યું હોય ત્યારે કે ગરીબાઈ દર્શાવતાં પણ વપરાય છે.

તોલાં જોખવાં, (પલ્લું જમ ભારથી નીચું નમે છે તેમ નિદ્રાતા ભારથી માથું નીચું થવું.) બિંધમાં ડોલાં ખાવાં.

ત્રણ ટકાનું, હલકું; લેખામાં નહિ એવું; પાછું; કંઈ હિસાબ વિનાનું. તેથી ઉત્પદ્ધ લાખ ટકાનું એટલે પ્રમાણિક ને ભલું. (ત્રણ-આ સંખ્યા એ પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા મનાયછે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ એ ત્રણની ત્રિપુટી ગણાયછે; જ્ઞાન, જ્ઞેય અને જ્ઞાતા; ધ્યાન, ધ્યેય અને ધ્યાતા; કર્તા, કર્મ અને ક્રિયાપદ, વગેરે અનેક જાતની ત્રિપુટી ગણાય છે; વનિહ પણ ત્રણ પ્રકારના લખ્યા છે; વળી રજ્જે, તમો અને સત્ય એ ત્રિશુલ કહેવાય છે; અહીં આગળ ત્રણનો અર્થ આવા પ્રકારનો નથી. પરંતુ

તેનો અર્થ કટલાક-ચોડાક એવો થાયછે.
તે ઉપરથી)

ત્રણ પાયા, કામઠેકાણા-ઠગધડા વિનાનું;
સમજણ રહિત. “શી ગાંડી વાત કરો છો
મારા ભાઈ? આ તે ત્રણ પાયા તમે દેખા-
ઓછો કે શું ?

ભામિનીભૂપણ.

ત્રણ બદામનું, હલકું; તુચ્છ; કિંમત વિના-
નું; ગણતરી વિનાનું.

“નોકરી તો છોડવી નહિ. નોકરી છોડ્યે
તેઓ ત્રણ બદામના લોકામાં ગણાય.”

નવીપ્રભ.

ત્રાજવું ભારે થયું, ગર્વિષ્ઠ થયું.

૨. માર ખાવાની નિશાની થવી અથ-
વા એવા ગુણુ ધારણુ કરવા; માર મા-
રી હલકું કરવાની જરૂર પડે એવા માણુ-
સને વિષે બોલતાં વંપરાય છે

ત્રાજવું ઊંચું ચઢવું, માન પ્રતિષ્ઠા આદિ
વધવાં.

ત્રાજવું નમવું, સુખ-ચઢતીના દહાડા આ-
વવા; પાયરી-સ્થિતિમાં ચઢતા થવું-વ-
ધવું; લાભ થવો. ‘તેનું ત્રાજવું’ નમવું જા-
ય છે.

ત્રિશંકુની અવસ્થા, (અયોધ્યાના સૂર્યવં-
શી રાજા ત્રિશંકુએ સ્વર્ગે જવાની ઇચ્છા-
થી મહાયજ્ઞ કરવાને વસિષ્ઠને બોલાવ્યા.
એણે તો કહી ભારે રાજાએ વિશ્વામિત્રને
તેડાવ્યા. એણે સર્વ દેવને આમંત્રણ કર્યા
પણ કાઈ આવ્યું નહિ, એ ઉપરથી વિશ્વા-
મિત્ર ક્રોધાગ્રમાન થઈ પોતાના તપોબળ-
થી ત્રિશંકુને સ્વર્ગમાં મોકલ્યો. પણ ઈંદ્રા-

દિ દેવોએ તેને નીચે ઢાળી પડ્યો; એ
વેળા વિશ્વામિત્ર પોતાની શક્તિથી તેને
નીચે આવતાં અધવચ અટકાવ્યો. એથી
રાજા આક્રાશ અને પૃથ્વી વચ્ચે લટકતો
રહ્યો તે ઉપરથી) અધવચ-અંતરિયાળ
લટકી રહેવું પડે એવી સંકુચિત દશા.

ત્રીજું નેત્ર ઉધડવું, શિવજના ત્રીજા નેત્રમાં
વન્દિ છે, તે જ્યારે ઉધડે છે ભારે પ્રલય
થાય છે. એક સમે શિવપાર્વતીને ચોપાટ
ખેલવા રકઝક થયેથી તે રિસાધને ઉડી ગયાં
તે પછી બંનેએ ઉગ્ર તપ કરવાં માંડ્યું.
એ તપથી પ્રલયાગ્નિ ઉત્પન્ન થયો. ને દે-
વતા ગભરાયા. એઓએ શિવને કહ્યું કે
તમે પાર્વતીને પાછાં બોલાવો. શિવ બોલ્યા
હું તો નહિ બોલાવું. તેની ઇચ્છા હોય તો
આવે; પછી ગંગાએ પાર્વતીને સમન્નવાં
ને એ ભીલડીને વેશે આવ્યા. ઈંદ્રે ક્રામને
કહ્યું હતું કે પાર્વતી ભીલડી થઈ આવે કે
તારે તાઈ આણુ શિવને મારવું; તેથી ક્રામે
તેમ કથું ને શિવ મોહિત થયા; પછી
પાર્વતી પોતાને રૂપે પ્રગટ થયાં, પરંતુ શિવે
ક્રામના ઉપર ક્રોધે ભરાઈ તેને પોતાના
ત્રીજા નયનની જવાબાથી આળી નાખ્યો.

ક્રોધં મમો સંહર સંહરેતિ,

યાવદ્ ગીરઃસ્થે મરુતાં ચરન્તિ;

તાવત્ સવન્ત્વી ઝવનેત્ર જન્મા,

જસ્માવશેષં મદનં ચકાર.

તેઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ખુબ ક્રોધાવિષ્ણવું;
અતિશય ક્રોધાયમાન થવું; કંઈક નબુન્દતું
થઈ જાય એવા ગુસ્સાના આવેશમાં આ-
વી જવું; એકાએક ગુસ્સો ફાટી નીકળવો.

થ

થડથી માંડીને, પહેલેથી; આરંભથી; શરૂ-આતથી. થડથી તે પાંખડા મુઘી એટલે અથથી તે ઈતિ સુધી.

“તે હાથ જેડી રાખ આગળ ઉભો રહ્યો અને પોતાની સઘળી વાત થડથી માંડીને કહી.”

થતું નથી, એમ સ્ત્રીને રૂતુ આવે છે સારે જૈરાં ખોલે છે.

(તેવી સ્ત્રીથી કામકાજ થતું નથી તે ઉપરથી.)

થનથન કરી રહેવું--નાચી રહેવું, (માથાપર) આ પ્રયોગ માણસના મિનનના સંબંધમાં ખોલાય છે. પોતાના મગજમાં આવ્યું હોય તેજ પ્રમાણે વર્તવાને હક કરી થકવું; બહેકી જઈ-કાઠી જઈ હુઃખ દેવું; કહ્યું ન માનવું; શિરજોરી કરવી.

થપ્પડ ખાવી, મારખાવો; તુકસાન ખમવું. થાક્યાના ગાઉ, ચાલતાં ચાલતાં પગ થાકી જાય અને પછી જેટલા ગાઉ વધારે ચાલવાનું હોય તેટલા ગાઉ થાક્યાના ગાઉ કહેવાય એ ઉપરથી એનો લાક્ષણિક અર્થ એવો થાય છે કે અમુક કામ પૂરું કરતાં પહેલાં વચમાં થાકી જવાથી આગળ ન વધાય એવી હાલત.

થાથાથાખડી, પોતાની સ્ત્રીને કુલાવી કુલાવીને બહેકાવી મૂકવી તે. અતિશય લાડમાં થાખડવું તે. ‘થાથા થાખડીને વહુ આપડી’ એમ કહેવાય છે.

થાપ ખાઈ જવી, ચૂક-ભૂલ કરવી; છેતરાઈ જવું; ભૂલાવામાં પડવું. (એકાએક) “તે એ કામમાં થાપ ખાઈ ગયો.” થપ્પડ ખાવી પણ વપરાય છે. એથી ઉલટું થાપ મારી જવી.

૨. તુકસાનમાં આવી પડવું. [લોક્ષણિક.]

“એટલી ભારે માગણી કરીને રાજકન્યા

ભૂલાવવા ધાર્યું તેમાં સુલતાને સજ્જડ થાપ, ખાધી છે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

થાપડ થાપડ ભાણું કરવાં, (પોતાની સ્ત્રીને.) લાડમાં થાખડવું. થાથાથાખડી કરવી; હુલાવી કુલાવી બહેકી જાય એમ કરવું. વિશેષે સ્ત્રીના સંબંધમાં વપરાય છે.

“દિવસના કંકાસના ઉમરાઓ વરની આગળ રાત્રે સુવાના વખતમાં કાઢે છે; વર જો સમજી હોય છે તો થાપડ થાપડ ભાણું કરી હસાડી રમાડી સુવાડે છે.”

નર્મગદ્ય.

થાળી જેવડું કપાળ, મોટું કપાળ મોટું ભાજ્ય સૂચવે છે.]

“રાજકુંવરી સૌથી અળગી રહેતી હતી તો પણ પૂનેમના ચંદ્ર જેવું તેનું મોં તથા થાળી જેવડું તેનું કપાળ છાતું રહ્યું નહિ.”

ગૂ. જીની વાર્તા.

થાળી ફેરવવી, થાળી વગાડી ઢંઢેરો પીટવો; લોકમાં બહાર કરવું; ચુલ્લ વાત ઉઘાડી પાડવી. (લાક્ષણિક)

“રૈયતનો ગભરાટ ટાળવાને સુરપાળે બહારનામાં કરી થાળી ફેરવી કે કોઈએ ડર રાખવો નહિ.”

વનરાજ આવડો.

૨. પૈસા ઉધરાવવા.

થાળે પડવું, શાંત પડવું; (વહેતું પાણી થાળામાં પડતાં સ્થિર થાય છે તે ઉપરથી.)

“જેમ જેમ કામ થાળે પડતું ગયું અને જેમ જેમ પોતાની કમાણી વધતી ગઈ તેમ તેમ ડાહ્યાભાષ્ટને પેઢીનું કામ કમી થતું ગયું.”

બે બહેનો.

યુકં ઉરાડવું; જેના બોલવાથી કાંઈ નીપજ નહિ અથવા તો નકામું બોલ્યાંજ કરે એવા માણસના સંબંધમાં આ વપરાય છે; યુકં-ની પેઠે બોલેલા બોલ વહી જવા દેવા; મિથ્યા બોલવું.—નકામા જાય તેવા હીણા બોલ બોલવા.

૨. ગાળ દેવી; અસભ્ય બોલવું.

“ભાઈ તમે નકામું યુકં શું કરવા ઉરાડો છો? તમારી તકરાર શી છે તે અમને કહો તો તોડ પાડી આપીએ.”

“સુવત્તાન વજીર અથવા વજીરના છોકરા સામે ફેકટ યુકં ઉરાડી ઉમરો કાઢવાને બદલે તે ફક્ત એટલુંજ બોલ્યો કે.—”

અરે બિયન નાઈટ્સ.

“બધું થઈ ગયું; હવે યુકં ઉરાડશો તે મિથ્યા.

ભટનું ભોપાળું.

યુકેલું ગળવું; યુકેલું પાછું ગળવાની પેઠે આપેલું વચન અથવા બોલેલા બોલ પાછા મોંમાં ઘાલવા-મિથ્યા કરવા;—તે ઉપરથી બોલેલું વેણ ન પાળવું. (ધિકારમાં બોલાય છે.)

યુલું કાઢવું; દુઃખ દબને અશક્ત-માલવિના.

નાતું કરી મેલવું; ખૂબ થકવી દેવું. (કામ કરાવીને.)

૨. હલકું કરવું. (માર મારીને.)

૩ હલકું પાડવું; માનભંગ કરવું.

(ધમકાવીને)

થૂ તેના નામ-મોંપર, ધિક્કાર છે એના મોંને. (તેના નામ-મોંને યુકવાની જગો બાણવી તે ઉપરથી.)

“અજબ છે કે આપણે ધરતીમાં ગરક થઈ જતા નથી? એ કાફર લોકોના દીન (યુ તેઓના મોં ઉપર) અને આપણા દીનનો મુકાબલો કરવો.?”

કરણુથેલો.

ચાડી ધડીનો પડેણો; થોડાજ વખત જીવવાની આશા હોય એવા મરણુપથારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“તેને લાગ્યું કે ઘેલાભાઈ હવે ચોડી ધડીનો પડેણો છે.”

એ બહેનો.

ચોરીઆ રોપવા, લકાઈનાં મૂળ રોપવાં.

“તે તો ઠેર ઠેર ચોરીઆ રોપે છે.”

૬

દઈ વર્તાવવી, (દુવાઈ ઉપરથી દઈ-આણુ).

હુકમ ચલાવવો.

“અભિમાની ઝોરતો ધરતું કામકાજ કરવાથી બેદરકાર રહી બોલે છે કે ‘શું અમને કાંઈજ વેચાતાં લીધાં છે કે શું, અમારાં આપને કાંઈ દઈ વાર્તાવે છે? ચે-સા ગણાવ્યા હોય તો રાખે પાછા.”

પંડિતા જમનાબાઈ.

દમ કાઢી નાખવો, સતાવવું; સંતાપવું; કંટાળો આપવો; ઘણાજ આગ્રહ કરી કનડવું, કાયર કરવું; જીવને ઘણાજ અકળાવવો; દુઃખ દેવું.

પ્રેમના આવેશમાં ભોગ આપવો તે ઉપરથી કુરખાન થવું; ઘણું ચલાવું; આતુર રહેવું. દમ શબ્દ ઉપરથી વ્યાકરણને લગતા ઘણા પ્રયોગ થયા છે, જેમકે,—

દમ રાખવો એટલે થાક ખાવો; વિસામો લેવો; ધીરજ રાખવી.

દમ નીકળી જવો એટલે જીવ જવો; થાકી જવું.

દમ ખેંચવો એટલે ધીરજ ધરવી; ચૂપ-કોથી સહન કરવું અથવા તમાકુ વગેરેનો.—

દમ મારવો એટલે થાક ખાવો; ધીરજ ધરવી-રાખવી.

દમ દેવો—આપવો એટલે ધમકાવવું; ધારતી આપતી.

દમ છાડવો એટલે આશા, વિશ્વાસ કે હિંમત છોડી દેવી. ૨. મરી જવું.

દમ પકડવો એટલે ધીરજ ધરવી.

દમ રાખવો એટલે તન—મન ધનના જોરનું અભિમાન રાખવું.

દમ થવો એટલે દમનો રોગ થવો.

દમ તાણવો, ચૂપ રહેવું અગર ચૂપકીથી સહન કરવું.

દમ ધરવો, થાક ખાવો; અટકવું.

૨. ધીરજ રાખવી.

૩. હિંમત ધરવી.

દમ બાંધીને ચાલવું, ઉતાવળે ચાલવું.

‘તેણે દમ બાંધીને ચાલવા માંડ્યું.’

દમ લીડાવવો, ધાક દેખાડવી; ધારતી આપવી; ધમકાવવું.

“જેમના પહેરામાંથી ચોરી થઇ તે સ્વાશેને દમ લીડાવ્યો અને કેટલાકને પરહેજ કર્યો.”

સંઘરાજસંગ.

દમ મારવો, નિરાંત—ધીરજ ધરવી; થાક ખાવો.

૨. (તમાકુ વગેરેનો.)

“એણે ભુલ ખાઈ અથવા તો રાજભક્તિની ઘેલછામાં તણાઈ, ખરી તક આવતાં સુધી દમ મારવાને બદલે પોતાની ઉતાવળથી ઉત્ક્રાંતે તે દુષ્ટતા મનમાં પાકો વહેમ આણવાનું કર્યું.”

દમ રહેવો, ગુણ—સત્વનું રહેવું.

દમ લેવો, શ્વાસ નીચો પડવો.

૨. ધીરજ રાખવી.

દમ લઈ નાંખવો એટલે સંતાપવું; કાયર કરવું.

દર ઉઘડવું, માર્ગ ઉઘડવો; દાર ગુલું થવું; ધંધો મળવો.

દર પાડવું, પ્રવેશ કરવો; રસ્તા કાઢવો—પાડવો.

દરવાજા ઉઘાડા છે, જેને જણી તરફ જ

વું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટ છે. જવા

ને કોઈ જાતનો અટકાવ—પ્રતિબંધ થાય

એમ નથી, રસ્તા મોકળા છે—ગમે તે રસ્તે

જાઓ. મતલબ કે જવા દેવાની ના નથી.

(ધણું કરીને પ્રાચીન શહેરની આસપાસ

કોટ બાંધેલા હોય છે તેના—જેમાં થઇને

લોકોની અવળ થાય છે, તે ઉપરથી.)

દરિયા જેવડું પેટ, ઉદાર; જે હોય તે સમાય

એવું વિશાળ; સહન કરે એવું. સહનશીલતા

વાળા માણસને માટે વિશેષ વપરાય છે.

(દરિયામાં જેમ અનેક નદીઓનાં બૃદ્ધ

બૃદ્ધ પાણી સમાઈ જાય છે તેમ.) મોટું

પેટ ખૂણ વપરાય છે. તેથી ઉલટું આખો—

થિયા જેવું—સાંકડું પેટ.

દરિયામાં ડુખડી, પતો ન લાગે એવી શોધ

કે યત્ન.

દરિયામાં ડુખવું, મોટી તુકસાનીમાં આવી

પડવું; પડતીમાં આવવું.

૨. પાપી થવું; દરમ બાંધવાં; સંસાર

ની દુગ્ધામાં રિખાયાં કરવું.

દરિયા ઓળંગવો, દરિયા ઓળંગવા જે

વું કોઈ મહાભારત કામ કરી કૃતાર્થ થવું;

દરિયા જેવું મોટું કામ પૂરું કરી સુખ રૂ

પ કિનારે પહોંચવું.

એકાદું મોટું કામ પાર પાડી તે તરફની

નિરાંત મેળવવી; માથે લીધેલું મહાભારત

કામ પાર પાડવું—પૂરું કરવું. દરિયા ઓ

ળંગવામાં ખડક, અને હિંસક પ્રાણીઓ

આદિની અનેક અડચણો નડે છે તે અ

ડચણોની સામે થઈ ‘ઉતાડ’ ન્યારે કિનારે

પહોંચે છે સારે તેના મનને નિરાંત વળે છે

તેમ જે કામમાં અનેક અડચણો આવી

પડતી હોય, તેમ છતાં તે કર્યા વિના છુ

ટકા ન હોય તો તે અડચણો ખસેડીને પ

છુ ન્યારે કોઈ ધારેલું કામ પાર પાડી

ફતેક મેળવેછે સારે તેણે દરિયા ઝાળગ્યો
એમ કહેવાયછે.

દશા કરવી, (દશાહ ઉપરથી.) મુખા મા-
ણસનું દસમું કરવું.

દશા ખેડી છે, વાંકા દહાડા થયાછે; પડતી
દશા આવી છે.

દશીવીસી, ચઢતી પડતી દશા; મુખ હા.ખ.

‘દશી વીસી સૌની એવી.’

દશૈયાં ચરવાં, પરણ્યા પછી તરત થોડા
દિવસ વરે વહુને ઘેર અને વહુએ વરને
ઘેર નમવા જવું.

(વહુ કરી દશ દિવસ મુઠી નમવા જ-
ાય છે તે ઉપરથી.)

દસ ઉઠણુ, સ્ત્રીને છોકરું સાંપડ્યા પછી દસ-
મે દિવસે જે અશુદ્ધિ કાઢવી તે.

દસરાનો પાડો મારવો, હિંમત વિનાનું
કામ કરી ખોટું પરાક્રમ દેખાડવું.

(દસરાને દિવસે પાડાનો વધ થાયછે.

તે એવી રીતે કે એક બે માસ અગાઉ તે
પાડાને સારી રીતે ખવડાવી પીવડાવી મા-
તેકો કરી રાખે છે. બપોરે દસરાનો દિવસ
આવેછે સારે તેને ધામધુમમાં ઠેરવેલે કે-
કાણે લઈ જાય છે અને ત્યાં ચારે તરફ-
થી કુચ્છ કરાવી ભોગ લેનાર તે મિચારાનો
તરવારથી ભોગ લેછે તે ઉપરથી.)

દહાડા નાખવા, દિવસ ગુન્નરવા; દહાડા કા-
ઢવા પણ બોલાય છે. (શોકમાં-નિરાશામાં.)

“પાંડવે દહાડા નાખ્યા રોઈ, દુઃશાસને
પાંચાળી વગોઈ.”

(પ્રે. ૬) સુધન્વાખ્યાન.

દહાડા ભરાઈ જવા, દહાડા આવી રહેવા;
મોત આવવું.

“મણિશંકરે ક્રોધથી પગ પછાડીને
કહ્યું, હુણ, તમારા દહાડા ભરાઈ ચૂક્યાછે,
તમારા રાઈ જેટલા તુકડે તુકડા કરવા મા-
ટેજ હું અસારે ચાડી આગ્યો છું.”

મણિ અને મોહન.

દહાડા ભાગવા, નકામા દહાડા ગુમાવવા.

દહાડા રહેવા, ગર્ભ રહેવો. દહાડા જે એટલે
ગર્ભ છે.

દહાડા લેવા, દહાડા માળવા-(વહુ કરીને
નિરાશામાં બોલતાં એ વપરાય છે.)

દહાડાની ચાલ, ચલચોગ.

દહાડાવાળી ગર્ભવંતી સ્ત્રી.

દહાડે લાગવું, ધંધે રોજગારે વળગવું.

દહાડો આથમવો, પડતી દશામાં આવવું.

દહાડો ઉઘડવો, સારી સ્થિતિમાં આવવું.

(દહાડો ઉઘડે છે સારે પ્રકાશ મારે છે-
અનવાળું વધે છે તે ઉપરથી.)

દહાડો ઉઠવો, અસ્ત થવું; પડતી દશા આ-
વવી; સારી સ્થિતિમાંથી નકારી હાલતમાં
આવવું.

“એનો દહાડો ઉઠ્યો જણાય છે જે
આવી ને આવી ઊંધી સમજ રાખતો જ-
ાયછે.”

દહાડો જાગવો-કળવો. એ પ્રયોગ
એથી ઉત્પટ્ટો છે.

દહાડો ખેંચવો, નકારો ખેંચવો; કંઈ
પણ ખાધું ન હોય એવો ખરેખરો અ-
પવાસ કરવો.

આને અગિયારસનો દહાડો ખેંચી
કાઢ.

દહાડો ચઢવો, (સીને)

દહાડો પાણી, મરનારની પાછળ જે ક્રિયા
ખરચ કરવો તે. અવસર પાણી પણ બો-
લાય છે.

“આપનું દિવસપાણી તેણે કરકસર-
થી કર્યું; તેથી નાતમાં તેને માટે ચરચા
ચાલી.”

બે બેહુનો.

દહાડો કરવો, નકારી સ્થિતિમાંથી સારી
સ્થિતિમાં આવવું; બાગ્યોદય થવો; દશા
કરવી.

“ માટે કહે નર્મદ દેશીને, જોસ્સાં ઊંચ વધારે; મથો શોધવા પ્રસંગ નથી, ક્યો પેખશે દા 'ડો. ”

કવિ નર્મદ.

દહાડો વળવો-જગવો, ઉદય થવો; નકારી સ્થિતિમાંથી સારી સ્થિતિમાં આવવું. ભાગ્યોદય થવો.

દહાડો વટવો, અળગું ચઢવું. (સ્ત્રીને.)

દહાડો વળવો, ભાગ્યોદય થવો; સારી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. ફાયદો થવો. દહાડો ઉધડવો પણ એજ અર્થમાં બોલાય છે.

દહાડો વાંકો છે, નશીબ પ્રતિકૂળ છે; સિતારો પાવરો નથી; સંભાળીને ચાલતાં પણ વાંકું થાય એવા ગ્રહયોગ છે; પડતી દશા છે.

‘ જ્યાં સુધી દહાડો વાંકો છે ત્યાં સુધી આપણું ધાયું કાંઈ થનાર નથી. ”

દહાડો સિકંદર થવો, સિકંદર એ શબ્દ મુસલમાની રાજ્યે આ દેશની ભાષાઓમાં નવો દાખલ કર્યો છે. ફલાણાનો દહાડો સિકંદર છે એમ લોક બોલે છે અને જાણે તે શબ્દના ઉપર મોહ તથા આશ્ચર્યથી મનમાં જોતા હોય તેવા દેખાય છે. સિકંદર એ ગ્રીક વિજયી રાજા હતો તે કોઈ લડાઈમાં પાછો હકયો નથી-તે સધળીજ લડાઈઓ જીત્યો છે તે ઉપરથી,-

પડતી હાલતમાંથી સારી હાલતમાં આવવું; ચઢતી થવી; અભ્યુદય થવો; સિતારો પાંશરો થવો; નશીબ અતુકૂળ થવું. દહીં મૂકીને ચાટજો, નિરર્થક રાખી મૂકજો. છેલ્લીક જગોએ મધ મૂકીને ચાટજો એમ પણ બોલાય છે.

દહીંનો ઘોડો, ‘ એણુ 'જેણુ. ’ એ નામની રમતમાં દાનવાળો છોકરો.

દળણું દળણું, દળણું દળવા જેવું મોટી માથા-ફાડવું અને કંટાળા બરેલું કામ કરવું.

૨. (કોષ્ટનું.) શક્તિ ઉપરાંત-ન સહન થઈ શકે એવું. કામ સોંપી છેકળ થકવી દેવું; આટો કાઠી નાખવો; કામ કરાવી કરાવીને હાડકાં પાંસળાં છેકળ નરમ કરી નાખવાં.

“ તું તો માફજ દળણુ દળવા બેઠો છે. ”
દળેલું દળણું, કરેલું માથાફટનું કામ પાછું ફરીથી કરવું; કંટાળાની સાથે ફરીથી પાછું તેને તેજ કરવું.

દાંડો પકડવો, આધાર ગ્રહણ કરવો (દુરાગ્રહમાં)

‘ એતો શાસ્ત્રોજ દાંડો પકડી રહ્યો છે. ”

દાખલો આવો, પતો લાગવો.

દાગળી ખસવી-ચસકવી, ઘેલા થવું; બુદ્ધિશુદ્ધિ જવી; દીવાના થવું; વાપર જવું. દાઢ ગળી થવી, ગળ્યું ગળ્યું ખાવાનું મન થવું.

“ આવી પડ્યા તેના મુખ આગળ જેની દાઢ ગળી હતી. ”

પાણીપત.

દાઢ વેધવી-સળકવી, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું.

૨. લાલચ વધવી.

“ હિંદુસ્તાનની દોલતથી મોહ થામી સિકંદરની દાઢ સળકી. ”

“ વાઘજી બાપુ, ભાઈની યુક્તિ ફાવી. કુમદસુંદરીથી એમની દાઢ સળકી રહી છે તે બાપા જાણતા નથી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દાઢ સળકવી, ખાવાનું મન થવું.

દાઢમાં ધાલણું-લેણું, મારવા-તુકસાન કરવાની કે સપડાવવાની તજવીજમાં રહેવું; કીનો-વેર રાખવું. બચરડી નાખવાની યુક્તિ શોધવી.

દાઢ આવવી એટલે દાઢને લગતી ચામડી સૂણ આવવી.

દાદીમાં હાથ ધાલવા, અતિશય આજીજી

કરવી; કાલાવાલા કરવા- (અભિનય.)

ઢાઢે લાગવું, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું; લાલચ થવી.

ઢાણા જોવા, (નજર ઉતારીને આંકું ઝોળખવા માટે.)

ઢાણા વાળવા, દુચકો ઉતારી ઢાણાખાંધી રાખવા; ઘડુંના ઢાણા, મીકાનો કાંકરો, માટીનું ઢેપું, અને કાચલો ઝેટલાં વાનાં ભેગાં કરીને સાતવાર માથાપર ફેરવીને લૂગડામાં ખાંધી રાખવામાં આવે છે અને તે પછી જોશીને ખતાવવામાં આવે છે, તેપરથી જોશી આંકું વગેરે જુએ છે.

ઢાણો પાડવો, (ઢાણો અથવા ચોખો નાખવો તે ઉપરથી.) વિખવાને ફરી પરજાવવી. (નાતરીયાં નામતમાં વિશેષ બોલાય છે.)

ઢાણોપાણી, ખાવાપીવાનું; ગુજરાન; અંજળપાણી.

૨. સર્જીત; નશીળ.

“જ્યાં ઢાણોપાણી લખ્યું હશે લાં જવાનું થશે.”

દાંત અચવા, (દાંત સિવાય બરાબર બોલાવું નથી તે ઉપરથી અથવા બાળકને દાંત આવ્યા પછી તે બોલતાં શીખે છે તે ઉપરથી.) બોલવાનું શૈર્ષ આવવું.

દાંત ઉઠવા-બેસવા, (કરડવાથી.)

દાંત કંકડવા, (રોગથી.)

દાંત કંકડાવવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

૨. (ઢાઢમાં કે બિધમાં.)

દાંત કરડવા, હારી ચાકવું; હાર ખાવાથી લીધેલું કામ પડ્યું મૂકવું.

૨. શરમતી લાગણી થવી.

દાંત કાઢવા-દેખાડવા, સારી પેટે દાંત બહાર દેખાય એવી રીતે ખડખડ હસવું.

“ઘરનાં વડીલો શું હળિમળિયાલે,

રાખે સખિશ હેત;

કાવડી રહીને વિનોદ કરે,

પણ દાંત ન કાઢે છેક.

નર્મ કવિતા.

દાંત કાઢવા એનો અર્થ ગીડીઆં કરવાં પણ થાય છે.

૨. કાઢવું કહેલું હસી કાઢવું-ન ગણકારવું-હડાવવું.

“જમેવાળા માગવા આવ્યા ત્યારે ભાર ભાગી ગયો ઝેટલે લોક ચઢી આવ્યા ત્યારે દાંત દેખાણા.”

વિજ્ઞાનવિલાસ.

દાંત ચાવવાના જૂઠા ને ખતાવવાના જૂઠા, પેટમાં કપટ મુચવે છે; બોલવું મીઠું મીઠું ને કરવું કાંઈક જૂઠુંજ; બહારથી ખતાવવાનું જૂઠું ને પોતે કરવાનું જૂઠું.

(હાથીના દાંત જેમ ચાવવાના અને

બહાર દેખાડવાના જૂઠા જૂઠા હોય છે તેમ.)

દાંત ટીટીઆરો કરવો, ખીજવાઇને લવારો કરવો; નકામું લવ્યાં કરવું; કોઇનો અભિનય કરવો.

દાંત ખડવા, હાર અથવા શરમતી લાગણી થવી; નરમ પડી જવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

દાંત પિસવા, (ગુસ્સામાં.)

“દાંત પિસીને બોલ્યો કે બચ્ચા આવ.”
વનરાજ ચાવડો.

દાંત લાગી નાખીશ, એમ ધમકી આપતાં બોલાય છે.

દાંત હોવા (પેટમાં.) વેર હોવું.

શૈર્ષ-જેસ્સો હોવો (ખાઈ જવાનો.)

મારવા-સપડાવવો-ખીવડાવવાનો જેસ્સો હોવો.

“દેવાળિયાના દિકરા તું સમજતો નહિ

કે આમાં મિયાનો માલ છે તે તને પચશે ? પણ આ તો પછવાડે આવડા આવડા દાંતવાળા બેડા છીએ તે તારો જીવ લેશે ? માટે ઝટકને રૂપિયા કાઢી આપ.”

દાંતમાં છેડો ધાલવો, આખર સાચવવી-
નળવવી; મર્યાદામાં રહેવું. (સ્ત્રીઓમાં જ
વપરાય છે.)

“ દાંતમાં છેડો ધાલી દહાડા કાઢવામાં
સત્રારીતું બૂધું છે. ”

દાંતીઆં કરવાં, ચીડાઈ જવું; બોલવાતું
કોવત ન હોય તે છતાં ગુરસામાં બળાકારે
બોલવું-ચીડાવું.

દાંતે ચઢવું, ચરચાવું; વગોણું થવું.

દાંતે તરણાં લેવડાવવાં, ગરીબાઈ કબૂલ
કરાવવી; ધણું-ધણું જ દુઃખ દેવું; સંતા-
પવું; નેરમ પાડવું; હાર અથવા તાબેદારી
કબૂલ કરાવવી; ત્રાસ આપી હલકું પાડવું.

(પહેલાં બ્યારે કોઈ રાગ વિનય પા-
મેતો ત્યારે પરાજય પામેલો રાગ દાંતે ત-
રણું લઈ અને કાંચા સુતરે અંધાઈ તેને
શરણે જવાની ફરજ પડતી હતી તે
ઉપરથી.)

“ કાચે સુતરે હાથ બાંધી દાંતે તરણું
લઈ આવવાનો હુકમ નહિ કરતાં સિદ્ધરાજે
મદનવર્મને માન આપી પોતાની પાસે બે-
સાડી ધીરજ આપી. ”

સધરાજેસંધ.

દાંતે મેલ આવવો, પૈસાદાર થવું.

દાંતણું કરવું, દાંતણથી દાંત ધસી મોઢું
ધોવું.

દાંતણની દીવી જોવો, દાંતણની દીવીને
ફીટી જતાં અને તે ઉપર મૂકેલા દીવાને
નાશ પામતાં જેમ વાર લાગતી નથી તેમ.
જેને એકનો એક છોકરો હોય છે તેના
સંબંધમાં એમ વપરાય છે કે તે બિચા-
રીને તો દાંતણની દીવી જોવો એકનો એક
છોકરો છે. સંકેત એવો છે કે જેના ઉપર
દીવો-વંશ જળવાઈ રહેવાનો અધાર છે

તે મોઢો અને લાડકવાયો છોકરો.

૨. સુકલકડી શરીરવાળા માણસને માટે
પણ અતિશયોક્તિમાં વપરાય છે.

દાંતણપાણી કરવું, સવારમાં ઉઠી ઝાડે ફ-
રવા જવું, દાંતણું કરવું વગેરે જે કામ પ-
હેલું કરવાતું તે કરી લેવું.

દાંતરકું ને અંધિયા, એની પાસે શું છે દા-
તરકું ને અંધિયા ? (મતલબ કે કાંઈ જ
નથી.) અધું જોઈ નાખ્યું કે વાપરી
નાખ્યું છે.

(ઘાસ લેવાને દાંતરકું ને અંધીઆ સાથે
કાંઈ ખેડૂત ખેતરમાં ગયો પણ ત્યાંથી ઘાસ
ન મળ્યું કે કાપીને લાવતાં અથવચ જોયું
તેથી તેની પાસે રહ્યાં માત્ર દાંતરકું ને અં-
ધીઆં, તે ઉપરથી)

દાંત લેવાં, વરકન્યાએ અથવા પરણેલાં સ્ત્રી
પુરુષે ગુરુ સન્મુખ ભેટ મૂકી તેમની પા-
સેથી મંત્ર લેવો; દીક્ષા-બોધ ગ્રહણ કરવો.
દાડગાળો સળગવો, લઢાઈ-કણ્ઠઓ ચા-
લવો. (ઘણા જ સાધારણ અર્થમાં.)

દાવે સોગટી મારવી, લાગ જોઈને કામ
કરવું; આવ્યો પ્રસંગ ન ચૂકવો.

“ એમ હશે તો પણ ચઢાઈનાં પુષ્કળ
અનુકૂળ કારણ હોય ને પછી અપચિન્હ જોઈ
દાવે સોગટી મારી હોય તો તો જરૂર ફ-
તેહ જ મળે. ”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ હારજીત એ ધર્મ ક્ષત્રીનો,
વળી દાવે સોગટી માફે રે;
જો એણે મને હણ્યો નથી તો,
હું લગાડું એને સાફે રે. ”

માંધાતાખ્યાન.

દાળ પરણાવવી, દાળ વધારવાને અંદર પાણી
રેડવું.

દાળમાં કંઈ કાળું છે, છૂપું પાપ, કલંક કે
ગુન્હો છે; છૂપો ભેદ-છૂપો મર્મ રહેલો છે.

જાળમાં નાખજે, તિરથક રાખી મૂકજે.
'દાળમાં નાખી વધારી ખાજે' એમ પણ
બોલાય છે.

દિકરીએ દીવો રહેવો, દિકરીના સંતાન
વડે વંશ રહેવો; દિકરી વડે વંશ જળવાવો.
'એનો તો દિકરીએય દીવો રહેવાનો
નથી.'

"જાપણ દિકરીએ દીવો સહુ બોલતું,
તોય તમે સાંચું ઘણું દામરે-સામા થતા.
કવિ ખાપુ.

દિન જાગવું, ધર્મને નામે મુસલમાનમાં
બખેડો થવો; બંડ ઊઠવું. (મુસલમાન
લોકો જોસ્સામાં આવતાં દિન દિન પોકારે
છે તે ઉપરથી.)

દિન જાગવો, ભાગ્યોદય થવો; માઠી દશામાં-
થી સારી દશામાં આવવું.

દિનમાન ઉઠવો, કમનશીબ થવું; નમતો
ઢઢાડો થવો; દુર્લોભ થવું.

"મારુંજ ભાગ્ય નખળું,

દિનમાન ઉઠયો;

મારા અરિષ્ટ અરથે,

મુજ દૈવ રથો. "

વેણીસંહાર નાટક.

એનો દિનમાન ઘેર નથી એમ પણ

બોલાય છે.

દિલ આપવું, મનના વિચાર જણાવવા.
(કોઈ સ્નેહી કે અંતરના માણસને.)

દિલ ઉતારી નાખવું, પ્રેમ-સ્નેહ ખેંચી
લેવો.

દિલ ઉઠી જવું, મન-કાળજી ન રહેવી; ના-
રાજ થવું; ભાવ જતો રહેવો; રચી કમી
થવી.

૨. સ્નેહ તૂટવો.

દિલ ઊંચું થવું, નારાજ થવું; પ્રીતિ ઉઠી
જવી; ખેદોલી પેદા થવી.

દિલ ધાલવું, શરીર વધારવું; જાત વધારવી;
શરીર પ્રુષ્ટ કરવું.

૨. મન ધાલવું; ચિત્ત પરોવવું.

દિલ થવું, મન થવું; મરજી-ધૃતિ થવી.

દિલ ભરાવું, તાવનાં ચિન્હ જણાવનાં; તાવ
આવવો.

૨. હૂમો-દીમો જામવો; ગળગળું થવું;
ગળગળી જવું.

" દેજો પત્રથી દર્શન આપને,

રહતાં રહો ખૂબ હવે નહિ દીલ;

ભરાયું મુજ દિલ,

મંગળ કરો ખૂબને. "

નર્મકવિતા.

દિલ ભારે થવું, તાવનાં ચિન્હ થવાં-જણાવનાં;
તાવ આવવો.

દિલ લેવું, શરીરે પુષ્ટ થવું. લોહી લેવું પણ
બોલાય છે.

૨. મન લગાડવું; ચિત્ત પરોવવું.

" રોઢાણીને મનમાં સદેહ પરચો કે ખુદો
હવે-મારા કામકાજમાં કોઈ દિલ લેતો
નથી. "

નવી પ્રજા.

દિલ સાફ છે, નિષ્કપટી છે; સ્પષ્ટ રીતે કહી દે
એવો છે. (પ્રમાણિક છે.)

દિલ્લીનો ઠગ, નામીયો ઠગ-લુચ્ચો.

" આ પુરાણી કોઈ દિલ્લીનો ઠગ કે
મુંબાઈનો ભામટો હોવો જોઈએ. "

મણિ ચાને મોહન.

દિલ્લીનો શાહુકાર, લંછને પાછું ન આપે
અથવા બોલીને ફરી નવ્ય એવો મહા લુ-
ચ્ચાનો લુચ્ચો.

(દિલ્લી શહેરમાં ઠગ ઘણા હતા તે ઉ-
પરથી વાંકામાં.)

દિવસ ગણવા, જે માણસ થોડા દિવસ જીવ-
નારો હોય તેવા અતિશય માંદા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દિવસ ઘેર નથી, નશીબ અનુકૂળ નથી;

અહ વાંકા છે.

" પોતાના ચામી નંદના વંશનો આવ-

યવી ભૂત ચંદ્રગુપ્તને મૂકી મલયકેતુ જેવા પરાયાને અધિક કરી માનો છે તેથી અચૂક તમારો દિવસ ઘેર નથી. ”

મુદ્રા રાક્ષસની ટીકા.

દિવસપાણી, જુઓ અવસર પાણી.

દિવસ ફરવો, નશીબ બદલાવું. (સારે માઠે ઉભય પ્રકારે વપરાય છે.)

“ દિવસ ફર્યો એટલે મેળવેલું ગયું અને ફરજ થયું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ દિવસ ફર્યો એટલે સર્વ વાત તેને અનુકુળ થઈ પડી. ”

રાજવાણી.

દિવા જેવું, ચોખ્ખું; ઝટ સમગ્ર્ય એવું; ભૂલવિનાનું. ક્યું દિવા જેવું એટલે કાંઈસાઈ ન ક્યું એમ વાંકામાં બોલાય છે.

દિવા પછવાડે અંધારું, નામાંકિત માણસના મરણ પછી તેનાં કામ વગેરેની જે અવસ્થા-ખરાબી થઈ જાય તે અથવા તેનો વંશજ અધારામાં પડી રહે-નકારો નીકળે તે.

દિવાની જ્યોત જેવું, (નાક.) અણિયાળું. તેલની ધાર જેવું અને પોપટની ચાંચ જેવું પણ બોલાય છે.

દિવાસળી ચાંપવી, ઉચ્છેદી લડાઈ ઊભી કરવી. (જે પક્ષ વચ્ચે.)

૨. સળગતી દિવાસળી ચાંપી બાળી મૂકવું.

દિવાળીના દહાડો, દિવાળીના જેવા ઉત્સવ-આનંદનો દહાડો.

દિવો ઉઠવો, કોઈ અમુકે શુભવિધાએ કરીને પ્રસિદ્ધિ પામવી.

“ તે તો કુળમાં દીવો ઉઠ્યો છે. ”

દિવો કરવો, કાંઈ સાઈ કામ ન ક્યું હોય ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

દિવો ઘેર જવો, આલાર્થ જવો; શુભ થવો.

“ ખુટયું તેલ દિવો ઘેર ગયો, પડી રહી વાટ તે. ”

નર્મકવિતા.

‘ હિંદુઓમાં દિવો એ પૂજ્ય ગણાય છે. ‘દિવો આલવી નાખ’ એમ કેટલાક કહેતા નથી પણ ‘દિવો ઘેર કર’ એમ કહે છે; ‘સળગાવ’ એમ કહેતા નથી, પણ ‘પ્રગટાવ’ એમ કહે છે. દિવો રાજ થવો, રાણો થવો એમ બોલાય છે. વળી દિવાના સંબંધમાં જોરાં આ પ્રમાણે બોલે છે.

‘ કુળ દિવા કહ્યાણ કરને, માઈ ધર સોનૈયે ભરને, પાડોશીનું પૈસે ભરને, અદેખાનું ઈંટાળે ભરને, આવતા ચોરને આંધળો કરને, સાંજ પડે પાછો વહેસો આવને, વગેરે વગેરે. ’

વળી-‘ જ દિવા તું દારકા, તારી માને મારો નેશ્રીકૃષ્ણ કહેને, ઘેર જઈને દૂધને ભાત ખાને ’ વગેરે.

દિવો મૂકવો, હિંદુ લોકો મોટી નદીઓમાં વૃક્ષનાં પાંદડાંમાં ધીના હળરો દિવા પાણીમાં તરતા મૂકવામાં પૂજ્ય સમજે છે. એથી તેઓ સમજે છે કે પાપ તરતું મૂક્યું અને હૃદયમાં સત્યધર્મનો પ્રકાશ થયો; અજ્ઞાનરૂપી અંધારું દૂર થયું ને જ્ઞાનરૂપી દિવો પ્રગટ્યો.

૨. ધર્મનો તહેવારે અથવા અગીઆરસ અમાસે આર્યપત્નીઓ ને પુરૂષો વિવિધ પ્રકારનાં વસ્ત્રાલંકાર પહેરી નદીમાં નાળીએર પધરાવી પાંદડામાં ધીના દિવા કરીને પરમેશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે.

દિવો રહેવો, પાછળ વંશ રહેવો; પાછળ ધરની-કુળની કીર્તિ અજવાળનાર સુપુત્રની હયાતી રહેવી.

“ તારો દિકરીએ પણ દિવો રહેશે નહિ એમ બોલાય છે. ”

દિવો રામ થવો-રાણો થવો, દિવો શુભ થવો.

૨. (પ્રાણનો) મૃત્યુ પામવું; જીવ જવો.

૩. ઘેર) અંધારે થવું; અસ્તોઅસ્ત થવું.

૪. નિર્વશ થવો.

દિવો વડો થવો, ઓલાઈ જવો.

કિશોરો જવું; ઝાંડે ફરવા જવું.

દી ઉઠવો-રઠવો, જીઆ દહાડો ઉઠવો.

“ વાંચે બાંધુજી ! જો એમ હોય તો કેના દી રક્ષા છે કે આંધું કરે ?

તપસ્યાખ્યાન.

દી વાળવો, દી ઉઘાળવો; કીર્તિ મળે એમ કરવું; સત્કર્મ કરવું કે જથી કીર્તિ મળે.

દીડું પડવું, આખર જવી. કોઈ જરૂરનાં માણુસની ગેરહાજરીને લીધે કામ ચાલકી પડવું અથવા તેની ખોટ પડવી.

“ માણુસની પડતી આવી અને આવે વખતે સેનાપતિ થનાર કોઈ ન મળે તો મારા ધણિયું દીડું પડે, માટે મારેજ જવું.”

સુ. ની જૂની વાર્તા.

દીસતો રહેલો, બલે નજરે પડતો દૂર રહે —જળે-જતો રહે. એમ બેદરકારીમાં ખોલાય છે.

દુઃખડાં લેવાં, ઓવારણાં લેવાં; સામા માણુસનો માથા તરફ પોતાના હાથ લઈ જઈ તે હાથ પાછા પોતાના લમણાં સાથે દાખી ઠાપકા ખોલાવી ઈચ્છવું; કે તોરો દુઃખ માગો. આવી રીતે ખાયડીઓમાં માન આપવાની રીત છે.

દુઃખનાં ઝાડ ઉગવાં, (માથે) પુષ્કળ દુઃખ પડવું.

“ માખાપે અને બાળપણમાં, બહુ લડાયાં લાડ,

આજ મહા દુઃખનાં મુજ માથે,

ઝાઝા ઉગ્યાં ઝાડ,

વેતચરિત્ર.

“ કન્યાનો જન્મ થવાથી માખાપ દુઃખ પામે છે તેનું કારણ એટલુંજ કે જેને પેટ ફિક્કરી તેને માથે દુઃખનું ઝાડ.”

સાસુવહુની લઠાઈ.

દુઃખમાં વાદળ પણુ એજ અર્થમાં વર્ણાય છે. દુઃખનો ડુંગર પણુ ખોલાય છે. દુઃખનું વાદળ; આકસ્મિક ચોતરફથી આવી પડેલું દુઃખ.

(દુઃખનું વાદળ ઘેરાવા માંડ્યું, પૃથ્વી રૂપ હૃદયમાં અધકાર થઈ ગયો, વિપત્તિરૂપ વિજળી ચમકવા લાગી, હૃદયમંડળમાં સુખના તારા દેખાતા બંધ પડ્યા અને હમણાં દુઃખનો વદસાદ પડશે એવાં ચિન્હ જણાયાં.—એક અંચકાર.)

દુઃખવટે જવું, કાણે જવું; શોકમાં ભાગ લેવા જવું.

દુઃખે પાપે, દુઃખદાયક પ્રયત્ન કે ધણી માં થાકાડથી.

દુઝતી ગાય, જેની પાસેથી કાંઈ કાંઈ પણુ હમેશાં મળ્યાં કરે છે તે; છૂટા હાથનું એવું ને કોઈ તે.

દુંદાળો દેવ, ગણપતિના જેવી મોટી ક્ષાંદવાળો માણુસ. (વિશેષે કરીને ખાંદાણુ.)

દુનિયાપાર કરવું, દેશનિકાલ કરવું.

૨. મારી નાખવું.

દુનિયાપારનું, અલૌકિક; દુનિયાથી-સમાજથી વિચિત્ર; અકાલ્પનિક.

દુનિયામાંથી જવું; સમાજમાંથી નીકળી જવું; ઉચ્છ્રંખલ થવું; અમર્યાદ થવું.

૨. પુરુષત્વમાંથી જવું; લોકઅવહારથી ખાતલ થવું.

“ પીટયા કોઈ દહાડો દુનિયામાંથી નીકળી જવાનો છે; જો તારી મોક્ષાણુ, આ સીસા પડ્યા છે.

જરૂનું બોપાળું.

“ આ કળિયુગમાં સાંઠ વળવું માટે વરે પચાસ વરસનો યાગ

નિયામાંથી ગયો સમજવો ને ચાર પછી એને પરણેલી હોય તેનો એ સંસાર વગર ગયે ગયો સમજવો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દુશ્મનની રાત, દુશ્મન જેવી દુઃખકર રાત્રિ. દુસરી નીપજની, જેવા જેવું થવું; નવું જીતું થવું; ધારવા કરતાં કાંઈ ઉલટું થવું.

દૂધપીતું કરવું; તરતના જન્મેલા બાળકને દૂધમાં બોળી અકળાવી મારી નાખવું.

દૂધમાંએળિયો ભેળવવો, દૂધમાં એળિયો ભેળવી ખરાબ કરી નાખવાની પેઠે સારામાં નરસું ભેળી બગાડી નાખવું; ખરાબ કરી નાખવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું; કંઈક કંઈ કરવું; બિગાડ કરવો.

૨. માઠા-અનુક્રાંત બોલ બોલી કછ-ઓ-અણબનાવ થાય તેમ કરવું.

દૂધમાં કાળું હોવું; કલક-કાળુંગોરું હોવું. ગુન્હો કરેથી લાજ-શરમ હોવી (સારા કુલીનમાં.) છૂપો મર્મ-ભેદ હોવો.

“ ત્રણને કાને તપ કરોછો ઇલાદિથી કેવી કલ્પના કરી શકાય છે ? તેમ આર્ય પુત્રનું ધ્યાન પણ દઢ નથી. માટે જરૂર કાંઈ દૂધમાં કાળું છે. ”

તપત્યાખ્યાન.

દૂધમાંથી પોરા કાઢવા, ભૂલ ન હોય તેમાંથી ભૂલ કાઢવાનો યત્ન કરવો; ઘણીજ બારીકાથી તપાસ-તજવીજ કરવી. ગેરવાજબી રીતે બારીક તપાસવું.

(શુદ્ધ દૂધમાંથી પોરા બોળવાની અણબનાવ કરવાની પેઠે.)

દૂધિયા દાંત, નાનપણના દૂધપીતા-દૂધથી ભરેલા દાંત. કાચી વયના બાળકોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દૂધિયું લોહી, તાજું લોહી; નવો જોરસો.

દૂધે ઘોઘને આપવું, શુદ્ધ ભાવથી ભરી આપવું (દેવું.)

“ બાઈ તારા રૂપિયા હું દૂધે ઘોઘને આપીશ; તેની તારે બિસકુલ કાળજી રાખવી નહિ. ”

દૂધે મેહુ વરસવા, સર્વત્ર આનંદ ફેલાવો; ન્યાલ થવું.

દેડકાંની પાંચશેરી, ઉદમાતીઆ—તોફાની બાળકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દેન ઘોઈ નથી, (ઘેતુ દોહી નથી.) જેની ઘેતુ દોહવાય તેનું દૂધ પીએ તે ઉપરથી તેનામાંજ શક્તિ આવે એ અન્યથે)

મગદુર નથી—શક્તિ નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે.

“ કાતી દેન ઘોઈ છે કે મારી આગળ આવે ? ”

દેવ કરવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના ડુંગરી-અનાર્થ

કાળી ભીલ લોકોમાં.) એ લોક દારૂથી બે-

ભાન થયા ન હોય ત્યાં સુધી તે પોતાના દેવના જીકા સોગત ખાતા નથી. એ દેવ

માટીનો, ઘોડાનો, લાકડાના થાંભલાનો કે

પથરાના પુતળાનો પોતાના ગામમાં જંગ-

લમાં બેસાડેલો હોય છે. બધા ગામના લોક

દેવની બાધા હોય ચારે કે ગામઝાંપો કર-

વો હોય ચારે કે દસરા દિવાળી હોય

ચારે એ દેવ આગળ જઈ મરઘડાં, બકરાં

કે પાડાનો ભોગ આપે છે ને દારૂ પીએ

છે, તેને તેઓ દેવ કયો કહે છે.

દેવ કાશીએ જવા, પુરુષાતન રહિત થવું;

દેવત જવું; દેવતા ઉડી જવા.

દેવજી ઘસાડીઓ, કદરૂપા અને વિચિત્ર મા

ણસને વિષે બોલતાં કાઈ કાઈ વાર વપ-

રાય છે.

દેવનાં દર્શન, જે માણસ ભાગ્યેજ મળી

શકે છે અને મળતાં પણ થોડીજ વાર

થોભે છે એવાને વિષે બોલતાં કહેવાય છે

કે દેવનાં દર્શન થયાં. (દેવનાં દર્શન જેમ

દુર્લભ છે તેમ.)

દેવતું નામ લેવું; કોઈ કામમાં કે ધંધામાં
દાખલ થવું.

દેવતું હુંડું લાવવું; (હુંડું=કુમતું.) દેવના
માથા ઉપરથી કુમતું લાવવા જવું એકાદું
મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ તું શું દેવતું હુંડું લાવ્યો કે તેને વ-
ધારે આપે ? ” વાદનું માથું લાવ્યો-માર
માથો એમ પણ બોલાય છે.

દેવતા ઉઠવો, બળી જવું; વધ જવું.

૨. દેવ રૂઢવો; નશીબ પ્રતિકૂળ થવું.

‘ દેવતા ઉઠ્યો એમાં જવા દે ને નામ. ’

‘ એનો દેવતા ઉઠ્યો હવે. ’

દેવતા ઉઠી ગયા, (શરીરમાંથી) ઇન્દ્રિ-
ઓની શક્તિ નાશ પામવી; નિસ્તેજ થવું.

દેવતા ઝરવો, કુલ્લો થવો; લડાઈ સળગવી.
(બને પક્ષની અથડાઅધડીમાં)

દેવતા મૂક્યું, બળ્યું-દીસું રહ્યું.

દેવતા રેડાવો, (કાળજીમાં.) કાળજી બ-
ળવું; અતિશય ચિંતા થવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું.

દેવલી બેઠી, (દેહલી=કમરો. તે ઉપરથી)
મોટું નુકસાન થવું.

૨. હિંમત જતી રહી.

દેવલોડ પામવું; મરણ પામવું.

દેવાઈ ગયું, (દેવામાં અપાઈ ગયું.) મતલબ
કે કાંઈ બાકીમાં રહ્યું નથી. ‘ એને ઘેર
શું દેવાઈ ગયું છે ’ એટલે તેને ઘેર કાંઈ
આવા પીવાતું ખૂટ્યું છે ?

દેવાળું કાઢવું, (દેવું ન આપી શકાવું તે
ઉપરથી.) આપવાને પાસે કંઈજ ન હોવું.
(લાક્ષણિક.)

દેવી આપવાં, દુનવું; કંપવું; દેવીએ અ-
ગમાં પ્રવેશ કરવો.

દેહ છોડવો, મરી જવું; મરણ પામવું.

દેહ પડવો. મરણ પામવું; દેહમાંથી જીવ

નૂતો પડવાથી ચેતન જવું; જીવ ઉડી
જવો.

“ અમે આપનાજ અતુચારી છીએ અને
દેવશ્રીની શોધમાં આ દેહ પડશે તો જ-
ન્મયું સફળ ગણીશું. ”

તપસ્યાખ્યાન.

દેવના ધરની વેઠ, મોટું દુઃખ-નડતર-માર-
પીડા.

૨. કંઠાળો આપે તેવું માણસ.

દો ગોટીલો (દમ ગોટીલો) કરવો, રમ્માં
કરવું. (દમ ગોટીલો નામની એક રમત છે
તે ઉપરથી.)

દોઢ ડાહ્યો, જોષએ તેથી થણું વધારે-ઝંચું
ડાહાપણ બતાવે તેવું.

પોતાતું ડહાપણ આખું માને અને બી-
જનું અરધું માને તથા તે બંનેનું મળીને
થપેલું દોઢ ડહાપણ પોતાના એકલામાં છે
એમ માને તે દોઢ ડાહ્યો કહેવાય છે-અ-
થવા ડહાપણ નહતાં ડહાપણ માન નારો
બીજાની બતાવેલી સૂચના ઉપર ધ્યાન નહિ
આપનારો.

દોઢ પાયો, બોલવે ચાલવે મુઘટ નહિ એ-
તું; ઓલિયું.

દોઢ મણની ચોપડવી, ભુંડી ગાળ દેવી.
(સહન ન થઈ શકે એવી.)

દોઢી મંગળ થઈ, (દેશી સરઘાનમાં દોઢી
બંધ થઈ એમ કહેવું એ અશુભ ગણાય
છે, માટે તેને બદલે દોઢી મંગળ થઈ એ-
મ કહેવાનો પ્રથા ચાલે છે. (દોઢી, દેહલી
ઉપરથી.)

દોરી તૂટવી, (આયુષ્યની) આયુષ્ય આવી
રહેવું; મોત આવવું.

દ્વારકાની છાંય, કીર્તિ કે એકાદ સારા કા-
મની નિશાની.

૨. નિશાની થાય એવો સખત માર.

(ઘણા દૂર દૂરના પ્રાંતોના લોક જાત્રા માટે
દ્વારકા જાય છે. ગોમતીમાં નહાઈને ડેરા-

માં જઈ છાપ લેછે. એ છાપ મારવાના છાપા લોઢાના બનાવેલા હોય છે અને તે પર શંખ, ચક્ક, પદ્મ એવા આકાર પાડેલા હોય છે તે તપાવીને હાથપર પાડેછે, એ-

ટલે તેનો ડામ પડી રહે છે અને તે કોઈ દહાડો જતો નથી. ધણું કરીને વેરાગી બનુ લે છે, એવું બતાવવાને કે અમે દારકા જઈ આવ્યા છીએ.

ધ.

ધકેલપચાં દોઢસો, માત્ર અટકળથી ઠોકલી ગપ; કેવળ કલ્પના. ધકેલપાંચશેરી ક-રવી પણ બોલાય છે. (અહીંઆગળ દોઢસો એ એક અનિશ્ચિત સંખ્યા છે.)

ધગધગતો ચાંપવો, (લોઢાને ખુબ તપાવી કપાળમાં ચાંદો કરવો—ડામ દેવો.) કંઈ ન આપવાના અર્થમાં તિરસ્કારમાં વપરાયછે. કોઈ અમુક વસ્તુની માગણી કરતો હોય અને તેને તે વસ્તુ ન આપવી હોય અથવા ન આપવા જેવી હોય તો તેને એમ કહેવામાં આવે કે ‘શેતું આપે, ધગ ધગ-તો ચાંપે નહિ તારા કપાળમાં!’

ધજા ઉડી રહેવી, છાપ બેસવી; જ્યાં લાં વિખ્યાતિ—નામના થવી. (લાક્ષણિક અર્થે)
૨. નકારી વાતમાં પ્રખ્યાતિ થવી. (વાં-કામાં) ‘એના નામની તો ધજા ઉડી રહી છે.’

ધજા બાંધવી, ધજા બાંધી જશનાકરવા; જાહેર થાય એમ કરવું; લોકોનું ધ્યાન ખેંચવું; જાની વાત ફેલાવવી.

“અહીંની વાત તહીં ને તહીંની વાત અહીં એ એક ખીજને કહી કહાવીને કંઈ જાની વાત હોય તોય ધજા બાંધે?”

ભામિનીભૂષણ.

૨. કીર્તિ ફેલાવવી; નામના પ્રસારવો (રાજા કે કોઈ પુણ્યશાળી પરા-ક્રમી—પ્રતાપી માણસે.)

૩. [ધર્મની] આ ધજા એવી હોય છે કે કાષ્ઠ-ગુનેગાર એ ધજાને આશ્રયે જા-

ય તો તેને સજ્જમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

ધડ માથું, (રણક્ષેત્રમાં જ્યાં હજારો મુઠ્ઠાં પડ્યાં હોય ત્યાં કોઈનું ધડ ક્યાં, કોઈનું માથું ક્યાં એમ અસ્તોત્વ-સ્તી અવયવો પડેલા હોય છે. એ બધા સમૂહમાંથી અમુકનું ધડ કે માથું ન જાણતું હોય તો તે મરી ગયો છે કે જીવતો છે તે સમજાતું નથી; તે ઉપરથી) સમજ પડે તેવો આધાર અથવા પાયો.

ધડીમલો લેવો, ધડ ધડ કુટવું.

ધડે બેસવું, પડી ભાગવું; ભાગી પડવું; પા-ચમાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું; ધખાયનમ; થઈ જવું; ઘણીજ ખરાબ હાલતથવી.
ધડે રહેવું, ઠેકાણે રહેવું; અસલ સ્થિતિ કે મર્યાદામાં રહેવું.

‘અનાજનો ભાવ ધડે રહ્યો છે.’

ધતપર બેસાડવું—મારવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું. (તુચ્છ કાર—તિરસ્કારમાં વપરાય છે)

ધખાય નમઃ, અટકાવડવું—પડી ભાગવું તે; કોઈ પણ ચાલતી ક્રિયા બંધ પડે છે ત્યારે એમ વપરાય છે.

૨. મરી જવું તે.

૩. ઠોક વૃત્તિનું થવું તે.

“શેક, મમતે મુસલમાન ન થાઓ. આં-બે જાંબ તો વળે છે ને ધૂંડે ધખાયનમઃ કરવા બેઠા છો?”

બરતું બોપાણું.

ધખી જવું, મરી જવું.

૨. પડી જવું.

ધમ ઘોડો ને ચાપુ ચણા, (ધમ દબને ઘોડો ભારે અને તેથી જો રહે તો ચાપુ ચણા આપી ખુશ કરે તે ઉપરથી ડોઈ બહાલું વાંકું ચાલતું હોય ત્યારે તેને સીધું કરવાના ઉદ્દેશમાં પણ મનકમાં બોલાય છે. માર; ચાદમું રતન.

“ધમ ઘોડો ને ચાપુ ચણા આપ્યા સિવાય એ પાંચરો થવાનો નથી તો.”

ધમ પાંચશેરી લેવી, (પાંચશેરીથી ધમધમ કૂટવું તે ઉપરથી) ધમધમાવી નાખવું; સખત ઠોક દેવા.

૨. લોકોની નિંદા કરી કે કજીઆ વહોરી માથું કૂટ્યાં કરવું.

“હું જરા આડો અવળો ચરકું તો મારી માધમપાંચશેરી લઈ બેસે એવી છે.”

ધમલો કૂટવો, ધમપાંચશેરી લેવી જુઓ.

ધખી જવું, ચોરવું; લૂટવું.

ધર્મનો કાંટો, જ્યારે ઓછો વત્તા વજનના સંબંધમાં બે જણ વચ્ચે વાંધો પડે-તકરાર થાય ત્યારે ચોક્કસ વજન ઠરાવવા કોઈ અમુક જગોએ જ્યાં કાંટો રાખેલો હોય ત્યાં જઈ તોળાવે છે. તે તોળાવનાર પાસેથી જે પૈસા લેવામાં આવે છે તે ધર્માદા કામમાં વપરાય છે. એવો જ કાંટો તે ધર્મનો કાંટો કહેવાય છે.

ધર્મશાળાનો ઉમરો, વેશ્યા કે સાધારણ સાર્વજનિક મકાન.

ધરદહાડેથી, પ્રથમથી; મૂળથી; શરૂઆતથી; પહેલે ધરથી.

“ધર દહાડેથી મેં તને કહ્યું જ હતું તો; પછી પસ્તાઈ તે હું શું કહું ?”

“બહાલાજીરે ધર દહાડાથી જાણ્યું નહિ, તે થયો અતિશે અનર્થ, બહાલાજીરે હાવાં”
દયારામ.

ધરતીપર પગેય ન મૂકે, જે માણસ ગર્વિષ્ટ-પણામાં હાંચો ને હાંચો રહે છે, તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“મૂળ તો મિનજી છે ને જો પાંચ પચીસ રૂપિયાની નોકરી મળે તો ધરતીપર પગેય ન મૂકે.”

“ધરતીપર જો પગ મૂકેતો, મૂળ નીચી થઈ જાય, એવું સમજે છે ગર્વિષ્ટ, પોતાના મનમાં; બે આંગળા છે સ્વર્ગ બાકી ત્યાં ધરતીનું શું કેવું, આભ ફાટ્યો ત્યાં કેવી રીતે, જમને થોંગડું દેવું”

પ્રાચીન કવિતા.

“પગ ધરતીપર નવ ધરતા, પાપ બાંધ તારે; વળિ આંબળિઆં છે, જીવરા જીવું છે. જાણજે”

ખો. ચિ.

“લાખ વગર લેખાં નવ કરે, ધરતી ઉપર પગ નવ ધરે; ધામ વિષે પણ ન મળે ધૂળ, એતો ફૂલાભાઈની ફૂલ.”

કાવ્યકૌશલ.

ધરતીનો છોડો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું, એવા અર્થમાં વપરાય છે.

જ્યારે કોઈ માણસ છેલ્લે પાટલે જઈ બેસે અથવા હદ ઉપરાંત ન બોલવા જવું બોલે ત્યારે કહેશે કે ભાઈ, હવે ધરતીનો છોડો આવી રહ્યો, બહુ થયું, બસકારો. હવે બહુ કહેવામાં માલ નથી.

ધરતીમાં પેસી જવું, અદૃશ્ય થવું; દેખાતું બંધ થવું.

“તેને એટલી તો શરમ લાગી કે જો તે વખતે ધરતી માર્ગે આપે તો તે માંહે પેસી જાય.”

કરણધેસો.

જ્યારે કોઈએ કંઈ હીણું કંઈ કંઈ હોય અને તે વિષે તેના મનમાં ઉગ્ર લાગણી થઈ આવે ત્યારે તે કહેશે કે ધરતી માતા માર્ગે આપે તો માંહે સમાઈ જાઉં. (શર-

મને લાધે લોકોને પોતાનું મોહું નહિ બતાવવાની ધૃત્યથી.)

ધરમડાંડીઓ, જેટલી દોરી હોય તેટલી તમામ દોરી મૂકી દધને માત્ર એક રહેલ જોવાને જ માટે જે દોરીનો આખરે છેડો મૂકી દેવામાં આવે છે તેવી દોરીવાળો જોયો આસ્માન પર ડાલતો ડાલતો જતો જે કનકવો તે.

૨. ધર્મને બહાને પાપ કરનારો.

ધરમ ધકકો, ફેકટ ફેરો; વગર કાયદાનો નકામો ફેરો. ફેરાનું ફળ ન મળે ત્યારે એ-શબ્દ વપરાય છે. (ધર્માદાના કામમાં ખા-ધા હોય તેવો ધક્કો)

ધરમ ફરી વળવો, સારી ચાલ ચાલવાથી પરમેશ્વરે બદલો વાળવો.

ધરમરાખનો ગોળ, ધર્માદામાં વહેંચાયેલો મફતનો ગોળ તે ઉપરથી વગર ચત્તે મળેલો કાયદો.

“ ધરમરાખનો ગોળ કોને ન મીઠો ન લાગે ? ”

૨. ધર્મરાખ જેવા કુડકપટ વિનાના મા-ણસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

ધરમસંકટ, (ધર્મના કામમાં જે સંકટ આવી પડે તે) ઉપાધિ પરત્વે આવી પડેલું મોટું સંકટ. અહમ સંકટ પણ કહેવાય છે.

ધરાબોળ જવું, રેલછેલ થવી; સમુદ્રે મર્યાદા મૂકવી; પ્રલય થવો; બધું નાશ પામવું; પૃ-થ્વી રસાતાળ જવી; ગળજ થવો.

૨. નસંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; વંશ કુટી જવો. (ધરના સંબંધમાં-લાક્ષણિક)
ધરામાં નાખવું, તુકસાનના મોટા ખાડામાં નાખવું; ખાડામાં નાખ્યું હોય એવી કુર્દ-શાએ પહોંચાડવું.

ધરામાં પડવું, (ધરો-મોટા ખાડો) ધરામાં પડ્યો હોય તેમ દેખાતું બંધ થવું અથવા કુર્દશાને પામવું. આ પ્રયોગ વિશેષે આત્મા-

ર્થમાંજ વપરાય છે અને કોઈના વિષે એ-દરકારીમાં જવાબ આપતાં બોલાય છે.

“ ન આવે તો પડ ધરામાં જઈને. ”

ધરી ઝીલવી, કોઈનું ગાડું-કામ ચાલે એવી રીતે આશ્રય આપવો; આધારભૂત થવું. ‘ અમારે કોઈ ધરી ઝીલનાર નથી. (ધરી ઝીલનાર બળદ હોય તોજ ગાડું ચાલે છે તે ઉપરથી.)

ધરો કરવી, મુએલા માણસની પાછળ આ-વણ કે ભાદરવા માસમાં જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે.

ધરું રહું, પડી રહું; મૂકી દીધું; રહેવા દીધું.

૨. દીસતું રહું.

“ ધરું રહું નહિ થાય તો હું કેમ કરું ? ”

“ ધનુના સુખમાં ધર્યાં રહ્યાં તણખલાં, હારે નાગ ડોલે નવે કુળ દહાડી;

અથાહ નાદ આ તે કેવો રે,

હારે વોલીડે વાંસળી વગાડી.

ખો. ચિ.

ધવત વળવી, ધવ-પ્રુષ્ટિ-ક્રાંતિ-તેજ આવવું; સ્થિતિ સુધરવી. (તનની કે ધનની.)

‘ એને તાવ આવી ગયા પછી ધવત વળતી નથી. ”

ધાડ મારવી, ધાડ મારવા જેવું પરાક્રમ ક-રવું; ધાડ મારી નામના કરવી; એકાદું મોટું કામ કરવું.

“ એમાં શી તેં મોટી ધાડ મારી તે આટલું તાન ચઢે છે. ”

“ શું તમારું કશું ચાલ્યુંજ નહિ ! પો-તાની દિશીને પણ તમે ઘેર લાવી શક્યા નહિ ત્યારે તમે શી ધાડ મારી ? ”

મણીમોહન.

ધાણીદાળિયા થવા, (ચૂડાના) તતડીને ચૂ-ડાપરથી છોડાં ઉખડવાં, (ધાણી-દાળ તતડે છે ત્યારે તેનાપરથી છોડાં ઉખડી જાય છે તે ઉપરથી.)

ધાણીદાળિયા જુદા થવા, યોગ્ય સંબંધ તૂટવો; પ્રીતિ તૂટવી; અણુખતાવ થવો. (ધાણી અને ચણાની દાળનો જે સંબંધ તે તૂટવો તે ઉપરથી.)

ધાણી પુટવી, ધાણી શેકાય છે ત્યારે જેમ એક પછી એક એમ ફટફટ અવાજ થઈ ફૂટે છે તેવીજ રીતે કોઈ માણસના મોંમાંથી એક પછી એક પટપટ અસરકારક શબ્દો બહાર નીકળતા હોય ત્યારે કહેશે કે તેની ખોલવાની છટા કેવી સરસ છે? એક પછી એક શબ્દ એના મોંમાંથી નીકળે છે તે જાણે ધાણી પુટી.

ધાણી શેકવી, જીલમ કરવો, સંતાપવું; થકવું. ધાપ મારવી, આડો અવળો હાથ મારવો; અયોગ્ય રીતે સારી પેઠે કમાવું.

“મનેતો લાગે છે કે પોતાનો હાથ ભીડમાં છે તેથી ધાપ મારી હશે.”

બે બહેનો.

ધારપર આવવું, સખત અમલ કે વ્યવસ્થા તળે આવવું; ધણી જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. પાંચરું થવું; સુધરવું; ઠેકાણે આવવું.

ધારપર રહેવું, ધણી જ સંભાળથી રહેવું; જીવ જોખમાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું. (તરવારની ધાર પર રહેવું ધણું જોખમ ભરેલું છે અને એવી વેળાએ ધણી સંભાળ અને ખખડ-દારી રાખવી પડે છે તે ઉપરથી.)

ધારાવાડી દેવી, (પાણીની) જમવાનું શરૂ કરતાં અંગાઉ બ્રાહ્મણોમાં આચમન કરવાનો અને ભાણાની આસપાસ પાણીનું કુંડાળું કરી તે ઉપર પાંચ કાળીઆ છોટે મૂકવાનો રિવાજ છે તેને ધારાવાડી દેવી કહે છે. એ રિવાજ શાસ્ત્રવિધિએ કરવાનો છે.

૨. (ફધની) નવા ધરનું વાસ્તુપૂજન થતું હોય ત્યારે બ્રાહ્મણો તે ધરની આસ-

પાસ સુતર વીંટી તે ઉપર દૂધની ધારા કરે છે તેને પણ ધારાવાડી કહે છે; અથવા માતા, બળિયાકાકા વગેરેની આસપાસ જે દૂધનું કુંડાળું કરે છે તેને પણ કહે છે.

૩. (ધીની) ગણેશ બેસાડે છે ત્યારે ગોત્રજ દેવા આગળ આવા U આકારમાં સુતર ચોંટાડી વચ્ચે ધીના રેલા ઉતારે છે તેને પણ ધારાવાડી દેવી કહે છે.

ધાર્યું તીર વાગવું, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; નશીબ અનુકૂળ હોવું.

ધાર્યો પાસો પડવો, નશીબ અનુકૂળ હોવું; ધારણા સફળ થવી.

“કારભારીનો છેલ્લો પાસો ધાર્યો ન પડ્યો તે નિરાશ થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ધીગતી સગડી, અતિશય ચિંતા; કાળજીની બળતરા. ધીગતી સગડી છાતીએ બાંધી છે એટલે સગડી જેમ ધીક્યાં કરે છે તેમ છાતી પણ ચિંતાથી બળ્યાં કરે છે.

ધૂણી ધાલીને બેસવું, ધણા જ આગ્રહથી માગવા બેસવું; એક નિશ્ચય કરી-લાંબી પથારી કરી માગવા બેસવું. (સાધુ લોકો ધૂણી ધાલી ધણી મુદત સુધી રહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ધૂણીપાણીનો સોખતી, પૂર્વના ધણા જ ધાડો સોખતી.

(એમ કહેવાય છે કે પૂર્વ જન્મે એક ગુરૂ હતો અને ખીજો શિષ્ય હતો. એ તેને માટે ધૂણી સળગાવતો અને પાણી લાવી આપતો; એ જ બંને જણનો આ જન્મે પણ સંબંધ થયો છે એમ આ પ્રયોગનું સંચય છે. જ્યારે કોઈને માણસો ધણી જ ધાડી મિત્રતાનો સંબંધ ધરાવતા હોય ત્યારે તેમને વિશે બોલતાં વપરાય છે.)

ધૂણીસરકાર, સંજીત; ધણી જ ધાડી મિત્રતા અથવા પૂર્વના ધણો જ ધાડો સંબંધ ધૂત બે કરવું; તિરસ્કાર કરવો; માનભંગ કરવું;

તિરસ્કારની નજરે જોવું; હાડછેડ કરવી.
ધૂતારપાટણ, જુઓ ઠગપાટણ.

“ આ ગામ ધૂતારપાટણ લાગે છે. આ
સોનીને ઝાળખતો નથી તેમ જ સાંકળી
કરવાનું કહ્યું નથી તેમ છતાં તે સાંકળી
આપી ચાલ્યો ગયો.”

પાંચાલીપ્રસન્નાખ્યાન.

ધૂમાડાના ગોટા, વૃથા-મિથ્યા એવું જ
કાંઈ તે. મિથ્યા એવો જ આ દેહ તેને
વિષે બોલતાં પણ વપરાય છે.

“ ગજઆણી મુમતી ને દોરીઓ પહેરો,
ઝીણા ઓઢાને શાલજોડા,
ટકા તે ગજની ખાધીરે પહેરો,
અતે ધૂમાડાના ગોટા—વિચારી જૂઓ
ન જાણુશો જ અમે મોટા.”

કવિ બાપુ.

ધૂમાડામાં મળી જવું, (ધૂમાડામાં મળી ગયે-
લું કશું હાય ન આવે તે ઉપરથી,) વ્યર્થ
જવું; નિષ્પ્રયોગી થવું.

“ મારા કરેલા સધળા પ્રયત્ન ધૂમાડામાં
મળી ગયા. ”

ધૂમાડીના બાચકા-મૂઠી, ધૂમાડીમાં બાચકા
ભરવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ; ફળ વગરની મ-
હેનત; મિથ્યા યત્ન; ફાંફાં.

૨. અતે સત્ય નહિ તે; જૂઠું. (અધ્યા-
ત્મ પ્રકરણમાં.)

“ ધૂમાડાની મૂઠી જેવી ઠાલી કમ,
ગાંધર્વ કેવી નગરી તો ખાલી ખમ;
એમ સકળ જગત કેરું જૂઠું સુખ,
અરેરે આ તો દીસે છે દુઃખ દુઃખ. ”

રૂપિરાજ.

“ જેવો ધૂમાડાના બાચકા,
તેવા સકળ સંસાર. ”

પ્રેમાનંદ.

ધૂમાડો કાઢી નાખવો, ધૂમાડો કાઢી ના-
ખવાના ત્રણ ઉપાય છે. એક તો દાઝવાની

બીક ન રાખતાં લાકડાને ઉંચકી ફેંકી દેવું;
બીજું ફૂંકી ફૂંકીને બળતું કરવું ને ત્રીજું-
પાણી રેડવું, તે ઉપરથી તેના અતુકમે અ-
ર્થ કરવા જઈએ તો ખરાબ કરવું; ઉંચકી-
ને ફેંક્યું હોય એવી દશાએ પહોંચાડવું;
અથવા બીજી રીતે પાછળ-ખતે પડી સ-
તાવ્યાં કરવું કે એમ નહિ તો ત્રીજું કા-
ઈ પણ ઉપાયે-ટોક દઈ શાંત કરવું એમ
ચાય તે ઉપરથી આ પ્રયોગ ટોક દેવા,
ધમકાવવું, અથવા ધમકાવી નરમ પાડવું,
એવા સાધારણ અર્થમાં વપરાય છે.

ધુંધવાતાપણું જતું રહે એની તજવીજ
કરવી; માર મારવો અથવા માર મારી
હલકું કરવું.

ધૂળ ઉડવી, ઉજડ પડવું, “જે જગાએ પ્રથ-
મ રાગની હવેલી હતી તે જગાએ હાલ
ધૂળ ઉડે છે. ”

ધૂળ ઉડી જવી, “ધોલ મારી તો ધૂળ
ઉડી ગઈ એમ માનવું” એટલે સધળું અપ-
માન સહન કરવું.

૨. ખરાબખરાત થવું.

ક મિટ્ટોમાં મિટ્ટી મળી જવી.

ધૂળ કર્યું, કાંઈજ ન કર્યું હોય ત્યારે એમ
બોલાય છે.

૨. ધૂળ જેવું નકામું કર્યું.

ધૂળ કાઢી-ખખેરી—ઝાટકી નાખવી, ખૂ-
બ ધમકાવવું; ગભરાવવું, પત્તર રગડી ના-
ખવી.

“ તેને પાછો તો આવવા દો- જો તમે
કશું નહિ કહેશો તો હું તેની ધૂળ કાંઠમાં
વિના કદીજ રહેવાની નથી.

+ x x x x +

જુલોદીનો મિનજ છેકજ જતો રહ્યો, મ-
શરે ધાત્રીને બોલવા ન દીધી અને ધૂળ
ઝાટકી. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

૩. (માયાની) માથેથી નેખમ ઉતારી નાખવું.

૪. (પગની) જવા આવવાનો કે સામેલ થવાનો સંબંધ કાઢી નાખવો.

ધૂળ ખાવી, એમ મનાય છે કે જેવું ધાન્ય ખાય તેવો અક્કલ આવે; તે ઉપરથી ધૂળ ખાવાથી ધૂળ જેવી અક્કલ-હોશિયારી આવવી-થવી.

“તમે એમ જશો એટલે હું જમપુર ભણી જઈશ. તમે તો અન્ન ખાઓ છો અને અમે તો ધૂળ ખાતાં હોઈશું નહિ વાર? પણ હું ત્યાં સુધી તો તમારી સાથેજ આવું છું. પણ મારે જેમ કરવું હશે તેમ કરીશ.”

૨. અઘટતું બોલવું કે અઘટતું આચરણ કરવું.

અમસ્તો શું કરવા ધૂળ ખાય છે.

૩ પરતાવું. ‘ધૂળ ખાવા એમ ક્યું હતું ત્યારે?’

ધૂળ ધાલવી, ખરાબ કરવું; ઝાંખ લગાડવી; વણસાડવું.

“કુળમાં ધૂળ ધાલી ત્યાં શું ? ક્ષત્રીપણ પરવારી ગયું.”

પ્રતાપ નાટક.

ધૂળ ચાટતું કરવું, હંદે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું; મરણતોલ કરી નાખવું.

“એ ઘણો બળિયો છે. એણે તો અનેક વાઘોને ધૂળ ચાટતા કીધા છે.”

દિક્ષીપર હલ્લો.

ધૂળ જવું, વ્યર્થ જવું; ખગડવું.

“કરી કારવી મહેનત બધી ધૂળ ગઈ.”

ધૂળધમાસાની, નજીવી—માલ વિનાની. (વાતો) ધૂળ ગળતી વાત, ધૂળ ધમાસો એમ પણ વપરાય છે. ‘ધૂળધમાસાની વાતમાં તકરાર કરી એસે છે.’

ધૂળધાણી વા-રાખધાણી, છેક નકામું-ખરબાદ—ખરાબખરાબ થયું હોય તે.

“ ધાત કરી જણે વિશ્વાસઘાતકી ને, કરે ધૂળધાણી રોક કરે કાજ; એ તો જમના ધરાક, સંતો જાણજેરે.”

ઓ. ચિ.

ધૂળધાણી કરવું ધૂળ મેળવવું; તુકસાન કરવું; જન કરવું; ખરાબ કરવું.

“ ધારણા ધૂળધાણી કરી નાખી, ધરણીપતે ધરી ધીર; વેગે વળવા વિચાર કરતો, ધર ભણિ ગુણ ગંભીર.”

માંધાતાખ્યાન.

ધૂળધાણી થવું—થઈ જવું, ખગડી જવું. ખરાબ થવું; પાપમાલ થવું; નકામું થઈ જવું.

“ અક્કરમીને અમૃત લાધ્યું, પીતાં આળેસ આણીરે; ઢળી ગયું રૂવે દુશકે, કામ થયું ધૂળધાણીરે.”

દયારામ.

ધૂળ નાખવી, (નામપર) ખબરું એતું નામ-મોહું, એમ ધિક્કારમાં બોલાય છે. ધૂળનાખી એટલે ખબરું; હશે; દીસતું રહ્યું.

“ દળવું, ખાંડવું આદિ સર્વ કામ મુંદ-રની કને કરાવે-કરાવે તો ધૂળ નાખી, પણ કયા પછી જશ ને દેકાણે જીતીઓ આપે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. (પાટીપર) ભણતાં આવડવું. ‘ પાટીપર ધૂળ નાખી છે? ’ એટલે ભણ્યો છે? હાલની પેઠે જ્યારે રહેટો વપરાતી નહોતી ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભણતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

૩. (ભાણમાં) ખાણું ખરાબ કરવું.

૪. (ધોળામાં) ઘડપણને લાંછન લગાડવું. ઘડપણ સુધી જાળવેલી કીર્તિ ઝાંખી કરવી.

“રડ્યા પુરયો યુદ્ધાપણે શિદ ધોળામાં
ધૂળ નાખતા હશે?”

મણિ અને મોહન.
ધૂળને પાડે, નજીવી. કિમતે; ધૂળ જેવા
મૂલે. ધૂળની કિમત પણ વપરાય છે.

‘તેનો ધણો વખત ધૂળની કિમતે જા-
ય છે.’

“જેતેનો છૂટકા કરવાનો ઉપાય લઈ શક-
તા નથી તો લેણુદાર તેમને હાં જમિ લઈ
જાય છે, અને મોલ ઉપર ઠાંચ લાવીને ધૂ-
ળને પાડે લીલામ કરાવી દેણુદારની ખ-
રાબી કરી મૂકે છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધૂળને પેટે થાલવું; મહેણાં-ડામ દધ ધમ-
કાવી હલકું પાડવું; શરમોદુ કરવું-ઉડતા
વી નાખવું; ઉતારી પાડવું; પત્તર રગડી
નાખવી.

ધૂળપટ્ટી કરવી, ધમકાવવું; ખેઆખર ક-
રવી; ધૂળ કાઢી નાખવી.

ધૂળ ખડવી, (જનમારામાં, ધોળામાં) ઝાંખ-
વળવી (ધિકારમાં બોલાય છે.)

“એ બોલવામાં ધૂળ પડી સમજવું. એ
ના કરતાં ન બોલે તો સાફ.”

સાસુવહુની લઢાઇ.

ધૂળ પર દેફાં, ઉપર ઉપરની ટાપટીપ-માં-
હું કાંઈ નહિ; નામોશી.

ધૂળ ફકાવવી, દરકાર નહિ રાખવી; પત ન
કરવું; બેહાલ કરવું; ટેક ઝોછો કરવો.

૨. પાછળથી પસ્તાય એમ કરવું.

૩. બેહાલ કરવું; ધૂળ ફાકતું કરવું;
ખરાખખસ્ત કરવું.

“કેટલીક સ્ત્રીઓની પાછળ પડી તેને
ફસાવી તેના ઘરમાંથી કઢાવી, વેશ્યા બના-
વી આખરે ધૂળ ફાકતી અને મિલ્લા મા-
ગતી કરી દીધી હશે.”

મણિ અને મોહન.

“આંકે ખંરકમદાર, ચાર તોરકામદાંવા-
ળા અને ખીજા છ આઠ હાંથીઆરવાળા
હતા, તોપણ તે બધાને ધૂળ ફકાવી હરા-
મખોરો માલે તફાવી ગયા.”

પ્રતાપનાટક.

ધૂળ ફાકતું જવું, નિરાશ થઈ-પસ્તાવો પો-
તી પાછું જવું.

ધૂળ ફાકતું-થઈ જવું, ખરાખખસ્ત કરવું;
બેહાલ, કરવું; ખોધાનાં સોંસાં પડે એવી
દશાએ પહોંચવું.

“તે બિચારો વેપારી હવે ધૂળ ફાકતો
થઈ ગયો.”

ધૂળ ફાકવી, ટેક ખાવો કે જતો રહેવો;
ધૂળ ફાકીને પસ્તાવો દેખડાવવો.

“કે” બહાલા ક્યાં જાઉં, ધૂળ ફાકું હું
ચિરામ ક્યાં પાઉં.”

નર્મ કવિતા.

ધૂળ ફાકેછે (બધા,) મતલબ કે એ બધાની
કાંઈ દરકાર રાખે છે? એ શું કરવાનાં છે?

૨. વલખાં મારે છે. ‘જેમ છો-
કરાં થવા સાફ તે બિચારો ધૂળ
ફાકે છે.’

ધૂળ લેણું કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું; મારી
તોડી હેડે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું.

“અમે અમારા ઘોડા એની પાછળ
મારી મૂક્યા પણ અમરનો ઘોડો તેણે મો-
ટા હરણને ધૂળ ભેગો કરેલો તે તે હાંમેજ
અટક્યો.”

પ્રતાપનાટક.

“જાણતી નથી કે મિજબાન જશે તો
ધૂળ ભેગી કરી નાખીશ”

ભામિનીભૂપણ.

ધૂળ મળવું, વ્યથિ જવું; ઉપયોગમાં ન આ-
વવું; ફના થવું; ખગડવું; ખરાખ થઈ જવું;

“આ ડહાપણું તારે મળ્યું ધૂળમાં,
ચૂલે પડી અતુરાર્થ: તું એવા સ્મરણમાં ન

સમજ્યો, અત્ર ખગાડયું. ખાઈ રે ”—
ચેત. ચેત.

દયારામ.

“ દિકરા સત્યાનાશ ગયું ! તેં સુલતા-
નના વચનપર ભરોસો રાખ્યો છે. પણ
હવે અધું ધૂળ મળી ગયું ? ”

અરેખિયનનાઈડસ.

“ વાત તો ખરી છે જે યુધિષ્ઠિરનું ધૂળ
મળી ગયું છે તે લાંથી તેના આશ્રિતો ર-
ખડતા થયા છે. ”

દ્રૌપદીદર્શન.

ધૂળ મેળવવું; તુકસાન કરવું; ખરાબ કરવું.
કના કરવું; વ્યર્થ કરવું.

“ પોલીકિસનીજના ગયા પછી તે
ખોલી કે એણે આપણું ધાર્યું ધૂળ મેળવ્યું. ”

રો. કથાસમાજ

ધૂળ વાળવી-ફેરવવી (ઉપર), વ્યર્થ કરવું;
પાણી ફેરવવું; ખરબાદ કરવું; ફેકટ જાય
એમ કરવું.

“ એ મહાત્મા મારો ગુરુ છે, બંધુ છે,
ઈષ્ટ મિત્ર છે અને મારો પ્રાણુદાતા છે;
પણ મેં પાપીએ તે અધા ઉપર ધૂળ વા-
ળી છે. ”

અક્ષરાક્ષર.

ધૂળથી ભુંડું કરવું; છેક હલકું કરી નાખ-
વું; છેકજ માનભંગ કરવું; ખુબ ધમકા-
વવું.

ધૂળમાં જવું; વ્યર્થ જવું; ખગડવું. ધૂળ
જવું પણ ખોલાય છે.

“ હવે ઘેર જઈએ તે તો ખોટું;
આટલી બધી તાલમેલ લગાવી તે તો
ધૂળ જાય ! ”

સુરસ્વતીચંદ્ર

ધૂળમાં મળી જવું; ખરાબખરત થવું; પા-
યમાલ થવું; છેક નષ્ટ થવું; નાશ પામવું.

૨. મરી જવું.

ધૂળમાંથી સોનું મળવું; અણચિંતવ્યો

લાલ થવો; ધૂળ જેવી નજીવી ખાખતમાં-
થી પણ મોટો લાલ થવો.

ધોઈ નાખવું; ફટવું; માર મારવો; મારી
મારીને અશક્ત કરવું.

૨. પાણી ફેરવવું; વ્યર્થ જાય એમ ક-
રવું; વહું જાય એમ કરવું.

૩. (વૃત્તિને) મનમાંથી હાંકી કાઢવી;
નિરાશાને ધોઈ નાખવી.

૪. ઠોક દઈ-નિંદા કરી માન ઘટાડવું.

“ હાય હાય ! તમારા માંહેલા એકનું
મૃત્યુ પણ થયું હશે તો તમને સમજાને છે-
ગયાની ખુશીને ધોઈ નાખવાને બસ છે ”

અરેખિયનનાઈડસ.

ધોઈ પીવું; ધોઈ પીવાના કામમાં પણ ન
આવે તેવું નકામું રાખી મૂકવું. ‘ ધોઈ પીજે
ન આપે તો. ’

૨. ન લેખવવું; ન ગણકારવું; હિસાબ-
માં ન લેવું; અખાડા કરવા; સાંભ-
જેવું બેદરકારીથી બીજે દાને કાઢી ના-
ખવું. (લાક્ષણિક)

ધોઈ વાળવું; ઘમસડમસ કરી માંહેમાંહે
માંડી વાળવું; ભૂરી વાળવું; વેરી મારવું;
પનાવવું (રહેમ નજરથી); બાજુ કાંઈ
ચયુંજ નથી એમ દરજીનર કરી ઉડાવી દેવું.
ઘોતીઆં ઢીલાં થઈ જવાં, બહેબાકળું
થઈ જવું; ગભરાટથી નખળું પડી જવું;
ડરથી હચમચી જવું; કાળજી ધડકવું.

ઘોતીઆં લેવાઈ જવાં-છૂટી જવાં, ગભરાઈ
જવું; ભયથી શીયાંવીયાં થઈ જવું; ભય-
ભીત થવું.

“ તેનાં ઘોતીયાં લેવાયાં ભાઈરે હવે કયાં
નાસી ભરાશે ભાઈરે-તેને

નર્મકવિતા.

“ આક્ષણભાઈનાં ઘોતીયાં છૂટી ગયાં.
કુંહાડા બુહાડા પાસે હતા તે ન્યાં ત્યાં ફેંકી
દીધાં તે પોક મૂક્યા મંઝાં. ”

સાસુવહની લઢાઈ.

“ દુસ્મનના હુમલાથી તેમનાં ધોતીઆં છૂટી જાય ને પાધરા નાસે.”

વનરાજ આપડો.

ધો ધોવા, ધોખી ધુએ છે ત્યારે લૂગડા ઉપર લાકડાના પાયાથી ઠોક દે છે તે ઉપરથી) ઠોક દઈ હલકું પાડવું; ખૂબ ધમકાવવું.

૨. માર મારવો.

ધોમ ધખવો, અતિશય ગુસ્સે થવું. (પ્રાચીન કવિતામાં).

“ દિલથી કોખો દિલ્લીનો પાદશાહ, ધોમ ધખિયો અપારરે.”

ભોજોભક્ત.

ધોયલો કાઢવો, (અડદના લાડવાને ધોયલો કહે છે તે ઉપરથી) અડદલો કાઢવો, સખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવીને થકવી દેવું.

૩. ખૂબ ધમકાવવું; ઠોક દેવા.

ધોયલો પાક આપવો, સખત માર મારવો. (વાંકામાં)

ધોયલો મૂળો, (મૂળો સ્વચ્છ, ધોળો અને સરસ દેખાતો પણ ખાતાં-અનુભવતાં તે પોલો અને તીખો હોય છે તે ઉપરથી)

ઉપર ઉપરથી ભપકો બતાવનાર; ખાલી આડંબર કરનાર; ઈંદ્રિયાયણું; ખિરસા ખાલી પણ ભરમ ભારી, એવી જેની પ્રકૃતિ છે તે. બહારથી સાફ દેખાડી અંદરથી ભપકો રાખનાર; માલમતા ન હોય એવો. ચૈસે ટકે ખાલી હોવા છતાં ઈશકી લાલ થઈને ફરે તે. ‘ હોયલો કુવો ને ધોયલો મૂળો એ કહેવત છે.’

૨. સગાંવહોલાં વિનાનો એકલો; ડાંડ.

“ ભલાં હોય છે તે બધાને ભલાં દેએ છે. અશીયુનું કુલ ઉપરથી લાલચોળ હોય છે. પણ ભીતરમાં ઝેર હોય છે. તેમ કેટલાક ગંગધ્યાની ઉપરથી ધોયલા મૂળા જેવા

પણ અંદરથી ઘણા પાપી હોય છે.”

નળદમયંતી નાટક.

ધોયલું મોતી, સુંદર ખીલતા ચહેરાનું માણસ. ધોવાઈ જવું, અર્થ જવું; ધર્યાઈ જવું; નિર્થક જવું; અર્થ રહિત થવું; ઉપર પાણી ફરવું.

“ મુઝો, આ છેલો-પેલાના ખોળામાં જ નઈને બેસે છે. આનું વચન એકવાર તેના મુખમાંથી નીકળી ગયું તે ડાશીને કાને પડ્યું અને ગુમાન મોંની મીઠશ રાખતી તે પણ ધોવાઈ ગઈ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. (શરીર) નમળું પડી જવું, તવાઈ જવું; તીચોવાઈ જવું; લોહીનું પાણી થઈ જવું.

૩. (મહેનત) ઉપર પાણી ફરી વળવું; અર્થ જવું.

“ બાળકો બેહાલ થાયે,
દેશ દૂખી જાયે;
ધર્મ ધોવાઈ ગયો,
એ તે કયમ સંખાયે ”

બાળલગ્નગ્રંથીસી.

ધોળકું કરીને આવવું, નકામો-ફોટ ફેરો ખાઈને આવવું; કાંઈ કામ કર્યા વિના પાછું આવવું. ‘ એ તો ભટનું ધોળકું કરી આવ્યો.’ (સંદેશો લીધા સિવાય ભટ ધોળકે ગયો હતો તે ઉપરથી.)

ધોળકું ધોળવું, અજવાળું કરવું; ફાયદો કરવો-કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાકામાં વપરાય છે.

“ નાગરિકા-તમે શું ધોળકું ધોળા આ-વ્યા તે; જુઓ હું તો આ પ્રમાણે સહુ સિદ્ધ કરી આવી. હવે જા અને દેવનું મન મનાવ.”

સલભામાખ્યાન.

ધોળાપર કાળું કરવું, લખવું. (ધોળા કાગળપર કાળી શાહીથી)

“ ધોળાપર કાળું કરતાં આવડે છે કે નહિ? ”

“ હું તમને કદી નવ સંભારતો,
લાવતો ધાસ મહિષો ચારતો;
નવ જાણતો ધોળા પર કાળો,
ભાભીએ મને કીધો ગોવાળો. ”

મામેરું.

“ જે લોકને ધોળાપર કાળું કરતાં આવડતું નથી અને ધોળાપર કાળું કર્યાનું સમજાતું (સખેલું) કે વંચાતું નથી તે, પછી ગમે તે બીજા વ્યવસાયમાં નિપૂણ હોય તો પણ તેને અજ્ઞાની કહેવાનો ચાલ પડી ગયો છે. ”

સં-મા.

ધોળી આવવું, કામ પાર પાડવું; કાયદો કરી આપવો.

૨ કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ચારે વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.

ધોળયું ને ઉઘડયું, (વાંકામાં) કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ચારે એ વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ધોળો દહાડે, જધા લોક દેખે તેવા દિવસના પ્રદારમાં. ‘ ધોળો દહાડે ધાડ પડી. ’ ધ્રુવનો તારો, અચળ એવું જે કાંઈ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ છોકરી જુદી પડી જાય તો રોડાણીથી રહેવાયજ કેમ ? તે તો હેડાનો હાર અને દુઃખમાં ધ્રુવનો તારો હતો. ”

ન

ન કરે નારાયણ, કહું છું તે પ્રમાણે ઈશ્વર ન કરે પણ વખત છે. આ ઉપરાક્ય ભવિષ્યમાં અતાવનારી માડી-અશુભ યા-અતને વિષે બોલતાં વાક્યની આગળ મુકવામાં આવે છે.

“ મહારાજ, ન કરે નારાયણને-કદી પાછો પગ પડ્યો તો પર્વતના મથાળા ઉપર રહેલા આપણા ભીયોદુશ્મનના ટોળા ઉપર તીરનો અને પથ્થરનો વરસાદ વરસાવી મૂકશે. ”

પ્રતાપનાટક.

“ ન કરે નારાયણ ને કંઈક થયું તો પછી શી વલો ? ”

“ ન કરે નારાયણ પણ કહો જોઈએ એ મરવા પડેલો છુટ્ટો ફેલા વર્ષ જીવવાનો છે. ? ”

મણિ અને મોહન.

પડે એવું દુઃખ; જેના મૂળની કે ઉત્પત્તિની સમજ ન પડે એવું.

ન ઘણીઆતો ગોધો, નિરંકુશ મસ્તાન માણસને માટે વપરાય છે; મરજી માફક મહા-લ્યા કરે તે.

નકટાની નાત, નારાયણદર્શી ટાળું.

(કોઈ ચોરે ચોરી કરવાથી ન્યાયાધીશે તેનું નાક કાપવાની સજા કરી. જે વખત પેલો ધૂર્ત ચોર નાક કપાઈ જતાં દૂદડું, નાચવું, ગાવું, વગેરે ખુશીનાં ચિન્હો અતાવવા લાગ્યો તે વખતે તેથી આશ્ચર્ય પામતા લોકોએ તેને તેમ કરવાનું કારણ પૂછતાં ચોર કહેવા લાગ્યો કે નાકની અડચણ જવાથી હું તો સાક્ષાત્ નારાયણને દેખું છું, તેમ તમે પણ કરો તો નારાયણનાં દર્શન થાય. આ ઉપરથી કોઈ અક્લ વિનાના આદમીએ નાક કપાવી ચોરે તેને કાનમાં કહ્યું કે ચૂપ કર, નહિ તો મારી તારી બંનેની

ન ઘણીઆતું દુઃખ, જેનું મૂળ ન માલમ

મશ્કરી થશે. સારે તે માણસ પણ સમ-
જ્યો કે હવે નાક આવશે નહિ માટે મારે
પણ કહેવું કે નારાયણનાં દર્શન થાય છે.
એ ઉપરથી બીજાં માણસો પણ ભળવા
લાગ્યાં. અને તે નારાયણદર્શી ટોળું અ-
થવા નકટીની નાત એવા નામથી ઓળ-
ખાવા લાગ્યું. આ ટોળીએ અસંખ્ય માણ-
સોને નકટાં કર્યા તે ઉપરથી.) જોટું જોટું
સમજવી પોતાના જેવા બીજાને કરવાનો
પ્રયત્ન કરતાં મંડળ.

નકટીનું નાક કાપે એવું, બુટું; ધાર વિનાનું
(છરી-ચપ્પુ.) (નકટીને નાક હોય નહિ
અને ચપ્પુ કે છરી તે કાપે નહિ તે ઉ-
પરથી.)

નક્કી થઈ જવું; મરી જવું; મરણ પામવું;
હાર થઈ જવું; દેકાણે થવું.

“ એ ગરબડામાં એક ઝટકો લાગ્યાથી
દેવળદેવી તો નક્કી થઈ જત. ”

કરણધેસો.

નકો દામવો, ઢોર નાસી ન જાય માટે તેને
મોઢે મોહોરી ઘાલી તેનો છેડો આગલે પ-
ગે બાંધવો.

નકોરડો ખેંચવો, દરાળ કર્યા સિવાય કો-
રોમોરો અપવાસ કરવો; કાંઈ ખાધું ન
હોય તેવો ખરેખરો અપવાસ કરવો.

નખ ખુંપવો, કાચુ ખેસવો; પ્રવેશ થવો.

નખ જેટલું; ઘણું નાનું-હલકું; વિસાત વિ-
નાનું. (વરતુ, કામ, દેવું, વાંક, માણસ.)

નખ નખ ખોલવું, બહુ બાંધે સ્વરે અને
ગર્વિષ્ઠપણે ઝડપથી ખોલવું.

નખથી તે શિખા સુધી, આખે શરીરે,
પગથી તે માથા સુધી; સર્વાંગ; રૂવે રૂવે.

“ નખથી તે શિખા સુધી એને કોધ
આપ્યો. ”

“ નખથી તે શિખા સુધી નરક ભર્યું છે;
તે દેખી બેતાં દિલ્લુંરે, ગંદી દેહનો અ-
ભિમાન કુણ કરે. ”

ખો. ચિ.

નાખપર દહાડા ગણવા, અત્યંત આતુરતાથી
આશા રાખવી-વાટ જોવી. (કાંઈ બહા-
લાની.)

નાખમાં રોગ નથી, તંદુરસ્ત માણસને માટે
વપરાય છે.

નગદ ધરાક, ખમતી આસામી; ટોટો કે
તુકસાન ખમી શકે એવો. (નગદ-રોકડું
એ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે જોખખુ.)

નગદ થઇને ખેસવું, જેણે રોકડ રૂપિયા
કુખમાં લઈ ગાંઠે કર્યા હોય એવા મા-
ણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે; વળી જે
પોતાની મિલકત ન દેખાડતાં રોકડા પ્રત્યુ-
ત્તર આપતો હોય તેવા-નાદારી બતાવનાર
માણસને વિષે પણ ખોલતાં વપરાય છે.

નગદ નારાયણ, જે પૈસાદાર વિનાનો કે
મિત્ર વિનાનો કંગાલ પુરુષ હોય તેને વિષે
વાંકમાં ખોલતાં વપરાય છે.

૨. રોકડ થાપણ જેની પાસે છે તે; ધ-
નાઢય; પૈસાદાર.

નંગભારથી, અક્કલ વિનાનો.

નંદનું ગોકુળ, હૈયાં છોકરાં, ચાકર નકર, ઢોર
ઢાંખર, જ્યાં પુજક હોય એવું ઘર કે
મિલકત.

નજર ઉતારવી-નાળવી, નદારી દ્રષ્ટિ પડી
હોય તે દુઃસ્વપ્નથી મટાડવી.

નજર ઉતારી નાખવી એટલે મહે-
રબાની કમી કરવી; કૃપાદ્રષ્ટિ ઓછી
કરવી.

નજર ટૂંકી છે. બુદ્ધિ નથી દોડતી, લાંબી
પહોંચ નથી; તર્કશક્તિ નથી.

૨. ઉદાર વૃત્તિ નથી; કંબુસાઈ-કૃ-
પણતા છે.

નજર ધાલવી, ધ્યાન લગાડવું; ચિત્ત પરો-
વવું; દ્રષ્ટિ ફેરવવી.

નજર ચૂકવવી, ભૂલથાપ દેવી.

નજર ન પહોંચવી, દ્રષ્ટિમર્યાદાની બહાર
હોવું; (ઘણું બહુ; ઘણું લાંબું, અસંખ્ય,

બહોળું વર્ગે ને કાંઈ તે વિષે બોલતાં વર્ષરાય છે. જેમ આ કુવામાં તો નાખી નર્મર પાણું નથી પહોંચતી.)

૨. બુદ્ધિ ન ચાલવી; તક ન પહોંચવો.

નર્મર બંગડવી, અપ્રમાણિકપણે કોઈ કામ કરવી કોશીશ કરવી.

૨. આંખનો દુરુપયોગ કરવો.

૩. અદેખાઈથી કોઈનું સાફ જોઈ તે ચોતોને નથી એમ જાણી તેનું લઈ લેવાની દાનત થવી.

નર્મરનો ખોટો, પાપી; નફારી દહિનો.

૨. ચોર; અપ્રમાણિક.

૩. અદેખો.

નર્મરમાં ઘાલવું, કોઈને તુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું અથવા એવી તજવીજનો લાગ બોળતા રહેવું.

“ હા મહારાજ, મોટા દેવ, તમે મને નર્મરમાં તો ઘાલ્યો નથી ને ! ”

નળદમયંતી નાટક.

નથુલાઈ જાણે, હું કાંઈ જાણતો નથી એમ બેદરકારીમાં જવાગ આપતાં બોલાય છે.

નથુશાઈ હીરો, ઘણાજ ઉત્તમ-યશસ્વી માણસ, પણ બહુધા વાંકામાં મૂર્ખને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નદીનાંયનો સંજોગ, એકબીજાને મળવાનો-એકાએક પ્રાપ્ત થયેલો જે શુભ યોગ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નનામી બાંધવી, હાંડી બાંધવી (નનામી-નામ ન દેવાય એવી જે અશુભ હાંડી તે.)

“ તેની નનામી બાંધી રામ બોલો બાંધ રામ કરતા તેને રમશાનભૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યો. ”

કરેલુંધેલો.

૨. “ તારી નનામી બાંધાય ” એટલે તું મરી જાય એમ ચીડમાં વડીલ નાનાને કહે છે.

નર્મો વાસવો, નાં કહેવી-ભણવી; નકારમાં વાત કરવી.

નમતી કમ્મન; પડતી દશા.

નમ્યું અપણું, ટેક છોડવો; નરમ થવું; ખમી ખાવું; નરમાશ રાખવી; કહેણુને તાબે થવું.

“ બેમાંથી એક પણુ નમ્યું ન આવે તો લડાઈનો અંત આવે નહિ. ”

બે બેનેનો.

“ શું હું કોઈને નમ્યું આપું ? શું કોઈ માફ સમોવડીઉં થવા યોગ્ય છે. ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર

૨. ઘસાઇને નરમ પડવું; લીધું થવું; છણું થવું. (કોઈવરતુ)

“ આવા બે ચલોહા તમે મરણમાં આવે તેમ બેદરકારપણે ને નિશ વાપરો તાપણુ તેઓ અરાઠ મહિના સુધી નમ્યું આપનાર નથી. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

નમતી દોરી, રહેમનજર; મરણ સુજગ વર્તવાની જરા છૂટ આપવી તે.

“ એની મા મરી ગઇ ને પાછળથી ને નમતી દોરી મૂકી તેની અરખખર નરાખીએ તો તારી ને મીરી આખા મુલકમાં વાતો થાય. ”

કુંવારી કન્યા.

નમતી બેસવી, પડતી આવવી; પડતી દશા આવવી.

“ આ સમે મોગલાઈના નમતી બેઠી હતી, તથા પાદશાહ બુદ્ધિહીન ને નમળા હતા અને તેનો સંરક્ષણમાં ફાટકુટ હતી. ”

ભ. ઇતિહાસ.

નમતું મૂકવું, રહેમનજર રાખવી; કૃપા દેખીથી બેવું; ગમે ખાંઈ જવી; સહન કરવું; જરા છૂટથી વર્તવા દેવું.

નમનો દિવસ, પડતા દવાડા; પડતી દશા;

અસ્તકાળ. તેથી ઉઠતું ચઢતો દિવસ
એટલે આપાદી.

“ એ રીને ધર્માધ સિંકદર, થયો પ્રજા
ને અણુગમતો, દેવિ જગી ઉડિ ભક્ષ મા-
ગતી, ચાલ્યો લોદિ દિવસ નમતો. ”

પાણીપત.

નમારમુંડો, (નિમાળામુંડવું.) કુટુંબ પરિ-
વાર વિનાતો.

૨. કામધંધા વિનાતો; નવરો. કાંધપ-
ણુ ઉઘમે વળગેલો નહિ તે.

નમો નારાયણુ, બ્રાહ્મણુ સન્યાસીને મળતાં
એમ બોલાય છે.

૨. અતીતમાં પણ અરરપરસ મળતાં
વપરાય છે.

નરકનો ટોપલો, દેવું, ખરાય થઈ ગયેલું
કામ, નાપસંદ કામ, કલંક, અપમાન વ-
ગેરે જે કંઈ અણુગમો ઉપજાવે તેને માટે
વપરાય છે.

‘ નરકનો ટોપલો માથે લેલો-મૂકવો ’
એમ બોલાયછે.

નરકમાં કુખવું, દેવામાં કુલી જવું.

નરસી મહેતા, રજાની શક્તિ ન હોય તે-
વાને માટે વપરાય છે; લોગધનાં મહેણું
ન ખમાવાથી જેમ નરસી મહેતા વનમાં
ચાલી નીકળ્યા હતા તેમ ધરખાર ઉપરથી
અભાવ ઉત્પન્ન કરનાર પુરુષ.

“ આવા નરસી મહેતા જેવા ધ-
ણી મારે માથે ક્યાં રાખી મૂક્યા હતા? ”

નવી પ્રજા.

નરસિંહજીની પાલખી, જે કોઈ અમુક
કામને માટે તેના નૈયાયિકા-માણસો ની-
મ્યાન હોય પણ દૈવગતિથી ચાલ્યું જતું
હોય એવા કામને વિષે બોલતાં વપરાય
છે. બેદિકરાધથી માથે લીધેલું જે કામ તે;
રામઆશરે ચાલતું કામ; (નરસિંહજીની
પાલખી જે હોય તે ઉચકે તે ઉપરથી)

નરો વા કુંજરો વા, (અમ્મથામા નામ-
નો કૌરવદળમાંનો એક હાથી. તેને ભીમે
કૃષ્ણના કલાથી મારી નાખ્યો હતો અને
ધર્મરાજ પાસે ‘નરો વા કુંજરો વા’ એટલે દ્રો-
ણાચાર્યના યુદ્ધ પ્રસંગે માણસ કિંવા હાથી
ગમે તે હોય એમ કહેવડાવ્યું હતું તે
ઉપરથી.) પૂછેલી ખામતનો ખાતરીખંધ
નહિ પણ બેદરકારી અથવા ઉડાવવાનો
જવાબ દેતાં વપરાય છે. અગ્નિપણું-અરપ-
ટ વચન.

નવ ગજના નમસ્કાર, (નવ-આ સંખ્યા
એક પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૃહ સંખ્યા
છે એમ પાશ્વિમાસ પ્રજા માને છે. આ-
પણા હિંદુમાં પણ એ સંખ્યા બહુમાન્ય
છે. નવ ઉપરથી બધા અંક નીકળ્યા છે
એમ કહેવાય છે. નવમા આંકડા જેવી
મિત્રતા રાખવી એમ એક ઠેકાણે કહેલું છે.
 $૯ \times ૨ = (૧ + ૮ = ૯) ૧૮$. $૯ \times ૩ = (૨ + ૭ = ૯)$
 ૨૭ . $૯ \times ૪ = (૩ + ૬ = ૯) ૩૬$. એ પ્રમાણે આખા
આંકમાં નવનો અંક ફરતો નથી તેમ સ-
જ્જન મિત્ર પણ વિચારમાં ફરતો
નથી; વળી ગ્રહ પણ નવ છે; ખંડ નવ
છે અને નદીઓ પણ નવસેં નવાણું કહેવાય
છે. એટલી સંખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે.
કોઈને શુભ કામમાં અથવા ધર્માદામાં રૂ-
પિયા આપવા હશે તો એટલીમાં સંખ્યા
આપવાનો રિવાજ નથી. લક્ષમાં ચાલેલો
કરવો હશે તો કાંતો પહલો કરશે કે ૩ ૧૦૧)
કરશે પણ એટલી સંખ્યા આણશે નહિ.
આ પ્રયોગમાં નવ એ ચોક્કસ-મુકરર સં-
ખ્યા નથી પણ અહીં નવ એટલે કેટલાક,
એવો અર્થ થાય છે. તે ઉપરથી)

હારી છૂટ્યા; થાક્યા; પગે લાગ્યા; ન જો-
ઈએ એવા અર્થમાં વપરાય છે. (વાંકામાં.)

“ તમારી સુવાવડ સુવાની ઝોરડીને
તો નવ ગજના નમસ્કાર. ”

મે બહેનો.

“યોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્રયત્ને ચિતોડ છોડી દુશ્મન નવ ગજમા નમસ્કાર કરી ચાલ્યા જશે.”

પ્રતીપનાટક.

નવ ગજની જીભ, (નવ-કેટલાક) ચાવલું ખોલનારી જાંબી-સલખણી ન રહે એવી જીભ; છૂટી-વગર વિચાર્યું ગમે તેવું જીંડા-ળું ખોલે એવી જીભ.

“જીવકાર આખરે યાદી-યોતાની જીભ નવ ગજની છતાં તેને યાદીને નમતી દોરી મૂકવાની જરૂર પડી,”

એ બહેનો.

નવ ગજની ચીતાંબરી પણ કહેવાયછે.

નવ ટકા, (નવ-કેટલાક) પૈસાની કોઈ અનિશ્ચિત સંખ્યા. ‘એ શા મને નવ ટકા છોડીને આપનારો હતો?’ એટલે એ શી પ્રાપ્તિ કરી આપનારો હતો? અતલખ કે કાંઈ આપનાર નથી.

નવ નેજા થવી, મહા મુશ્કેલી-વિપતિ વેઠવી પડવી; મહા દુઃખ સહન કરવું પડવું; મોટી અડચણ-હરકત વેઠવી.

“આ કામ કરતાં મને નવ નેજા થઈ.”

“તારી સાથે હું રહું છું નિસારે, પણ નવ નેજાં આંસું રહું જો.

હડ હડ કરતી એરી તારી રીતરે, મથે ન છૂટો થાઉં શું શું કહું જો. દુનિયા એરી.”

નર્મ ક્ષમિતા.

નવજીંડાસાડીતેર વેતરણું, ગમે તે કરવું; અર્થવું કરવું; હિંધું કરી અગાડી નોખવું; સાફ કરવા જતાં ઉલટું કરવું.

૨. વધારે આપી છેતરાવું.

“તેને જીવકારનો વધારે વાંક માલમ પડ્યો અને લડાઈનું મળ કાંરણ તેજ હતી એમ જણાયું પણ તેથી તેનો ધનિસાદ આપતાં નવનું સાડીતેર વેતરાયાની વેને ધાસ્તી હતી.”

એ બહેનો.

“બિચારી વયોવૃદ્ધ માતાએ પુત્ર રનેહે અને ભાઈ કંઈ નવનું સાડીતેર કરી બેસે એવી દેહશતથી જવા કચુલ કીધું.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

નવડી જીકડી, લાવપેચ-કપટ; જીભેડ.

નવલશા હીરજી, શેકાઈતું ડોળ ધાલનાર, યોગ્ય નહિ તે છતાં ભયકો કરનારને વિષે મરડમાં ખોલતાં વપરાય છે.

એ નામનો કોઈ સુરત તરફ શ્રેડીઓ થઈ ગયો તે ઉપરથી.

“તું તો નવલશા હીરજી ખરો કેની તે તને કંઈ ન કહેવાય.”

નવલશા ધનેતર પણ કહેવાયછે.

“હવે કહું, તમે શું કહેવાના છો, ગામમાં નવલશા ધનેતર તો તમેજ છોને ! આ-વડા બધા શા ઉપર ફાટી જાયો છો?”

વિધાવિલાસ.

નવસેં નવાણું, ધણું; અસંખ્ય.

નવાણુંનો ધંકો, (પડોશમાં બે દરજી રહેતા હતા તેમાં એક કંજુ ને બીજો ઉડાઉ હતો. ઉડાઉની પાસે એક પાઈ પણ રહેતી નહિ, તે બોઈ કંજુસે તેને રાગમાં આણવા પોતે સંગ્રહ કરેલા પૈકી નવાણું રૂપિયા ચી-થરે બાંધી ઉડાઉના ઘરમાં તે નજીએ એમ નાખ્યા. આ રૂપિયા ઉડાઉને માલમ પડવાથી સો રૂપિયાની મુડી કરવાનું મન થયું તે ઉપરથી ખુટતો એક રૂપિયો ઉમેરવાની તેને જે અતિ ઉચ્ચ અભિલાષા થઈ તે ઉપરથી-એકને માટે નવાણુંથી તેની છાતીએ જે ધડકો લાગ્યો તે.) તૃણુ-આશાને અંગે થતું દુઃખ-લાગણી.

૨. ખરી કસોટી.

“હજી તેને જગતમાં નવાણુંનો ધંકો લાગ્યો નથી એટલે મકરકુંદીઓ સહે છે.”

“ધીરજ ધર ધીરારે,

ચડી જો નવાણુંને ધંકે,

ગુર કહે ગણાવુંરે,
રાખું નવ તુજને શકે.”

ધીરોભક્ત.

નવું જીવું થવું, મરણ—આફત સંબંધી
જાણવા જેવું થવું; સારો માઠો ફેરફાર
થવો.

“ હવે દર્શન દેવામાં કશો વિલંબ કરો
નહિ. ઘડીમાં કાંઈક નવું જીવું થઈ રહેશે.
હે મા? માફ રક્ષણ કરનાર તું છું.”

વીરમતી નાટક.

“ સખિ તમાલિકા! હજી સુધી તે કેમ
આવતા નથી! શું કંઈ ખીજું નવું જીવું
તો નહિ થયું હોય!”

તપસાખ્યાન.

“ વચ્ચે એક આજુ કોતર હતું તે ત-
લપી ઘોડો વધ્યો, તે વેળા સઘળા સા-
થીઓએ જાણ્યું કે હવે નવું જીવું થયા
વિના રહેનાર નથી.”

પ્રતાપનાટક.

નવું લોહી, જીવાનીનું તાજું—ઉધરતું લોહી.

૨. નવો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

નવે કોઠીએ દીવા કરવા, નવે નામે—ફ-
રીથી કરવું.

નવે નામે, ફરીથી; નવેસર; નવું મંડાણ ક-
રીને; ખીજ નામે.

“ આ કામ હવે નવે નામે કરવાનું
રહ્યું.”

નવો જન્મ આવવો, આફતમાંથી અણીને
વખતે મોકળા થઈ જવું; ઘણા મોટા જો-
ખમમાંથી બચવું—છુટી જવું.

“ અસારે તેઓના આનંદનો પાર રહ્યો
નહિ; તેઓએ પોતાનો નવો અવતાર
માન્યો, કારણ કે સુરક્ષિતપણે આવા સ્થળ
પર આવી પહોંચવાની તેઓને બિલકુલ
આશા નહોતી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ વાર વાત કેવી શી હવે,
દર્શને આવ્યો અવતાર નવે;
હર્ષ ન થાય ભેટતાં ભવે,
હરખ્યો રૂપિ મુનિ દર્શન થવે.”

માંઘાતાખ્યાન.

“ આજ ત્રીજે દિવસે જે બચશે તે નવે
અવતારે આવશે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

૩. મંદવાડમાંથી આરામ થઈને સારા
થવું; મૃત્યુના મુખમાંથી બચી જવું;
ભારે સખત મંદવાડમાંથી મરતાં
બચવું; ઘાત જવી.

બ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ સખત માં-
દગીમાંથી સારો થયો હોય ત્યારે એમ ક-
હેવાય છે કે તે નવે અવતાર આવ્યો.
એવો ભય હતો કે તે મરી જશે પણ ઈ-
શ્વરે કૃપા કરી દુનિયામાં તેની હયાતીની
નવી મુદત સ્થાપિત કરી. આ વાક્ય વળી
કેટલીક વખતે જે ગોઠવણ કે વ્યવસ્થાનો
જલદી અંત આવી જવાનો સંભવ હોય
તેને માટે પણ વપરાય છે.

“ ગઈ સાલ એણે ભારે મંદવાડ ખાધો
હતો; ખરેખર કહીએ તો તે નવે અવ-
તારે આવ્યો હતો.”

નવો જીવ, તાજો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

“ પતિમુખમાંથી પડતા નિલ ગાન
સ્વરોમાં આજજ નવો જીવ આવ્યો હોય
અથવા તો પોતેજ હમણાં નવી જન્મી હોય
તેમ પતિએ ગાયેલી કવિતાનો ઉપભોગ
શુણ્ણુદરીને એકદમ આચિંતો થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નવો દિવસ ઉગવો, સખત માંદગીમાંથી
બેઠા થવું કે જોખમમાંથી બચવું.

નસ પકડવી, ભેદ—મર્મ જાણવો (કાઢવો),
મૂળખળ પિછાણવું—ઓળખવું.

“ વાહવાહ! ખરોખર નસ પકડી. આ-
પણાં જોરાંની ખરેખરી યુરી અવસ્થા છે.

બિચારી વૈતરી તેના કામળ હૃદયપર
કેવા થા! તેમની સ્થિતિ તો તમે કહ્યું તે
પ્રમાણે થાય આરેજ સુધરવાની. ”

નવી પ્રભ.

નસકોરાં ડુલાવવાં, (મગરૂરીમાં)

નસકોરાંમાં ઊંટ જવાં; અતિશય મગરૂરી
રાખવી. નસકોરાં એટલાંબધાં ડુલાવવાં કે
તેમાં ઊંટ ચાલ્યાં જાય. (અતિશયોક્તિ.)

“ પેલી રાંડ ઝાલારાણીના નસકોરામાં
ઊંટ જાય છે. ભોગળેગે હાલ તેનું ચલણ
છે. ”

વીરમતી નાટક.

“ વેળાએ તો વળી મોહું મરડે,
ત્રિશુળ ચઢવે ભાળ;
નસકોરાંમાં ઊંટડાં પેસે,
વેળાએ દેતી ગાળ.
મુરખ નાર તણી હાંસી,
એનો જુઓ શી થાય ખાસી. ”

નર્મકવિતા.

નશીમ ઉઘડવું, ભાગ્યનો ઉઘડ થવો; સ-
વજો પાસો પડવો; કલ્યાણ થવું; સાંચું થવું;
પ્રાપ્તિ થવી.

“ તુંતો રાજમહેલ શણગારવાને જન્મી
છે અને આટલી વાર સુધી તારા નશીમ
પર પાંદડું ઢાંક્યું હતું તે હવે ઉઘડી ગયું
છે અને તું જે અર્થે સંજ્ઞી છે તે અર્થ
હવે પાર પડ્યો. ”

કરણધેસો.

નશીમ જગવું, ભાગ્ય ફળવું; ભાગ્યોદય
થવો.

નશીમ ફરી વળવું, પાપ આવી ભાગવું;
ખરાબી થવી નશીમ ફરવું એ સારામાં
વપરાય છે.

નશીમ ફૂટવું, નશીમ નકારું નિકળવું; માહું
થવું.

“ હવે ને- તે કૃપા કરે તોજ ઠીક છે,

નહીંતર તારાં નશીમ ફૂટી ગયાં એમ
સમજવું.

અ. ના. ભા. ૧લો,

નશીમ ફેડી નાખવું, પાયમાલ કરવું;
મોટી નુકસાની કે દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

“ વેપાર કરવા સાચું પાંચ લાખનું જ-
વાહીર લઈ આવતો હતો તેવામાં આશુજી
ઉતરી એ મજલ આ તરફ આવતાં હ-
રામખોરાએ મારી નશીમ ફેડી નાખ્યું. ”
(લૂંટી લઈને)

પ્રતાપનાટક.

નશીમ વેચવું, કોઈનું નશીમ—વિધાતા
દેવીના લેખ વેચાતા નથી તેમ કોઈનાથી
ખીજના લેખ લઈ તેનો ઉપયોગ કરી
શકાતો નથી, તે ઉપરથી નશીમમાં હશે
તેજ થશે, એમાં કોઈના આધારની દર-
કાર નથી. નશીમમાં હશે તો કાંઈ જવાનું
નથી એવા અર્થમાં બોલતાં વપરાય છે કે
‘ મેં મારું નશીમ કાંઈ વેચી ખાધું છે? ’—
મતલબ કે મારું નશીમ કાંઈ નથી ?

નશીમના આગળા, કમનશીમ; ભાગ્ય-
હીન (વાંકામાં.)

નશીમનું ઊંઘું, બેનશીમ.

નશીમનું પાંદડું ફરવું, ભાગ્યોદય થવો;
નશીમ ખુલવું; નશીમ જગવું. (નશીમની
આડે જે અંતરાય હોય તે નાશ થવો.)

“ બ્યારે નશીમનું પાંદડું ફરશે,

ભુલા જતી ઘેર જશે;

દુનિયા દીવાની દીસે,

ભૂંડી ભીંતોમાં ભટકશે. ”

ભોળે ભક્ત.

“ ભાગ્ય હશે તેને વરશે,

જેના કર્મનું પાંદડું ફરશે. ”

નળાખ્યાન.

“ પુરૂષના કર્મ અને અર્થ આડે પાંદડું
છે તે પુરૂષાર્થથી ફાટ્યું તો અર્થ સિદ્ધ
થતાં શી વાર ? ”

વિજ્ઞાનવિલાસ.

ગુરુ કહે ગણાવુંરે,
રાખું નવ તુજને શકે.”

ધીરોભક્ત.

નવું જીવું થવું; મરણ—આફત સંબંધી
જાણવા જેવું થવું; સારો માઠો ફેરફાર
થવો.

“ હવે દર્શન દેવામાં કરો વિલંબ કરો
નહિ. ધડીમાં કાંઈક નવું જીવું થઈ રહેશે.
હે મા ? માફ રક્ષણ કરનાર તું છું.”

વીરમતી નાટક.

“ સખિ તમાલિકા ! હજી સુધી તે કેમ
આવતા નથી ! શું કંઈ ખીજું નવું જીવું
તો નહિ થયું હોય ! ”

તપસ્યાખ્યાન.

“ વચ્ચે એક આડું કોતર હતું તે ત-
લાખી ઘોડો વધ્યો, તે વેળા સઘળા સા-
થીઓએ જાણ્યું કે હવે નવું જીવું થયા
વિના રહેનાર નથી.”

પ્રતાપનાટક.

નવું લોહી, જીવાનીતું તાજું—ઉધરતું લોહી.

૨. નવો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

નવે કોડીએ દીવા કરવા, નવે નામે—ફ-
રીથી કરવું.

નવે નામે, ફરીથી; નવેસર; નવું મંડાણ ક-
રીને; ખોલે નામે.

“ આ કામ હવે નવે નામે કરવાનું
રહ્યું.”

નવો જન્મ આવવો, આફતમાંથી અણીને
વખતે મોકળા થઈ જવું; ઘણા મોટા જો-
ખમમાંથી બચવું—છુટી જવું.

“ અસારે તેઓના આનંદનો પાર રહ્યો
નહિ; તેઓએ પોતાનો નવો અવતાર
માન્યો, કારણ કે સુરક્ષિતપણે આવા સ્થળ
પર આવી પહોંચવાની તેઓને બિલકુલ
આશા નહોતી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ વાર વાત કેવી શી હવે,
દર્શને આવ્યો અવતાર નવે;
હર્ષ ન થાય ભેટતાં ભવે,
હરખ્યો રૂપિ મુનિ દર્શન થવે.”

માંધાતાખ્યાન.

“ આજ ત્રીજે દિવસે જે બચશે તે નવે
અવતારે આવશે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

૩. મંદવાડમાંથી આરામ થઈને સારા
થવું; મૃત્યુના મુખમાંથી બચી જવું;
ભારે સખત મંદવાડમાંથી મરતાં
બચવું; ધાત જવી.

ન્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ સખત માં-
દગીમાંથી સારો થયો હોય ત્યારે એમ ક-
હેવાય છે કે તે નવે અવતાર આવ્યો.
એવો ભય હતો કે તે મરી જશે પણ ઈ-
શ્વરે કૃપા કરી દુનિયામાં તેની હયાતીની
નવી મુદત સ્થાપિત કરી. આ વાક્ય વળી
કેટલીક વખતે જે ગોઠવણ કે વ્યવસ્થાનો
જલદી અંત આવી જવાનો સંભવ હોય
તેને માટે પણ વપરાય છે.

“ ગઈ સાલ એણે ભારે મંદવાડ ખાધો
હતો; ખરેખર કહીએ તો તે નવે અવ-
તારે આવ્યો હતો.”

નવો જીવ, તાજો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

“ પતિમુખમાંથી પડતા નિલ ગાન
સ્વરોમાં આજન નવો જીવ આવ્યો હોય
અથવા તો પોતેજ હમણાં નવી જન્મી હોય
તેમ પતિએ ગાયેલી કવિતાનો ઉપભોગ
શુણ્ણુદરીને એકદમ ઓચિંતો થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નવો દિવસ ઉગવો, સખત માંદગીમાંથી
બેઠા થવું કે જોખમમાંથી બચવું.

નસ પકડવી, ભેદ—મર્મ જાણવો (કાઢવો),
મૂળબળ પિછાણવું—ઓળખવું.

“ વાહવાહ ! ખરોખર નસ પકડી. આ-
પણાં ઘૈરાંની ખરેખરી ધુરી અવસ્થા છે.

બિચારી વૈતરી તેના કામળ હૃદયપર
કેવા ધા ! તેમની સ્થિતિ તો તમે કહ્યું તે
પ્રમાણે થાય સારેજ સુધરવાની. ”

નવી પ્રજા.

નસકોરાં કુલાવવાં, (મગરીમાં)

નસકોરાંમાં ઊંટ જવાં; અતિશય મગરી
રાખવી. નસકોરાં એટલાંજધાં કુલાવવાં કે
તેમાં ઊંટ ચાલ્યાં જાય. (અતિશયોક્તિ.)

“ પેલી રાંડ ઝાલારાણીના નસકોરામાં
ઊંટ જાય છે. ભોગભોગે હાલ તેનું ચલણ
છે. ”

વીરમતી નાટક.

“ વેળાએ તો વળી મોહું મરડે,
ત્રિશુળ ચઢવે ભાળ;
નસકોરાંમાં ઊંટડાં પેસે,
વેળાએ દેતો ગાળ.
સુરખ નાર તણી હાંસી,
બેનો જુઓ શી થાય ખાસી. ”

નર્મકવિતા.

નશીબ ઉઘડવું; ભાગ્યનો ઉદય થવો; સ-
વળો પાસો પડવો; કલ્યાણ થવું; સારું થવું;
પ્રાપ્તિ થવી.

“ તુંતો રાજમહેલ શણગારવાને જન્મી
છે અને આટલી વાર સુધી તારા નશીબ
પર પાંદડું ઢાંક્યું હતું તે હવે ઉઘડી ગયું
છે અને તું જે અર્થે સર્જેલી છે તે અર્થ
હવે પાર પડ્યો. ”

કરણધેસો.

નશીબ જાગવું; ભાગ્ય ફળવું; ભાગ્યોદય
થવો.

નશીબ ફરી વળવું; પાપ આવી ભાગવું;
ખરાબી થવી નશીબ ફરવું એ સારામાં
વપરાય છે.

નશીબ ફૂટવું; નશીબ નહાં નિકળવું; માહું
થવું.

“ હવે જો તે કૃપા કરે તોજ ઠીક છે,

નહીંતર તારાં નશીબ ફૂટી ગયાં એમ
સમજવું.

અ. ના. ભા. ૧લો,

નશીબ ફેડી નાખવું, પાયમાલ કરવું;
મોટી નુકસાની કે દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

“ વેપાર કરવા સારૂ પાંચ લાખનું જ-
વાહીર લઈ આવતો હતો તેવામાં આબુજી
ઉતરી બે મજલ આ તરફ આવતાં હ-
રામખોરાએ મારી નશીબ ફેડી નાખ્યું. ”
(લૂંટી લઇને)

પ્રતાપનાટક.

નશીબ વેચવું, કોઇનું નશીબ—વિધાતા
દેવીના લેખ વેચાતા નથી તેમ કોઈનાથી
ખીજના લેખ લઈ તેનો ઉપયોગ કરી
શકાતો નથી, તે ઉપરથી નશીબમાં હશે
તેજ યશે, એમાં કોઈના આધારની દર-
કાર નથી. નશીબમાં હશે તો કોઈ જવાનું
નથી એવા અર્થમાં બોલતાં વપરાય છે કે
‘ મેં મારૂં નશીબ કોઈ વેચી ખાધું છે? ’—
મતલબ કે મારું નશીબ કોઈ નથી ?

નશીબના આગળા, ક્રમનશીબ; ભાગ્ય-
હીન (વાંકામાં.)

નશીબનું ઊંઘું, બેનશીબ.

નશીબનું પાંદડું ફરવું, ભાગ્યોદય થવો;
નશીબ ખુલવું; નશીબ જાગવું. (નશીબની
આડે જે અંતરાય હોય તે નાશ થવો.)

“ બ્યારે નશીબનું પાંદડું ફરશે,

ભુવા જતી ઘેર જશે;

હુનિયા દીવાની દીસે,

ભૂંડી ભીતોમાં ભટકશે. ”

ભોજો ભક્ત.

“ ભાગ્ય હશે તેને વરશે,

જેના કર્મનું પાંદડું ફરશે. ”

નળાખ્યાન.

“ પુરૂષના કર્મ અને અર્થ આડે પાંદડું
છે તે પુરૂષાર્થથી ફાટવું તો અર્થ સિદ્ધ
યતાં શી વાર ? ”

વિજ્ઞાનવિલાસ.

નહિ ધરતો ને નહિ બહારનો, કામ કે-
કાણા વગરનો. એ પ્રયોગ રખડતા અથવા
જેણે ધર તરફનો ને બહારનો બંને તરફ-
ના લાભ ખોયા હોય, તેવા આદમીને વિષે
ખેલતાં વપરાય છે.

નહિ સરખું કરવું, નાશ કરવું; ખરાબખ-
સ્ત કરી નાખવું.

૨. નામનું-સત્તાહીન કરવું.

નળ છૂટી જવા, હિંમત હારી જવી; જો-
સ્સો કમી થઈ થવો.

નાક આવવું, નાકે લીંટ આવવું (નાના
બાળકને.)

નાક ઊંચું રહેવું, માન જળવાઈ રહેવું.

નાક ઊંચું ને ઊંચું રહ્યું છે, ટેક-મગરની
બહુ છે.

નાક કાપવું, આખર-રોભા ઓછી કરવી;
ટેક ઉતારવો; આખર ને કલંક લગાડવું.

“ વહુવાર હુખીઓ કે શું થયું ? તેઓ
નીચું માથું કરી પોતાના બે હાથ વચ્ચે
મૂકી રડતા રડતા બોલ્યા કે જૂદીઓ હોત
તો વધારે સાફ થાત, પણ આ તો નાક
કપાઈ ગયાં રે મારા આપ હો હો હો !! ”

સાસુવહુની લડાઈ.

“ નાક કટ્ટા તો કટ્ટા પણ ધી તો ચટ્ટા ”

એ કહેવત છે.

નાક કાપે એવું, (નકટીનું.) યુક્તું; ધાર
વિનાનું. ચપ્પુ, છરી અથવા એવાજ ખીજ
કોઈ ધાર વગરના હથિયારને માટે વપ-
રાય છે.

નાક ધસવું, પસ્તાવો કરવો; માફ માગવી.
પસ્તાવો ખતાવવાને અથવા માફ મા-
ગવાને જમીન સાથેનાક ધસવું-નમી જવું.

નાક ધસણી કરવી પણ વપરાય છે
એનો ખીજે અર્થ પૂર્ણ તાબે થવું પણ
થાય છે.

“ એના વિના ધણાએકને ચાલે,

એ ન. ગણે કોઈને જાણ,

નમી નમી નાક ધસાવે એને,
સારે આવી કરે આ પીઠાણ.

ધિંગડમધ ધીરા રે,
લક્ષ્મી વિના રાજ્ય કફ-લક્ષ્મીનો.

ધીરોભક્ત.

નાક તો વેંતનું છે, આખર તો ધણી છે.
(મરડમાં ખેલતાં વપરાય છે.)

નાક નીચું થવું, આખર-કીર્તિ ઓછી
થવી-જતી રહેવી.

“ એવને એની ભાભીનું ઉપરાણું મળ્યું
અને આપણું નાક નીચું થયું. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

નાક નીચું ને પેટ ઊંચું, જે ખીજની ખુશા-
મત કરી તેની કમાણી ઉપરજ નિર્વાહ ચ-
લાવનાર હોય એવા માણસને વિષે ખેલતાં
વપરાય છે.

નાક બે આંગળ ભરીને કાપી લેવું,
રોભા-આખર ઓછી કરવી; નાક કાપવું.

“ કપાયું બે આંગળ ભરીને,
પીછઈ, રેવડી ઢાણાઢાણ. ”

દ્રૌપદી દર્શન.

નાક લઇને જવું, રોભાથી જવું; આખર-
બેર જવું.

‘ હું તેના મોઢા આગળ શું નાક લઇને
જઈ’ એટલે શી રોભાથી જઈ-શી આખર
લઇને જઈ ?

નાકની ઢાંડી સાંમી આંખો છે, સીધે
રસ્તે ચાલનારો છે; આડી અવળી વાસના
વિનાનો છે; પ્રમાણિક છે.

નાકની ઢાંડી સામે ચાલ્યા જાઓ, સી-
ધા ને સીધા ચાલ્યા જાઓ.

નાકપર માખ બેસે તો નાક કાપી નાખે,
એમ કોઈ ધણાજ કડક અને ચિઢિયા
સ્વભાવનો માણસ આખર રાખવાને પ્રયત્ન
કરતો હોય તેને વિષે ખેલતાં વપરાય છે.

નાકપર લીંબુ ધસવું, હંફાવવું (પ્રતિ
પક્ષીને.) હરિકાઈમાં જીતવું.

નાકમાં ઊંટ પેસે છે, ખડુ ગર્વ છે એવા અર્થમાં ધિક્કારની નજરે જોતાં વપરાય છે. નાકમાં ગંધ કેટલી છે?, એમ અતિશય ગર્વિષ્ઠ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“એના નાકમાં ગંધ માતીએ નથી” એમ પણ બોલાય છે.

નાકમાં તીર ધાલવું, રીઆવવું; ખૂબ સંતાપવું (નાકમાં તીર ધાલ્યા જવું.) ‘નાકમાં તીર ધાલીને રૂપિયા લઈશ.’

નાકલીરી ખેંચવી-તાણવી, ક્ષમા માગવી, (કાલાવાલા કરીને)

૨. પસ્તાવો કરવો.

“મારી વિધાના પ્રભાવથી તારા કરતાં હડીલાં પીશાય નાકલીરી તાણતાં નાહાં છે તે ફરીથી દેખાયાં નથી.”

અક્ષરાક્ષસ.

“ડોશી દેવના પાલખા આગળ બેસી રોયાં અને આખરે પાલખા આગળ નાક લીટિયો તાણી દેવને કાલાવાલા કરવા લાગ્યાં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નાક સામી વાટ, જિભો માર્ગ; સીધો માર્ગ; ધોરી રસ્તો.

નાકે મોતી આવયાં, લીંટ આવવું. (નાનાં છોકરાંને માટે વપરાય છે)

નાખી મૂકવું, મરવાની તૈયારી પર આવેલા માણસને માટે વપરાય છે.

નાખ્યાં ન પહોંચ્યાં, દષ્ટિમર્યાદાની-વિચાર શક્તિની બહાર હોવું. નાખી નજર ન પહોંચવી પણ બોલાય છે.

“માંહેલે પાસે જોયું તો નાખી નજર પણ ન પહોંચે એટલું જડાણ માલમ પડયું.”

ગર્ધવસેન.

“ભાઈ, તું ચિંતા કરીશ નહિ; મારા નાખ્યાં પહોંચતાં લગી તો રૂપિયાનો વેત કયાં વિના રહેનાર નથી.”

શે. કથાસમાજ.

નાગરી ગોઠ, (ગોઠિ.) ચાતુરીથી હેતરવાની વાત.

૨. વિવેક તથા સ્પષ્ટવક્ત્રાપણું દેખાવવું તો.

૩. આપવા લેવામાં નિયમિત વહેવાર રાખવો તે.

નાયું નાયું બોલવું; ઉઘાડું બોલવું; બિભત્સ બોલવું; નલ્લંબણું બોલવું.

નાગો ખંખ, લાજ શરમ વિનાનો, દાંડ; ફગદાંડ; ઉડેલ તખિયતનો; લુચ્ચો; ફાટેલ; નિલંબ. (ખંખ=સાધુ)

નાચ નચાવવો, જેમ નજરમાં આવે તેમ કોઈની પાસે કામ કરાવી તેને થકવવું.

૨. તાલમેલ કરવી.

“બસ, પૈસા, પૈસાને પૈસા એના ઉપર નાચ નચાય છે અને નહિ-નહિ ધાર્યાં કામ થાય છે.”

ગૂજરાતી.

નાડ જોવી, (નાડ જોઈને રોગની પરીક્ષા વેધ કરેછે અથવા રોગીના શરીરની સ્થિતિ જુએ છે તે ઉપરથી.) માણસનું વલણ કે સ્વભાવ જાણખવો.

નાડ ઠેકાણું ન રહેવી, શુદ્ધિ ન હોવી; જંગલી થવું; મૂર્ખ-ધેક્ષા બનવું; મગજ ભમી જવું.

૨. ઉડાઉ થવું.

“એની હવે નાડ ખસી છે એમ પણ બોલાય છે.”

નાડ હાથમાં આવવી, કોઈના ગુપ્ત વિચાર જાણવા કોઈ માણસને નાણી જોવું; મર્મ-વિચારથી જાણીતા થવું; સ્વભાવ જાણખવો. નાડ પકડવી પણ વપરાય છે.

“એની નાડ હવે મારા હાથમાં આવી છે.”

નાડ હાથમાં હોવી, જે માણસ જેથી ખીન્નને વશ-તાણે થઈ રહ્યું હોય તે માણસનું મૂળખળ પૌતાના હાથમાં હોવું. જે-

મકે-એની નાડ મારા હાથમાં છે એટલે
એ મારા કપ્પળમાં છે, હું જેમ કહીશ તેમ
તે કરે એમ છે.

નાડી ખેંચાવી, (મરતાં).

૨. ખરાબખરાબ-પાયમાલ થવું; કમા-
વાની શક્તિ જવી.

નાડી મંતરવી, આહું અવળું સમજવી પો-
તાના મતનું કરવું અથવા ઠેકાણે આણવું.

(નાડી ખસી ગઈ હોય તે મંતરાવવા-
થી ઠેકાણે આવે છે તે ઉપરથી)

નાત ગંગાછે, નાત ગંગાના જેવી પવિત્રછે.

નાનજી પંડયો, અજાણપણું દર્શાવવાના
સંબંધમાં આ બોલાયછે. જેમ કાણુ જાણુ
છે, નાનજી પંડયો, મતલબ કે હું કાંઈ
જાણુતો નથી અને જાણુવાની દરકાર પણ
કરતો નથી.

નાનાં છોકરાંની રમત, સહેલું અને ઝટ
રમત ગમતમાં થયાં કરે એવું કામ.

નાના બાપનું, નીચા કુળનું.

“ આખરે કોઈ નાના બાપનું ન થયું.”

નાનું મોઢું, ‘ નાનો મોઢે ન બોલીએ અ-
તિશે’ એમ નાનો છોકરો મોઢા આગળ
બહુ બોલતો હોય ત્યારે તેના વડીલ તરફથી
અટકાવવામાં આવેછે.

“ નાને મોઢે ચરખડ ચરખડ બોલવાની
રીત સારી નથી.”

નામ કરવું, સ્વપરાક્રમથી અથવા આત્મશ-
ક્તિથી આખર અથવા દરજ્જે મેળવવો;
યશ કે પ્રસિદ્ધિ મેળવવી.

નામ કાઢવું, સારાં કે નકારાં કર્મથી ઓ-
ળખાવું.

નામ તારવું, આખર મેળવવી-વધારવી; આ-
ખરમાં ઊંચું આવવું; કીર્તિ અજવાળવી.

નામ ન દેતો-લેતો, એમ કંટાળામાં કે
ધિક્કારમાંબોલાય છે. નામ બાળ અને ના-
મપર પાણી રેડ પણ બોલાય છે

નામપર થુંકવું, તે તેના નામપર થુંક્યો
એટલે તેને થુંક નાખવાની જગો જાણી.
ધિક્કાર કે કંટાળામાં વપરાય છે.

“ જે કામ કરાવવાને ગુર્જર દરબારમાં
આવ્યો છું તેમાં ક્ષતેહ પામીશ તો સરકાર
સુધી મારા નામને બદલે લાગેલો રહેશે,
મારા દેશને પરાધીન કરાવનાર કહેવાઈ-
શ, મારા નામપર બધા લોક થુંકશે અને
આખું જગત ધિક્કારશે.”

વતરાજ આવડો.

નામ પાડવું, અમુક મૂલ નક્કી કરવું. (કો-
ઈ વસ્તુનું),

‘ જે વર્ષાસન લેવા ઈચ્છતા હો તેનું
નામ પાડો.

નળદમયંતી નાટક.

૨. જેથી કોઈ ચીજાય તેવું તેનું બી-
જું નામ ચલાવવું; મશ્કરીનું નામ
ઠરાવવું.

નામ બોળવું, આખર બોલી; કીર્તિ વણુ-
સાડવી-શુભાવવી.

“ બાળ બુદ્ધિ ડહાપણુ અલ્યા તાહંરે,
તાત વાળી તાણું નામ બોલ્યું.”

અંગદવિદિ.

નામ મોટું કરવું, આખર વધારવી; કીર્તિ
ફેલાવવી.

“ જ્યારે વખત આવશે ત્યારે હું માંરું
નામ મોટું કરી મારા બાપ દાદાનું ડુબાવી-
શ અને બાપ કરતાં બેઠા સવાઈ ન ની-
કળું તો માંરું નામ હરપાળ નહિ ”

કરણુદેલો.

નારદવેદા, (નારદ વિદ્યા.) બે જાણુને લગા-
વવાની કળા;

નારદની પેઠે મમરો મૂકી આધા ખસી
જવાની યુક્તિ; સાચાં જૂઠાં કરી અરસ્પરસ
લઢાવી મારવું તે.

(એ દેવર્ષિનામાં બે જાણુને લગાવી મા-

રવાનો સ્વભાવ હતો તે ઉપરથી જે માણ-
સનામાં એવો ગુણ હોય તેને નારદજી ક-
હેછે અને તેના કૃત્યને નારદવેડા-નારદ
વિદ્યા કહે છે.

નારાયણદર્શી ટોળું, જુઓ નકટાની નાત
નાવ ઠેલવું (સંસારતું), ઘરસંસાર ચ-
લાવવો.

નાસતાં ભોંય ભારે પડવી, બ્યારે ઘણું
ભારે જોખમ જોડવાનું માથે આવી પડેછે
અને તેમાંથી ઘણા ગભરાટ સાથે નાસી
છડવાનું હોયછે સારે સહીસલામતવાળી
જગોએ જવાને નસાય તેમ નાસવું પડેછે.
એ નાસવામાં જે જમીન વઢાવવો પડે છે
તે તે વખતે બહુજ ભારે લાગેછે તે ઉપ-
રથી) નાસવું મુશ્કેલ થઈ પડે એવી જો-
ખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવી પડવું.

“જો, આજ તો જવા દઉં છું પણ આ
ઘરમાં હવેથી તને દીઠો તો એમ જાણજે
કે નાસતાં ભોંય ભારે પડશે.”

સરસ્વતીચંદ્ર

“કોઈની સાથે ત્રણ માણસો લડાઈ લ-
ઢ્યા તેમાં બે જણ ધાયલ થયા, અને ત્રી-
જાને નાસતાં ભોંય ભારે પડી.”

નાળિયેર ચઢાવવું, મનુષ્ય પ્રાણીને બદલે
હિંદુઓ નાળિયેરનો ઉપયોગ કરેછે; તેનું
કારણ વિશ્વામિત્રની આશ્ચર્યકારક વાત
ઉપરથી જણાઈ આવેછે. બ્રહ્મામાં ઉત્તમ
કરવાની શક્તિ છે, તે પ્રમાણે વિશ્વામિત્રે
પણ ઘણી જાતનું અનાજ ઉત્તમ કર્યું. તે-
મણે નાળિયેરી ઉપજાવીને તેમાંથી મનુષ્ય
પ્રાણી નીપજાવવા માંડ્યું. પ્રારંભમાં માણ-
સનું માથું નીપજ્યું તે જોઈને બ્રહ્માએ જા-
ણ્યું કે સૃષ્ટિ જવાનું માફક કામ છે તે
રૂપિ લઈ લેશે તેથી તેમની તેમણે આરા-
ધના કરી સારે રૂપિ બંધ પડ્યા પણ પો-
તાનો મહિમા રાખવા સાર મનુષ્યના મા-
થા જેવું નાળિયેરનું ફળ થાય એમ કર્યું.

આ નાળિયેર બ્યારે કોઈ દેવને નાળિયેર
માન્યું હોય સારે અથવા ખુશીથી તેમની
સમક્ષ ધરાવવામાં આવે છે તેને નાળિયેર
ચઢાવવું કહેછે.

નાળિયેર મળવું, વિદાયગિરી થવી; રજ
મળવી; ખરતરફી થવી; નોકરીમાંથી રદ થવું.

(નાળિયેર એ શુભ ગણાય છે. કોઈને
વિદાય કરતાં હાથમાં નાળિયેર આપવામાં
આવે છે. કોઈ જત્રાએ જતું હોય, અથ-
વા કોઈ પરણવા જતું હોય સારે પણ શુ-
ભ શુકનની નિશાનીમાં નાળિયેર આપવા-
નો રિવાજ છે. નાળિયેર મળ્યા બાદ વિ-
દાય થઈ શકાયછે તે ઉપરથી લાક્ષણિક
અર્થમાં.)

“ત્રણજ દિવસ મેં તો ચાકરિ કીધી ચાર,
મુજ ગુણુ જશ સંધા નિકળ્યા રોલી બહાર;
શુકન શુભ થયેલા કે મળ્યું નાળિયેર,
ફિટ ફિટ, તો થાયે તોય છું સૂખિ ઘેર.”

કવિ નર્મદ.

નાળિયેર મોઢલવું, વિવાહ સંબંધી વા-
ત કરવાને નાળિયેર મોઢલવાનો રિવાજ
છે. અને એની કબજાત થતાં નાળિયેર
સ્વીકાર્યું એમ કહેવાય છે.

“માગે આવનાર ભાટનું સન્માન કરી-
નાળિયેર સ્વીકાર્યું અને રાજમાતાને ઉત્તર-
માં કહાવ્યું કે મહારાજની સ્વારી દક્ષિણ
દેશથી પાછી આવે લગ્ન કરીશ.”

સધરાજસંગ.

ન્હાઈ ધોઈને ઉઠવું, (સુવાવડમાં સ્ત્રીના સં-
બંધમાં.) પ્રસ્તુતિમાંથી મુક્ત થવું.

“સુવાવડની ધાંટી એવી મોટી હોય છે કે તે
માંથી ન્હાઈ ધોઈને સુખેથી ઉઠશે કે નહિ તેની
સ્ત્રીને ખાત્રી થતી નથી તેથીજ છેલ્લા દહાડા
જતા હોય સારે તે પતિનું વધારે સુખ ચ-
હાય છે.”

ગર્ધવર્સન.

“લાડકાર નહાઈ ધોઈને ઉડી ત્યારે ધોળી પૂણી જેવી દેખાતી હતી; તેના શરીરમાં બિલકુલ લોહી ન હોતું અને સુકા પાપડ બાગવા જેટલી પણ તેનામાં શક્તિ નહોતી.”

એ બહેનો.

નહાઈ ધોઈને એસવું, ઉડાવી દઈ-આલી થઈને એસવું. વેપારમાં ખોટ આવવાથી કે ખોવાથી કે બીજી કોઈ રીતે નાણે ખાલી થઈ જવું; રડી ઉઠવું; ખોટ ભોગવવી. (વેપારમાં)

x x x x x

“ધોઈ બચી નહિ. નહાઈ ધોઈ પરવાર્યા હતા એથી ઘણો ખેદ થયો ને હવે કેમ કરવું તેનો વિચાર કાઢો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ-

નહાઈ એસવું એકલુંપણ વપરાય છે.

૨. નિવૃત્તિ પામવી; નિરાંત વાળવી,

“એવી જૂદાઈ છે આત્માની સંગે, સમજે તો થાય સગાઈ; મિથ્યા છે ખર્ચ એહ ભાઈ પણ, જાણે એસો તમે નહાઈ-સુખ તેથી થાશે રે, મળશે બ્રહ્મલોકો-જાળમાં”

કવિબાપુ.

“એક પ્રસિદ્ધ લખનારે હાલમાં એક પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે. તેણે જે જે વેપાર ધંધા કર્યા તે દરેકમાં તે નાહી ખેઠા એમ તેણે સવિસ્તર લખ્યું છે.”

જાતમહેનત.

નહાઈ નાંખવું, વેપારમાં ખોટ આવી હોય તે વિસારે મૂકવી; મનતું શાંત્યન કરી નિરાંતે એસવું; દિલગીરી દૂર કરવી.

નહાઈને મરનાર પાછળ રડેલું કૂટેલું વિસારે મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

“જે થયું તે થયું; હવે નહાઈ નાખો.”

નહાતી થોતી, રતુ-અટકાવ આવતો થયો હોય તેવી સ્ત્રી.

“હવે એ મોટી ચર્ચ, તમારાથી જરા શરમાય છે, એ નહાતી થોતી થઈ, ને હવે ક્યાં સુધી ચલાવશે?”

૩. જૂનીવાર્તા.

નહાવણ આવવું, અટકાવ આવવો. (અટકાવને ચોથે દિવસે સ્ત્રીઓ નહાઈ ધોઈ શુદ્ધ થાય છે તે ઉપરથી)

નહાવું નીચોવવું, (બ્યારે કોઈ સંબંધી ગુજરી જાય છે ત્યારે સ્નાન કરવું પડે છે અને પલાળેલાં લૂગડાં નીચોવી ધોવાં પડે છે, તે ઉપરથી માણસ અને વસ્તુ બંનેમાં લાક્ષણિક અર્થે સંબંધ દર્શાવતાં વપરાય છે. જેમ કે—

‘એમાં મારે શું નહાવું નીચોવવું છે?’

મતલબ કે મારે એની સાથે શો સંબંધ છે?

નિશાન વાગવું, ધાર્યો વિચાર પાર પડવો; ધાર્યો પ્રમાણે થવું; ઈચ્છા તુલ થવી; ધારેલા કામની સિદ્ધિ થવી.

નિશાનનો હાથી, (મોટા વાવટાવાળો હાથી. તે હમેશાં સ્વારીમાં આગળ હોય છે તે ઉપરથી.)

અમુક કામનો આગેવાન-અગ્રેસર.

નિશાળગણણું, છોકરાને નિશાળે એસાડવાની વિધિ.

નીકળી જવું, છિનાળ સ્ત્રીએ પોતાનું ઘર છોડીને પોતાના યાર સાથે જઈ રહેવું કે નહારા છંદથી ઘરમાર છોડી દેવાં અથવા ગામ બહાર જઈ રહેવું.

નીચી ગરદને ચાલવું-જોવું, શરમની લાગણીનું માર્યું નીચી નજરે જોઈને ચાલવું; નરમાશથી કે સભ્યતાથી અથવા શરમાળપણે ચાલવું.

નીચી સુડીએ, નરમાશથી, સભ્યતાથી અથવા શરમાળપણે.

‘નીચી મુડી ને નમસ્કારથી’ એમ
પણ બોલાય છે.

“નીચી મુડી રાખીને અને પોતપો-
તાનામાં સપે રહીને રાત્ર દિવસ ઉઘમની
પછવાડે લાગે એટલે તમારાં ધાર્યાં કામો-
માં તમે વહેલા પાર પડશો. ”

“આવી વખતે જના આશ્રયથી પો-
તાનું કામ થાય છે તે જ કહે તે નીચી
મુડીને નમસ્કારથી ગુપચુપ તે બાપડીને
સ્વીકારવું પડે છે. ”

સુંદરિયુગ્મદિર.

નીચું ધાલવું; શરમનું માર્યું માર્યું નીચું
ધરી રાખવું.

નેનનો તારો, ઘણુંજ વહાલું; આંખની કીકી.
નેવે મૂકવું; બિચું મૂકવું; વિસારી મૂકવું; ભૂલી

જવું; છોડી દેવું; વિસારે નાખવું.

“જાને તરફથી છોકરીઓ અને તરણ
સ્ત્રીઓ ફટાણાં ગાવા લાગી અને પોતાના
ભાઈ બાપની ને મોઢા લોકની શરમ તેમણે
નેવે મૂકી. ”

× × *

મન રમતમાં એટલું ચોટલું હતું કે હું
બણવાની કશી દરકાર કરતી નહિ. આજ
શીખું ને કાલે તે નેવે મૂકું.

એ બહેનો.

“મૂક્યું સહુ નેવેરે,
ગુરૂ ધીર બ્યારે મળ્યા;
તાપ મટ્યા તનનારે,
યોગ ભાવ બ્યારે જળ્યા.

કવિ બાપુ.

નૃસિંહાવતાર લેવો, ખુબ ગુસ્સે થવું.

પ

પગ આવવા, બાળકનામાં ચાલવાની શક્તિ
આવવી; ચાલવાને માટે પગ લાયક-તૈયાર
ર થવા. ‘મારા કીકાનેપગ મોઢા આવ્યા.’

પગ ઉપાડવા, ચાલવામાં ઉતાવળ કરવી;
જલદી ચાલવું. પગ ઉઠાવવા કે પગ
ઉંચકવા પણ બોલાય છે.

પગ કાઢવો, અમુક કામમાંથી મુક્ત થવું-
ખસી જવું.

૨. ખસેડવું; દૂર કરવું; જતું આવતું
બંધ કરવું.

૩. ચલણ બંધ કરવું; જોર ટાળવું.

પગ છુટા કરવા, સાંકડમાંથી મુક્ત થવું.

૨. ચાલીને પગને કસરત આપવી.

પગ છુટા થવો, (હરવા પ્રવાથી.)

પગ ટકવો-હરવો, એક જગાએ ઠરી ઠામ-
નિરાંત વાળી ઝાઝીવાર ખેસી ન રહેવાવું;
ખોટી થવું; ઝાઝીવાર રહેવું.

૧. જરી રહેવું.

પગ ટકાવી રાખવો, જવું આવવું જરી
રાખવું; નિભ્યાં કરવું.

૨. ધીરે પડવું; સચુરી રાખવી;—ધરવી
પગ ટકું કરવા, પગે ચાલવું. (ટકું-ઘોડું ન
મળે લારે પગનેજ ઘોડું માની લેવું.)

પગ ટાળવા, જતું આવતું બંધ કરવું; આ-
વતું જતું અટકે એવી તમવીજ કરવી; દૂ-
ર કરવું.

૨. ચલણ બંધ કરવું; જોર-સત્તા બંધ
એમ કરવું.

“આવા માણસ કચેરીમાં ન હોવા જો-
ઈએ એમ તેને લાગવાથી ઘેઝાભાઈનો પ-
ગ ટાળવાનો નિશ્ચય કર્યો; ઘેઝાભાઈનાં છિદ્ર
તેણે બોળવા માંડ્યાં. ”

એ બહેનો

પગ ઠોકીને ઊભા રહેવું, લડવાને આતુર
થઈ રહેવું; સામે થવા તૈયાર થવું.

પગ તળેની વાટ, વારંવાર જોયેલો-ગાણી-

તો અને સારી રીતે મુઆફરી કરેલો રસ્તો.
પગ તળે બળતું હોયું, પોતાનો જ દોષ
હોવો.

પગ તળે મોત છે, મોત નજીક છે; કાળને
આવતાં વાર લાગતી નથી.

પગ તળે વાટી-ધસી નાખ્યું, વારંવાર
આવ જ કરી ધણી અતુભવી બન્યું.

“ ભાઈ! તેં ભર્ય દીકું છે ? તો કહે
હોવે, એતો મેં પગ તળે વાટી નાખ્યું
છે. ”

પગ થવા, શક્તિ-સમજ આવવા માંડવી.

૨. પગ થયા હેય એમ ચાલવા-જવા
માંડવું.

૩. હદ ઉપરાંત જવું; અર્થાદ થવું;
મર્યાદા બહાર જવું.

૪. મહાવરો થવો. (જવા આવવાનો.)

પગ ઘોઘને પીવા, પૂજ્યશુદ્ધિ-ભાવ રા-
ખવો. બહુ પવિત્ર માણસ હોય તો તેને
વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એના પગ ઘો-
ઘને પીવા જેવા છે.

પગ નીકળી જવો, જવું આવવું બંધ થ-
વું; હર થવું; ચલણ બંધ થવું.

“ મૃત્યુલોકમાં તેજ રહિત ધર્મબ્રજ
અનાચારી રાગગ્રો થયા, પાપે કરી પૃથ્વી
પીડિત થઈ ગઈ તેથી આપણો પગ સાંથી
નીકળી ગયો. ”

પ્રતાપનાટક.

પગપર પગ ચઢાવી-મૂકીને બેસવું, નિષ્કા-
ળજીથી-ચિંતા વગરની સ્થિતિમાં બેસી
રહેવું; નર-નિરધમી થઈને બેસી રહેવું;
ધંધા બિનાના રહેવું.

“ બીજી જૈરીઓની પેઠે લાડકોરને
પગપર પગ ચઢાવી બેસી રહેવાનું અને
લોકની કૃપા કરવાનું પસંદ નહોતું; તેને
એની પેઠે બીધવાનું મન થતું નહિ. ”

બે બેહેનો.

“ વસ્તીની ગણતરીના રિપોર્ટ ઉપરથી
જોતાં હિંદુસ્તાનની એકંદર પ્રજાના અડધા
કરતાં વધારે ભાગ પગપર પગ ચ-
ઢાવીને બેસી રહેનારો મળી આવશે. ”

ઈન્ડિયન રિપોર્ટ.

પગપર માથું મૂકવું, કોઈની સત્તામાં રહેવું.

પગ પસરવો, સત્તા જામવી; કાચુ બેસવો.

પગ પાછા પડવા, નાહિંમત થવું. આજ-
કા ખાવો; અંતરાત્માએ ના કહેવું.

પગ પાતાળમાં છે, કંઈકના ઊંધાંસતાં
કરે એવો છે; પ્રપંચી છે.

ક્યાં પેસે ને ક્યાં નીકળે તેની ખબર ન
પડે એવો છે. ‘ એના પગ તો પાતાળમાં છે ’
એટલે એ ક્યાં કેવું પગલું ભરે છે તે જ-
ણાતું નથી. પાતાળમાં પગ હોય તે જામ
જણાય નહિ તેમ જોતું ગુપ્ત કાર્ય જણાય
નહિ-તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

પગ પેસવો-થવો, આવતું જતું થવું; દાખ-
લ થવું; ઘુસવું.

૨. ચલણ થવું.

પગ બાંધીને રહેવું, નિરાંત વાળીને લાંબા
વખત સુધી ટકી રહેવું; નિભ્યાં કરવું.

“ તારે તો ચારેચાટે ફરવાનું જોઈએ
પણ મારા ઘરમાં એ નહિ ચાલે. અહીં
તો પગ બાંધીને રહેવું પડશે. ”

ભાભિનીભૂષણ.

પગ ભાગવા, પગે અશક્તિ આવવી-ઉપજવી.

૪. ચાલવા જેવું હોય લાં ચાલીને
જાય નહિ અથવા ચાલતાં કંટાળો
આણે એવા માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

“ પગ ભાગી ગયા છે ? અહીંથી તહીં
જતાં શું થાય છે ? ”

૫. કોઈ માણસ ધીમે ધીમે ચાલતો
હોય અને સાથેના ચાલનારા ઉતાવળથી
ચાલનારા હોય ત્યારે તે ઉતાવળિયા ધીમા
માણસને કહેશે કે પગ ભાગી ગયા છે ?

“ ઝો બાપા, હીંડું છું ને, મારા પગ ભાગી ગયાં છે, તે ઉતાવળે નથી હીંડાવું.”

પ્રતાપનાટક.

૨. છેવટ સુધી ન પહોંચતાં વચમાંથી અટકી પડવું-અંધ થવું.

૩. નિરાશ થવું; આશાભંગ થવું; ના ઉમેદી થવી.

પગ ભારે થવો, વચગાળે મહાવરો મૂકી દીધાથી આચકો ખાવો; આશંકો ખાવો; પંગ પાછો હટવો; સંકોચાવું.

“ પેસો છોકરો દસ દિવસ નિશાળે ન ગયો તેથી તેનો પગ ભારે થયો છે. ”

“ ગયો કે નિસાસો મૂકી ભારે પગે પાછી ફરી, છાતી ઉમરાઈ બહુ તેજ ધટી મુખથી. ”

કવિનર્મદ.

પગ માંડવા, સ્થિર-કરીને ઝિખા રહેવું. (ખાળકે) ૨. નિરાંત ધરવી.

૩. આગળ ચાલવું; ધપવું.

૪. દાખલ થવું

“ પાંચ બ્રાંત રહેલા અથે,

માંડવા પગ દાખ.

ભાટ વિષ્ટિ લઈ આવિયો,

માગવાને પાંચ ગામ. ”

કવિ ભાટ.

પગ માંડવો, પેસારો કરવો; ધુસવું; દાખલ થવું.

પગમાં માથું નાખવું, પગે પડવું.

‘ તે તેના પગમાં માથું નાખીને માફી માગવા લાગ્યો. ’

પગ મોડવા, નખળું કરવું; નાઉમેદ કરવું-થવું.

૨. અટકાવવું; બગાડવું;-ભાગી પાડવું.

પગ વધારવા, હિંમતભેર આગળ ધસવું.

“ શત્રુની સાગા પગ વધાર્યા અથવા ઠ-કાવી રાખ્યો છો સુધી યત રહે છે પણ

પાછું પગલું કીધું કે પત નય છે ”

નર્મગદ્ય.

પગ વળવો, ખીજ તરફ જવું અથવા જ-જવાની વૃત્તિ થવી (ખ્યારી વસ્તુ તરફ.)

પગ વાળવા, વચમાં થાક ખાવો; વિસામો લેવો; વચમાં અટકી શરીરને સુખ આપવું; વિરામ લેવો.

“ પરાક્રમ ઝાઝેરે કીધું છે પણ આ સમો પગ વાળવાનો નથી. ”

પ્રતાપનાટક.

પગથી તે માથા સુધી, નખથી શીખા સુધી; આખે શરીરે; સર્ગઃ.

“એથી ધનલક્ષ્મીને પગથી તે માથા સુધી ઝાળ લાગી.”

જે ખેહેનો.

પગની આગ માથે જવી, ઘણુંજ ગુસ્સે થવું.

પગની ઝાળ માથે જવી, સર્વોગ ક્રોધ આપવો.

“ એવું સુણતામાં ચઢી રીસ, પગની જવાળા લાગી શીઘ. ”

લક્ષમણાદરણ.

પગની વેળ ભાગવી, ફેગટ ફેરો ખાવો. (પગે ચાલીને); ધરમધક્ષો ખાવો.

પગને તળિયે ધસી નાખવું, ન લેખવવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું; ખાસડાને તોલ ગણવું; ન ગણકારવું.

“ મેં તેને શીખામણ દીધી તે પગને તળિયે ધસી નાખી. ’ તારા જેવા તો બહુ મેં પગને તળિયે ધસી નાખ્યા છે. ”

પગરખામાં પગ ધાલવો-મૂકવો, (ખી-જના) તેની જગો કરવી; ખરોખરી કરવી -દાખવવી; હરિદાર્થ કરવી; સારસાર્થ કરવી; એક એકથી સરસ થવાની તજવીજ કરવી; ચડસા ચડસી કરવી અથવા તે જે દરજ્જે કે માન ધગવનો હોય તેને માટે દાવો કરવો-તેના જેવા થવાને માથું મારવું.

“ આ માંડવી નગરમાં મનજી મારવાડી સરખા મોટા શેઠની બરોબરી કરે એવું ખીજું ઠેકાણું હોય તો મને ખતાવોને કોઈ ? તેનાં પગમાં પગ મૂકે એવો પૈસા-દાર બીજવર ગંગાને મળે એ વાત માનવી એજ સૂખાઈ ભરેલું છે.”

કુંવારી કન્યા.

પગરણ માંડવું, શર્યાન કરવી.

પગનાં ઓળખવાં, પરીક્ષા કરવી; કસોટી-એ ચઢાવવું; વલણ જોવું. (અમુક કામ સોંપવાને માટે કે સાધારણ રીતે.)

પગડે પગડે ચાલવું, આગળનાએ કંઈ હોય તેમ કરવું-વર્તવું; અતુકરણ કરવું; કો-ઈનો દાખો લઈ તે પ્રમાણે વર્તવું.

“ અદિતિ-એન ? તમારે પગડે પગડે ચાલી મેં પણ તેમ કર્યું છે અને તમારી કંતે પ્રભુને પ્રસન્ન કરવામાં કંઈ લેવા આ-વીછું.”

સત્યભામાખ્યાન.

“ તારામાં અતુરકત થઈ રહેલી આ તારી ધર્મદેવી દમયંતીનાં વખાણ ત્રણે લોકમાં થાય છે, અને તેના સદાયરણને પગડે ચાલીને ઘણી સ્ત્રીઓ પોતાના ધણિ-યોને સુખી કરે છે.”

નળદમયંતી નાટક.

પગે કમાડ ઠેકવાં, (હાથ ઠેકાણે રાખી પગ વડે કમાડ ઉઘાડી કહેવું કે તે એની મેળે ઉઘાડી ગયું તે ઉપરથી.) કોઈની સ-મક્ષ નહિ પણ તેની પૂઠ પાછળ તે ન જા-ણે એમ એવી કૃતિ કરવી કે જેથી તેને તુક્કાન થાય; ઉપરથી સાઈ દેખાડી પો-તાનો દાવ ખેંચવો; કોઈ ન જાણે એમ પોતાનું કામ કરી લેવાની યુક્તિ કરવી. બેમાલુમ રીતે કામ કરવું.

પગે કરવું, બાળકને પગ પર મૂકી અઘાડવું.

પગે કીડીઓ ચઢવો, પગે અશક્તિ આવવી.

કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય એવા હરામ હાડકાંના માણસને વિષે બોલતાં વ-વરાય છે. ‘ શું કામ કરતાં પગે કીડીઓ ચઢે છે ?’

પગે પડવું નમવું.

૨ આજીજી કરવી.

૩. નવી પરણેલો વહુએ ઘરની વડીલ સ્ત્રીને નમીને પ્રણામ કરવા.

પગે મેદી ચોપડી છે ? , જેને ઉઠવાનું મા-થાનો ધા થઈ પડે એવાને માટે વપરાય છે.

(પગે મેદી ચોપડી હોય તો ઉઘાય કે ચલાય નહિ; કારણ કે મેદી ખરાબ થઈ જાય અને રંગ બેસે નહિ. તે ઉપરથી.)

પગે લાગ્યા, હાથા-થાક્યા એવો અર્થ દર્શા-વે છે.

૨. કંટાળો દર્શાવવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“ પગે લાગ્યા એની ગંદી અને માં-કડથી ભરેલી ત્રાસ દાયક પથારીને. પગ્ગીરી ઉડતી, મરકરી થવી.

૨. ફજેતી થવી.

(મડાપગ્ગીરી ઉપરથી.)

પગ્ગમ બુધિયું, કર્યા પછી ખરી બુદ્ધિ સહે તેવું; કર્યા પછી પરતાય તેવું; પાછળથી જ્ઞાન થાય તેવું; અગમચેતી વિનાનું.

“ અગમ બુદ્ધિ વાણિયો, પગ્ગમ બુદ્ધિ બ્રહ્મ તર્ત બુદ્ધિ તર્કડો ને ગોદો મેલે ધમ.”

એથી ઉલટું અગમબુધિયું-આગળથી જાણવાની-વિચાર કરવાની શક્તિવાળું.

“ પણ હવે વખત ગયો અને એ ઉત્તમ વિચાર પશ્ચિમબુદ્ધિનો લાગવાથી પરતા-વાનું સાધન થઈ પડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પછવાડે લાગવું—પડવું, ચીઢવું; કાયર કરવું; સતાવવું. ૨. ખણખોજ કરવી; ખંતે પડવું.

પંચ ઇટાળી કરવી, પંચ-સમસ્ત લોક-તરફથી ઇંટોનો માર મારવો.

“ જેવા મળ્યા જન બધા,

ક્યારે કહે બહાર એને,
પંચઘટાળી કરૂં રૌ,
મને ઘણું મહાવ્રતા.

મિત્ર ધર્માખ્યાન. (વક્ત્રબ.)

પંચ માસીનું છમાસી કરવું, વિવાહની
વરશી કરવી; કંઈનું કંઈ વિપરીત બોલી
બગાડવું; અવગનું અવગ કરવું.

“ અર ૧ મેં તો મુત્તમંજ પંચમા-
સીનું છમાસી કીધું; પણ શેક અન્નણ્યા ને
આંધળા બરોગર. ”

ભટનું ભોપાળું.

પંચત્વ પામવું, ગુજરી જવું; પંચ ભૂતનું
સ્વરૂપ તેમાં લીન ૧વું. પૃથ્વી, પાણી, તે
જ, વાયુ અને આકાશ એ પંચમહાભૂ-
તમાં મળી જવું; મરી જવું; લય પામવું.

“ એટલામાં ભાગ્યશાળી ડોશા કાંઈ આ-
કસ્મિત કારણથી માળા જપતાં બગાડું
આઆથી પંચત્વપામ્યાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પંડામાં આવવું, લાગમાં આવવું; ધાર્યું પા-
ર પડે એવી બેગવાઈ આવવી; ફસાવું.

પંડામાં પડવું, ફસાવું; કમળમાં આવવું.

“ કહે, કાણુ કાણુ એ દુરાત્માના પંડામાં
પડ્યા ? ”

મુદ્રા રાક્ષસ.

પંડો પડવો, જય થવો; દાવ પડવો; લાગ
ફાવવો; અતુક્રમ વખત આવવો.

પડ ફવામાં-ખાડામાં, ફવા-ખાડામાં પડ-
વાથી જેવી દુર્દશા થાય છે તેવી દુર્દશા કે
ખરાબ હાલત ભોગવ-તુકસાન ખમ એમ
બેઠકારીમાં જવાગ દેતાં વપરાય છે.

૨. દીસતો રહે; ધર્યો રહે; જતો રહે;
કાળું કર; દૂર થા.

પડવો પાડવો, ડંકા વગાડવો; દુનિયામાં
નામ કરવું; ઇતિહાસમાં પરિણામ અંકા-
વવું.

પડતા દહાડો, વાંકા-નખળા દહાડા; નખળી
દશા.

“ દહાડો પડતો આપણો નેઈ, સજ
વેર લેવા સહુ કોઈ. ”

વિનયવાણી.

પડતી રાત, મધ્ય રાત પછીનો સમય;

પડતો પાથો, પડતી દશા-સ્થિતિ.

પડદા પાછળ હોવાનું, જે બાળત પ્રેક્ષક-સ-
માજથી નેઈ કે નાણી શકાતી નથી એ
બાળત પડદા પાછળ છે એમ કહેવાય છે;
અગર ન પડે એવું હોવું; (સમાજને)
ગુપ્ત હોવું.

પડદામાં રાખવું, (ખૂણામાં રાખવું તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થ) સંતાડી મેલવું;
છાનું-છૂપું રાખવું. (વાત.) કોઈ ન જા-
ણે તેમ-ગુપ્ત રાખવું; બેમાલુમ રાખવું.

પડદો કાઢી નાખવો, શરમ મૂકવી.

પડદો ખોલવો-ફેાડવો, ખુલાસાથી અંતર-
ની વાત કહેવી; મોકળે મને વાત કરવી;
પોતાના વિચાર વગર આચક્રા આધે
શંકા આણ્યા સિવાય અરેખરા કહેવા;
મન કાઢવવું; નિખાલસપણે વિચાર જણા-
વવા.

“ પ્રિયા વિના ક્યાં પડદા હું ફેાડું, પ્રિ-
યા વિના ક્યાં મુજ પ્રાણુ નેડું. ”

ગ્રેમપત્રિકા.

“ તારે બચવું હોય તો, લાજ રાખવી
હોય તો અને માન પામવું હોય તો પડદો
ખોલ. ”

સધરાજેસંગ.

પડદો ફટી જવો, કપટ રૂપી પડદાથી જ-
ના વિચાર ઢંકાયા હોય તે ખુલા થવા. જ-
વાત-મર્મ ગુપ્ત રાખ્યો હોય તે ઉઘાડો પ-
ડવો-જણાઈ આવવો.

થોડા વખત સુધી જે કપટ ભરેલું કાર્ય
અથવા કૃતિ રચાઈ હોય તે ઉઘાડી પડી
જવી.

“ મારી તમાચો મુખપર, લાલ ધરે લા-
લાઈ, પણ પડદો કુટે અને, ભૂંગળ વિના
ભવાઈ. ”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

પડદો રાખવો, ઈરાદો છુપાવવો. ૨. બોલ-
વામાં શરમાવું.

પડી ભાગવું, નિરર્થક જવું; ક્ષોભાદક ન
થવું; અંત આવવો; ધ્યાનનમઃ થઈ જવું.

“ અમારા વિચારને કોઈ ટેકા આપ-
નાર ન મળ્યું એટલે બધા પડી ભાગ્યાજ
જાણવા. ”

પડીકે બંધાવું, પડીકામાં બંધાય એટલું
થોડું હોવું; ખોટ-તાણ-તંગાશ હોવી;

“ શું એને ત્યાં કાંઈ પડીકે બંધાયું
છે. ? ”

૨. જીવ પડીકે બંધાવો જુઓ.

પડુંપડું થઈ રહેવું, પડવાની તૈયારીપર
આવવું; હમણાં પડશે એવી ધાસ્તી પેદા
કરવી.

પડયું ઉઠવું, પડતી દશા આવેલી તે પાછી
સારી દશા એ આવવું; શક્તિ ગુમાવી હો-
ય તે પાછી આવવી; કોઈ પણ કામ ક-
રવાને એકદમ તૈયારી કરવી.

“ એ જોરસો જો ગયો સમજો, પડ્યાન
ઉડશે કોદી; ગુલામ થઈને નીચાં કમોં, સ-
દૈવ કરશે શોધી-ધાયલ જંગીહો. ”

નર્મકવિતા.

પડો વગડાવવો, લોકોમાં જાહેર કરવું. (પ-
ટક=પડો.)

“ નગરમાં પડો વગડાવી લોકને રાજાએ
જાણવ્યું કે આપણે માથે મહાસંકટ આ-
વી પડયું છે, નગરમાં અન્ન ખુટયું છે મા-
ટે લાચારીએ આ કામ કરવું પડે છે. ”

સધરાજસંધ.

પડ સુધીની પથારી, પોતે ભરતાં સુધીની
પથારી. આગળ પાછળની ચિંતા-હચાટ ન
હોય તેવી નિવૃત્તિ સ્થિતિ.

“ તે બાપડીના બંધનથી છૂટો થયો-હ-
વે તેવું આ સૃષ્ટિની અંદર સગાં વહાલાં-
મા કોઈ રહ્યું નહિ, માત્ર પડસુધી પથારી
હવે હતી અને દૈવતમાં દૈવત તેનો પડ
હતો. ”

કુંવારી કન્યા.

પડની પથારી પણ કહેવાય છે.

પત્તર રગડી નાખવી, (પાત્ર ફેડી નાખવું)
આખરે લઈ નાખવી.

૧. સારી પેટે ધમકાવવું; ધમધમાવવું;
ધૂળ ફાટી નાખવી; સારી પેટે માર-
મારવો-ટોક દેવા.

૩. અનિશય મહેનત કરાવી થકવવું;
કાયર કરવું.

પથ્થર એટલા દેવ કરવા, સ્ત્રીઓ વહેમને
લીધે કોઈ રૂઠા અવસરની ઈચ્છાથી અનેક
દેવોની માનતાઓ રાખે છે ત્યારે એમ
બોલાયછે,

“ માતા. મહાદેવની માનતા રાખે અને
પથરા એટલા દેવ કરે પણ તેથી તેના
ભાગ્યમાં ફેરફાર ન થયો. ”

એ બહેનો.

પથ્થર ખેંચવો, મહા મુશીબતે ધરખટ-
લો ચલાવવો; જમ તેમ કરી મહેનત મ-
જૂરી કરી સંસારતું નાવ ઠેલવું.

પથ્થરની છાતી, કંઠણ છાતી; લાગણી વિ-
નાની છાતી; હિંમતવાન કાળજી.

પથ્થરનો ભમરડો, મૂઠ; જડસો; ઢ.

કંઈજ લાણેલું નહિ.-કંઈ સમજ નહિ-
જાણે નહિ તે (માણસ) મૂર્ખ.

૨. બોલે નહિ પણ ટકટક બોલ્યાં કરે તે;
ધોખીતો ભાઈ પથ્થર-મૂર્ખ.

પથ્થરપરના છાંટા, પથ્થરપર છાંટા ભલે
પડે-તે કાંઈ પથ્થરને ભેદી શકતા નથી,
તેમ કોઈ મૂર્ખને શિખામણ દેતાં પીગળે
નહિ કે અસર થાય નહિ તેને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

પથરે પથરે પ્રિંડિત, પ્રિંડિતનો મિથ્યા ડોળ ધારણ કરનાર માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

પથરો નાખવો, (વાંધો—ગ્રહેમ નાખવો; ક-ડયો—નિકાલ થઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આ-ડ નાખતી; બાધ કરવો. (પથર નાખવા-થી જેમ વચમાં આવેલી વસ્તુ દબાઈ જાય છે તેમ એવો કાંઈ વચમાં વાંધો નાખવો કે જથી ચાલતા વિચારો બંધ પડે—દબાઈ જાય.)

પથારી સેવવી, માંદગીને લીધે પથારીમાં પડી રહેવું; ખાટલે પડવું; માંદા પડવું.

પથારીએ જવું, મરી ગયેલા માણસને ત્યાં શોક ખાતર દશ દિવસ ભોંયે સુવા જવું. (સગાંના સંબંધમાં)

પથારીએ પડવું, માંદા થવાથી પથારીવશ થવું.

પદરે પડવું, આશરે-શરણે રહેવું.

પંથ વળાવવો, મુઆ પછી તેરમે દિવસે દાન કરવું. (જેડો, છત્રી, દોરી વગેરેનું)

પર મૂકવા, હદ વગરનું પરાક્રમ કરવું. (પર પાંખો મૂકવી—કુટવી એ ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો હશે.)

“સહદેવ સાગર, મૂક્યાછે પર, છે દ્રોપદીના બાળ કૃતાંત રાય”

(પ્રે. કૃ. અભિમન્યુ આ.)

પરચુરણ પુરાણો, સધળી બાળતનું થોડું થોડું જ્ઞાન ધરાવનાર.

પરણુ તોઆ, (પરણ—ઈશ્વરના ધરની તોઆ.) ધણુંજ સસણ દુઃખ છે એમ દર્શાવતાં એ પ્રમાણે ખોલાય છે.

૨. પરતાવો કરવાના—માફ માગવાના અર્થમાં પણ વપરાય છે.

પરમેશ્વર માથે રાખીને, પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક; પરમેશ્વર વચમાં રાખીને; પરમેશ્વરનો ડર રાખીને.

“ શિરસ્તોદાર,—કહો કે, પરમેશ્વર માથે રાખીને સાચેસાચું લખાવીશ. ”

મિથ્યાભિમાની તાટક.

પરમેશ્વરના ચોર ઠરવું—થવું, ઈશ્વરને લાં પાખી—અપરાધી ઠરવું; ઈશ્વરના ચુનેગાર થવું.

“ એવું કામ કરો તમે ગોર, થયા પરમેશ્વરના ચોર. ”

લક્ષમણાહરણ.

પરમેશ્વરને ખોળે ખેસવું, પરમેશ્વરનું માનીતું થવું; પરમેશ્વરની પૂર્ણ મહેરબાની હોવી—થવી.

જેનું નશીબ અનુકૂળ હોય અને બ્યાં લાં સવળા પાસા પડતા હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“ એતો પરમેશ્વરને ખોળે ખેડો છે. ”

પરમેશ્વર વહાલા હોય તો, ઈશ્વરનું આશીર્વાદ હોય તો.

પરમેશ્વરને ઘેર જઈ આવવું, ભવિષ્યતી વાત બાણવી.

પરપટ્ટી પાટે, ખચીતપણે; ખરેખાત.

પરસાકડે જવું, (પરસ—વાડો મરાઠીમાં) વાડામાં જવું; ઝાડે ફરવા જવું.

પરસાદ આપવો, માર મારવો; કુંદીપાક આપવો. (વાંકામાં)

પરસેવો ઉતારવો, પરસેવો છુટે એટલી મહેનત કરવી—કરાવવી; ધણી સખત મહેનત લેવડાવવી.

“ એ લાગ્યો હશે કાંઈને રડાવીને; કયારે એણે પરસેવો ઉતાર્યો હતો કે એની થાપણુ ઝાળવવાનો દોષે લાગે ? ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

પરિયાનાં પરિયાં ઉકેલવાં, પૂર્વજના પૂર્વજની વાત કહેવી. (મહેલમાં કે મિંદાના રૂપમાં.)

પરિયાનું પાણી ખોલું, બાપદાદાએ મેળવેલી કાર્તિને ઝાંખ લગાડવી; ચાલતું આવેલું નામ ખોળવું.

“ જોધપૂર, જેપૂર જેવાં મોટાં રાજ્યો-
એ પરિયાંનું પાણી ખોઈ આખર ધૂળધાણી
કરી પોતાની પવિત્ર પુત્રીઓ તરફને આપી
નરકમાં જવાનો દરવાજો ઉઘાડ્યો છે. ”

પ્રતાપનાટક.

પક્ષીતો મૂકવો, જગાડવું; ઊભું કરવું; સાં-
સણી આપવી; અંદરથી છૂપી મસલત કરી
ચઢાવવું—ઉસ્કેરવું; પ્રેરણા કરી દૂર રહેવું;
ઉત્તેજન આપી ખસી જવું. રંજક મૂકવો
પણ બોલાય છે. ટૂંકા ખોદથી માણસની—
લાગણી—ગુસ્સાને ઉસ્કેરવો.

જેમ પક્ષીતો મૂકનાર પક્ષીતો મૂકી
ખસી જાય છે પણ ગિચારી કોઠી
સળગી ઉઠે છે તેમ કોષને નુકસાન
કરાવવાના અર્થમાં વપરાય છે.

પવનપર ચઢવું, વાદળી જનવું, ઉડેલ ત-
બિયતવું થવું; કામ ઠેકાણા વિનાનું થવું;
અનિયમિત રીતે—અવિવેકથી વર્તવું; જરાક
ઘેલછા રાખવી, વાયેલ—ચરકેલ થવું.

“ એ કંઈ સ્વપ્નાવશ હતો તેથી ભ્રાંતિ
પડી ગઈ હશે, તેથી હવે તેને જોઈ હ-
સવા લાગી કે ભાઈ પવનપર ચઢ્યા છે !

અરેખિયન નાઈટ્રસ.

પવન ઝુંકવો, વાત ફેલાવવી.

‘અમસ્તો પવન ઝુંકયાં કરે છે.’

‘જીણી તરફનો પવન ઝુંકાય છે’ એટલે
શા સરસમાચાર છે ?

પવન ભરાવો, (માથામાં), મિત્રજ વ-
ધી જવો—તબીયત આકરી થવી; મગરૂરી
થવી; ગર્વ થવો.

“ તારા માથામાં આજ કાલ ખૂબ પ
વન ભરાયો છે. ”

પવન લાગવો, વાયરો વાયો જુઓ.

સારી માઠી વાત ફેલાવી; ઠેકાણે ઠેકાણે
પ્રસરી જવું.

૨. ગુણદોષ લાગવા; સંગતિની અ-
સર થવી; સંગતિદોષ લાગવો.

૩. સુખ દુઃખ જોવાં—અનુભવવાં—
ખમવાં.

“ સામે મોઢે દુસ્મનને દેદે કરવો એવો
તેમનામાં ટેક રહેતો છે તોપણ જમાનાનો
પતન લાગતાં તેમનું મગજ ભમે ને તેઓ
રાતની વખત હુમલો લાવે તો આપણે
તે વખત ગાદેલ ન રહેવું. ”

પ્રતાપનાટક.

પવન વાયો, જુઓ વાયરો વાયો

“ એવે પશ્ચિમ દિશામાં વાયો પવન,
એકદમ જોયા ઝાઝા જન. ”

માંધાતાખ્યાન.

પવનમાં ઉડી જવું, વ્યર્થ જવું; અર્થ ર-
હિત થવું; નકામું જવું; પાર ન પડવું. મિ-
થ્યા જવું; તણાઈ જવું.

“ પોતાના બોલ પવનમાં ઉડી ગયા
એમ જાણીને તે દર્વેશ નાખુશ થઈને આ-
ગળ સાંધ્યો. ”

x x x x x x

“ કૌલા રાણીના આ ધુરપતના શબ્દ
પવનમાં ઉડી ગયા. ”

કરણધેસો.

૨. બંધ પડવું; ગુમ થઈ જવું; અ-
લોપ થવું. (વાત પવનમાં ઉડી
ગઈ હવામાં ઉડી જવું પણ બો-
લાય છે.

પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઉગવો, જે કદી પણ ન
જનવાનું તે જનવું (પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઉ-
ગવા જેવું.)

કોઈ અશક્ય કામ અદ્ભુત રીતે થાય
ત્યારે એમ વાપરવામાં આવે છે. જેમ.

“ આટલાગંધા આપણા લોહા ત્યાં જતા
આવતા હશે તેમાંથી કોઈએ મારી દાદ ન
લીધી ને એ સાહેબ—આવા મોટા આ-
દમીએ સંભાળ લીધી! એતો પશ્ચિમમાં

સૂર્ય ઉગ્યો, અરેખરા ગોરા લોકોના દિલમાં કાળોશ ન હોવી 'જોઈએ.' "

નંદી પ્રભ.

પરતાળ પાડવી, કાઈના ઉપર કોંઈમાં ઉતરી પડવું.

“ તે પોતાના રૂપ ઉપર પરતાળ પાડતી પેટ ભરીને ધાન પણ ખાતી નહોતી અને એકાંતમાં રોત દિવસ આંસુડાં ઢાળતી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

પહાડ જેવું-જેવડું, મોટું અને અતિ અગત્યનું.

બે બહેનો.

“ જ્ઞાની સ્ત્રીને જે વાત હલકી ને મનમાં ન લાવવા જોગ જણાય તે મૂર્ખને મોટી પહાડ જેવી લાગે. ”

૧ જીવાન જોધ; જખરો પુરૂષ. (જીવાન પહાડ જેવો ફાટી ગયો.)

૩. સાધારણ પ્રમાણ કરતાં મોટું. ‘ પહાડ જેવડું ગૂમડું. ’

પહાડી લોહી, ઉચ્ચ જોરસો.

પહુઆ ખંડાવા, પહુઆ ખંડાવા જેવી સ્થિતિ થવી. તુકસાનમાં આવી પડવું.

૨. માર પડવાથી કચ્ચર થવું.

પહેલા ખોળાનું, પહેલી વખતનું (છોકરું.) અધરણીનું સંતાન.

પહેલા નંખરનું, સૌથી સરસ; ઉત્તમ; સૌથી આગળ પડતું; (સારી તેમ નરસી બંને બાબતમાં વપરાય છે.)

પહેલે ધરથી, પ્રથમથી; ધર દહાડેથી; શરૂઆતથી.

“ એની સાથે વાત કરવાને પહેલે ધરથી મેં ના કહી હતી. ”

દિલીપર હલો.

પહેલે પાટલે, પહેલવહેલું; મંડાણમાં; આરંભમાં; શરૂઆતમાં.

“ હૈયાનો અંતરપટ ખોલી જોશો તો

ઝાં માલમ પડશે કે હું ગાંડો નહિ પણ ભામાશા દિવાન જેવો ડાહ્યો છું; તેમજ પટ્ટણની પોશાળમાં પહેલે પાટલે પૂજ્યલો કવિ છું. ”

પ્રતાપનાટક.

પહોંચ્યા કરડવા, (પસ્તાવો કરતાં.)

પહોંચેલી છુટ્ટી, પાતાળ જંત્રી; જેની મસલત-સલાહ-યુક્તિ જણવામાં ન આવે તે (માણસ) પહોંચેલી માયા પણ બોલાય છે. તેથી ઉલટું કાચી છુટ્ટી માયા.

૨. પ્રસન્ન કરે એવું.

૩. ગાંજ્યું-છેતરાયું ન જાય એવું; બહુ ચતુરાર્ધવાળું માણસ.

પહોર વીતવા, રોજના કરતાં જ્યારે કાઈ કામ કરવામાં બહુ વખત જાય ત્યારે એ વપરાય છે. જેમકે-

‘ ખાતાં ખાતાં પહોર વીત્યા. ’

(અત્યુક્તિ.)

પહોળે હાથે, ઉડાઉપણે; મોકળો જીવ રાખીને; છૂટે હાથે; મનમાં કચવાયા-આચકો ખાધા સિવાય.

“ હમેશાં પહોળે હાથે વર્તવું એ કેવળ આપણો વિનાશ કરવા સરખું છે. ”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

પક્ષીના મેળો, આનંદ આપનારા માણસોનું થોડી વારનું મળવું; જેઓ એક ખીજથી થોડા વખતમાં છૂટા પડનાર છે એવા માણસોનું એકાએક મળવું.

પાંખમાં ધાલવું-લેવું, ઓથમાં-આશરે રાખવું; પોતાની છાયા તળે રાખવું; હંફ આપવી.

“ માત પિતાના મરણથી થતો શોક કમી કરવા મોટી બહેન તરીકે બે ચાર મહિના પોતાને ઘેર તેને બોલાવી પાંખમાં ધાલવાનો પણ તેણે વિચાર ન કર્યો. ”

બે બહેનો.

તેથી ઉલટું પાંખમાં લસવું.

“ તે છોકરીઓ તેમની માની પાંખમાં ભરાઇને ભયભીત થયેલી ઊભી રહેલી હતી.”

કરણધેસો.

(જમ પક્ષી પોતાના ખચ્ચાને પોતાની પાંખમાં ઘાલી તેની સંભાળ રાખે છે તેમ.)

પાંખો આવવી—કુટવી, હદ વગરનું પરાક્રમ કરવું.

૨. પુષ્પ ઉમરનું થવું; ૩. બ્રહ્મચોકમાં વિહંગમ માર્ગે જવું.

પાંખો કાપી નાખવી, જોર ઓછું કરવું; નરમ પાડવું; શક્તિહીન કરવું; આધાર તોડી નાખવો; સત્તા લઈ લેવી; કશું ચાલે નહિ એવી રીતે નખળું કરવું.

“ વજર ઘણો લોભી છે પણ મહારાજ તેની પાંખો કાપી નાખતાં વાર લગાડશે નહિ.”

અરેમિયનનાઈસ.

પાંખો વીંઝવી, ખનતી મહેનત કરવી; દુઃખ-માંથી છુટવા કાંઈ મારવાં; સંકટમાંથી બચવા ખાતર વલખાં મારવાં.

“ તેને જશ આપવો છે માટે ઈશ્વર તેની તરફ થયો છે, જે તેથીજ તેના પાસા સંવળા પડ્યા છે ને આ પ્રતાપે પાંખો વીંઝવામાં કસર રાખી નથી તો પણ તેના અવળા દાવ પડ્યા છે ? ”

પ્રતાપનાટક.

પાંચ પાંચ શેરની ઝીકવી, જીભાળી ગાળો ભાંડવી.

પાંચ વરસનો બેઠો છું, તરફદારી ખેંચવામાં નાની ઉમરનો-ઉછરતો છું એમ ખતાવવાને વપરાય છે.

પાંચશેરી કુટવી, માથાફાડ કરવી.

પાંચશેરી બાંધવી, (કાટે.) ગળે જોતરૂં વળગાડવું; એકાદ નવા કામમાં દાખલ કરવું અથવા થવું; જાંજળમાં પહેલ વહેલું નાખવું અથવા પડવું.

પાંચે આંગળીએ પૂજ્યા હશે, ઘણી ભક્તિ કરી ઈશ્વરની મહેરબાની મેળવી હશે.

“ પાંચે આંગળિયે પરમેશ્વર પૂજ્યા હશે ત્યારે મારા દિયર જેવો ભાવડો મળ્યો છે.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

પાંદડું ફરવું; (નશીમનું) ભાગ્યોદય થવો; નશીમ ઉઘડવું નશીમ જગવું; સુખ પ્રાપ્તિ થવી; વચ્ચે જે આડ—અંતરાય હોય તે ખસી જવો.

“ સ્વયંવરમાં જેનું પાંદડું ફરશે,

તે તો લક્ષમણને વરશે.”

લક્ષમણાહરણ

પાંદડે પાણી પાવું, (પાણી સરખું પણ બરાબર ન પાવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી.) ઘણું દુઃખ દેવું; રિખાવવું; કનડવું; સંતાપવું; હેરાન કરવું; ચીડવવું; પીડ્યાં કરવું;

“ તેમની એક વિધવા બહેન છે તે કાઠને પેટ પાણી પડવા દે એવી નથી. હકમપારેખની જૂની વહુને તે પાંદડે પાણી પાતી.”

બે બહેનો.

“ સરત રાખજો ને મને સંભારજો કે ભાઈ તમને પણ પાંદડે પાણી પાશે. તમે વિશ્વાસુ છો અને એ આજકાલના અંગ્રેજ ભણેલાઓ ન દેવને ગાંઠે તો માખાપ તે શા લેખામાં ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પાંસળી ખસવી—ચસકવી, ઘેસા ખનવું—થવું; ઉડેલ તમિયતનું થવું; મગજ ભમી જવું.

“ મગજે નુકસાન અતિશેજ થશે,

તુજ પાંસળી સર્વ ખશીજ જશે.”

નર્મ કવિતા.

પાંસળી ચરકેલ ઝાટલે વિચિત્ર; વાયેલ; ઘેલછાવાળું; ઉડેલ તમિયતનું.

પાંસળી ઢેકણે નશી એમ પણ

ખોલાય છે.

“ વશીકરણુ ભરી વ્હાલાછની વાંસળી ને;
સ્વર સુણતાંમાં કામ ન રહે પાંસળી ને !
સખિ સ્થામને.

વિનયવાણી.

પાઘ આવે એટલાં ચારી આવે એવું,
વધારે હોશીયારીવાળું; છેતરી જાય એવું;
વધારે આવડત ધરાવનારું; માયાનું. (સ્ત્રી-
ઓમાં વિશેષ ખોલાય છે)

“ એ પાઘ આવે એટલાં હું ચારી આવું
એવી છું. ”

પાકું પાન, ઘડપણથી જર્જરિત થયેલું ઘ-
રું માણસ. ખરી પડતાં-ભરી જતાં વાર
ત લાગે એવા ઘરડા ખખટે માટે ખોલતાં
વપરાય છે.

પાકે ઘડે કાંઈ ચઢાવવા, પાકે ઘડે કાંઈ
ચઢાવવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો. જે
વખતે જે કરવાનું તે વખતે તે ન કરતાં
પાછળથી ફેગટ યત્ન કરવો. “અભયસિંહ રહી
રહીને હવે પાકે ઘડે કાંઈ ચઢાવવાનો યત્ન
કરવા લાગ્યો છે એટલે આપેડ અવસ્થામાં
લસ કરવા તૈયાર થયા છે એવું અજાણ્યા
લોકોના માનવામાં પણ શી રીતે આવે ?”

મણિ અને મોહન.

પાકો ગુરૂ, ખીજને મંત્રોપદેશ મૂકી-એધ
દેઈ આહું અવળું સમજવી છેતરી લેવાની
વૃત્તિવાળો; જિંધું છનું કરી પોતાનું કામ કાઢી
લેવામાં કાબેલ માણસ.

પાકો ઘડે જેવો, કાઈનાથી ગાંજ્યો ન જાય-
છેતરાય નહિ એવો.

પાકો મારવાડી, પાકા મારવાડીના જેવો
ઘણજ લુચ્યો-ઠગ.

પાખળ પૂજ કરવી, (પ્રજ્ઞાલન પૂજ-મૂર્તિ
ને નવરાત્રી પૂજ કરવી, તે ઉપરથી
વાંકામાં.) શરમાવી હાંકી કાઢવું.

પાગડું મોટું હોવું, આધાર સખળ હોવો.

પાગે લાગું, બ્રાહ્મણ ખીજ વગેરેના લોકોને

આશીર્વાદ કહેતાં અને ખીજ વળુના લોકો
બ્રાહ્મણને મળતાં પાગે લાગુ કહે છે.

પાઘડી ઉતારવી, કાલાવાલા કરવા; આજીજી
કરવી; કોઈ વાતને સાર છેક ગરીબાઈથી
ખોલવું; પ્રાર્થના કરવી; કરગરવું; રડવા
સરણું મોહું કરી કંઈ માગી લેવું.

“સોમનાથ-અમારી પાઘડી તમારે ખોળે
છે. હું પાઘડી ઉતારીને તમને પગે લાગું છું,
તમે અમારા પ્રજનિક છો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

પાઘડી ગુમાવવી, કીર્તિ ગુમાવવી; યોગ્ય
સ્થિતિ ખોવી.

૨. છેતરાવું-ઠગાવું.

પાઘડી નીચી કરવી, કલંકિત કરવું; અદ-
નામ કરવું.

પાઘડી ફેરવવી, દેવાળું કાઢવું; શાખ હુપા-
વવી; કરને લીધેલાં નાણાં પાછાં ન આપ-
વાં; શાખ ગુમાવવી.

૨. ખોલેલું ફેરવવું; આહું ખોલવું.

૩. સાચું થવું; આજી અલ્લવી; પક્ષ
અલ્લવો.

“ ખરેખર નરો પોતાનું નથી કાવતું
તેથી પાઘડી ફેરવી નાખતા નથી પણ પો-
તે ખત અને શ્રમ ભરી રાખી પોતાનો
ટેક જીવો કરે છે. ”

નવીપ્રજા.

પાઘડી ખંધાવવી, (વખાણની નિશાનીમાં.)
પાઘડી પહેરાવવી; ઈનામ આપવું.

૨. શોક મૂકાવતી વખતે પાઘડી પહે-
રાવવી; શોક મૂકાવવો.

૩. જશ આપવો; સાગ્યાશી આપવી;

તારીફ-વખાણ-પ્રશંસા કરવી.

“ પા ઘડી ચૂક જો કાર્યમાં ના પડે, પાઘડી
અન્યને રાધે રોંદે; સર્વનો આશરો રાખીને
હું વળું, આશરો ભૂલતા અંગ ભેદે. ”

નવસાખ્યાન.

પાઘડી બગલમાં મારવી, લઢાઈ કે કજીઆમાં જવા અથવા અપ કીર્તિવાળું કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું; આખરની દરકાર ન રાખવી; આખર જાય તેની ફિકર ન રાખી કંઈ સાહસ કરવું.

પાઘડી બાંધવી, (શોક મૂકતી વખતે.)

૨. પાઘડી ઘાટમાં આણવી.

ફેર પાઘડી બાંધવી એટલે બોલેલું ફેરવવું.

પાઘડી મૂકવી-(ફેર-), બોલેલું ફેરવવું.

(અવળી-) દેવાળું કાઢવું.

(સામે-) સામે થવું.

પાઘડી મૂકીને આવ્યો એટલે છેતરાઈને આવ્યો.

પાઘડી રંગ્યો-ખજ્યો, એમ સ્ત્રીઓ ખાળકો પ્રત્યે બોલે છે. પહેલું લાડમાં અને ખીનું ચીઠમાં વપરાય છે.

“ મારા રડ્યા, પાઘડી ખજ્યા. પાઘડી ખજ્યો તારો ભાઈ. રાંડ ગધેડી. ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

પાઘડી રંગી નાખવી, આખર લઈ નાખવી; પત્તર રંગી નાખવી.

પાઘડી લેવી, આંજવું; હરાવવું; ઠગવું; ટેક મૂકાવવો; આખર લેવી; કાન કાપવા; (ગુણ કે લુચ્ચાઈથી,) તાબે થવાની ફરજ પાડવી; છેતરવું; નખળું પાડવું; માર ખવડાવવો.

પાઘડી સંભાળવી, પાઘડીનો પેચ સંભાળવો પણ કહેવાય છે. (પાઘડી જાય નહિ-આખર જાય નહિ તેને માટે કાળજી રાખવી; સાવધ રહેવું.) પોતે પોતાનો ભાર કે કીર્તિ જાળવી રાખવી; હેશિયાર-સાવચેત રહેવું; ગફલત ન થાય-ખત્તા ન ખવાય એવી રીતે સમજીને ચાલવું.

ધ ડીનો ધણી, વ્યવહારમાં-વેપારી વર્ગમાં

માનવંતો અથવા સારી કીર્તિવાળો માણસ. પાછલી ચાર ઘડી, છેલ્લી અવસ્થા.

“ મરવાની તૈયારીમાં રામજી ? આશું કરો છો, ? આનો કંઈ અમારાથી મરમ સમજતો નથી. તમારે તો પાછલી ચાર ઘડી છે, પણ આ મારા સામું તો જુઓ. ”

શુ. જૂની વાર્તા.

(પાછલો પહોર દહાડો પણ બોલાય છે.)

પાછલો પહોર, ઉત્તરાવસ્થા; વૃદ્ધાવસ્થા.

“ લક્ષ્મીપ્રસાદ તો પાછલો પહોર અમદાવામાં ગાળવા આવ્યા. ”

નવીપ્રજા.

પાછા થવું, મરી જવું; મરણ પામવું; ગત થવું.

“ મુઆ નહિ ને પાછા થયા. ”

પાછા વળવું, મરી જવું; ગુજરી જવું; ચર્ધ જવું.

“ એક દીકરો છ મહિનાનો થઈને પાછો વળી ગયો છે. ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

પાછી ધરતી, કાઢિયાવાડને પાછી ધરતી કહે છે. (કારણ કે એ ભાગ સમુદ્ર તરફ ગયેલો છે.)

પાછી પાની કરવી-કાઢવી, પાછા હંકવું; પાછા ફરવું. (હિંમત હારવાથી)

૨. તકરારમાં નખળું પડવું; હારવું.

“ અમારાં પરાક્રમ તમે જુઓ તો ખરા, અમને અજમાવો; જે અમે પાછી પાની કરીએ, જે અમે ગુર્જરનામને લાજ લગાડીએ, તો અમને આ રાજ્યમાં પાછા પેસવા ન દેશો. ”

વતરાજ આવડો.

“ બીની જમીન કોરી કરવા સાર કહે તો ખાંડ પાથરે અગર તાપતા દહાડામાં કોરી જમીન ઉપર જોઈએ તો ધીનો છંટકાવ કરાવે તે વખતે તેઓ ખરચમાં પાછી પાની કાઢે નહિ. ”

જે બહેનો.

“કહે પુત્રને આવડી શીખ છાની, રખે
આપ મારા કરો પાછી પાની.”

રણુચંદ.

પાછી લાગતી, મોત આવવું.

૨. તુકસાન થવું; હાનિ પહોંચવી.

પાછું નાખવું, ઉલટી કરવી.

પાછું વળવું, ખગડી જવું; ઉતરી જવું;
સ્વાદ રહિત થવું. ‘ભાત પાછો વળ્યો.’

૨. મરણ પામવું.

પાછું વાળીને જોવું, ભવિષ્યનો વિચાર
કરવો; આગળ પાછળનો લાંબો વિચાર ક-
રવો; દીર્ઘદ્રષ્ટિ પહોંચાડવી.

“તમારી ખતેની પૂર્વ પ્રમાણે ક્ષમા મ-
સ્કરી ચાલવા દો અને બ્યારે હું ચાકરને
વેધે તમારી પાસે આવું ત્યારે તમે હું ધ-
ણો મોડો આવ્યો માટે મારાપર ગુસ્સે થ-
જો અને છેલ્લે મને મારવાને પણ પાછું
વાળી જોશો નહિ.”

અરેબિયન નાર્થરસ.

“ભૂખતું હું ખ ધણું ભુંડું છે-ભૂખ્યો
માણસ શું ન કરે? નાણું વારતે કાળાં ક-
ર્મ કરવાને માણસ પાછા વાળી જોતાં ન-
થી.”

સુબોધપ્રકાશ.

૨. આચકા ખાવો; સંકોચ પામવો.

પાટ ખેસવું, રૂતુ આવવો (સ્ત્રીને.) એવી
સ્ત્રીને કાંઈ કામકાજ કરવાનું નહિ હોવા-
થી ધરતે આંગણે પડેલી પાટપર ખેસીરહે
છે તે ઉપરથી.)

પાટલા શાડવા, પાટલા ખગાડવા; તુકસાન
કરવું પણ ભણતી ન આવડવું.

“પાટલા મુડવા પણ વપરાય છે.”

પાટલા ભરવા, ભાકરાને બાંધી પીક અને
ડાકની વચ્ચે પાટલો મૂકવો. (મહેતાજીએ)

પાટલા સાંસુ, મોટી સાળી; વહુની જેન.

પાટલો ખેસાડી પૂજા કરવી, પ્રથમ સત્કાર

કરી પછી માર મારવો અથવા તુકસાન
કરવું (વાંકામાં.)

૨. હુલાવી ટુલાવી નવરં ખેસાડી રાખવું.

પાટલો ગોઠવો, નિરાંત વળવી; ચેન પડવું;
ગમવું; કશાર વળવો.

૨. કાઈ કંકાણે કાઢતો વગ થવો; સમાવું.

પાટલો પડવો, ફાવવું; નભવું. (પૂજનું
તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

“આવાં તેમનાં આચરણ જણાઈ આ-
વેલાં છતાં તેમના વગર કાંઈ પણ શુભ
આરંભમાં પાટલો પડતો નથી.”

નવી પ્રજા.

“જે તે કામમાં એનોજ પાટલો પ-
ડે છે”

પાટલો ફરવો, કામ પાર પડવું; કામ થવું.

તેના વિના પાટલો ફરવાનો નથી એટ-
લે તેના વિના ચાલવાનું નથી.

“કંઈ નાત જતની બાબતમાં લક્ષ્મી
પ્રસાદની સલાહ વિના પાટલો ફરે નહિ.”

નવી પ્રજા.

પાટા બાંધવા, આડું અવળું સમજાવી ભ-
વાવવું; કાન ભંભેરવા; ઉલટું ઉલટું બતા-
વીને જોળવી નાખવું.

આંધળા પાટા બાંધવા એમ પણ
જોલાય છે.

(આંખે પાટા બાંધવાથી જેમ દેખાતું
નથી તેમ સમજામાં ન આવે-અક્ષલ
છેતરાઈ જાય તેમ કરવું.)

પાટીપર ધૂળ નાખવી, ભણવું; પ્રથમ બ્યારે
સરકારી શાળાઓમાં સ્થેરનો ઉપયોગ
થતો ન હોતો ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભ-
ણતર ભણવાનો રિવાજ હતો તે ઉપરથી.)

“અમે તે કદી પાટીપર ધૂળ નાખી હતી
કે લખી જાણીએ?”

“વળી જાતે નિરક્ષર અને વળી પાટી
પર ધૂળ પણ નાખી ન હોય કે સ્થે-
ર પર પેન વડે લીટા પણ કાઢ્યા ન હોય

એટલે તે બિચારી લખી તો શી રીતે રાખે ? ”

સુદરીશુભદિર.

પાટીઆં ગોઠવવાં, બંધ બેસતું કરવું.

પાટીઆં દેવાવાં—બેસી જવાં—ભીડાવાં, હુલી જવું; દેવલી બેસવી; ભારે કસાન થવું; દુર્દશામાં આવવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

(હુકોન ચાલતી બંધ ચાપ અથવા ગુજરાત ચતું અટકે ત્યારે એમ બોલાય છે.)

૩. ચાલતું કામ વચ્ચેથી અટકી પડવું; ભાગી પડવું.

પાટીઆં માંજવાં, ખાઈપી એકવાડો કાઢી નિરાંત ધરવી.

પાટીઆં રંગાઈ જવાં, ઘણીજ તુકસાનીમાં આવી પડવું.

પાટીઆં વાળી દેવાં, કામ બંધ કરવું; ભાગી પાડવું.

“ના, અલી ના, તે દહાડે દેવીને બોલાવી એમણે શુ કહ્યું તેમાંનું મારા જાણવામાં તો કંઈએ આવ્યું નથી. સખિ, તું જાણતી હોય તો કહે બેઠએ ? હુંતો ફૂલ પતિ પાસે ગઈતી ત્યાંતો તેમણે પાટીઆં જ વાળી દીધાં.”

તપત્યાખ્યાન.

પાટે બેસવા જવું, લગ્ન અથવા મુઆની નાત જમતી હોય તે જોવાને ત્યાં માંડેલી પાંદપર બેસવા જવું.

“મનસુખરામે કહ્યું હતું કે એક પ્રસંગે નાગર બ્રાહ્મણની નાત જમવા બેઠેલી ત્યાં પાટે બેસી મામેરંગાઈ સંભળાવ્યું તેથી નાગરો એટલા તો ખુશ ખુશ ચર્ચ ગયા કે તેઓએ પોતાના ચંચુઓ તેને આપી દીધા ! ”

નર્મગદ્ય.

પાટે બેસવું, સ્ત્રીએ અળગું બેસવું (રતુ આવવાથી.)

૨. રાજાએ ગાદીએ બેસવું.

પાટો ગોઠવો, સ્વભાવ મળતો આવવો; ખનવું; ફાવવું; મેળ મળવો; ખનતી રાશ આવવી.

“તમારે એક બીજાને પાટો ગોઠવો નહોય તો બહેતર છે કે અળગા રહેવું.”

પાટલો ફાવવો પણ વપરાય છે.

“લોડ હેરિસ અને તેનું રજુચક્રમડળ હમણાં ઘણા ગુસ્સામાં છે. તેઓ કંઈ પણ પાટલો ફાવવા દે એવી આશા તો આભલામાં રાખવાની છે.” ગુજરાતી

પાટો જામવો, ચલણ ચવું.

૨. રતેહ થવો.

પાટોપાટ સળગવું, એક બીજાના સંબંધમાં લડાઈ ચાલવી અથવા આગ લાગવી.

‘સગાંવહાલામાં પાટોપાટ સળગીછે;’

‘આગ પાટો પાટ સળગી.’

પાડું બેંચવું, ટોપલી ઉપાડવી; કુવો ખોદતી વખત માંહેથી મટાડું કાઢવાની દોરડે બાંધેલી ટોપલી બેંચવી.

પાડા મુડે એવું, આવડત વિનાનું; અણધર; અભણ; બુદ્ધિ ન વાપરે શકે એવું; અક્કલનો સદુપયોગ ન કરી શકે એવું; પાડા મુડવા જેવા હલકા પ્રકારના કામ સિવાય ખીજા કામને માટે લાયક નહિ એવું. (હજમ પોતાના ધંધાની શરૂઆતમાં પ્રથમ પાડા મુડે છે તે ઉપરથી.)

પાણી કરવું, (લોહીનું વજનું, પૈસાનું, પાણી કરવું.) ઘોઠો પહોંચાડવો; છેકળ ખગાડી નાખવું; શુભાવવું; ખાલી કરવું.

પાણી ચઢાવવું, શર ચઢાવવું; ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું.

૨. પાણી પાવું (અર્થ ૨ જો)

પાણી ચોપડીને વાંચીએ તેવા અક્ષર, ધ-
ણાન ખરાબ અક્ષર.

પાણી છાંટવું, ઠંડું પાડવું (જોરસા વગેરે
ને.)

પાણી છુટવું, પોતાને ઘણી ભાવે તેવી વસ્તુ
ખીજે કોઈ ખાતો હોય તે જોઈ અથવા
તે વિષે તેને વાત કરતો સાંભળી પોતાની
છબ ઉપર ઝરણુ ઝરવું-થુંક વધવું-તે ખા-
વાની અતિશય ઈચ્છા થવી.

૨. અશક્ત થઈ જવાથી પરસેવો છુટવો.

“ મારવાડી ઉદાસ થયો ને ધ્રુજવા લા-
ગ્યો; તેને અંગે પાણી છુટયાં. ”

સધરાજેસંધ.

પાણી જવું, પાણી લેવા જવું.

૨. ટેક જવો; આખર જવી; શોભા
જવી.

પાણી જોઈ લેવું, સામર્થ્ય-શૌર્ય જોઈને તેને
વિષે હલકો વિચાર ખાંધવો.

પાણી પાણી ફરવું, થકવું; નરમ પાડવું.

૨. પરસેવો આણવો.

(ઘોડાને.)

“ પાણીને માટે તલસ્યા કરવું; ઘણું
તરસ્યા થવું.

પાણી પાણી થઈ જવું, મહેનતથી ઘણો
પરસેવો છૂટવો.

૨. તાબે થઈ જવું; નરમ થઈ જવું;
જોર-કૌવત વિનાનું થવું.

૩. ઓગળી જવું (ખાર વગેરેનું.)

“ આખું અંગ જાણે ભંગ થઈ ગયું;
મૂઠી વાળવા જટલું જોર મારાં ઓગળાંમાં
રહું નહિ; પગ પણુ જાણે પાણી પાણી
થઈ ગયા. ”

પ્રતાપનાટક.

પાણી પાચ એટલું પીવું (કોઈ), કહે
તેટલું ને તેમ કરવું; કોઈનું સમજાવું સ-
મજવું અથવા તેના કલા પ્રમાણે વર્તવું

“ પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે ન આવે તેવાને

મોટે અથવા પૂર્ણ તાબેદારીની સ્થિતિ દ-
ર્શાવતાં વપરાય છે.)

“ હું તમને એક ઉપાય ખતાવું છું, હ-
મણાં સેનાપતિની ઓળ સેનાપતિ છે; ઓ-
થેલોને, ડેસડિમોના પાચ એટલું પાણી તે
પીએ છે. ”

શે. કથા સમાજ.

પાણી પાવા જવું, કોઈની પાછળ તેની સેવા
કરવા દાખલ મરી જવું.

“ તેની સાથે ચઢી આવેલા પહેલવાનોને
તો આગલાને પાણી પાવા મોકલ્યા. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પાણી પાવું, એક ધાતુને ખીજી ધા-
તુનો રસ પાઈ ખીજીનો રંગ ચઢાવવો;
ઢોળ દેવો.

૧. ધાર આણવાને હથિયારને ગરમ
ફરી પાણીમાં ઘોળવું.

૩. ઉકડેરવું; પાણી ચઢાવવું; ઉત્તેજન
આપવું.

૪. કોઈને પાણી પીવા આપવું.

૫. ઝાડના મૂળમાં પાણી રેડવું.

પાણી ફરવું-ફરી વળવું, ફેકટ-અરખાદ
જવું; ધૂળ મેળવવું; તુકસાન થવું; ઉપયો-
ગમાં ન આવે એવું થવું.

પાણી ફરવડું, ધૂળ મેળવવું; રદ કરવું;
નકામું કરવું. (સારા નામપર-આખર ઉપર)

“ ખીજી વાતોમાં શાસ્ત્રનો દોડો પક-
ડવો અને સારી તથા લાભકારી હોય તો
પણ તે ન કરવી અને આવી વાતોમાં શા-
સ્ત્રના કહેવાપર પાણી ફરવડું એ કોના
ઘરનો ન્યાય ? ”

જે બહેનો.

“ મને વાર થઈ તેનું કારણ કહીશ
એટલે તમારા કહેવાપર બધુંય પાણી ફરી
વળવું જાણવું. ”

પાણી ફેર કરવું, તંદુરસ્તી સુધારવા કોઈ સારાં હવાપાણીમાં જવું.

પાણી બાળવું, ઘાતપીપણે વર્તવું; જૂલમ કરવો. ૨. જીવ બાળવો.

પાણી ભરવું, ધરના ખપ સાડ કુવા-ઠાંકા કે તળાવમાંથી પાણી લાવવું.

૨. (—આગળ) ગણતી-લેખા-હિસાબમાં નહિ એવી હાલતમાં હોવું; ઉતરતે દરબજે હોવું.

૩. શરમીદુ પડવું; ઝાંખું થવું; અંજાઈ જવું.

“ વ્યાકરણશાસ્ત્રમાં હું પારંગત છું. વક્તવ્ય શક્તિ તો મારી નજર સામે પાણી ભરે છે. ”

અરેખિયનવાઈસ.

“ જે ધણીની માનીતી છે રાણી.

વેદ ત્યાં ભરતો પાણી-માયા ભક્તિને. ”

કવિ બાપુ.

પાણી ભરાઈ જવાં, ધણા સોજ આવી મરવાની તૈયારી પર આવી રહેવું; આખર આવવી.

“ ચડવા માંડ્યું પાણી આજ,

સુધારાતણું જો;

ભરાઈ ચૂક્યાં પાણી છેક,

વલ્લભ મતેને જો.

નર્મ કવિતા.

૨. મહેનત કરતાં થાકી જવું-શરીર દુખાવું.

થોડી વાર અટક્યા વિના અથવા સારી પેઠે થોભ્યા વિના આગળ કામ ન થાય તેવી હાલતમાં આવી પડવું.

તેથી ઉલટું પાણી ચઢવું એટલે જોરસો વધવો.

પાણી ભરાવવું, ઉતારી પાડવું; હલકું કરવું; હરાવવું; થકવવું; નરમ કરી નાખવું; મહેનત કરાવી થકવવું.

“ કાઠિયાવાડના ટંકારા ગામમાં સ્ફટિક જાતના પથ્થર થાય છે તે પારદર્શક અને ચક્રચકિત હોઈને જાંબી જાતના બિલોરને પાણી ભરાવી શકે. ”

દે. ડા. ઉત્તેજન.

“ જંઘાસ્ફોટન કુંવર કરે ત્યારે, મંડા નાદને પાણી ભરાવે. ”

માંધાતાખ્યાન.

પાણી મરવું, જોરસો નરમ પડવો; શીત પડવું.

૨. (સ્ત્રીએ) પતિવ્રતપણું બોવું.

પાણી મૂકવું, એકાદ કામ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી; સંકલ્પ કરવો; અમુક બાબતનું પણ-નીમ લેવો.

(શાસ્ત્ર કે પુરાણમાં કહેલું કોઈપણ કામ કરતાં પહેલાં તે કરવામાં પોતાનો શો હેતુ છે તે અને તે કર્મ આટલા દિવસમાં આવી રીતે કરીશ એવો બ્રાહ્મણ સમક્ષ પાણી મૂકીને સંકલ્પ કરવાનો-નિયમ લેવાનો રિવાજ છે તે ઉપરથી લૌકિક અર્થે.)

“ વેરી થાશે એ વામણો, જ્યારે મુકશો પાણી. ”

વામનકથા.

૨. પાણી ઉતું કરવું.

૩. એકાદ કામ ન કરવા વિષે પ્રતિજ્ઞા કરવી.

પાણી લાગવું, એકાદી જગ્યાનું પાણી પી-ધાથી રોગ થવો.

“ સોનગઢ બ્યારાનું તને પાણી લાગ્યું દેખાય છે. ”

પાણી લેવું, કોઈની આખર લેવી.

૨. એકાદ કામ ન કરવાનો નીમ લેવો.

પાણી વલોવવું, પાણી વલોવવા જેવો મિ-થ્યા યત્ન કરવો. હાથ લાગે નહિ, —ધા-રેશો ફાયદો ન મળે એવી રીતે મિથ્યા શંકા મારવાં.

બુદ્ધિ કહે બકવાદ તજ,
વ્યર્થ વલોવે નીર;
છાર સૂર્યને છાંટતાં,
સરવે પડે શરીર.

બુલાખીરામ.

પાણીમાં વલોવવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ
કરવો; સુખ્ય સુદાની વાત ચૂકીને નિર્થક
અને નજીવી વાતમાં મન ધાલી મહેન-
ત કરવી.

પાણીને મૂલે, જીજ કિંમતે; ધણેજ સસ્તે
ભાવે. (જેમ પાણીની કિંમત ગણાતી નથી
તેમ.)

“કાળાનાળા ચેરી કે લૂટમાંથી મેળવેલો માલ
પાણીને મૂલે મારવાડીને ત્યાં વેચવા આવતા.”

કુંવારીકન્યા.

પાણીથી પાતળું કરી નાખવું; ધણુંજ હ-
લકું પાડવું; છેકજ ઉતારી પાડવું; વીધું
પાડવું; માનભંગ કરવું; છેક ધમકીથી
શરમિંદું કરી નાખવું; માન ઉતારી ના-
ખવું. (તિરસ્કારમાં)

“રમાનંદું ઘરમાં ધણિયાણી કે છો-
કરી આગળ કાંઈ ચાલતું નહિ. શીખામણુ
દેવા કે ડહાપણુ કરવા જાય કે આપટી
પાણીથી પાતળો કરી નાખે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

“પ્રાઢા ધીરા પોતાના પ્રિયને તિરસ્કા-
રથી પાણીથી પાતળો કરી નાખે છે તથા
વેળાએ ઉછળી ઉછળીને વળગાડૂમી કરે
છે.”

રસવર્ણન.

પાણીથી પાતળું થવું; અતિશય કરકસ-
રિયું થવું.”

“એ બિયા પાણીથી એ પાતળા થાય
એવા છે.”

૨. ધણુંજ બેશરમી થવું.

“સુક્યું એર તે આગળે,
નિરમળ થઈ તે નાર;

પાણીથી થઈ પાતળા,
ચૂકી ગઈ તે ઠાર.”

પંચદંડ.

પાણીના રેલાની પેઠે, ઉતાવળે; તરત; થોડી
વારમાં; પાણીનો રેલો જેટલી ઝડપથી જાય
છે તેટલી ઝડપથી.

“તેની કિંમત પાણીના રેલાની પેઠે
ઉતરી જાય છે.”

કરણુધેલો.

પાણીની પેઠે રાહ જોવી, વરસાદની પેઠે
ધણીજ આતુરતાથી રાહ જોયાં કરવી.

“એની સ્ત્રી તો એની પાણી પેરે રાહ
જોતીજ બેઠી કે એ ક્યારે આવે ને આ
હકીકત નિવેદન કરે.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

પાણીનો પરપોટો, ક્ષણિક એવું જે કંઈ તે.
પાણી ઉપરનો પરપોટો અલ્પ સમયમાં
નાશ પામે છે તે ઉપરથી.

પાણીનો પરપોટો, પાણીપરની રેખા,
ધૂળ પર લીપણુ, બપોરનો છાયો,
વિજળીનો ચમકારો, સૂર્યનો છાયો,
કમળિની પરતું બિંદુ, ખુટીપરનો
કાગરો, પંખીનો મેળો, સાડાત્રણુ
ધડીતું રાજ, ધડીતું ધડિયાળ, તુલુનો
શેક બગેરે એકજ અર્થના પ્રયોગો છે.

“સંસાર આ તો સર્વે ખોટો,

પાણી માંહેનો પરપોટો;

પ્રુટી જશે નાનો મોટોરે.—ચતુરવર.”

દયારામ.

“જિય ને નીચ તો માયાનો ખેલ છે,

એતો પાણી તણા પરપોટા,

વિચારી જુઓ.”

કવિ બાપુ.

“હાટ ભરો ધનમાટ ભરો,

મન ધાટ કરો ભલે મોટા;

પાટ ઠાઠ સહુ ધાટ આઠ પળ,

પાણી તણા પરપોટા—

નિશ્ચે રહેવું નથીરે,
માથે મોત ઝપાટો ભારે. ”

બોધ ચિંતામણિ.

પાણીમાં ચણો ઓગળે છે, (વાંકામાં.)
દિત પ્રતિદિત જાડો થાય છે. (પાણીમાં
ચણા પલાળવાથી જેમ વધે છે તેમ.)
પેટને દુઝેજ પાણીમાં ચણો ઓગળે.
એવો થયો છે, નહિ વારે ભાવતાં ભોજન
જમી ભીમ જેવો થયો તોય હિંદ્ર શોધવાં
એ તારું કામ છે. ”

પ્રતાપનાટક.

પાણીમાં જવું, ખરબાદ જવું; છૂટી પડવું;
નિષ્ફળ જવું; ફળદાયક ન નીવડવું; મિ-
થ્યા જવું.

“ સઘળાં તેની પાસે એકઠાં થયાં અને
ડોસાને તો ફાળ પડી કે રખેને કંઈ કારવ્યું
પાણીમાં ગયું કે શું. ? ”

અહારાક્ષસ.

પાણીમાં ડાંગો મારવી, ડાંગ મારવાથી જે-
મ પાણી જૂઠું થતાં નથી તેમ મિથ્યા
શ્રમ કરવો.

૨. સંબંધીમંડળમાં લઠી ઉઠવું. (મતલ-
બ એવીછે કે એવી રીતે લઠવાથી જે
સંબંધ છે તે છૂટવાનો નથી.)

પાણીમાં ડૂબી જવું નેધએ, શરમતું મા-
યું મોં ન દેખાડવું નેધએ.

પાણીમાં તરવું, શૌર્ય છતું રાખવું-ખતા-
વવું; ટેકમાં રહેવું.

“ નકારાં કર્મમાં એ કેવો ભ્રષ્ટ થઈ ગયો છે
કે હું એની સામે આવીને ઉભી છું તો
પણ ઓળખતો નથી. ઠીક છે નેહ છું કે
એ કેટલા પાણીમાં તરે છે. ? ”

મહિયારી.

પાણીમાંથી પોરા કાઢે એવું, ચોખ્ખી
અને ખરી બાબતમાંથી પણ ભૂલ શોધી
કાઢનાર; જે તે બાબતની અણખોજ કરનાર;
ખોડ-ભૂલ કાઢ્યાં કરવાની મતલબથી કો-

ઈતી ચાલ ચલણ-કોઈના કામ ઉપર એ-
પ રાખીને નેચાં કરવું ખતથી દોષ કાઢવા
કરવા. દૂધમાંથી પોરા કાઢવા પણ
બોલાય છે.

પાણીમાં પડવું, ઉધે ખૂબ ઘેરાઈ જવું. જે-
માણસને ઘણી ધાડી ઉંધ હોય તેવાને
વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે કે જાણે પા-
ણીમાં પડ્યો.

૨. છૂટી પડવું. (પૈસા.)

પાણીમાં પારો પડવો, એમ જે વસ્તુ ફરી-
થી મળવાની આશા ન હોય તેને માટે
લગાડાય છે. ફરીથી ન મળે એવી રીતે
નાશ પામવું.

(પાણીમાં પારો પડ્યો હોય તે જેમ
હાથ લાગતો નથી તેમ.)

“ જાત જાણ્યા પછી જન્મ મૃત્યુ ઢળે,
પાણિમાં પારો ગયો પાછો નાવે. ”

બોબોભકત.

પાણીમાં બોળવું, કુબાવવું; તુકસાનીમાં આ-
ણવું; પડતીમાં લાવવું; જિયો ન આવે એ-
વી ખરાબ સ્થિતિમાં આણી મૂકવું.

પાણીમાં બોળવું, ખરાબ કરવું; નકામું કા-
ઢવું; વ્યર્થ જવા દેવું; વણસાડવું; ગુમાવવું;
ધુળ મેળવવું. ‘કુટુંબની આખર બધી પાણી-
માં બોળી.’

“ મારાં સાઠે વર્ષ પાણીમાં બોળ્યાં. ”

મણિ અને મોહન.

પાણીમાં મૂઠીઓ ભરવી, પાણીમાં મૂ-
ઠીઓ ભરવાથી કિંચિત્ માત્ર પાણી મૂઠી-
માં રહી શકતું નથી તે ઉપરથી તેના
જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

પાણીઆરાના મુનસી, (પાણીઆરા-ધર
આગળ હુકમ-કારભાર કરનારો.) જે મા-
ણસ ધરમાં મોટી મોટી વાતો કરે પણ
બહાર બોલી શકે નહિ તે.

પાણીગ્રહણ કરવું, હાથ મેળાવો કરવો;

પરણું-લગ્ન સંબંધ કરવો. (પાણિ=હાથ+ ગ્રહણ)

“ સ્ત્રી પુરુષ પોતાની મેળે પરસ્પર પાણી ગ્રહણ કરવા અને પસંદ કરવા યોગ્ય બન્યાં હોય તો તેમની ઈચ્છાની આડે નહિ આવવું. ”

સુંદરીગુણમંદિર.

પાણીયું આપવું, રજ આપવી; કલમ કાપવી; ખરતરફ કરવું; વિદાય કરવું. (પાણીયું-પાણીયૂતું શ્રીફળ.)

“ તેમનું કેટલીક વાર સુધી તો પડેશી જોતી ખટપટ આગળ ફાવ્યું નહિ પણ પછીથી તેમને પાણીયું આપી સ્વદેશમાં મોકલી દીધા.

વીરાધીરાની વાતો.

પાણીયું મળવું, રજ આપવી-મળવી; ઘેર બેસવું.

“ એક વીશીવાળાની છોકરી સાથે લી પરણ્યો તેથી તેને પાણીયું મળ્યું. ”

જાત મહેનત.

પાણીછટલું આપવું, છલોછલ પાણીથી ભરેલું શ્રીફળ આપવું તે ઉપરથી વિદાય કરવું; રજ આપવી; કાઢી મેલવું-

પાણીછટલું કરો નાખવું, ઉતારી પાડવું; શરમિંદું કરવું; માનભંગ કરવું; ઉડતાં નાખવું.

“ પોલિકસીનીએ પોતાના કુંવરને પાણીછલો કરી નાખ્યો કે તું આવી નીચ કુળની કન્યા સાથે લગ્ન કરવા શું તૈયાર થયો છે? ”

શે. કથાસમાજ.

પાતરાં પાડવાં (હાથે.), જાતમહેનતકરવી.

પાતાળ જત્રી, પહોંચેલી ખુટ્ટી; જેની યુક્તિ કે મસલત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવો; જોડી સલાહ આપનાર; ગંભીર યુક્તિ બતાવનાર; પાતાળના છેક તળીયા સુધી નીચે જવાના હોડા વિચારમાં પડીને પણ અ-

મુક બાબતનો તપાસ કરી લાવે તેવું.

૨. ગમે. ત્યાંથી જોળી આણે તે; ગમે તેમ કરી કામ પાર પાડે તે; સઘળી જાતની શક્તિ વાળો.

પાતાળ પાણી, ફવા-કુંડતું એવું પાણી કે જે કદી ખુટેજ નહિ-અંદરથી ઝરણ નીકળ્યાંજ કરે તેવું-જીવંત પાણી.

‘ હાથી ધમધમ ચાલે,

પાતાળ પાણી કાઢે,

પાતાળપાણી જીંડું,

હાથીને પગે કુંડું, ’

પાતાળફેડવું, જમીનના જોડા ભાગમાં ન ખુટે એવું પાણી કાઢવું.

પાતાળનાં પુતળાં હલાવવાં, ગજબ કરવો; અતિશય ઉત્પાત કરવો; ઘણી ઉત્પલ પાચલ કરી મેલવી. જેની યુક્તિ કે મસલત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પાતાળમાં પગછે, (મતલબ કે બહાર છે તેટલો માંસ છે.) જેનાં કાવતરાં કે તરકટ કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા પહોંચેલી ખુટ્ટીના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. એવો માણસ ક્યાં કેવું પગલું ભરે છે તે કાંઈ જાણતું નથી.

પાતાળમાંથી વાત લાવવી, ઘણે જોડે ઉતરીને-ખૂણે જોયરે કાઢીને પૂછીગાછીને ગુપ્ત હોય તે છતાં પણ ગમે ત્યાંથી વાત કાઢી લાવવી.

પાતાળમાં પેસી જવું, જુઓ ધરતીમાં પેસી જવું. પાતાળમાં પેસાડવું એટલે શરમાવી નીચું બેવડાવવું.

“ મારાં માઆપને પાતાળમાં પેસાડતાં તને દયા નથી આવતી ? ”

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

પાંચરણે બેસવું, મુઆ પછી શોક કરવા નાતના, માણસોએ પાથરેલા ઉપર બેસવું.

પાથરણે જવું પણ બોલાય છે.

પાન મૂકવી, લંબાણ મૂકવું; અંત આણવો;
પાર લાવવો. (સં. પાન્ય)

‘હવે એ વાતની પાન મૂકો.’

(પહેલાં વાક્ય ને છેડે પાન દોરવાનો
રિવાજ હતો. સંસ્કૃતમાં મૂળથી તે હજી
સુધી પણ વાક્ય કે શ્લોકને અંતે પાન
દોરે છે. રૂપિયાનો આંકડો લખવો હોય તો
તેની પાછળ પણ પાન કે હોલાયો કરે છે.
ઐટલા માટે કે તેમાં કોઈ વધારી ન દે.
તે ઉપરથી)

પાનમાં આવવું, (પાન્ય-વણેલી દોરી અ-
ને તે ઉપરથી.) દાવમાં આવવું; વળમાં
આવવું. (લાક્ષણિક)

પાનપટ્ટી આપવી, (કમીશનની નિશાનીમાં
સરદારને પાંચ પાનની પટ્ટી સોપારી સાથે
આપવામાં આવે છે. તે ઉપરથી વાંકામાં.)
રજ આપવી; કાઢી મેલવું; ખરતરફ
કરવું.

પાન સોપારી, લાંચ; ચેરીમેરી; રહેમ રા-
ખ્યાના બદલામાં ખુશી થઈ જે કંઈ આ-
પવું તે.

“ કારભારીને પાન સોપારી પણ મળ્યાં
તેથી તેણે ઠરાવ કીધો કે તપાસ ચાલે
તેમાં ભત્રીજાને ખાતરી લીધો. ”

કરણુલેલો.

પાનીએ ખુદ્દિ, ડબાઈ ગયેલી ખુદ્દિ; જેને
આગળ પાછળનો વિચાર સહે નહિ તેને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. ‘ પ્રમદા ખુદ્દિ
પાનીએ ’

પાનું પડવું, સંબંધ થવો; ભેગું થવું; માથા
સરસા જડવા.

“ જેની સાથે લગ્ન સંબંધ થયો, જેની
સાથે પાનું પડ્યું એવા વરના ઉપર તેની
ઝીઝે પ્રીતિ રાખી તેની ઇચ્છા પ્રમાણે
વર્તવું જોઈએ. ”

નર્મગદ્ય.

“ અહો ઉદર બહાલી રે,
સતી તું શુદ્ધ શાણી રે;
છુટે ના તે નિભાવી લે,
પડ્યું પાનું સુધારી લે. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ ક્રિયાં જનમનાં પાપે કરીને,
પાનું પડ્યું તુજ સંગ મુઆ તું. ”

નર્મકવિતા.

પાનું શોધવું, મોત મોકલવું; મૃત્યુ પમાડવું.
પાપ ગયું, પીડા કરનાર-તુકસાન કરનાર
હુષ્ટ માણસ ટળ્યું; કંટક ટળ્યું; કાશ ગઈ.
પાપ છૂટી વાત, નિખાલસ મનથી કરેલી
વાત; પાપ-કપટ રહિત કહેલી વાત.

શેઠજી ! એ વાત તો અકસ્માતજ બની
ગઈ. હવે તમને પાપ છૂટી વાત કહેવાને
હરકત નથી.

બ્રહ્મરાક્ષસ.

પાપ ધોવું, નિર્દોષ છતાં કોઈ માણસ કો-
ઈની નિંદા કરે ત્યારે તે નિંદા કરનાર પો-
તેજ પાપી થાય છે એમ ખતાવે છે-જેની
નિંદા થાય તેનું પાપ ધોવાય છે એમ કહે-
વામાં આવે છે.

“ કરશે કર્મ ભાઈ તેને નડે,

પારકું શીદને ધોવું પડે. ”

ભોજો ભક્ત.

“ આ દુનિયામાં આપણે કોઈનાં વગર
કારણે પાપ ધોવાં, એમાં આપણે પાપી ને
હુષ્ટ કહેવાઈએ. ”

નવી પ્રજા.

પાપ ફરી વળવું, કરેલાં પાપ આવી નડવાં;
પાપનું ફળ મળવું. (પાપીને પાપે ચોત-
રફથી ઘેરી લેવું તે ઉપરથી)

પાપ ફટી નીકળવું, કરેલાં પાપને લીધે
ગરમી ફટી નીકળવી.

૨. પાપ ઉઘાડું પડવું.

૩. કરેલાં પાપ આવી નડવાં; આફત
આવી પડવી.

“મારો દેહ ધરીને મનસા, વાચા કે કર્મણા મેં કોઈનું કાંઈ પણ જોઈ ક્યું સાંભરતું નથી. આ તો પેલા ભવનાં પાપ કુટી નીકળ્યાં. બાકી મેં બાળભાવમાં પણ જરા પાપ ક્યું નથી. ”

નળ દમયંતી નાટક.

* પાપની દસુંદ, કોઈ માણસ કાંઈ પાપ કર્મ કરે તે નજરે જોવાથી અથવા તેમાં કાંઈ મદદ કરવાથી તેના પાપનો દશમો ભાગ એ જોનાર અથવા મદદ કરનારને આવે એમ લોકો કહે છે તે.

પાપનું પોટલું બાંધવું, ઘણાંજ પાપિષ્ઠ કર્મ કરવાં—આચરવાં; પાપ બેથું કરવું; અધર્મનો સંચય કરવો.

(માણસે આખા જન્મારામાં જે ધનનો સંચય કર્યો હોય તેનું પોટલું તેને મરતી વખતે કામમાં આવતું નથી પરંતુ ધર્મજ તેની સાથે આવે છે એટલે પાપ કે પૂણ્યનો જે સંચય તેણે કર્યો હોય તેજ આખર વખતે મદદ કર્તા થઈ પડે છે. મરતી વખતે તેનું પાપ પૂણ્યનું સરવાળું નીકળે છે તેમાં જ્યારે તેણે ઘણાં પાપ કર્યાંનું નજરે પડે છે ત્યારે તે પાપનું પોટલું બાંધીને (ખીજ લોકમાં) ગયો એમ કહેવાય છે.

પાપનો ઘડો ફુટવો, છુપું રહેલું પાપ જાહેર થવું—ઉઘાડું પડવું.

“કદાચ આખરે તે જો વિશ્વાસઘાત કરશે તો તેનો ભરાયેલો પાપનો ઘડો ફુટ્યા વિના રહેશે નહિ. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પાપડપાધું, પોચું; નખળું; અશક્ત; કૌવત વિનાનું; નિર્જળ.

પાયા ઉપડી જવા, મૂળમાંથી નાશ પામવું.

પાયા પાડવા, લૂગડાને લાકડાના ધોકાએ ધબોડવું.

પાયો ટેરવો, ઉત્તેજન આપવું; ટેકા આ-

પવો; સંમત થવું; આધાર આપવો. ‘પાયો પૂરવો’ પણ બોલાય છે.

“અંગ્રેજ ભણીને છોકરા નાસ્તિક થાય છે ને વંદી બન્ય છે, માટે આપણે તો છોકરાઓને અંગ્રેજીમાં નાખવા નથી. ”

“ધનલક્ષ્મીએ આ વાતને ટેકા આપ્યો અને જીવકારે પણ પાયો ટેપો એટલે રોકના વિચાર દૂર થયા.—”

એ બહેનો.

પાયો ફોપવો, મંડાણ કરવું; શરૂઆત કરવી.

૨. મૂળ ધાલવું.

પાર પતવું, થઈ રહેવું; વપરાઈ જવું; આવી રહેવું.

પારકું ધન, દિઠરી; પારકું ઘર ચલાવનાર; પરાયા માણસના કામકાજમાં આવે તે.

‘દિઠરી પારકું ધન કહેવાય છે.’

પારણાં કરવાં, પહેલા દહાડાના ઉપવાસી ખીજે દહાડે સવારમાં ખાઈ લેવું.

પારસ પિપજો, (પાર્શ્વપિપ્પલ) કોઈની પણ સ્પૃહા વિનાનો સ્વતંત્ર માણસ.

૨. માખાપ કે છૈયાં છોકરાં વિનાનો.

૩. મિત્ર વિનાનો.

પારસીમાં ચાલવી (વાત), કોઈન સમજે એમ ચાલવી (જે જણુ વચ્ચે.)

પારસે આવવું, સવાણે આવવું. (ઢારે.)

પારસો મૂકવો, પાનો છોડવો (ઢારે.)

પારાયણુ કરવું, (વેદ-પુરાણનો એકાદો અંથ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી વાંચી જવો—મોઢેથી. ભણી જવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.) લાંબુ લાંબુ વ્યાખ્યાન કરીને કહેવું; વધારી વધારીને કહેવું.

પાલ પાકવી—પાકી રહેવી, મારા ઘરમાં તો પાલ પાકી રહી છે એટલે ઘણાં ખરાં માણસ માંદાં પડ્યાં છે.

(પાલીયાં પાણીથી લોકોમાં ઘણો મંદવાડ થાય છે તે ઉપરથી.)

પાલવે પડવું, આધારે રહેવું

(પાલવે-આશરે-શરણે રહેવું.)

“ હું તેને પાલવે પડ્યો છું. ”

પાલિયાં પાણી, (પાલનાં-પાલ ભણીનાં પાણી) ભાંભળું પાણી; વનસ્પતિના કોહા-જીથી કેટલાંક ઠેકાણાંનાં પાણીપર ચીકણો પદાર્થ તરતો હોય છે તેવું પાણી. આ પાણી ધણું રોગકર્તા હોય છે.

સરત જીજ્ઞાનાં હવા પાણી ખીખ જી-જ્ઞાને સુકાખલે સારાં નથી. એમાં વસ્તી મોડી થયેથી ને જંગલના કોહાજીથી પા-લિયાં પાણીની જે નકારી હવા તેની અસર લોકના પર થાય છે.

નર્મગદ્ય.

“ પાલિયાં પાણી અને જંગલની ખરાબ હવાથી લશ્કરમાં ભારે હાની થઈ. ”

ભરતખંડનો ઈ.

પાસું વાળીને સુવું, નિરાંત વાળીને સુવું; ઠરી ઠામ રહેવું; ઠરીને સુવું; આરામ લેવો. (અતિશય કામની ધાઈમાં.)

પાસું સેવવું, સેવના-તરફદારી કરી મહેર-ખાની મેળવવી; તાબેદારી ઉઠાવવી. પક્ષ પકડવો.

“ શ્રી કૃષ્ણનું પાસું જણે સેવ્યું છે તેને જન્મ મરણનો ડર શા માટે જોઈએ ? હમેશાં જખરાનું પાસું સેવવું જોઈએ. ”

સલભામાખ્યાન.

“ રાક્ષસ તારાપર પ્રસન્નથઈ જે બક્ષિસ આપે તે લેવું અને કેટલાક કાળ સુધી પછી રાક્ષસનાંજ પાસાં સેવવાં. ”

સુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ બાઈ, મોટા પુરૂષનાં પાસાં સેવ્યાં કંઈ મિથ્યા જાય છે ? ”

ભામિનીભૂષણ.

પાસો ચઢવો,—ચઢિયાતો હોવો, આખાદ-ચઢતી સ્થિતિમાં હોવું; જય-ફતેહમંદી-નો અવસર હોવો; દહાડો સિકંદર હોવો; ભાગ્યોદય હોવો.

“ એ રીતે કેટલેક દહાડે અક્ષલ ભાગનાર પાસો ચઢીઆતો જોઈ ભેંસવાળો મોટો ભાઈ વિચારમાં પડ્યો. ”

કૈલુકમાળા.

પાસો જાણવો—સમજવો, કપટ યુક્ત શુભ ધારણા ઓળખવી.

પાસો નાખવો, સાહસ કરી જોવું; સાઈ માહું નશીબ અજમાવવું. (પૈસા, રૂપિયા, માલ, જનસ વગેરેને પાસે મૂકી ફલાણો પાસો પડેતો તે લઈ લેવું ને ન પડેતો આ-પી દેવું એવી સરતની રમત જીગારમાં રમે છે. પછી એ ધારેલા પાસા નસીબને યોગે પડે છે કે નથી પડતા તે જોવું એ ઉપરથી.)

પાસો સવળો-અવળો પડવો, કરેલી યુ-ક્તિ પાર પડવી કે નિષ્ફળ જવી, હરેક જીવિત માં કાવવું કે નિષ્ફળ થવું. નશીબ અનુ-કૂળ કે પ્રતિકૂળ થવું.

‘ એ તો ઠીક છે કે પાસો સવળો પડે છે -ઈશ્વર પાધરો છે, પણ દેવ પ્રતિકૂળ હો-ય તો તાઈ ને માઈ બેયનું આવી અનત. ’

પિંગળ કરવું, (પિંગળના છંદનો પાર આવ-તો નથી. છંદસંખ્યા ન વિચિત્ર, તે ઉપ-રથી) લાંબું લાંબું વર્ણવી ટાયલું કરવું; અ-તિશયોક્તિથી વધારવું.

“ તમે મને કહોને કે તમે મોટાં મોટાં પિંગળને ડિંગળ ચલાવોછો અને પીછાનું પારેવું ખનાવી લાવો છો તેનો તમને કેટલો અનુભવ છે. ?

યરોમાખેલન.

“ રે, લાંબુ પિંગળ કરવું પડતું મૂકી તેમને મોટા. આદરથી દરબારમાં દાખલ કર. ”

પ્રતાપનાટક.

પિંગળા જોશી, લવિષ્ય વર્તિને જે માત્ર સાઈ સાઈ કહે છે એવો જોશી.

પિંછો લેવો, પાછળ પડવું; સતાવ્યાં કરવું;

ખણુજોન ક્યૌ કરવી; બૂલ જોલ્યાં કરવી;
કેડો લેવો; ખંતે પડવું.

“ તે આપડો મૃત્યુ પામ્યો છે, તે અર્થે
હવે તમારો પિછો લેવામાં સાર નથી. ”

મણિ અને મોહન.

પિછોડી ઝાઢવી, (દેવાળું કાઢનાર માણસ
પિછોડી ઝાઢી ખારણે બેસે છે તે ઉપર-
થી) દેવાળું કાઢવું.

પિછોડી ઝારાઢવી, જુઓ અંધારપિછોડી
ઝારાઢવી.

પિછોડીમાં પથરો લઈને કુટવું; મુદો સૂ-
કી ગમે તેમ જોલવું; મુદાસર ન જોલવું.

પિત્તો ઉછળવો, મિનજ તપીજવો; શુરસો
થઈ આવવો; ક્રોધ ચઢવો. (ક્રોધ પિત્તમાં-
થી ઉત્પન્ન થાય છે તે ઉપરથી)

પિપજો દીવો કરવો, લોકોને જાહેર કરવું;
(જાની વાત વગેરે.)

પિપજો ઉગવો, ઉછેદિયું થવું; ન સંતાન
જવું; અપુત્ર હોવું.

‘ તમારા વિના મારે ખીજા કોનો આધાર
છે? કેમ જે પિપેરમાં તો પિપજો ઉગે-
લો છે. ’

બે બહેનો.

પિપજો ફાટવો, ઘણા બ્રાહ્મણોનું એકઠા
થવું.

પિપીલિકા માર્ગ, કોઈ કામ ધીમે ધીમે કરીને
પૂરું કરવાની જે રીત તે. (પિપીલિકા અને
વિહંગમ એવા યોગમાં બે માર્ગ છે; સમાધિ
કરવાની એ એક ધીમી અને સહેલી કૃતિ
છે તે ઉપરથી.)

પી જવું, સહન કરવું.

૨. ખાઈ જવું; ન ગણુકારવું; અખાડા
કરવા; ન લેખવવું; સાંભળ્યું ન સાં-
ભળ્યું અથવા દીઠું ન દીઠું કરવું.

૩. કળી જવું. (કોઈ માણસને કે વિ-
ચારને)

“ દીકરા, ઝાઝું જોલીએ નહિ. તારે તો
આ ઘરમાં જન્મારો કાઢવો છે, કોઈ કડવું

મીઠું જોલે તે પીનખએ, સામો ઉત્તર ન
દેખએ.

ભામિનીભૂષણ;

પીચકારી મારવી, જુઓ તખોળ છાંટવો.

પીછાંતું પારેવું કરવું, નજવી વાતને મો-
ટી કરી થાપવી.—અતિશયોકિતથી વધારવી.

પીછાંતો કાગડો, કાંઈ ન હોય અથવા કાં-
ઈ નજવું હોય તેને મોટું કરી થાપવું
તે. (કાગડાએ મોરનાં પીછાં ધાલી મોટું
ડોળ ધારણ કર્યું હતું એવી જે વાત ઈ-
સપનીતિમાં છે તે ઉપરથી.)

પીછું ખેંચવું—ફેરવવું—મારવું, બેદરકારો-
થી સહીતું બિલાડું ખેંચવું. (સાહેબ લો-
કા જે કાંઈ લખે છે તે પીછાની કલમથી
લખે છે તે ઉપરથી.)

પીછું ધાલવું, ગોદ કરવી; હરકત નાખવી;
વચમાં અડચણ લાવી મૂકવી; રોકાણ કરવું;
ચાલતું કામ અટકી પડે એવી રીતે વચ્ચે
આડ નાખવી.

પીઠ ઉઘાડી પડવી, કોઈ સહાયકારક ન હોવું;
પીઠ પૂરનાર—અગત્યને પ્રસંગે મદદ કરનાર
કોઈ પાછળ ન રહેવું. (ઘરમાં કોઈના
મરી જવાથી, મિત્રોના મરી જવાથી કે
આશ્રયદાતા નહિ હોવાથી.)

પીઠ ચોરવી, ખીવું; પાછું પડવું.
તેથી ઉલટું પીઠ કાઢવી.

પીઠ ઠોકવી, શાખાશી આપવી; ઉત્તેજન આ-
પવું.

૨. મદદે રહેવું.

“ ગવર્નમેંટ ઉપર લખેલા રિપોર્ટમાં કલે-
ક્ટર એટલો તો ખુશી થયો કે પોતાના
એક કારકુનની પીઠ ઠોકી. ”

પીઠ ઢાંકવી, મદદ કરવી; કોઈનું ઉઘાડું ન
પડવા દેવું; આશરો આપવો.

પીઠ થાખડવી, ઉત્તેજન આપવું; ખુશીનો
પોકાર કરવો.

પીઠ ધરવી, મદદે રહેવું (આગળ પડીને.)

પીઠપર હાથ ફેરવવો, ધીરજ આપવી.

પીઠ પાછળ મૂકવું, મુલતવી રાખવું.

પીઠ પુરવી, અગલને પ્રસંગે મદદ કરવી.

પીઠ ફેરવવી, તજહેવું; તિરસ્કારથી બેવું; તરછોડી દેવું; તદ્દન ઉલટી બાજુ ગ્રહણ કરવી; મદદ કરવા ના પાડવી; જરૂરને પ્રસંગે છોડીને જતા રહેવું; તંગીમાં તજ દેવું.

આ પ્રયોગ નિંદા, તિરસ્કાર કે કંટાળાનું સૂચન કરે છે.

“તેણીએ પોતાની બેન તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“હું કહેવાને ધણો ખુશી થાઉં છું કે તેણે પોતાના પાછલા હુણે તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“તે પોતાના આગલા દુશ્મનો તરફ પીઠ ફેરવે છે” એટલે તે તેમને નિંદે છે. અને તેમની સાથે ફરીથી કાંઈ જતો નથી.”

પીઠ બતાવવી, હાર ખાઈ નાસી જવું (ઉલટી દિશાએ); પાછાં પગલાં કરવાં; પાછું ફરવું (નામોશી લઇને.)

‘એક સેનાએ રૂઝપૂતોને પીઠ બતાવી.’

પીઠ ભાગવી, કોઈ કામની પીઠ ભાગવી એટલે તેમાંનો અધરામાં અધરો ભાગ પૂરો કરવો. કોઈ છોકરાએ પરીક્ષામાં ઠરાવેલી ચોપડીઓ પૈકી કોઈ કંઈ ચોપડીનો અભ્યાસ ઉત્તમ રીતે કર્યો હોય પછી તે બધાના પ્રમાણમાં થોડો હોય તોપણ તેણે તેના કામની પીઠ ભાગી છે એમ કહેવાય છે.

પીઠ લેવી, પાછળ પડવું.

૨. આગ્રહથી માગવું.

૩. હુઝ દેવું. (રોગે, બોળાએ.)

પીઠનું ભેર, હુકમનું-મદદનું-પાછળ રહેલાનું ભેર.

પીઠ કાળજી હોવું, બહાદુર-હિંમતવાન હોવું; છાતીવાળું-સાહસિક હોવું.

પીઠ પેટ ચોટવું, બહુ સૂકાઈ જઈ નબળું થવું; ભૂખે મરવું.

પીળો દડકો, લોહી ઉડી-ગયું હોય અને શરીર શીકું જણાતું હોય તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પુંજનાં પીપરામૂળ કરવાં, દોલત ઉઠાવી દેવી-ઉઠાઉપણે ખરચી નાખવી.

પુઠિયાં ફાટવાં, ખીક લાગવી; ભય ઉપજવો; ધારતીનું માર્યું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી ચહેરો ફીકો પડવો-ફરી જવો.

પુરાણ કાઢવું-માંડવું, કંટાળા ભરેલી લાંબી વાત શરૂ કરવી.

પુષ્પ આવવાં, આશા બંધાવી. (ઝાડને પુષ્પ આવે છે ત્યારે જ તેપર ફળ થવાની આશા બંધાય છે તે ઉપરથી.)

૨. સફળ થશે એવી ઉમેદને પુષ્ટિ મળવી; ફાયદાકારક નીવડવું.

“આ સમાચાર સાંભળી મારા મનોરથને પુષ્પ આવ્યાં અને દીકરો આવી મળવાથી તે સફળ થયા.”

મુદ્રારાક્ષસ.

૩. રૂપ આવવો. (સ્ત્રીને.)

પુષ્પવતી એટલે અટકાવવાળી સ્ત્રી.

પુષ્પાંજલિ આપવી, મારવું; માર મારવો; પૂજા કરવી; ધમકાવી માર મારવો. (એ હાથના બોળામાં પુષ્પ ભરી મંત્ર લખી દેવને અર્પણ કરવાં તે એટલા માટે કે તેમનો પ્રસાદ પામવાને, તે ઉપરથી વાંકામાં.)

“જો હું પોતે કંચેરીમાં ગયો હોત તો મારો ભાઈ બિલકુલ અપરાધી નથી એવી કોટવાળની તુરત ખાત્રી કરી આપી હોત અને વળી તે ચોરને પણ પુષ્પાંજલિ આપાવ્યા વિના રહેત નહિ.”

અરે બિયત નાઈદસ.

૨. ઉપરા ઉપરી કોક દેવા; ધમકાવવું.
(વાંકામાં.)

“ પ્રમાદધનના આ અપૂર્વ પુષ્પાંજ-
લિના વરસાદથી કુમુદસુંદરી ચમકી જા-
ણી ઉઠી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પૂછડાં વધવાં, લાંબા ખેતાખતે માટે મશ્ક-
રીમાં કે કંઠાળા વખરાય છે.

પૂછડામાં પેસવું, મહાવનમાં કોઈ મોટો મ-
રેલો હાથી પડ્યો હશે કે નૈના મોઢાનો
ભાગ ભોંચમાં દટાઈ ગયેલો હતો ! ત્યાં એક
શિયાળ ફરતું ફરતું જઈ પહોંચ્યું; તાણું
પડેલું કહેવર જોઈ પેલું શિયાળ મક્કાધને
મન સાથે કહેવા લાગ્યું કે ઓહો ! આજ
મારા નશીબે જોર કર્યું કે લાંબી મુદત ચા-
લે એવડો મોટો આ બક્ષ મારે હાય લાગ્યો;
આજ તો ધન ધરી ને ધન દહાડો. વાહરે
વાહ ! આવાં ઉત્તમ પ્રાણીનાં હું શાં વખા-
ણુ કરું? એમ પોતાના મનસુખામાં ગરકા-
વ ખની રાજી થતું હતું. પેલા મુવેલા હા-
થીના પૂછડાના ભાગેથી ધીરે ધીરે કોત-
રતું ઠેક તેના ઉદર ભાગમાં જઈ પહોંચ્યું.
જેમ જેમ આગળ વધી અંદરના ભાગમાં
જતું ગયું તેમ તેમ પાછળ હાથીના પૂછ-
ડા આગળનો આખો ભાગ સુકાઈ જવાથી
ખીડતો ગયો એટલે વાયુનો સંચાર બંધ
પડવાથી પેલું શિયાળ તો હાથીના પેટમાં
ગુંગળાવા લાગ્યું. નીકળી નહિ શ-
કાવાથી મનમાં પરતાવા લાગ્યું કે, હાય
હાય ! મારા ક્યાં ભોગ લાગ્યા કે હું અં-
દર પેહું. મારું શિકારખાતું મારા મરણ
ની ઘાંટી રૂપ થઈ પડ્યું. પછી તેણે પો-
તાની લુચ્ચાઈ ચોજવા માંડી. હાથીના ખો
ખામાં પડ્યું મરણ તે અનેક તરેહના સાદ
કરવા લાગ્યું, તે સાંભળીને ત્યાં રસ્તે જતા
વટેમાર્ગુઓ ધણા તાજુબ થયા કે આ
મેરેલા હાથીમાં કાણ બોલેછે? પછી પૂછડાં

તે લોકને જવાબ મળ્યો કે હું વનદેવહું.
આ હાથીના મહામાંથી જો મને કાઢો તો
મારે તમને એક ઘણી જ અગત્યની વાત
કહેવાની છે. આતું સાંભળી મુસાફરો મોઢ
જળમાં પડ્યા, અને બહાર કાઢવાની યુ-
ક્તિ શોધવા લાગ્યા. આખરે કુહાડાથી
હસ્તીનું મુઠું ચીરતાં જ પેલા અકળાર્થ ર-
હેલા શિયાળે માંહેથી કુદકા મારી બહાર
નીકળી ચાલવા માંડ્યું. લોકોએ પાછળ દો-
ડી પૂછવા માંડ્યું કે ભાઈ ! તું શી વાત ક-
હેતો હતો ? પેલા શિયાળે દોડતાં દોડતાં
જવાબ આપ્યો કે મોઢાના પૂછડામાં પેસ-
શો નહિ. તે ઉપરથી.)

કહેવાતા મોટા કોઈ શ્રીમંત કે સત્તાધા-
રી માણસનો આશ્રય ધરવો.

પૂછડું એકલું બાકી છે, (મતલબ કે પૂછડા
સિવાયનો પણ છે) મૂર્ખ અને રીતભા-
ત વિનાના માણસને માટે બોલવામાં આ-
વેછે.

પૂછડું છુટી જવું, ઝાડો થવો; વારંવાર ખ-
રચું જવું; ફેરો લાગવો.

૨. ધાસ્તીથી મભરાવું; ડરી જવું.

પૂછડું પકડવું, પાછળ-કેડે-ખતે પડવું.

પૂછડું ફાટવું, ખીક લાગવી; ડર ઉપજવો;
ધાસ્તીનું માર્યું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી ચહેરો ટીકો પડવો-ફ-
રી જવો.

પૂછડું બળવું, મારું લાગવું; રીસ ચઢવી;
મહેજ કારણથી ઉત્પન્ન થયેલો ને બહાર ન
દેખાતો એવો ગુસ્સો ચઢવો; નાખુશ થ-
વું; જોરસાથી અકળાવું; ગભરાવું.

પૂછડે તણાવું, કોઈના વિચારને અનુસરતું થવું.

“ રાસત ગોદતાર આજ કેટલોક વખ-
ત થયાં ઇંગ્લાંડમાં બેઠેલા મી. મચેરજીભા-
ઈ ભાવનગરીભાઈને પૂછડે તણાય છે. ”

ગુજરાતી.

પૂછ્યા સિવાય પાણી પણ ન પીવું;

(પાણી પીવું હોય તો પણ સલાહ લેવી તે ઉપરથી.) આપશુદ્ધિથી ન વર્તતાં ક્રાધને પૂજ્યા સિવાય કંઈ કામ ન આરંભવું. “રાત્ર તેને પૂજ્યા સિવાય પાણી પણ પીતો ન હતો. ”

કરુણેલો.

પૂજ્ય વળવું, મીંડું વળવું; નાશ પામવું; રદ થવું. (જુની કવિતામાં) પૂજ્ય=મીંડું.

પૂજા કરવી, (દેવ દે ગુરને સન્માન આપવા ચંદન પુષ્પ વગેરે અર્પવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) ધમકાવી મારવું; કુંદીપાક આપવો; ઘણુંજ મારવું.

પૂજા પાત્રી કરવી પણ વપરાય છે.

“ તેણે તે અણુસમજી સ્ત્રીની પૂજા કરવામાં કરી મણા રાખી નહિ. ”

મણિ અને મોહન.

“ આ પીટયો દરજીકો મારાપર બદ ઘાનત કરે છે, માટે એક દહાડે તેની ખૂબ પૂજા કરીને આંખ ઉઘાડવી. ”

અન્નાન્ના. ૧ લો.

‘પૂજા લેવી’ એટલે પૂજા સ્વીકારવી અથવા પૂજા કરવાનું માયે લેવું.

પૂજા વાળવી એટલે ઘણા દિવસ થયાં પૂજા ચાલતી હોય તેની સમાધિ કરવી.

પૂઠ ઠેકાણું, અવળું ઠેકાણું; શ્વસુરપક્ષ. ‘પૂઠ ઠેકાણાનું જેમ આછું લેવાય તેમ સાહે.’

પૂઠ પાછળ, પરોક્ષ; ગેરહાજરીમાં.

“ પૂઠ પાછળ બોલવું તે શા કામનું? ”

પૂઠ પુરવી, ઉત્તેજન આપવું; મદદ આપવી; બોલું ઉપર કરવું; પાયો ટેરવો—પછવાડે બેસા રહી મદદ કરવી.

૨. સૂર પૂરવા. “પૂઠે ગાંધવ પૂઠ પૂરે,” (શુન)

પૂઠિયાં ફાટવાં, હિંમત નતી રહેવી; ધારતીથી ગભરાવું;—ડરી જવું. પૂઠિયાં વછુટી જવાં પણ બોલાય છે.

પૂઠે વાળનું છોકરું, સૌથી નાનું-છેલ્લું છોકરું. પૂર્ણ કળાએ પૂર્ણ આપાદીએ.

પૂર્ણ પરસોતમ, વૈષ્ણવી મહારાજાને એમ સંબોધન કરી બોલાય છે.

પૂર્ણાહુતિ થવી, (યજ્ઞ પૂરો થવા નિમિત્તે છેવટે ધીની આહુતિ આપવામાં આવે છે તે ઉપરથી.)

સમાપ્તિ થવી; છેડો આવવો.

પૂર્વ દિશા, ઉગતા સૂર્યના જેવું ફજાતા; સવાવીસ; નેમ્મએ તેવું; ઉત્તમ.

“ ભાઈ તારું બોલવું પૂર્વ દિશા, હિંડ ચાલવા દે. ”

“ તારણમાં એક સ્ત્રીન સઘળું દેવત્તેના સર્વ પ્રકારના ક્રોડ પૂરા કરવા નેમ્મએ, એ બોલે તે પૂર્વ દિશા જવો પ્રકાર. ”

મણિ અને મોહન.

પૂરું કરવું, મારી નાખવું; અંત આણવો.

“ વૈરાચકના પુરઃસર પાળાએ એને પથરા ને રોડાંવતે પૂરો કર્યો. ”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ ચાલો ચાલો એ વાધને આપણેજ પૂરો કરી નાખીએ. ”

દિક્ષીપર હલ્લો.

૨. (અધુરું હોય તેને.)

પૂરું પડવું, નેમ્મએ તેટલું મળવું; પહોંચવું થવું.

૨. ખસ થવું.

૩. સરખું ઉતરવું; ખર આવવું. ‘તે તેને પૂરો પડશે.’ (મદ-મમતમાં)

પૂરું પાડવું, નેમ્મએ તે પહોંચવું કરવું—આણી આપવું.

૨. અધુરું હોય તે પૂરું—પાર પાડવું.

‘તે અંધની બોલ હતી તે તેણે પૂરી પાડી.’

૩. પાળવું—ખજવું. (વચન.)

પૂજો ઉઠવો, સળગી જવું; નિરર્થક થવું;

નાશ થવો; પતી રહેવું; લાગી જવું; બ-
ળી જવું; નામ દેવાતું બંધ થવું.

જેસાથી ચક્રાણાં એમ બોલાય છે.

૨. બગડી જવું; નકારે નીપજવું, વહી
જવું.

“ સત્યભામા-મહારાજ ! એમ મોંનાં મી-
ઠાં શેનાં કરે છે ? મારે તો પ્રેમમાં પૂ-
જો ઉડી ગયો છે અને પ્રેમનાં પિયુષ તો
પ્રેમવાળીને ત્યાંજ દળે છે. ”

સત્યભામાખ્યાન.

પૂજો મૂકવો, નાશ કરવું-સળગાવી દેવું;
નામ જતું કરવું; નામ બાળવું; (ઘણાજ કં-
ટાળામાં બોલાય છે.)

“ પૈસાપર શું પૂજો મૂકું,

કુળને કહો શું કુંદે રે;

બાળલક્ષ બત્રીશી.

“ દીકરી હાથથીગઈ, આગરના કાંકરા થયા,
સંતાપથી મરવા પડ્યો, પૈસામાં પૂજો મૂ-
ક્યો અને તેમ છતાં મારે પાંચ રૂપિયા
દંડ. ? ”

મણિ અને મોહન.

પેંગડામાં પગ ઘાલવો, પગરખામાં પગ
ઘાલવો જુઓ.

“ હીરો બોલી, બેનીડિક તે બનીડિક,
એની કાર્તિમાં શું કહેવું ? મારા પ્રિય કલો-
ડિયો વગર આખા ઇંદાલિ દેશમાં બેનિડિ
કના પેંગડામાં પગ ઘાલનાર કોણ છે. ? ”

શે. કથાસમાજ.

પેચ દીલો થવો, (સંચાનો મળજૂત રકું-
પેચ દીલો થાય છે ત્યારે સંચાનું કામ
સારી રીતે ચાલતું નથી તે ઉપરથી ન્યારે
પરિણામે નુકસાન થાય એવાં કામ કોઈ
આદમી કરે ત્યારે તેનો પેચ દીલો થયો
છે એમ કહેવાય છે.

૨. વળી ન્યારે શરીરનો સંચો બગડ-
વાથી-તનદુસ્તી ન રહેવાંથી અશ-

કિત આવી હોય ત્યારે પણ એ
વપરાય છે.

૩. ગાંડા થવું; ભાન. ખમ્મવું; મગજ
બગડવું; શક્તિ-મૂળ બળ ઓછું થવું.

પેચ રમવો, જળભેદ કરવો; છેતરવું; ઠગવું.

પેચ લડાવવા, કતકવાઓની દોરીઓ એક મે-
કમાં ભેળવાય તેમ કરવું.

૨. કપટ રમવું.

પેટ અવતાર લઈએ એવું, મતલબ, કે બ-
હુ ભલું; સારા સ્વભાવનું.

“ ગુણી-માઈ સાહેબ ને બાઈ સાહેબ-
તો પેટે અવતાર લઈએ એવાં છે. બુદ્ધિધન
ભાઈને કોઈ સ્ત્રી ઉપર આડો નજર ન
મળે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ આવવું, જનમવું.

પેટ આવવાં, જાડો થવો.

પેટ ઊંચું આવવું, ન્યાસ થવું; ફાયદો થ-
વો; સંતોષ થવો; ફળપ્રાપ્તિ થવી.

પેટ બોલવું, પેટની વાત કહેવી; મર્મ-ભેદ
કહી બતાવવો.

પેટ ગળે અડવું, ખાઈને ખુમ ધરાવું; ખા-
ધેલું ગળા સુધી આવે ત્યાં લગી ખા ખા
કરવું.

પેટ ધરાણે મૂકવું, પેટનું પોપણ ન કરવું;
પેટની દરકાર ન રાખતાં ભૂખ્યાં રહેવું.

“ જુલમથી ત્રાસી ખેડૂત લોક પોતાનાં
પેટ ધરાણે મૂકીને પણ સલામી ભરે અને
એ પૈસે અધિકારી લોક ખેડે ખેડે મોજ
ઉડાવે. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

પેટ ચઢવું, અજીર્ણ વિકાર થવો; પેટમાં
ભાર થવો.

પેટ ચાલવાં, ઘણી વાર ખરચું જવું; અ-
ધામણ થવી; ઘણો જાડો થવો; વારંવાર
ફળશિયે જવું.

પેટ ચોળીને શુળ ઉપજવવું, હાથે કરીને—
જાણી જોઇને દુઃખ વહોરી લેવું.

પેટ છુટી જવાં, ઘણા ઝાડો થવો.

“ ઘાસ, ભાજપાલો, અને ઝાડનાં પાં
દડાં ખાસીને પેટ ભરતાં ઘણાંક માંદાં પક્ષાં,
ઘણાંકનાં પેટ છુટી ગયાં, ઘણાંકને તાવે
સપડાયા ને મરણી ચાલી. ”

સધરાજેસંધ.

પેટ જૂદાં થવાં, વિચાર જૂદા થવા; મિત્રતા
તૂટવી; મન જૂદાં થવાં; અપ્રીતિ થવી;
જીવ જૂદા થવા.

“ ભૂપતસિંહ ગમે એટલો કોલ આપે
પણ એ ગાદી પર બેઠો એટલો આપણાં
ને એનાં પેટ જૂદાં થયાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ ટાટું—ઠડું થવું, સુખી થવું; ધરાવું;
સતોષ પામવું.

“ દાન આપ્યાથી જોએતું પેટ ટાટું
થાય છે અને આંતરડી કંકળતી નથી
તેઓ અંતઃકરણથી પોતાનું સાફ કર-
નારને કેટલી દુવા દે છે? ”

નર્મગંધ.

પેટ ડાખીને રહેવું, ખમી રહેવું; સહન ક-
રવું; ખામોશ ધરવી (ન્યારે વીતેલી વાત
કોઈના મોઢા આગળ કહેવાય નહિ ત્યારે.)

“ કોની આગળ કહિયે,

પ્રભુ પીડ કોની આગળ કહિયે;

મહેનત કરતાં ધન ન મળે કંઈ,

પેટડું ડાખી રહીએ.

પ્રભુ ”

નર્મ કવિતા.

પેટ તણાવું—શાકવું, ઘણું ખાધાથી અક-
ળાવું.

પેટ થવું, જનમવું.

પેટ પડવું, પેટ જન્મ ધરવો.

“ મુજ નિરધનને રે,

તું પેટે પડી રે;

કંઈ નવા પામી,
પિયરમાં સુખ; ”

હારમાળા.

“ શીવી ભરીને ઢળી કાંતીને,
ભરું હું તારું પેટ;
પેટે પડ્યા છે છોડા ખાંડી મણ,
દૈવ તણી છે વેડ. ”

—મુઆનું.

નર્મકવિતા.

પેટ પંથરો પડવો, નકારા—મૂર્ખ છોકરાના
જન્મને વિષે બોલતાં વપરાય છે:

“ બોળિયું કુળ અલ્યા આપના નામનું,
માતને પેટ તું પહાણું પડિયો. ”

અંગદવિદિ.

પેટ પર છરી મૂકવી, ચાલતા ગુજરાનમાં
અટકાવ કરવો—હરકત નાખવી.

૨. જીવ જોખમમાં નાખવો.

“ આપ એમ મિથ્યા શોક કરી શા
માટે ખુવાર બને છે ? હાથે કરીને શા
સાફ પેટ પર છરી મૂકાછો ! ‘ ઉઠ પહાણા
પગ પર પડ’ આ કહેણી પ્રમાણે દુઃખમાં
ગરક થવાનું કશું પણ કારણ નથી. ”

અંરેબિયન નાઈટ્સ.

પેટ પર પગ—પાટું મૂકવું, કોઈની આ-
જીવિકાને તુકસાન પહોંચાડવું; ગુજરાન
થંતું અટકાવવું.

“ વાઘજીભાઈને ખરાબ કરવાનું ઘે-
લાભાઈ ધોરે તો તે બંની શકે એમ હતું
પણ કોઈના પેટ પર પાટું મૂકવાની તેને
ઈચ્છા થતીજ નહિ. ”

જો બહેનો.

“ અનદાતા ! મારનાર જીવાડનાર સ-
મર્થ ધણિ છો, પણ મારા પેટ પર પગ
મૂકશો, મારી જન્મોરાની રોજી ખોવડા-
વશો, પછી મારાં બચ્ચાં ખાશે શું ? ”

સધરાજેસંધ.

પેટ પાકવું, જન્મ ધરવો.

“ રે આવા કુળજોળ કપૂત રજપૂતા-
ણીને પેટ પાકવા ન જોઈએ.”

૨. પેટ દુખવા આવવું. (હસવાથી.)

‘હસી હસીને તો માંડે પેટ પાકવા આવ્યું.’
પેટ પાણી પડવા ન દેવું, ઝંપીને ખેસવા-
ઠરવા ન દેવું; હેરાન કરવું; સંતાપવું; કા-
ચર કરવું.

“ એ શેઠનાં ઘરનાં માણસ એવાં ખ-
રાખ છે કે આપણી દીકરીને પેટ પાણી
સરખું પણ પડવા નહિ દે. ”

એ બહેનો.

“ છુટા હોઠશું તો ગમે તેનાં ઘોડાં ખે-
લાવી દુશ્મનને પેટ પાણી પડવા નહિ
દઈએ. ”

પ્રતાપ નાટક.

પેટ પેટલાઈ જવું, ભૂખ લાગવી; ખાવાની
અત્યંત રૂચિ થવી (ચરોતર તરફ.) પેટ
પાટણું જવું, પણ ખોલાય છે (ચુંવાળ
તરફ.)

“ નારે મહારાજ, એમ તે થાય એટ-
લામાં શું પેટ પાટણું જાય છે? આપણે
અધાં જોડે ખેશીશું. ”

વિદ્યાવિલાસ.

પેટ ડુલવું, (રોગથી.)

૨. ગર્ભ રહેવો.

પેટ ફાડવું, ગુપ્ત વાતા ઉઘાડી કરવી.

૨. મનની વાત કહેવી.

૩. ગલી—કુંચી ખતાવવી કે વહેમ
દાળવો.

પેટ બળવું, અદેખાઈ થવી; ઈર્ષ્યા થવી;
સામાનું સુખ જોઈ પોતાને તેવું સુખ
નથી એમ ધારી આશંકા આણવો—ચિંતા
કરવી.

પેટ બળ્યો, એમ જોરાં પોતાનાં છોકરાંને
કોષમાં કહે છે, (પેટમાં બળી કાં ન ગયો
અથવા મારો જીવ કાં બાળે છે? એ
અર્થમાં)

‘પેટનો બળ્યો આખું ગામ બાળે’ એ
કહેવત છે. પેટનો બળ્યો એટલે નિરાશ
થયેલો; જોશથી અકળાયેલો.

“ લૂણ હરામી પેટ બળ્યા કો,
લોભી સ્વારથ અધા;
લપટ છંદી દ્રોહ કરનારા,
હરો સેનમાં ખાંધા. ”

સુણજો સેનાની.

નર્મ કવિતા.

પેટ બાળવું, પેટ પુરવું ન ખાવું; પૂરું ન
ખાવું; અડધા ભૂખ્યા રહેવું; પૂરેપૂરું ખાઈ
પેટને સંતોષ ન આપવો.

“ ખાઈ ખાધે પીધે છે દિવાળી,
રખે કરતી કસર પેટ બાળી. ”

વિજયવાણી.

પેટ ખેસણું થવું, અધામણ થવી; ઝાડો
થવો.

પેટ ભરવું, (જમતેમ કરીને.) શરીરના નિ-
ર્વાહ જટલું પેદા કરવું.

“ જમતેમ કરીને તે બિચારો પોતાનું
પેટ ભરે છે. ”

પેટ ભરીને ખાવું એટલે ધરાઈને ખાવું.

પેટ મોટું હોવું, ગુણ—મનની વાત બહાર
નહિ કાઢતાં મનમાં રાખવી.

૨. ઉદાર હોવું.

૩. જે તે સહન કરે એવું હોવું; સાંડે
માઠું જે હોય તે સમાવમાંડે હોવું.
‘દરિયા જેવું પેટ છે’ એમ કહે-
વાય છે.

પેટ વધવું, ગર્ભ રહેવો.

પેટ વાંસા સાથે ચોટી જવું, (ભૂખથી.)

“ લાખો આદમીને આપણે ઉઘાડે પગે,
ધસતે ટાંચે, નાગે શરીરે, ચોટી ગયેલે
પેટે, ચિંતાની લાહે અને રોગની ધા-
સ્તીએ દેખીને શું દયા નથી ઉપ-
જતી? ”

પેટ ચોંટી જવું, પેટ પોયણી વળી જવું વગેરે ઘણી રીતે બોલાય છે.

પેટ સરખું પાલું, એકલપેટું—પોતાનો જ કાયદો જુએ એવું.

પેટ સાંકડું છે, કંજુસ છે.

૨. ગુપ્ત વાત મનમાં રહી શકતી નથી. પેટ નાનું છે એમ પણ બોલાય છે. એથી ઉલટું પેટ મોટું છે.

“ સઘળા દેશોમાં હનમતી જીભ ઘણી લાંબી તથા પેટ ઘણું નાનું હોય છે.”

કરજીથેયો.

પેટની આગ, અંતરની ચિંતા; કાળજીની ઢિંકર-ગુપ્ત ચિંતા.

પેટની પત્રાળી થવી, ભૂખથી પેટ એસી જવું.

પેટની પૂજા કરવી, ખાવું; ખાઈને પેટનું પોષણ કરવું; ખાઈ પીને પેટ સતોષવું; પેટ ભરવું.

૨. લાંચ આપવી. (તિરસ્કારમાં લાક્ષણિક)

“ લો હવે સરજ માથે આવ્યો, પેટની પૂજનું પણ કાંઈ કરો.”

ગુ. જીતીવાર્તા.

પેટની વાત પેટમાં રહી જવી, ધારેલી ઇચ્છા પાર નહિ પડવાથી મનના કોડમ-નમાં રહી જવા; વિચાર-ધારણા-ઇચ્છા સફળ ન થવી; આશા પૂર્ણ ન થવી અને તેથી તે સંબંધી વિચાર મનમાં આવ્યા કરવા.

પેટને ભાડું આપવું, શરીરના નિર્વાહ સાથે કાંઈ પણ ખાવું; પેટ ખાવાનું માગે માટે જમ તેમ કરીને જેવું તેવું પણ આપવું-ખાવું.

“ જ્યાં ગામ આવે ત્યાં અણચાલે પેટને ભાડું આપના સાથે સહેજ વખત ગુમાવે કે કદી રાતવાસો રહે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પેટનો પડદો, મનની વાત; જાનો-ગુપ્ત વિચાર; ભેદ.

‘ પેટનો પડદો ખોલવો ’ એમ બોલાય છે.

પેટનો મેલ, ભેદ-મર્મ; મનનો પાર.

‘ પેટનો મેલ આપવો ’ બોલાય છે.

પેટમાં આગ ઉઠવી—લાગવી, ભૂખ લાગવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું; વેર લેવાનો જોરસો આપવો.

“ વૈધનું વજન દરબારમાં વધતું જાય છે એવું જાણીને તે દુષ્ટ પ્રધાનના પેટમાં આગ લાગી અને તેનું શીર ઈર્ષ્યાથી તપી ગયું.”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

પેટમાં આગ ઉઠી-તારા પેટમાં આગ ઉઠી એટલે બળ્યો તારો અવતાર અને બળ્યું તારું જીવવું, ધિક્કાર પડ્યો તારા જીવ્યાને.”

અવતાર અફળ તારો ગયો, વેર ન વાળ્યું વેડમાં; શત્રુને શરણે રહ્યો, પાત્રક ઉઠ્યો તુજ પેટમાં.”

અંગદવિદિ.

‘ પેટલાદમાં લાલ્લ થઈ ’ એમ પણ ચરોતર તરફ ભૂખ લાગે છે ત્યારે હસવામાં કહેવાય છે.

પેટમાં આમળો, જ્યારે આપણે દોરીને આમળો ચઢાવીએ ત્યારે તે જમ સખત ને તંગ થાય છે તથા એવી આમળાવાળી દોરી કાઢીને મારીએ તો તે જમ ચોંટી જાય છે, તેમ જના મનના વિચાર કાંઈની તદ્દન વિરૂદ્ધ હોઈ તેને ઉશ્કેરતા હોય અથવા પોતે ઉશ્કેરાય એવા વિચાર એક પછી એક ચઢતા દરજ્જાના કરતા હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. વળ-આંટી-કીનો-વેર. (દિલમાં.)

કોઈને નુકસાન કરવાના વિચારમાં શું-
યાંયાં કરવું તે.

૨. ટેક.

“ સખિ રૂઠ્યો છે આજ રસિક શામ-
જો ને, હશે પાતળાના પેટમાં શો આ-
મજો ને-સખિ.

નર્મકવિતા.

પેટમાં કરમીઆ આરડવા, ભૂખ લાગી છે
એમ બતાવવાના અર્થમાં એ વપરાય છે.

૨. ‘તારા જેવા તો મારા પેટમાં ધણાય
કરમિયા આરડે છે’ એટલે તારા જેવા તો
મારા લેખામાં-ગણતરીમાંજ નથી-પેટના
કૃમિની જેમ દરકાર કરતો નથી તેમ તારી
પણુ કરતો નથી.

પેટમાં કુવા, ભૂખને લીધે પેટ ખેસી જવુંતે.

“ પરમ આશ્વિને દીપવાળિનું, નિરધની
લહે પેટખાળીનું.

ધરની સ્ત્રી કહે લાવની મુઆ;
વગર અનથી પેટમાં કુવા.”

નર્મગદ્ય.

“કુવા પેટમાં હાય જણાતા, શી આલ્હા-
રી વેલા—

નર્મકવિતા.

પેટમાં કોયલી પડી જવી, (ભૂખથી.)

પેટમાં કોળ ખોલેછે, બ્યારે કોઈ માણસ
બહુજ ભૂખ્યો થયો હોય અથવા ખાવાનો
વખત થઈ ગયો હોય ને ભૂખ લાગી હોય
ત્યારે કહેશે કે મારા પેટમાં કોળ ખોલેછે.

પેટમાં તેલ રેડાવું, કાળ પડવી; દ્રાસકો
પડવો (ઑચિતો;) પેટમાં ચરેડો પડવો;
ચીચરવટો પેદા થવો.

૨. જોરસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચોંકી
ઉઠવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાંઠું જો-
વાથી દિલમાં હિજરાવું.

પેટમાં દાંત છે, વેર છે; કાનો છે- વેરલેવાને
જ છૂપી રીતે ટાંપી રહ્યો હોય અથવા જો-

ની યુક્તિ (કોઈને ભયરડી નાખવાની) ની
કોઈને ખબર ન પડતી હોય એવા માણ-
સને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં દુખવું, કોઈ કામ કરવાની આના
કાતી કરવી.

૨. બહુ લાંબુ નથી એમ દર્શાવવાના
અર્થમાં વપરાય છે.

‘જેમ કે શનિવાર આ આવ્યો, કંઈ પે-
ટમાં દુખે છે.’

(બ્યારે કોઈ વેદના થતી હોય ત્યારે એક
ધડી પણ દહાડા જોડલી લાગે છે-કેમે કરી
દહાડા ખુટતા નથી-વખત જતો નથી તે
ઉપરથી.)

૩. કોઈનું સાંઠું જોઈ ન ખમાવું.

પેટમાં ધાડ પડવી, ધણી ભૂખ લાગી હોય છે
ત્યારે પેટમાં ધાડ પડી છે (કૃમિની) એ-
મ કહેવાય છે.

પેટમાં પગ-ટાંટિયા, દેખીતી નરમાશ પણ
અંદરથી હરામી—મીઠા અને ઊંડાં કાવ-
તરાં કરનારને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં પાળી-કાતી, કપટ; વૈરશુદ્ધિ; છુપું
તર્ક.

ગુપ્ત રાખેલી પાળી શત્રુના જોવામાં ન
આવવાથી તે બિચારો મિત્રતાનો ભાવ
સમજે છે અને તેમ છતાં સામે દુષ્ટ મા-
ણસ એકદમ પાળી કાઢી તેનો વિશ્વાસઘાત
કરે છે તેવી રીતે ઉપર ઉપરથી મીઠું ભા-
વણુ ખોલી અથવા ધાડી મિત્રતા દર્શાવી
લાગ આવે ત્યારે દુરેય ઈર્ષ નુકસાન કરવાની
વૃત્તિવાળા મનુષ્યને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“ મારી મોટી વહુ તો સારી છે; જો
હોય તે મોઢે કહી દે, એના પેટમાં પાળી
નહિ; એ તો ભોળો, પણ આ નાની વહુ
તો બહુ કપડી છે. એના પેટની વાત કોઈ
જાણે નહિ.”

સાસુવહુની લડાઈ.

પેટમાં પેસવું; મળી જવું; વિચારની ઐક્યતા બાંધવી. (યુક્તિથી)

૨. કોઈના મનનો ગલ લેવો; કોઈનો વિચાર જાણી લેવો.

“મારો પુત્ર તુરદીન ધણેજ બુદ્ધિવાન અને ચતુર છે તથાપિ તે અતિ ધૂર્ત, લ-કંગો અને મધુર બોલી પેટમાં પેસનારો મહા પ્રપંચી છે માટે તું તેનાથી સાવધ રહેજે.”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

“તારા પેટમાં મીઠું મીઠું બોલીને સા-માના પેટમાં પેસી મને ખાળી મારતાં આવડતું નથી.”

મણિ અને મોહન.

પેટમાં પેસી નીકળવું; મન-અંતરની વાત જાણવી; ભેદ-મર્મ જાણવો; પાર પામવો.

“ભાઈ કોઈના પેટમાં પેસી નીકળાવું નથી, માટે રાણાજીના પેટમાં શો રોગ હશે તે અમે શું જાણિયે. ?”

પ્રતાપનાટક.

પેટમાં પેસીને અંગ્રસ ખાવું; મળી જઈને પાછો ફરો દેવો; કપટ આચરવું; આ-શા આપી-સાર્ લગાડી અંતે તુકસાન કરવું-પસ્તાવો પમાડવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

પેટમાં બળ્યાની સગાઈ, અંતરની ધાડી સગાઈ.

પેટમાં ખાર વાગવા, કકડીને ભૂખ લાગવી.

પેટમાં બિલાડાં આજોટવાં-બોલવાં,

પેટમાં કરમ બોલવા, પેટમાં કોળ મરવા, પેટમાં કુકડાં બોલવાં વગેરે ઘણાં ૩૬ વાક્યો ખાવાનો વખત વી-તી ગયો હોય અને ભૂખ કકડીને લાગી હોય ત્યારે બોલાય છે.

પેટમાં રાખવું—સમાવવું, ગુપ્ત રાખવું; ઉઘાડું ન પડે એમ કરવું.

“એના પેટમાં વાત સમાતી નથી એ-

ટલે તેનાથી ગુપ્ત રાખી શકાતી નથી.”

૨. સહન કરવું; ખમી ખાવું.

૩. સમજવું; ગળે ઉતારવું; સામે ઉતાર ન દેતાં અથવા સામે ન થતાં જે કહે તે સાંભળ્યા કરવું અગર કરે તે જોયાં કરવું.

“પેટમાં રાખવી વાત પડદા તણી; ક-ઠણ છે કામ એ બુદ્ધિ જનમાં; જીરવે જગતમાં વાત તો જવલા, અવરને આકરો થાય તનમાં.— કવિ-સામળભટ્ટ.

પેટમાં ઉતારવું એ બીજા અને ત્રીજા અર્થ-માં વપરાય છે. તેથી ઉદત્ત પેટમાંથી એ-કી કાઢવું એટલેજ તે ભરી દેવું; નકલેવા-તું પણ કહી દેવું; પેટમાં ન સમાવતાં ઉઘાડું પાડી દેવું; પોતાના પેટના વિચાર જોયા કર્યા વિના સામાને કહી દેવા; વિચાર કર્યા વિના મનમાં જ હોય તે કહી દેવું. (ધિકારમાં વપરાય છે.)

પેટમાં હાથ હાથના ખાડા પડવા, ભૂખ લાગવાથી પેટ ભેસી જવું.

પેટમાં સવા મણના ખાડા પડ્યા છે, પે-ટમાં કુવા છે, પેટમાં કુવા પડ્યા છે વગે-રે એજ અર્થમાં વપરાય છે.

પેટમાં શીખી નીકળવું નથી, જન્મથી-કોઈને આવડત હોતી નથી,—મતલબ કે અ-ભ્યાસથી શીખાય છે.

પેટે થવું—આવવું, જન્મવું.

પેટે પાટા બાંધવા, ભૂખ્યાં રહેવું; ભૂખે ખીડાવું.

“પેટે પાટા બાંધતા, મખખીચૂસ કં-જૂસ; પણ વરઘોડે વાણીઆ, ખરચી થા-યે ખુશ.

જે બહેનો.

પેટે પાન છુટવાં, વહાલા બાળકને એકાએ-ક મળવાથી માતા-સ્તનમાંથી દૂધની ધા-રા છુટવી (હર્ષમાં.)

પેટે પોટલું બાંધવું, પોટલું બાંધ્યું હોય એ-

વું પેટ જણાતા સુધી ખાવું. કોઈ માણસ કોઈને વધારે ખવડાવવાનો આગ્રહ કરે ત્યારે જમનાર માણસ એમ કહે કે કાંઈ પેટે પોટલું બંધાય ? મતલબ કે કાંઈ હદ ઉપરાંત ખવાય ?

પૈડું ફરવું, કામ ચાલવું-નભવું-પાર પડવું.

“ એના વિના તેનું પૈડું ફરવું જ ન થી.”

૨. કાવવું; સુતર-સહેલું પડવું.

૩. મહેનતમાં પાર પડવું. તે બહુ મથે છે પણ તેનો પિતરાઈ પૈડું ફરવાજ દેતો નથી.

પૈસા કુદી રહ્યા છે ? મતલબ કે-પૈસા માતા નથી. ? એમ ઉડાઉ માણસને અથવા નકામો ખર્ચ કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પૈસા ખાવા, પોતાના સ્વાર્થને માટે કોઈના વગર હકે પ્રમાણિકપણાનો ભંગ કરી પૈસા લેવા; હક કરતાં વધારે લેવા. પૈસા ખાવા લેવા એટલે કન્યા પરણાવવામાં શીરસ્તા કરતાં વધારે રૂપિયા લેવા.

“ એ કામમાં તે બહુ પૈસા ખાઇ ગયો છે.”

પૈસા ખોટા થવા, પૈસા હુલવા.

“ આપણાથી કોઈને તુકસાન પહોંચે નહિ તથા કોઈનો પૈસો ખોટો થાય નહિ તેમ કરો.”

માસિક સારસંગ્રહ

પૈસાના કાંકરા ફરવા, કાંકરાની પેટે પૈસાનો ખર્ચ કરવો; ઉડાઉપણે ખર્ચવું.

“ અમૃત હોય તો હું ગંગા ન્હાયો. પછી સાળા વૈધ લોકો દમને સાર પૈસાના કાંકરા કરાવે છે તેમ નહિ કરવું પડે.”
ભટ્ટનું બોપાળું.

પૈસાનું પાણી ફરવું, પૈસો ઉડાઉપણે ખર્ચવો અથવા ખરીદ કરેલી કોઈ વસ્તુમાં છેતરાવું.

૨. પૈસા છેતરી લેવા—છીનવી લેવા. પૈસાને બચીઓ ફરવી, પૈસાને સાચવી રાખવા; યોગ્ય ઠેકાણે પણ પૈસા ન ખર્ચવા; કંજુસનું આચરણ કરવું.

પોક મૂકવી, (કોઈને નામે), કોઈનું નામ દબને રડવું.

૨. વળવાનું નથી એમ ધારી છોડી દેવું.

૩. કોઈના ઉપર હડહડતો દોષ મૂકવો.

પૈસાનું પુતળું, પૈસાનો માત્ર સંચાલન કરી જાણનાર; પૈસાનો સંચય કરવા તરફ જની યત્તિ છે તે; પૈસો મારો પરમેશ્વર એવી જેની રીત છે તે.

૨. બહુ પૈસાદાર-ધનાઢય માણસ.

૩. નજીવો-નમાલો માણસ.

પોંચા કરડવા, (પસ્તાવો કરતાં.) પસ્તાવું.

૨. હારવું.

પોકળ શ્રાદ્ધ કરવું, (પોકળ એટલે જૂઠું. તે ઉપરથી.) રડવું; પોક મૂકવી.

“ રડયા તારો અપરાધજ એવો છે. એટલું બોલીને તે મોટેથી રાગડો તાણી પોકળ શ્રાદ્ધ કરવા લાગી ને ધડુસ ધડુસ કુટવા લાગી.”

અભિયનનાઈટ્સ.

પોટલિયે જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

પોણા આઠ, રાંડવો; બાયલો.

એકત્રીશ પાણુ પણ કહેવાય છે.

પોણું ચૌદું, અધૂરું; અપૂર્ણ. (પૂરી ચૌદ વિદ્યાઓ નથી એવી મતલબ છે.)

૨. વાંકું; ઓછું. ‘મારે મોઢે પોણી ચૌદી વાત નથી.’

પોત ઉઘાડું કરવું, અંતરના ગુણ-સ્વભાવ કર્મ ખુલાં પાડવાં; બોપાળું કાઢવું.

પોતાનું ફરી રાખવું, માનીતું ફરી પોતાનું

ની પાસે રહે તેમ કરવું.
“ માહોમાહે મોઢાઈ ન આણો,
મને પોતાનો કરી જાણો;
મારે રૂંડે તમારું રૂંડું,
માઢરે ભુંડે તમારું ભૂંડું.”

હારમાળા.

પોતીઆં કાઢવાં, ગભરાવું; ડરી જવું.
“ વાણિયા કાકા, એઢલામાં પોતીઆં-
કેમ કાઢવા માંગે છે? ડરો નહિ, શેક !
હું મારી મશાલ તમારા મોઢાપર ધરીશ કે
ભમરા તાપથી નાશી જશે.”

ભટનું ભોપાળું.

પોતીઆં છુટી જવાં-લેવાઈ જવાં, હિંમત
જતી રહેવી; હોશ ઉડી જવા; ગભરાટ ઉ-
પજવો; ડર-ધારતીથી એકાએક ગભ-
રાઈ જવું; લેમ્લ થવી.

પોતીઆં ફાટી જવાં, શેક પામી જવું; ડરી
જવું; ગભરાવું.

પોપટ ફેરવવું, (પોપટ ફેરવવાથી જેમ ભૂ-
સાઈ જાય છે-રદ થાય છે તેમ.) ભૂસી
નાખવું; રદ કરવું; ધૂળ મેળવવું; અર્થ ક-
રવું; પાણી ફેરવવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું.

પોઢળા જેવો, (પોઢળો એવો છે કે જ્યાં
પડે ત્યાં કરી જાય તે ઉપરથી,)

એસે ત્યાંથી ઉડી શકે નહિ તેવું (મા-
ણસ.) જડો અને અશક્ત.

પોપટ કરી નાખવું (ભણાવીને), ભણા-
વીને હોશિયાર કરવું.

પોપટ જેમ પટપટ બોલો જાય તેમ
જીભાગ્રે જને સરસ્વતી છે એવું કરી
મૂકવું.

પોપટ કરી નાખવું, કલામાં રાખવું;
આધીન કરવું; પોતાની મનજી મુજબ રા-
ખવું-સમજાવવું સમજે એવા સ્થિતિમાં
આણી મૂકવું; વશ કરવું.

“ તમને ભણવા દે ન કદી પણ,
સદાય મૂરખ રાખે;

જોડાં ખાતા કરી ધૂણતા,
પોપટ કરી નાખે.

પાણીપત.

પોપટ પાંખવો, પંખાળોને મોઢું કરવું.

(ખસતો ફાલ્સો વગેરે)

પોપટિયું જ્ઞાન, વિચારશક્તિ વિનાનું-માન-
ગોખણિયું જ્ઞાન. પોપટને જે બોલતાં શીખ-
વીએ તે માણસની પેઠે બોલે છે. પણ તેના
અર્થ તે સમજી શકતો નથી તેમ જે પોતા-
નો પાક પટ પટ વાંચી કે ગોખી જાય છે
પણ તેમાં કહેલો ખામતનો અર્થ સમજ-
તો નથી તેને પોપટની ઉપમા અપાય છે,
તથા તેના ઉપરચોટિયા જ્ઞાનને પોપટિયું
જ્ઞાન કહેછે અને એવો માણસ પોપટીઓ
પાંડિત કહેવાય છે.

પોપા લઈ ગયા, અદર્શ લઈ જનારને ઠેકાણે
એમ બોલાય છે. નાનાં છોકરાંના હાથમાં-
થી કાઢી ચીજ લઈ લેવા તેને આડું અ-
ધળું જોવાથી વસ્તુ છીનવી લઈ કહે છે કે
‘ પોપા લઈ ગયા.’

પોપાંબાઈનું રાજ, પોચા-નખળા હાકેમને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. “ પોપાંબાઈનું રાજ
અને ખંરે બપોરે બેળુગુ” એ કહેવત છે.
(પોપાંબાઈ-એક જોડી કાઢેલું નામ+રાજ)
પોપાગાળાનું રાજ અને પોપાનું રાજ
પણ કહેવાય છે.

“ લેખું લેશે તિલ રાઈ રતિનું,

નથી પોપાનું રાજ;

ભોળે ભગત કહે ભજન કરે તો,

મહેર કરે મહારાજ.-

ભોળે ભક્ત.

પોખારા ગણવા, નાસી જવું; અદૃષ્ટ થવું;
સટકી જવું; જતું રહેવું; પડાયાન કરી જ-
વું (પોખારા = છતીને ચાલ્યા જવું અથ-
વા પરબાંધા જવું)

“ પંડવોજી પુપ્પુ કરતાને છોશ ખા-
તા ઉડ્યા જાય એઢલામાં પેસો ટીખણી

છાકરો પોઆગ ગણી ગયો હોય એટલે તે તો પકડી ન શકાય. ”

એ બહેનો,

“ આખરે હરિરામના, ચિરંજીવ સ્વ-ભાવથી અને માના કળકળાટથી કંટાળીને પરમાનંદે આગળની પેઢે ચાકરી શોધવાના હેતુથી પોઆરા ગણ્યા. ”

સદ્ગુણી વહુ.

“ મેં તેને બહુજ ત્રાસ આપ્યો અને તેથી તે રાત્રે એમને તથા મારા બાળકને સૂતો મૂકી પોઆરા ગણી ગયો. ”

મણિ અને મોહન.

પોઆર—રા કરવા પણ વપરાય છે. પોઆર પડવા, (પો-એક અને આર એવો ત્રણ પાસાનો જે દાવ તેને પોઆર કહે છે. તે દાવ જેના પડે છે તે જીતે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કૃતેહ થવી; સવળા પાસા પડવા; ધારેલી યુક્તિમાં ફાવવું-
“ સ્નેહી સગાં નવ કો, આધિ આધિ લઈ શક્યા, પોઆર તોયે પડ્યા, દિન હવે ચઢ્યા છે. ”

મિત્રધર્માખ્યાન.

“ પ્રધાનજી ! અંગા ભવાની જે કરે છે તે સારાનેજ માટે, જ્યાં જઈએ છીએ ત્યાં પોઆર પડે છે. ”

ગુ. જીનીવાર્તા.

“ હવે ધ્યાન ધરી એસો, એટલે પોઆર પડ્યા સમજવા-હવે એનું કાંઈપણ ઉપજનાર નથી. ”

તપસાખ્યાન.

ખ્યાલો પીવો, સંગતિમાં જોડાવું; મતમાં મળી જવું.

‘તે એમનો ખ્યાલો પીએ એટલે એમનું ને એમનુંજ બોલે.’

૨. હિંદુએ મુક્તલભાન થવું. મુસલમાન આદર્શાહો હિંદુઓને જ્યારે ધર્મબ્રષ્ટ કરી પોતાની પકિતમાં લેતા હતા ત્યારે પો-

તાનો ખ્યાલો પાતા હતા તે ઉપરથી.)

પ્રભુનું માણસ, મોળું.

“ અહો ભોળો રમણિ ! વાદ શું? તે ખુંધો તારો પતિ ! તમે મને કેવળપ્રભુનું માણસ જણાવ્યો છો ! એ વાત તમને સાચી પણ કેમ લાગી !

અરેગિયનનાઈટ્સ.

પ્રાણ કાઢી નાખવો, ધણુંજ દિલગીર થવું.

૨. ધણુંજ આતુર રહેવું.

૩. બહાલાંને ભોગ આપવો; કુરબાન થવું. ૪. સતાવવું; કાયર કરવું.

પ્રાણ પાથરવો, જીવ આપવા તૈયાર થવું.

“ તારે મન પૈસાની ગણતરી નથી પણ તારી મા તો પૈસાને માટે પ્રાણ પાથરે છે. ”

૨. અત્યંત આદરસત્કાર કરવો; બહાલાંને માટે ભોગ આપવો; કુરબાન થઈ જવું.

પ્રાણથી જલું, જીવ ખોવો. (અકાળ મૃત્યુથી કે કોઈ ધોષા-આક્રમણથી)

પ્રારબંધનું કુટુંબ, ભાગ્યહીન; બેનસીય; તુકસાની કે દુર્દશામાં આવી પડેલું.

પૃથ્વી રસાતળ જવી, (રસાતળ એ સપ્ત પાતાળમાંનું એક છે. અતળ વિતળ સુતળ તળાતળ રસાતળ પાતાળ અને મહાતલ તે છેક નીચે રસાતળ સુધી પૃથ્વી જવી તે ઉપરથી) મોટો ગજબ થઈ જવો.

“ આ પાપી પેટમાં છરી ઘોચી ધાલવી હજાર પ્રકારે રડું છે-હું મા થઈને આવી નીચ કમાણી ખાઉં તો દુનિયાં રસાતળ જાય. જાઓ દિકરાઓ, મારી પાસેથી જાઓ-ટગો-”

સુમોધપ્રકાશ.

‘ દીન પ્રભે જે માંડે કચેશ, પર પુર-પને દેખાડે કેશ; ગદા પાપી કે મિથ્યા આળ, પૃથ્વી જાયે રસાતાળ. ”

કવિ ભાઉ.

ની પાસે રહે તેમ કરવું.
“ માંહોમાંહે મોઢાઈ ન આણો,
મને પોતાનો કરી બણો;
મારે રહે તમારે રહું,
માઢરે ભુટે તમારે ભૂંડું.”

હારમાળા.

પોતીઆં કાઢવાં, ગભરાવું; ડરી જવું.

“ વાણુયા કાકા, એઠલામાં પોતીઆં
કેમ કાઢવા માંગે છે? ડરો નહિ, શેક !
હું મારી મશાલ તમારા મોઢાપર ધરીશ કે
ભમરા તાપથી નાશી જશે.”

ભટતું લોખાળું.

પોતીઆં છુટી જવાં-લેવાઈ જવાં, હિંમત
જતી રહેવી; હોશ ઉડી જવા; ગભરાટ ઉ-
પજવો; ડર-ધ્રાસ્તીથી એકાએક ગભ-
રાઈ જવું; લેમેલ થવી.

પોતીઆં ફાટી જવાં, શેક પામી જવું; ડરી
જવું; ગભરાવું.

પોટું ફેરવવું, (પોતું ફેરવવાથી નેમ ભૂ-
સાઈ જાય છે-રદ થાય છે તેમ.) ભૂસી
નાખવું; રદ કરવું; ધૂળ મેળવવું; અર્થ ક-
રવું; પાણી ફેરવવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું.

પોદળા જેવો, (પોદળા એવો છે કે જ્યાં
પડે ત્યાં કરી જાય તે ઉપરથી,)

જેસે ત્યાંથી ઉડી શકે નહિ તેવું (મા-
ણસ.) બડો અને અશક્ત.

પોપટ કરી નાખવું (ભણાવીને), ભણા-
વીને હોશિયાર કરવું.

પોપટ નેમ પટપટ બોલો ક્યે તેમ
છબ્બાએ નેને સરસવતી છે એવું કરી
મૂકવું.

પોપટજી કરી નાખવું, કલામાં રાખવું;
આધીન કરવું; પોતાની મનજી મુજબ રા-
ખવું-રામગનવું રામને એવા સ્થિતિમાં
આણી મૂકવું; વશ કરવું.

“ તમને ભણવા દે ન કદી પણ,
સંદાય મૂરખ રાખે;

ઝાંઝા ખાતો કરી ધૂણતા,
પોપટજી કરી નાખે.

પાણીપત.

પોપટ પાંખવો, પંખાળીને મોટું કરવું.

(ખસનો ફાલો વગેરે)

પોપટિયું જ્ઞાન, વિચારશક્તિ વિતાવું-માત્ર
ગોખણિયું જ્ઞાન. પોપટને ને બોલતાં શીખ-
વીએ તે માણસની પેઠે બોલે છે. પણ તેનો
અર્થ તે સમજી શકતો નથી તેમ ને પોતા-
નો પાક પટ પટ વાંચી કે ગોખી જાય છે
પણ તેમાં કહેલો ખાખતનો અર્થ સમજ-
તો નથી તેને પોપટની ઉપમા અપાય છે,
તથા તેના ઉપરચોરિયા જ્ઞાનને પોપટિયું
જ્ઞાન કહેછે અને એવો માણસ પોપટીઓ
પડિત કહેવાય છે.

પોપા લઈ ગયા, અદર્શ લઈ જનારને ઠેકાણે
એમ બોલાય છે. નાનાં છોકરાંના હાથમાં-
થી દ્રાઈ ચીજ લઈ લેવા તેને આડું અ-
ધળું જોવાની વસ્તુ છીનવી લઈ કહે છે કે
‘ પોપા લઈ ગયા.’

પોપાંખાઈનું રાજ, પોપા-નખાળા હાકેમને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. “ પોપાંખાઈનું રાજ
અને ખેરે ખપોરે બળુગુ ” એ કહેવત છે.
(પોપાંખાઈ-એક નેડી કાઢેલું નામ+રાજ)
પોપાગાળાનું રાજ અને પોપાંનું રાજ
પણ કહેવાય છે.

“ લેખું લેશે તિલ શાઈ રતિયું,

નથી પોપાંનું રાજ;

લોળે ભગત કહે ભજન કરે તો,

મહેર કરે મહારાજ.-

લોળે ભક્ત.

પોખારા ગણવા, નાસી જવું; અદૃષ્ટ થવું;
સાટકી જવું; જતું રહેવું; પલાયન કરી જ-
વું. (પો+પા = છૂટીને ચાલ્યા જવું અથ-
વા પરભાષા જવું)

“ પડવાંજી પુણું કરતાને છીકા ખા-
તી ઉડ્યા જાય એઠજામાં પેલો ટીખણી

છોકરો પોઆરા ગણી ગયો હોય એટલે તે તો પકડી ન શકાય.”

એ બહેનો.

“આખરે હરિરામના, ચિરગઢ રવ-ભાવથી અને માના કળકળાટથી કંટાળીને પરમાનંદે આગળની પેઢે ચાકરી શોધવાના હેતુથી પોઆરા ગણ્યા.”

સદ્ગુણી વહુ.

“મેં તેને બહુજ ત્રાસ આપ્યો અને તેથી તે રાત્રે એમને તથા મારા બાળકને સ્ત્રી મઢી પોઆરા ગણી ગયો.”

મણિ અને મોહન.

પોઆર—રા કરવા પણ વપરાય છે. પોઆર પડવા, (પો-એક અને આર એવો ત્રણ પાસાનો જે દાવ તેને પોઆર કહેછે. તે દાવ જેના પડેછે તે જીતેછે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ક્ષેત્ર યવી; સવળા પાસા પડવા; ધારેલી યુક્તિમાં દાવવું. “સ્નેહી સગાં નવ કો, આધિ બાધિ લઈ શક્યા, પોઆર તોયે પડ્યા, દિન હવે ચઢ્યા છે.”

મિત્રધર્માખ્યાન.

“પ્રધાનજી! અંઆ ભવાની જે કરેછે તે સારાનેજ માટે, જ્યાં જઈએ છીએ ત્યાં પોઆર પડે છે.”

શુ. જુનીવાર્તા.

“હવે ધ્યાન ધરી એસો, એટલે પોઆર પડ્યા સમજવા-હવે એનું કાંઈપણ ઉપજનાર નથી.”

તપસ્યાખ્યાન.

ખાલો પીવો, સંગતિમાં બેઠાવું; મતમાં મળી જવું.

તે એમનો ખાલો પીએ એટલે એમનું ને એમનુંજ બોલે.

૨. હિંદુએ મુસલમાન થવું. મુસલમાન બ્રાહ્મણો હિંદુઓને જ્યારે ધર્મબ્રટ કરી પોતાની પકિતમાં લેતા હતા ત્યારે પો-

તાનો ખાલો પાતા હતા તે ઉપરથી.)

પ્રભુનું માણસ, ભોળું.

“અહો ભોળો રમણિ ! વાહ શું? તે ખુ-ધો તારો પતિ ! તમે મને કેવળપ્રભુનું માણસ જણાવ્યો છો ! એ વાત તમને સાચી પણ કેમ લાગી !

અરેગિયનનાઈટ્સ.

પ્રાણ કાઢી નાખવો, ધણુંજ દિવસીર થવું.

૨. ધણુંજ આતુર રહેવું.

૩. બહાવાંને ભોગ આપવો; કુર્યાન

થવું. ૪. સતાવવું; કાયર કંવું.

પ્રાણ પાથરવો, જીવ આપવા તૈયાર થવું.

“તારે મન પૈસાની ગણતરી નથી પણ તારી મા તો પૈસાને માટે પ્રાણ પાથરે છે.”

૨. અત્યંત આદરસત્કાર કરવો; બહાવાંને માટે ભોગ આપવો; કુર્યાન થઈ જવું.

પ્રાણથી જવું, જીવ બોવો. (અકાળ મૃત્યુથી કે કોઈ ધોષા-આક્રમણથી)

પ્રારબ્ધવું કુટેલું, ભાગ્યહીન; બેનસીય; નુકસાની કે દુર્દશામાં આવી પડેલું.

પૃથ્વી રસાતળ જળી, (રસાતળ એ સપ્ત પાતાળમાંનું એક છે. અતળ વિતળ સુતળ તળાતળ રસાતળ પાતાળ અને મહાતલ તે છેક નીચે રસાતળ સુધી પૃથ્વી જળી તે ઉપરથી) મોટો ગળ્ય થઈ જવો.

“આ પાપી પેટમાં છરી ધોતી ઘાલવી હજાર પ્રકારે રડું છે-હું મા થઈને આવી નીચ કમાણી ખાઉં તો દુનિયાં રસાતળ જાય. જાઓ દિદરાઓ, મારી પાસેથી જાઓ-ટળો-”

સુબોધપ્રકાશ.

‘દીન પ્રત્યે જે માંડે ક્રોધ, પર પુર-પને દેખાડે કેશ; ગડા પાપી કે મિથ્યા આજ, પૃથ્વી નયે રસાતાળ.”

કવિ બાહ.

પૃથ્વીનો છેડો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું,
બસ કરો એવા અર્થમાં વિશેષે વપરાય છે.

“રઘનાથ—આ જનોઈ કાઢીને તમારા
આગળ મૂકું છું—તમે પહેરાવો તો પહેરી-
શ. નહિતો અહીંથી પરભાઈ સન્યાશીના
મઠમાં જઈ સન્યાશી થઈ જઈશ. પણ હું
તમને તેડ્યા વિના ઘેર જનાર નથી. સો-
મનાથ—હવે તો પૃથ્વીનો છેડો આવી ર-

હો; જીવરામ ભટ, હવે તો માનવું જોઈ-
એ.” મિથ્યાભિમાન નાટક.

પૃથ્વીપર પગે ન મૂકે, એમ ગર્વિષ્ટ માણ-
સને વિશે બોલતાં વપરાય છે,

“જોવળી સારી પેઠે ભણ્યા હોત તો
પૃથ્વીપર પગે ન મૂકત. અધરને અધર
ચાલત.” મિથ્યાભિમાન નાટક.

૨

ફક્ક ફક્કા, ખાઈખી ઉડાવી દેવું તે.
ફકીર થયું; તથુતમાં હિંદુ લોકો ફકીર થ-
વાની બાધા રાખે છે. કોઈને છોકરું ન
જવતું હોય ત્યારે એવા પ્રકારની માનતા
રાખવામાં આવે છે. એ દિવસે ફકીર થ-
યેલો છોકરો તાથુતને નાળિયેર વગેરે વ-
ધાવે છે.

ફજેતીનો ફાળકો, વગોણું; વરઘોડો; બેઆખર.

“માગતું ન અપાય તો લોકમાં ચરચા
થાય ને ફજેતીનો ફાળકો ઉડે એટલે મેરી
ખી ચૂપ અને તેરી ખી ચૂપ એ કહેવત
પ્રમાણે મૂગે મોઢે બાઈએ દાગીના ઉતારી
આપ્યા.”

એ બહેનો.

“ફજેતીના ફાળકા તો આ ચારે પાસે
ફરી રહ્યા છે ? ને બાકી હોય તે કરારે
બોલ.”

સત્યભામાખ્યાન.

ફજેતીનો વાવટો પણ બોલાય છે.

ફટકીઓ દલાલ, (છૂટક દલાલી કરનાર
એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) પોતે વેગ-
જો રહી બે જળુને લડાવી મારનાર અ-
થવા વાંધો પાડનાર; માથે જોખમ ન રા-
ખે એવો કોઈ ત્રીજો.

ફડદાં મારવાં, નકામું બોલ બોલ કરવું.

‘અમરતો ક્યારનો ફડદાં માર્યા કરે છે.’
બહુવચનમાં વપરાય છે.

ફનાફાતિયા થઈ જવું, સમુજો નાશ થવો;
પાયમાલ થવું; કચ્ચરધાણ થવો; સંહાર
થવો; ખરાબખસ્ત થવું. (માણસે અથવા
વસ્તુએ)

ફરકી ભાળવી, પાછી નજરે જોવું; પાછું
ફરી જોવું.

“મારેને એને લઢવાડ થયા પછી એના
સામી ફરકી પણ ભાળતો નથી.”

“ફુશ્મન મેવાડના મેદાન ભણી ફરકી ન
ભાળે એટલું કરીશ એમાં સંદેહ નથી.”

પ્રતાપ નાટક.

ફરતી છાંયડી, ચાલ્યું જતું સુખ દુઃખ.
ફરી બેસવું, બોલી-કબૂલાત તોડવી; આહું
બોલવું; બોલેલું ફેરવવું; વાંકું બોલવું;
ફરીને બેસવું; ઉલટું કરવું.

ફરફરકુશ થઈ જવું, ભાગી પડવું.

૨. બડ વેરાઈ જવી; બોપાળું નીકળી-
જવું.

ફરે મુકામ થવું, ફનાફાતિયા થવું; ખપી-
વપરાઈ જવું,

૨. પાયમાલ થવું—ખરાબ દશામાં
આવી પડવું—

ફળ આવવાં, ફાયદાકારક નીવડવું; ફળિ
જૂત થવું; પાર પડવું; લાભ થવો.

ફાંગળામાં નાખવું, ફસાવવું; જાળમાં ના-
ખવું; સપડાવવું; આહું અવળું ચરકાય
નહિ એવી સાંકડમાં આણી મૂકવું.

“ હે રાંડ કઠારી, ધૂતારી, લુચ્ચી, પાપિ-
ણી ! તું મને ક્રાંગળામાં નાખવા વેપ ધરી
આવી છે પણ હું છેતરાઉં એવો નથી.”

અરેખિયનનાઇડસ.

“ આ તો પેલા જગાતું રડયાતું ન જો-
દ ગયું; તેણે અમને ક્રાંગળામાં નાખ્યાં, બાકી
તમને કાણું દેવા આવતું તું (કન્યા)”

ભામિનીભૂપાણ.

ક્રાંસ મારવી, બાધ કરવો; ફડચો કે નિકાલ
થઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આડ નાખવી;
વાંધો-વહેમ નાખવો.

કાકો મુઠી આપવી, થોડો ઘણો માર મા-
રવો (વાંકામાં.) આપુ ચણા આપવા
પણ બોલાય છે.

કાચર મારવી, ફડચો-નિકાલ ન થઈ શકે
એવી વચ્ચે આડ નાખવી; એકાએક
તુકસાન કરવાને ઈરાદે વચમાં પડવું; વચ-
માં અડચણ નાખવી. જેમ, ‘ મારા
કામમાં તેણે કાચર મારી’ એટલે વચ્ચે
પડી હરકત કરી.

કાટયામાં પગ ઘાલવો, નળજાને ત્યાં ગો-
દો ઘાલવો; નળજાની સામે થવું.

૨. હુઃખમાં ઉમેરો કરવો.

કાટયામાં વાત છે, વાત જરા વધી છે;
મદ ચઢતો છે. જે માણસ મર્યાદાની બહાર
જતો હોય કે અવિવેકી થયો હોય તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

કાટી પડવું, ઓચિંતું મરી જવું. આ પ્રયો-
ગ એકા એક માઠી ખબર સાંભળ્યાથી થ-
તું મોટું હુઃખ દર્શાવે છે.

“ બાઈ હાર તમારો જડળે,
લેનારો કાટી પડળે.”

નળાખ્યાન.

“ જીવાન લેધ કાટી પડ્યો.”

કાટી જવું, એકાએક મરણ પામવું.

૨. વહી જવું; ચળી જવું; મર્યાદાની
બહાર જવું; અવિવેકી થવું. છાકી
જવું.

૩. મરણિયા થવું.

કાટી પડ્યા-કાટી મુઝ્યા, એ શબ્દ બેરો
ચોડાય છે ત્યારે બાળકને વાપરે છે.

કાટીને ચિરડીઉં થવું, બહેકી જવું; છાકી
જવું; મર્યાદાની બહાર જવું; અવિવેકી
થવું; વહી જવું.

“ રડ્યા કાળદાસિયા, શાને આવડો કા-
ટીને ચિરડિયો થાય છે?

સદગુણી વહુ.

કાટયું કાટયું બોલવું, મર્યાદા રહિત-વગર
વિચારે બોલવું; ભુંડું બોલવું; નાચું નાચું
બોલવું.

કારગતી આપવી, છૂટકારો કરવો; ખુલા-
સો કરવો; છેડા છૂટકા કરવા; સંબંધ તો-
ડી નાખવો. (નાતરીયા નાતમાં.)

કાશપુશની તાપણી, ઘાસ, રાડાં વગેરે કા-
શપુશિયા પદાર્થની તાપણીની પેઠે પ્રથમ
મોટા ભેરસો દેખાડે પણ પાછળથી જે
નોતોર-પરાક્રમ નખાવું પડી જઈ છેવટ નાશ
પામે એવા કાચર માણસની ઉપદ્રવ કર-
નારી નાની ટાળી.

“ ચિતોડમાં તમે મેળવેલી ફતેહ તમારા
હુસ્મન હજી ભૂલીગયા નથી, છતાં આ કા-
શપુશની તાપણી નેટલું લસ્કર લઈ ચુંઆ-
ની પ્રતાપ આવ્યો છે તેના લસ્કરમાં તમે
શો દમ દેખો છો ?”

પ્રતાપનાટક.

ક્રિસોટા કાઠી નાખવો, મોઢામાંથી ફીણ-
નીકળતા સુધી માર મારવો.

૨. દમ કાઠી નાખવો. ઘણુંજ કાચર કરી
સતાવવું.

હું થઈ જવું, ખાલી થઈ જવું; હવામાં ઉડી
જવું; નાશ પામવું. પુ કરવું એટલે ઉડા-
વી દેવું; ખરચી નાખવું.

ક્રાંસ નિકળી જવી. એકાએક મરી જવું.

છત્ર જવો; દમનીકળી જવો; મરણ પા-
મવું (એકા એક.)

કુંક મારવી, (કાનમાં) છુપી મસક્ત કર-
વી; સમન્નવી દેવું; લમાવી પોતાના મત-
તું કરવું; ભોળવી નાખવું.

૨. ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; બોધ
આપવો; ઉપદેશ કરવો; શીખામણ
આપવી.

(ગુરૂ મંત્ર આપતી વખતે કાનમાં કુંક
મારે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

કુંકી ખાઈએ એટલા દાણા નથી, કાંઈ અ-
ક્ષત્ર નથી; સાધારણ અક્ષત્ર પણ નથી.

કુંકી ખાવું-મેસવું, ઉડાવી દેવું (ધનમા-
લ.) ભોર મૂકવું; વાપરી નાખવું; ધનમા-
લનો ઉપભોગ કરી લેવો.

“ વળી હુંડીઆમણ આપવું પડે અને
એચાર મહીને રૂપિયાનું કેકાણું પડે
તેવામાં જો કદાચ કુંકી એસે તો
શંભાય ધવલાયચ.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

કુંકી ખાળવું-મૂકવું-દેવું-નાખવું, (મડ-
દાને) દહનક્રિયા કરવી.

કુંકીને ફાટો મારે એટલીએ નથી, મત-
લખ કે જરા પણ અક્ષત્ર નથી.

કુંકે ફાટવું, ડર આવો; (કુંકવાટાથી ખીવું;
કુંકના ડરથી છેક ચોંકી ઉઠી અકળાવું.

આ મહા બળવાન-સત્તાવાન માણસને
લાગુપાડવામાં પણ વપરાય છે. જેમ,-

“ જેની કુંકે પર્વત ફાટે, આલ ઉડળ
માં ભરતા; જેની ચાલ્યે ધરણી ધ્રુવે, તે
નર દીકા મરતા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ કુંકે પર્વત ફાડતા; કંઠણ વજ્ર સમકાય
ખખ્યા કાળના ખપરમાં, જે જાયું તેમય ”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

કુટલી બદામ નથી, (વડોદરા વગેરે કેટલેક
કેકાણે હજી સુધી બદામનું ચલણ છે. એ

બદામ ખાવા જેવો હોતો નથી તો પણ
તે જો આખી હોય તો બચ્ચારમાં નમે છે
અને એવી બદામથી કંઈક ખરીદો કરી
શકાય છે; પરંતુ પૈસાને બદલે બદામ જો-
ઈએ તે નથી તેમ આખી જોઈએ તેને
બદલે કુટલી પણ નથી! મતલબ કે નાણાંના
ચલણમાં સમ આવડાને નથી) આ પ્ર-
યોગ અતિશય ગરીબાઈ દર્શાવતાં વપરાય છે.)

પૈસા ટકામાં કાંઈ નથી; સમખાવા પૈ-
સો નથી.

“ તજણા છોડ હવે મને નવ દીડી, કા-
ડી કુટી હાયમાં. ” ભોજો ભક્ત.

કુટી બદામનું, વિસાત-ગણતરીમાં ન લે-
વાય એવું; હલકું; પાણ; હલકી કિંમતનું.

કુટેલા કપાળનું, ઘણું તુકસાન ખમનારું;
દુર્દશામાં આવી પડેલું; ભાગ્યહીન; બેન-
સીખ. જેને ઈચ્છેલી વસ્તુ પ્રાપ્ત ન થતી

હોય અથવા જેની લાંબા વખતની આશા-
ધૂળ મળી હોય એવા માણસને વિષે બોલ-
તાં વપરાય છે.

કુટેલા કાળજનું, ખખડદારી વિનાનું; શુદ્ધિ
કે ભાન વિનાનું; ચલિત-નયનું.

૨. યાદ ન રહેતું હોય અથવા વારંવાર
મૂલી જતું હોય તેવું.

“ તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઢ અને સભ્ય
છતાં ભાઈસાહેબ અંદરથી કુટેલા કાળ-
જના જણાય છે. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

કુલ આવવું, અટકાવ આવવો. (સ્ત્રીને-
લાક્ષણિક)

૨. આશા બંધાવી. (ઝાડને પ્રથમ કુલ
આવ્યા પછી ફલ આવે છે તે ઉપરથી)

કુલ ગુથે છે, (કુલ ગુથનાર કુલના સુવા-
સમાં લહેર ખાયાં કરે છે અને તેથી તે
પડતાં મૂકી ખીણું કામ કરવામાં ચિત્ત
લાગતું નથી તે ઉપરથી)

કામધંધો હોવા છતાં નકામું

ખેસી રહું હોય અથવા ઉડીને કામ કરતાં કંઠાળો ખાતું હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ કહેવાય છે કે 'ઉડને, શું કુલ ગુણે છે? તે કામ કરતો નથી.'

કુલધાર વહેવાર ચોખ્ખો-ઘણા રૂપિયા ધીરાય એવો વહેવાર.

કુલદટ્ટાકીઓ, ઉડાઉને રંગીલા માણસને વિષે બોલતાં વર્ણાય છે. ફક્ક; ફાંકડો; છેલ; છેલખટાઉ.

“કુલદટ્ટાકીઓ ને ફાંટમાં છાણું,
ઘેર આવે ત્યારે કસેડું કાણું.”

કહેવત સંગ્રહ.

કુલની પાંખડી, નજીવી દક્ષણ-મેટ.

‘હું તો મારે કુલની પાંખડી મૂકી પગે લાગીશ.’

કુલને ઘોડે ચઢવું, મિથ્યાડંબર રાખવો; ખાલી દમામ-મપકો બતાવવો; ઠાલી મોટાઈ દર્શાવવી.

“તે પરાયો લોક આંગળ તો પોતાનો ડાળ દમામ કાયમજ રાખતો. કાઈ બંહારનું આવે કે તુરત પાંચ દશનું ખર્ચ કરી નાખવા કુલને ઘોડે ચઢે.”

કૌતુકમાળા.

કુલીને ટેટા થવું, (આંખો) દરદથી કાઈ વખત આંખના ડાળાની આસપાસ સજી આવે છે ત્યારે આંખો કુલીને ટેટા થઈ એમ કહેવાય છે. ૨. ટેટાની પેઠે કુલવું-વધવું. (વસ્તુએ)

કુલીને દેડકો થવો, (ઈસપનીતિમાં દેડકો અને બળદની વાંત છે તે ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો જણાય છે. એક દેડકો પાણીમાંથી બહાર નીકળી જમીન પર ફરતો હતો તેવામાં એક ગજાદ તેની પાસે આવી ઘસ ચરવા લાગ્યો બળદને પાસે આવેલો જોઈ દેડકો ગભરાયો અને પોતાની માને કહેવા લાગ્યો કે મા, મા, મેં એક

એવું પ્રાણી જોયું કે ખરેખર બહુજ મોટું; માએ પોતાનું શરીર કુલાવીને મૂક્યું કે જો આવડું હતું? બચ્ચાએ બંધાવ આપ્યો કે ના એથી મોટું; મસ કુલાવીને પ્રજ્યું તો કહે ના, એથી તો બહુજ મોટું; ફરી વિશેષ કુલાવ્યું તો કહે હજી પણ મોટું; વળી એટલે સુધી કુલાવ્યું કે આખરે પેટ ફાટી ગયું ને દેડકાની મા મંરણ પામી. આ ઉપરથી અથવા તો દેડકા પાણીમાં કુલે છે-મોટા થાય છે અને તાન પર આવે છે તે ઉપરથી) પોતાનાં વખાણુ થયેલાં સાંભળી મગરર થવું અથવા ખુશ ખુશ થઈ જવું.

૨. ગળું તપાસ્યા સિવાય મોટી મોટી ફાળો ભરવી.

કુલીને ફાળકો થવું, કુલણુજની પેઠે મગરર થવું-(માણસે)

૨. આનંદમાં ગરક થઈ જવું; ખુશ ખુશ થઈ જવું.

“અરે ઢોંગી, એટલો વારમાં એટલું શું શીખ્યો, કે કુલીને ફાળકો થયો?”

પ્રતાપ નાટક.

કુલીને ફાળકે ચઢવું પણ બોલાય છે.

કુલીને ટેટા-દડા થવો એટલે વધીને ટેટા જેવું થવું (વસ્તુએ.)

કુલે વધાવવું, (કુલેથી વધાવવાની પેઠે કોઈને ખરા અંતઃકરણથી-આતુરતાથી આદરસહકાર કરવો.

કુલેકું ચઢવું, (છોકરાને પરણાવતી વખતે ચઢે છે તે ઉપરથી વાંકામાં) ફરેતી થવી; ખેઆગર થવી; વધોડે ચઢવું.

કેરકુંડાળામાં પડવું, રૂપેટીમાં આગવું; નકામું અથગવું; ટાચાવું; અર્થસિદ્ધિ ન થાય ને ફાટી અથગ્યાં કરવું. (માણસે)

૨. ઝા નિકાલ ન થાય એવા ગોટાળા

માં આવી પડયું. (કામ)

ફેર પાઘડી બાંધવી, બોલીને ફરી જવું;
બોલેલું તોડવું; વચન ભંગ કરવું; આહું
બોલવું.

૨. સામા થવું; સામા પક્ષમાં ફરી
જવું.

૩. ખોટી ટેવમાં પડવું.

“આવી રીતે વાણિયાભાઈએ ફરીથી
પાઘડી બાંધી અને એક ભેંસ આપવા-
માંથી પણ સટકી ગયો.”

કૌતુકમાળા.

ફેરા ફરવા, (વરકન્યાએ.)

“કન્યા પાછી મળે તેજ દહાડે તાબડ-
તાબ-ચાર ફેરા ફેરવી આપીશું, મારે તો
કંઈ હવે ફરિયાદ કરવા નથી.”

મણિ અને મોહન.

ફેરા લાગવો, અધામણ થવી; ઝાડો થવો.

ફેલું પેસવું, (ફેલું-ફેલ-ચુંછળું, તે ઉપરથી
લાક્ષણિક) લપ થવી; છુંચવણ થવી. કાઈ
કામની અમુઝણ આવી ભરાય છે ત્યારે
કહે છે કે—

“મારે તો ફેલું પેહું છે”

ફેડી લેવું, દૈવયોગે જે વખતે જે આવી
અને તે ભોગવો લેવું; માથે પડયું ઉઠાવી
લેવું. ‘સૌ સૌનું ફેડી લેશે.’ ‘એનું લાગ્યું’
એ ફેડી લેશે.

ફેલ્લા ફેડવા, નિંદા કરી હલકું પાડવું; ચાંદાં
કે છિદ્ર શોધી લોકોને કહી બતાવી ચરચા
કરવી.

“પાડાપાડોશીમાં ને જ્યાં ત્યાં તે ધન-
લક્ષ્મીના ફેલ્લા ફેડે ને પોતાના ભાઈની પણ
નિંદા કરવામાં તે બાકી રાંજે નહિ.”

બે બહેનો.

૨. બળાપો કરવો; અંતરની ઉની
વરાળ કાઢવી; પોતાનું ચુપ્ત દુઃખ બ-
હાર કહી દેખડાવવું—જાહેર કરવું.

ફેલ્લી ખાવું, (ફેલવું-ચુટવું તે ઉપરથી)
ચુંટી ખાવું; નિંદા કરવી—ચરચા કરવી-
ચરચાવવું.

“છોડરો ત્રણ વરસનો થયો છતાં વિ
વાહ થયો નથી તેથી લોકમાં વાતો થાય
છે; અને જૈરાં મને ફેલ્લી ખાય છે માટે
હવે તો ગમેતેમ કરીને ફેલાણા શેઠનું
માથું ઝીલી લેવું જ જોઈએ.”

બે બહેનો.

(ઉપરનો ભાગ રહેવા દધને અંદરની
માલમતા કાઢી ખાવી એ તેના મૂળ અર્થ
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

૨. કાઠની પાસેના પૈસોટકા ધનમાલ કાઢી
ઉઠાવી ખાવો; પૈસા ટકા લઈ લેઈ
વિત્ત વગરનું કરવું.

“લેણદારો બહુ જીલમી છે, તેઓ ભારે
આજ લઈ ભોળા લોકોને ફેલ્લી ખાય છે
અને તેમની પામમાલી કરનાર એજ વેપા
રીઓ હોય છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ફેલ્લો કુટી જવો, ખલા જવી; અડચણ
મટવી; પીડા ટળવી; ફેલ્લા રૂપ નડતર ટ-
ળવું.

૨. ખંટખંટ મટવી; સંશય જવો; વહે-
મ ટળવો.

૩. નિકાલ થવો; લાંબી ચુંચાચુંચ
ટળી સમાધાન થવું; ફડચો થવો.

અ

અંસી અમલવી, (અંસીના આકારની ભૂ-
ગળી લઈ દેવતા કુંકવો પડે છે, તે ઉપર-
થી ખાવા કરવું; રાંધવું) (મળકમાં.)

ઝારલી અમલવી પ્રણ બોલાય છે.

અકરકુંદી કરવી, અકરાની પેઠે હરખમાં
નિષ્કાળછથી જેમ કાવે તેમ કુધાં કરવું;
તાગરધિના કરવા; તોફાન કરવું; મસ્તી-
માં આવવું.

અકરી એ યઈ જવું, અતિશય ગરીબ-સા-
લસ યઈ જવું. જે પ્રથમ ધામધુમિયું ને
ગરબડિયું હોય તે પાછળથી ધીમું ને વિવે-
કી યઈ નય તેને વિષે બોલતાં વપરાયછે.

(અકરી એ એ એમ બોલે છે તે ઉપર-
થી.)

અગલગત, ભક્તિનો ઢોંગ કરનારો; અહા-
રથી સાધુ દેખાતો પણ અંદરથી કપટ
રાખનારો પુરુષ; ઢોંગી; ભગત પેઠે મૈન્ય
ધારણ કરી સ્વાર્થ સાધી લેવાની બેગવાઇ
બોળનારો.

અગડે એ થવું, ખરાબ થવું; અગડવું (અ-
ને.)

અગલ લાવાર્થી, (કાઈ એક જગોએ અનેક
પ્રકારનાં જળચર પ્રાણીઓથી ભરેલું એક સ-
રોવર હતું ત્યાં આગળ એક અગલો રહેતો
હતો. તે ઘરડો થયો તેથી તેનાથી માછ-
લાં પકડી શકાતાં નહોતાં તેથી તે ભૂખે મ-
રવા લાગ્યો. તથા સરોવરના કાંઠાપર બે-
સીને મોલીના દાણા સરખાં આંસુનો પ્ર-
વાહ પૃથ્વી ઉપર રેડવા લાગ્યો. એવામાં
એક કરચલો અનેક જાતનાં જળચર પ્રાણી
ઓ સહિત તેની પાસે તેના દુઃખથી દુઃખી
થઈ આદર સહિત તેને પૂછવા લાગ્યો કે
મામા, આજ કેમ તમે કાંઈ ખાવા પીવા-
નું કરતા નથી અને કેવળ આંખમાં આં-
સુ આણીને નિસાસા નાખતા કેમ બેસી

રહ્યા છો? તે બોલ્યો, દિકરા! તેં બરોબર
નિરીક્ષા કરી છે. મને મત્સ્ય ભક્ષણ કરવા
માં અત્યંત વૈરાગ્ય થયો છે, હવે હું ભક્ષ
કર્યા વિના એની મેળે આ દેહ તાશ પામે
ત્યાં સુધી આ સરોવરને કાંઠે તપ કરવા
બેઠો છું ને તેથી મારી પાસે આવેછે તે મ-
ત્સ્યને પણ હું ખાતો નથી. કરચલે
પ્રીત્ત્વ જળચરોને અગલે કહેલી વાત
જાહેર કરી, તે ઉપરથી સઘળાં પેલા
અગલાનો વિશ્વાસ કરી તેની પાસે આવ્યાં
અને સૌ તેની આસપાસ વીંટાઈ વળ્યાં.

અગલો પણ દુષ્ટ વિચારથી અતુકમે એ-
ક એકને પીક ઉપર બેસાડી તે જળાશ-
યથી થોડેક દૂર શિલા હતી તે ઉપર જઈને
પછાડવા લાગ્યો અને પછી પોતા-
ની ઈચ્છા પ્રમાણે તેમનો ભક્ષ કરી જઈ
પાછો ફરીને પેલા જળાશયને કાંઠે જતો
અને એવી રીતે પોતાની જીવિકા ચલાવ-
તો હતો તે ઉપરથી,

અહારથી સાધુવૃત્તિ દેખાડતો પરંતુ અંદરથી
સ્વાર્થ સાધી લેવાની વૃત્તિ રાખનારો; અગ-
લાના જેવી મનમાં મતલબ રાખનારો; રત-
બધ-સૂમ યઈ સ્વાર્થ તાક્યાં કરનારો.

અગલમાં મારવું, અગલમાં રાખવું. (ચી-
જ.) જેમ, 'પોરલું અગલમાં માર.'

અગલમાં ધાલી ઉડી જવું, છેતરીને સ-
ટકી જવું; ન ગણકારવું; તુચ્છ ગણી કા-
ઢવું.

“એ ગુણવંતરાય તો તમને અને અ-
મને અગલમાં ધાલી ઉડી નય એવો છે.”

અગલમાં રાખવું, પાંખમાં ધાલવું; શરણે.
આશરે રાખવું; હુંક આપવી; સંભાળવું;
છાયામાં રાખવું; સુખમાં રહેવાને આશરો
આપવો. 'હું એને મારી અગલમાં રાખી-
શ.'

અગલમાં હોયું, પોતાની શક્તિ કે દોષમાં
હોયું; ક્યન્નમાં હોયું.

૨. સંભાળ નીચે હોયું.

“ એ મારી અગલમાં છે. ”

અગલમાંથી વાત કાઢવી, નવીન-અક્ષલ-
થી બનાવીને વાત કે ગપ ઠોકવી; ધણેજ
ખૂણે ખોચેથી-ઉંઠગ વાત કાઢવી.

અગલો ઉઘાડી થવી, પૈસા ટકા વિનાયું થ-
યું; સાફ થયું; પાસે કાંઈ સાચવવા જેવું
ન રહેયું; માલમતા ઉડી જવી.

૨. છુટા થયું; કોઈ કામમાંથી મોકળા
થઈ જવું; નિરાંત થવી.

અગલો ઉઘાડી મૂકવી, શરમ વેગળી કરવી;
કોઈનો ઉપકો કે કલંકની દરકાર-કાળજી ન
રાખવી; આખર ગળવામાં ધાલવી.

અગલો ઊંચી કરવી, (એમ કરી પાસે કાં-
ઈ નથી એમ બતાવવું, તે ઉપરથી) દે-
વાળું કાઢવું; શંખ ડુંકવો; પાસે નથી એ-
મ કહી છુટી પડવું; છુટા થવું; નાદારી
બતાવવી.

અગલો ફટવી; રાજી રાજી થઈ જવું, હર-
ખાઈ જવું. (અનાય લોક હરખમાં એ પ્ર-
માણે કરેછે તે ઉપરથી)

અગલો દેખાડવી, દેવાળું કાઢવું; પાસે આ-
પવાનું કાંઈ નથી એમ જણાવવું.

અગલો પાવશ બેઠો, (એમાસામાં અગલો
એક ઠેકાણે સ્થિર બેસે છે અને લાગ
આવે છે કે, તરત માછલાને પકડી લે છે તે
ઉપરથી) ઠગ અને દાંભિક પુરૂષને બોધને
લોકો કહે છે કે-“અગલો પાવશ બેઠો છે. ”

(પાવશ-પ્રાવશ-(વર્ષાકાળ)

ઠાક ક્યો ઠગનોરે,
અગલો પાવશ બેસી. ”

ઠગવા માંડયું ઠીક કરીરે,

પાકી નવ બેઈ પેશી ” (ટેક)

ધીરેલક્ત.

૧. દેવાળું કાઢયું.

અગી ફાટવી, (અગી-મરાઠી વઘણે=જેવું,
એ ઉપરથી દૃષ્ટિ અને તે ઉપરથી) ગુ-
સ્સો ચઢી જવો; મસ્તીમાં આવવું; આંખ
ફાટવી.

અંગડી પહેરવી, સ્ત્રીની પંકિતમાં આવવું.
ન્યારે કોઈ માણસ સ્ત્રીની પેઠે ઘરમાં ધલા-
ઈ રહેતો હોય અને મરદની કોઈ શક્તિ
ધરાવતો ન હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં
વપરાય છે કે ‘અંગડી પહેર.’ એ સિવાય
કાંચળી પહેરવી, ઘાઘરી પહેરવી, ચૂડીઓ
ધાલવી વગેરે અનેક પ્રયોગો એ અર્થમાં
વપરાય છે.

અંગાળાં વાગવાં, ખાલી થઈ જવું; વપરા-
ઈ જવું; ખૂટી પડવું; શંખ વાગવો. ‘ ઘ-
રમાં અંગાળાં વાગે છે. ’

અંગાળી ઠગ, (અંગાળાના લોક ઠગ ગણા-
ય છે તે ઉપરથી) આડું અવળું સમજાવી
કે ભૂલથાપ આપી ધનમાલ લઈ લેનારો પાકો
ઠગ; છળ કરનારો; ઉપરથી સફાઈ દેખાડી
અંદર ખાતેથી દગલખાજી કરનારો; પાકો
ઘૂતારો. ‘ અંગાળાં કાયદો ’ એ બળાકા-
રના સંબંધમાં-અર્થમાં વપરાય છે.

અચી ફાટવી, (અચી-મો. તુચ્છકાર રૂપે)
બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

‘ એની તો અચીએ ફાટતી નથી ’ એમ
કહેવાય છે.

અંગાળી તોલ, ખીજાઓના કરતાં ઊંચાદરજાનું
અથવા મોટું. (માણસ) ‘ એતો અંગાળી તોલ
છે. (એ તોલ ગૂંજરાતના સાધારણ તોલ
કરતાં બમણો હોય છે તે ઉપરથી)

અગાશિયાં ઉડવાં, ખાવા પીવાનું કે ધન
માલ વગેરે વપરાઈ જવું; સરસામાન-
રાચરચીકું વગેરે ધરવાખરો કંઈ ન
હોવો.

અડકાં નાખવાં, છણકા કરવા; તખડકા કર-
વા; મિનનમાં બોલવું. (અડકાં-કુતરે ડાક
મારે છે તે. એ ઉપરથી)

‘પહેલાં તો તમે એટલું એ ક્યાં કબૂલ કરતાં હતાં ને ? નણદોઈની વાત નીકળતાં ન ખડકાં નાખતાં હતાં”

ખડકાં હાંકવાં; ગપ ઠોકવી.

ખડવો. ઉઠાડવો, (ખડવો, વટુક ઉપરથી) જનોઈથી સંસ્કાર પામેલા છોકરાને સાસરેથી રીત થઈ વરવહુનો ને વરધોડો નિશ્ચય છે તે.

ખડવો. દોડાવવો, ઉપવિત (જનોઈ)નો સંસ્કાર થયા પછી આત્મણે બાર વર્ષ સ્વસ્થ-યં પાળવું જોઈએ તેને બદલે છોકરાને જનોઈ દીધા પછી ચક્રવા આગળથી નસાડી મૂકવામાં આવે છે અને પછી તેનો માંમેા પકડી આણે છે તેને ખડવો દોડાવવો કહે છે.

ખડવો. ધૂણાવવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના હુંગરી-અગર ટ્રાણીબીચ લોકોમાં) એ લોક બહુ વહેંચી હોય છે; માણસ માંડ પડે ત્યારે, છોકરાં થતાં ન હોય ત્યારે કે જીવતાં ન હોય ત્યારે તેઓ બાધા રાખે છે ને ખડવો ધૂણાવે છે. એ ખડવા ગૂજરાતના ભુવા જેવા હોય છે. ખડવા લોકો જીવતી ડાકેણુ જાહેર કરે છે. અને તે તેઓ માને છે. એ બાધા તેઓ પોતાના ‘બાબા દેવ’ જેને તેઓ મુખ્ય દેવ ગણે છે તેની રાખે છે.—વિજ્ઞાન વિલાસ.

ખડે જાઓ મહેરબાન, ઘણું જીવો અને ચરતી કળા થાઓ વગેરેના અર્થમાં મોટા રાજદારી કે શ્રીમંતના આગળ ચોખ્ખાર એમ બોલે છે.

ખણુચું કુંકવું, (જ્યારે ગામમાં ઢંઢેરો પીટવાનો હોય છે ત્યારે ખણુચું કુંકે છે તે ઉપરથી સાધારણ અર્થે.)

૧ ઠેર ઠેર વાત ઉરાડવી; જાહેર કરવું; લોકો જાણે એમ કરવું.

‘ઠેર ઠેર ખણુગાં શું-કુંક્યાં કરે છે ?

૨. વખાણુ-પ્રશંસા કરવી; ગુણ ગાયાં કરવા. ‘તું તો તારાંજ ખણુગાં કુંક્યા કરે છે.’

ખત્તી આપવી, પ્રેરણા કરવી; ઉત્તેજન આપવું; ઉત્કેરવું; નવું જીવું થાય એવી તબવીજ કરવી; સાંસણી કરવી. (ખત્તી આપવાથી જેમ જ્યોત પ્રજ્વલિત થાય છે તેમ સામાનો જેમ્સો પ્રજ્વલિત થાય એવી સુક્તિ રચવી તે ઉપરથી.)

ખત્તી ફાટવી, બોલવાની શક્તિ ધરાવવી; જીમ ઉપડવી. (ખત્તી=જીમ)

ખત્તી લાગો, (મતલબ કે) બળી જાઓ; સળગી જાઓ; દીસતું રહેા; ટળો; વાટકેા. કોઈ વસ્તુ પ્રત્યે બેઢરકારી બતાવતાં એ બોલાય છે.

ખત્રીસ કોઠે જીવ, સઘળી તરફની સંભાળ-ખખડદારી; હોંશીઆરી; ચોતરફની સાવચેતી; ચાનક, ખેપ કે ખંત; સર્વાંગે કાળજી રાખવી પડે તે (તુકસાન થવાની ધારતીને લીધે.)

ખત્રીસ કોઠે દીવા થવા, અંતઃકરણમાં અન્નવાણું થવું.

૨. સંદેહ-બ્રાંતિની સફાઈ થવી; નિરાંત કે આનંદ થવો; ખટખટ ટળવી; અન્નવાણું થવું; ઘટઘટમાં પ્રકાશ થવો; તેજોમય-આનંદમય થવું.

(શરીરના ખત્રીસ કોઠા છે તે ઉપરથી.) એક કોઠામાં ખત્રીસ કોઠા, તેમાં રમે નાના મોટા એમ એક કવિએ કહેલું છે.)

“સરદારખાને હવે ખત્રીસ કોઠે દીવા થયા, રજપૂતાણીનો હવે રંગ રહેા, અને ઈશ્વરે કલ્યાણ વંશની લાજ રાખી.”

ગુ. જૂની વાર્તા.

“મહારાજ તમે મારા જીવના તરસ્યા છો તો તે લીધા પછી નિરાંતે સુખ ભોગવજો, હમણાંજ હું જઈ ગોમતીમાં પડું છું એટલે તમારે ખત્રીસે કોઠે દીવા થશે.

સત્યભામાખ્યાન

ખત્રીશી ખંતાવવી, ખત્રીશી-ખત્રીસ દાંતની હાર તે ઉપરથી) હસી કાઢવું. ૨. ધમકી આપવી.

ખત્રીશીએ ચઢવું, (ખત્રીસદાંતની હાર તે ખત્રીસી) દાંતે ચઢવું; દાઢમાં પેસવું; ભચ-રડી નાખવાના પેચમાં આવવું; નુકસાન કરવાની યુક્તિમાં ફસાવું; ચરચાવું; નિંદા થવી; વગોણું ચવું; લોકોમાં નકારી વાત ચાલે તેવી હાલતમાં આવવું; ચરચા થવી—
“છાકરવાદી સર્વની ખત્રીશીમાં ચઢી.”
સરસ્વતીચંદ્ર.

“શિવાજી પોતે પણ દેશો તામે કરવાના લોભમાં પડ્યો હતો એટલે આવા સમયમાં જગત્ની ખત્રીશીએ ચઢવાની તેની ખુશી નહોતી.”

તારીખાધ.

ખંદર કરવું, (વહાણું) ખંદર આગળ કે ખીજ કોઈ જગોએ થોડા વખતને માટે લંગર કરવું.

ખન ખનકી લાકડી, એકજ કામમાં સ્વતંત્રપણે શું થાએલા જૂદા જૂદા વિચારના અને જૂદી જૂદી લાગણીના માણસો. આ હિન્દુસ્તાની પ્રયોગ છે પણ વપરાય છે.

ખનતી રાશ, (સં. રાશિ) સંપ; મેળાપ; ખનાવ; મેળ; મળતી પાંતિ.

ખંખ ઘનજવો, ખંખ એટલે લડાઇનો ડંકો. જ્યારે લડાઈ ચાય ત્યારે એ ડંકો વાગે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થમાં.—
ઠોકવું; માર મારવો.

“કુમાર—સંશયનું આ નિરાકરણ ચાય છે, બાઈ, એને વળી બાંધો ને બંખ બંખવો.”

સુદારાક્ષસ.

ખંખ બાજરી આપવી, (ખંખ એટલે સાંધુ ને તે ઉપરથી વાંકામાં) માર મારવો.

ખંખ મહાદેવ, બાવા કે જોગી અને વિશે-

ષે ઢરીને પુરખીઆ લોકો એ પ્રમાણે શિવજીના સંબોધનમાં બોલે છે. (શિવજીના જામાંથી ગંગા નીકળેલાં તે વખતે પાણીના એકદમ ખમ્ ખમ્ જવો એવાનું થયેલો તે ઉપરથી અથવા મહાદેવ રાખ ચોળીને રહે છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી.)
ખંખ વાગવો, કાંઈ નાણું ન હોવું; માલ મિલકત ન હોવી; ખાલી હોવું. (લાક્ષણિક)
‘એના ધરમાં તો ખંખ વાગે છે’
ખંખે ખંખ; બહારથી ભપકાનું પણ અંદર કંઈ ન હોય તેવું; ખાલી; પોણું.

૨. અંધેર—અવ્યવસ્થા.

ખંખે ખંખ ઠોકવું, માત્ર અડકળથી કહેવું; ગપ્પ ચલાવવી; ખાલી—નિરાધાર વાત ફેલાવવી ૨. અંધેર ચલાવવું.

ખમણી ખારંશ, ખેવડી પીડા કે મુશ્કેલી; ખેવડી માંચાફાડ.

ખરડો ખેવડ વળી જવો, ધણું સખત મારથી ખરડામાં ધળું થવી—સીધું ઊભું ન રહી શકાવું.

ખરડો લારે થવો, માર મારી ખરડો હલકો કરવાની જરૂર પડવી; માર ખાવાનાં ચિન્હ જણાવવાં.

ખરાખર થવું, પતી રહેવું; થઈ રહેવું; ખૂટી જવું; પાર થવું; નાશ પામવું; દબાઈ જવું; મરી જવું.

ખરો મૂતરવો, (જવર મુત્તરિયં તે ઉપરથી) જવરો મુત્તરિયં અને તે ઉપરથી ખરો મૂતરવો એમ અપભ્રંશ છે.)

નખખાઈ કે ધણું તાવથી હોંઠના ખૂણા ઉપર મોઢાંની લાળ નીતરેથી ચામડી ઉપર ઝીણી ફાલીઓનું થઈ આવવું.

ખલારાત જાણું, હું જાણુ તો નથી ને મારે જાણવાની દરકાર પણ નથી એવાં અર્થમાં ખેદકારી કે તિરસ્કારમાં જવાબ દેતાં વ-

પરાય છે. વળી મારી દૈવરાત, જ્યોતીરાત,
પિંજરાત, વસંજરાત બધું વગેરે એ અર્થમાં
બોલવાના અનેક પ્રકાર છે.

અલિ રાજના ગોર, અલિ રાજના ગોર
શુક્રાચાર્યની પેઠે એક આખે કાણો હોય
એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
અલેયાં ખેચવાં, હિસાબ માંડી વાળવો;
ખાતું માંડી વાળવું.

ખહાર છે તેટલો ભાંયમાં છે, મતલબ કે
તેનાં મળ બહુ હોય છે; બહુ લુચ્ચો છે;
પહોંચેલી ખુટી છે.

ખહાર જવું; ઝાડે ફરવા જવું; પાદરે જવું;
ભાગોળે જવું; જંગલ જવું. આ અર્થમાં
ખહારજવા જવું પણ બોલાય છે.

૨. ફરવા કે કંઈ કામને અર્થે ઘરની
ખહાર જવું.

ખહાર મારવો; ખીલી રહેલી ખુબસુરતીનો
અચ્છો અનુભવ લેવો-મઝો મારવી.

ખહુચરાજીનો કુંકડો, લોકો ખહુચરાજી મા-
તાને જીવતા કુંકડા ચડાવે છે. તેથી તે-
ઓની સંખ્યા બહુ વધી જાય છે અને દે-
વળની આસપાસ ભમ્યાં કરે છે, આ કું-
કડા માંહેલાં એકની વાત એવી ચાલે છે
કે-એક હિંમતવાન મુસલમાને તેને તળી
ખાધો; પ્રજા તેનું પેટ ફાડીને તે જીવતો
ખહાર નિકળ્યો.

“ કુંકડીઆ બોજન ક્રિયા,
તળિયા તેલાં તાંય;
મેં છાનાં ઘટમાંય,
તેં બોલાંયાં ખેચરાય. ”

(રાસમાળા)

એ ઉપરથી કાઈ માણસ ખીજનું લે-
હેણું આપે નહિ સારે એમ કહેવાય છે
કે—

“ જોજ તને ખહુચરાજીનો કુંકડાની પેઠે

થઈ પડતું, ” મતલબ કે એ પૈસા તને
પચવાના નથી તે ઉપરથી લેહેણું મૂકે નહિ
એવો જ લેહેણુદાર તે બેહેચરાજીનો કુંકડો
કહેવાય છે. ૨. બહુ બોલો; છાનો-છૂપો
ન રહે તે.

ખહુજ થઈ (માથે), બહુ વીસું, ઘણું
કામ પડ્યું, અવધિ થઈ.

“ જશો ચોરાશીમાં વહી,
મમ્મા માથે બહુ થઈ. ”

ભોળો ભક્ત

ખહોળે હાથે, ઉડાઉપણે; છૂટે હાથે; ઉદાર-
તાથી, સંકોચ પામ્યા સિવાય; મન મો-
કળું રાખીને.

“ બેઉ ખહોળે હાથે ખરચ કરનારા
હતા. ”

સધરાજેસિંગ.

ખળતામાં ધી હોમવું, (ખળતામાં ધી
હોમવાની પેઠે) ઉગ્ર લાગણી કે જોરસાને
વધારવાની તજવીજ કરવી.

ખળતામાંથી બૂકવું, ઉતાવળથી જોડો ફા-
યદો લેવાય તેટલો લેવો.

“ દાસ ધીરા હરિ ભજ છે હુંકો,
તમે ચતુર થઈ કેમ ચૂકો;
કંઈ ખળતામાંથી બૂકો,-
ચંચળ મન ચોર. ”

ધીરો ભક્ત

ખળીને ખાખ-ચૂનો થઈ જવું, અદેખાઈ
ઈર્ષ્યાથી કાળજી બળી જવું; કોઈનું સાંઠું
જોઈને મનમાં બળવું; અતિશય ચિંતા
થવી.

“ ખાકાનનાં ઉમદાં કામો તેનાથી જો-
ઈ શકાતાં નહિ. તે નિહાળી બળીને ખાખ
થઈ જતો હતો. ”

અરેખિયનનાઈટસ.

ખજેવે બારમું ખેસે છે, આજ્ઞાઓમાં ખા-
રમા વરસ સધી જતોઈ દેવાનો રિવાજ

છે—ઉપનયન સંસ્કાર ત્યાં સુધીમાં કરી ના-
ખવો જોઈએ. એટલી ઉમર સુધી છોકરું
નાનું ગણાય છે, કારણ કે જનોઈ દીધી
એટલે તે બ્રાહ્મણમાં ખપે છે. તે ઉપરથી
‘હજી નાનો છું’ એમ ખતાવવામાં એ
પ્રમાણે હરકોઈ જાતિમાં બોલવાની રીત
પડી ગઈ છે.

ખાંકાં ટુંકવાં, ખુશામતનાં ગીત—ગુણ ગાવાં;
વખાણુ—પ્રસંશા કરવી.

“એ ચાર ન્યુસપેપરવાળાઓ રાજજીનાં
ખાંકાં ટુંકે છે અને તેઓની પાસેથી પૈસા
ઓકાવવાને” * * *

ગૂજરાતી.

ખાંધે છોડની વાત, એક એકના પેચમાં
રમવાની વાત; ડાહ્યા અને અનુભવી માણ-
સની સલાહ લેવી પડે એવી જે સુસ્કેલ
ખાખત તે.

ખાંધણાં છોડવાં, (ખાંધણાં—ખંધન ઉપરથી.
સામે થતાં જે કેડ ખાંધી હોય તે છોડી
નાખવી, તે ઉપરથી)

નમ્યું આપવું; નમી પડવું; હારી થાકવું
સામે થવાની હિંમત છોડવી.

ખાંધી દડીતું, બેડી ખાંધણીતું; બહુ નીચું
નહિ તેમ બહુ ઊંચું નહિ, બહુ બહુ નહિ
તેમ બહુ પાતળું પણ નહિ એવું.
(માણસ.)

ખાંધી ખીડી (આખર), દાખડદાખડ જળ-
વાઈ રહેલી—ઉઘાડી નહિ પડેલી આખર,
ભારે ભાર રહ્યો હોય તે; ભોપાળું ન ની-
કળ્યું હોય તેવી રીત.

“ મહેમાન—પરોણા આવે તેની પરોણા
ચાકરી મારેજ કરવી તે ધરની લાજ આ-
ખરે ખાંધી ખીડી પણ મારેજ રાખવી તેમ
જતાં પણ કોઈ જશ છે ?”

કુંવારી કન્યા.

ખાંધી મૂડી, સચવાઈ રહેલો ભારેભાર; જ-
ળવાઈ રહેલો વક્કર.

‘ખાંધી મૂડી લાખની,
ઉઘાડે વા ખાય.’

કહેવત સંગ્રહ.

‘આવ્યો ત્યારે ખાંધી મૂડી,
જમડા લેશે લૂંટી.’

દયારામ.

ખાંધી લેવું, જન્મનંદાદિ પ્રયોગથી વશ
કરવું; વશીકરણ કરવું. ‘તે રાંડે એના ધ-
ણીને ખાંધી લીધો છે.’

૨. જવાબ દેતાં ગમરાય તેમ કરવું
અથવા પોતાનું બોલેલું પોતાનેજ
ફેરવવું પડે એમ કરવું.

૩. કણુલત—કરાવને વળગી રહે તેમ
કરવું.

ખાંધેલી કમ્મરનું, તૈયાર; ચંચળ; હાજર;
ભીડેલી હિંમતનું; તત્પર; સજ્જડ; કમ્મર
ખાંધીને તૈયાર થયેલું. (કોઈ છાતીવાળું
કામ કરવામાં)

ખાંધ્યો પગ રહેલો, નિરાંત વાળી લાંબા
વખત સુધી એકને એક જગોએ બેસવું—
રહેવું; પગ ટકવો; ઝાઝી વાર નિરાંતે થોભવું.

ખાંધ્ય પકડવી, (લાક્ષણિક) મદદ આપવી;
સહાય કરવું; લાંબો હાથ કરવો.

ખાઈ કલ્યાણી, (—કરવી) ભીખી ખાવું. (ખા-
ઈ કલ્યાણી કરતો ફર.)

(‘ખાઈ, કલ્યાણુ હજો’ એમ ભીખી
ખાનારા આશીર્વાદ દે છે તે ઉપરથી.)

૨. (કલ્યાણી એ શબ્દ ભોળી ચરિત્ર
વિનાની સ્ત્રીને માટે વપરાય છે તે
ઉપરથી) પુરુષાર્થ વિનાનો; ખાયલો;
કમાઈ ન શકે તેવો પુરુષ.

૩. ગરીબાઈ; સાલસાઈ.
‘લહેણું ખાઈ કલ્યાણીએ આવતું નથી.’

ખાઈ માણસ, સ્ત્રી જાત.

બાકરી બાંધવી, મમત કરવો; વેર કરવું;
સામા થવું.

“અનમી નરો નમાવિયા,
બળિયાશું બાંધે બાકરી.”

અંગદવિદિ.

બાજરીઈ વધવું, (બાજરીઈ-બાજરીનું હુંડું.
તે ઉપરથી હુંડાના જવો માથે હજમત
વધવી અથવા હજમતના વાળ વધવા.
(મગ્ગકર્મા)

બાજી જવી—હાથથી જવી, બધો ખેત
બગડી જવો.

બાજી જીતવી, જશ મળે તેવી રીતે કાઈ
કામ પાર પાડવું; કૃતેહ મેળવવી; જીત
કરવી; કાવી જવું; કામની સિદ્ધિ કરી
લેવી.

બાજી ધૂળ થવી-અગડવી, ખેલ અગડવો;
ધારેલી ધારણા ધૂળ મળવી; ધારેલો ખેત
નિષ્ફળ જવો; અવળાપાસા પડવા; આશા
ભયું ચાલતું કામ અગડી જવું.

“આ બાબતના સંબંધમાં કોઈને કોઈ
સૂચના આપવા બેગ લાગતું હોય તો તેમ
કરવામાં હવે ખીલકુલ વાર લગાડશો નહિ,
કારણ કે બાજી બગડ્યા પછી કશો ઈલાજ
ચાલશે નહિ.”

મણિ અને મોહન.

બાજી હાથમાં આવવી, નશીબ અજમા-
વવાની ખરી તક આવી મળવી-હાથ લા-
ગવી. જીતની બાજી એટલે વિજયની આ-
શા અને હારની બાજી એટલે નિષ્ફળતા.

“અમાત્યનો વધ કરવામાં પ્રકૃતિમંડળ
અજભળી ઉઠે, ને તેમ થતાં જીતની બાજી
હાથમાં આવી કદાચ કયળી નય.”

સુદ્રાસક્ષ.

૧. કોઈનું સાઈ કે માઈ કરવાનું પોતાના

હાથમાં હોવું; કોઈને કાયદો કે ગેરકાયદો
કરી આપવો તે પોતાની મરજીપર હોવું.
“તેની બાજી મારા હાથમાં આવી છે હવે.”

બાજી હારવી, નબળાં પડવું; નિષ્ફળ થવું;
પરાભવ થવો; હાર ખાવી; ધારણા સિદ્ધ
ન થવી; ઈચ્છેલું નિષ્ફળ જવું.

બાજીયાકાર ગવાવા, ભવાડા થવા.(સ્ત્રીઓમાં)

બાજીગરનું રમકડું, (ઉપરથી વસ્ત્રાભૂષણ
પહેરાવેલું રૂપાળું દેખાતું પૂતળું; તે ઉપ-
રથી લાક્ષણિક)

ચલણ વિનાનું; નચાવે તેમ નાચે-કહીએ
તેમ કરે એવું; નામનું; મરજી માફક
વર્તે એવું.

બાટલી ભગત, દારૂ પીવાનું જ ધ્યાત ધ-
રનારો; દારૂનો વ્યસની; જેને એકે દિવસ
બાટલીનું માથું ભાગ્યા વિના ચાલે નહિ તે.

બાડી નજરે જોવું, આંખ આડા કાન કર-
વાની વૃત્તિથી જોવું.

૨. જાનું માનું ચૂપકાથી જોઈ લેવું.

બાજી વાગવાં, (કાળજીમાં) મહેણાંના શબ્દોથી
હૃદય ભેદાઈ જવું; શબ્દશર વાગવાં; તી-
ક્ષણ ભાષણથી કાળજીમાં અસર થવી.

બાપ જન્મારે, બ્યારથી બાપે જન્મ આ-
પ્યો ત્યારથી તે બાજી સુધીમાં. ‘બાપ
જન્મારે દીઠું હોય ત્યારે મણે કે ની?’

બાપદીકરાનું હોવું, તેને ને મારે બાપ દિક-
રાનું છે એટલે બાપ દિકરા જવો રતેહ-
નાતો છે.

બાપનાં સિત્તાશિયાં, કંગાળ; લલુતાવાળાં.

૨. ભલિવાર-ઢંગ વિનાનાં.

બાપના કુવામાં કુખી મરવું, બાપદાદા-
થી ચાલતી આવેલી ખરાબ રસમ કે ખરા-
બ જગોને વળગી રહી તુકસાન ખમવું.

બાપના બાપ પાસે ગયો, મરી ગયો. (તે
મરી ગયેલો હોયછે તોજ એમ કહેવાય છે.)

૨, ઘણે દૂર જવું; નજર ન પહોંચી શકે એટલે દૂર જવું. (લાક્ષણિક)

આપના આપ બોલાવવા, દુઃખને વખતે આપની સહાય માગવી; આપના નામની ખૂમ પાડવી. (દુઃખ પડે છે અથવા દુઃખ થાય છે ત્યારે ‘આપરે!’ એમ કહી ખૂમ પાડવામાં આવે છે તે ઉપરથી)

આપની આંધ સાહીને, મતલબ કે તારામાં રામ, શાય, દેવત ન હોય તો તારા આપનો કે ગમે તેનો પણ આશ્રય ધરીને-મદદ લઇને. (કામ, ફરજ, વગેરે માથે લેવાના સંબંધમાં)

“ગાંડાં હોય તેને તેનું ગમતું બોલી સમજવાય પણ આતો ડાહ્યા ગાંડા થએલા એટલે બોલ્યાચાલ્યાની બાધા લઇ ને-મ તેમે કરો તેમ અમારે આપની આંધ સાહી કરવું જ નોંધએ.”

તપસ્યાખ્યાત.

આપનું કરમ-કપાળ, મતલબ કે કંઈનું નહિ.

“જીવરામ કહે-આ તરફ જુઓ, એ રહ્યો ત્રીજો દીવો. રંગલો કહે તારા આપનું કપાળ છે તે તરફ તો. ?”

મિથ્યાભિમાન તાટક.

આપનું તોલકું, (જ્યારે મરી ગયેલા માણસને સ્મશાનમાં બાળવા લઈ જાય છે ત્યારે મરેલાનો સંબંધી હાથમાં તોલકી લઇને આગળ દોડે છે, અને પાછળ ડાઘુઓ રડતા રડતા જાય છે. રસ્તે જનારને એ તોલકી ઉપરથી એમ જણાય છે કે કોઇનું મરડું આવે છે-એ તોલકી કોઇના મરણના કે મોકાણના સમાચાર કહે છે તેમ જ માણસને કાંઈ બિનઆવડતવાળું કામ સોંપવામાં આવે તે માણસ જો કે તે હાથમાં લે છે ખરો તો પણ બિનમાહીતગારીને લીધે પાછળથી રડી ઉઠે છે-નિષ્ફળ થાય

છે તે ઉપરથી જો કાંઈ સાફ કામ ન કરી શકે તેવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ‘એ સા-જો શું ઝાસડ કરવાનો, આપનું તોલકું?’ ‘શું કરવાનો છે મોકાણ એના આપની’ એમ પણ એજ અર્થમાં બોલાય છે.

આપનું બુઝાડું, ભલિવાર વિનાનું કામ કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આપનો કંકો, આવડે છે એને એના આપનો કંકો મતલબ કે કંઈનું આવડતું નથી.

આપનો બુધવાર, બ્યોતિષમાં બુધવાર નહું સક ગણાય છે તે ઉપરથી) કંઈનું નહિ.

‘ત્યાં જઇને શું કરી આવ્યો તારા આપનો બુધવાર’ એમ બોલાય છે.)

આપનો લાડવો, (લાક્ષણિક) ફાયદો-નફો; લાભ; આપે મેળવેલો હક.

‘આપનો લાડવો દાટ્યો છે અહીં આગળ તે ઢેલા ઢેલા આવ્યા ?’

આફી ખાવું, (લાક્ષણિક) નકાસું-નિરચેડે રાખી મૂકવું. શાક કરજે, વધારી ખાજે, બાફી ખાજે, બાફીને વધાર કરજે એમ પણ બોલાય છે.

આખરો ભૂત, વિખરાયલા નિમાળાવાળો વિચિત્ર બિહામણો પુરૂષ.

અણહિલપુરમાં કરણ રાજની સ્ત્રી કૌલા-રાણીને એ આખરો ભૂત વળગ્યો હતો. આખું શહેર એ ભૂતથી ત્રાસ પામી ગયું હતું. હરપાળે કૌલા રાણીના અંગમાંથી ભૂત કાઢ્યું તે વખતે આખરે પોતાનું વિકાળ સ્વરૂપ પ્રકાશ્યું હતું. એ મૂળ માધવનો ભાઈ હતો. માધવની સ્ત્રી કરણ બળાલા-રે લઈ ગયો હતો તેનો બચાવ કરવામાં એનો પ્રાણ ગયો હતો. એ વેર વાળવાને એણે યમરાજની આજ્ઞા લઈ ભૂતનું રૂપ ધારણ કર્યું હતું એમ કહેવાય છે.

આમાશી વળગવી, ડાકણ વળગવી. (વાં-કામાં-મર્મમાં.)

આયડીનું રાજ; જે ઘરમાં આયડીનું ચલણ હોય છે તે ઘરમાં આયડીનું રાજ છે એમ કહેવાય છે. ઘર રૂપ રાજ્યમાં પુરૂષ રાજ અને સ્ત્રી એ પ્રધાન છે. રાજ નબળો હોવાથી રાજ્યમાં પ્રધાનનું નેર-ચલણ જેમ વધારે થાય છે તેમ પુરૂષપણ નબળો હોવાના કારણથી સ્ત્રીનો કારભાર ચાલે છે; આ વાક્ય બહુધા જે પુરૂષ સ્ત્રીની સત્તાથી દુ-આર્ધ નબ છે એવાને માટે નિંદા તરીકે વાપરવામાં આવે છે.

આરણું કાણું કરવું, કાઈના ઘરમાં પ્રવેશ કરવો. (આરણામાં પેસતાં કાળો છાયો પડ-પડવાનો સંકેત છે તે ઉપરથી.) આ પ્રયોગ નકારમાંજ વપરાય છે. જેમકે, હું તેનું આરણું કદીજ કાણું કરનાર નથી એમ કોઈ કે ગુસ્સામાં બોલાય છે.

આર પાદશાહી, આર પાદશાહી જેવું સુખ; મજા; નિરાંત; ચેત્યાહ.

“કેટલીક અજ્ઞાન આયડીઓ તો રોવા કુટવામાં લહાવો સમજે છે, નાતમાં કોઈ મરો ગયાની વાત આવી કે આર પાદશાહી ?

એ બહેનો.

આર બંદરનાં પાણી ખીંધાં છે, જે ઘણી સુસાફરી કરી પાકો માહિતગાર, બુદ્ધિ-શાળી, બહુશ્રુત અને ઘડાઈ ઘડાઈને હોંશિયાર થયો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આર આપની રેળ, કોઈ કામ એવું હોય કે જેમાં બધાજ હુકમ કરનાર હોય અને સાંભળનાર કે કરનાર કોઈ ન હોય સારે આર આપની રેળ ભરાઈ છે એમ કહેવાય છે. મરાઠીમાં એજ અર્થમાં ‘આર ભાઈની ખેતી’ બોલાય છે.

આર મણુની આજરી, (રૂખીઆની આર મ-ણુના ભાવની આજરી મળવાથી વધારે મ

હેનત મળુરી કરી રળવાની ચિંતા રહેતી નથી તે ઉપરથી) નિશ્ચિંતપણું; ઉચાટ વગરની સ્થિતિ; નિરાંત; મજા; સુખચેત. (એને તો આર મણુની આજરી છે.)

આર વરસનો ખેઠો છું, શ્રાવણમાં આર વરસ સુધી નાતું ગણાય છે. સાં-સુધીમાં જે સંસ્કાર કરવાના તે કરી નાખવામાં આવે છે. તે ઉપરથી ‘હજી નાનો છું’ એમ બતાવવાને એમ કહેવામાં આવે છે.

‘એમનાં છોકરાંથી માફે ધર શું ઉપ-ડવાતું હતું? હજી તો ગુણસુંદરી આર વર-સનાં ખેઠાં છે? જે બિચારીએ માપ કર્યું.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

આર વાગી જ્યા, આફત આવી પડવી; પડતી થવી; સુખનો છોડા આવી રહેવો. (આર વાગ્યા પછી સૂર્ય આગમતો નબ છે-પડતી દશાને પ્રાપ્ત થતો નબ છે તે ઉપરથી)

‘તેને એવો ડર લાગ્યો કે-હવે આગળ જતાં શું થશે તે પ્રભુ જાણે; કદાચ આ પ્રસંગે આપણા પણુ આર વાગી જશે.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“વજીર સમજી ગયો કે આપણા તો આર વાગ્યા છે તો પણ ઉપર ચઢ્યો, બ્યારે ડાકીઈ કરી જોયું સારે ત્રણ જણને બો-લતાંજેયા, આપડો વજીર તો આથી છવ જવાની ધારતીથી કુનવા લાગ્યો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

આરતું ચોથ, શું આવડે છે એને આરતું ચોથ, મતલબ કે કોઈ આવડતું નથી.

આરમો ચંદ્રમા, કણ્યો; વિરક્તતા; વાંધા; ધણોજ ધિક્કાર, અણબનાવ. ‘મારે ને તેને આરમો ચંદ્રમા છે.’ (જન્મ નક્ષત્ર અથવા દ્વાદશ સ્થાનમાંથી આરમો રાશીમાં પેટેલો બૃહસ્પતિ ધણો ગેરલાલ સમજે છે. આ ઉપરથી આરમો બૃહસ્પતિ-પણુ બોલાય છે.

દ્વાદશેતુ શસાંકેચ, મૃત્યુરેવન સંશયઃ

આમો રહુ પણ એવાજ અર્થમાં વપ-
રાય છે.

આરણ્ય ઠોકવાં-તોડી પાડવાં, ચાંપીને ઉ-
ધરાણી કરવી; તગાદો કરવો. (લેણદારે)

“ ઘેણના આપ અને સસરાની કમાઈ
એટલી હોય કે ધરમાં વરસ દહાડો દાણો
ભરવો મુશ્કેલ થઈ પડે અને લેણદાર
આવીને રોજ આરણ્ય ઠોકે; ”

સાસુ વહુની લડાઈ.

“ માગનારા તોડી પાડે,
મારાં આરણ્ય જો;
ગાળો દે ને કરે રોજ રે,
તોફાન જો. ” કાયર.

બાળલગ્ન ખત્રીસી.

આરણ્ય તાળાં દેવાવાં, સલાનાશ જવું; ન
સંતાન જવું; દેવાઈ જવું; પાછળ રહેનાર
કોઈ ન હોવું; નિર્વંશ જવો.

આરણ્ય દીવા રહેવો, ન્યારે પાછળ કુળ-
દીપક પુત્રની હયાતી હોય છે ત્યારે એ બો-
લવામાં આવે છે. વંશ રહેવો.

પુત્રરત્નથી ઘર ઉજળું રહેવું; ઘરની કીર્તિ
છતી રહેવી.

“ તારે આરણ્ય દીવોય નથી રહેવાનો. ’

‘ માન મોટમ મટયો, આયુષ્ય અવસ્ય
ઘટયો, વંશ વટયો, નહિ સાખ દીવો. ’

અંગદવિદિ.

આરણ્ય ખપોર ચઢયા, ન્યારે કોઈ માણસ
સવારમાં બહુ વાર સુધી પથારીમાં પડી
રહ્યો હોય અને ઉઠવાની કાળજી ધરાવતો
ન હોય ત્યારે સામો માણસ કહેશે કે અ-
લ્યા ઉઠને, આરણ્ય ખપોર ચઢયાને, ક્યાં સુધી
પડી રહીશ?

આરણ્ય બેસવું, તગાદા કરવા; ચાંપીને ઉ-
ધરાણી કરવી; જખરદસ્તીથી માગવું; કંઈ

માગવું લેવાને ભૂખ્યા તરસ્યા આરણ્ય બેસવું;
લાંઘવું; ખોટી રહેવું.

“ ભાટ લોકો ઘણું કરીને પોતાના લે-
ણની ફરિયાદ સરકારમાં કરતા નથી, અને
કરે તો પણ વાણિયા પાસે લેવાનું શું હતું?
તેથી તે તેને આરણ્ય બેઠો, અને ત્રણ દિ-
વસ સુધી તેણે અન્નજળ લીધું નહિ ને
વાણિયાને અપવાસ કરાવ્યો. ”

કરણધેલો.

આરણ્ય હાથી જલવા, (પૈસાદારને ઘેર જ
હાથી જુલે છે તે ઉપરથી) ધણુંજ શ્રીમંત
હોવું; પુષ્કળ ઠાકમાઠ હોવો.

‘ એને આરણ્ય તો હાથી જુલે છે! આ-
પણે એમના શા વાદ? ’

આરદાન ભારે થવાં, મિત્રજ વધવો. “ એ-
નાં આરદાન હાલ ભારે થયાં જણાય છે. ”

આરસ નાખવી, મરી ગયેલાની શ્રાવણીને
દહાડે સંબંધીઓ તરફથી ને અપાય છે
તેને આરસ નાખવી કહે છે.

આરસ હાવી, પહેલા દહાડાનું અપવાસી હો-
ઈ ખાધેલું હોય તેથી શ્રમ થઈ શકે નહિ
તે ઉપરથી ને માણસ કામ કરવાથી કંટા-
ળો ખાતો હોય અથવા જેને અશક્તિ-સુસ્તી
કે આળસ થતું હોય તેવાને વિષે બોલતાં
વપરાય છે

‘ કામ કરવાની તો આરશો છે એને. ’

આરસો બેસવી, (આરસ નાખવામાં આ-
વે છે તે ઉપરથી તેવી દશા પ્રાપ્ત થઈ હો-
ય એમ સાધારણ અર્થે) મોઝાણ મંડાવી
અથવા તેના જેવી દુર્દશા થવી.

‘ આરસ તો બેસેરે,
બાઈ ન્યારે મળે નહિ;
વારવાર એમ યાચેરે,
રે પતિ પાખે જવું સહી. ટેક.

ધીરાબક્ત.

આરે દરવાજા ખુલા છે, જને જણી તરફ
જવું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટે. ધ-

છું કરીને પ્રાચીન મોઠા શહેરના કોઠને દરવાજા બાર હોયછે તે પરથી ગમે તે રસ્તે જાઓ, જવા દેવાની ના નથી એવા અર્થમાં બોલાયછે.

બારે દહાડા ને બત્રીસે ઘડી, હરહમેશ; દહાડોરાત; નિરંતર.

“કેમ તું હવે ઠોકાલી કરવાની રહેવા દેશે કે નહિ? અને તો આ બારે પહોરને બત્રીસે ઘડી સરખીજ.”

દિલીપરહલ્લો.

“ધમકા નહું દ બારે દહાડા જીવશે ને દુઃખ દ્યાં જ કરશે એમ કેમ કહેવાય?”

બે બહેનો.

બારે ભાગોળો મોકળી, સધળે—કોઠપણુ રસ્તે જવાની છૂટી; બારે વાટ ખુલી—(સ્વતંત્રતા દર્શાવેછે)

બારે મહિના ને તેરે કાળ, આખું વર્ષ; હમેશાં; નિરંતર.

બારે મેહ વરસવા, પુષ્કળ કમાણી થવી; સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિસિદ્ધિ પ્રાપ્ત થવી. (શાસ્ત્રમાં મેઘબાર વર્ણ્યા છે તે ઉપરથી)

સુખનો—હર્ષનો દહાડો હોય ત્યારે કવિઓ અલંકારમાં એ પ્રમાણે લખેછે. મોતીનો કે દૂધનો વરસાદ વરસ્યો એમ બેરાં લગ્ન વખતે ગીતમાં ગાયછે. આકાશમાં અપ્સરાઓ નાચેછે, ગંધર્વો ગાન કરેછે, દેવ પુષ્પની વૃદ્ધિ કરેછે વગેરે અલંકાર હર્ષ કે સુખ દર્શાવનારા છે.

બારેવાટ કરવું, આડું તેડું ઉડાવી દેવું, અહીં તહીં ગમે ત્યાં વિખેરી નાંખવું; બહોળા હાથે ખરચવું.

બારેવાટ થઈ જવું, ઉડી જવું; ખપી જવું.

“જે બે પૈસા તેણે બચાવ્યા હતા તે જ બારેવાટ થઈ ગયા અને અનને અનને દાંતને વેર પડવા લાગ્યું.”

ભત્રમહેનત.

બાવન વીર, સૈને પૂરો પડે તેવો, મહાબળીયો એવો જે કોઈ તે.

‘બાવનવીર જેવો બેઠો છું.’

બાળ બ્રહ્મચારી, જે પુરૂષ કદી પરણ્યો હોય, ને જેણે સ્ત્રીની સોડ બેઠી ન હોય તે (પુરૂષ.) સ્ત્રી સંભોગ ન કરવો એ વ્રત પાળનારો તે. (મરણુ સુધી કે કોઈ કામને અર્થે થોડી વાર પણ.)

બિંદુનો સિંધુ કરવો, અતિશયોક્તિથી વધારવું. (કવિઓમાં) જીજ્ઞાસુ બાળતને વધારી તેને મોટી અને અગત્યની કરીને ચાલવી.

બિયાબાઈની પ્રીત, બિયાબાઈ એટલે જે અને બારનો ભોગ. બિયાબાઈ જમની જે મની વચ્ચે હોય તેમને સારો બનાવ હોય નહિ એ પ્રસિદ્ધજ છે. જે બારને ખાચ એવું પંચાંગ બોનારા બેશીઓ કહેછે તે ઉપરથી અણુબનાવ; સામીપ્રીતિ; દ્વેષ.

“તમારે તમારા સ્વામી સાથે બિયાબાઈ છે.”

સત્યભામાખ્યાન.

બિયાબાઈની પ્રીત રાખવી અગર બિયાબાઈ રાખવું પણ બોલાય છે,

દ્વિદ્વાદશે ચ દારિદ્ર્યં

નવમે પંચમે કલિઃ

શીઘ્રબોધ.

બિલાડાં આવવાં, આંખે બહુ મેશ આંજી બિલાડાના જેવો બચો હોય તેવાને માટે મસ્કરીમાં એમ બોલાયછે.

બિલાડી જેવી આંખ, માંજરી આંખ.

બિલાડીનું બચોળિયું, બિલાડી જેમ પોતાના બચ્ચાને મોંમાં ધાલી અહાથી તહીં ને તહીંથી અહીં મૂકેછે તેમ કોઈને વસ્તુને સાથે ને સાથે રાખી સાચવ્યાં કરતું હોય તે.

‘ચાલો કરીએ પથારીઓ, મૂક તારે બિલાડીનું બચોળિયું ઠેકાણે.’ બ્રહ્મરાક્ષસ.

બિલાડું તાણુવું-એંચવું, બંધુ ઘાલી વગર વાંચ્યે કે વગર સમજ્યે કાગળપર બિલાડીના પૂછડા જેવી ગટર પટર ઉતાવળે સહી કરવી.

“ બપોરે બુદ્ધિધન આવે ત્યારે રાણો કહાવે કે ચાલતું કરો, હું આવું છું; આખરે આવે તે કાગળપર બે બિલાડાં તાણી આવે. બુદ્ધિધન સૌ જોયાં કરતો ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

બી ઉગી નીકળવું, સારી રીતે ફાયદાકારક નીવડવું; સારેરસ્તે કાંઈ વપરાયાથી લાભ થવો; મહેનત ફળવી; પ્રસાર પામવો; જય થવો; ફતેહ થવી.

બી મોડવું, પાયો ઉભેડી નાખવો, નાશ કરવું; સમાપ્તિ આણવી.

બી રોપવું, મૂળ ધાલવું; પાયો નાખવો.

૨. પગ મૂકવો-માંડવો; (જગો કે કામમાં) દાખલ થવું.

બીકણુ બિલાડી, બિલાડીના જેવું બીકણુ; હીચકારું; છાતી-હિંમતવિનાતું (માણસ); ‘ એ એક વડે તો હું સોને ભારે છું પણ તારાજેવા બીકણુ બિલાડીસાથે જવું એમને ખોટું લાગે છે. ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“ હીક છે સારે પણ ખાખાજણે સારે? ”

અહા? આવા બીકણુ બિલાડા તો કોઈ ના દીકા ! ”

સરસ્વતીચંદ્ર

બીડનો કુતરો, જે માણસ પોતે ઉપયોગ ન કરી શકતો હોય તેવી વસ્તુનો ઉપયોગ બીજાને પણ ન કરવા દે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (ખીડમાં સંતેલો કુતરો ઢોરને માટે રાખેલા ઘાસની ઈચ્છા કરતો નથી તેમ છતાં કોઈ ઢોર ખાવાને આવતું હોય તો તેને પણ ભસીને ખાતાં અટકાવે છે એ ઈસપનીતિની વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ વાપરમાં આવેછે.)

બીંડુ ઝડપવું, કોઈ મુશ્કેલ કામ કરવાનું વચન આપવું; કોઈ સાહસ માથે લેવું; કોઈ સાહસ કામ કરવાનું માથે લેવાની છાતી ચલાવવી.

(પ્રાચીન કાળમાં જ્યારે કોઈ મોટું કામ કોઈ લાયક અને સાહસિકને સોંપવાનું હોય છે ત્યારે રાત્રી પોતાના સુમટોના સમૂહમાં એક બીંડું નાખે છે તે સૂચવેલું કામ કરવાની જેની છાતી હોય અને વચને બંધાતો હોય એવો માણસ તે બીંડું ઉપાડી કે ઝડપી લેછે અને પછી ભર સભામાં પોતે એ બીંડું ઉડાવી જાય છે તે ઉપરથી)

“ તે નામ સાર્થક મહિપતિ વાહ કીધું; બીંડું કુહુંભ હણવા ઝડ ઝડપી લીધું; સંતોષ થાય નિરખી સૂરને સહુને, શાખાશ છે બહુ મહિપતિરામ તુંને. ”

નર્મકવિતા.

“ આ કામ કંઈ હવું તે કોણ કરે તેનો વિચાર કારભારીઓ કરવા લાગ્યા; રાત્રીએ મુખ્ય સુમટોને ભેગા કરી પૂછ્યું કે આ પરાક્રમ કરવાનું બીંડું કોણ ઝડપે છે? દરેકે કહ્યું કે એ હું માથે લેવાને રાજી છું ને તે કરવામાં મારા પ્રાણુ જશે તો કૃતાર્થ થઈશ. ”

વનરાજ આવડો.

બુચો કારભાર, સત્તા કે દબદબાવિનાનો કારભાર-અમલ; કંઈ કમાણી કે ઝાઝી પ્રાપ્તિ ન થાય એવો બેઠો રોજગાર; તે ઉપરથી ‘ બુચોકારભારી ’ પણ કહેવાય છે. એ ખાલી ઢાંગ કરનાર, ઘોઘેલા અને બડાઈખોર માણસોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બુદ્ધી સુંધાડવી, અજબ જેવો ગુણ દેખાડી પોતાના તંત્રજનું-મતનું કરવું; આડા અવળા પાટા દઈ-ચુકિત પ્રયુક્તિથી સમજાવી દેવું.

બુડકી મારી જવી, કામની વખતે વચમાંથી નાશી જવું; જરૂરને પ્રસંગે ખશી જવું;

મોં ન દેખાડવું; અદ્રધ્ય થઈ જવું; છઠ્ઠી જવું.

બુડતો પાચો, પડતી દશાની શરૂઆત; નમતી કમાન.

બુતાનું મુકવું (માથે), આળ-તહોમત મુકવું. બુદ્ધાવતાર ધરવો, વિષ્ણુના દશ અવતારમાંનો જે નવમો તે બુદ્ધાવતાર કહેવાયછે.

એ અવતાર કોઈ લીલા કરવાનો નથી. પણ લીલા જોયાં કરવાનો છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ચૂપ રહેવું; અથવા કાંઈ બોલ્યા ચાલ્યા સિવાય શું થાય છે તે જોયાં કરવું.

બુદ્ધિ ઉજાગર, (પ્રાચીન કવિતામાં) બુદ્ધિશાળી; બગ્ગત બુદ્ધિનું; તેજસ્વી; તીક્ષ્ણ બુદ્ધિનું.

બુદ્ધિ ફરી જવી, અક્કલ ભાંધી થઈ જવી; જોઈએ તે રસ્તે બુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થવો; અવળી બુદ્ધિ થવી.

બુદ્ધિની ખાધ, સંપૂર્ણ બેવકુફ-મૂર્ખ; બેવકુફનો સરદાર. (વાંકામાં)

બુદ્ધિનો આગળો, જુઓ 'અક્કલનો આગળો.' (વાંકામાં)

બુદ્ધિનો સાગર—મંડાર, ઘણોજ ડાહ્યો અને બુદ્ધિશાળી માણસ, પણ (વાંકામાં) ઘણાજ મૂર્ખ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કુવાડે અંગને માંડિયું કાપવા;

તોય બોલ્યા નહિ બુદ્ધિના સાગરા. ”

બોલે ભક્ત.

બુધું છઠ્ઠી જવું, ધારતીનું માર્યું ગભરાઈ જવું; ડરી જવું; પોતીયાં છુટી જવાં.

બે આંગળ ચઢે એવું, સ્પર્ધા—મમત-મદ વગેરેમાં ચઢે એવું-ચઢીઆતું; સારી નરસી બંને બાજનમાં વપરાય છે. ‘ રામલાલ, હીરાલાલ કરતાં બે આંગળ ચઢે એવો છે, ’

બે આંગળ ભરીને કાપો લઇશ, (નાક). ટેક ઉતારીશ; શોભા—આખર ઓછી કરીશ.

૨. (જીભ,) બોલતો બંધ કરીશ, એમ બહુ લાંબી જીભવાળાને વિષે બોલતાં ધમકી તરીકે વપરાય છે.

“ બહુ બોલીશ તો બે આંગળ ભરીને જીભ જ કાપી લેઇશ- ”

બે આંગળ સ્વર્ગ ખાકી છે, ખુશીમાં આવી જવાથી-હરખથી પુલારી જવાથી હેલકું પુલ જની જઈ મન હવામાં જીઆમાંજિયું એટલું તો ગગન ઉપર જઈને રહે છે કે જાણે તેને તે વેળા સ્વર્ગ બે આંગળ ખાટી રહી ગયું હોય એમ લાગે છે, તે ઉપરથી ‘તેને હવે બે આંગળ સ્વર્ગ ખાટી રહ્યું છે’ એમ સ્વર્ગના સુખનો દહાડો પાસે આવ્યો હોયતી એમ માનનાર અતિશય મગર-ગર્વિષ્ટ માણસના વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બે કાન વચ્ચે માથું કરીશ, નાનાં બાળકને ધમકી આપતાં એ બોલાય છે.

“ આઘો રહે અહીંથી? એમ કેમ કરે છે તે? અલ્યા વસંતક, એના બે કાન વચ્ચે માથું કર, જા એને પકડી પેલી મંકોડાની કાઠીમાં નાખી આવ. ”

તપસ્યાખ્યાન.

બેડી જવું, ઝાડે ફરવા જવું—(છોકરાઓ ઝાડે ફરવાની રજા માગતાં બે આંગળીઓ મહેતાજીને બતાવે છે તે ઉપરથી)

બે ઘડીનો પરોણો, થોડી વારમાં આ ફાની જગત્ છોડીને ચાલ્યા જનાર-મરી જનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ હવે એ આ જગતનો બે ઘટિકાનો જ પ્રાધૂર્ય છે. ”

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

(મરનાર માણસ હવે થોડા વખત જીવવાનો છે એમ ધારી તેના સંબંધીઓ

બેવડી પાંસળીનું, મજબૂત પાંધાનું; જાડું;
માંસમય. બેવડા કોઠાનું પણ બોલાય છે.
બેસક પડવું, રોગને લીધે ઢોરથી બાં ન
થવાનું.

બેસક બેસવું, ન બાં થવાય એવી રીતે
બેસવું. (અશક્તિથી)

૨. તુકસાન ખમવું-થવું.

‘ એની તો બેસક બેઠી અથવા એને
લાં બેસક બેઠી એમ બોલાય છે.

બેસતાં રીખવું, ચીકણી ભોંયપર પગ ન
ઠરતાં સરકી જવો (હસવામાં.) લપસી
પડવું.

બેસતું ઉઠવું, આવતું જવું (પ્રીતને અંગે.)
‘ રાણિજી ગુજરાતથી આવ્યા પછી મે-
ના કંઈ તમારી પાસે બેસતી ઉઠતી જ-
ણાતી નથી. ’

બેસતો પાચો, મેળ: ખતાવ; ખનતી રાશ;
પાટાની પેઠે જુક્તિખંધ ખરાખર એકમેકના
વિચાર લાગુ પડવા તે.

‘ મારે ને એને તો બેસતો પાટો નથી
આવતો. ’

બેસવા જવું, મરનારનાં સગાંને લાં શોક
કરવા જવું; ઉકમણે જવું.

૨. નાત જમતી હોય લાં પાટે બે-
સવા જવું.

બેસવાની ડાળ તોડવી, જેને જે વડે
ગુજરાન ચાલતું હોય અથવા જે આધાર
હોય તેજ મૂખાઈથી હાથે કરીને ગુમાવી
નાખવો. (એક ગામડીઓ જાડ ઉપર ચઢીને
જે ડાળીએ બેઠો હતો તેજ ડાળી કાપતો
હતો, પણ એનામાં એટલી સમજ નહોતી
કે એમ કરવાથી હું જાતે જ પડી જઈશ
અને મને વાગશે! એ ઉપરથી) “આપનો
તો મને મોટો આશ્રય છે, અને એવી
નિમકહરામી કરી બેસવાની ડાળ તોડું
એવો નીચ તથી. ”

મણિમોહન

બેસામણ પડવું, બેસક પડવું.

બેસી જવું, જાંઘીની છેક પડતી દશામાં
આવવું. તેથી ઉલટું ‘ જિયું ’ આવવું.

૨. દેવાળું કાઢવું (વેપારમાં;) ખોટ
ખાવી.

૩. ભૂખથી (પેટ)

૪. (ઘર) નસંતાન જવું; નખોદ જવું;
ઘર પડી ભાગવું.

૫. (હુકાન) કમાણી ન ચાલવી.

૬. મળી જવું. (ડાચાં-ગાલ)

બેસીને સુવું, જોઈ વિચારીને ચાલવું વર્તવું
કે જેથી પાછળથી પરતાવું ન પડે.

‘ બેસીને સુધએ તો ઉચલી ન પડીએ ’
એ કહેવત છે.

બેચો બેસવી, રડવા સારૂ બેરીઓ આવીને
બેસે એવી ખરાખી થવી; મોઝાણ મંડાવી;
મોઢું તુકસાન થવું; હુંદશા થવી.

(લાક્ષણિક)

૨. અશક્તિ હોવી. ‘ કામ કરવાની તો
બેચો છે ’ એમ કહેવાય છે.

બેરક શાસ્ત્ર, (બેરાંતું જુદું જ શાસ્ત્ર) ખરાં
પ્રચલિત શાસ્ત્ર નહિ પણ બેરાં વહેમ અ-
થવા શ્દિમાં તણાઈને જે નિયમ લઈ બેઠાં
હોય તે.

બોઝડાને મોતે મરવું, બકરાની પેઠે હલકી
રીતે તરત મરી જવું; અસદ્ગતિ થવી.

“ શું કરવા માથું ધુણાવે છે? સમજ
નાજીકડી? બોઝડાને મોતે મારી જઈશ. ”

(બોઝડા—બકરાને મરતાં વાર નથી
લાગતી; કેમકે પ્રથમ દેવી આગળ બક-
રાંનો ભોગ આપવામાં આવતો હતો. તેથી
જે બકરું નજરે પડતું તેને પકડી લાવી
તેનો અંત આણવામાં આવતો તે ઉપરથી)

બોચી પર કાંકરો, ઘણા સખત અમલ
તળે રહેવું તે.

‘ બોચીપર ’ કાંકરો મૂકીને કામ કરવું પડે છે.’

(ગામઠી નિશાળમાં બોચીપર કાંકરો મૂકી ગુહેગારને શિક્ષા કરવાની એક રીત હતી. છોકરાને અંગુઠા પકડાવવામાં આવતા અને તેની બોચીપર કાંકરો મૂકાવવામાં આવતો. એ કાંકરો તેના હાલવા ચાલવાથી કદાચ અસી જાય તો તેને સોટીથી સજ્જ કરવામાં આવતી, તે ઉપરથી)

બોચી પર બેસવું, આગ્રહ કરી માગવું; ચાં પીને કામ લેવું; ઉપરીપણું રાખી હાથ નીચેના માણસો પાસેથી ખરાખર કામ લેવું; કામનો તગાદો કરવો.

બોખડી વધવી, જીભ વધવી; હદ ઉપરાંત બોલવાની છુટ થવી.

‘ હા, હા, એક વાર તો શું પણ હજાર વાર કહીશ પછી ? હમણાં હમણાં તારી બોખડી બહુ વધી છે. મને તો એમ લાગે છે કે તને જોડે જોડે તાલ પાડીને પાંસરી કરવી.”

ખોરકૂટો કરવો,—વાળવો, બોખડું કરવું, સારી પેઠે માર મારી નરમ કરી નાખવું. ખોરની પેઠે ફટ્ટી નાખવું; સંહાર કરવો.

“ સાંભળજો બચ્ચા, ફકીર તો હાથમાં આવશે સારે, પણ હાલ પહેલાં તો તમારો જ ખોરકૂટો કરીશું.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

ખોરડી ખંખેરવી, માર મારવો; આપવું.

“ રાજગો પણ એવીજ રીત રાખતા કે નોકરી છોડતી વખત કારભારીનો દંડ કરી ખોરડી ખંખેરવાને પણ ચૂકતા નહિ.”

કોતુકમાળા.

૨. કપકો દેવો; ધમકાવવું; સપડાવવું.

૩. બળાત્કારે કાંઈની પાસેથી કંઈ પડાવી લેવું. (મોલમતા વગેરે.); ખંખેરીને સાફ કરવું.

ખોરડી ઝુડવી, ખોરડી ઝુડે છે તેમ ઝુડવું,

ખૂબ સખત માર મારવો; ખૂબ ઠોકવું.

ખોરનું ડીંટ, ખીનઆવડત કે ખીનવાકેફ ગારીના અંબધમાં બોલાય છે.

ખોલ મારવો, મહેણું મારવું; વફ વચન કહેવાં. (હૃદય વિધાઈ જાય એવાં)

ખોલતો ચાલતો, તંદુરસ્ત; સાબેતાબે; આરોગ્ય. ‘ તે ખોલતો ચાલતો મરી ગયો. ’

ખોલમાં ખોલ નથી, ખોલમાં કાંઈ સસારથ કે ઢંગ ધડો નથી; ખોલેલા ખોલમાં સચ્ચાઈ, ખરાપણું, પ્રમાણિકપણું ને ઈમાનદારી નથી.

ખોલાવ્યું ખોલ દે એવું, જરૂરને પ્રસંગે ખરા ઉપયોગમાં આવે એવું; અડીને પ્રસંગે ઘણા કામમાં આવે એવું; ઘણી જ જરૂરમાં મદદ કરે એવું—જવાબ દે એવું.

‘ ઘરેણાં કાંઈ દહાડો ખોલાવ્યાં ખોલ દે માટે તેમને વેચવાં નહિ. ’

ખોલ્યા સામું જોવું, કાંઈ કંઈ અનુકૂળ બોલી ગયું હોય તો તેથી દુઃખ લગાડવું અથવા શરસો કરવો.

“ દયાળુદાસના ખોલ્યા સામું લાડકોર કદી જોતી નહિ.”

એ બહેનો.

ખોલે અંધ નથી, બોલવામાં દ્રઢ નિશ્ચય નથી; વારેઘડીએ-વખતોવખત બોલેલું ફેરવી નાખે છે.

ખોલે ખોલે માતી ખરવાં, બોલે બોલ મોતી જેવા અમૂલ્ય ગણી ઝડપી લેવા. (શબ્દોના માધૂર્યથી કે અજબ જેવા ગુણથી)

“ કુમુદસુંદરી તો કાંક અસૌકિક કામનો જ અવતાર; જ્યાં જાય ત્યાં એને પગલે પગલે લક્ષ્મી અને એને બોલે બોલે મોતી ખરે ! લાઈ ? એ તો સાક્ષાત જગદંબા જ.

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખોળ ધાલવો, બોલી બોલીને યાદી જવું; બોલીને પેટ દુઃખાડવું.

(પેટ મૂળ' નય છે' સારે' બોળ 'લગા-
ડવાની' જરૂર પડે' છે' તે ઉપરથી)

બોળ ફેરવવો, નકામું કરી મેલવું; કામ બ-
ગાડી નાખવું; રદ કરવું.

અહા અક્ષર, બિનઆવડતવાળા માણસ-
ના સંબંધમાં બોલાય છે. જેમકે,

‘તેને અહાઅક્ષરે આવડતો નથી.’

અહા સૂત્રની ગાંઠ, લગન-નસીબ દેવીએ
બાંધેલી ગાંઠ, મનજૂત ગાંઠ.

અહાના લેખ, ઠાળ્યા ન ઠળે એવા વિધા-
તાના લેખ.

અહાનો બુદ્ધિ, “અહાને પાંચ માયાં હતાં
પણ રૂંદે તેમાંથી એક કાપી નાખ્યું હતું.

એ ચાર મોઢેથી નિરંતર ચારે વેદ એ
ભણ્યાં કરેછે, એ ઉત્પત્તિ દેવ ગણાય છે.
જેને કોઈ વિષયની શરૂઆતની પણ મા-
હિતી હોતી નથી તેને વિષે બોલતાં વપ-
રાયછે” કે ‘અહાનો બુદ્ધિતો ભણ્યો નથી!’

અહાંડની આશા; અહાંડ જેવી મોટી અ-
ને કદી જ હાથ ન લાગે તેવી આશા.

અહાંડનો દહાડો; ઘણો જ લાંબો અને
કંઠાળા ભરેલો દહાડો.

ભ.

ભગત હોવો. (રૂપિયો,) ખોટો-ગાબડી-
દાર હોવો (વાંકામાં.)

ભગલ ભાવાર્થ, (બગલું+ભાવાર્થ.) અ-
દર-કંઈ ને બહાર દેખાડે કંઈ-એવું ઢાંગી-
માણસ; બગભગન; ઉપરા ઉપરથી. ડોળ
દેખાડી સ્વાર્થ સાધી લેનાર; કપટી માણસ.

ભગવાં કરવાં, (સંન્યાસી લોકો ભગવાં
ધારણ કરેછે તે ઉપરથી) સંન્યાસી થવું;
સંસાર ભાગ કરવો. ભગવું લેવું પણ
બોલાયછે.

ભગીરથ પ્રયત્ન, (સગર રામના એક વંશજ
ભગીરથ એણે પોતાના પૂર્વજોના ઉદ્ધાર
કરવા સાર-તપશ્ચર્યા કરીને ગંગાને સ્વર્ગ-
માંથી-મૃત્યુ લોકમાં આણ્યાં તે ઉપરથી)
ઘણાજ મોટા અને આશ્ચર્યજનક પ્રયત્ન
અથવા ઉદ્યોગને વિષે બોલતાં વપરાયછે.

ભડ વેરાઈ જવી, (ભડ=કોશના વરતની
ખીલી; કોશ- અરથે કુવે, આવ્યો હોય
ને ભડ નીકળી નય તો કોશને વરત બ-
ધું કુવામાં પડે તે ઉપરથી) ભોપાળું ની-
કળવું; પોગળ વેરાઈ જવું; જે ભારેભાર
ચાલતો હોય તે ઉઘાડો પડી જવો.

ભડકો ઉઠવો, દિલગીરીના જોરસાથી દુઃખ
થવું.

‘ અંતરમાં ભડકા ઉઠે છે.’

૨, ભડકો ઉઠી બળી જવું; બર્થ જ-
વું; નિરર્થક જવું; નહિ જવું. થવું; (ધિ-
ક્કારમાં)

‘ ભડકો ઉઠ્યો એના ભણતરમાં.’

ભડે ખેસવું, પડી ભાગવું; વણસવું; પડતી
દશામાં આવવું. તે ભડે એકો અધધાને
બિચારાનું ભડે એકું એમે બોલાયછે.

“ પણ એવું કોઈ નથી કે તબ્બો,
જે જીવાનીનું જોરે ‘જોરે’,

જીવાની કે દીવાની કહે સહુ,

તોડી નાખે તાબનો તોર,

મોર માર્યો ભાજેર,

કાવ નરભેસમ.’

૨, દેવાળું કાઢવું.

૩. નસંતાન જવું. ‘ ઘર ભડે બેઠું.’

૪. કમાણી ન ચાલવી. ‘ રોજ ભડે
બેઠી.’

ભણાવી મૂકવું, ચેતવણી આપવી; સમ-
જીવીને પાડું કરવું; ઈસારો કરવો; સલાહ
આપી સાવધાન રાખવું.

“ બિહારીલાલને આગળથી ભણાવી
મૂક્યો હતો તે પ્રમાણે કાપુરને જોતાં જ તે-

છે પાંચડી માથા ઉપરથી ફેંકી દીધી, અને લાંબો યધ પગે લાગીને રડ્યો. ”

કરણધેસો

ભણી જવું, છાતુંમાતું લઈજવું; ચોરીજવું. ભણીભણીને પાટલા ફાડ્યા, ભણતાં ન આપડે પણ ઉલટું બગાડવું; તુકસાન કરવું. (પ્રથમના વખતમાં પાટલા ઉપર ભણતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

ભદ્ર કરાવવું, મદ્રાકરણ ઉપરથી. ભદ્ર એ સાદું એવો અર્થ આપેછે. હજીમત કરાવવાથી મોટું સાદું ને દીપેતું યાયછે તેઉપરથી ભદ્રકરાવ્યું એનો અર્થ એવો યાયછે કે હજીમત કરાવી, માથાના વાળ કઢાવી નખાવ્યા; પછી હાલ તોનવરાને આળસ માણસને મહેલું મારવું હોયતો ‘જા ભદ્ર કરાવ’ એમ બૂંડો અર્થ પેદા કરાવેછે.

ભભકી દેરી, કનકવાની દેરી એકદમ છોડી દેવી.

ભભૂતિ ચોળાવવી, ધનમાલ વિનાનું કરી મેઝવું; ભીખ માગતું કરવું; કોઈનું સર્વસ્વ લઈ લેવું કે હરી લેવું. (ભીખ માગનાર ભભૂતિ ચોળે છે તે ઉપરથી)

ભભતું ભૂત, ભટકતું ભૂત જુઓ ભમપાંચશેરી કરવી, અંગ બળવવો; યુધ્ધ માર મારવો.

“ જે વાણિયા સાથે વાંધો પડ્યો હતો તે તો એટલી રીસે બળી રહ્યો હતો કે તેણે કપડામાં પાંચશેરી નાખી સિપાઈના વાંસાપર બમપાંચશેરી કરવા માંડી ”

કૌતુકમાળા

ભમરડો, મૂર્ખ; જડસો; ભમરડા જેવું; કંઈ ન આવડતું હોય તેવું. ગોળ ભમરડા જેવું એટલે મીઠું; રદ; આતલ.

ભમરો ભૂસાવો, (ભમરો-ઝમર) કપાળમાં ઝમર ઉપર જે સુખના લેખ લખેલા હોય તે ભૂંસાઈ જવા તે ઉપરથી, ન-

શીખ ફૂટી જવું; હુકું થવું. (ધણુંખરં સ્ત્રીઓનું) માણસનો નાશ થવો; ઘર ઉખડી જવું; માફ થવું.

“ તારા ઘરનો ભમરો ભૂસી, હોળી વાળી મોટી, હવે આવીને હમેશ તારા, કપાળમાં તું ચોટી. ”

કવિ દલપતરામ.

“ ભાળો ભાળો ભમર ભૂસતાં, આજુબાજુ ટાળો. ”

દ્રૌપદીહરણ.

ભયો કરવો, (નાયદારમાં ભયો કરાવે છે તે ઉપરથી) ભયો કરવા જેવું મોટું પરાક્રમ કરવું; બહાદુરી મારવી.

ભર દોરીએ જવું, ઘણી દોરી સાથે કનકવાનું તુટીને કે કપાળને હવામાં એમને એમ ચાલ્યાં જવું.

૨. છેલ્લા દહાડા જતા હોય તેવી સ્થિતિમાં જવું; ભારે છેડે જવું. (ગમિણી સ્ત્રીએ)

૩. આગરબેર મરી જવું.

ભરવાડી તાણુવી, સૂઈ જવું.

ભરાવી મારવું, ભંભેરવું.

ભરી પીવું, (કજીઓ પત્યાપછી મેળાસ કરતી વખતે પ્યાલો ભરીને અરસપરસ પ્યાલો પ્યાવા પિવાનો રિવાજ છે તે ઉપરથી) મળી જવું; એક્યતા બાંધવી. (વિચાર મૈત્રિ વિગેરેમાં)

“ ભલમનસાઈની રીતે થાય એટલું કરવું એની ના નથી, પણ એથી વધારે નરમાશ રાખવી હોય તે તે વાત મારી પાસે ન કરવી, તમે તેમની સાથે ભરી પીજો; આપણે આપણી વાત લાવો. બોલો શું કરવું ધાર્યું ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. સહન કરવું; આમોશ ધરવી.

ભણાભણી પૃથ્વી, મોટાં મોટાં યશસ્વી માણસો હોય તેવી.

“ એ મુસાફર સ્વદેશમાં જઇને આ દેશ વિષે કાવે તેટલી અતિશયોક્તિ ભરેલી વાતો કહેતા. તેઓ હેરતમંદ થઈ કહેતા કે ‘હોય ભલા ભલી પૃથ્વી પડી છે’

વીરાધીરાની વાર્તા.

“ ગૂજરાતની આવડી મોટી વસ્તીમાં, પછી શું ગૂજરાત કે મુંબઈ, એવા નર તો થોડાજ પેદા થયા હશે ? તથાપિ ભલા ભલી પૃથ્વી છે. ”

પુસ્તકમાળા.

ભલી ભૂડી ઉકેલવી, સારી કે નરસી વાતની ચરચા કરવી; ટીકા કરવી. (નિંદાના રૂપમાં)

ભલો ધનેત્તર, (ધનવત્તર ઉપરથી ધનેત્તર.) ગમે તેવો મોટો. (તન-મન-ધનઅળથી)

ભવાઈ થવી, ફજેતીનો ખેલ થવો; વગોણું થવું; કોઈની નકારી ચાલથી લોકને હસવું થવું; એઆમ્સ થવી.

ભવિષ્ય થવું, મરી જવું; ગુજરી જવું. (કાઠિયાવાડમાં)

ભાંગરો વાટવો, છૂપી વાત ખુલી કરવી. ભાંગરો એ એક જાતની વનસ્પતિ છે, તે જેમ વઘાય તેમ ગંધાય છે તે ઉપરથી)

ભા પાસે જવું, ભા ભેગા થવું; મરી જવું. ‘ ગયો મારા ભા પાસે.

ભાઈ બાપા કરવા, (ભાઈ, બાપુ એવા શબ્દો વાપરવા, તે ઉપરથી) નરમાશથી કહેવું; પટ્ટાવીને કામ લેવું.

હવે શું કરવા એસે છે ? ના જઈશની ? તું કાંઈ ભાઈ બાપા ક્યેં જવાનો છે ? તું તો ભુટે હાલે ભ્રષ્ટ થઈને જઈશ. ”

અહારાક્ષસ

“એ ચાળા હવે હું નથી સાંખવાની? કોણ ખોલે, કોણ ખોલે એમ કરી હું અચાર સધી ભાઈ બાપા કરતી હતી પણ હવે-”

વીરમતી નાટક.

ભાગ્ય ઉધડવું, ભાગ્યનો ઉદય થવો.

ભાગ્ય ફરવું, (સારામાં) સુખની પ્રાપ્તિ થવી. તેથી ઉલટું-‘ભાગ્ય પુટવું’ એટલે અવદશ થવી. ‘ભાગ્ય ફરી વળવું’ એટલે ભાગ્યપર પાણી ફરી વળવું; એ પ્રયોગ નરસામાંજ વપરાય છે-જેમ.

“ વિદ્યાચતુરભાઈનાં છોર ઉપર હાથ ઉપાડનારનું ભાગ્ય ફરી વળ્યું જાણવું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ભાગ્ય ફરવું, ભાગ્યોદય થવો; નસીબ ઉધડવું; સુખની પ્રાપ્તિ થવી.

ભાગલા પગ, નાઉમેદી; નિરાશા; નિશ્ચિન્તા; આશા ભંગ થઈ હોય તો સ્થિતિ.

“ સૈનો ઉમંગ ભાગી ગયો, અને ભાગલે પગે પાછા ઘેર જવું ઠર્યું. ”

અહારાક્ષસ.

ભાગલાં હાડકાં, હરામ હાડકાં; કામ કરવું પડે એ જેને માથાનો ધા થઈ પડે એવા આજસુને વિષે ખેલતાં વપરાય છે.

ભાગી જવું, નાસી જવું. (કાઠિયાવાડ તરફ)

ભાગોળે જવું, ઝાડે ફરવા જવું; પાદરે જવું;

ભાગોળે દીવા કરવા, જાહેરમાં મૂકવું, ન જાણતું હોય તેને પણ જાણાવવું. પ્રસિદ્ધ કરવું (કોઈના દોષ); જેને ન કહેતું ઘટતું હોય તેને પણ કહી દેવું.

‘ તુંએ ભાગોળે દીવા કર્યું એવો છું તો.

ભાજી ખાઉ, પોચો અને નખજો; શૌર્ય વિનાનો; ભાજી જેવો; માલ વિનાનો પદાર્થ ખાવાથી તેના જેવોજ થયેલો; કુમજો અને કમતાકાતવાળો.

“ નામના મહાજનો ! ઉઠો, સફળ દોલત લૂંટાય છે, પોચા જનો કંઈયે થાઓ, દાળ ભાત ખાઉ, તમે પેટ ભરા માત્ર કેમ થઈ ગયા ? લો હથિયાર, ને ચાલો લડવા; ઉ-

હો ભાજખાઉ, લો તરવાર 'તમે ધાન ખાઓ છો કે ધૂળ ?'

વનરાજ ચાવડો

ભાજ મૂળા, કંઈ માલ નહિ તેવું; ગણુતી-લેખામાં લેવા જેવું નહિ તે. (ભાજ મૂળા કાંઈ શાકના લેખામાં ન ગણાય તે ઉપરથી)
'જેન તું કહે છે, શ્રિદીશનો મદ માતો નથી અને બધાને ભાજ મૂળા ગણે છે.'

શે. કયાસમાજ.

'આપણે બોલીએ તે તો ખરું ને બીજાં બોલે તે નો ભાજમૂળા કેમ !'

ભામિની ભૂપણ.

અમે તે કઈ ભાજનો મૂળો, એટલે અમે તે શા હિસાબમાં, એ રીતે પણ વપરાય છે.

ભાણું ખડખડ, જમતી વેળા જે કંકાસ થવો તે.

૨. પેટને પુરું ખાવાનું ન મળવું તે.

૩. ફાલી ભાણું ખખડવાં તે.

'મા મરે તે સાહેલી, ભાણું ખડખડ ફાહેલી' એ કહેવત છે.

ભાણુપરથી ઉઠાડવું, ગુજરાતનાં સાધન ખુચવી લેવાં.

ભાણામાં ધૂળ નાખવી, ખાણું ખરાય કરવું-અગાડવું; સુખ અટકાવવું; ચાલતા ગુજરાતમાં તુકસાત કરવું.

"મુઠી રાંડ ફોઈ! એણે જ મારા ભાણામાં ધૂળ નાખી, બાકી રાણી વસંત-સેનાના કુંવર સાથે જ આપણ મને પરણાવવાના હતા."

ગુ. જુની વાર્તા.

ભાત પાડવી, છોડાં પાડવાં; નિંદા ફરી-ઠોક દઈ હલકું કરવું; બેઆખર કરવી.

'ભાંડીને ભાંડીને ભાત પાડી.'

ભાદરપટ્ટી કરવી-કાઢવી, ભાદરપટ્ટી-ભદ્રા-દરણુ કરવું તે ઉપરથી હજમત કરવી અને

તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખૂબ ધમકાવવું; ખંખેરી નાખવું; ઠોક દેવા; સપાટો ફાટવો; મહેણું દેવાં.

ભાદરવાની ભેંસ, (ભાદરવા મહિનામાં ભેંસ જડીને માતેલી થાય છે તે ઉપરથી) કુલીને જડા-પુષ્ટ થએલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભાભા પાડળી, અચકત-ખાયલા પુરૂષને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભાભા ભૂત, (ચોમાસામાં એ નામનાં જીવડાં થાય છે.) ચેતના વિનાના-જડા-મૂર્ખ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભામણું લેવાં, વારિ જઈ, બલિહારી છે એમ જણાવવાને હાથના એક તરેહના ચાળા કરવા; દુઃખડાં લેવાં; ઓવારણું લેવાં. (અખંડ સુખ રહો-જય છે એ ભાવમાં)
"જુગલ રૂપનાં લે દાસ દ્યો ભામણું જો."

દયારામ.

ભાર ભાગવો, હલકું પડી જવું; માન કિતરી જવું; વફર જતો રહેવો.

"હારને વાર થઈ, ભાર ભાગી ગયો, શું કહિયે નાથજી વારવારે."

હારમાળા.

'પર ઘર જઈને દુઃખ ન રોવું,
કોઈ ન થાયે વિભાગી જ;
પાછળથી પરતાવો ઉપજે,
ભાર જય સૌ ભાગી-શિક્ષા.'

દયારામ.

ભારત ચલાવવું, અમુક બાળત લંબાવીને વધારવી; લાંબું લાંબું ઠાંયલું કરવું; અતિશયોક્તિથી લંબાવવું.

ભારે કરવું, એકાદી વાતને અતિશયોક્તિથી મોટી-મોંઘી કરવી.

ભારે છેડે છેલ્લા દહાડા જતા હોય એવી રિથિતિએ (ગર્ભિણી સ્ત્રીએ.)

'વહુને ભારે છેડે કંઈ જવા દેવી નહિ.'

ભારે થવું, ભારેખમ યવ; માન ધરવું;

મોંધું થવું. (પુશામત કરવાને, મારે)
ભારે પડવું, મોંધું પડવું (કિંમતમાં)

૨. ખોળા જેવું લાગવું.

ભાવ આવો, માન ચઢવું; પુશામત માગવી;
માનની અપેક્ષા રાખવી.

“અલિ કેની કહેતી હોય તો ? નકામી
શા ભાવ આવે છે ?

તપસ્યાખ્યાન.

૨. નકે કમાવો.

“કોઈ એમ કહે છે કે ઘણાએક દા-
ણાનાં વેપારી દાણા ન્યારે સોંધાં હોય છે
ત્યારે લઈને ભરી મૂકે છે અને મોંઘવારી
ચાય છે ત્યારે ઘણો ભાવ ખાઈને વેચે છે.”
વાંચનમાળા.

ભાવ છોડવો, (ભાવ=ધ્યાન-ધૃષ્ટિ તે ઉ-
પરથી અધ્યાત્મ પ્રકરણમાં) મરણ પામવું;
દેહને ત્યાગ કરવો.

ભાવ પૂછવો, દરકાર કરવી; પત કરવું; લે-
ખવું; ગણતરીમાં ગણવું.

ભાવટ ભાગવી, ઉપાધિ-આપદા ટાળવી;
પીડા દૂર કરવી; (સંસારમાં જન્મ મરણથી
મુક્ત કરવું.

‘જઈને જાયો જાદવરાય, ભાવક ભાગશે રે,’
સુદામાચરિત્ર.

“ત્રિલોક પાછળ રૂપિ દેવ,
સમ્યક સોંધવી મારે સેવ;
અમથો માન્યો મેં અહમેવ,
ભાવક ભાંગો મારી ભૂદેવ.”

માંધાતાખ્યાન.

૨. સંસારની જન્મજામાંથી મુક્ત થવું.

ભાવનો ભૂખ્યો, અંતઃકરણ-ધ્યાર-પ્રીતિનો
આતુર; માત્ર ભાવની ઈચ્છા રાખનાર.

“ભાવનો ભૂખ્યો છે આત્મા મારો,
તો તો શુકન રહે મારો તારો;
તુલસી સુરતાની માંહિ ધારો-
સદ્ગુરુ સ્વામી.”

કવિ આપુ

ભિડો મારવો, (ભિંડમાળ-ગોફળ કેંકવી
તે ઉપરથી) ગપ કોફવી, (સમયસુચકતાથી)

ભિલામો ઉરાડવો, ઠેર ઠેર કજીઆનાં મૂળ
રોપવાં; કોઈને જાહેરી દંડે ધાય તેમ કરવું;
લડાઈ ઉભી કરવી-કરાવવી; દુસ્મનાવટ
વહોરવી.

‘ન્યાં હોય ત્યાં તે ભિલામો ઉરાડ્યાં
કરે છે.’

ભીંતને પણ કાન હોય છે, કોઈને ગુપ્ત
વાતની ચેતવણી આપતાં આ વપરાય છે,
મતલબ કે જે વાત ચાલે છે તે પડોશીને
પણ સાંભળવાનો સંભવ છે.

ભીંતે ચઢવું, કોઈના ગુણદોષ ભીંતે લ-
ખાવા કે પ્રસિદ્ધ થવા.

ભીડો ઘાલવો, કાંસ મારવી-વચ્ચે અડચણ
નાખવી. (ખાટલાનો ભીડો ?).

ભીના ઘઉં દળવા, ભીના ઘઉં દળવા-લેવી
સખત મહેનત કરવી, -ગાત્ર-હીલાં યઈ જાય
એવો દુઃખદાયક શ્રમ કરવો; મજુરી ક-
રવા છતાં યોગ્ય બદલો ન મળે એવું કામ
કરવું-માથે લેવું.

ભીલડીનાં ઘોર, ભીલડીએ અપૂર્ણ કરેલાં
ઘોરના જેવી કોઈ તુચ્છ ભેટને વિષે-ઓ-
લતાં વપરાય છે

ભૂંગળ ભટિયું, ભટજીવું ભૂંગળું-ટીપણું.
ભૂંગળ ભટિયું મળવું એટલે રંગ મ-
ળવી; બરતરફ થવું; ઘેર બેસવું.

ભૂંગળું ડુંકવું, પ્રશંસા કરવી; વખાણ-ગીત
ગાવાં.

૨. દેવાળું કાઢવું; નાલાશી બતાવવી.

“કોઈને ખુશ કરવા કોઈના વખાણથી
કે પોતાનાં ભૂંગળાં ડુંકાવી કોઈ પુષ્કળ
ચેસા ખરચી નાખે છે.”

પુસ્તકમાળા.

ભૂંગળો ભીડાવી, (ભૂંગળથી ઘરનાં બારણાં
અથવાં તે ઉપરથી) સત્યાનાશ જવું,-

નસંતાન જવું; પાછળ વંશમાં કોઈ ન રહેવું.

ભૂંડણીની ભૂજર, ઘણાં નાનાં નાનાં છોકરાં એક જ સ્ત્રીનાં હોય તો તેમને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (ભૂંડણ ઘણાં-અમ્યાનો સામટો જન્મ આપે છે તે ઉપરથી.)

ભૂલાં ભરાઈ જવાં, યાકો જવું; હારી જવું.

‘તેનાં ભૂલાં ભરાઈ ગયાં છે.’

ભૂ કરવું, પિશાચ કરવો. (નાના બાળકે.)

ભૂખીતા જવું, (જલાંજલિ લેવાને લાયક થવું તે ઉપરથી) મરી જવું; દેહ છોડવો; અર્થસિદ્ધિ થયા સિવાય પાછા જવું.

ભૂખીતું કરવું, તરતના જન્મેલા બાળકને પાણીમાં બોળી મારી નાખવું.

‘અભિમાની, માનને, મારે હાથે ભાલાથી ભૂખાતો કરી કઈ વેળે મારા હાથનો વળવળાટો ભાણું ?’

પ્રતાપનાટકઃ

દ્વધમાં બોળી યુગળાવી મારીનાખવું તેને

દ્વધ ખીતું કરવું કહેછે.

ભૂખ્યો બંગાળી, અડધો ભૂખ્યો રહેનારો કંગાળ પુરુષ. (બંગાળામાં વારંવાર દુકાળ પડે છે તે ઉપરથી.)

૨. ગરજવાન; તંગીમાં આવ્યું હોય તેવું.

ભૂખ ભાગવી, લાંબી વખતની ઈચ્છા પૂરી પાડવી; મનના મનોરથ સિદ્ધ કરવા.

‘ચંદ્રએ બેનની અધરણીમાં મહાલી લેવાય એટલું મહાલી લીધું, પણ તેથી તેની પોતાની અધરણીની ભૂખ ભાગી નહિ.’

સાસુવંદુની લડાઈ.

‘રખિયણે જ્યાં રક્ષા કરે, હુનિયામાં નહિ દુઃખ; પૃથ્વી કરી પસાયતે, મિશ્રુક ભાગી ભૂખ.’

કવિ શામળભટ્ટઃ

“ માઈ મટી ગયું જન્મમરણનું દુઃખ,

હવે ફરી આવવું નથી માતાની કુખ, મારી ભાગી મન ફરી ભૂખ.”

કવિબાંધુ.

ભૂખડું ખારસ, અગિયારશનું અપવાંશી ખારસે પારણું વહેલાં વહેલાં કરવાની આતુરતાવાળું; ગરબું; તંગીમાં આવ્યું હોય તેવું; કંગાળ.

“ વાહ અલીબાબા, તું દંભ તો એવાં કરે છે કે જાણે ભૂખડી ખારસ હોય, પણ સો તું તો તું પાલીયો ભરેછે.”

અરેબિયેન નાઈટ્સ.

“ યાકો નિર્ધનને ઘેર હાંલાં કુસ્તી કરતાં હોય ત્યાં કન્યા આપી ભૂખની ખારસમાં વધારો કરવામાં સાર શો ? ”

મહિં અને મોહન.

‘ભૂખની ખારસ’ એટલે અલંત આતુરતા;

ખાવાની લલુતા.

ભૂત ભરવાં, સ્વાર્થની ખાતર યુપક્રીથી પાછળ પાછળ ખાતમીદારોએ ભર્યાં કરવું.

૨. ગ્રહથી પાછળ મંડ્યા રહેવું.

ભૂત ભરાવું, ધુધવાંધને બેસવું; એકાદી વાત મનમાંને મનમાં રાખવાથી વિભ્રમ થવો.

“ કોણ જાણે શું ભૂત ભરાયું છે તે રાણાથી શાંત રહેવાયું નહિ, અને એકદમ ઉડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ભૂતી નાખવી, (ભૂતિ-ભભૂતિ ઉપરથી.)

વશીકરણ કરવું; ભરમાવી નાખવું.

ભૂંડ કોળું, ભૂંડકોળાનાં જવા પુછ અને સુરખવાળાં માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભૂલ ભુલામણી, સૂઝ ન પડે એવું અને ચુંચવણથી એવું ન કંઈ તે.

ભૂલાં ભરવાં, આડે રસ્તે ચઢી જઈ ફાંફાં મારવાં; ખરો રસ્તો ન જડવાથી અચડીયાં કરવું.

૨, સંસારની મોહજાળમાં ફસાયાથી ઈશ્વરભક્તિનો સસમાર્ગ ભૂલી નેઈ ચોરાશી ફેરામાં ભટકાવું.

ભૂશી વાળવું, પાણી ફેરવવું; ૨૬ કરવું.

૨. માંડી વાળવું; ઘોઈ વાળવું; દરગુજ-
રકરવી.

(કોઈના દોષ તરફ રહેમદિલીથી જોવું)

ભેળનો ભુંજેલો, કાળજી વિનાનો; બેદર-
કાર; કાળજી-ચિંતા વગરનો

ભેળમાં વહેર ભરાવો, મગરૂરી થવી; પ-
તરાજખોર થવું.

ભેળું ખસવું, વા પર જવું; અકલ જવી;
વિચારશક્તિ દૂર થવી; ઉડેલ તખ્તિયતવું
થવું; યુદ્ધિ બ્રષ્ટ થવી; ખ્વાવડે થઈ રહેવું;
ચળી જવું.

ભેળું ખાઈ જવું, કાયર કરવું; સંતાપવું;
દુઃખ દેવું.

ભેળું ઠેકણે હોવું, શુદ્ધિ-ભાન હોવું; જ-
ગૃતિ-ખખડદારી હોવી.

૨. વિવેક-મર્યાદામાં હોવું.

ભેળું ફાટી જવું, ઘેલા ખનવું; દીવાના થવું;
ઘેલછા થવી; મર્યાદા બહાર જવું; અવિવેકી
થવું.

ભેરવજવ ખાવો, (ધર્મ નિમિત્તે એ એક
સાહસ કરવાનું છે તે ઉપરથી) એકાએક-
જખડે ગોથું ખાઈ જવાય અને દુર્દશામાં
આવી પડાય એવું ભારે કામકરવાને હિંમત
લાલવી.

૨. અતિશય દુઃખ સહન કરવું.

‘ મારાથી આવો તે ભેરવજવ કેમ ખ-
વારો ? ’

ભોંય આવવી, નવી ચામડી આવવી; રૂઝ-
વળવી. ભોંય ભાગવી એટલે દરદથી ચામ-
ડી વધારે કોહાવી.

ભોંય કુંડાળી લખવી, (નશીબ દેવીએ ક-
પાળમાં) મરણ સ્થાન નિર્માણ કરવું. જે
જગોએ ભોંય કુંડાળી લખી હોય ત્યાં દેહ
પડે એમ કહેવાય છે.

ભોંય ખોતરવી, શરમાઇને માથું નીચું
ધાલવું.

૨. (આજસુની નિશાનીમાં)

ભોંય નંખાવું, ભૂખનું માર્યું મરી જવું; તે
ઉપરથી બહુ ભૂખ લાગવી.

‘ ભુંઈ યુંઈ નંખાયો કે શું ? ’

ભોંય નાખ્યા, વડીલ સ્ત્રીઓ પોતાનાં છોકરાં
પ્રત્યે ચીડમાં એ પ્રમાણે બોલે છે.

ભોંય પર પગે ન મૂકવો, ઘણું ગર્વિષ્ટ કે
મિનજ થવું; અતિશય મગરૂરી રાખવી;
ગર્વમાં છાકી જવું. ઘણા ગર્વિષ્ટ માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘ અધિકારના તોરમાં એ ભોંયપર પગેય
નથી મૂકતો. ’

ભોંય ખરાખર કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું;
સપાટ કરવું; તળીઆઝાટક કરવું.

૨. નાશ કરવો; પાયમાલ કરવું; દુર્દશામાં
આણવું.

૩. માર મારીને સુવાડી દેવું; એટલે સુ-
ધી માર મારવો કે પડેલાં ઉઠાયજ
નહિ. ’

ભોંય ભેળું કરવું પણ બોલાય છે.

ભોંય ભરવી, ફેકટ ફેરા ખાવો; ધરમ-
ધક્કો ખાવો.

“ ભગી જો વિચારીને,

પુંજી ખોઈ ગાંઠની રે;

કરજ કરી ચાલ્યો

ભરીને ભોંય. ”

દયારામ.

૨. નિરર્થક આચરવું.

ભોંય ભારે થઈ પડવી-(નાસતાં), બય-
અને ગભરાટને લીધે નાસવું બહુ
સુસ્કેલ થઈ પડવું.

“ બાઈને ભોંય ભારે થઈ પડી-તેનાથી
બોલાયું નહિ, ચલાયું નહિ ને આંખમાંથી
પાણી ખરખર ચાલ્યું. ”

ભોંય ભેળું-ભેળું કરવું, જુઓ ભોંય ખ-
રાખર કરવું.

‘ તારા જેવા કુળઅંગારને ભોંય ભેગો કરતાં તું મારો દિકરો છે એમ મને થવાનું નથી, ને દરબાર ફાંસીએ ચઢાવે તેની ખીક નથી. ’

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ભોંય સુધવી, ભોંયે સુવાની તૈયારીમાં હોવું; આખર વખત આવવી; મરવાની અણીપર આવવું; ભોંયે નાખવાની હાલતમાં આવવું.

‘ જો હોય તારી વયનો,

બળવાન શુદ્ધ;

તું તેની સાથ જઈને,

કર બાણ શુદ્ધ.

સુંઘીશ ભોંય શરીરે,

અડતાં જ બાણ.

x x x x

વેણી સંહાર નાટક.

ભોંયમાં ઉગવું, નાની ઉમરનું હોવા છતાં જની યુક્તિ કે તરકટની ખજર ન પડે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભોંયમાં પેસતો જાય છે, નીચો-ડીંગણો થતો જાય છે; વામન સ્વરૂપ છે. પ્રમાણમાં નીચા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભોંયમાં મૂળાં છે, અંદર ખાનેથી એટલું કપટ છે કે બહાર દેખી કે કળી શકાતું નથી. ભોંયમાં જે મૂળ હોય તે શુભ હોય છે એટલે તે ક્યાં છે અને કેટલે જાણ ગયાં છે તેની કોઈને ખજર પડતી નથી તે ઉપરથી જેના મર્મ-કપટ ઘણાં શુદ્ધ હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘ એતાં તો ભોંયમાં મૂળાં છે. ’

ભોંયમાંથી લલુકો નીકળવો, અણુધારી જગોએથી હુમલો થવો.

(સુરંગ ખોદાવી શત્રુને ઉડાવી દેવામાં આવે છે તેમ.)

૨. એકાએક-અણુધારી લડાઈ જગવી.

સળગી ઉડવું. (ભોંયમાં શુભ રીતે ઘુમાયાં કરતું હોય અને એકાએક

બહાર કુટી નીકળે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

૩ એકદમ જોરસામાં ક્રોધ પ્રગટ થવો.

ભોંયરામાં રાખવું, ભોંયરામાં રાખ્યું હોય તેમ શુભ-છાતું રાખવું; કોઈના બાણવામાં કે જોવામાં ન આવે તેવી રીતે સંતાડી રાખવું; શુભ રાખવું.

ભોંયે લેવું, ભોંયે ઉતારવું જુઓ.

ભોંયે નાખવું, મરનારને માટે ચોકા કરવો; મરવાની તૈયારીપર આવેલા માણસને નવરાવી તરતની લીપેલી ભોંયપર મુવાડવું.

‘ ભોંય નાખ્યા ’-એમ વડીલ સ્ત્રીઓ પોતાનાં છોકરાંઓને સ્ત્રીમાં બોલે છે.

ભોંયે પડવું, મરણની તૈયારીપર હોવું; ભોંયે નાખવાની હાલતમાં-મરવાની હાલતમાં હોવું.

ભોંયે ઉતારવું, મેડા ઉપરથી અથવા ખાટલામાંથી હેઠે ઉતારી મરનારને ભોંયે નાખવું.

આજીરને જ્યારે ઝોમો આવે છે ને એમ લાગે છે કે, હવે તે થોડી મુદતમાં પોતાના પ્રાણનો ત્યાગ કરશે ત્યારે તેનાં સગાં વહાણાં ખાટલે મરવા ન દેવાના વહેમથી તેને જમીન પર લે છે; અને જવ, તરૂ, ગંગાજી, તુલસી પત્ર આદિ પવિત્ર ગાયના છાણની ગવડી સાથે મરતીસ્થિતિમાં તેને મળવું જોઈએ, એટલા માટે છાણ દીધેલી બીની જંગામાં પધારી વગર મરતા પ્રાણીને અંતકાળે મુવાડવામાં આવે છે.

તુલસાં સંનિધૌ કુર્યાન્,

મંડલે ગોમયેનતુ ॥

તિલાંશ્વૈવ વિકીર્યાય,

દર્માશ્વૈવ વિનિશ્પેત ।

સ્થાપયેદાસને શુષ્કે,

શાલિગ્રામ શિલાંતદા ॥

તુલસી મંજરી ચુત્તો,
યસ્તુ પ્રાણાન્વિમુચ્ચતિ ।
યમસ્તં ન ક્ષિતું શક્તો,
યુક્તં પાપશતૈરપિ ॥
તસ્યાદલં મુચ્ચે કૃત્વા,
તિલદર્ભાસને મૃતઃ ।
નરો વિષ્ણુપુરંયાતિ,
પુત્રહીનોઽપ્યસંશયઃ ॥

ભોગ ધરાવવો, કાકારને નૈવેદ્ય ધરાવવું.

ભોગ ફરી વળવા, (નરસામાં) દૈવ પ્રતિ-
કૂળહોવું-થવું; કમનશીબ હોવું-થવું; ઓ-
છા-માઠા નશીબનું-અભાગીઉં થવું; મા-
હી દશા થવી.

‘મને ઘેલી કહી હાંકી મૂકાવશે, અથ-
વા જે ગુસ્સે થશે તો આપણા એયના
ભોગ ફરી વળશે.’

અ. ના ભા. ૧ લો.

“તું પકડાય તો, મારા તો આ ભોગજ
ફરી વળે તો !”

દ્વિતીયર ઉલ્લેખો.

ભોગ મળવા, આવી બનવું; માહી દશા
થવી; ખરાબી થવી; મોટું તુકસાન થવું.
“નાયકે વિચાર્યું કે આ વાત મહારાજ

બાણશે તો મારા ભોગ મળશે.”

સધરાનેસંધ.

ભોગ લાગ્યા, દૈવ હીણું થયું; નશીબ નહા-
ઈ નિકળ્યું.

ભોગના ભોગ, કાંઈ કામ-બનાવમાં નશીબ
જ વચમાં પડ્યું હોય (મનુષ્યની બુદ્ધિને
તેનો પ્રયત્ન નહિ) એવો સમય; માહી દ-
શાનો યોગ. ‘ભોગ ચોઘડીએ’ એટલે દૈવ
યોગ.

ભોપાળું નીકળી જવું; બહારથી ભરેલું
દેખાતું હોય તે ખાલી જણાઈ જવું; પો-
કળ બહાર પડવું; ભડ વેરાઈ જવી-પડ-
દો પુટી જવો. ભોપાળું કાઢવું એટલે
ગુપ્ત રાખવા જેવું હોય તે ઉઘાડું કરવું;
ઉપરનું મિથ્યા ડોળ બહાર પાડવું.

ભૂગુપાત કરવો, (પડતું મૂકી આપઘાત કર-
વો. જેને શરીરે ચસકા આવતા હોય
અને ચીસો નાખતો હોય તથા-
જેને ઘણી ઉલટીઓ થતી હોય એવા
માંદા માણસો આપણા શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે
કે પ્રાચીન કાળમાં મોટા પર્વત ઉપર ચ-
ઢી ભૂગુપાત કરતા એટલે પડતું મૂકતા, અ-
ર્થાત્ અપઘાત કરતા તે ઉપરથી) કુદૃશા-
માં આવી પડાય એવું ભારે કામ કરવાની
હિંમત ધાલવી; સાહસ કરવું.

મ

મકનો હાથી, (હાથીની એક મસ્તાન જત
તે ઉપરથી) અંકુશમાં ન રહે તેવા માણસને
લાગુ પાડવામાં આવે છે. મદમાં છાકી ગ-
યેલો; કહામાં-તાગમાં-હાથમાં ન રહી
શકે તે.

૨ દીગણો અને ભરભાદર માણસ

મગ કસાર બાફણાં, લાકડાં, છાંણાં, કરાંડી
વગેરે બાળવાના પદાર્થ; બળતણ.

મગ બાફણાં પણ કહેવાય છે.

મગ ને અડદ ભોગા, જેમ આવ્યું તેમ ખરું
ખોટું-સેળમેળ જે બોલવામાં આવે તે.

૨. ખીચડો; ભેળસેળ કરી નાખેલા પ-
દાર્થોનો જે એકઠો જયો તે.

મગજ ખસી જવું, મગજ ખગડવું; ઘેલા
બનવું; દીવાના થવું; વાપર જવું; ડાગળી
છટકી જવી; સમજ ઓછી થઈ જવી; ભાન જવું
રહેવું; શુદ્ધિ જવી; જે કામમાં જે આવ-

ધગીરી અને ચોક્કસપણું જોઈએ તે ન હોવું. મગજ ઠેકાણે નથી એમ પણ બોલાય છે.

“ એ વિંટી ગઈ તેમ કાઢિયું પણ ગયું તેથી પેલા જાદુગરનું મગજ ખરીકેમ ન ગયું તે નવાઈ હતી. ”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

મગજ ખાઈ જવું, કાયર કરવું, માથાફાડ કરાવવી.

મગજ પાકી જવું, ઘણીજ અકળામણ થવી; મગજમાં ગરમી પહોંચવી; માથામાં દુઃખ થવું.

હવે તો બસ કર, માંડે માથું પાકીગયું.

‘ શિવસિંહજીની સાથે માથાફાડ કરી કરીને માંડે મગજ પાકી ગયું છે. ’

મગજ ભમી જવું, યુક્તિ ઠેકાણે ન હોવી; સમજશક્તિ ચલિત થવી; ભાન ખસવું; ખરી વાત કે હકીકત અથવા રસ્તાની સૂઝ ન પડવી; અક્કલ ન ચાલવી. મગજ ઊંધું થતું થઈ જવું પણ એ જ અર્થમાં વપરાય છે. એથી ઉલટું મગજ ઠેકાણે છે.

મગજનાં ખારણાં ઉધડવાં, (ખારણાં ઉધડે એટલે અંદર પ્રવેશ થાય છે તે ઉપરથી.) અક્કલ આવવી; સૂઝ પડવી; ગમ પડવી; સમજ પડવી.

મગજનો ફાટેલો, માથાનો ફાટેલો-ફરેલો; મિનજી; મગર; જાકી ગએલો; જકી; હકીલો.

મગજમાં આવવું, ભાસવું; જણાવું; વિચાર ઉઠવો-થવો; કલ્પનામાં આવવું; મનને લાગવું; સમજવામાં આવવું; મનસુખો-તુરંગ ઉઠવો.

૨. ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું.

આ પ્રયોગ ઘણું કરીને વાદંડી-ઉડેલ તમિયતના-અસ્થિર મગજના માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

“ મગજલાલના મગજમાં બસ એમ આવ્યું કે અડધી રાતે બધા આકરોતે ઉઠાડવા. ”

મગજમાં ઉતરવું, ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું; વિસરી ન જવાય તેમ સમજવામાં આવવું; સારી પેઠે હસવું.

મગજમાં પવન ભરાવો, મિનજ વધી જવો; મગર બનવું; સામે થવું; શિરજોની કરવી; પતરાજખોર થવું.

૨. જકી, તકરારી કે હકીલું થવું.

મગજમાંથી ખસવું, વિસ્મૃત થવું; યાદ ન આવવું; ભૂલી જવું. એથી ઉલટું ‘મગજમાં હસવું.’

મગરમસ્ત જેવો પડયો છે, લાંબા-કાલેલા મગરની પેઠે પડેલો છે. હજુ પૃષ્ઠ ને બળિયો હોય અથવા જડો, જળરો ને ખુશ હોય તેને વિશે એવે પ્રસંગે બોલતાં વપરાય છે.

મંગળ ફેરા ફરવા, પરણી હકીને વરવહુએ ચોરીની આસપાસ ચારવાર પ્રદક્ષિણા ફરવી; કલ્યાણકારી ચોરીની આસપાસ ફેરા ફરવા.

મંગળ મૂતિ, જેનું મોહું હમેશ હસતું-આનંદમય હોય તે.

મજરોશાહ, મહિકાંકાના ઠાકોરને મળતાં એમ કહેવાય છે

મંજે ઉતારવો, ગર્વિષ્ઠપણું કે મગરરી કાઢી નાખવી; આંકડો ન આવવો. (હાથને જળરો દબાવી નીચે ખેંચવો તે ઉપરથી.) મટમારીને સુઈ જ, નિરાંત-જંપ વાળીને સુઈ જ

‘ આવે શરીરે ઝાઝી વાત ન કર, મટ મારીને સુઈ જ. ’

વીરમતિ નાટક.

મટોડાનું મગજ, અક્કલ વિનાનું-કમ અક્કલનું મગજ.

“ લોકો કહે છે કે લાઈ ફોરમાં અ-

કલ્લના ભંડાર રહેલા છે પણ આપણને તો મટોડાનાં મગજ નજરે પડ્યાં. ”

નવી પ્રજા.

મટોડું ફરી વળવું; નિરર્થક જવું; દુષ્કાર જવું.

“ કારણ કે બકડું આપીને ઊંટ કાઢી લઈ જવાની મારી ઉમેદ અને આશા ઉપર મણુ મટોડું ફરી વળ્યું છે. ”

હિંદી પંચ.

મઠ ફાકવા, નિરૂપી રહેવું; ‘મઠ ફાકીને બેસી રહે.’

મઠને છાંયડે મળ કરવી-મારવી, મઠનું ઝાડ નહિ પણ છોડ હોવાથી તેનો છાંયો પણ નહિ જવો હોય છે તે ઉપરથી નહિ જેવી મઠા કે ગમત ભોગવવી.

મઠદાના તાળવામાંથી લોહી ખાનારો, ઘણાજ કંજુસ અને લોભી; પોતાના સ્વાર્થને માટે કોઈની દયા નહીં જોનારો; નિર્દય-દુષ્ટ.

૨. જોસ-આવેશમાં આવી ઘાત કરનારો.

મઠદાને મીઠળ બાંધવાં, (મીઠળ-એ જાતનું ફળ શુભ કાર્યમાં હાથને કાંડે અથવા સમીડના લાકડા સાથે બાંધવામાં આવે છે તે ઉપરથી.) ઘરડા બપ્પ થયેલા પુરુષને પરણાવવો; જેનું ચોડુંજ આયુષ્ય બાકી રહ્યું છે એવા યમદારની વાટ જોતા પુરુષને પુત્રી પરણાવી મીઠળ બાંધવું.

“ તમારી વહાલી પુત્રીને છેક નમેરા થઈને વેચવા નીકળ્યા. અરે! વેચવા નીકળ્યા તો ભલે, પણ પૈસા લઈ મઠદાને મીઠળ બાંધવા જેવો ઘાટ ઘડવા તૈયાર થયા. ! ”

મણિ અને મોહન.

મડાગાંઠ પડવી, મડદું વાળ્યું વળતું નથી એવી તરેહની ન છૂટે તેવી સખત ગાંઠ પડવી; ન છોડાય તેવી રીતે જખ્ખર વળગી રહેવું.

“ મઠદાની પેઠે વળગ્યો છે અને ચપડાલાખની પેઠે વળગ્યો છે એમ પણ કહેવાય છે. ”

મણુનો પાંચશેર થવો, મારખાધાથી લેવાઈ જવો. મારખાઈ ખાઈને છેકજ અશકત થઈ જવો; (મણુનો પાંચશેર તોલ થાય એટલો બધો હલકો થઈ-જવો તે ઉપરથી.) મારને લીધે વિત્ત-બળ એટલું થઈ જવાથી શોષાઈ જવું. ‘મણુનો પાંચશેર ફરી નાખવો’ એટલે માર મારીને હલકો કરવો.

“ તેઓએ તેના બોલવા તરફ ધ્યાનકુલ લક્ષ નહિ આપતાં તે બાપડાને લાગલોજ મણુનો છ પાંચશેર કરવા માંડ્યો. ”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

મણિયો ઢીલો કરવો, ઘણી સખત મહેનત કરાવી નસો ઢીલી-છૂટી કરી નાખવી. કમ-જોર-સુસ્ત-નરમ-કરી નાખવું; છેકજ હિંમત વિનાનું-પોચી છાતીનું-ઢીલું કરવું.

મથાળું બાંધવું, માથાદીક લેણુદેણુ કરાવવું.

મદનનું પૂતળું, ઘણાજ ખુબસુરત પુરુષ; મદન-કામદેવના જેવો ઈશ્કી; કુટડો જીવાન પુરુષ.

મધ મૂકીને ચાટવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું. જે વસ્તુ પોતાના કામની હોય નહિ અને બીજાને માગવા છતાં ન આપે સારે જો બોલાય છે

મધ લઈ ખાઓ, (વાંકામાં.) લો કાયદો; લો રસ કસ, અનુભવ.

મધવાળી જીભ, રસકસવાળી, —ખુશામતથી ભરેલી જીભ; ખુશામતના મધુર શબ્દો બોલનારી જીભ; મીઠું ભાપણુ કરનારી રસના.

મધમાં હાથ મેલાવવો, મોટી મોટી આશાઓ આપી લપટાવવો; લાલચ બતાવવો.

વવી; વિશ્વાસ આપવો, લોભ-મોહમાં ના-ખવું.

મધ્યાન્હ કાળ, પૂર્ણ આખાદીનો સમય.

મધ્યાન્હનો સૂર્ય, પૂર્ણ આખાદી; પૂર્ણોદય; ખરા સુખની વેળા; પદ્મિ-સ્થિતિ-સુખ-વૈભવમાં સાધારણ ખીજ કરતાં વિશેષ ચ-ચિચાતા થવાનો અનુદૂળ વખત.

‘ હમણાં તો તારા સુખનો મધ્યાન્હનો સૂર્ય છે. ’

કરણધેસો.

મંત્ર પુષ્પાંજલિ કરવી, (જોખામાં ભ-રેલાં ડુલ મંત્ર ભણી દેવ ઉપર ચઢાવવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) સારી પેઠે કપકાનો વરસાદ વરસાવવો; ધમકાવવું; ગાળો દેવી; શાપ દેવો.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

મંત્ર ડુંકવો (કાનમાં), જે ગુણે કાર્ય સિ-દ્ધિ થાય તે ગુણો કાઠનામાં આવે તેમ કરવું; સમજાવવું; ચેતવવું.

મંત્ર મૂકવો, છુપી સલાહ આપવી; જેથી કાઠ કાર્ય સિદ્ધ થાય તેવું ગુપ્ત વચન કહેવું અથવા ઇસારો કરવો; કાન ડુંકવા; ગુપ્તપણે અભિપ્રાય આપવો.

“ નાસતાં નાસતાં પોતે તરવાર સાથે પકડાય નહિ તેથી તરવાર રૂપાળીના ભણી ફેંકી ” “ ઉગારને કે મારને કરી મંત્ર મૂક્યો ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મથેણુ વદામિ, આવક ગોરજીને મળતાં એ પ્રમાણે કહે છે ત્યારે ગોરજી “ ધર્મ લાભ . ’ કહે છે.

મન આંધળું થયું, કંઈ સુઝ ન પડે એવી ગુન્ધવણુવાળી સ્થિતિમાં હોવું.

“ આજસુ માણસને કાઠ કાઠ વેળા કામ કરવાની ઈચ્છા થાય છે પણ તે કર-વાની તેનામાં શક્તિ હોતી નથી, તેનું મન

આંધળું થાય છે, અને તેના વિચાર ગભ-રાટમાં પડે છે. ”

મન ઊંચું થયું, નાખુશ થયું; દિલગીર થયું. ઉદાસ થયું.

૨. રનેહ તૂટવો; બેદિલ થયું; મન ઉઠી જવું; પ્રેમ ઉતરી જવો; કંટાળો ઉપજવો.

મન ઉઠીજવું, દિલ ન લાગવું; બેદિલી થવી; ભાવ જતો રહેવો; રચી-આચ્યા કમી થવી.

મન ખાટું થયું, નાખુશ થયું, દિલગીર થયું; દિલ ઉતરી જવું; મન કચવાવું; નારાજ થવું.

‘ હે પ્રિયવદા, માફ મન ખાટું થયું એ-વું તમે મને કહી કહું નથી ને કયું નથી. ’

વનરાજ ચાવડો

‘ વળી આ કામ કરતાં કદાપિ વિખવા-દમાં વધી પડીએ તો આપણા પ્રેમમાં વિરોધ પેમે અને મન ખાટું થાય તો આપણું ખરું સુખ નાશ થતું જાય. ’

ભામિનીભૂપાળુ.

મન ખોલવું, (કાઠની માથે) મનમાં જે હોય તે વગર આચકો ખાધે કહી દેવું; પોતાના મનને જે કંઈ ખોજ રૂપ લાગતું હોય તે સામાને જણાવી દેવું. બ્યારે મા-ણસને કાઠ જાતનો માનસિક ખોજે હો-ય છે ત્યારે તેનું મન જાણે અંધારી કાઠ-ડીમાં પૂર્યું હોય એમ થાય છે અને તે વખતે ચિંતા અથવા ફિકરનું મૂળ અથવા કારણ ખીજને કહીને મન ખોલવું એ અજવાળું અને સુખ અંદર દાખલ કરવાને ખારણું ઉઘાડવા જેવું છે.

૨. નિખાલસ મનથી કહેવું; કપટ કે અં-દેશો રાખ્યા સિવાય કહી દેવું; મ-નની ગુપ્ત વાત બહાર પાડવી.

મન ચોખ્ખું રાખવું, મનમાં કપટ રાખ્યા સિવાય કે ખીજથી કંઈ ગુપ્ત રાખ્યા સિ-

વાય પોતાના મનમાં જે હોય તે ખરે
ખરું સંપૂર્ણ રીતે કહી દેવું. કાંઈ ગાંઠ
ગડકા કે કપટ ન રાખતાં ખુલ્લે ખુલ્લું
કહી દેવું. ‘જીવ ચોખ્ખો હોવો’ એટલે દાનત
પાક હોવી. એથી ઉલટું ‘મન મેલું રાખવું.’

મન ચોટવું, દિલ લાગવું; મોહમાં પડવું.

મન નીચું થવું, નીચ વૃત્તિનું થવું.

મન માનવું, જીવ ખુશી થવો; સંતોષ થવો;
ઈચ્છા પૂરી પડવી.

ખહાર નિસર્યા વળી અહિલોચન, હો
મુનિ નથી માનવું માંડે મન.

અભિમન્યુઆખ્યાન.

મન મારવું, મન વશ રાખવું, વૃત્તિઓ અં-
કુશમાં રાખવી, ઈંદ્રિયોને યોગ્ય હદમાં
રાખવી, અથવા તે ખેડેકી ન જાય એમ
કરવું.

‘લલનાએ છે લખ્ધ કોધો મને, માંડે
હવે કદિ મન મરે છે.’

વિજય વાણી

મન મૂકવું, કુડકપટ ન રાખવું, ભેદ કે પ્ર-
પંચ ન રાખવો; મન ખોલવું; પોતાનું જે
ખરું હોય તે ખીખતે બૂદ્ધું નહિ બતાવવું.
‘નહિં ખોલે જો મન મૂકી તો, અમો ઉ-
ઠીને જાણું.’

નળાખ્યાન.

મન મોટું કરવું, ઉદાર થવું; સમદ્રષ્ટિ
રાખવી; સખી-દાનશર થવું.

મન વાળવું, સંતોષે ખેસવું; મનનું શાંતવન
કરવું.

‘તે પાછો જડનાર નથી અને હવે ત-
મારે કોઈ પણ રીતે ધીરજ ધારી મન વા-
ળવું જોઈએ.’

આ ના. ભા. ૧ લો.

મન વિખરાધ જવું, દિલ ઉડવું; ગભરાવું
કાંઈ સુઝ ન પડે એવી ગભરાટવાળી સ્થિ-
તિમાં હોવું.

મન સાંકડું થવું, ઝર કસરીળી થવું.

મનથી ઉતરી જવું, ચાહના ધટવી; પ્યાર
ઝાછો થવો; ઈચ્છા, ખુશી ન રહેવી.

“ભોજો ભીમ જૈન ધર્મનો આગ્રહી ન
હોતો પણ જૈન ધર્મનો કહેવડાવતો ખરો
એ ઉપરથી તે ખીખ રજપૂત રાજઝોના
મનમાંથી ઉતરી ગયો હતો.”

નર્મગદ્ય.

મનનું પોચું, કુમળી જાતીનું; દિલમાં ઝટ-
અસર થાય તેવું.

૨. ખીકણ-ધીરજ-હિંમત મૂકી તેવું; ના-
હિંમત.

મનનું મનમાં, મનની વાત ખહાર ન કાઢ-
વી તે.

મનનું મેલું, કપટી, જેનો મર્મ-ભેદ-પ્રપંચ
જણાય નહિ તેવું; જેના અંતરની કલ્પના
માલમ ન પડે તેવું.

અભિમન્યુઆખ્યાન

મનનો મેલ, કપટ-પેચ; પ્રપંચ; દુર્ગુણ.

મહા માસમારે મારા મનનો કાઢ્યો મેલ,
ગુર કૃપા કરીરે, મૂકી દીધા સઘળા ફેલ !’
કવિ ખાપુ

મનનો મોજી, મરજી માફક ચાલનાર-વર્ત-
નાર; સ્વેચ્છાનુચારી.

મનમાં ગાંઠ વાળવી, યાદ રાખવું; વિસરી
ન જવાય એમ કરવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; કરાવ
કરવો.

મનમાં પેસી નીકળવું, સામાના મનની
તમામ વાતથી જાણીતા થવું-જાણી લેવી.
‘વાસ્તવિક ગમે તે હો. કોઈના મનમાં
પેસી નીકળાતું નથી.’

અરેબિયનનાઇટ્સ.

મનમાં ચરેડો પડવો, નિરાશ થવું.

૨. ધ્રાસકો પડવો.

મન જોડે વાત કરવી, તુલનાશક્તિથી
ખરા ખોટાનો વિચાર કરવો; પરિણામપર
ધ્યાન રાખી વિચાર કરવો.

“ જ્યારે આપણે એકલાં હોઈએ કે અંધારામાં જ્યાં સઘળું ચૂપા ચૂપ હોય ત્યાં પણ આપણે આપણા મન નેડે વાત કરી શકીએ. ”

એવાં વચન સુણીને બોલ્યો ઘટોત્કચ્છ
લાં વાણુછ;

મેં મારા મનની સાથે વાત કીધી જાણુછ. ”

કવિભાઉ.

મનોમન સાક્ષી, એક ખીખતા મનમાં અ-
રસપરસ મળવાનો વિચાર થયો હોય અને
મળી જાય તે.

૨ એક એકના વિચાર સરખા જ આવી
જાય તે.

મમરો મૂકવો, ઉશ્કેરવું; ચઢાવવું; રંજક
મૂકવો; એ જણને કસડ થાય એવું કાંઈ
વચમાં બોલી ઉઠવું; લડવાને ઉશ્કેરણી કરવી.

મમ્મોચ્ચ્યો, મમ્મા અને ચચ્ચાથી શરૂ
થતી માબેન સમાણી ભૂંડી ગાળો.

‘ એક કહે મુજમાં બળ ઝાઝું, ખીજે
કહે તુજ સાથે બાઝું; ત્રીજે કહે તું ગદ્દા
તોલે, ચોથો મમ્મો ચચ્ચો બોલે. ’

મદવાસ્થળી.

મરયાં ઉઠવાં-લાગવાં, ખોટું-માઠું લાગવું;
રીસ ચઢવી; અકળાઈ ઉઠવું.

“ ધૂણુદેવ-(નિશ્વાસ નાખી.) હવે પછી
એવા અંધમ શબ્દો શ્રવણ કરવાની મારી
ધ્ર્વચ્છા નથી,

સસભામા-શેની હોય ? એમ તમને ત-
મારા મોટે મરયાં લાગે છે તો અમને કંઈ
કેમ ન થાય ?

સસભામાખ્યાન.

‘ એનને માટે જરા કહ્યું કે મરયાં ઉઠ્યાં. ’

ચતુર ચંચળ.

‘ હે અલિ તને ખડું કહીએ છીએ સારે
મરયાં શેને લાગે છે તે ? ’

ભામિનીભૂપણ.

મરતાં જીવતાં, કોઈ દહાડો પણ.
મરદે આદમી, જિંચા સદ્ગુણવાળો માણસ;
કૃત્રીન પ્રકર્ય.

મરી જવું, છેક જ અશક્ત થવું; ઘસાઈ ઘ-
સાઈને મોત તરફ ખેંચાવું; મરી જવા
નેટલું દુઃખ થવું.

‘ કામ કરતાં કરતાં મરી ગયા બાઈ ! ’

૨. શાંત પડવું; અંધ પડવું; નરમ પ-
ડવું. (જોસ્સો)

૩. કરમાવું; રસકસ જનો રહેવો (ઝાડ.)

મરી પડવું, ખરા અંતઃકરણથી પોતાનું સ-
ઘળું જોર વાપરવું.

મરી ફાકવાં, અમથું મગશરીમાં બધ્યાં ક-
રનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ,
‘ ક્યારનો શું મરી ફાકે છે ! ’

મરી મશાલો પૂરવો, અતિશયોક્તિથી ક
હેવું; વધારી વધારીને રસિક કરવું; કોઈ
વસ્તુ અથવા બનાવને શોભાવવા સાર તેનું
વધારી વધારીને વર્ણન કરવું.

‘ એ સાંભળી રાગજો તેને પાસે બો-
લાવી સઘળી વાત પૂછી લીધી; કારંભારીએ
મરી મશાલો ભભરાવી આપ્યો તે ઉપરથી
રાગજો હુકમ કીધો કે આજ સવારે અ-
ગ્નિદિવ્ય કરવું. ’

કરણુધેલો.

મીઠું મરચું ભભરાવવું પણ બો-
લાય છે.

મલોખાં મીઠાં કરવાં, મલોખામાંથી સ્વાદ
કાઢવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

“ શરીર વિના સાધન રે,
પાર કોઈ પામે નહિ;
મલોખાં મીઠાં કીજે રે,
સ્વાદ કાંઈ આવે નહિ ”

ધીરાભક્ત.

મસાણુ જગાવવું, કોઈ અચંબો ઉત્તર
કરે તેવું કામ કરવા પિશાચ વગેરેને બો-
લાવવું.

મસાણામાં જવું, મરી જવું.

૨. કોઈ મરી ગયેલાને બાળવા કે દા-
ટવા સ્મશાનમાં જવું.

મસાણામાંથી ખેંચી કાઢેલો, જે નખજો
માણસ કામ કરી શકે નહિ અથવા જે
આળસુ માણસથી કામ થઈ શકે નહિ
તેવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે. મતલબ
કે મરેલો; છેકજ અશક્ત-નરમ; છેક મ-
ડલ જેવો.

મસાણિયા લાડુ, ચોડા ધીના લાડુ. (નર-
સા લાડુ.)

૨. દિલગીરીનું મિદાન.

મસ્કો લગાડવો, બૂઠાં વખાણ કરીને પલા-
ળવું; પોતાના વિચાર સામાના મનમાં
પ્રશંસા કરીને ઉતારવા અથવા ખીજ કોઈ
રીતે સંમળવવું.

“ મનેજ શેઠ મસ્કો લગાડી મક્તના
મલીદા ખાવાને ભીખારીની હાલતમાં હા-
જર થતા ગયા. ”

કુંવારી કન્યા.

મસ્તક પૂજા કરવી, માથાફાડ કરવી; મા-
થું કુટવું.

‘ પૈને સાર મસ્તક પૂજા કરીએ છીએ,
તારે તો વાહ, કાંઈ પણ ગણત્રીમાં નથી ! ’

૨. માથું ઉતારી ને મહાદેવને અર્પણ કર-
વું. ‘કમળ પૂજા કરવી’ પણ બોલાય છે.

વડનગરમાં એક તરણીએ પોતાનો વર
પોતાથી ઘણોજ નાનો હોવાથી મહાદેવ-
ના દહેરામાં પોતાનો જીવ આપવા માંડ્યો
હતો તેના એક ગરબાને મસ્તક પૂજા ક-
રીને કહે છે. નમુના તરીકે,-

“ રાવળ વાવમાં નાહી ઘોષને, સુરજ
અર્ધ દીને, કુંભેશ્વરના દેરામાંહે, ચાલો મ-
સ્તક પૂજા કીને, એ તો.

મવાઇ સંગ્રહ.

મસાલો કાઢવો, અડદાજો કાઢવો; કુટવું;
મારવું; થકવવું.

મસાલો પૂરવો, ઉરકેરવું; ચઢાવવું; રસિક
કરવું; વધારીને કહેવું. જુઓ ‘મરી મસા-
લો પૂરવો.’

મહિના રહેવા, ગર્ભ રહેવો. (સ્ત્રીને.)
હમેલ-દહાડા રહેવા. મહિના હોવા એ-
ટલે ગર્ભ હોવો.

મહિનો આવવો-થવો, રતુ આવવાની મુ-
દત પુરી થવી; રતુ આવવો (સ્ત્રીને.)

૨. મહિના સુધી કામ કર્યા બદલનો પ-
ગાર આવવો-થવો.

મહોર મહોરના શખ્દો, મોઢા-કાળજી
મેદી નાખે એવા શખ્દો.

‘ તમે તમારા ભારમાં રહેજો, જેને ગ-
રજ હશે તે તમારા બોલ સાંખી રહેશે.
હું તો કાળજી કપાઈ જાય એવા મહોર મ-
હોરના ઉત્તર આપીશ. ’

સલભામાખ્યાન.

મળ્યા ભાઈની પ્રીત, માત્ર નામની—મે-
ળાપ વખતે માત્ર બતાવવાનીજ પ્રીત.

મળતા વશેક, મળતી પાંતી; બનાવ; પ્રીતિ.

‘ પણ પુંજરામ સાચે એના મળતા
વશેક આવતા નથી તેનું કામ. ? ’

મળતી પાંતી, બનતી રાશ; મેળાપ; સં-
પ; ઐક્યતા.

“ રામદાસ ને હિરાલાલને મળતી પાંતી
નથી. ”

માંગ લખાવ્યા, વડનગરા નાગરની જાતમાં
કેટલેક ઠેકાણે રૂંડે અવસરે કાંસાની થાળી-
માં મેશવડે ઢેડી તથા તેનાં બે છોકરાંનું
ચિત્ર પાડે છે તેને માંગ લખાવ્યા કહેછે.

માંચો મૂકવો, સાળું-તંદુરસ્ત થવું.

માંડવો ઉભો થવો, કન્યા પરણાવવા જે-
વી-લાયક ઉમરની થવી. (લગનમાં માંડવો
તૈયાર કરવો પડે છે તે ઉપરથી.)

“ દીકરી યદ્ય ત્યારથી માળાપ કહે છે

એક માંડવો થયો, એમ વિચારી તેનાપર બળવા માંડેછે, કમકે છોકરીને પરણાવવા વિગેરેમાં બહુજ ખર્ચ થાય છે, તથા તેનાં સાસરિયાં તરફનું તેને બહુ દુઃખ પડે છે. ”

સાસુવહુની લડાઈ

માંડી વાળવું, પતાવવું; ખડતું મૂકવું; સમાધાન કરવું (ટોટો.)

૨. અંધ કરવું. (જવાનું માંડી વાળો)

તેણે સભામાં જવાનું માંડી વાળ્યું.

૩. બરોબર કરી મૂકવું. (ખાતાનો જન્મે ઉધાર.)

માંહેનો માંહે ને બહારનો બહાર, ખંતે પક્ષમાં દોલકી બળવનાર; ખંતે પક્ષનું મન સાચવનાર. (યુક્તિથી.)

માખ છીંકવી, તુકસાન કે ગેરલાભનું સૂચન થવું. (એ એક અપુરુષન ગણાય છે તે ઉપરથી.)

માખ હૂંપવી, તેલમાં માખ હૂંપવી જુઓ, માખ બેસણું, માખ જેવું તુચ્છ પ્રાણી ચઢી વાગે-બેઠકી જાય એવી પોચી-નબળી=વિત્ત વગરની હાલત; કંગાળપણું; તુચ્છ-હીણી સ્થિતિ.

જેથી કંઠાળાએ અને જોતે ધિક્કારીએ-એવી છેક અધમ સ્થિતિ-રીતિ.

‘આજ સુધી જે વંશમાં માખબેસણું પણ નથી એવા કલ્યાણવંશમાં તું અંગારજ ઉદયો, તેં રનપ્રત વંશને કલંક લગાડ્યું છે.’

ગુ. જુની વાર્તા.

માખ બેસે તો નાક કાપે, એમ તાઉસ્વભાવના માણસને વિષે બોલતાં વર્ણાય છે, માખ મારીને નીચાવવી, ઘણાજ કંજુસ થવું; મપખીચુસનું આચરણ કરવું.

૨. ઘણુંજ કંગાલ કે હીણું થવું.

માખણ લગાડવું, ખુશામત કરી મહેરબાની સાધવી; સ્વાર્થને માટે હદ ઉપરાંત વખાણ

કરી સામાનું મન ખીગળાવી નાખવું.

૨. અતિશયોકિતથી રસિક કરવું.

માખણીઓ ભગત, ખુશામતીઓ, મીઠું મીઠું બોલી મન પલાળનાર; નરમ કરનાર; મતલબને સાર હૃદયી જાહે તારીફ કરનાર.

માખો મારવી, ધંધા વિનાના રહેવું.

૨. મંદ સ્થિતિમાં—સૂરતીમાં હોવું.

‘તે દિવસે રેલવેની તથા ખીજ ભાડુતી ગાડીઓના કમાઈના દરવાજા બંધ થાય છે, એટલુંજ નહિપણ ખિચારા નાટક વાળાને પણ તે દિવસે માખો મારવી પડે છે.’

સુબોધ પ્રકાશ.

‘કાં તો જૂઠા લેખ જતાવે,

ખોટી પ્રતિજ્ઞા પાળે,

કાં તો માખો મારે મૂરખ,

નવરો નખોદ વાળે.’

કાવ્ય કૌસ્તુભ.

માખ્યા મેહ વરસવા, જોષ્ટી-ઈન્દ્રિય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી; મનોરથ સિદ્ધ થવા; ઈશ્વરપ્રસાદી મળવી.

‘છત્ર ધરાવું રામજ,

લક્ષ્મણ ચમર જ્યહાં,

શામળ કહે શોભા ધણી,

મેહ માખ્યા વરસે ત્યહાં’

કવિ શામળભટ.

માચું કરવું, વર કે કન્યાને માટે માગણી કરવી. (કોઈ ખીજની મારફતે.)

“ખીજ રાણી આવે તેને પુત્ર થાય એવી આશાએ મયણુલ્લહેવીએ કાતરીના રાજની કન્યા રાણકહેવીનું માચું કર્યું.”

સંધરાજેસંધ.

માછલે અકેડી ગળ્યા જેવું, માછલે એક વાર ગળના લોભથી અકેડી ગળી તેા તેથી તેના પ્રાણ જાય છે તે ઉપરથી કોઈ કામના સંબંધમાં એમ વર્ણાય છે કે આ કાંઈ માછલે અકેડી ગળ્યા જેવું નથી,

મતલબ કે પ્રાણ જવા જેવું- મોટી હાની થવા જેવું નથી.

માટલું પૂરવું; પાપડ, વડીઓ, લગ્નનો રૂપિયો, સોપારી સાત, સવા પાંચ શેર ઘઉં વગેરેથી માટલું પૂરી લગ્ન સમયે આપે છે તે.

માટી ઢાંકવી, (વાંધા-ગુન્હા કે તકરારપર.) ઢાંકવું; છુપાવવું; અંધાર પિછોડો કરવો; દોષની ચરચા-નિંદા થતી બંધ થાય તેવું કરી નાખવું.

માટી થતી, નાશ થઈ જવું; બળીને ખાખ થઈ જવું.

૧. બગડી જવું; ખરાબ થવું; ભ્રષ્ટ થવું;

૩ ફના થવું; પાયમાલ થવું; ધાણ વળી ગયો હોય તેવું થવું.

માણસની ઓળમાં હોવું, માણસાઈમાં ખપવું અથવા માણસાઈ ભોગવવી.

માણસની વર્ણુમાંથી ઉડી-નીકળી જવું, માણસના સાધારણ રસ્તાઓથી આડાં ફંદાવું; વિચિત્ર જાંઘળી ભોગવવી.

૨. માણસ જાતની છેકળ નીચામાં નીચી ફંગાળ સ્થિતિએ પહોંચવું.

૩. છેકળ અશક્ત થવું.

માતા આવવાં, માતાએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો; ધૂળવું; કંપવું; કેટલાક લોકો પોતાના અંગમાં માતા આણવાનો ઢોંગ કરે છે. અને ઢોંગથી ધૂતાઈને લોકો બોલે છે કે એને તો માતા આવ્યાં છે.

માતા વળાવવાં, બાળક ઉપર વસ્ત્રથી દેરી જેવો આકાર કરી તેમાં જ વારા લઈ સ્ત્રીઓ વાજતે ગાજતે માતાને દેરે શુભ પ્રસંગે મૂકી આવે છે તેને માતા વળાવવાં કહે છે.

માતા વાવવાં, જવારા વાવી ઢાંકી માતાનું સ્થાપન કરવું. (શુભ પ્રસંગે.)

માતાનો કુકડો, બહુબોલો ને છાનો-ગુપ્ત ન રહે તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બુઝા બહેચરાજીનો કુકડો.

માતાનો ભગત, હીજડો.

માતેલો સાંઢ, તોફાની; ઉદ્ભાતિયા કે મસ્તીમાં આવેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

માથા ઉતાર, માથા ઉતરવું-માથેથી ભાર ઉતારવાના સરખું; ભલીવાર વિનાનું.(કામ.)

માથા વગરનું, માથાની દરકાર ન રાખે તેવું; સાહસિક; મોટી આજ્ઞતમાં પહેલ કરનાર; મરવાથી ડરે નહિ તેવું.

માથાના કંકડા થવા, માથું નીકળી પડવું; માથું બહુ દુઃખવું; માથામાં કળતર થવી.

માથાના કપાસીઆ કાઢી નાખવા, માથાનો ગર્ભ-તેમાંનો વચલો પોચો પદાર્થ કાઢી નાખવો; મરણ પમાડવું. તે ઉપરથી એ ધમકી આપતાં વપરાય છે.

માથાના વાળ ખરે એવું, ઘણુંજ બહું; ન સહન થઈ શકે એવું. (ગાળ.)

૨. ઘણુંજ કડવું (ઔષધના સંબંધમાં.)

માથાના વાળ ઘસાઇ જવા, ઘણું દુઃખ સહન કરવું. (બોલે જાયકી જાયકીને)

માથાની તુમડી રહી જવી, માથાપર ભાર જાયકી માથાનું તાલકું ખરું-રીઢું થવું.

માથાની પાઘડી, અગ્રેસર; આગેવાન. (માણસના પોશાકનો જાયામાં જાયો ભાગ એ છે તે ઉપરથી.)

માથાનું છત્ર, આશ્રય આપાર વડીલ; માથે જે મોટું તે. 'પુત્રને પિતા એ માથાનું છત્ર' છે.

માથાનો ધા, માથામાં ધા લાગવા જેવું ઘણુંજ વસતું ને ત્રાસદાયક એવું જે કાંઈ તે.

'એક પાઘરીએ કહ્યું ખીજનો ઉપદેશ સાંભળવો એ મને માથાનો ધા છે.'

માસિક સારસંગ્રહ.

"કોન્સ્ટન્સ નામની એક ઉતરતા કુળની કન્યા સાથે તેની નિર્મળ પ્રીતિ થઈ

હતી તેને છોડી જવું એ તેના મનને માયા-
નો ધા હતો. ”

“ આવો ભાવનો શિકાર મૂકીને જવું,
તે ભગતજીને માયાનો ધા થઇ પડ્યો. ”

કૌતુકમાળા.

માયાનો ફરેલો-ફરેલો, મિજનમાં આ-
વ્યું તે કરનારો; કોઇનું કહ્યું ના માને તે-
વો મગરર અને હડીલો.

માયાનો મુગટ-મણિ, શોભા આપનાર વ-
ડીલ (મુગટ કે મણિ જેમ માયાને શોભા-
વેછે તેમ.)

‘ તે ન હોય ત્યારે અમે તમને માયા-
ના મુગટ માનીએ પણ જ્યાં સુધી તે ખાર
વરસના બિરાજે છે ત્યાં સુધી અમે તમને
છોકરામાં ગણીએ. ’

પ્રતાપનાટક.

‘ આજ આપણો ભરયાર, આપણું શીર
છત્ર, આપણું પ્રતિપાલન કરનાર તથા
આપણા માયાનો મુગટ રણક્ષેત્રમાં પડ્યો. ’
કરણધેલો.

‘ દધિના દાણના વેચાણમાં છું તમ ત-
ણીને, હું તો જાણું છું જગજીવન માયા-
ના મણિ ને. ’

દયારામ.

માયા પર (હોવું-આવવું-જવું), મુર-
ખની તરીકે.

૨. બહુજ નજદીક; ઘણુંજ લગભગ.

‘ હું તને પવિત્ર ભગનીઓના ભેગી રા-
ખીશ, માટે જલદી દોડી આવ; પ્રશ્ન પૂ-
છવાને ઉભી રહીશ નહિ. અરે ? પેલા લોકો
માયાપર આવી પહોંચ્યા હવે મારાથી થો-
ભાય નહિ, હું જાણું છું. ’

શે. કથાસમાજ.

‘ વખતે એકાંતમાં હોય કે કાંઈ છાની
વાત કરતાં હોય ને ચટ દધને તેના મા-
યા ઉપર જઈને ઊભા રહેવું તે ખોટું. ’

માયાપર કલેહું ઊંધું પાડ્યું છે, માથે
હનમત બહુ વધી છે. (વધેલી હનમત
કાળા કલેહાના જેવી દેખાયછે તે ઉપરથી.)

માયાપર થનથન કરવું, શીરજેરી
કરવી; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; માયામાં
ધૂમાડો રાખી જેસમાં સામા થવું.

“ ગંગા, નગણી બનીને આજે નખળાં
માતાપિતાના માયા ઉપર થન થન કરે છે
પણુ જો મારા સરખી તને મળી હોત તો
સઘળો મદ મૂકાવી દેત. ”

કુંવારી કન્યા.

માયા પર ભમવું, -લટકવું-હોવું, કોઈ મા-
ટો બનાવ બને એવા ભય કે ધાકના સં-
બંધમાં વપરાય છે.

“ માયા ઉપર મરણુ ભમેછે, ઓ લીધો
કે લેશે. ”

ભોજોભક્ત.

માયામાં ગજ ધાહ્યા છે? મિજન વધી-
ગયો છે? (એમ ઘણા ગર્વિષ્ટ માણસને વિ-
શે બોલતાં વપરાય છે.

માયામાં ટપલા વાગવા, ઠોકખાવા; અડ-
ચણ કે દુઃખ અતુભવવું; ઘડાઈ ઘડાઈને
ઠેકાણે આવવું. ‘ માયામાં ટપલા વાગે ત્યારે
સમજણ આવે. ’

માયામાં ધૂમાડો રાખવો, મિજન કરવો;
મગર બનવું; જેસમાં આવવું.

‘ તું માયામાં ધૂમાડો રાખી મને ઠગ-
વા આવે એ કદી પણ બનનાર નથી, હું
તને સારી પેઠે જાણાવું છું. ’

માયામાં ધળ ધાલવી, આખર કલંકિત
કરવી; મેજીવેલી કોતિની ખરાખી કરવી.
માયામાં પવન ભરાવો, મગર થવું; મિ-
જન વધી જવો.

‘ વળી પવન ભર્યા હોય જો તમારા શી-
રમાં, તો ઉતરજો સંગ્રામે. ’

ઝાંગવોપાખ્યાન.

માયામાં મગર થવું, મગર થવું, મગર થવું, મગર થવું.

હોય તો તેથી ચુસ્ત થઈ મોઢાઈની મગ-
રીમાં આપી દેવું. ‘કાલે તેના માથામાં
મારીશ-મારી આવીશ.

૨. વેચનારે નકારું આપ્યું હોય તો તે
પાછું આપી આવવું.

૩. બળાકાર કરવો; બુલમ કરવો.

‘કાલે તેના માથામાં મારીને લઇશ.’

“ગભરાશો નહિ, હું હવે એ પાપી
આપના માથામાં મારીને તમારી સાથે પ-
રાણું છું.”

ભટવું ભોપાણું.

માથામાં વહેર ભરાવો, મગર જનવું; ગ-
ર્વિષ્ઠ થવું;

૨. પતરાજખોર થવું.

માથામેલી, (સ્ત્રી.) અટકાવવાળી; અભ-
ડાયલી; અળગી.

માથાવટી હલકી છે, નીચ-કુવડ-કુલીન-
ને ન શોભે તેવી સ્ત્રીને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે. ભાર વકર ઓછો છે.

માથાવટી હલકી પડવી, માન ધટી જવું;
ભાર-વકર ઓછો થઈ જવો; ફીકું પડવું;
વગોવાવું.

‘હલકી મથોટી પડવાથી ઘણાંનાં કુળ
નીચાં ગણાય છે અને તેમનાં છોકરાં પણ
કુંવારાં જ મરે છે.’

ભામિનીભૂષણ.

માથાવાઢ જેવું, અતિશય અકારું; અળ-
ખામાણું; કંઠાળો ઉત્પન્ન કરે એવું.

‘આખરદારમાં ખપ્પા પછી હલકો
ધંધો કરવો પડે તે માથાવાઢ જેવું લાગે’

માથા સરસા જડયા છે, પાનું પડ્યું છે;
મરતા સુધીનો સંબંધ થયો છે.

“તમારા કેવાથી આપણને દુઃખ કે
દુભણુનથી, શું કરીએ? માથાહરા જડયા છે.
આ તે કંઈ કુંભારના ધરતું હાંદલું છે તે
ખદ્દી લંવાય?”

તપસાખ્યાન.

માથું, કંઈજ નહિ, એવો અર્થ દર્શાવે છે.

જમ કે, તું તે શું કરવાનો છે તારું માથું?

‘માથાતું’ એટલે પહોંચી શકે એવું-તારું

તે શેનું માથું છે? એમ લાંબા વખત

સુધી માથું ફેડી કંઠાળો આપનાર માણ-

સને કહેવામાં આવે છે. એને તો બે મા-

થાં છે એમ મગર માણસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે. એકથી બે માથાં લેલાં

એટલે બે જાણની અક્કલ વધારે સારી મહેનત

કરે. બે માથાંનો અર્થ એટલે બેને ત

રફતો અર્થ.

માથું આપવું, જીવ જતા લગી કાંઈને માટે
મહેનત કરવી; જીવ આપવો.

“મેવાસનાં બીલકાં માથું આપે તેવા
અને જખરા છે.”

૩. જુની વાર્તા.

માથું ઉતરવું, માથું ચઢ્યું હોય તે ઉતરવું;
માથું દુઃખવું હોય તે મટવું.

માથું ઊંચું કરવું, સામે થવું; શિરજોરી
કરવી.

૨. પહેલ કરવી; હિમત દર્શાવવી. ‘મા-
થું ઉઠાવવું’ પણ બોલાય છે. ‘તે માથું
ઊંચું કરી શકતો નથી.’

૩. કામમાંથી ફરાગત થવું-મોકળા થવું.

૪. જાંચી સારી રિયતિએ પહોંચવું-સા-
રી રિયતિ પ્રાપ્ત કરવી.

‘ખનતા સુધી તેઓ જખરદસ્તી વા-
પરતા નથી પણ સામે માણસ જો માથું
ઊંચકે તો પછી છેલ્લા ઈલાજ તરીકે તે ખા-
પડાઓને જખરદસ્તી વાપરવી પડે છે.’

સુખોધપ્રકાશ.

‘એ હવે રાક્ષસની બુદ્ધિના બળે માથું
ઉઠાવે છે પણ તેને ઉપાય ચોજી બુદ્ધિ કો-
શલ્યથી સપડાવવો સહજ છે.’

મુદ્રારાક્ષસ.

‘અમારે રાજ જોયતું નહોતું, પણ તે-
ણે અમારી મરજી ઉપરાંત અલાહીનના

સાચું માથું ઉઠાવ્યું તેનાં ફળ અમે ભોગ-
વીએ છીએ. ”

માથું ઊંચું રાખવું, જ્યારે માણસે કાંઈ પણ
શરમ ભરેલું કામ કર્યું ન હોય ત્યારે તે
પોતાનું માથું ઊંચું રાખી શકે, પણ આ
પ્રયોગ સ્વભાવ અથવા સ્થિતિના સંમંધ-
માં કેટલેક દરજ્જે મગરૂરી બતાવે છે.

મગરૂર માણસ જોવો ડાળ રાખે છે
તેવો રાખવો. જેમ,—

‘તે તો માથું ઊંચું ને ઊંચું રાખે છે.’
‘વળી કપડી-કંગ માણસ પોતાનું માથું ઊં-
ચું રાખે અને પોતે પ્રમાણિકમાં અપવાનો
પ્રયત્ન કરે.’

માથું કાપવું, ઘણીજ તુકસાનીમાં આણવું.

૨. વિશ્વાસઘાત કે દગો કરવો.

માથું કુટવું, નકામી મહેનત કરવી; માથા
ફેડ કરવી; ભાંગડ-પચાત કરવી.

૨. (શોકમાં.)

માથું ખણવું, શરમાઇને માથું નીચું ધા-
લવું.

૨. આળસુની નિશાનીમાં માથું નીચું
ધાલવું.

‘ઠપકો સાંભળીતેણે માથું ખણ્યું-ભોં-
ય ખોતરી.’

માથું ખાણું-ખાધ જવું, ખડખડાટથી ચી-
ડવું; કાયર કરવું.

માથું ધરાણે મૂકવું, મોતનો ભય ન રા-
ખવો; કોઈ સાહસ કે જોખમ ભરેલું કા-
મ કરવાને માથાની કે જીવની દરકાર ન
કરવી; માથું ગયુંજ છે એમ ધારી સાહ-
સ કરવું.

‘તે દીવસે હું ગંગામાં ડુબી જતો હ-
તો ને એ ઊંડા ધરામાં કોઈએ પડવાની
હિંમત ન કરી તે વખતે તેણે માથું ધરાણે
મૂકીને મને બચાવવાને બૂરકો માર્યો, ત-
થા જીવને જોખમે મને કાઢ્યો એ કામ
ખીજે કાણ કરે એવો છે?’

માથું ધાલવું-મારવું, એકાદ વિષય તરફ
મન કરવું-મહેનત માંડવી.

૨. વચમાં પડવું.

૩. અથડાવું. (વઢાણે)

‘પંચાતોમાં પટેલ બનીને, માથું મારી
મઢાલે; નાત જાતની નિંદા કરીને, નવરો
નખોદ ધાલે.

કાવ્ય કૌરુભ.

માથું ચઢવું, માથું ઠુપવું.

‘રાજકાળના રાણામાં ને રાણામાં ઉ-
જગરે અમાત્યનું માથું ચઢ્યું છે, તેથી
અધાપિ પોતે શયન છોડી ઉઠ્યા નથી.’

મુદ્રારાક્ષસ.

માથું ચઢાવવું, નકામી માથાફેડ કરાવ-
વી; અકળાવવું; કાયર કરવું.

માથું ઝીકવું-ફેડવું-પટકવું, નકામી મા-
થાફેડ કરવી-કરાવવી; નિરર્થક મહેનત
કરવી-આપવી.

‘અમરતો ત્યારનો માથું પટક્યા કરેછે ?
શિષ્ય? ફેડો માથું તમે રહ્યા રહ્યા, અમે તો
આ ચાલ્યા.’

મુદ્રારાક્ષસ.

માથું નમાવવું-નીચું કરવું, તાબે થવું;
શરણે જવું.

માથું નીકળી પડવું, માથું ઠુપવું; મા-
થામાં કળતર થવી.

માથું પકાવવું, અકળાવવું. (નકામી માથા
ફેડથી.)

માથું પાકવું-પાકી જવું, કોઈની મહે-
નત કે તકરારથી અકળાવું; ઘણીજ અકળા-
મણથી ઠુપ થવું.

‘પ્રતિહારી? આ ખાલી કટાકટથી મા-
રું માથું પાકી ગયું છે, માટે શયનગૃહ-
ભણી ચાલ.’

મુદ્રારાક્ષસ.

‘હવે અતિ થયું મહારાજ, કરો પ્રાણ
પ્યારીનું કાળ; એમ ખોલતાં ગદ્ય થાકી,

ગથું માથું જાણો પાકી. '

કવિ દ્વારકાદાસ

માથું ફરવું; ચક્કર આવવા; તમ્મર આવવાં.

૨. ચીઠાઈ જવું; મિનજ જવો; ગુસ્સો ચઢવો.

માથું ફાટી જવું; માથું દુઃખવું, (તાપથી) ૨ (દરદથી.)

૩. (બદખોથી.) ૪. મિનજ હાથમાં ન રહેવો અથવા ગુસ્સો ચઢવો.

'મધ્યાન્હમાં માંકડાંતાં માથાં ફાટી જાય તેવો માર મારનો તડકો પડતો હતો.'

ગુ. જીનીવાર્તી.

માથું ફેરવવું; ગુસ્સામાં.

માથું ઘોડવું; કંઈજ ન આવડવું અથવા ધંધા વિનાના હોવું.

માથું ભાગવું; સરસાઈમાં ચઢવું; નાદ-ગર્વ ઉતારવો.

૨. તુકસાન કરવું; દુઃખ દેવું.

'તે રાજ બેસે ધીનું માથું ભાગે છે.'

માથું ભારે થવું; મિનજ વધી જવો; ગર્વથી પુલાઈ જવું.

૨. માથામાં દુઃખ થવું; માથું દુઃખવું.

૩. માર માગવો. 'એનું માથું ભારે થયું છે.'

માથું ભોંયમાં ધાલવું; શરમાઈ જવાથી નીચું ધાલવું; નીચું ધાલી નેઈ રહેવું; (અમુક નિંદા કામ કરવાથી.)

માથું રંગવું; માથામાં મારી લોહી કાઢવું.

માથું વેગળું મૂકવું; કોઈ સાહસ કામ કરવામાં જીવની દરકાર ન કરવી; મોટી આક્રમકતામાં પહેલ કરવી; મરવાથી ન ડરવું.

'જે વેળે વસ્તીમાં વસતાં પ્રાણીઓએ, અને પણ પક્ષીઓએ રાણાની આજુ માની પોતાનાં થાનક તબ્યાં છે, તે વેળે તું નિર્ભ-

ય થકો, મને કરેલા દેશમાં મેંદાં ચા-રવા નીકળ્યો છું તે ખરે માથું વેગળું મૂક્યા જેવું કામ કર્યું છે! સાદ તને કહેવામાં આવે છે કે તારો ગુન્હો માફ નહિ થાય.'

પ્રતાપનાદક.

માથું સોંપવું; શરણે પડવું; આવવું.

૨. જીવ આપવો.

માથું હલાવવું; હા કે ના કહેવી. 'માથું હુણાવવું' પણ બોલાય છે.

માથે અંકુશ, દબાણ; દાખ; અટકાવ; બંધન. (લાક્ષણિક.)

માથે આવવું; અટકાવ આવવો (સ્ત્રીને.) 'તે માથે આવી છે.'

૨. જવાબદારી તણે આવવું. 'આ કામ મારે માથે આવ્યું છે.'

૩. કનકવો આકાશમાં ઉંચે ચગાવનારના માથાની સીધી ઉભીલીટીમાં લગભગ આવવો.

'આ લીલી પતંગ એવી સરસ છે કે ચગાવવાની સાથે માથે આવી જાય છે.'

૪. (સૂર્ય.) બપોર થવા; મધ્યાન્હ થવા.

માથે ખેંચી લેવું; પોતાની જાતપર ખમવું. (લડાઈ-મહેનત જોખમ વગેરે)

માથે ગાળ ચઢવી-ખેસવી, આળ, તોહો મત ખેસવું; લોકોમાં કોઈ અમુક બાબતની કહેણી ચાલવી (પોતાને વિષે ખોટી બાબતમાં.)

'અપકીર્તિ મારી થશે જો, કન્યા પર-ણ્યા કાપડી; મેં પ્રતિજ્ઞા ફાગટ કરી, જો ગાળ મુજ માથે ચઢી.'

દ્રોપદી સ્વયંવર.

માથે ગાળ મૂકવી, આળ મૂકવું; કલંક ચઢાવવું.

'સમે સમે તમે સમજો નહિ તે, કરતા હોડો આળજી, લોક શું જાણે જે ટેવ પડી છે, મૂકે માથે ગાળ-પેર ન જાણોજી.'

કવિ દયારામ.

માથે ઘાઘરી મૂઢી ધુમવું, ખોટી ખાખ-
તોમાં આગેવાની કરવી; મોઢા ભા ધર્ધ ઘા-
લમેલ કરવી; નરસાં કામમાં ભાંગડ કે
પંચાત કરવી.

માથે ઘાલવું-નાખવું, જવાબદારી ઉપર
સોંપવું-હવાલે કરવું.

૨. માથે પાણી ઘાલવું.

માથે ચઢાવવું, કબૂલ કરવું-રાખવું, સ્વિ-
કારવું. (ધનામ, હુકમ વીગેરે.)

૧. હદ ઉપરાંત છુટ આપી બહેકા-
વવું (ચઢાવવાના અર્થમાં.) ખેમર્યાદ
કરવું; અતિશે વઠે તેમ કરવું. (લાડમાં)

‘ પ્રસૂતા તણી શીખ માથે ચઢાવી. ’
અતિક્રાય ખેઠો નિવરથ આવી. ” રણયજ્ઞ.

‘ તે જે સદ્વચન કહે તેને પુખ્તની પે-
ઠે માથે ચઢાવી વેદનાં વચનરૂપ, સ્મૃતિના
શિક્ષણરૂપ અને પુરાણના પ્રસિદ્ધ પ્રમાણ
રૂપ સમજી સન્માન આપવું. ’

સુંદરી ગુણમંદિર.

માથે ચઢી ખેસવું-વાગવું, હુકમ ન માન-
વો; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; ખેમર્યાદ થ-
વું. (લાડમાં.)

૨. કાઠની સત્તા ખુચી લેવી.

૩. સરસ-ચઢીઆતા થવું.

‘ એ વળી એને માથે ચઢી ખેસે. ’

માથે ચપટી લલરાવવી, (ખોટી-નરસી
ખાખતમાં) મમત-મદ વગેરેમાં વધવું.

‘ એ તેને માથે ચપટી (ધુળતી) લ-
ભાવે તેવો છે ’

માથે ચીંથડુંએ ન રહેવું, છેક હીણી-કં-
ગાલ સ્થિતિમાં આવી જવું; કોઈ ભાવ ન
પૂછે એવી નીચ સ્થિતિમાં આવવું; કોઈ
નિંદા કે લોક વિરુદ્ધ કામ કર્યાથી લોકો
ટાકી ખાય તેવી દશાને પામવું.

માથે ચોંટવું, કલંક ખેસવું; લાંછન લાગવું.

૧. આશરે-શરણે રહેવું; પાતું પડવું;
પાલવે પડવું. ‘ મૂર્ખ સ્ત્રી માથે
ચોંટી ’

૩. પોતાની જવાબદારી તજે કામ કર-
વાતું આવવું. ‘ એ તો હવે તમારે માથે
કામ ચોંટ્યું. (કંટાળામાં ખોલાય છે.)

માથે છાણાં થાપવાં, માથે ચઢી વાગવું;

બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; લાડમાં વંદી જવું.

માથે છાપડું વધવું, આખે માથે હનમત
વધવી; હનમતના વાળ વધવા.

માથે છીણી મૂકવી, તુકશાન કરવું; ખ-
રાખી કરવી; ખગાડ કરવો-નાશ કરવો.

‘ લૂગડાને માથે છીણી મૂકી ’

૨. તોટો-ગેરફાયદો કરવો. ‘ રૂપીઆને
માથે છીણી મૂકી. ’

માથે છેડો નાખવો, જોરાંઓ પોતાથી મો-
ટાંની અદ્ય રાખવામાં માથાનો છેડો મો-
ટાપર ખેંચે છે—લાજ કાઢે છે તેને બદલે
છેડો માથાપર નાખવો કે જેથી આખરૂ
ઉઘાડી પડે, તે ઉપરથી અદ્ય-મર્યાદા ન
રાખવી; અંકુશમાં ન રહી માઝા તોડવી.

‘ ફરં છું રે માથે નાખી છેડો,

લાગ્યો રે મને નટવરશું નેડો;

સાકો રે કહિ કહિ શું કરશે,

લગ્ન રે મેલી શંકા કોઈની ધરશે.

સ્વાંગ સજી આ ભસી ભસીને

મરશે-લાગ્યો રે મને. ’

નૃસિંહ મહેતા.

‘ લાજ મૂકીને માથે છેડો રે નાખ્યો,

તેને સ્વામિનો નહિ પાર. ’

કવિ બાપુ.

માથે છોગાં મૂકે એવું, સુંદર ખુબસુરત;
શોભા આપે એવું (આકૃતિ-શણગાર-પ્ર-
કાશ વીગેરેથી.)

૨. મમત-મદ-સરસાઈમાં વધે એવું.

‘ જે તમે તેને તોલે ખે ચાર રૂપિઆ
ઘડાઈ આપશો તો તે તમને વિલાયતી ને
માથે છોગાં મૂકે એવી ખેનમુનસોનાની સાં-
કળાઓ બનાવી આપશે. ’

દે. કા. કૃતેજન.

૨. એક જણે પોતાનો ગુણુ-સ્વભાવ
ખીજને આપવો. (નરસો.)

માથે હોવું, અટકાવ હોવો (સ્ત્રીને)

માથેથી ટપલો ઉતારવો, કહેવત ટાળવા;
મહેણું ટાળવું.

માથેથી ટોપલો ઉતારવો, ભલિવાર વિના
નું કામ કરી જોખમ ખસેડી નાખવું; જી-
મ્મો કાઢી નાખવો; જવાબદારીના બંધન-
માંથી છૂટા થવું. 'માથેથી ઉતારવું' પણ
બોલાય છે.

માન માગવું, કાલાવાલા કરવા. (જીની ક-
વિતામાં.) ' કારજ પડીયું કેશવા,
વહું વહું વિઠલા,
એક કર જોડીને માન માગું, "

હારમાળા.

' માન માગે રે માન માગે. '

માફ કરો આપજી, મતલબ કે મને કામ
સોંપતા જ નહિ. (એમ ભયવાળું કામ
સોંપતાં બોલાય છે.)

મામ મામતા વાંધા, ખાવા પીવાના સાંસા;
પુષ્કળ ગરીબાર્થ.

' એ બિચારાને તો મામ મામતા વાંધા
છે. '

(મામ-શબ્દ બાળકોમાં ભાત દાળને
માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી.) ખાવાપી-
વાને માટે કાંઈ ન મળવું તે.

મામલો લૂંટવો, મોટું—ભારે તુકસાન થવું;
(માલમિલકત વીગેરેનું.) કિંમતી વસ્તુનો
નાશ થવો. માલમિલકતને મોટી હાનિ
પહોંચવી.

મામા જગના, (આખા જગતનો મામો તે
ઉપરથી.)

દોઢડાલા માણસને માટે વપરાય છે.

મામા મળવા, ચોર—લૂંટારા મળવા, (વાં-
કામાં.)

મા માસી ઝાળખવી, બે સરખી વસ્તુ-
ઓને જુદી પાડી ઝાળખવી.

૨. ભેદ શોધી કાઢવો.

૩. જાત-પ્રકાર-રીત-તરેહ સમજવી કે
પારખવી. (કોઈ માણસ કે વિષય-
ના સંબંધમાં શુદ્ધ લાગણીની ખાત્રી
કરવાને પ્રસંગે એ વપરાય છે.)

મામો લગાનિયો, ઠાઠમાઠિયો; દબ્બખો—ડમાક-
ભપકાવાળો; શોભા-ઠઠારો કરનારો.

માયનો પૂત, વીર પુરુષ; હિંમતવાન.

માર્ગ લેવો, રસ્તો પકડવો; નિકળી પડવું
(કંઈ જવાને.)

૨. રીત પકડવી—ગ્રહણ કરવી.

માર્ગે ગુરૂ થવું,—(મુગશર નક્ષત્રનો ગુરૂ
થાય ત્યારે પંચાંગમાં માર્ગે ગુરૂ એમ લ-
ખાય છે. એ માર્ગનો અર્થ રસ્તો કરીને
ચાલવા માંડનારને માટે બોલવાની રીત
પડી હોય એમ જણાય છે.) નીકળી પડવું;
રસ્તો પકડવો; ચાલવા માંડવું.

' અર્ધ રાત્રીના સમયમાં સર્વે પોતપો-
તાનો સરસામાન સમેટીને માર્ગે ગુરૂ થયા.'
ભોજ મુખેષ રત્નમાળા.

માર્યા જવું, તુકસાની—ખરાખીમાં આવી
પડવું.

" માટે કહે, એને ચેતી એ ચાલે,
નહિતો માર્યો જશે કોઈ કાળે, "

પ્રેમરાય અને ચાંમતિ.

૨. શસ્ત્રથી કપાઈ જવું.

માર્યો માર્યો ફરે છે, દુઃખીઆરી સ્થિતિથી
કાયર થઈ ગયેલો છે. ગાભરા બની ગયે-
લા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મારકણી આંખ, દિલમાં ઝટ અસર કરે
એવી આંખ; હૃદયભેદક—દ્રષ્ટિ; ઝપટથી જ-
ખરી અસર કરનારી નજર.

મારે ખાવો, તુકસાન ખમવું,—ભોગવું.

૩. કોઈ માર મારે તે ખમ્યા કરવો.

(હસતો માર અને મુગો માર
ખાવો.)

માર ચાલવો, (કામતો.) ઘણું કામ એટી વખતે આવી પડ્યું હોય તે તરતતું તરત કરવાનું હોવું-ઘણું કામ હોવું.

મારમાર કરવું, ઉપરાઉપરી માર મારવો.

૧. ઘણીજ તાકીદ કરવી.

મારવાડની મઉ, (મારવાડમાં વારંવાર દુ-કાળ પડે છે ત્યારે ભૂખે મરતાં ને પીડાતાં માણસો આ તરફ ગુજરાતમાં આવે છે તે વખતે તેઓ ઘણા દહાડાનાં ભૂખ્યાં-કંગાળ અને ખાવાની લલુતાવાળાં હોય છે. તે ઉપરથી તેવાં કંગાલ અને નરમ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“મારવાડની મઉ જાનરમાં ને ભાગોળે ભૂખે ટળવળે છે ને મરે છે તેને અન્ન પૂરું પાડવાને કોઈ બદોબસ્ત કરતું નથી.”

વનરાજ્યાવડો.

‘ભાન નહિ ભોજન તણું,

મારવાડની માઉ,

બિહે બાળકો બહારનાં,

જાણે આવ્યો હાઉ.

કવિ જુલાખીરામ.

મારા તમારા વચ્ચેની વાતચીત, જે ખી-જાને કહી ન શકાય તેવી—ખહેર ન પા-ડવા જેવી વાતચીત.

મારી ખાણું, હક વગર છુપી રીતે કોઇની પાસેથી લેવું. (નાણું)

મારીને હાથ ન ધોવા, ઘણું જ કુર અને નિર્દય હોવું.

‘અન્નપૂર્ણા કહે વડી નાનીના કરતાં ચઢે પણ ઉતરે નહિ, મારીને હાથ ન ધોય તેવી છે.’

સાસુવહુની લડાઈ.

મારીમારીને, ૧. ચામડું તોડી નાખીશ.

૨.-હાડકાં ભાગી નાખીશ—રંગી ના-ખીશ.

૩.-તાલકું તોડી નાખીશ.

૪.-મોઢું ભાગી નાખીશ.

૫.-શીણ કાઢી નાખીશ.

૬.-થુલું કાઢી નાખીશ.

૭.-માયાના કપાસીઆ કાઢી નાખીશ.

૮.-મકરપુરે લઇ જઇશ.—મૂકી આવી શ. (વડોદરા તરફ)

૯.-રોટલો ઘડી નાખીશ.

૧૦.-મેવડ વાળી દેઈશ.

૧૧.-સેફટાં કાઢી નાખીશ.

૧૨.-આટો કાઢી નાખીશ.

૧૩.-કુચા કાઢી નાખીશ.

૧૪.-ભોંયભેગો કરીશ.

૧૫.-મણનો છ પાંચશેર કરીશ.

૧૬.-અડાળો કાઢી નાખીશ,

૧૭.-કોથલો કરી નાખીશ

૧૮.-અધમુઓ કરી નાખીશ.

આ સર્વ પ્રયોગો ધમકો આપતાં વપ-રાય છે.

મારી મૂકવું, દોડાવી મૂકવું; જોરથી દોડાવવું.

“ઘોડા મારી મૂક્યા, જાળદ મારી મૂક્યા. ઈસાદિ.

મારૂં મારૂં કરવું, આ મિથ્યા લાભશૂર સંસારમાં માયાપાશમાં લપટાઈ મિથ્યા અર્ધ-યુદ્ધિથી મારા તારાનો ભેદ રાખવો.

“ચાર દિવસના સુખને સાઈ,

ન કરો મારૂં મારૂં;

છોકરાં થએથી વધશે માયા,

માયામાં નહિ સાઈ.

સાચું કહું છું.

નર્મ કવિતા.

‘મારૂં મારૂં કરીને ધન મેળવ્યું’ રે,

તેમાં તારૂં નથી તલભાર.—અંત.’

દેવાનંદ.

મારે જાણે મેઘજાલાઈ,—વશનો પંડયો વશનોલાઈ, ખજારાત, દેવરાત, કાખરાત, પેંજારલાઈ વગેરે. એમ બે દર-

કારીપણે જવાબ આપતાં હું જાણતો નથી અને જાણવાની દરકાર નથી એવા અર્થમાં બોલાય છે.

માલામાલ થઈ જવું, ખરાબેહાલ થઈ જવું; નબળી દશામાં આવી જવું; નરમ પડી જવું.

આવી રીતે અનેક કારખાતાં સ્થાપન થયાથી માલેકો તો માલામાલ થઈ ગયા.”

જાતમહેનત.

૨. શરીરે અશક્ત થઈ જવું; શક્તિ-બળ વિનાનું થવું.

માવડી મુખો, માની સોડમાં જ ભરાઈ રહેનારો; માનું જ મોહું જોઈ બેસી રહેનારો. ‘માવડી મુખો જનનખાનામાં જ પડી રહેવાની શોભા માગે છે.’

‘હલાવી ખીચડી ને લાડ લડાવી દીકરી તથા માવડી મુઆ છોકરા એ ત્રણ તો બગડ્યા વગર રહે જ નહિ.’

સુદરી ગુણમંદિર.

માસોએ કરવો, મુએલા માણસની પાછળ એક માસ પછી રોવા કુટવ ની તથા ખવરાવવાની જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે. માળા ઘાલવી, વર કે વધુ પડાંદ કરવાની નિશાનીમાં ગરદનની આસપાસ માળા નાખવી. (સ્ત્રી કે પુરૂષે.)

૨. સંસારની કે કોઈ કામની વ્યવસ્થા કોઈને માથે નાખવી; ગળે જોતડું વળગાડવું.

માળા જપવી—ફેરવવી, સતત—નિરંતર કોઈનું નામ લેઈ તેને સંભાર્યા કરવું.

‘હું ક્યારનો તારા નામની માળા જપ્યા કરું છું.’

૨. ખાખીઆવા થવું અથવા તેની પેટે પૈસો ટકા કંઈ પાસે ન રાખવો.

૩. નિર્ધમી હોવું; આજીવું રહેવું.

‘ઘર, દાગીના અને વેપાર સૌ હસ્તક કરી લેશે એટલે તમે માળા જપજો.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

માળા ઝાલવી, ખાખી થવું; સંસારથી વિરક્ત થવું; સાધુ થઈ જવું.

૨. દેવાણું કાઢવું.

“ બહુધા લોકો કરમાં ઝાલે માળા, ખરું પૂછો તો ન આપ્યાના ચાળા.”
દ્રૌપદી હરણુ.

માળી લેવું, (જાપરું.) નળીઆં ચઢાવવાં; જાજી લેવું.

મિથ્યા દુકકું, (મિથ્યા દુષ્કૃતં) પાપની ક્ષમા માગતાં એ શબ્દ બોલવામાં આવે છે. (શ્રાવકોમાં.) ખરા શ્રાવકો દર વર્ષની રૂપિ પંચમીને દિવસે પોતાના પ્રતિપક્ષીઓની માફી માગે છે અને કહે છે કે આ ગયા બાર માસમાં જે કાંઈ બોલ્યાચાલ્યા હોય અથવા ચોરાશી લાખ જીવાયોનિમાંહે મારા જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય, હણાવ્યો હોય અથવા હણતાં પ્રત્યે અનુમોદો હોય તે સર્વે મન વચન કાયાએ કરી મિચ્છા દુકકું

“ એહ બેન્દ્રિ જીવરે, દોહ ગદુ હલા, તેહ મુજ મિચ્છા દુકકુ એ, ધીકે કરીને જેહ મેં છેવાં છે દાળિયાં, આવે રખે મુજ દુકકાં એ,

શિલવતીનો રાસ.

મિત્તજ જવો, ગુરસે થવું. ‘એ સાંભળતાં વાર જીવરામ શાસ્ત્રીનો મિત્તજ હાથથી ગયો.’

મણિ અને મોહન.

મિત્તજ ઠેકાણે ન હોવો, મિત્તજ કાણુ—અંકુશમાં ન હોવો; મિત્તજ જવો; રીસ હોવી.

‘તે અધિકારીનો મિત્તજ ઠેકાણે ન હોવાથી તેણે ગરદન પકડીને બારણા બહાર હડરોલી મૂક્યો.’

મિત્તજનું ઝાડકણ, ઘણા મિત્તજ ને મગર

માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘એનો વર જણાય છે તો ઢોલામાર જવો, પણ નર્યું મિનનજનું ઝાડકણુ હોય એવું જણાય છે.’

ભામિની બ્રૂણુ.

મિટ્ટી દાણાદાણુ થવી, (માટી વિખરાઈ જવી.) હાલહવાલ થઈ જવું; ખરાખ-ખસ્ત—પાયમાલ થઈ જવું; હેરાન થવું; છેક ભૂંડી દુઃખદાયક સ્થિતિમાં આવી પડવું.

“વલમી રાજ્યએ કરેલું અપમાન યાદ આવ્યું, દેશના આવેશમાં તેના ડોળા લાલ થયા, અને વેર વાળું, રાજ્યને ખરાખ ખરાખ કંડે, એની મિટ્ટી દાણા દાણુ કંડે એમ બોલતો બોલતો ઝોરડીમાં ફેરા ફરવા લાગ્યો.”

વનરાજ આવડો.

મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જતી, દેહ પંચભૂ-તમાં મળી જવો; મરણ પામવું; મરી જવું.

“અરે રાજ કરણુ તને તારો અવિ-ચારી સ્વભાવ છોડતો નથી અને જ્યાં સુધી તારી મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જશે ત્યાં સુધી એ તારા સ્વભાવથી તારી ખગખી થશે.”

કરણુ ઘેઘો.

મિથ્યા વાસુદેવ, (પુંડરિક નામનો રાજ્ય લાકડાના બે હાથ ચોંટાડી ચતુર્ભૂજ રૂપે શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ ચારે હાથમાં રાખી, પોતાની પ્રજા પાસે પોતાને કૃપ્પનો અવ-તાર કહેવડાવતો, ને પોતાની પ્રજા કરા-વતો; છેવટે કૃષ્ણે તેના બે હાથ છૂટા પાડી, પરાજય કરી મારી નાખ્યો તે ઉપરથી.) મિથ્યાભિમાની અથવા આડંબર રાખનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મિનમેષ નથી, શંકા આણવા જેવું નથી; નક્કી છે; ખાત્રી ભરેલું છે.

‘તેઓ કહે છે કે મિટ્ટીસ, સદગુણી

અને સુંદર છે આ વાતમાં તો મિનમેષ નથી, વળી તેઓ એમ પણ કહેતા હતા કે તેના ડહાપણનો પાર નથી.’

શે. કથાસમાજ.

(જોષીઓ મિન, મેષ વગેરે રાશિઓ આંગળીને વેટે ગણીને કંઈ વાત નક્કી કરે છે તે ઉપરથી.)

મિયાં મશાલા વગર રહ્યા છે, મતલબ કે જ્યાં સુધી પૈસા મળ્યા નથી ત્યાં સુધી જ પાંશરો ચાલે છે, પણ જ્યાં પૈસા મળ્યા એટલે તે પર તનમનિયાં ફરશે.

મિયાં મહાદેવનો જોગ, અણખનાવ. હિંદી તથા ઈસ્લામી ધર્મ વચ્ચે પુષ્કળ આડ વેર ચાલતું આવ્યું છે તે ઉપરથી.

મિયાંની મિનડી, ખીકણુ ગિલાડી; નામદં; નાહિંમત.

“મારવાડી બહાર ધણો રોક્ષ બનવતો અને બેઠરકારીથી વર્તતો હતો,—ખુશામત તો તેને ઝેર જેવી લાગતી હતી; પણ ઘેર આવે એટલે મિયાંની મિનડી જેવો જોઈ લ્યો. એક હાકોટો બાઈડીનો સાંભળે કે ન-રમ ઘેંશ જેવો થઈ જતો હતો.”

કૈતુકમાળા.

મિરસી લગાડવી, ગાનારી વેશ્યાઓમાં ઉ-મરે પહોંચેલી છોકરીને પહેલવહેલી દાંતે મિરસી લગાવી ધંધામાં દાખલ કરવી.

“મુઘાનો રતિ વિલાસ, સ્વક્રિયાનો ઉ-ત્તમ, નવી મિરસી લગાવેલી સામાન્યાનો મધ્યમ, અને પરક્રિયાનો કનિષ્ઠ છે.”

નાયિકા વિષય, કવિ નર્મદ.

મીઠાં લેવાં, ઓવારણાં લેવાં.

મીઠી જીભ, મીઠું મીઠું—મધુર મધુર બોલ-નારી જીભ; ખુશામત કરી મન રંજન કરે એવી મધુર ભાષણુ કરનારી જીભ.

મીઠી લેવી પણ બોલાય છે.

“એક દહાડો એક દાસીના હાથમાં કુ-માર રમતો હતો સારે તે ગાંડીતેની પાસે

ગઈ ને કરગરીને એકવાર કુમારને મીઠી લે-
વાની માગણી કીધી. ”

દિલ્હીપર હલ્લો.

મીઠી મારવી, ટાટી કરવી; હૈયા સરસું
ચાંપવું.

૨. હોઠે હોઠની ચૂમી કરવી.

મીઠું મરચું લલરાવવું, ખરું ખોટું વ-
ધારી રસિક લાગે તેમ કરવું. મરી મશાલો
લલરાવવો પણ બોલાય છે. સામાનું મન
ખુશ થાય એની રીતે અતિશયોક્તિથી
કોઈ વાત કે હકીકતનું વર્ણન કરવું.

મીઠું લાગવું, માઠું લગાડી અકળાવું; દુઃખ
લાગવું; રીસ ચઢવી. મરચાં લાગવાં પણ
બોલાય છે.

મીઠું લોહી, રૂપ, રંગ, કાંતિ, કંઈક સ્વભાવ
સાથે એવી કે સહવાસ કરવાનું મન થાય.

“ પૈસાદારનું મીઠું લોહી,

જાય ગરીબનાં ગુણ કાંતિ કોહી. ”

વિનયવાણી.

“ ભણેલી સ્ત્રીને પોતાના પતિનું લોહી
મીઠું લાગશે ને તેથી તે તેને કહેશે કે,
ખારા, તમે જ કહેશો તે હું ભાવથી
કરીશ. ”

નર્મગદ્ય.

મીઠું ફેરવવું, રદ કરવું—ખાતલ કરવું.

“ તારી આખરમાં મોટું મીઠું ફેરવશે,

એતો લઢવાને કાંઈ કાંઈ ઠેરવશે. સણો

કવિ બાપુ.

મીઠું વળવું, રદ થવું; ખાતલ થવું.

“ દુનિયામાં લોકો પોતાના વંશવડે યાદ
રહેવાની આશા રાખે છે એ ખોટી છે; એ
પ્રમાણે તો તે એક અથવા ઘણું તો બે
પેઢેડી સુધી ઝાળખાય છે, પણ પછી તેનું
મીઠું વળ્યું. ”

કરણુલેલો.

“ તારે ખાવા પીવાનું વળ્યું મીઠુંજ,

બધા ખેતરમાં પડિયું મોટું છીંકુંજ. ”

કવિ બાપુ.

મીણ કાઢવું; પુષ્કળ માર મારી મીણ જેવું
નરમ કરી નાખવું.

૨. અતિશય મહેનત કરાવીને થકવવું.
આ અર્થમાં તેલ કાઢવું એમ પણ વપ-
રાય છે.

મીણનો કરી નાખવો, મીણના જેવો પોચો-
માલ વગરનો કરી નાખવો; ગરીબને નિ-
રાધાર કરી નાખવો. (સ્ત્રીએ પુરૂષને.)

“ શું કહું બેન, મારા ભોગ છે, મારા
વિજીઆને તો મીણનો કરી નાખ્યો છે,
કોણ જાણે શુંય કરી નાખ્યું છે કે એના
વિના ખીજ કોઈને દેખતો જ નથી; અંદા
ગમે તેમ બોલે ને કરે પણ વિજીઆ કંઈ
કહેનાર નહિ. ”

સાસુવહુની લડાઈ.

મીણનો મોટી, પોચો-માલ વગરનો પુરૂષ,
તો પણ પોતાની સાથે પરણેલો.

“ શણી સસરાની સુખકારક,

મહિયર પાલખી માહી;

પુરો પ્રવિણ કાં હીણકમાહ,

મીણનોય પણ મોટી, ”

કાવ્ય કૌસ્તુભ.

મીણ મીણ થઈ જવું, મીણ જેવું પોચું
થઈ જવું; પલખી જવું; નરમ થઈ જવું.

મુંખાઈનું સુડડું, (મુંખાઈનું પાણી ખીજ જમા-
આના પાણીને મુકાબલે સારું નથી તેથી
ત્યાંના લોકો સુડડાં જેવા જણાય છે તે ઉ-
પરથી.) સુકા લાકડા જેવા શરીરવાળા
માણસને માટે બોલાય છે.

મુએલા માણસપર બેસીને ખાય એવું,
ઘણું જ નિર્દય; ઘાતકી; દુષ્ટ; કુર.

૨. ખરાખી-તુકસાન કરનાર.

મુખનાં મલોખાં કરવાં, (મલોખાં—રાડાં
ચાવવાથી જેમ રોરડી જેવો સ્વાદ આવતો

નથી, તેમ મોઢે મીઠું બોલવાથી કંઈ અ-
તરમાં પ્રેમ છે એમ જણાતું નથી તે ઉ-
પરથી) માત્ર મોઢે મીઠું મીઠું બોલી સાંઠે
લગાડવું; ઉપર ઉપરથી ખુશી કરવું.

“ તારી પ્રીતિ પૂર્ણ પ્રેમદાપર,
તેવી પ્રીતિ કોઈ પર હોય,
મુખ મલોખાં કરી તુંને ઠગતી,
નીકળી ગયા પૂઠે બેઠો રોય;
એ બેલ માયાનો રે,
કહેવાય ન કોથી કહી. પત્ની.”
ધીરો ભક્ત.

મુગો માર, ખરેખરો હાથ, લાકડી વગેરેનો
નહિ, પણ એવી તજવીજ કે જેથી બહુ
દુઃખ થાય. પછડાવાથી, દયાવાથી કે માર
પડવાથી ત્વચાતું છેદન થયા સિવાય શરી-
રના મૃદુ ભાગમાં ઈજા થાય છે તે. એમાં
ત્વચાનો ભેદ નથી થતો તથાપિ તેની ની-
ચેના અંદરના ભાગનો ભંગ થાય છે.

મુઠી દાખવી-ચાંપવી, લાંચ આપવી.
૧. સંકેત કરવો. હાથ દાખવો પણ
બોલાયછે.

મુઠી બંધ થઈ જવી, આપતું અટકવું; આ-
પવાતું બંધ રાખવું. એની મૂઠી હાલમાં
બંધ થઈ ગઈ છે. (કરકસરથી કે ખીજ
કોઈ કારણથી.)

મુઠીઓ વાળી નાસવું, જીવ લઈ નાસવું;
જેટલું જલદી નસાય એટલું નાસવું. (ભ-
યતું માર્યું.)

“ નાહા વિપ્રો સાં મુઠીઓ વાળી,
કોઈ પાછું ન જુએ સંભાળી.”
વેનચરિત્ર.

“ એ બેની આંખ ફાટી હતી તે વે-
ળાએ તમે હોત તો મુઠીઓ વાળીને નાસી
જાત. ”

પ્રેમરાય ને ચામતિ.

“ આ મુઠી જેટલો મેવાડ તમારા શા

હિસાબમાં છે કે મુઠીઓ વાળો છો. ? ”
પ્રતાપનાટક.

મુઠીમાં રાખવું, સત્તામાં રાખવું; દાવમાં
રાખવું.

મુઠીમાં સમાય એટલાં, થોડાં; ઘણાંજ
થોડાં; જુજ. (ખીજના પ્રમાણમાં.)

‘ તમે શું એમ ધારો છો કે તમારાં મુ-
ઠીમાં સમાય એટલાં માણસોથી અમારું
લશ્કર જીતાવાનું છે ? ’

કરણ્ણેલો.

મુઠી નીચી થઈ જવી, આપડ-ટક ઓછો
થઈ જવો.

‘ હરિ પાછી ફરે જો હુંડી,
તો તો નીચી થઈ જશે મુઠી;
લોકમાં લાગશે તમને ગાળ,
નરસેં શેઠની મોટી ચાલ,

પ્રેમાનંદ હુંડી.

મુઠી મંતરવી, છેતરીને કંઈ કાઢી લેવું;
આહું અવળું સમજવીને ઠગી લેવું.

મુઠી મોચન કરવું, હલકું પાડવું; છેક શ-
રમાવી નાખી ઊંચું જોવા ન પામે તેમ
કરવું; છેકજ માનભંગ કરવું; હજમત
કરવી. (લાક્ષણિક)

મુઠી હાથમાં હોવી, ચોટલી હાથમાં
હોવી જુઓ.

મુદ્દલપર આવવું, જાત-સ્વભાવપર આવવું;
પોતાની જાત દર્શાવવી; પોત પ્રકાશવું.

મુનિમત લેવું, ચૂપ રહેવું; મુનીની પેઠે
અણબોલું રહેવું.

મુરત મંડાવું, કોઈ કામ આરંભવાનો શુ-
ભકારી અતુલ્ય વખત નક્કી થવો. એ કો-
ઈ અમુકના ઉપરજ આધાર રાખતો હોય
સારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જે-
મકે ‘ શું એનાજ ઉપર મુરત મંડાવું છે ’
મતલબ કે એના સિવાય ખીજ કોઈથી ન-
હિ ચાલે ?

મુવા પડ્યા છે ? શક્તિમાન નથી ? (ખર્ચ
ઉઠાવવામાં.)

મુસ્કે બાંધવું, પીઠ પાછળ હાથ બાંધી રાખવા.

‘કેટલાક ચેપેં કરવા લાગ્યા તેમને મુસ્કે બાંધ્યા.’

અરેબિયનનાઈસ.

મુસાભાઈ ને વા પાણી, વા અને પાણી સિવાય બીજું કંઈ નહિ, ખાલીખમ; ધન માત્ર વિનાની હાલત.

‘એના ઘરમાં તો મુસાભાઈને વા પાણી છે; એને કંઈ નહાવું નીચોવવું પડે એમ નથી.’

મૂછ ઉગવી-કુટવી, જીવાનીપર આવવું: (પુરૂષે.) હજી મૂછ તો કુટી નથી.

મૂછ ઉંચી રાખતી, આખરમાં રહેવું. ટેકમાં રહેવું. ‘તે પોતાની મૂછ ઉંચી ને ઉંચી રાખે છે.’

મૂછના આંકડા વાળવા, ફાંકડા દેખાવાને અથવા કાઠની સામા મરદામી બતાવવાને મૂછના વાળ આમળવા.

મૂછ નીચી થઈ જવી, શોભા-આખર ઝોઝી થઈ જવી.

“વાણિયા મૂછ નીચી તો કહે સાડી સાત વાર નીચી એ કહેવત છે.” (મૂછ એ પુરૂષનું ભૂખણુ છે તે ઉપરથી.)

મૂછનો વાળ, મૂછના વાળ જેવું ઘણુંજ પ્યાડું.

એમ કહેવાય છે કે એક વણુઝારાએ મૂછનો વાળ ધરેણે મૂકી રૂપીઆ ઉપાડ્યા હતા, તો તેને તે મૂછ કેટલી પ્રિય હશે. ?

‘તે પાદશાહનો એવો તો મૂછનો વાળ હતો તથા તેના મનપર તેણે એટલી બધી સત્તા મેળવી હતી કે તે માટે તે ગમે તે કરી શકતો હતો.’

કરણચેલો.

મૂછપર તા દેવો, કૂલાશ—મગરૂરીમાં મૂછના વાળ ઉંચા ચઢાવવા.

‘ચૂલાશંકર ગોરને ઘેર જઈ કચરો મૂછે તા દેઈ રોજ બડાઈ મારે તે બાણી ગો-

રાણીનું મન લોભાયું.’

સાસુવહુની લડાઈ.

મૂછપર લીંબુ રાખવાં—નચાવવાં, બાંકા ટેડા-છેલ-ઈસ્કી જીવાનને માટે અથવા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં તપરાય છે.

‘વાંકી જેની મૂછ,

જેહપર લીંબુ લેંકે;

વશ વરતાવે જગત,

કાણને આગળ તે કે’

પ્રતાપનાટક.

‘શું એ મૂછપર લીંબુ ચડાવી રાખનાર પ્રતાપસિંહની હિરાકુમારી?’

ડાંગવોપાખ્યાન.

મૂછમાં હસવું, ખડખડ હસવું નહિ પણ મોં મલકાવવું.

‘એમ કહીને પુનઃ મણિશંકર મૂછમાં હસ્યો.’

મણિ અને મોહન.

મૂછે લીંબુ છે, ટેક છે.

‘જ્યાં લગિ જરના જતા ઝરાનું,

પાણી પીને ધરાય રે;

‘વાંકડી મૂછે કરે લીંબુ ને,

હું હું ને હું હું કરાય.’

નર્મકવિતા.

મૂછે હાથ દેવો—ફેરવવો, (ફાંકડા દેખાવાને)

૨. (કાઠની સામે મરદામી બતાવવાને અથવા મગરૂરીમાં.)

“હું મારીને બેસ કહું તો બેસે, ને ઉઠ કહું તો ઉઠે, પાણી પી કહું તો પીએ ને ના કહું તો ના પીએ; મરદ તે અમે, એમ કહી મૂછપર હાથ ફેરવીને બોલ્યો, મારા કલા વગર એક ડગલું ભરાય શું?”

સાસુવહુની લડાઈ.

‘હું હું કરી બહાલો ડાલતા,

વારે વારે મૂછે ઘાલી હાથ રે, સામા.’

કવિ બાંધુ.

મૂતરી દેવું, ગભરાઈ જવું. (ડર કે ધાસ્તીથી)
મૂતરે દિવો બળવો, 'શું તારે જ મૂતરે
દિવો બળશે કે' એટલે કે તું હોઈશ ત્યા-
રે જ કામ થશે કે?

મૂળ ઊંડાં છે, જેનો મર્મ કે કપટ બહાર દે-
ખી કે કળી શકાતાં નથી એવા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. 'એનાં મૂળ તો
બહુ ઊંડાં છે બાઈ.'

મૂળા કાપવું-ઉખેડી નાખવું, જડામૂળ કા-
ઢવું; સમૂળો નાશ કરવો.

૧. છેક જ પાયમાલ- ખરાબખાસ્તા
કરી નાખવું.

'તેને કેમ હું પૃથ્વી આપું,
જેનાં જોધને મૂળ હું કાપું.'
કવિ બાપુ.

'એ તો સારાં મનુષ્યનાં મૂળ કાપતો
જ રહે છે.'

પ્રેમરાય અને ચામતિ.

મૂળનાં પાણી, દમ-શૌર્ય-જેસ્સા વિનાનું કે
હિંમત વિનાનું એવું ને કોઈ તે.

"દક્ષણીઓ તો મારાપર આસક્ત થઈ
પડ્યા છે અને મને દેવતા બરાબર પૂજે છે.
પણ ગુજરાતીઓ તો છેક મૂળાનાં પાણી
છે. પૈસા માટે તે ગુલામ થઈ રહ્યા છે."

નવી પ્રજા.

મૂળાના પતીકા જેવા (રૂપિયા), ગોળ
મટોળ અને સુંદર.

"શેઠ, મૂળાના પતીકા જેવા રૂપિયા ગ-
ણી આપ્યા છે ને હવે આડો જવાબ શા
માટે આપો છો? ક્ષેત્રી વખત આપવા
પડશે એમ જાણતા નહોતા.?"

કોતુકમાલા.

મૂળી સુંઘાડવી, અજબ તરેહનો ગુણ દે-
ખાડી પોતાના તરફનું કરવું; આડું અવળું
સમજાવી બમાવવું; બોળવી નાખવું.

મૂખ ઠોકવી, કંઈ અટકાવ કે સરત વચ્ચે
આણી મૂકવી; થયેલા કરાર કે વચનમાં

વચ્ચે અડચણ નાખવી.

૨. જરા ચસકાય કે ખસાય નહિ એવા
રોકાણ-કે નિયમથી બંધાવું.

મેખ બેસવી, અટકવું; વિલંબ થવો. (વચ્ચે
કાંઈ અડચણ આવી પડવાથી.)

મેખ મારવી, જુઓ ફાંસ મારવી.

૨. ધણુંજ દુઃખ દેવું-સંતાપવું; કોઈ
સખત નિયમના બંધનમાં લેવું કે
જેથી જરા પણ છુટથી ખસાય
નહિ.

મેઘાડંબર ગાજવો, (ધનધોર ધટામાં ગડ-
ગડાટ થવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

લગનનાં ગીતમાં જોરાંઓ લગનની ધા-
મધુન ને શોરબકોર બતાવવાના અર્થમાં
વાપરે છે.

મેજપર ચઢવું (કામ), ન્યારે કામ ની-
કળી તેની ચરચા-વાદવિવાદ ચાલતો હોય
ત્યારે એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કામ
જોરપર હોવું.

મેડી કરવી, સ્ત્રી પુરુષ યોગ્ય ઉમરે આવે
ત્યારે તેમને જૂદી એકાંત જગોએ સુવાડવાં.
'ઝોરડી કરવી' પણ બોલાય છે.

'ધણીનું વય વધારે હોય તો પણ
વહુની કાચી ઉમરે મેડી કર્યાથી તેના અં-
ગનો બાંધો તૂટી જઈને તે વહેલી ઘરડી
થશે.'

વનરાજચાવડો.

મેથીના છે, ફાયદો છે; લાભ છે. (લાક્ષણિક.)

મેથીપાક જમાડવો, માર મારવો. (વાં-
કામાં.)

"એક કારભારી ધસીને ઝોરડામાં દોડી
આવ્યો, પણ તરકટલાલબાઈ તો ભોંયે
પડી આઘોટીઆં મારતા ને ઉપરથી મોતી-
શાહ તેને મેથીપાક જમાડતો જોઈ તે તો
છક થઈ જઈ લાંથી છાનોમાનો પાછો
નિકળી ચાલ્યો."

સદ્ગુણી મણિક.

મુસળીપાક આપવો પણ ખોલાય છે. મેદાન પડવું; બહાર પડવું; પોતાના ખાસ ગુણુવગુણુ લોકોની નજરમાં આણવા; આગળ પડવું; અજવાળામાં આવવું.

મેદાનમાં આવવું, - પેસવું, (મેદાન એ એક લડાઈ કે કુરતી લડવા જેવી ખુલ્લી જગા છે. અથવા તે એક એવી જગો છે કે જ્યાં સામે થઈ શકાય, તે ઉપરથી લડાઈમાં રોકાવું; હરીફ અથવા શત્રુની સામે લડાઈ લઢવી. 'કોઈની સામે મેદાનમાં આવવું' એટલે તેની સાથે લઢવા બાથ બીડવા કખૂલ થવું.

૨. બહાર પડી બધાના નજરમાં આવવું.

મેદી ચોપડી છે ? પગે મેદી ચોપડી છે જુઓ.

મેર ખેડો (સૂરજ), અસ્ત પામ્યો.

મેલ મૂકવો (અંતરનો), મન-અંતરની સફાઈ કરવી; નિષ્કપટથી જે હોય તે ખુલ્લેખુલ્લું કહી દેવું.

મેલું વળગવું, (લાક્ષણિક) હરકતકર્તા કોઈ માણસ કે દુઃખદાયક વસ્તુ વળગવી. (એ મેલાઈપ છે તે ઉપરથી.)

મેશનાં ગાડાં આવ્યાં છે, આજ તો મેશનાં ગાડાં આવ્યાં છે એમ જેની આંખમાં મેશ બહુ આંજલી જણાતી હોય તેને વિષે મનકમાં ખોલાય છે.

મેશનો આંદલો, અપકીર્તિ; લાંછન; કલંક; એથી ઉલટું 'કંકુનો આંદલો.'

મેળ મેળવો, બનતી રાશ આવવી; બનાવ થવો; મેળાપ થવો; વિચારની એક્યતા થવી. મોં ઉપર શાહી રેડાવી, આખરે કલંક લાગવું.

મોં ચઢાવવું, નાલાયક માણસને માન આપવું અથવા તેની સાથે આદરસત્કારથી ખોલવું.

૩, રીસ ચઢાવવી.

મોં જોયું, (છોકરું.) લાડમાં ઉછરેલું; ખોટું.

મોં ઘોઈ જવું, ખસી જવું; હઠીજવું; રડી ઉઠવું; અવસર આવે ખર્ચ ન કરવો.

“ જેઓ પારકે ઘેર કાણીઓ વીંઝતા હોય તેઓ પોતાને ઘેર ઉજળો અવસર આવે સારે મોં ઘોઈ જાય એ શરમ ભરેલું કહેવાય ”

પુસ્તકમાળા.

મોં બાળવું, તિરસ્કારમાં કોઈને દૂર કરવાના અર્થમાં ખોલાય છે. “ મોંબાળ તારૂં ” - જતો રહે અહિંથી.

મોં માથું, અધાર; પુષ્ટિપ સહાયતા; સાખીતી.

“ તે સાધુએ જરા કરડી નજર કરીને તરતજ જવાબ આપ્યો કે આ ખોપરી તે રાજની હશે કે બીખારીની હશે એ શોધી કાઢવાને ક્યારનો માથાફેડ કંઈ પળ મને મોં માથું સૂઝતું નથી. ”

માસિક સારસંગ્રહ

“ સ્વપ્નની વાત કદી ખરી પડતી નથી. એ વાત આપ જણોજો તો પણ આટલા બધા અધીરા થઈને મોં માથા વગરની બાબતની તળવીજ કરવા જવા આપ તાબેદારને આજ્ઞા કરો છો એ અમને તો ઉચિત લાગતું નથી. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

મોં મૂકીને, મોં છૂટું મૂકીને; શરમ કે-આખરની દરકાર રાખ્યા વિના.

“ તે ઠેકાણે અત્યંત કુપિત થઈને સર્વ ધીરજ છોડી આર્યપુત્ર મોં મૂકીને રોયા હતા. ”

ઉત્તર રામચરિત્ર.

મોં લેવડાવવું, દવા આપી મોં ગળતું રખાવવું.

મોં લેવાવું, મોં વીલું પડી જવું.

“ આથી ઘેલાબાંધતું મોં લેવાયું પણ તેણે ધીરજ રાખી પોતાની સમ્મતિ સ્થિતિ

સાહેબને જાહેર કરી. ”

બે બહેનો.

મોતું પાન, ઘણું જ પ્યારું; જેને વડે શોભા રહે એવું; જેનાથી મોઢાં લાલ થાય-જ-શ મળે તે.

‘ તે તો મારા મોતું પાન છે. ’

મોતો ટાળો કરવો, સાચું ન જોવું; ઉડા-વ્યાં કરવું. (બે દરકારીથી.)

‘ પ્રજાને ઉત્તર ન આવે, રાય દેહે મો-તો ટાળો. ’

સુધન્વાખ્યાન-ગ્રે. ૬.

મોંમાં મગ ઝોરવા, મૂગે મોઢે સૂમની પેઠે બેસી રહેવું.

મોંમાં માખણે ઝોગળતું નથી, જરાપણુ ગરમી ન હોયતો માખણુ ન ઝોગળે તે ઉપરથી રૂપકમાં નિરપરાધી, દમ વગરના કે કમજોરસાવાળા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ જાણે મોંમાં માખણે ઝોગળતું નથી એવો દેખાય છે. ”

મોંમાં માય એવું (બોલવું,) વિવેકમર્યાદામાં ખપે એવું; શોભે એવું; પેશ પડે એવું.

‘ કૃષ્ણ દેવ-પ્રિયા ? તું તો કહીશ કે સવિતાને લાવી મારી સોડમાં ઉગાડો, કંઈ મોંમાં માય એવું બોલે તોજ માગ્યું અપા-ય, મેં કહ્યું માગો, સારે માગીને માગ્યું તો ઠીક ? ’

સલભામાખ્યાન.

‘ એટલે નણુંદતું અભિમાન સંતોષ પા-મતું અને ભાભી બહાલીજ રહેતી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

મોંધું સોંધું થવું, માન ચઢવું; ખુશામત માગવી; માન માગવું; ટેકમાં રહેવું.

“ અલીઆખાના ધરમાં પગ પેસારો કરવાની કાજ્યાહુસેનની પૂરેપૂરી ઇચ્છા હતી, તો પણ જમવા જવા તેણે ઉપર

ઉપરથી ના ના કરવા માંડી ને મોંધો સોંધો થયો. ”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

‘ હું સુંદરી ? રાગ સાથે મોઢાં સોંધાં થવાય નહિ; એ ખીજ સાથે ચાલે. ’

વીરમતિનાટક.

‘ તેની મતલબ એતી જઈ મુસાખાંએ મોઢા થવાનું ડોળ કર્યું. ’

સધરાજેસંધ.

મોકળું મૂકવું, પોક મૂકવી.

મોકાણુ માંડવી, (કોઈ માણસ મરી ગયું હોય અને તેની મોકાણુ માંડવાથી જો-લું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ થવું.) ભારે નુકશાન થવું કે થતું હોય તેવી હાલત થવી.

“ વિશેષ લે આગળથી વ્યાજ,

દિલે રંકની ન ધરે દાઝ,

મૂડી સહિત મોકાણુ મંડાય,

ચોરીનું ચંડાળે જાય,

કાચકૌરુભ.

મોકાણુના સમાચાર એટલે માઠાસમાચાર. મોટા ભા થવું, વડીલની પેઠે આગળ પડી કામ કરવું; જેમાં હોય તેમાં પહેલ કરી ઘાલમેલ કરી મૂકવી; આગળ પડી જાણે બધું હુંજ કરું છું એમ શાખાશી દેખડાવનાર અથવા મેળવવા પ્રયત્ન કરનારને માટે બોલાય છે.

મોટા લોક, નાના છતાં મોટાના જેવું આચરણ કરનાર માણસને વિષે મનકમાં બો-લતાં વપરાય છે.

“ કમ, કંઈ બોલશોજ નહિ કે ? હવે તમે તો મોટા લોક થયેલા જણાઓછો. ”

દિલીપર હલ્લો.

મોટી ખાટનો માંકડ, કોઈ મોટાના આશ્રયે રહીને અથવા મોટાને લીધે થયેલા મગર-ગર્વિષ્ટ-મસ્ત માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોટું મન, ઉદારતા; સુખમાં છલકાઈ જવાનો જે ગુણ તે; ઉદાર મન; જાંચા જોરસાનું; પરોપકાર પ્રુદ્ધિવાળું મન.

મોટું પેટ, ગુણ-મર્મની વાન; બહાર ન કાઢતાં મનમાં રાખવી તે; સહનશીલતાનો ગુણ રાખવો તે.

મોટું મોં, લાલચુ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોટું રાવણ જેવું મોટું, (રાવણનું મોટું મોટું હતું તે ઉપરથી.) તોખરો ચડ્યો હોય તેવું-રીસાયલું-ચઢેલું મોટું.

૨. સજીને મોટું થએલું મોટું.

મોટે પાટલે બેસાડવું, વધારે માન આપવું; વખાણ કરવાં; સાંસાં બોલી માન વધારવું.

૨. (મશ્કરીમાં) ઉંચે ચઢાવવું; કુલાવવું; મોટું સન્માન આપવું.

“ ધરમાં ભાભી નણંદનું ચાલવા દેતી; લોકમાં એનેજ મોટે પાટલે બેસાડતી, અને એનું કહું કરતી. ”

તારાખાઈ.

મોટો જીવ, માણસ જાત; એથી ઉલટું નાનો જીવ; (મોટા દેહવાળો અને નાના દેહવાળો.)

મોઠી મારવી, ખાવું; જમવું.

“ આજે કંઈ મોઠી મારી આવ્યા છો કે શું? ”

મોઠા જેવું કંઈ, કાંઈ સારું ન કંઈ હોય સારે એ વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એ તો શું ઉગરે, પણ પરમેશ્વરે ઉગાર્યો, ખાકી એણે તો એના મોં જેવું કર્યું હતું. ”

અક્ષરાક્ષસ.

મોઠાં લાલ થવાં, જશ મળવો; ખુશ બની થવી. (બહુવચનમાં વપરાય છે.)

મોઢાની મોઢાશ, અંતઃકરણથી નહિ પણ

ઉપરથી જે સાંસાં બોલવું તે; મોઢે મોઢું મોલવાની રીત.

મોઢાની વાતો, માત્ર કહેવાની પણ તે પ્રમાણે વર્તવાની કે કરવાની નહિ.

મોઢાનું છૂટું, વાચાળ; સ્પષ્ટ અને સરળ વાણીથી બોલનાર.

મોઢાપર કહેવું, શરમ રાખ્યા સિવાય સમક્ષ કહેવું.

“ તેણે તેના મોઢાપર કહ્યું ” એટલે તેની સમક્ષ તેનેજ. (પૂઠ પાછળ નહિ.)

મોઢાપર થુંકવું, ફિટકાર કરવો; ધિક્કારવું; તુચ્છ ગણવું.

“ હવે આ તુકસાનકારક વાતમાં હું વચ્ચે છું તેથી તેમનું ભોપાળું બહાર પડતાં વાર મારી કેવી ફજેતી થશે, અરે ? લોકો મોંપર થુંકશે, તે તો વિચાર હાથ તું જ કર. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

મોઢાપરથી માખ તો ઉડતી નથી, હોશ નથી; એતના-રામ નથી; હિંમત-દમ નથી; શક્તિ-જીવ નથી.

“ મુખ થકી ન માખી ઉડે,

દૂખળા દેદારો,

જુદ્ધનું તો નામ સુણી,

છૂટે છે કંપારો.-ઈંગ્લેન્ડ.

બાળલક્ષ બત્રીસી.

મોઢાભણી હાથ કરવા, ખાવું; જમવું.

મોઢામાં આંગળી ધાલવી, (વિસ્મય પામતાં.) એકાએક ગભરાવું; ચકિત થવું; એકાએક અચરતી પેદા થવી; અજાણ્ય જેવું લાગવું. (વિસ્મય પામતાં થતો અભિનય.)

મોઢામાં કીડા પડવા, વારંવાર થુંક્યા કરનાર માણસને એમ કહેવામાં આવે છે કે શું મોઢામાં કીડા પડ્યા છે ?

મોઢામાં ખીલો ઠોકવો, જે માણસ બોલવાને પ્રસંગે પણ બોલી ન શકતો હોય-

જેની જીભ ન ઉપડતી હોય તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે એના મોંમાં ખીલો ઠોક્યો છે કે નથી બોલાતું ?

મોઢામાં જીભ ધાલવી, બોલતાં અટકવું; બંધ થવું; ચુપ રહેવું; અણબોલ્યા રહેવું.

“ દીકરા સરદારવહુ ? લડાઈના કંઈ સમાચાર આવ્યા કે ? તારા સસરા ક્યારના મોંમાં જીભ ધાલતા નથી, અમે વૃદ્ધ અને અપંગ હવે ક્યાં જઈએ ? ”

ચુ. જીની વાર્તા.

મોઢામાં જીભ નથી, એમ મૂઝે મોઢે સ્મૃતી. પેઠે બેસી રહેનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોઢામાં થુંકે એવું, થુંકવાની જગો જાણે એવું; તુચ્છ ગણી કાઢે એવું; દરકાર ન કરે એવું.

મોઢામાં દાંત નથી. ? શૈયં; દમ જોરસો નથી ? (બોલવામાં.)

મોઢામાં ધૂળ નાખવી, આવડે બતાવી બોલતું એકદમ અટકાવવું; કોઈતું બોલવું બોલું છે એમ સિદ્ધ કરી બોલતું બંધ કરવું-બોલેલું પાછું ખેંચાવવું; ફરીથી ન બોલે એમ કરવું; શરમાવી નાખવું; ગભરાવવું; ‘મોઢું બંધ કરવું’ એ કરતાં આ પ્રયોગ વિશેષપણું બતાવે છે.

‘ ગુર્જરાણાં મુક્તં મ્રણં ’ એ પદ બખનાર ના મુખમાં ધૂળ નાખવા એકે પહે થઈ રહી છું.

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

મોઢામાં લીલું તરણું ધાલવું, લાચારી-દીનતા-કંગાસિયત કે અશક્તિ બતાવવી; લીલું તરણું ધાલવા જેવી તુચ્છ—હીણી અવસ્થા દર્શાવવી.

“ મિહિરે લખ્યું કે તારે મોંમાં લીલું તરણું ધાલીને રાત્રી ભૂવડને શરણે જવું; નહિતર લઢવાને સામા થવું. ”

રાસમાળા.

મોઢામાં સાકર, (કોઈના મુખમાંથી નીકળતી શુભ વાણી ફળજે એવા અર્થમાં.)

“ ડોસાએ કહ્યું નિશ્ચિંત રહો, રડાં વાનાં થશે, કેમ ભાઈ-બુદ્ધિધન ? કાકા, તમારા મોંમાં સાકર. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ દિકરા, તારા મોંમાં સાકર, ખરે નિર્દોષ બાળકના મુખમાંથી નીકળતી વાણી ફળે છે; સુદેવ, મારા અંતઃકરણમાં હવે થાય છે. ”

નળદમયંતી નાટક.

૨. બોલવામાં મિકાશ; મીઠું મીઠું બોલી અર્થ સાધી લેનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘ તેના મોઢામાં તો સોમણ સાકર ભરી છે. ’

મોઢામાંથી દાંત કાઢી-પાડી નાખવા, હરાવવું; બોલતું બંધ થાય એમ કરવું.

“ ભલાભલાના મોઢામાંથી દાંત કાઢી નાખે એવો છે. ’

મોઢું અવળું કરી નાખવું, એટલો માર મારવો કે મોઢું અવળું થઈ જાય ! (અત્યુક્ત) ઘણોજ-સખત માર મારવો.

મોઢું આપવું, મોઢું બતાવવું; દરકાર નાખવી.

૨. મોઢું ગળ્યાં કરે તેવું ઝાસડ આપવું.

“ અલી જવા દે ઝવેરી ? એને ગોઝારીને મોં ન આપીશ ”

ભામિનીભૂષણ.

મોઢું આવડું થઈ જવું, મોઢું લેવાઈ જવું; મોઢું ફીકું પડી જવું-ઉતરી જવું; ખસી-યાણા પડી જવું; વાંક-મહેણાં-અપમાન વગેરેથી એકાએક શરમાઈ જવું.

મોઢું આવવું, મોઢું સજવું ને તેમાંથી લાળ ગળવી.

૨. શરમમાં લેવાવું.

મોહું ઉધાડવું, (ખોટી-કંઠાળો ભરેલી બા-
બતમાં વપરાય છે.) બોલાવવું અથવા
બોલે એમ કરવું.

‘આટલું થોડું અનાજ જલદી ખૂટી ન
જાય, અને નિર્દય શાહુકારનું વારે વારે મોં
ઉધાડવું ન પડે એટલા સારૂ ગરીબ ખેડુ-
તની ભેરી કટલી સાવચેત રહે છે. ?’

દે. કા. ઉત્તેજન.

મોહું ઉધાડવું એટલે બોલવું અથવા
બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

“મને ખાતી છે કે તારી વિચિત્ર મા-
ગણી કરવાને કદાચ હું જઈશ, પણ મા-
ઈ મોંજ ઉધડનાર નથી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

મોહું ઉતરી જવું, મોહું શીકું પડવું; -ચ-
હરાનો રંગ ફીકો થવો. (રોગથી અથવા
આખર ગયેથી કે દિલગીરીથી.)

મોહું ઉપડવું, હદ ઉપરાંત બળડયાં કરવું.
મોહું ઉપાડવું, ગાળ દેવી; હદ મૂકીને બો-
લવું.

મોહું કાળુંકર-ફરજ, દિસતો રહે. (તિર-
સ્કાર કે કંઠાળામાં વપરાય છે.) મોહું
કાળું કરવું એટલે મોઢાને-કીર્તિને લાંબ-
ન લગાડવું.

‘એ વચન તોડી તેણે પોતાનું મોહું
કાળું કર્યું ને એના પૂર્વજોને લાજ લ-
ગાડી.’

સધરાન્સંઘ.

મોહું કાળું મેશ-ધબ થઈ જવું, કાષ
અપજશ-કલંકથી ઝાંખું પડી જવું; કાષ
અપકૃષ્ઠથી શરમાઈ-અંજાઈ જવું. મોહું
શાહી જેવું થવું પણ બોલાય છે.

મોહું ગંધાવું, મનમાંનું મનમાં બળીને
ચીકાવું; ગાળ દેવી.

૨. લાયક શુણ ન હોવા. (તિરસ્કારમાં
વપરાય છે.)

મોહું ચઢવું, રીસ ચઢવી; મોઢા પરથી રી-
સ બતાવવી.

મોહું ચાલવું, વારે વારે કંઈ ખાયાં કરવું.

‘આખો દહાડો એતું મોહું ચાલ્યાં ક-
રેછે તે પછી માંદી ન પડે. ?’

૨. હઠથી જાહે બળડવું, ‘ તારૂં મોહું
બહુ ચાલે છે. ’

મોહું જોવું હોય તો આવજો, મરણ પ-
થારીએ પડેલા માણસના સંબંધમાં ફરના
માણસને ખબર આપતાં એ વપરાય છે.
મોઢે થવું પણ કાઠિયાવાડ તરફ બોલાયછે.

“લાં જાને તે આરતને કહ્યું મને તા-
રે સાસરેથી મોકલ્યો છે; કેમકે તારો
ધણી ધણો આજની પડ્યો છે અને તે
જીવે તેવી આશા નથી, તેથી તને મોઢે
થવા બોલાવે છે.”

માસિક સારસંમ્રહ.

મોહું ઠંકાણે રાખવું, મોહું મર્યાદામાં-વિવે-
કમાં રાખવું; મોં ઠાવકું રાખવું. (બહારના
ડાળથી.)

‘જોને મોહું ઠંકાણે રાખીને કવી મ-
સ્કરી કરે છે !’

મોહું તપાસીને બોલ, હદમાં રહીને-વિ-
વેકથી બોલ; આખરનો વિચાર કરીને બોલ.
મોહું ઘોષ આવ, લાયક શુણ લઈ આવ;
મોઢા પર જે દુર્ગુણનો મેલ છે તે ફરકર;
મોહું ઉજળું કર; રીતભાતે સુધ યા.

મોહું પડવું, મોહું શીકું પડી જવું; લાલી
હડી જવી.

૨. તેજમાં અંજાઈ જવું.

મોહું પૂરવું-ભરવું, કાંઈ આપીને સમજા-
વવું.

‘તે દહાડે જો અમારી સલાહ પ્રમાણે
પેલા ચંડાળ ઉધરાતદારનું મોં પૂરું હો-
ત તો આ દહાડો કદી આવત નહિ’

કરણુદેવો.

મોહું ફેરવવું, રીસમાં કે કંઠાળામાં પૂઠ
કરી ફરી બેસવું.

‘તારી સાથે વાત કરવી તે પણ એક

સંકટ છે એમ બોલી તે મોં ફેરવી બેઠી.
દિલીપર હલ્લો.

મોહું બગાડવું, અભાવ-અપ્રીતિ દર્શાવવી;
કંઠાળો આણવો.

૨. મોહું બેંધાઈ કરવું.

મોહું બાળવું-ફિરવું કરવું, (તિરસ્કાર
કે કંઠાળામાં બોલાય છે.)

‘ કંજયા ટંઠાનું મોહું બાળીને, હહેરો.

* * *

નર્મકવિતા.

“ બાળ બાળ અલ્યા તારું મોહું, ન-
ગરપાળ દાદાએ કહ્યું છે તે ભૂલી ગયો હ-
ઈશ, મેર જરા આંખની શરમ પડશે
કેની ? ”

તપસ્યાખ્યાન.

મોહું ભડભડવું; ખાવાની ઇચ્છા થવી;
ખાવાસાઈ મોહું ચળવળવું; ખાઉં ખાઉં
એમ થવું.

મોહું ભરાઈ જવું, તૃપ્ત થવું; ધરાવું; સં-
તોષ પામવો.

(કાંઈ સાઈ સાઈ મળવાની આશાએ
કે મળશે એવું સાંભળીને.)

મોહું ભાગવું, પોતાનું કાર્ય સિદ્ધ કરવા
કાઢને કાંઈ આપવું; કાંઈ આપીને સમ-
ભવવું.

“ ઇન્જરદારો અધિકારીઓનાં મોં ભા-
ગીને ઇન્જરો મેળવતા, અને મેળવ્યા પ-
છી પોતાનાં પેટ ભરવાને ગમે તેવા જી-
લમ ગુજરતા. ”

ગુ. જીની વાર્તા.

૨. મોહું ભાગી જવું (ગળ્યું ખાધા-
થી.)

મોહું લોંચમાં ઘાલવું; નીચું જોવું. શર-
માઈ જવાથી-શરમનું માર્યું.)

મોહું રહી જવું; બોલીબોલીને યાકી
જવું.

મોહું રાખીને, શરમ રાખીને; તેજમાં અં-

ભઈ જઈને.

મોહું લઈને આવવું; લાયક ગુણ લઈને
આવવું; યોગ્યતા-લોચનાથી આવવું.

“ પેલા ચંડાળ કાળા મોઢાનાને તારી
સઘળી વાત કહે કે મુઝો શું મોહું લઈ-
ને જૂઠું બોલ્યો હતો. ? ”

અરેભિયન નાઈટ્સ.

“ લારે પ્રિયા, તું એમ કહે છે ! અતિ
મોટી મૂર્ખાઈ કરીને રાજબ્રાંદ્ર થયેલો,
માત્ર સર્વેના શોકમાં વધારો કરવાને હું
શું મોં લઈને આવું. ? ”

નળદમયંતી નાટક.

‘ મને કાફર, કુતરો, હરામખોર વગે-
રે કહી ભાંડો છે તો આજે શું મોહું
લઈ મારી જોડે કામ પાડવા આવ્યા છો ?
સધરાજેસંઘ.

“ શું મોહું લઈ આવું હું, પગ પાસે
શુભ નામ. ’

કવિ નર્મદ

મોહું લેવડાવવું, દવા આપી મોહું ગળવું ર-
ખાવું.

મોહું વાઘવું છે, મોંપર ચૂરાતંતનાં ચિન્હ
છે; વાઘના જવું બિહામણું મોં છે. મોં વા-
ઘવું છે ને પૂંઠ શિયાળની છે એમ
દેખાવે બહાદુર છતાં ખીકણ માણસને
માટે વપરાય છે.

મોહું વાળવું; મોહું ઢાંકી રડવું; છેડો વાળી
વિલાપ કરવો.

“ પોતાના સંબંધીના મરણના દિવસથી
ઝોછામાંઝોછા દસ બાર દિવસ અને ત્રણ,
છ કે બાર મહિના સુધી દિવસમાં બે વાર
કુટે કે મોં વાળે. ”

પુસ્તકમાળા:

મોહું શીવી લેવું, આગળ બોલતું બંધ
થવું-કરવું; શરમથી બોલતાં અચકે એવું
કરવું; મોં બંધ કરવું કે નથી આગળ
બોલાય જ નહિ.

“ ખુદાની એ પ્રમાણે ને મરજી હશે તો તેનો હુકમ હવે માથે ચડાવીએ છીએ, ઝોઢું ખોલી તેઓએ પોતાનું મોં શીવી લીધું. ”

કરણધેસો.

મોહું હલાવવું; ખોલવું અથવા ખોલવાની તનબીજ કરવી,

૨. ડોકું ધુણાવી હા અગર ના કહેવી. મોઢે કરવું; પાઠે કરવું; બ્યારે જોઈએ ત્યારે ખોલાય તેને માટે ગોખવું; ભૂલી ન જવાય તેટલા સાઈ ખૂખ પાકું કરવું; સ્મરણ રાખવા સાઈ તેને તેજ શબ્દ ઘણી વાર બણ્યા કરવા.

મોઢે ચઢાવવું; અતિરો લડાવવું; બહેકાવવું; અમર્યાદ કરવું; વંદી નય એમ કરવું. (લાડમાં.)

“જે કહે તે હાજી હા કરીએ ને મોઢે ચઢવા દઈએ, તેનું ક્ષણ આ, હવે તો એ મુસલમાન થવાની; એ માઈ કહ્યું નહિ માને. ”

સાસુવહુની લડાઈ.

મોઢે ચઢીને, (કોઈની) રખર; પ્રલક્ષ; સમક્ષ; મોઢામોઢ.

‘કેટલાકે તો તેને મોઢે ચઢીને કહ્યું કે તે અમને વગર વિચારે આ બંદીખાનામાં લાવી નાખ્યા. ’

વીરાધીરાની વાર્તા.

‘ટેક તજ ચઢી મોઢે માગી લેઉછું, દેઈ દવા તું રજવ મારો ધાવ ને. ’

નર્મ કવિતા.

મોઢે તાળું દેવું; મોહું બંધ થવું-કરવું; ન ખોલાય-ખોલે એમ કરવું, (શરમથી, ધાસ્તીથી-કે ફજ્જતીથી.)

‘ સહુ માણસો ખોલતાં ખોલી ખોટી, મુખે તાળું દેજો જાને ચાંપ મોટી. ’

નર્મ કવિતા.

‘ હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે ’

મોઢે તાળું હોવું; શરમથી અથવા ઠપકાની ધાસ્તીને લીધે અથવા થયેલી ફજ્જતીથી મોહું બંધ થવું.

‘ સ્ત્રીઓને મોઢે સવામણનું તાળું છે, હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે ઝોઢલે થયેલી ફજ્જતીથી તેનું મોહું બંધ થયું છે, એને મોઢે તો સોમણનું તાળું છે. ’

‘ ત્યો અમે તો અમારે દોઢ મણની કુંચી હાથમાં લઈ સવા મણનું તાળું આ મુખરૂપી કોઢડીને મારી સાતને સાત ચૈદ દહાડા સુધી ખોલ્યા ચાલ્યા વિના ખેશી રહીશું. ’

તપસ્યાખ્યાન.

(લજ્જારૂપી તાળું, જીમરૂપી કુંચી, ને મુખરૂપી કોઢડી.)

મોઢે દૂધ ગંધાય છે (હજી તો.), ‘ હજી મોઢેથી દૂધ તો સુકાયું નથી ’ વગેરે પ્રયોગ નાના બાળકને અથવા ધાવતાં બચ્ચાં જવા આચરણવાળા નાદાન કાચી વંચના જીવાનને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

મોઢે બપોર રમવા, બપોરે ઘરમાંની સ્વચ્છ ભોંય ઉપર આવતા ચળકાર જવો આભાસ ગોરા મુખ પર પડી રહેવો, અથવા આતસ બાજના બપોરીયાની પેઠે મોહ પમાડે એવો જણાવો. (જીઓ નર્મકવિતા ભાગ. ૨ પૃષ્ઠ ૮૨૫ આવૃત્તિ ત્રીજી.)

મોઢે ખોલવું, માત્ર ખોલવું જ પ્રણ કરવું નહિ.

૨. કોઈને કંઈ કહેવું હોય તો તેની સમક્ષ કહી દેવું. (પછવાડે બખડવું-નિદ્યું નહિ.)

મોઢે માગ્યું, ઈચ્છા મોઢે કહી જણાવી હોય તે. (આ પુસ્તકનું મોઢે માગ્યું મૂલ્ય આપવાને તૈયાર થયો છે.)

મોઢે માથે ઝોઢવું, દેવાળું કાઢવું.

૨. માથું ઢાંકી શોક કરવો.

૩. નિરાશ થવું; હારવું.

મોઢે માથે હાથ દબને, ચૂમાઢને, હારીને,
ન છૂટકે, નિરાશ થઢને, મમત મટી દેઈ
તકરાર પતાવીને, થાટી-કંટાળીને.

મોઢે સાકર પીરસવી, મીઠા બોલ બોલી
સામાનું મન પાણી પાણી કરી નાખવું;
પીગળાવી નાખવું.

મોત ફરી વળવું, મોતે ઘેરી લેવું; અકસ્માત
આવી અનવું; સમાપ્તિ થવી.

“ વહાણે બેસીને ચાલ્યો વહેવારીઝા,

અવું ધાર્યું તું રે;

એણે ભવે જરૂર,

પલકની આશા નહિ પડંતી.

મધ્ય દરિયામાં મોત ફરી વળ્યું,

દેશ રહી ગયોરે

પછી પોતાનો દર,—

પલકની આશા નહિ પડંતી. ”

બોધચિંતામણિ.

મોત માથે આવવું, ઘણું જ થાટી જઈ
મરી જવા જેવું થવું.

મોતને બારણે, મરણ પથારીએ; યમનો પ-
રાણો થવાની લગભગમાં.

મોતી પરોવવાં, મોતી પરોવવા જેવું કાઈ
ઝીણું બારીક કામ કરવું.

“ અત્યારે શાં મોતી પરોવવાં છે કે

થોડે અજવાળે થતું નથી, ને ઠાલી ચાર
દીવેટા સળગાવી બેઠોછું ? ”

મોતીના ચોંક પૂરવા, મોટા મોટા મનસુબા
કરવા; હવાઈ કિલ્લા બાંધવા.

“ શેખશહીની પેઠે તે પોતાના મનમાં
મોતીએ ચોંક પૂરે છે પણ ધાર્યું તો ઈશ્વ-
રતું જ થાય છે. ”

બે બહેનો.

મોતીના દાણા જેવા, ગોળ મરોડદાર ને
દેખાવડા (અક્ષર, આંસુ)

“ વત્સ ! ઔનિયાક્ષર પ્રયત્ને લખ્યા
છતાં એ કાચરચાક્ષર જેવા ચોખા મોતીના

દાણા જેવા નથી અનતા. ”

સુદ્રારાદાય નાટક.

મોતીના મેહ વરસવા, મોતીનો વરસાદ વ-
રસતાં જેવો ઉત્સાહ અને આનંદ જણાય
તેવો આનંદ થવો; આનંદવૃદ્ધિ થવી; આ-
નંદનો પાર ન રહેવો.

“ મહા વદ શુભ સાતમે મહોત્સવ ધર્મ
રહ્યો હતો, એ દિવસે શુજરાતમાં સોનાનો
મૂરજ ઉઝ્યો અને મોતીનો મેહ વરસ્યો. ”

વનરાજચાવડો.

“ ધન્ય ધન્ય ઘડી ને ધન્ય દહાડોરે,

દેવે ભલે દીધી દીકરી;

ઉજળો અવસર દેખાડ્યોરે. ”

“ મોતીડે મેહુલા વુઝ્યારે,

ત્રિભુવનપતિ અમને ત્રુઝ્યારે. ”

વેન ચરિત્ર.

મોતીઆં મરી જવાં, ટાંટીઆ નરમ થવા;
પાણી-બળ કમી થઈ જવું; હાંબ ગગડી
જવા; હિંમત હારી જવી; હોશકોશ
હડી જવા.

“ મશરૂપર જુએદીતો રાગે ભરાઈ હતી
તેથી તેનાં તો મોતીઆં જ મરી ગયાં
હતાં. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

મોઢક જમવા, લાડવા ખાવા. (લાક્ષણિક
અર્થ) ખાટવું; વિનય મેળવવો; લાભ
પ્રાપ્ત કરવો.

“ થોપે ન તો મોઢક લાં જમાયા,

મૂકો બીજને સહદેવ સા'યા ”

દ્રૌપદી હરજી.

મોભામ્ર બુદ્ધિ, મોભના છંડા જેવી સ્થુલ
બુદ્ધિ; જડ બુદ્ધિ. એથી ઉલટું ‘કુશામ્ર
બુદ્ધિ.’

મોભારે મંગળ, (જ્યોતિષ્યમાં એવો મં-
ગળ પીડાકારી મળ્યા છે તે ઉપરથી.)
ઘણી દુઃખદ અવસ્થા.

મોર મારવો, (મોરચો મારવો. તે ઉપરથી માથું મારીને—આગળ પડીને—મોખરે રહીને કારભાર કરી વિનય મેળવવો તે ઉપરથી) પાર પડવું; ન્યાલ થવું; કૃતાર્થ થવું.

૨. દાવ જીતવો; ફતેહ મેળવવી; વિનયી થવું.

“ વજીર સાઉદીએ જાણે મોર માર્યો નહિ એમ બોલ્યો, શું છે રે ઉદ્ધત, હજી પણ મારું અપમાન કરવાની હિમત ધરે છે કે ? ”

અરેબિયન નાઈટસ.

“ પણ એવું કાંઈ નથી કે તળયે, જે જીવાનીનું જગે જોર; જીવાનીને દિવાની કહે સૌ, તોડી નાખે તાજનો તોર, મોર માર્યો ભાખે રે, ધીર બેઠા કંઈક ભડે.

આટલી હું,”

ધીરો ભક્ત.

મોરચો મારવો, વિનય મેળવવો; ફતેહ મેળવવી; દાવ જીતવો; કરેલી ચુકિતમાં ફાવવું.

મોરલી બળવવી, ખાવા કરવું; રાંધવું;

રસોઇ કરવી; (કારણ કે તેમાં મોરલી જેવી ભૂંગળી લઈ દેવતા કુંકવો પડે છે.)

મોસાળ જઘ આવ્યા, (વાંકામાં) કેદખાનું ભોગવી આવ્યા.

મ્યાન કરવું, (લાક્ષણિક.) બંધ કરવું (મોહું—જામ.)

‘તરતાર મ્યાન કરવી’ એટલે મ્યાનમાં ઘાલવી.

મ્યાનમાં રાખવું, અંકુશ—કબજા—હદમાં રાખવું.

“ તારો જોરસો જરા મ્યાનમાં રાખ.”

ય

ય :પલાયન કરવું, નાશીતે છૂટી જવું; સંટકી જવું; અગીઆરા ગણવા.

યમનો દૂત, (લાક્ષણિક) યમરાજના દૂત જેવો નિર્દય; કઠોર—નિષ્કૃર કાળજીના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

યમનો પડછો, કમકમાટી ઉપજાવે એવાં અત્યંત પાપ કરનારો; ઘણોજ પાપી માણસ.

યમપુરીની યાતના, ઘણુંજ દુઃખ, ભારે માંદગી, સખત શિક્ષા વગેરે.

યમપુરીમાં મોકલવું, મારી નાખવું.

૨. (ન્યાં નિર્દયપણું—ઘાતકીપણું વાપરવામાં આવતું હોય એવી જગોએ મોકલવું તે ઉપરથી) કેદખાનામાં મોકલવું; કેદ કરવું.

યાહોમ કરવું, મરણિયાં થઈ કાઠપણું બેખમે કાંઈકામ કરવું. (ધસારાની સાથે).

“ યાહોમ કરીને પડો ફતેહ છે આજે. ”

કાંઈ નમદ.

૨

રંગ હાથમાં આવવી, (ધોરી રંગ હાથ-
માં આવવાથી રોગની ખબર પડે છે તે
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ગુણદોષ જા-
ણવા; સ્વભાવ-ગુણ-દોષથી જાણીતા થવું;
મેદ જાણવો. નાડ હાથમાં આવવી પણ
ખોલાય છે. રંગ ઝાળખવી-તપાસવી-
પકડવી એવા પ્રયોગ થાય છે. રંગે રંગ-
નો ભોમિયો-એટલે સ્વભાવથી પૂર્ણ
જાણીતો.

રંગડ ખૂઝાડું, જાડી બુદ્ધિનું અને દંગદાળ
વિનાનું કે ભલીવાર વિનાનું એવું ને કોઈ
તે. (માણસ-વસ્તુ)

રંગશિયું ગાડું, (રંગશ એટલે મળીનું ચો-
સકું. ને ગાડામાં એવાં બહુ ચોસલાં બરે
તે ધીમે ધીમે ચાલે તે ઉપરથી) ધીમે
ધીમે થતું-રસજતું કામ.

રંગે આવવું, કોઈના આવેશમાં આવવું.

“ પગે પીસિ કોને કુ મધ્યે સુવાહ્યા,
રંગે આવિ ભીમે પગે કોને તાડયા ”
દ્રૌપદી હરણ.

રંગે રંગ રાઈ ચોપડવી, જાળી મૂકવું (અં-
તર); ત્રાસ આપવો; નખથી તે શીખા
સુધી દુઃખ થાય-માઠું લાગે એમ કરવું.

“ સલમામા-ખાવાને જગસો ને કુટવાને
ભગસો ! છે કંઈ લેવાને દેવા ! સોંધીને સ-
ફરી સત્રાજીતની દિકરી ભલી જડી છે !
પણ હું તો રંગે રંગ રાઈ ચોપડું તેવી છું.”

સલમામાખ્યાન.

રંગ બદલવો, ભય કે સંક્રામણમાં આવી
પડવાથી જ્યારે માણસનો ચહેરો શીકો
પડે છે ત્યારે તેનો રંગ બદલાયો-ફર્યો એમ
કહેવાય છે.

રંગ રાખવો, પોતાનું માન, હોદ્દો, ચઢિઆ-
તાપણું વગેરે જાળવી રાખવું; શોભા રાખવી.

રંગની રોળ, અતિ આનંદ; ઉત્સાહ.

“ મેં મનમાં ને આશા ધારી,
તે કંઈ હું રંગની રોળે.”

દ્રૌપદીહરણ.

રંગમાં હોવું, આનંદી ભાવમાં હોવું.
રંગી નાખવું, લોહીલુહાણ થાય ત્યાં સુધી
માર મારવો; માર મારી લોહીચૂંતું કરવું.
રક્ષવાયું કુતરું, કુતરાના નેવું ખ્દાવડું (અ-
તિશય કામની ધાઈમાં.)

રંગનું ગજ કરવું, કોઈ જાખતને વધારી વ-
ધારી મોટી કરવી; નજીવી જાખતને મોટી
કરી થાપવી.

તિલેતાલં પચ્યતિ અણું પર્વતી
કરોતિ. એ રંગનું ગજ કહેવાય.

“ જાપદાદાએ અસલના વખતમાં મોર
માયો હોય તે, કે પોતે જવાન અવસ્થામાં
સહેજસાજ ધાડ મારી હોય તેનું રંગનું
ગજ કરી ને વધારી વધારીને જાડાઈઓ
હાંકવામાં આવે તે સાંભળ્યાથી મનને અ-
તિ આનંદ ઉપજ્યા વિના રહે નહિ.”

ગર્ધવસેન.

“ રંગનું ગજ શું કરવા કરે છે ? સેંજ
પૂછ્યું એટલામાં આટલી બધી તપી શું
જાય છે.”

દ્રૌપદીદર્શન.

રંગક ઉઠવું, દાણોપાણી-મર્ગિત-અંગળ
પાણી ઉઠવું; અનોદક ઉઠવું; નસીય ઉઠવું.

રંગ લેવી, કંઈ કામ કરવાની પરવાનગી મા-
ગવી-છૂટ મેળવવી.

૨. આદર દઈ છૂટા પડવું. પાછા જતી
વેળા મોઢાની આગળ એમ કહેવાય છે કે
‘રંગ લેડ’ છું.’

રંગ ખેંચવી, મહેનત કરવી; મથવું; શ્રમ
કરવો.

“વિદ્યાભ્યાસ કર્યા પછી પ્રવ્રતા દુઃખના

નિવારણ અર્થે તમે ધણી જ રંજ જેવવા માંડી છે. ”

પ્રેમરાય અને ચાર્મિતિ.

રંજક ઉડવો, લડાઈ-કળાઓ થવો. (અંદુ-કના દાર ઉપરથી.)

રંજક મૂકવો, ઉશ્કેરવું; મંમરો મૂકવો; લડાઈ કરાવે તેવું ભાષણ કરવું.

“ ભાટ લોકની જાત બોલ્યાવિના ના રહે. જે બાબત જાણે તેમાં ટાપસી પૂરે અને ન જાણે તેમાં રંજક મૂકે, પણ બોલ્યા વિના રહે. ”

યશોભાખેલન.

‘રંજક ખાઈ જવો’ એટલે ઉશ્કેરવાનું

ફળ ન થવું.

રડતા લાડુ, ધણી ધીવાળા-લચપચતા લાડુ. (લાક્ષણિક) તેથી ઉલટું થોડા ધીવાળા ને ભાગતાં ભરૂર થઈ જાય એવા તે ઉડતા લાડુ કહેવાય છે.

રડતી રાધા, રાધાના જેવી રડતી સ્ત્રીને વિષે મનુષ્યમાં બોલાય છે.

રડતી સુરત, રડતા ઉદાસી ચહેરાનું; દિલ-ગીર સુદાનું; હોશ વિનાનું.

“ મેજસ્ટ્રેટ હિંમતબાજ અને ફાંકડો હતો તેથી આપણે આટલું કાચા. રડતી સુરત હોત તો આપણી ફરિયાદ જ હાથમાં ધરત નહિ. ”

નવી પ્રજા.

રડતું ગાત્ર હોવું, શોકાતુર ચહેરાનું કે નબળા છાતીનું હોવું. હમેશ રડતું કે હમેશ નિશ્વાસ નાખનારું હોવું. ‘તેનું તો રડતું ગાત્ર છે.’

રડી ઉઠવું, ખોટ આવવી; ખોવું. ‘તે વેપારમાં રડી ઉઠ્યો.’

૧. હિંમત હારી જવી; નિરાશ થઈ જવું; હારી જવું; થાકી જવું.

રણશિંગડું ટુકવું, (વરઘોડામાં આગળ રણશિંગડું ટુકવામાં આવે છે, એવું ખતાવ-

વાને કે પાછળ વરઘોડો આવે છે. તે ઉપરથી.) લોકમાં સારી નરસી વાત જાહેર કરવી; ઉઘાડું કરવું ધણી વખત છાની વાત ઉઘાડી કરવાના અર્થમાં એ વખતે રાય છે. ”

૨. મોઢેથી વખાણ કરવાં; પ્રશંસાનાં ગીત ગાવાં. ‘તું તારું જ જ્યાં હોય ત્યાં રણશિંગડું ટુક્યાં કરે છે’ એટલે તું તારાં જ વખાણ અથવા તારાં જ જે સારાં કૃત્ય હોય તે વારવાર ગાયાં કરે છે.

“ કેટલાક માણસો પોતાનું રણશિંગડું ટુકવામાં હોંશિયાર હોય છે. જે પોતાનું જ રણશિંગડું ટુકે છે તે ધણું ખરું થોડા જ વખાણને પાત્ર થાય છે. ”

માસિક સારસંગ્રહ.

રતન પાકવું, રતન જેવું ગુણવંતુ માણસ નીવડવું-નીપજવું (લાક્ષણિક)

રથજના, અધક પાંસણી; ઘેલછાવાળું; વાંચેલ; ઉડેલ તબિયતનું.

“ હાય હાય ! આતો કેવળ રથજના દેખાય છે. અરેરે ! આનો અને મારી હીરાલક્ષ્મીનો સંબંધ કેમ થાય ? ”

વિધા વિલાસ.

રતવન થવું, ખેદાન મેદાન થવું; અસ્તોભવરત થવું; ખરાબેહાલ થવું; ભાગી તૂટીને સપાટ થવું; ગરીબી હાલતમાં આવી પડવું; ખરાબખસ્ત થવું; પાંચમાલી થવી.

૨. હિંમત છૂટી જવી.

“ વિખરાઈ ગયું દળ રતવન થાતું, રાય કહે ક્યાં જશો રે. ”

કવિ. પ્રેમાનંદ.

રપેટીમાં લેવું, (રપેટી એટલે ગળડી તે ઉપરથી) ખુબ મહેનત કરાવવી; શ્રમવું; લગ્નઉપક્રમે લેવું; બેસબંધ કામ લઈ કાચર કરવું.

‘ તેણે તો હવે તને ખૂબ રપેટીમાં લીધો જણાય છે. ’

રઘુ ચક્રર, (રિપુચક) હાનિ; તુકસાન, શત્રુનો ખેચ.

રઘુ ચક્રર કરી જવું—જાનુંમાનું નાસી જવું; જાડકી જવું; પલાયન કરી જવું; અગીઆરા ગણવા.

રમકડું થઈ રહેવું, રમકડાની પેઠે તાળે—વશ થઈ રહેવું; ખુબ આધીન થઈ રહેવું; જેમ રમાડે—નચાવે તેમ રમવું—નાચવું; કાઠના કહેણને તાળે થઈ રહેવું. (સત્તા ન હોવાને લીધે)

“ અરે ! હાલના રજપૂત રાજાઓ અકબરનાં રમકડાં થઈ ગયાં છે એ દહાડો આવત નહિ. ”

પ્રતાપ નાટક.

“ વચસ્ય ! એનાં કૃત્ય એવાં જ છે અને એ તમારા જેવા ડાહ્યાને તો પોતાનું રમકડું સમજે છે કે કરી નાખે છે. અમારા જેવાનું તો તે નામ પણ ન ઠઈ શકે. ”

તપસ્યાખ્યાન.

રમણે ચડવું, મનને જણાય તેવી મહેનત કરી કાઠ પણ રીતે ગમાડો કરવાના જે—રસામાં આવવું; ઉશ્કેરાવું; વાયેલ—ઉડેલ તબિયતનું થવું; કાયદેમંદ કામ ન કરનાં નિરર્થક વખત ગુમાવવામાં ગુંથાવું.

“ તેમને નાસતા દેખી વાધ અને સિંહ વધારે રમણે ચઢ્યા. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

રમતા રામ, (સર્વવ્યાપક રામ તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) જ્યાં ત્યાં ભટકનારો.

તીર્થવાસી સાધુ, મુસાફર, ઉતાર (મુખ્યત્વે ગોસાંઈ) અથવા ધર્મપ્રચારકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

રમસ્તાન મચાવવું, (રમસ્તાન—રમખાણ=

ભય—ધારતી; સંપૂર્ણ નાશ. તે ઉપરથી) ઘણા જોસમાં તુટી મડવું—નાસ આપવો.

“ તેનું કામ વેંધ કરે તો વૈદાણી તો ગાજતી અને ધણીપર રમસ્તાન મચાવી મૂકતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

રવલી પ્રચક, (રેવલી—સત્તાવીસ નક્ષત્ર—માનું એક મોટું કમનસીબ સૂચવે છે—પ્રચક.) ઘેલજવાળું; પહેરવા ઓઢવાનું કે બોલવા ચાલવાનું જેને ખાત ન હોય તેવું ઘેલું; ગાડું; મૂર્ખ; તોફાની—કંઠાળો પમાડે તેવું; વ્યતિપાત; ઉધમાતીઉં; કામ કે ઠેકાણા વિનાનું. (માણસ.)

રવી જવું, જીવાળનું બાણી આવવું.

રસ્તામાંની ધૂળ, આઠીવાટની ધૂળ જીઓ.

રસ્તે પડવું, કરવાનો અગર કેમ કરવું તે સમજવાનો રસ્તો મળવો.

૨. શર થવું; સરાડે ચઢવું; રાગે પ્રપવું. (કામ)

૩. જતા થવું.

૪. રીતમાં આવવું.

રસ્તો કાઢવો, દુઃખ—મુશ્કેલીની સામે ધીમે ધીમે અને દૃઢતાથી આગળ વધવું; અંતરાય ઠાળવો; નિકાલ કરવો.

રસ ઉતારવો, (હાથનો) હાથથી ખૂબ માર મારી ઠંડો પાડવો. (હાથને)

૨. (પગનો) ફોગટ ધક્કો ખાઈ પાછા આવવું અથવા ઘણા વખત સુધી ઉભા રહેવું.

૩. (જીભનો) હદથી જઈ બોલવું; બદલવા દેવી; જેમ આવે તેમ બક્યાં કરવું.

રસાતળ વાલવું, એનો અધિશતા અનંત છે, એમાં નાગ રહે છે. પાતાળ—પૃથ્વી નીચેનો પ્રદેશ—એ સાત છે. અતલ, વિતલ, મૃતલ, મહાતલ, તલાતલ, રસાતલ

અને પાતાળ, આ ઉપરથી રસાતલ ધાલવું
એટલે છે રસાતલ સુધી નીચે-છેક નીચી પાય-
રીમાં લઈ જવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)
ખરાબખસ્ત કરવું; છેકળ પાયમલ કરી
નાખવું; છેક દુર્દશામાં આણી મૂકવું; તળિયા
ઝાટક નાશ કરવો.

“ આ તો કુડાં કર્મનાં કરતુ રાજ,
હવે આ કરતાં શું નરતું રાજ;
તેં તો અમને રસાતળ ધાલ્યા રાજ,
થયા પૂર્ણાહુતિએ મા'લ્યા
અમા'લ્યા રાજ. ”

માંધાતાખ્યાન.

૧. ગળખ કરી નાખવો.

રસાતળ જવું-થવું-વળી જવું, ધડે બે-
સવું; ભાગી પડવું; વિનાશ થવો; નખોદ
જવું; નિર્વશ જવો; પાયમાલી થવી.

“ તમારી સાથે મર્યાદાથી વર્તી તમારી
યોગ્ય બરદાશ રાખી હજારો પ્રકારે તમારું
લક્ષ મારા પ્રત્યે લગાડવાનો મારો હેતુ
હતો પરંતુ એ મારા મનના મનોરથો ર-
સાતળ ગયા છે. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

“ એમાં આપણી ચૂક છે એથી આપણે
મારે ખત્તા ખાવા પડશે અને તેથીજ દે-
શનું રસાતળ જવાનું છે. ”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

૨. (પૃથ્વી રસાતલ જવી એટલે પૃ-
થ્વી છેક રસાતળ પાતાળ સુધી હેઠે
જવી તે ઉપરથી) દુનિયાં ઊંધી ચત્તી
થવી; ગળખ-હાહાકાર થઈ જવો.

રસાતળ ધાલવું; ખરાબખસ્ત કરવું; છેકળ
પાયમાલ કરવું; સસાનાશની પાટી બેસા-
ડવી; તળિયા ઝાટક નાશ કરવો. (જુઓ
રસાતળ ધાલવું)

રસે ભરાવું; ઉશ્કેરવું, ઉત્તેજન મળવું; ભેસ
વધવો; મમતે ચઢવું

રૂળી રાશે, નિરાંતે; સુખચેતનાં.

“ અરે, પણ એટલું એ કંઈ એના
બાપનું થઈ ગયું ! ને તે રળી રાશે ખવાશે
એમ ન સમજવું. એના ઉપર તો એક
મોટા બિલાડો તલપ મારવા તાકી જ
રહ્યો છે. ”

ગર્ધવસેન.

રાંધી રસોઈ રહેવી, શોકમાં રાંધેલી રસોઈ
કામમાં ન આવવી અથવા ન ભાવવી-
ન રચવી.

“ રાંધી રસોઈઓ ધરી રહી ને,
વાડી ભણી સૌ જાય;
જઈને જેયું લાં દીડી,
પ્રાણ વિનાની કાય. ”

વેનચરિત.

“ વર્ણવી વાત બને નહીં,
બણે સૌ બેનાર;
રાંધી રહી રસોઈઓ,
ઉપજ્યો શોક અપાર. ”

નદવારથળી.

રાઈ ચઢાવવી, ઉશ્કેરવું. (નરસામાં)

રાઈ મરચાં પડવાં, (આંખમાં), જોર ઝોછું
થવું.

૨. દેખી ન શકાવું; આંખો નીકળી પ-
ડવી (અદેખાઈને લીધે.)

‘ શત્રુઓની આંખમાં રાઈ મરચાં પડે ! ’

રાઈ મરચાં લાગવાં, માઠું લાગવું.

રાઈતું કરવું; (રાઈતું ફીણી નાખે છે-ડીફી
નાખે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કો-
ઈની હાનિ અથવા ખરાબી કરવી.

“ ભાઈ કહીને રાઈ ચઢાવીશું ! અહીં
મારું રાઈતું કરવા ધાર્યું છે ? ”

રાખ ચોળવી, વેરાગી થવું. (વેરાગી લાકો
રાખ ચોળે છે તે ઉપરથી.)

“ ઝાઝા જે ઘર પુત,
કોઈ કુળ તેનું બોળે;
ઝાઝા બ્યાં વેપાર,
કોઈ દિન રાખજ ચોળે. ”

શામળબટ,

રાજ્ય ચોળાવવી, કાઠના પૈસા ટકા હુતી.
લેવા; પાસે કંઈજ ન હોય તેવી દશાએ
પહોંચાડવું; ખરાખર કરવું; નિર્ધન કરવું.
રાખધૂળ, નકાસું એવું જે કાંઈ તે.
રાખ ધૂળ થઈ જવું, કાંઈ સાફ કામ ન
થયું હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય
યછે ખરાખર થવું; ખગડી જવું; નકાસું જવું.
(કામ)

રાગડો ખેંચવો, (ખાળકે, છોકરે) બેંકડો
તાણવો; સાદ કાઢીને રડવું.

રાગે પડવું, રીતમાં આવવું (માણસે)

૨. સરાડે ચઢવું (કામ)

રાગે ભરાવું, યુરસે થવું; ક્રોધ ચઢવો.

રાજ આવવું, રૂતુ આવવો. (સ્ત્રીને) અટકાવ
વાળી સ્ત્રીને કાંઈ કામ કાજ કરવાનું હોતું
નથી તે ઉપરથી)

“ દેશની બોલીમાં રાજ્ય શબ્દ હલકો
થઈ ગયો. જેનો વિશ્વાસ ન રખાય તેને
રાજ્ય કહે જે કાંઈ કામ ન કરે તેવા નિ-
રૂઢમીને રાજ્ય કહે. સ્ત્રીને અટકાવ આવે
તો કહે રાજ આવ્યું. કેમકે ત્રણ દિવસ
કાંઈ કામકાજ ન કરતાં એકાં ખાવાનું
હોય છે. ”

વનરાજ આવડો.

રાંજ થવો, (દીવો) ઓલાઈ જવો; શુભ થવો.

દિવો રાણો થવો-વડાથવો-ઘેર જવો
વગેરે બોલાય છે.

રાજક દૈવક, મુલતાની આશમાની (આકૃત)

“ સારે સાફ લાગે છે પણ જે કંઈ
રાજક દૈવક થયું તો શ્રાદ્ધ સારનાર વિના
બધાયને ઉધે માથે લટકવું પડશે. ”

તપલાખ્યાન.

રાજ્ય માણસ, રાજના જેવાં આચરણ અને
વૈભવવાળા માણસને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

૨. જેનો વિશ્વાસ ન રખાય-જે કાંઈ
કામ ન કરે તેવા નિરૂઢમીને વિષે

બોલતાં વપરાય છે. (આમાં રાજ્ય
શબ્દનો અર્થ બહુ હલકો થઈ
ગયો છે.)

રાણીનો સાળો, મિથ્યા ડાળ ધાલનાર; શે-
ખાઈ કરનાર કે ખોટી સત્તા બળવનાર
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ માયામાં મગરૂખી રાખી,
હાક કરે છે હાલો;

દૈવતનું તો ડીઠ મળે નહિ,

એ રાણીનો સાળો. ”

બુલાખીરામ.

રાણીનો ખટમલ, પણ બોલાય છે.

રાણો કરવો (દીવો), શુભ કરવો; બુઝવવો;
હોલવવો-રજા આવવી.

૨. નાશ કરવો.

“ સુરામે હણ્યો જે વિષે લંકારાણો,
કરું એક બાણે તને છેક રાણો. ”

દ્રૌપદી હરણુ.

રાત આપણા આપની છે, રાતમાં જે
કાંઈ કરવું હોય તે કરવાનો હક છે કિલસે
કામ ન થયું હોય ત્યારે આખી રાત જ-
ગીને કરવાના નિશ્ચયપર આવતાં એમ
બોલાય છે.

રાત કહે તો રાત ને દહાડો કહે તો
દહાડો, કાઠની ઈચ્છા-કેળુને અતુસરીનેજ
માત્ર વર્તવું તે.

રાત દહાડાની ખખર, શુદ્ધિ; સાન.
દુનિયાદારીની ખખર; સુખ દુઃખની
ખખર.

૨. આપોઆપ ખખર પડે એવી જાહેર
થઈ ગયેલી નવિન બાબત વિષે જ્યારે
કાંઈ અજાણ રહે, ત્યારે તેવાને વિષે
બોલતાં એમ વપરાય છે કે-
“ એને તો રાત દહાડાની ખખરેય નથી. ”

રાતનો રાજ, દહાડે બંધનાર અને આખી
રાત કામ કરનાર માણસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે. જે ધણું ખરું કામ રાત્રિને સ-
મયેજ કરે છે તે.

૨. ધુવડ. ધુવડ દિવસે દેખતું નથી
પરંતુ રાત્રે દેખે છે, તે ઉપરથી તે
રાતનો રાજ કહે છે.

રાતી રાયણુ જેવું, (રાયણું લાકડું ધણું
મજબૂત-સંગીન હોય છે તેવું) મજબૂત
અને તંદુરસ્ત. (શરીર)

‘ રાતો રાયણુ જેવો ને ધીંગા ધડખો
યધને ભીખ માગતાં જરા લજવાતો નથી.’
કુંવારી કન્યા.

“ રોજ તાણું અનાજ પેટ ભરીને
ખાવાનું મળે તેથી શરીર પણ રાતી રા-
યણુ જેવું થાય, અને ઘરમાં જૈસાં છોકરાં
પણ કદ્દોલ કરે.”

દે० કા० ઉ०

રાતું પીળું થયું, કોધાયમાન થયું; સર્વાંગ
કોધ આપવો. ‘લાલ-ચોળ થઈ જવું’ પણ
બોલાય છે,

“ આ વખતની રાણીના પ્રસવની વાત
સાંભળીને આદ્દશાહને આગળના કરતાં વ-
ધારે સંતાપ થયો. તે રાતો પીળો થઈ
ગયો ને રાણીનો શિરચ્છેદ કરવા તૈયાર
થયો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

રાધાગાળી પડવી, (રાધાગાળી નામનું
એક જાતનું ફૂલ થાય છે તે જેના છાપરા
ઉપર પડે તેને સાં લડાઈ થાય એવો વહે-
મ ચાલે છે. તે ઉપરથી) બ્યારે પોળમાં
ઘણે ઠેકાણે લડાઈ થાય, સારે કહેશે કે પો-
ળમાં રાધાગાળી પડી છે કે શું ?

રાનરાન ને પાનપાન થઈ જવું, ખરાબ
ખરાબ થઈ જવું; ખરાબેહાલ થવું; ખ-
રાબખરાબ થવું; છેકજ અસ્તોવસ્ત દશા-
માં આવી પડવું.

“ આવી હાલતમાં લોકો રાનરાન ને
પાનપાન થઈ જાય. આફ્રિકાના હબશી

ઝોની કે અમેરિકાના ઈન્ડિયનોની હાલતમાં
આવી જાય તેમાં નવાઈ શી, ? ”

પુસ્તકમાળા.

રાફ ફાટવો, કાઈ ફાયદો મેળવવાની આ-
શાથી કે તેવા ખાસ પ્રસંગપર એકાએ-
ક લોકોનું જેસબેર બહાર આવવું.

“ એવે દક્ષિણ દિશામાં ફાટયોરાફ, અ-
સંખ્યાત સુરા આવ્યા સાફ.”

માંધાતાખ્યાન.

રામ આશરે, ઈશ્વરના આધારથી; ઈશ્વરેચ્છા-
થી (પુરુષપ્રયત્નથી નહિ.)

‘ રામઆશરે ચાલે છે તો ખરું.’

રામકહાણી થવી, (રામને યદિછે એવી)
રામના જેટલું સફટ કે આફત આવી પડવી.

“ કોણ જાણે કેવાય કાળચોઘડીઆ-
માં નેશીએ ગણેશ માંડવાનું મુહૂર્ત જેઘ-
દીધું હશે કે બાપડાને માથે રામકહાણી
સરખું થયું. ખહેન, નશીબ રહે છે, સારે
કંઈ બાકી રાખતું નથી.”

કુંવારી કન્યા.

રામકૃષ્ણના વારાની, ઘણી જુની.

રામ કુંડાળું, ગોળ ચક્ર;

૨. (લાક્ષણિક અર્થે) રદ; ખાતલ.

રામ ગલોલા જેવો, અડખંગ જેવો; પોતાનું
અંગ વધાર્યું હોય તેવો ખાઈપી અલમસ્ત
બનેલો; રગડમલ જેવો.

“ પણ એવી શિક્ષા કરે કાંઈ મોટા,
ખીજ તો રામગલોલાશા, જમી જાણે
રાટા-મનની.”

કવિઆપુ.

રામગાંડિયું, (રામચંદ્રજીને માથે, સીતા-
જીને વગર વિદાયે-આનાકાનીએ તેનું હ-
રણ થએલું છતાં ઘરમાં દાખલ કરેલી હતી
તે ઉપરથી ધોખીનો જે આરોપ આવ્યો
હતો, તે ઉપરથી)

દંગદાળ વિનાનું; વ્યતિપાત; ચેલછાવાળું.

રામગોડીલો કરવો, શોળ દડાને આધારે
બાંધવું.

રામગોવાળીઓ, તમારાં નાનાં અહીં તહીં ફર-
તાં રમતાં છોકરાંને એ શબ્દ સગાડવામાં
આવે છે; જે ત્રાસન સંસારનો વિવેક જા-
ણતો નથી તે.

રામચક્ર, (રામચક્ર) બાડા શેઠલાને
વિશે મનાક્ષાં મોહતાં વપરાય છે.

“રામચક્ર ધડીને મુક્યો.”

રામ નામની, ઠાડડી. (ઠાડડીમાં લઈ જતાં
‘રામ બોલો બાઈ રામ’—રામનું નામ બો-
લે છે તે ઉપરથી.)

રામનામની આપણી, રામનું નામ જમાય-
રામ રમી જાય એટલો અથવા એવો માર
મારતો.

‘એક રામનામની આપીશની તો બો-
લતોજ બંધ થઈ જઈશ.’

રામ બોલો થવા, મરી જવું.

૧. આવી બનવું; માર્યા જવું; છેકળ તુક-
સાનીમાં આવી પડવું.

‘એ પ્યારીને ચિઠ્ઠી કેમ લખાસ ? તેનેજ
વાંચતાં ક્યાં આવડે છે કે તેના નામની
ચિઠ્ઠી લખી મેકલું ? આપણામાં રીત નથી
તેથી ખીજે ઉકેલે તો રામ બોલો થાય.”

નવીપ્રભ.

૩. પડી ભાગવું; ધ્યાયનમઃ થઈ જવું.

રામ બોલો ભાઈ રામ, (ભાઈઓ, રા-
મનું સ્મરણ કરો) આ શબ્દો મહાદેવે ઉ-
ચકી જનારાં બોલે છે. “ યોડીવારમાં રામ
બોલો ભાઈ રામ કરતાં એક મહાદેવે લઈ
જાધુ આવી પહોંચ્યા.”

(ગર્ધવસેન

રામ રમી જવા, મરી જવું; મર્યા પામવું.

૨. ભાગીરો ચૂરે ચૂરા થઈ જવું (વ-
સ્તુના સંબંધમાં)

૩. દુર્દશમાં આવીજવું; પાયમાલ થવું.
“ વીરસેને પોતાના જખ્ખર ભાલાના

એકજ પ્રહારથી દુર્બલસિંહના રામ રમા-
ડી દીધા.”

ગર્ધવસેન.

“ જેના ઉપર પિંડતો મોટો આધાર છે
ને જે બિલકુલ ન મળે તો માણસના રામ
રમી જાય, તે હવાને પણ બંધ કરવી એ
શરીરને કેટલું તુકસાનકારી છે તેનો વિ-
ચાર કોઈ કરવું નથી.”

એ બહેનો

“ એ સંચા એવી બનાવટના હતા કે
હયોડાનો એક ઘા તે ઉપર પડે તો તેના
રામ રમી જાય.”

મતમહેનત.

“ એક યુવતિ શું પ્રીતિ બંધાઈ, ભર-
વાયનની માંસ, તેના તે રામ રમી ગયા જા-
ણો, બ્યાં જવાનનું શું જાય ? જાય તેનું સર્વ-
સ્વરે, પુરણ રહ્યા પરજળે-ગમિ.

ધીરોમકત.

“ પૃથ્વી ફાટે ને સમાય સેના, રામ રમે
જેના તેતા.”

માંધાતાપ્યાન.

રામ રામ, નમસ્કાર. (પારીદાર-કણખીમાં)

૨. રજપૂત રજપૂતને મળતાં કે છૂટા પડ-
તી વેળા રામ રામ બોલે છે, “જેમ લ્યો
રામરામ પ્રધાનજી ! અક્ષીણ ચઢ્યું છે તે-
વામાં ઠીક બોલાશે, માટે જાણું.”

ગુ. જૂનીવાર્તા.

૨. વૈષ્ણવ સિવાય વગર જનોઈવાળા
મેશ્ત્રી લોકો એ પ્રમાણે બોલે છે. (એક
ખીજને મળતાં)

૩. છેલ્લા પ્રણામ કરવા.

‘ આજે હું સુખને રામરામ કરવા
આબો હતા, હશે આ જન્મને માટે રામ
રામ કરું છું.”

દિલીપર હલો.

રામ રામ કરો, (માત્ર રામનું સ્મરણ
કરો, તે ઉપરથી કંઈ આપવાનું-બનવાનું-વ-

ળવાનું નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે.

રામ રોટલો થયો, (કનકવાનો)

“ રામ રોટલો થયો, ગયા કંના ગં-
દાર્ધ; એ સુતાં એ ઉડ્યાં, અહો કેવી સર-
સાર્ધ. ”

વિનયવાણી.

રામ લક્ષ્મણની જોડ, રામ અને લક્ષ્મણ
જેવા સરખી જાયાઈના, સરખા ડોળના, સ-
રખા સ્વભાવના અને સાથે હરતા ફરતા એ-
વા બે જણ. ચંદુ મંદુની જોડ પણ બો-
લાય છે.

રામ શરણ કરવું—પહોંચાડવું, રામ-ઈ-
શ્વરની હજુરમાં લઈ જવું; મારી નાખવું;
ધાત કરવી. ‘રામ શરણ થવું’ એટલે મરણ
પામવું; મરણ પામી અક્ષય ધામમાં જવું;
ઈશ્વરની તહેનાતમાં જવું.

‘ જોક તોપનો ગોજો ત્યાં આવીને પ-
ડ્યો ને ફાટ્યો; તેનો કચરો ઉડવાથી આ-
પણા જોદ્દાઓ રામશરણ થઈ ગયા. ’

પ્રતાપનાટક.

રામનાં રાજ, (રામરાજ્ય) સુખશાંતિ વા-
ળું રાજ્ય. (દશરથસુત શ્રી રામચંદ્રજી-
ના રાજ્યમાં કોઈ જૂઠું બોલતું નહિ, ચો-
રી કરતું નહિ, કપટાચરણ કરતું નહિ,
અને સદ્ગુણ શાંતિથી ચોખ્ખો વહેવાર ચા-
લતો તે ઉપરથી.) ‘રાવણનું રાજ’—ઉદ્દેગ
અને કુતૂહલવાળું રાજ્ય.

રામનું બાણ, (રામનું બાણ અને વચન
પાછાં ફરતાં ન હોતાં તે ઉપરથી) નિષ્ક-
ળ ન જાય તેવું જે કંઈતે; અસરકારક-
આગ્રાહ-કાર્ય સાધ્યા સિવાય પાછું ન જ ફરે
તે. (ઔપધ, ઉપાય-વચન-ઔપ ઇલાદિ)

રામનું રખવાળું, રખવાળું જેવા જોઈએ
તો માત્ર રામનુંજ. રામ-ઈશ્વર સિવાય કો-
ઈ બેલી નથી એમ સૂચન કરે છે.

રામનું રામાયણ થવું, ટુંકી વાત-બિના
વિસ્તાર પામવી; રામાયણની પેઠે વધી વ-

ધીને મોટી ને અદ્ભૂત વાર્તા થવી.

“ આ પ્રમાણે તે એટલું બધું બોલીને
કહેતો કે રામનું રામાયણ થઈ જાય ને
મારી કથાનો કંઈ પણ અંત આવે નહિ. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

રામણ દીવો, (નામણ દીવો) એ દીવાનો
નીચેનો લોહાનો સળીઓ ભોંયમાં સ્થિર
છાટેલો હોય છે અને ઉપરને છેડે દીવો સ-
ળગાવવામાં આવે છે તે ઉપરથી આળસુ
અને જડ (પુરુષ કે સ્ત્રી) ને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

રામણ વેરી નાખવી, તુકસાન કરવું. (વ-
સ્તુને માટે વિશેષ વપરાય છે.)

૨. અતિશય દુઃખ પમાડવું (માણસના
સંબંધમાં.) રામાયણ ઉપરથી રા-
મણ શબ્દ થયો છે.

રામાયણ ઉકેલવું, કોઈ વાતને વધારી
વધારીને કહેવી.

રાવણ જેવું મોઢું, (અત્યુક્તિ) ચઢેલું-રીસા-
યલું મોઢું.

૨. સૂજેલું (મોઢું.)

રાવણ થવું, મોઢું થવું. ‘પગ તો સૂઝીને રા-
વણ થયા છે.’ (અત્યુક્તિ)

રાવણરૂપ કરવું, મોઢું ચઢાવવું; તોખરો-,
દાયરો ચઢાવવો. (અત્યુક્તિ)

રાવણું કરવું, રજપૂત લોકોમાં અફીણનો
કસુંબો પીવો. ‘રાવણાં કરાવવાં’ એટલે ભા-
ટ વગેરેને એવો કસુંબો આપવો.

રાવળજીનાં પરતાનાં, કામ ઠેકાણા વિના-
ના-કાન હોય પણ સાન ન હોય એવા
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

રાહુ મારવો, ધૂળધાણી કરી નાખવું; બ-
ગાડવું; વણસાડવું. (અધવચ)

રાક્ષસમોચું (ધર), દક્ષિણ દારૂ. એ
ધર નખેત ગણાય છે.

૩૬૬ જીવંત, સુખમાં જીવન ગાળવું.

“ પ્રભુએ સારો અવસર દેખાડયો તો નાત જાતમાં એ પૈસાનો ખરચ કરી રહું શે ન જીવવું ?”

એ બેહેનો

રૂના ગાભલા જેવું, નિર્દોષ; ઉજળું ત-
થા કુમળું એવું જે કંઈ તે.

રૂપ આવવો, સ્ત્રીને અઠકાવ આવવો; અ-
જળું ચઢવું.

રૂદ્રનો કોપ, (રૂદ્ર-શિવજી ધણા ક્રોધી હ-
તા તે ઉપરથી) મોટો કોપ.

રૂઢાવતાર ધરવો, રૂદ્રની પેઠે થણું કાપાય-
માન થવું; ગુસ્સામાં ચઢી આવવું

રૂપરૂપની મણિ, મણિ જેવી તેજસ્વી
અને પુટી સ્ત્રીના રૂપ સંબંધે બોલતાં
વપરાય છે.

રૂપરૂપનો અંબાર પણ કહેવાયછે.

રૂપની ગોળી, એ રૂપિયાને વિષે બોલતાં
વપરાય છે; રૂપાનાણું.

“ સરકાર દરબારમાં ફરિયાદ કરવાં જ-
તાં રૂપાની ગોળીએ વઢવું પડે છે એટલે
પુષ્કળ વસુ અને વખત અર્થ જાય છે. ”

કૌતુકમાળા.

રૂપે વરશી જણું, અતિ રૂપવાન હોવું.

“ હકમ પારખ રૂપાળા નહિ હોય-તો
આપણી નાતમાં ખીજ કયા રૂપે વરશી
જાયછે ?”

એ બેહેનો

રૂપેરી બંધ છુટવા, દુઃખરજીની તૈયારીપર
આવવું; નાડી દીલી થઈ જવી.

રૂવાંટું બદલાવું, સ્વભાવ-વિચાર ફરવો;
ફેરફાર થવો. (રીતભાતમાં.)

“ પારખ, તમે મને ગમે તેમ લલ-
ચાવવાનું કરો પણ તેથી માફે દુઃખપણુ
રૂવાંટું બદલાવાનું નથી. ”

કૌતુકમાળા.

રૂવે રૂવાં ઉભાં થવાં, ખાર, અચ્ચો,

ભય વગેરે વૃત્તિને લીધે શારીરિક લાગંબી
થઈ આવવી.

રૂવે રૂવે જીવ રાખવો, ધણીજ કાળજી
રાખવી; બહુ સંભાળીને ચાલવું; કાળજી
પૂર્વક ધ્યાન લગાડવું; સાવધાની રાખવી;
સર્વાંગ ચાનક રાખવી; તુકસાનની ખીકે
મહેનત જારી રાખવી.

“ રાજને જેમ ચોતરફ નજર રાખવી
પડે છે તેમ બાઈડીઓને રૂવે રૂવે જીવ
ગખવો પડે છે. ”

એ બેહેનો.

રૂશેવરનો કારભાર, ધીમે ધીમે થતું-રસ-
જાતું કામ. (રૂપિ કોકાના રાગ-અધિ-
ષ્ટાતાનું કામ; રૂપિઓ પોતાના કામમાં થણું
કરીને આજસુ અને ધીમા-સુસ્ત હોય છે
તે ઉપરથી.)

રૂચ આવવો, ધમકી જતાવવી; ડર લગાડવો;
ગભરાવું; ધમકાવીને દલકું કરવું; બહીક
ઉપજાવવી; ધુમ્મવવું (લાક્ષણિક.)

રૂજાં ઉડાવવાં, બહાર ફેંકવા; મોજ માણવી.
રૂઢિયાળ ગાડું, ધીમે ધીમે થતું કામ. રૂઢિ-
યાળ ગાડું ચાલવા દો.

રૂંતીમાં નાવ ચલાવવું, રૂંતીમાં નાવ ચ-
લાવવા જેવો મિથ્યા યાત્ર કરવો; ફાંફાં
મારવાં.

૨. અશક્ય કામની સિદ્ધિ કરવી. (અ-
દ્ભૂત ચતુરાઈથી કે ચમત્કારથી) ધારવા-
માં કે સમજવામાં ન આવે એવાં કામ
કરવાં.

રેવડી કરવી-ઉડાવવી, ફેંચેલી કરવી; આ-
બર ધૂળધાણી કરવી.

“ તેઓ હસી તાળીઓ અને બૂમો
પાડી તે બાપડાની રેવડી કરવા લાગ્યા. ”

અરેખિયનનાઈસ.

રેવડી દાણાદાણુ થવી, રેવડી વેરાઈ જ-
ય સારે દાણાદાણુ થઈ જાય એમ કહેવા-
ય તે ઉપરથી આબર વેરાઈ જવી-વહે-

ચાઇ નવી-ઓછી થવી; આખરના કાંકરા થવા; ફજેતી થવી.

૨. ખરાખરત થવું. થઈ-જવું; અ-સ્તોત્રસ્ત દશાને પામવું.

શણુગારની શોભા ઘોડી ઉપર બેઠા વિના જણાવાની નથી, બેશીને દરખારની દેવડી લગી નહિ જાય એટલામાં તો ભાઈની રેવડી દાણાદાણુ થશે ને વખતે જીવ પણ જશે.”

પ્રતાપનાટક.

રેવડીના પેચમાં લેવું, રેવડી તૈયાર કરતાં ઘણાં આમળા વાળવા પડે છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ફસાવવું; મોટા કાંસામાં નાખવું; સપડાવવું; આંટીમાં લેવું.

રેશમની ગાંઠ, ન જુટે તેવી ગાંઠ-સંબંધ. રોકડો જવાબ, તરતનો અને વળી ચોખ્ખો જવાબ.

રોગ કાઢી નાખવો, નરમ પાડી નાખવું; ઠેકાણે આણવું; પાંસડું કરવું. રીસ-ખળિ-ચેત્રપણું-ધુંધરાતાપણું કાઢી નાખવું.

રોગ થવો, —લરાવો, માઠું લાગવું.

રોગાન ફરવું, બગડવું; મિથ્યા જવું; ખરાખર થવું; નુકસાન થવું. (કામ-પૈસા-શ્રમખર રોગાન ફરવું.)

રોજ આવવું, (રુદ્ધન ઉપરથી) રડવું આવવું.

રોજ ઉઠીને, હમેશાં; દરરોજ.

રોટલા થયા, પેચ થતી વખતે બ્યારે બંને કનકવા એકઠા થઈ જાય છે ને બંનેનાં રોટલા જોડે ઘાટ થાય છે, સારું તેનાં રોટલા થયા એમ કહેવાય છે. રામ રોટ-લો થઈ જવો પણ બોલાય છે.

રોટલા ભેગા થવું, રોટલાનું ખાણું ખાણું-ખાવાની તક મળવી. ખાવાની કોઈ અમુક વસ્તુ છેલ્લા ક્રિયાપદને લગાડવામાં આવે છે. જમ,

“પણ કાંઈક પાંસડું પાડ ને મોદ-

ક્રિયા ભેગા થઈએ.”

તપત્યાખ્યાન.

રોટલા સ્નાન કરવું, નાહીને તરત ખાઈ લેવું.

રોટલે રંડતી, બૂબે મરતી; બૂબથી પીડાતી.

“જેનહિટન વિદ્યશાયર પ્રગંણુનાં કિંગ્સ્ટન ગામમાં એક રોટલે રંડતી ઝુંપંડી-માં જન્મ્યો હતો.”

જાતમહેનત.

રોટલો કરવો, મારી; મારીને બેવડ વાળી દેવું. (રોટલો ઘડી ઘડીને પાંસરો કરવામાં આવે છે તેમ) કચરી નાખવું; ચૂરો-સં-હાર કરી નાખવો.

‘રોટલો ઘડવો’ પણ બોલાય છે. ‘રોટલો ઘડવો’ એનો ખીજો અર્થ એકે નામે રડ-વું. ‘તારો રોટલો ઘડે ! ‘તારો ઓશલો ફૂટે’ એમ પણ બોલાય છે.

“રડ્યો દૈત્ય જેવો એનો વર મારવા મહેલો તે ગડદા ને પાટુએ મારીને રાંડનો રોટલો કરી નાખ્યો !”

ભામિનીભૂપણ.

“બલો ઇદ્ર બ્રહ્મા ત્રિપુરારિ મોટો, ગદા લાવ મારી કરી નાખું રોટો.”

દ્રૌપદીહરણ.

રોટલો જવો, ચાલતું ગુજરાન અટકવું; ને વડે બરણપોષણ થતું હોય તે બંધ પડવું.

“કાષ્ઠને ન કહ્યો તો કહ્યું વાત ઉઘાડી પડે તો મારો રોટલો જમી.”

સક્ષેવતીચંદ્ર.

રોટલો ટાળવો, ચાલતું ગુજરાન અટકાવવું. બંધ કરવું; ગરીબના પેટપર પગ-મૂકવો; પૂરા પડતો ખોરાક અટકાવવો. રોટલો પેંડાવવો પણ કહેવાય છે.

રોટલો તુટવો, ચાલતું ગુજરાન અટકવું-બંધ થવું; રોજ બંધ થવી.

રોટલો બગાડવો, ચાલતા શુભશનમાં નુક-
સાન કરવું અથવા ખસેલ પહેંચાડવું.

રોટલો વાળવો; કામ બગાડી નાખવું; ચુંથી.
ને ભેળસેળ કરીનાખવું; એકું કરી બગા-
ડી દેવું.

રોટી શીકલવું, રડતી સુરતેનું; ઉઘાસી ચ-
હેરાવું.

રોટાં રડવાં, રડીને દુઃખની વાત જણાવવી-
કહેવી; રોકની વાતો કહેવી.

“અરે માધવી ! રોટાં રોવાનો આ
અવસર નથી. માટે અમારાંથી છુટાં પડી
તમે મદનશિખરપર ગયાં ત્યાર પછી શું
યથું તે સર્વ યથાર્થપણે સત્વર કહી સં-
બળાવો.”

તપત્યાખ્યાન.

રોશન વાળવું, ઘણું જ નુકસાન કરવું; ઘૂળ
ધાણી કરી નાખવું.

રોળ વાળવી, (રોવું ઉપરથી નામ) ખીક
—અંકુર દેવાવવી; રોવડાવવું.

૨. અતિશય નુકસાન કરવું; ખરાબ-
ખરત કરી નકામાં જેવું કરી મૂકવું;
ઘાણુ કાઢી નાખવો.

“અટોળ બ્રાહ્મણના ઊંકરા ગામ બહાર
વડનાં અને મહુડાનાં પાંદડાંનો રોળ વાળ-
વા દોડી ગયા.”

શુ. જીની વાર્તા.

“નહિ એમની કો સમતોલ,

રાટ્યે ભરાતાં વાળે રોળ.”

માંધાતાખ્યાન.

રોળી કોળી વેળા, (ચારે વેળા) સંધ્યા
કાળ.

લ

લંકા કરવી, સળગાવી મૂકવું. (હનુમાને
લંકા સળગાવી હતી તે ઉપરથી.)

લંકા લૂંટવી, (માલી, સમાલી અને માલ્યવાન
એ રાક્ષસોની પછી થોડો કાળ લંકાની
ગાદી રામ વિનાની રહ્યા પછી કુબેરે લાં
રાત્ર્ય આરંભ્યું હતું. ત્યાર પછી રાવ-
ણના વખતમાં હનુમાને લંકાને બાળી
હતી, તેમાં સુવર્ણ બહુ હતું એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી) ઘણા મોટા ખજાના મે-
ળાવવા-હાથ કરવા.

લંકાની લાડી, ઘણું જ દૂરની કન્યા.

‘લંકાની લાડી ને ઘોષાનો વર’ એ ક-
હેવત છે.

લગોટખંધ રહેવું, સ્ત્રીની સૌંદર્ય ન જોવી.

લગોટિયો મિત્ર; નાનપણનો મિત્ર.

લગોટી મારવી, વેરાળી થવું (વેરાળી
લોકો લગોટી મારે છે તે ઉપરથી.)

૨. પાસેની બધી માલમતો ખોઈ ના-
ખવી.

લઈ ઉઠવું, સળગી ઉડવું.

“દેવદારનાં લાકડાં દેવતા પ્રગટવાની
સાથે દારની પેડે લઈ ઉડ્યાં.”

જાતમહેનત.

લઈ બેસવું, કોઈને ગભરાવવું; લઈ પડવું.

૨. ખંતથી કામે વળગવું; શરૂ કરવું.

લઈ નાખવું એટલે ધમકાવવું; કપકો
આપવો; સપડાવવું.

લઈ પડવું એટલે ફસાવવું; પોતે ફ-
સાયેલો હોઈને સામાને ફસાવવાનો યત્ન
કરવો.

લઈને બેસી રહેવું; એ મરી જવાની
તેયારીપર આવેલા માણસને માટે વપ-
રાય છે.

લઈને બેસી રહેવું; મરણ પધારીએ પડેલા
માણસની પાસે બેસી મોત આવતા પ-
હેલાં તેને એકે નાખવાની વાટ જોયાં
કરવી.

લક્ષ્મણસેવું, ધમધોકારે ચલાવવું (કામ)

ચાઇ જવી-ઝોછી થવી; આગરના કાંકરા થયા; ફરેલી થવી.

૨. ખરાબખરાબ થવું. થઈ-જવું; અસ્તોચરત દશાને પામવું.

શણગારની રોભા થોડી ઉપર બેઠા વિના જણાવાની નથી, બેશીને દરબારની દેવડી લગી નહિ જાય એટલામાં તો ભાઈની રેવડી દાણાદાણુ થશે ને વખતે જીવ પણ નશે. ”

પ્રતાપનાટક.

રેવડીના પેચમાં લેવું, રેવડી તૈયાર કરતાં ઘણાં આમળા વાળવા પડે છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફસાવવું; મોટા કાંસામાં નાખવું; સપડાવવું; આંડીમાં લેવું.

રેશમની ગાંઠ, ન છૂટે તેવી ગાંઠ-સંબંધ. રોકડો જવાબ, તરતનો અને વળી ચોખ્ખો જવાબ.

રોગ કાઢી નાખવો, નરમ પાડી નાખવું; ઠેકાણે આણવું; પાંસડું કરવું. રીસ-મળિ-ચેત્રપણું-ધુંધરાતાપણું કાઢી નાખવું.

રોગ થવો, —ભરાવો, માઠું લાગવું.

રોગાન ફરવું, જગડવું; મિથ્યા જવું; ખરાબ થવું; તુકસાન થવું. (કામ-પૈસા-શ્રમખર રોગાન ફરવું.)

રોજ આવવું, (રુદન ઉપરથી) રંડવું આવવું.

રોજ ઉઠીને, હમેશાં; દરરોજ.

રોટલા થયા, પેચ થતી વખતે બ્યારે બંને કનકવા એકલા થઈ જાય છે ને બંનેનો રોટલા જેવો ઘાટ થાય છે; ભારે તેના રોટલા થયા એમ કહેવાય છે. રામ રોટલો થઈ જવો પણ બોલાય છે.

રોટલા ભેગા થવું, રોટલાનું ખાણું ખાવું-ખાવાની તક મળવી. ખાવાની કોઈ અમુક વસ્તુ છેલા ક્રિયાપદને લગાડવામાં આવે છે. નેમ,

“પ્રભુ કાંઈક પાંસડું પોર ને મોઢ-

ક્રિયા ભેગા થઈએ. ”

તપત્યાખ્યાન.

રોટલા સ્નાન કરવું, નાહીને તરત ખાઈ લેવું.

રોટલે રંડતી, બૂખે મરતી; બૂખથી પીડાતી. “જેનહિન. વિદ્યશાયર પ્રંગેણાના કિંગ્સન ગામમાં એક રોટલે રંડતી ઝુંપડીમાં જન્મ્યો હતો. ”

ભતમહેનત.

રોટલો કરવો, મારી. મારીને બેવડ વાળી દેવું. (રોટલો ઘડી ઘડીને પાંસરો કરવામાં આવે છે તેમ) કચરી નાખવું; ચૂરો-સંહાર કરી નાખવો.

‘રોટલો ઘડવો’ પણ બોલાય છે. ‘રોટલો ઘડવો’ એનો ખીજો અર્થ એક નામે રડવું. ‘તારો રોટલો ઘડે ! ‘તારો આશલો ફૂટે’ એમ પણ બોલાય છે.

“રડ્યો દૈત્ય જેવો એનો વર મારવા મંડેલો તે ગડદા ને પાટુએ મારીને રંડતો રોટલો કરી નાખ્યો ! ”

ભામિનીબૂપણ.

“ભલે છેદ્ર જ્ઞાતા ત્રિપુરારિ મોટો, ગદા લાવ મારી કરી નાખું રોટા. ”

દ્રોપદીહરણ.

રોટલો જવો, ચાલતું શુન્દરાન અંટકવું; ને વડે ભરણુપોષણ થતું હોય તો બંધ પડવું.

“કાછને ન કહો તો કહું વાત ઉઘાડી પડે તો માને રોટલો જવો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

રોટલો યાળવો, ચાલતું શુન્દરાન અંટકાવવું; બંધ કરવું; ગરીબના પેટપર પેગ મૂકવો; પૂરો પડતો ખોરાક અટકાવવો. રોટલો પડાવવો પણ કહેવાય છે.

રોટલો તુટવો, ચાલતું શુન્દરાન અટકવું; બંધ થવું; રોજ બંધ થવી.

રોટલો બંગાડવો, ચાલતા ગુજરાતમાં તુક-
સાન કરવું અથવા ખેતર પહોંચાડવું.

રોટલો વાળવો, કામ બંગાડી નાખવું; સુંથી.
ને ભેળસેળ કરીનાખવું; એકઠું કરી બંગા-
ડી દેવું.

રોતી શીકલમું, રડતી સુરતનું; ઉઘસી ચ-
હેરાનું.

રોટડાં રડ્યાં, રડીને દુઃખની વાત જણાવવી-
કહેવી; રોકની વાતો કહેવી.

“ અરે માધવી ! રોટડાં રોવાનો આ
અવસર નથી. માટે અમારાંથી છુટાં પડી
તમે મદનશિખરપર ગયાં ત્યાર પછી શું
થયું તે સર્વ યથાર્થપણે સત્વર કહી સં-
ભળાવું. ”

તપત્યાખ્યાન.

રોશન વાળવું, ઘણું જ તુકસાન કરવું; ઘૂળ
ધાણી કરી નાખવું.

રોળ વાળવી, (રોવું ઉપરથી નામ) ખીક
-આકૃત દેવાવવી; રોવડાવવું.

૨. અતિશય તુકસાન કરવું; ખરાબ-
ખરત કરી નકામા જેવું કરી મૂકવું;
ધાણ કાઢી નાખવો.

“ અટોળ બ્રાહ્મણના છોકરા ગામ બહાર
વડતાં અને મહુડાનાં પાંદડાંનો રોળ વાળ-
વા દોડી ગયા. ”

ગુ. જુની વાર્તા.

“ નહિ એમની કા સમતોલ.

રાઢ્યે ભરાતાં વાળે રોળ. ”

માંધાતાખ્યાન.

રોળી કોળી વેળા, (ચારે વેળા) સંધ્યા

કાળ

લ

લંકા કરવી, સળગાવી મૂકવું. (હનુમાને
લંકા સળગાવી હતી તે ઉપરથી.)

લંકા લૂટની, (માલી, સુમાલી અને માલ્યવાન
એ રાક્ષસોની પછી થોડો કાળ લંકાની
ગાદી રામ વિનાની રહ્યા પછી કુબેરે લાં
રાજ્ય આરંભ્યું હતું. ત્યાર પછી રાવ-
ણના વખતમાં હનુમાને લંકાને જાળી
હતી, તેમાં સુવર્ણ બહુ હતું એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી) ઘણા મોટા ખજાના મે-
ળવા-હાથ કરવા.

લંકાની લાડી, ધણે જ દૂરની કન્યા.

‘ લંકાની લાડી ને ઘોષાનો વર ’ એ ક-
હેવત છે.

લગોઅંધ રહેવું, સ્ત્રીની સોડ ન જોવી.

લગોધિયો મિત્ર, નાનપણનો મિત્ર.

લગોટી મારવી, વેરાગી થવું (વેરાગી
લોકો લગોટી મારે છે તે ઉપરથી.)

રં. પાસેની બધી માલમતો ખોઈ ના-
ખવી.

લઈ ઉઠવું, સળગી ઉઠવું.

“ દેવદારનાં લાકડાં દેવતા પ્રગટવાની
સાથે દારની પેઠે લઈ ઉઠ્યાં. ”

જાતમહેનત.

લઈ બેસવું, કાઢને ગભરાવવું; લઈ પડવું.

૨. અંતથી કામે વળગવું; શરૂ કરવું.

લઈ નાખવું એટલે ધમકાવવું; કપકો
આપવો; સપડાવવું.

લઈ પડવું એટલે ફસાવવું; પોતે ફ-
સાયલો હોઈને સામાને ફસાવવાનો યત્ન
કરવો.

લઈને બેસી રહેવું, એ મરી જવાની
તેયારીપર આવેલા માણસને માટે વપ-
રાય છે.

લઈને બેસી રહેવું, મરણ પંથારીએ પડેલા
માણસની પાસે બેસી મોત આવતા પે-
હેલાં તેને ચોંકે નાખવાની વાત જોવા
કરવી.

લક્ષ્મણકંડ લેવું, ધમધોદારે ચલાવવું (કામ)

૨. રપેટીમાં લેવું; સપાટામાં લાવવું.
લખ્યાં કરનાં, પહેરામણી નક્કી કરી વિવાહ કરવો.

લગામ આપવી, છૂટ આપવી; દામ-અં-કુશ-અંધન વિનાનું રાખવું.

લગામ છૂટી મૂકવી, ખેડેડો જવા દેવું; વશ ન રાખવું; કબજામાં ન રાખવું; મરજી માફક વર્તવા દેવું; સ્વતંત્રતા આપવી.

“ સિપાઇઓએ શહેરને ઘેરા બાલ્યો અને લૂટ ચલાવવાના જોરસાની લગામ છૂટી મૂકી. ”

લગામ હાથમાં આવવી, કબજામાં આવવું. તારી લગામ હવે મારા હાથમાં આવી છે.

“ એને હાથ રાખ્યની લગામ આવી ત્યારે કંપની સરકારને એક કરોડને સાઠ લાખનું દેવું હતું. ”

બં. ઇતિહાસ.

લગામમાં રાખવું, કબજામાં-અંકુશમાં-હદમાં રાખવું.

“ ઝાનના વધારા કરતાં મરજી ઉપર લગામ રાખવી એ બહેતર છે.

એડિસન.

‘લગામ હાથમાં રાખવી’ પણ વપરાય છે.

“ તેઓ બિચારા પોતાના દોષ જાણે અને પસ્તાય તો પણ લગામ હાથમાં રાખી શકતા નથી. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

લટકતું મૂકવું, આધાર વિનાનું-ધારેલું પાર ન પડેથી નિરૂપી રાખવું; અંતરિયાળ રાખવું.

“ દેવે દેવીને વાક્યાતુર્ય કરી સમજાવ્યાં અને બ્યારે તેમણે ન માન્યું ત્યારે લટકતાં મૂક્યાં અને પછી તો તારી સખીના ઘ્યાનમાં ગાંડા જ થઈ ગયા. ”

સત્યભામાખ્યાન.

લટપટિયાં કર, (હલમનો ધધો કર) એમ

બિનઆવડતવાળા માણસને વિષે તિરસ્કારમાં બોલતાં વપરાય છે.

લટિયાં ગુંથાવાં, માંદોમાંદો ઘણો જ ગુંથવાયલો-નિકટ સંબંધ હોવો.

લટું થઈ જવું, હલે લાગી રહેવી.

‘ જોને દેખી મનમથ મૂર્તિ થયો જો રે.

તે હમ ઉપર લટું થઈ રહ્યોજો રે;

માન્યો મનમાં મોહનવર

પામીયાં જો રે. ’

દયારામ.

‘ લટું કરી લગાડું લત લાલજીરે, લાડલી લાવું. ’

દયારામ.

લટું નિરંજન—ભારતી, મજબૂત બાંધવાળા અને રખડેલ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લટાઈ વેચાતી લેવી, કાઢવું ઉપરાણું લઈ પોતે લટવું.

લટાઈનું હાડકું, લટાઈનું મૂળ-પાયો. (કુતરાના ટોળામાં હાડકું નાખ્યું હોય તે જેમ લઠી મરે છે તેમ બે વિરૂદ્ધ પક્ષમાં લટાઈ થાય એવી કાઈ વાત અથવા વિષય કે વસ્તુ.

લતાડ ખાઈ જવું, ચુકિતથી ફરી જવું; પરિણામ બોટું નીકળશે એમ જાણી ઉચલો મારી દેવો. તે બોલ્યો તો ખરો પણ-પાછો લતાડ ખાઈ ગયો.

૨, મરડાઈ આવવો-(કનકવો.)

લતાં લેવાઈ જવાં, (લટાવું-તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

નુકસાન કે ગભરાટમાં આવી પડવું; આશ્ચર્ય આવી પડવાથી હિંમત જતી રહેવી; ખચર લેવાઈ જવી.

‘ હવે સાવધ રહેજો એટલે ઘણું છે, બાકી થોડા દહાડામાં તમારાં તો લતાં લેવાશે. ’

લપકા ખાવા, મહેણાં દૂણાં ખાવાં.
લપ્પનછપ્પન કરવી, (લોપવું-દેખાતું બંધ
થવું+છપવું છુપું-રહેવું.) વધારી વધારી
કહેવું (મૂલ.)

૨, દોઢ ડહાપણ કરવું-તિન પાંચ ક-
રવી; પતરાજી કરવી.

લપ્પનછપ્પનિયું, દોઢડાણું; વધારી વધા-
રીને કહેનારું (માણસ તેમ હકીકત બનેને
માટે વપરાય છે.)

‘આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ બુદ્ધિવાળા મં-
ત્રીએ પોતાનું લપ્પનછપ્પનિયું ભાપણ
કર્યું.’

અરેગિયન નાઈટ્સ.

“અમે જૈરાં તો એક જ વચની, તમે
પુરુષો લપ્પન છપ્પનિયા; જ્યાં જાઓ ત્યાં
લપશી પડો.”

નવી પ્રજા.

લપોડશંખ, ડોળમાં અને વચનઆપવામાં
આગળ પડતો પણ બળવવામાં ઠંડો એવો
માણસ.

હામ દેકાણા વિનાના જુઠા તડાકા માર-
નારો; ગપ્પીદાસ; દોલિયો.

(ધોળો ફક-ઉપરથી રોડ મારે પણ ધરમાં
હાંધાં કુરતી કરે તેવો.)

“લપોડશંખ લાખ તો કહે સવા લાખ”
એવી કહેવત છે.

લખડધકકે લેવું, (લપ્પડ+ધકકે) ખુબ ધ-
મકાવવું.

૨. ઝપાટાબંધ કામ કરાવી લેવું.

૩. લપડાકો મારીને અને ધક્કા મારીને
લઈ જવું.

“મારાં માળાપની લાજ ને મારો ધર્મ
સમજને તમારી મરજી સાચવુંછું તેમ તેમ
તમે તો મને છેક જ લખડધકકે લેવા
માંડી.”

ભામિનીભૂષણ.

લમણા ઝીકવા-લેવા, માથાફોડ કરવી,
ઘણીવાર સુધી આડી તેડી વાત કરી માથું
દુઃખે તેમ કરવું.

“ક્યારનો લમણા ઝીક છે, ને આઈ
આજ પછી એ વઢકારી વઢવા સારૂ આવે
ત્યારે તું મારી પેઠે મુનિવ્રત ધરને એટલે
તે થાકીને પાછી જશે ને તારે લમણા
ઝીકવા નહિ પડે.”

એ બહેનો.

લમણે હાથ દેવા, (નિરાશાનો અભિનય)
હિંમત હારી જવી; આશા ભંગ થવી;

“તેને નક્કી લાગ્યું કે હવે મારો પ્યારો
પુત્ર હુખી મુઓ. પણ સાહેબ, કુંવરહજી
હયાત છે. હમણાં તે આ બેઠના એક
ખુણે લમણે હાથ દઈ બેઠો છે; અને પો-
તાનો બાપ બુડી મુઓ સમજને પાર વિ-
નાનો શોક કરે છે.”

શે. કયાસમાજ.

“વજીર રાજ ધઈ પક્યા છે,
બધી વસ્તુના હમણે;
એતો સંભાળો નહિ તો પછી,
રે’શો કર દઈ લમણે.”

પાણીપત.

લવંગીજી મરચું, (લવંગના જવું નાતું મ-
રચું તીખું તમતમું હોય છે, તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) ગરમ લોહીનું; ચપળ;
તેજ; તીક્ષ્ણ.

લશ્કરનાં વાળાં, લશ્કરનાં વાળાં જન્મ બા
રેવાટ-નિયમ વિનાનાં વાગે છે, તેમ ઢંગ
ધડા વિનાનું-ભલીવાર વિનાનું એવું ને
કાંઈ તે.

“બારવાટ વાળાં દલે,

તુચ્છ વચન ત્યમ તુજ તણાં.

અંગદવિદિ.

“ભાઈ લશ્કરનાં વાળાં છે, એના બો-
લવામાં કાંઈ દેકાણું છે.”

૨. રપેટીમાં લેવું; સપાટામાં લાવવું.
લખ્યાં કરવાં, પહેરામણી નક્કી કરી વિવાહ કરવો.

લગામ આપવી, છૂટ આપવી; દાખ-અં-કુશ-અંધન વિનાનું રાખવું.

લગામ છૂટી મૂકવી, ખેંચી જવા દેવું; વશ ન રાખવું; કબજામાં ન રાખવું; મરજી માફક વર્તવા દેવું; સ્વતંત્રતા આપવી.

“સિપાઈઓએ શહેરને ઘેરો ઘાલ્યો અને લૂટ ચલાવવાના જોરસાની લગામ છૂટી મૂકી.”

લગામ હાથમાં આપવી, કબજામાં આવવું. તારી લગામ હવે મારા હાથમાં આવી છે.

“એને હાથ રાખ્યતી લગામ આવી ત્યારે કંપની સરકારને એક કરોડને સાઠ લાખનું દેવું હતું.”

જા. ઇતિહાસ.

લગામમાં રાખવું; કબજામાં-અંકુશમાં-હદમાં રાખવું.

“રાત્રના વધારા કરતાં મરજી ઉપર લગામ રાખવી એ ખહેતર છે.

એડિસન.

‘લગામ હાથમાં રાખવી’ પણ વપરાય છે.

“તેઓ બિચારા પોતાના દોષ જાણે અને પસ્તાય તો પણ લગામ હાથમાં રાખી શકતા નથી.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

લટકવું મૂકવું, આધાર વિનાનું-ધારેલું પાર ન પડેથી નિરૂધમી રાખવું; અંતરિયાળ રાખવું.

“દેવે દેવીને વાફ્યાતુર્ય કરી સમજાવ્યાં અને જ્યારે તેમણે ન માન્યું ત્યારે લટકતાં મૂક્યાં અને પછી તો તારી સખીના ધ્યાનમાં ગાંડા જ થઈ ગયા.”

સત્યભામાખ્યાન.

લટપટિયાં કર, (હળમળો ધધો કર) એમ

બિનઆવડતવાળા માણસને વિષે તિરસ્કારમાં બોલતાં વપરાય છે.

લટિયાં ગુંથાવાં, માંહોમાંહે ઘણો જ ગુંથવાયલો-નિકટ સંબંધ હોવો.

લટું થઈ જવું, લહે લાગી રહેવી.

‘જેને દેખી મનમથ મૂર્તિ થયો જો રે.

તે હમ ઉપર લટું થઈ રહ્યોજો રે;

માન્યો મનમાં મોહનવર

પામીયાં જો રે.’

દયારામ.

‘લટું કરી લગાડું લત લાલજીરે,

લાડલી લાવું.’

દયારામ.

લટું નિરંજન—ભારતી, મજબૂત બાંધવાળા અને રખડેલ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લઢાઈ વેચાતી લેવી, કોઈનું ઉપરાણું લઈ પોતે લઢવું.

લઢાઈનું હાડકું, લઢાઈનું મૂળ-પાયો. (કુતરાના ટોળામાં હાડકું નાખ્યું હોય ને જમ લટી મરે છે તેમ બે વિરૂદ્ધ પક્ષમાં લઢાઈ થાય એવી કોઈ વાત અથવા વિષય કે વસ્તુ.

લતાડ ખાઈ જવું, યુક્તિથી ફરી જવું; પરિણામ ખોટું નીકળશે એમ જાણી ઉથલો મારી દેવો. તે બોલ્યો તો ખરો પણ-પાછો લતાડ ખાઈ ગયો.

૨, મરડાઈ આવવો-(કનકવો.)

લતાં લેવાઈ જવાં, (લૂંટાવું-તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

તુકસાન કે ગભરાટમાં આવી પડવું; આફત આવી પડવાથી હિંમત જતી રહેવી; ખચ્ચર લેવાઈ જવી.

‘હવે સાવધ રહેજો એટલે ધણું છે, બાકી થોડા દહાડામાં તમારાં તો લતાં લેવાશે.”

લપકા ખાવા, મહેણાં ઢૂણાં ખાવાં.

લપ્પનછપ્પન કરવી, (લોપવું-દેખાતું અંધ ચત્તું+છપવું છુપું-રહેવું.) વધારી વધારી કહેવું (મૂલ.)

૨, દોઢ ડહાપણ કરવું-તિન પાંચ કરવી; પતરાણ કરવી.

લપ્પનછપ્પનિયું, દોઢડાણું; વધારી વધારીને કહેનારું (માણસ તેમ હકીકત બનેને માટે વપરાય છે.)

‘આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ બુદ્ધિવાળા મંત્રીએ પોતાનું લપ્પનછપ્પનિયું લાપણુ કર્યું.’

અરેગિયન નાઈટ્સ.

“અમે જૈરાં તો એક જ વચની, તમે પુરૂષો લપ્પન છપ્પનિયા; જ્યાં જાઓ ત્યાં લપશી પડો.”

નવી પ્રજા.

લપોડશંખ, ડાળમાં અને વચન આપવામાં આગળ પડતો પણુ અજવવામાં ઠંડો એવો માણસ.

કામ દેકાણા વિનાના જુડા તડાકા મારનારો; ગપ્પીદાસ; દોલિયો.

(ધોળો ફક-ઉપરથી રોક મારે પણુ ઘરમાં હાંધાં કુરતી કરે તેવો.)

“લપોડશંખ લાખ તો કહે સવા લાખ” એવી કહેવત છે.

લપ્પડધકકે લેવું, (લપ્પડ+ધકકે) ખુબ ધનકાવવું.

૨. ઝપાટાખંધ કામ કરાવી લેવું.

૩. લપડાકો મારીને અને ધક્કા મારીને લઈ જવું.

“મારાં માખાપની લાજ ને મારો ધર્મ સમજને તમારી મરજી સાચવું છું તેમ તેમ તમે તો મને છેક જ લપ્પડધકકે લેવા માંડી.”

લામિનીબૂણ.

લમણા ઝીકવા-લેવા, માથાફાડ કરવી, ઘણીવાર સુધી આડી તેડી વાત કરી માથું દુઃખે તેમ કરવું.

“ક્યારનો લમણા ઝીકે છે, ને બાઈ આજ પછી એ વઢકારી વઢવા સાડ આવે ત્યારે તું મારી પેઠે મુનિવ્રત ધરને એટલે તે થાકીને પાછી જશે ને તારે લમણા ઝીકવા નહિ પડે.”

એ બહેનો.

લમણે હાથ દેવા, (નિરાશાનો અભિનય) હિંમત હારી જવી; આશા ભંગ થવી;

“તેને નક્કી લાગ્યું કે હવે મારો પ્યારો પુત્ર ડુખી મુઓ. પણ સાહેબ, કુંવર હજી હયાત છે. હમણું તે આ બેટના એક ખુણે લમણે હાથ દઈ બેઠો છે; અને પોતાનો બાપ ખુડી મુઓ સમજને પાર વિનાનો શોક કરે છે.”

શ્રી. કથાસમાજ.

“વજીર રાજ થઈ પડ્યા છે,
બધી વસ્તુના હમણે;
ચેતો સંભાળો નહિ તો પછી,
રેશો કર દઈ લમણે.”

પાણીપત.

લવંગીજી મરચું, (લવંગના જેવું નાનું મરચું તીખુ તમતમું હોય છે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ગરમ લોહીનું; ચપળ; તેજ; તીક્ષ્ણ.

લશ્કરનાં વાળાં, લશ્કરનાં વાળાં જેમ બા રેવાટ-નિયમ વિનાનાં વાગે છે, તેમ ઢંગ ધડા વિનાનું-ભલીવાર વિનાનું એવું જે કાંઈ તે.

“બારવાટ વાળાં દ્યે,
તુચ્છ વચન ત્યમ તુજ તણાં.

અંગદવિદિ.

“બાઈ લશ્કરનાં વાળાં છે, એના બોલવામાં કાંઈ દેકાણું છે.”

લાંબાં ધાલવું, ઉત્તરાણીને માટે ખારણે ખેસવું.

૨. ધામા નાખવા.

લાંબા થઈ જવું, મરી જવું.

લાંબા થવું, વેપારમાં ઘણી ખોટ આવવી-એવી ખોટ આવવી કે પડેલાં ઉડાયજ નહિ.

૨. સૂવું (આડા થવાના અર્થમાં)

લાંબી ખેંચવી, મરી જવું.

લાંબી છેલ્લી ઊંધ, મોત; મર્ણ.

(મોત અને ઊંધ એમાં માત્ર એટલો જ ફેર છે કે સાધારણ જીવમાંથી આપણે ફરીને જાગીએ છીએ અને કામે વળગીએ છીએ, પણ મોત એ એક એવી ઊંધ છે કે જેમાંથી ફરીને ઉડી શકાતું નથી તે ઉપરથી)

લાંબી ટૂંકી, (મજબ) અમર્યાદિત ભાષણ; વધારે ઓછું બોલી જવું તે; નિરંકુશપણે બોલી જવું તે.

લાંબી નજર, દૂર નજર; દીર્ઘ દૃષ્ટિ; આગળથી થતો વિચાર.

લાંબી ફાળ ભરવી, ગળ્લ ઉપરાંતનું કાંઈ કામ કરવા હિંગન બીડવી; સાહસ કરવું.

લાંબી સોડ સુકુ, મરી જવું. (છેલ્લું લાંબી વખતનું અમશાનમાં સૂવું તે ઉપરથી.)

૨. દેવાળું કાઢવું; (સૂતા-પડ્યા ઉડાય નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી જવું તે ઉપરથી)

લાંબું કાઢવું (આપણા લોકમાં આયુષ્યની દોરી કહેવાય છે અને તે દોરી-તાર જેનો વધારે ખેંચાયો હોય તેને વિષે એમ બોલતાં વપરાય છે. લાંબું કાઢવું એટલે લાંબો તાર કાઢવો, તે ઉપરથી) લાંબા વખત સુધી-ઘણાં વર્ષ જીવવું.

લાંબું ખેંચવું, લાંબા વખતનો વ્યય કરવો; ટીલ કરવી.

૨. (લાંબો તાર ખેંચવો) ઘણાં વર્ષ જીવવું.

લાંબું પિંગળ કરવું, વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિથી વધારવું.

“ રે, લાંબું લાંબું પિંગળ કરવું મડલું મૂકી તેમને મોટા આદરથી દરબારમાં દાખલ કર. ”

પ્રતાપ નાટક.

લાંબે પાટે સૂવું, દેવાળું કાઢવું.

૨. વેપારમાં ઝોવું.

૩. ઘણીજ દુર્દશા કે મોટા તુકસાનમાં આવી પડવું.

૪. મરણતોલ થવું.

૫. નિરાંત ધરીને સૂવું; ખેદરકારીથી પ્રહી રહેવું.

લાંબે સાથે સૂવું, દીર્ઘ દૃષ્ટિ પહોંચાડીને એવું કાર્ય આરંભવું કે જેથી ઠોકર ખાવીજ ન પડે.

૨. મરણ પામવું.

૩. નિરાંત ધરવી.

લાંબો હાથ કરવો, લાંચ લેવી.

૨. મદદ કરવી; હાથ દેવો.

૩. અટકાવ કરવો; અડચણ નાખવી.

લાકડાં કાપવાં, ન ગણકારવું; ન લેખવવું. (કાંઈતું કહેણ)

“ હું કહું છું તે તેને મત્તો જાણે લાકડાં કાપે છે. ”

લાકડાં પહોંચવાં, હત તારાં લાકડાં પહોંચે એટલે તું મરી જાય એમ બહુવા કેતાં બોલાય છે.

લાકડાં લઢાવવાં, સાચાં જૂઠાં કરી લઢાઈ ઉભી કરાવવી. (એ જણ વચ્ચે)

“ એ રાંડ ઠેર ઠેર લાકડાં લઢાવતી ફરે છે. ”

લાકડાં સંકોરવાં, શાંત પડેલી લઢાઈ ઉઠકેરીને ઉભી કરવી; ઉત્તેજિત આપવું; અસર વાધરવી. (ખોટી ખામતમાં)

૨. (તપનાં) લાકડાં સંકોરી તપેશ્વરીની મહેરબાની કે પ્રસાદી મેળવવી; પુણ્ય કર્મ કરવાં.

‘પૂર્વે લાકડાં સંકોચ્યાં હશે તેનું આ દ્રુળ મળે છે.’

“પૂર્વે તમારા ક્રિયાય તપનાં લાકડાં સંકોચ્યાં હશે? કેમ, ત્યારે હવે ચાલવું છેને? એ તો એજ, આ પાર કે પેલી પાર.”

તપત્યાખ્યાન.

કડાની તરવાર, છત-વિત્ત વિનાની સ્થિત; દાખડુંબડ કામ ચલાવવાની રીતિ-રસતો.

“રાજની ઉપજ કમી થઈ ગઈ છે, ખખનો ખાલી થઈ ગયો છે, ને લાકડાની તરવારે લડવાનો વખત આવ્યો છે.”

પ્રતાપ નાટક.

‘લાકડાની તરવારે મહિનો આવો’ એમ કહેવાય છે.

લાકડામાંય પૈસા મળવાના નથી, મતલબ કે મરી જઈશ તો પણ મળવાના નથી.

લાકડીએ ઉડવી, અરસપરસ મારામારી થવી. (લાકડી વડે)

લાકડી કરવી, સાંસણી કરવી; આંગળી કરવી; ઉરકેરવું; ઉત્તેજન આપવું.

૨. લાકડીથી પૂજા કરવી.

‘ત્યારે એ છોકરાં તેમની ચાકરી કરશે કે માકડી?’

એ ગહેનો.

લાકડીએ પાણી સિંચવું, (લાકડી વડે)

કદી પણ પાણી સિંચવાનું કામ થાયજ નહિ, તે ઉપરથી) ને કામ જેણે કરવાનું તે તેને ન સોંપતાં ખીજને સોંપવું કે ને કદીજ ખરાબર થાય નહિ.

૨. મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

લાકડું ધાલવું, (લાકડું-લગુડ) કોઈ ચાલતા કામની વચ્ચે પોતાનું કામ કરાવવું કે કાયદો થાય તેવું કરાવી લેવું-કોઈને ત્યાં વચ્ચે પોતાનો કાયદો શોધવાની તજવીજ રજુ કરવી; વચમાં હસ્કત કરવી; પગપેસારો કરવો.

૨. (કેડામાં) કેડો અક્કડ થઈ જવી, લાકડું પેસવું, વચ્ચે ખલેલ થવું; નડતર થવું; અડચણકર્તા એવું ને કોઈ તે દાખલ થવું.

લાકડે માંકડું વળગાડવું, બેજળ વચ્ચે તકરાર-માંજગ થાય તેમ કરાવવું; બેને લડાવવાં.

૨. વિશ્વ સ્વભાવનાં સ્ત્રી પુરુષનું ભેડું ગોઠવી દેવું.

“જાણી જોઈને આપણા લોકો પોતાનાં પુત્ર પુત્રીને પરણાવવામાં લાકડે માંકડું વળગાડી દઈ તેઓના હિતને હણે છે.”

મણિ અને મોહન,

લાખ ટકાનું-રૂપિઆનું, કાયદો થાય એવું અને ઉત્તમ; અગત્યનું; ભારે કિંમતનું અને લાભદાયક; ઘણું કિંમતી અથવા ઉત્તમ. (આખર વગેરે)

૨. ઘણુંજ પ્રમાણિક્ષને ભહું (ભાણસ) તેથી ઉલટું કોડીનું.

“અથવા ભવ પીને પોલીએ, પણ મિત્ર કને નવ ઝોડીએ; અમયકવત ચૂકવું આજ, ખોઈ લાખ ટકાની લાજ.”

સુદામાચરિત્ર.

“તે ઘરડી અશક્ત થઈ ખાટલે પડે ત્યારે રાંડેલી છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ રૂપિયાની થઈ પડે.”

કરણધેસો.

લાખ પંચોતરી, જૂઠું જૂઠું વધારીને ખોલવું તે; જૂઠો અને અત્યંત ખડખડાટ.

૨. (લાખ-પીપળા વગેરેની પંચોતર)

માત્ર ઉપરનો ડાકડમાળ; જૂઠો દેખાય; બહારનો ડોળ; બહારથી સુંદર દેખાતું પણ અંદરખાનેથી ખોખું-જૂઠું.

લાખનો પાલણુહાર, રાખ અને જનદ-યા ધરનાર તથા મોટા ઉમદા અમીર, જેની વડે લાખો માણસોનું પોપણુ થાય તે.

‘લાખ જળે પણ લાખનો પાલણુહાર ન જળે એ કહેવત છે.

લાખવાતની એક વાત, અર્થાત્ દુકામાં.

“લાખ વાતે એક વાત જે નરભા, રં-
હો રહો હવાંરણુછોડ રાયરે રાય. આજ.”

કવિ નરભેરામ.

લાખસેં વાનાં કરવાં, બહુ બહુ રીતે ઠોક
દેવા; શરમીદું કરી ઘણી ઘણી રીતે સમ-
ન્નવવું,

લાખો ટુલાણી, ગુજરાતમાં એ એક યર્ધ
ગયો. મોટી મોટી વાતો કરવામાં અને શ-
ક્તિ ઉપરાંત ડોળ દેખાડવામાં એ બહુ
આગળ પડનાર હતો, તેથી લોકો ટુલાણી
એ વિશેષણ એના નામને જોડીને લાખો
ટુલાણી એમ તેને કહેતા. આજે પણ જો
કોઈ શક્તિથી વધારે વાત કરે તો તેને
લાખો ટુલાણી કહેવામાં આવે છે.

લાગ્યું ફેડી લેવું, માથે પડ્યું ભોગવી લેવું-
ઉઠાવી લેવું.

‘હું માંડે લાગ્યું ફેડી લેત ને આજે આ
દશાને પામત નહિ.’

દિલ્હીપર હલો.

‘એની માગણી કેમ પૂરી કરવી તે માટે
હું જરા વિચાર કરુંછું, એટલામાં તું જઈ
ને બજારમાંથી સામગ્રી લઈ આવ; તું બે-
દિરકર રહેજે હું માંડે લાગ્યું યથાયોગ્ય ફેડી
લઈશ.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

લાગો લાગો દીવાળી, (લાગો કે લાગો
પણ દીવાળીનો ઉત્સવ તો પાળવોજ તે ઉપ-
રથી) નફો થાઓ કિંવા નુકસાન થાઓ
તો પણ મારે માંડે કામ તો કરવુંજોછે.
મારે મન તો લાગો ભાગો દીવાળીછે.

લાડ પહોંચ્યાં, બહુ થયું; ખસ કર
લાડકું માણસ હસવામાં બહુ બહુ
બોલતો હોય તેથી કંટાળીને સામે મા-
ણસ એ પ્રમાણે કહેછે.

લાડ પહોંચ્યાડવાં, બજાર લઈ નાખવી; લાડ

ભૂલાવી દેવાં (શિક્ષા કે નુકસાન કરીને.)

“બજ પરાક્રમ તારું દેખાડ, પછે હું પ-
હોંચાડું તારાં લાડ.”

કવિ ભાઉ.

લાડવો ખાવો-જમવો, કાયદો કાઢવો. એ-
ક શસ્ત્રધારી બ્રાહ્મણને રત્નપૂતે કહ્યું કે યુ-
દ્ધમાં જવું તે કાંઈ લાડવા જમવાનું નથી,
મતલબ કે તમે બ્રાહ્મણ તો લાડવા જમી
જાણો, યુદ્ધ કરી જાણો નહિ. લાડવો ખા-
વાનું કામ નથી એટલે સહેજસાજ ન
થી પણ અર્થ છે

લાડવો દાટવો છે, કાયદો-નફો છે (લાલ-
કણિ).

લાડ રજા માગે છે, મતલબ કે હવે લાડની
ટોપલી આણવી બંધ કરો, એમ બ્રાહ્મણોમાં
લાડ જમી રહ્યા પછી કહેવાનો પ્રથા છે.
લાતો ખાવી, ખત્તા ખાવા.

લાદવું પલાણવું, ‘મારે શું લાદવું પલા-
ણવું છે તે’ એટલે મારે શી વાર છે? એમ
બોલાય છે (લાદવા પલાણવાની તૈયારી
કરવાની હોય ત્યારે વાર લાગે તે ઉપરથી)
લાલોજી લાલોજી ન કરીશ (જેની પેલો
ધારણ મોટે મને ભરી તેમ ન ભરતો)
હેશો હેશોકરી-નિષ્કાળજીથી જોઈએ તે
કરતાં વધારે આપવું-વાપરવું-ખર્ચવું; ઉ-
પાડપણે વર્તવું.

લાય જીડવી, (લાણાની-કેરીની, વગેરેની)
જલદી વેચાણ યર્ધ જવાથી મોંઘું થવું.

લાલ યર્ધ જવું, કોષધનો અભિનય કરવો
‘હરિ બોલ્યા, અબળા થા માં આકળી,
ચાખંતામાં ચમકી શું થાય લાલજો’

દયારામ.

લાલ મોઢાં થવાં, યશ મળવો.

“શ્યામ મોં કર્યો તેં લાલ, હોરે સમરથ
શાણુ; વધે વર્ણુ જન્યે ન વાલ હોરે સ-
મરથ શાણુ.”

માંધાતાખ્યાન.

૨. ખુશખિત થવી.

લાલજી મનિયાર, (ચુડા વેચવાનો ધંધો કરનારને મનિયાર કહે છે-લાલજી કરીને એક ચુડીઓ વેચનાર હતો. ખીખી જડાવ નામે એક ધનવાન સુસલમાન સ્ત્રી હતી. એ ખીખીને ચુલાલ નામે લુંડી હતી ખીખીના હાથની ચુડીઓ નંદવાઈ ત્યારે લાલજી મનિયારને ચુલાલની મારફતે નવી ચુડીઓ લેવા તેડાવ્યો. લુંડીએ રસ્તામાં તેની જોડે જરકર્મ કર્યું, અને લાલજી મનિયાર જોડે નીકળી ગયો તે ઉપરથી) છેલ્લે કાંકડો; રંગીલો પુરૂષ; જેલખટાક; નાજુક નરમ અને શોખીન પુરૂષ.

“કહાણિયો સાંભળવાનો દિયરજી તમને ખુલુ છંદ હતો અને તેમાં તોતડી વહુનો વર, લાલજી મનિયાર અને ભીખા ભૂખર-આરશની કહાણિયો તમેને સાંભળવી ખુલુ ગમતી હતી. ”

મદચણીવહુ

લાલસાહેબ પણ બોલાય છે. નેનો અર્થ ધશકી; મિનજી; કાંકડો.

લાલખાઇ લગાડવી, આળી મુકવું (નિર-રકાર કે કાંટાળામાં વપરાય છે)

“રાજી તો હવે મરવામાંજ; એ લક્ષમાં હવે લાલખાઈ લગાડો.”

મણિ અને મોહન.

લાલખાઈની ચોકી ફરવી, ચોમેર આગ પ-થરાવી-ફેલાવી.

“અદોખરત કરવાની કાંઈ જરૂર રહી ન હોતી કેમકે એક દિવસ આપણા ઘર ફરતી લાલખાઈની ચોકી ફરી ગઈ છે.”

કોતુકમાળા.

લાલ સાહેબ, કકડ, છેલ; ઉડાક; લાલ.

લાલાજી કરવું, માર મારવો; પૂગ કરવી; રડાવવું; ખુશ મિનજ કાદી નાખવો. (વાં-કામાં)

“વાર, હું નહિ જાણતો હોઈ તો એ-ના સ્વભાવને, રાખો, તાતીઆને પૂછી આવું; ખરું હશે તે કહશે, પછી મોટા શેઠ પાસે લાલજી કરાવીશું.”

તારાખાઈ.

લાલાતાણુ, ગમરાટ, અમૂઝણુ: ચોતરફનો ગમરાટ ઉપજવો તે; લેમેલ.

લાલિયા ટેકણુ, ઉત્તમ નહિ તેમ કનિષ્ઠ ન-હિ પણ કામ નભી શકે એવી રીતનું; કા-મ ચલાઉ.

લાળા ઉઠવા (અંતરમાં), અતિશય ચિંતાથી કાળજી અળવું.

લીટી ખેંચવી, લીટી ખેંચી રદ કરવું.

૨. લીટી દોરી દદ દરાવવી-નકો કરવી. લીમડે લટકવું; અવગતિયું થવું; અસદ્ગ-નિતે પામવું.

(બ્યારે કોઈ માગસ તેનાં માથાપની પાછળ ઉત્તરક્રિયા કરતું નથી ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે તેનાં માથા-પ તો લીમડે લટકેછે.)

લીલ પરણવી, પહેલી આઈડીને મરી ગયે પૂરું વર્ષ થયું ન હોય એટલામાં ખીજી આઈડી પરણવી (લીલ=લીલું+ઉઘાહ=લગન)

અગીઆરમાને દિવસે વાછરેડો અને વા-છરડી પરણાવવી તેને પણ લીલ પરણા-વવી કહેછે. (?)

લીલ વાળવી, (પાણીમાં લીલ વળવાથી પાણી ખરાળ-નિરૂપયોગી થાય છે તે ઉપ-રથી.)

ખરાળ કરી નાખવું; બગાડી નાખવું; નિરૂપયોગી થાય તેમ કરવું; ધૂળધાણી કરી મેલવું.

લીલા કરવી, મરી જવું; સ્વધામ પહોંચવું. લીલા ઝાડ તળે ભૂએ મરે એવું, (એ-ક માણસ રાયજીના દળવંત ઝાડ તળે મ-તો હતો: ત્યાં ઝાડ તળે પાકી રહેલું એ-

રાયણું તેની છાતી ઉપર પડ્યું પણ છાતી ઉપરથી ઉમાડી પોતાના મોઢામાં મૂકવા જેટલો પણ શ્રમ ન કરવો પડે એટલા માટે એક માણસ જાંટ ઉપર બેસીને ત્યાં થઈ જતો હતો તેને તેણે કહ્યું કે ભાઈ, તું જરા જાંટ ઉપરથી ઉતરીને આ રાયણું મારા મોઢામાં મૂકને, જાંટવાળો બોલ્યો તારા હાથ ભાગ્યા છે, કે પોતાની છાતી ઉપર પડેલું એટલું રાયણું સરખું પણ ઉપાડી તારાથી ખવાતું નથી ? માટે હું તો નહિ ઉતરું. તે બોલ્યો, અરે, તું તો દરિદ્રી દેખાયછે ! જાંટ વાળો બોલ્યો, તારા કરતાં વધારે દરિદ્રી દુનિયામાં કોણ હશે ? કે જેની છાતી ઉપર પડેલું રાયણું ખવાતું નથી ? આ વાત ઉપરથી)

ક્રૂળ મેળવવાનું સાધન હોવા છતાં લેવાની શક્તિ સામર્થ્ય-હોશ-શૈર્ય ન હોય તેવું. હાથ પગ જડ થઈ ગયા હોય એવા હરામ હાડકાંના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લીલાં પાણી, ભાંગ, સમજ; માયા

“ શેક, તમે તો ઉનાળામાં લીલાં પાણીનું રોજ સેવન કરતા હશો તો. ? ”

ભટનું બોખાળું.

લીલા વિસ્તારી, લીલા કરી; મરણ પામ્યા.

લીલા મુકાનો વિચાર, ચોગ્યાચોગ્ય—સારામાકાનો વિચાર,

વનનો દાવાનળ જેમ લીલા મુકાનો વિચાર કરતો નથી તેમ મનના અનળની હાલચાલ પણ અવિચારી હોય છે. જે સાફ માફ જુએ નહિ, લાભહાનિ વિચારે નહિ, લાજ મર્યાદા જુએ નહિ, ધર્મશાસ્ત્રને ગણકારે નહિ, સગપણને વિચારે નહિ એવા સાહસિક વૃત્તિના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘ તે લીલા મુકાનો કાંઈ વિચાર કર્યા વિના ઝોકાવ્યો જ બય છે. ? ’

લીલી ઘોડી, લીલા રંગની ભાંગ: સમજ; વિન્યા

“ મામા સાંજના ભાંગ પીવા આવનારને પૈસાની બે ઘોડી લેમે માયા પાય; પોતે લીલી ઘોડીપર ચઢ્યા હોય તે વેળા જાંટ મારવામાં તે ચતુર હતા, ને તેથી ડાહ્યામાં ને જ્ઞાનીમાં ખપતા. ”

સાસુવહુની લડાઈ.

લીલી લેખણ, તાજે કારભાર; ધમધોધારે ચાલતો વેપાર—ધંધો. (સરાફ કે મોટા વેપારીને રોજમેળ ને ખડિયા લેખણ મિવાય ચાલતું નથી; વારંવાર જમે ઉધારની રકમ નખાવવા લોકોની પડાપડી થાય છે અને તેથી વેપારીની—લખનારની લેખણ લીલીને લીલીજ રહેછે—સૂમતી નથી તે ઉપરથી)

લીલી વાડી, જુવાની; ખીલતી—તરણ અવસ્થા.

લીલું કરવું, ઉકાળવું; શાયદો કરો આપવો; માફ કરવું (લીલી વસ્તુ રસકસવાળી ને ઉપયોગી થાય એવી હોય છે તે ઉપરથી.)

૨. કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે પણ વાંકામાં બોલાય છે.

લીલું ઘડપણ, જ્યારે ઘરડો માણસ આનંદી અને સુખી હોય અને જુવાન પુરુષોની સાથે હરિકાઈ કરી શકે એવો હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે તે લીલું ઘડપણ ભોગવે છે

લીલું પીળું થઈ જવું, ક્રોધ કરવો; અતિશય ક્રોધાયમાન થવું.

લીલું વાળવું, શાયદો કરી આપવો; માફ કરવું.

૨. કાંઈ સાફ ન કર્યું હોય ત્યારે વાંકામાં બોલાય છે.

“ રાજ અનેક સ્ત્રીઓ પરણે છે તે કેવળ પોષ્ય છે. એ કાંઈ લીડની વખતે એને સહાયભૂત થતી નથી. આથી જ

રાજસેવક સંપત્તિના સેવક બની રહી વિપત્તિમાં કાંઈ લીધું ન વાળે તે પણ ઓઝોના જવાબ લેખાય છે. ”

ગર્વવસેન

લીલે તોરણે, (લીલુંતોરણું) જેમ આઆ તેમ ને તેમ; નિષ્ઠળતાની સાથે; વીલે મોઢે. કન્યાને પરણવા આવેલો વર પરણ્યા વિના પાછો જાય ત્યારે તે લીલે તોરણે પાછો ગયો એમ કહેવાય તે ઉપરથી કંઈ ધારેલું કામ સિદ્ધ ન થતાં નિરાશાથી પાછું ફરવું પડે તેવે પ્રસંગે એમ કહેવામાં આવે છે કે, ‘જાઓ હવે તો લીલે તોરણે’ “તે વળી અહીં કે ક્ષેત્રમાં ! પણ તમે તો જાઓ લીલે તોરણે.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

લીલો દુકાળ, (જેમજે તે કરતાં ઘણુંજ વધારે વરસાદ પડવાથી ધાન્ય કોહી જાય અને તેથી લોકો દુઃખી થાય એવો જે દુકાળ તેને લીલો કાળ કહેછે તે ઉપરથી) જે માણસને ત્યાં પુષ્કળ છત હોય તે છતાં તેનો ઘટતો વ્યય ન કરે ત્યારે એમ કહેવાય છે કે એને ત્યાં તો લીલો દુકાળ છે, એ ખાતો-ભોગવતો નથી અને ભોગવવા દેતો પણ નથી.

ભુમખો લૂટાર્થ જવો, કાયદો-લાભ જતો રહેવો; તુકસાન થવું.

‘શો ભુમખો લૂટાર્થ જવાનો હતો તે વહેલો વહેલો આવ્યો ?’

ભૂલી આધ, ગમે તે દિશા તરફ ફરનારી-ગમે તેમ બોલનારી જીભ.

ભૂગડાં ઉતારવાં, (સનાન આવવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક) ન્હાવું નીચોવવું; સંબંધ હોવો.

કાંઈ ચાલતી સારી માઠી આખતનો સંબંધ ન હોય ત્યારે બોલનાર કહેશે કે મારે શાં એમાં ભૂગડાં ઉતારવાં પડે એમ છે ? મતલબ કે તેને માટે મને શી સારી મા

ઠી લાગણી છે ?

૨. સંબંધ છોડી દેવો-તજ દેવો.

૩. લૂટાવું.

૪. ખરાબખસ્ત થવું; પાયમાલ થવું; દુર્દશામાં આવી પડવું.

ભૂગડાં ઉતારીને વાંચજો, પરગામનાં સગાં-ને કૃષ્ણાક્ષરી (કાળોતરી-ચિટ્ટી) લખીને ખગર આપે છે તેના શિરનામા ઉપર ભૂગડાં ઉતારીને વાંચજો એમ લખ્યું હોય છે, કારણ કે તેમ કરવાથી તે માણસ અભડાય નહિ.

ભૂગડાં કરવાં, એન દીકરીને ભૂગડાં આપવાં. **ભૂગડાં ખખેરવાં.** પોતાની પાસે કાંઈ માલ-મતા નથી એમ દર્શાવવું.

ભૂગડાં તપાસવાં, ઝાડો લેવો.

ભૂગડાં લેવાં, લૂટવું; વસ્તુલોચન કરવું. (અલ્પ-વચનમાં જ વપરાય છે.)

ભૂગડાં લેવાવાં, લૂટાવું.

૨. હારી જવું; તુકસાનના ગભરાટમાં આવી જવું.

ભૂગડાં સરતાં કરવાં, ચિંથરેહાલ કરવું; આખરની પણ નારિત કરવી.

૨. લૂટાવું; તુકસાન વેડવું; પાસે જે કંઈ હોય તે વિનાશ થવું.

ભૂગડામાં પાંચશેરી ધાલી મારવું, સખત પણ ગુપ્ત માર મારવો.

ભૂણુ ઉતારવું, અલ્પ કાઢવાને માથાપર રાઈ મીઠું ફેરવી ભોંયપર કે ચૂલામાં નાખવું.

૨. કાકડીને ઊંચકા આગળથી જરા કાપી તે ઉપર મીઠું ભભરાવી કાપેલો ભાગ ઘસી કડવાશ કાઢવી.

લેમ્લ થવી, કાંઈ કામ ખગડી જતું હોય તે વખતે તૈયારી, તાકીદ કે ઉતાવળની સાથે ગભરાટ થઈ આવવો.

૨. (મરતા માણસને ભોંયે નાખવામાં.)

‘ અસુર સવારની મુસાફરી કરવાની

હોય ત્યારે સ્વારોને લેમેલ ચાય. ”

ગર્ધવસેન.

લે લકુઓ, લે કાયદો; લે લાડવો; ખા લા-
ડવો વગેરે બોલાય છે. મભરાવું; બાકુળ
યવું; બહાવરા બનવું.

લેખે લાગવું, મજરે પડવું; ઉપયોગમાં
આવવું.

લેલે મજન (લેલી નામની ખુબસુરત ઓ
રત ઉપર કોઈ કેસ નામનો મરદ, મજનુન
ઓલે દીવાનો થઈ ગયો હતો તે ઉપરથી)
આશુકમાશુક.

૨. (લાક્ષણિક) દુર્બળ; નિર્ગત; બે-
હાલ.

લેવાઈ જવું, ઝાંખા પડી જવું; શરમાઈ
જવું.

૨. દુર્બલ થવું.

‘તાવથી લેવાઈ ગયો છે.’

લોકિક કરવું, કોઈને ત્યાં મરણનું રડવા
જવું.

લોકોને દેખાડવા, અંતરજ્ઞાનથી નહિ પણ
અવહારથી ડરીને લોકોમાં સાફ કહેવડાવવા;
દેખાડો કરવા.

લોચા પડતી વાત, ચોખવટ વગરની વાત.
લોચા વાળના, બોલવામાં આચકા ખાવા;
ભાગ્યું તૂટું બોલવું; સાંભળનાર પૂરું ન
સમજે એમ બોલવું; બોલતાં અચકવું;
‘ભાઈ લોચા શું વાળો છો, હીક બો-
લોને ?’

૨. ગરબડગોટા વાળવા. (હિસાબમાં)

૩. માંદા માણસથી અન્ય ઉપર અભા-
વને લીધે અથવા સાન માણસથી
પણ શાકપાન વગર લૂખું ખાતાં
ત્યારે ખાધેલું ગળે ઉતરે નહિ ત્યારે
પણ વપરાય છે.

લોચો લાખશી, ગરબડગોટો; વાંધો; લા-
ખશીની પેટે ચુથોરો કરી મેલ્યો હોય તે.
લોટ ફાકેછે, ઝખ મારે છે, ખાંડ ખાય છે,

ઓવા અર્થમાં બિલકુલ દરકાર નથી એમ
દર્શાવે છે

૨. પાસે વિત્ત-દમ નથી.

૩. ખાવાનું નથી. (ગરીબી હાલત
દર્શાવે છે.)

લોટા ભરવા, અધામણ થવી અથવા અ-
ધામણ ચાલે તે હાલતે પહોંચવું.

૨. ખીકથી જુલામ થઈ જવો.

લોટા લઈ લેવા-હરવા, કોઈનું કાંઈ હરી
લેવું; ઝુંટવી-છીનવી લેવું; છેતરી જવું.

“મૂરખને તે મળે મલપતી,

હરતી કવિજનના લોટા;

શ્રીમંતો નિજ ધર્મ લલ્યા વણ,

મનાય છે મિથ્યા મોટા.”

વિનયવાણી.

લોટીયું કરાવવું, લોટિયા વહોરાં જવું
માથું બોહું કરાવવું; માથાના સઘળા ભાગ-
પરથી વાળ કઢાવવા.

લોટો ઉતરવો, ઝાટો ઉતરવો.

લોટો લઈને જવું, ઝાડે કરવા જવું.

‘લોટો લઈને ગયો છે; હમણાં આ-
વશે, બેસો.’

લોહાના ચણા ચવાડવા, જોઈતો ખોરાક ન
આપી હેરાન કરવું; અતિશય દુઃખ દેવું;
જુલમ ગુજારવો.

“હું કોણ છું, હું, તને તથા તારી સાત
પેઢીને લોહાના ચણા ચવડાવી શકું એવો
છું; આપણી સરત જરે ન પાળે તો તમને
અહીંથી જવા ન દેવાની તાકાદ ધરાવી
શકનાર છું.”

તારાખાઈ.

લોહાનું માથું, અસર ન થાય તેવું વજ્ર
જેવું માથું; ટક્કર ઝીલતાં થાકે-કંટાળે નહિ
તેવું. (માથું)

લોહું ને લવાર ફુટો, મતલબ કે તમે ત-
મારી મેળે ગમે તેમ કરો—મારે એમાં કાંઈ
લેવા દેવા નથી.

લોહી ઉકળવું, ક્રોધ વ્યાપવો; ઝનુન ચઢવું; તપી જવું.

“ લોકમાં હાહાકાર થયો, અને રજપૂ-
તાનાં લોહી ઉકળી આવ્યાં. ”

શુ. જુની વાર્તા.

લોહી ઉકાળો કરવો. ક્રોધના આવેશમાં
આવી કંદાસ કરવો; ગરમ થઈ જવું;
દૈયાની બળતરા ક્રોધના આવેશમાં બહાર
કાઢવી.

“ નિંદા નિપુણ જનોની કરીને,

ઉલટો લોહી ઉકાળો

કરાવવામાં કીર્તિ માને,

એ રાણીનો સાજો. ”

યુલાખીરામ.

લોહી ઉડી જવું, સુરખી જતી રહેવી; નિ-
સ્તેજ થવું; ક્ષીટું પડવું.

“ સતીનો શાપ સાંભળીને સજ્જાઓનાં
લોહી ઉડી ગયાં. ”

લોહી ખાવું, દિલગીરીનું ખાવું.

“ ખાઈ ખારમુ કુધાર્યા,

વિપ્ર ખુખ ખુશ થાય;

લોહી ખાય ખાત્રણો,

પવિત્ર તોય ને ગણાય. ”

કવિ યુલાખીરામ.

લોહી ટાકું પડવું, જોસ્સો શાંત પડવો;
નિરાંત વળવી; સંતોષ થવો. (ક્રોધ અ-
થવા મનની અસ્થિરતાને પ્રસંગે લોહી
ઉનું હોય છે-ઉકળે છે-અને શાંતિને પ્ર-
સંગે લોહી ટાકું-શાંત હોય છે, તે ઉપ-
રથી.) લોહી ગરમ થવું એટલે ગુસ્સો
ચઢવો.

લોહી ઉકળવું, એટલે બળાપો થવો.

લોહી પીવું, ચૂસી ખાવું; (વિત વગરનું
કરવું; કાળજી આળવું; કાળજી આપ
જવું; હેરાન હેરાન કરવું; સતાવવું.

“ બધ્યા હેતના બોલ તમારા,

બળી તમારી માયા;

લાડકડીનું લોહી પીઆહો,

લોકની લાજે લખયા.—સંકટ. ”

વેનચરિત્ર.

લોહી બળવું, અતિશય ચિંતાથી વિત
ઝાણું થવું.

લોહી ખાળવું, અતિ સંતાપ ઉપખવી-
હુખ ઈશરીરમાંનું લોહી-કૌવત વધાડવું.

“ કંથ નણી તે કાચી કાચા,

રાંડો કંધક રખડશેજ;

રંડાપો આખો ભવ રાખી,

લોહી ખાળવું પડશેજ. ”

વેન ચરિત્ર.

“ તાંડે તો ધાર્યું નથી જ થવાનું,

શિદ લોહી ખાળે આઠે જામ ”

જીવડા,

વિજય વાણી.

લોહી લેવું, લોહીઆળ થવું. (શરીર)

“ એનું શરીર ક્યાં લોહી લેછે? હું બ્યા-
રની જોઉંછું ત્યારની તેને એવો ને એવો
દેખું છું. ”

લોહીનું તરસવું, ખારીલું; વેરીલું; લોહી
પડેલું-પડવું જોવાને આતુર. (દિસક પ્રા-
ણીઓપરથી માણસ જનને પણ આ
પ્રમાણે લાગુ પડે છે.)

લોહીનું પાણી થવું, લોહીમાં વિકાર થવો;
વિત ઝાણું થઈ જવું (વણી મહેનત
કરી થાકી જવાથી.)

“ લોહીનું પાણી કરીએ છીએ ત્યારે પી-
સો મળે છે. ”

“ આપા ! લોહીને પાણી એક થાય છે
ત્યારે છોકરાં ઉડીને મોઢાં થાય છે. ”

ભામિનીબૂપણ.

લોહીને માંસ એક થવું, અતિશય મહેન-
ત કરી શરીર રમદોળી નાખવું.

“ રણી રણીને લોહીને માંસ એકત્ર કર્યું
અને મેળવેલું લૂટાઈ ગયું. ”

મણિ અને મોહન.

લોહીનો કાળીઆ, દિલગીરીનું ખાવું ને;

મરી ગયેલા જીવાનના દહાડામાં ખાવું તે.

ક્યા લેવી, દેવાળું કાઢવું.

૫

વખારે નાખવું, વહેતું મૂકવું; દૂર ખસેડવું;
અળથું કરવું.

જેમ-“ શેઠ આઘ્યા તો નાખો વખારે.”
વગધાં વીણવાં, ફાંફાં મારવાં.

પહેલી વાર પરણી જો ફાઘ્યા,

તો ફાઘ્યા બાકી તો ભરમાયા;

લેવાય શું વગધાં વીણે લ્હાવા.”-મૂકો.

પ્રાચીન કાવ્ય

વગર પાણીએ નાવ ચલાવવું, વગર
આધારે કામ ચલાવવું-કરવું; વિના સા-
ધને કાર્ય સિદ્ધ કરવું; અદ્ભૂત રીતે કામ
કરવું;

“ એ તો બહુ ઉંડી વાત છે. એ સ-
મજશે ત્યારે તો પછી તમે વગર પાણીએ
નાવ ચલાવશો. ”

નવી પ્રબ.

વગર ભાડાની કોટડી, કેદખાતું.

“ જે સાચી હકીકત હોય તે કહી દે,
નહિતર ઠગાઈની ફરિયાદ યવાથી તારે વ-
ગર ભાડાની કોટડીમાં જવું પડશે સમજી ”
મણિ અને મોહન.

વધાર મૂકવો, દુચકો મૂકી ઉશ્કેરવું-ચ-
લાવવું.

‘ તે વધાર મૂકી ખસતો રહો. ’

વધારી ખાવું, નિરર્થક-નકામું રાખી મૂકવું;
ખાફી ખાવું; શાક કરવું. (લાક્ષણિક અર્થે)
‘ દાળમાં નાખી વધારી ખાજે ના ખાવું
તો, ’ એમ કહેવાય છે.

વજજરતું માથું, કંકણ-અસરન થાય તેવું.
ધણી માથાકોડ કરવા છતાં પણ ન દુઃખે
એવું. વજની છાતી એટલે દયાની કે
ભયની જરા પણ લાગણી ન થાય એવી
છાતી.

‘ દેખીતી વજ છાતી નીચે ધણું નરમ
હેયું તેવું હવું. ’

કરશુધેલો.

વટાળે ચઢવું, વટાળ ચઢવાથી જે સીધે
રસ્તે જવાનું હોય તે સીધા રસ્તાનું-ધોર-
ણનું ભાન રહેતું નથી તે ઉપરથી.) લ્હો-
રમાં આવવું; ઉડેલ તબિયતનું થવું; વા-
ચેલ થવું.

૨. (કનકવો.)

“ પણ વારમાં અનેક વિચારોની દોડા-
દોડ થઈ રહી, તેનું મન વટાળે ચઢ્યું-
મગજ પવનની સ્થિતિમાં આવ્યું. ”

દિલ્હીપર હલ્લો.

વટાણા વાવવા-વાવી જવું, (વટાણાનું
વાવેતર એક વખત શિયાળામાં થયું એટલે
વાવનારને તે તરફ નજર ફેરવવાની જરૂર
રહેતી નથી તે ઉપરથી.) ફરી પાછી ન-
જર ન ફેરવવી પડે-ફરીથી આવવું ન
પડે એવી રીતે નાશી જવું; પોખારા ગ-
ણવા; યઃપલાયન કરવું.

વટાણા માપવા પણ ખોલાય છે.

“ થોડી વાર પછી રાહ જોઈ, મેં દીઠું
કે તે ફરી ન આવ્યો ત્યારે તો મને જ-
રાએ શક ન રહ્યો ને જણાયું કે પોતાની
ધારણામાં નિષ્ફળ નિવડ્યાથી તે ભયનો માર્યો
વટાણા વાવી ગયો હોવો જોઈએ. ”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

વટાવી ખાવું, છેતરવું; સરસાઈ-મદમાં
ચઢવું.

“ હીરાલાલ મોતીલાલ કરતાં કંઈ ઉતરે
તેમ નથી. એ વળી એને વટાવી ખાય
એવો છે. ”

વટાળે એવો, મમત-મદ-સરસાઈમાં ચઢે
એવું.

“ વિલાયતી સુતરેલ ફેરી કોરને વટાળે
એવા સુશોભિત કસખી કોરના ઝીણા ચ-
લોડા મેં જતે અમદાવાદમાં તૈયાર કરાવ્યા. ”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

પડનાં પાંદરાં ઉતારે એવો, મહા ઉદમા-
તિયા-તોફાની કે અટકચાળા છોકરાને વિષે
ખેલતાં વપરાય છે.
વડી નીતિ, દીર્ઘ શંકા; ઝાડો. (શ્રાવકોમાં.)
વડીપાપક વડી જવાં, કામ બગડી જ-
વું; ખાટું મોણું થઈ જવું.
“કહ્યું કાંઈ વડીપાપક વડંબાં નથી,
સવારમાંજ પછી, છે કાંઈ.”

મણિ અને મોહન.

વડું કરવું; રદ કરવું; બૂચી નાખવું.
વડો કરવો (દીવો), ચુલ કરવો; ચોલવી
નાખવો. દિવો રાજ કરવો પણ બોલા-
ય છે.

વાણી નાખવું, નાશ કરવું; તોડી નાખવું.

“ માતંગ જેવી ચાલ ચાલે કદી,

આપે કવિ ઉપમા અનેક;

રોષે બરાય ત્યારે તે રહાવે,

વિસરાવે વહાલાનો વિવેક,

ચુળ-દેહે દોડતું રે,

વાટ આવ્યો નાખે વાણી. ”

ચાલ એ તો મનની રે.

ધીરો ભકત.

વત્તી ઓછી જીલ કરવી, વધારે ઓછું
ખેલવું.

વર તોરણે આવવો, વર ચોરી આગળ
આવવો.

વરઘોડાની વાડી, વરઘોડાની વાડીના ને રંગો
જોવામાં આવે છે તે જમ માત્ર થોડા પ્ર-
ખતના મિથ્યા-માયાકૃત સરખા હોય છે
તેમ ક્ષણિક-મુક્તા દમદમાવાળું એવું ને
કાંઈ તેને વિષે ખેલતાં વપરાય છે.

વરઘોડે ચઢવું, કનેતી ચત્રી; ઉધણવું પૂવાં-
કામાં.)

વરરાજ થઈને આવવું, ખોટી બાબતમાં
આગેવાની ધરીને આવવું.

(વાંકામાં.)

વરસ ફહાડાનો ફહાડો, વરસતા ૩૬૦૦ ફ-

હાડામાં એકજવાર આવતો એવો ને ફૂલભ
દહાડો તે.

વરસાદ વરસાવવો, (ગાળ-તીર-પથ્થર
મંત્ર વગેરેનો.) ‘ ધીનો વરસાદ વરસાવ્યો’
એટલે તાતમાં બહુ ધી પી રચું.

વરસાદની પેઠે લાટ જોવી, ક્ષણીજ આ-
તુરતાથી વાટ જોવી.

“ લાડકોર શ્રેલાભાઈની વરસાદની પેઠે
વાટ જોતી હતી. ’

જે બહેનો.

વરાળ કાઢવી, અંતર-હૃદય-મન-હૈયાની
બળતરા બહાર કાઢવી (કોઈ અંતરના
માણસને કહીને;) હુખના ઉદ્ગાર કાઢવા.

વરણીમાં આવવું, (પૂજન કરી બ્રાહ્મણને
કર્માંતર કરાવવાના કામમાં સામેલ કરવો તે
વરણી તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સપ-
ડાવું; ફસાવું; રોકાવું.

“ આજ તમે વરણીમાં આવ્યા છો
ખરા. ’

વલખાં મારવાં, ફાંફાં મારવાં.

“ કેમ મન ચાહે વલખાં મારે,

કુદી ચંદ્ર ઝાલવા તું ધારે. ”

ત્રેમરાય અને ચારમતિ.

વશનો પડયો, ‘ અહીં કાણુ જાણુ છે વશ-
નો પડયો, ’ એટલે હું કાંઈ જાણુતો ન-
થી અથવા જાણુવાની દરકાર નથી એમ
બેદરકારીમાં ખેલતાં વપરાય છે. ‘ દૈવ
જાણુ, મારી જાણુ બલારાત એમ પણ
ખેલાય છે. વશજીરાત કે વશજીનો
શિવો પણ વપરાય છે.

વસ લોચન કરવાં, કોઈનાં વસ્ત્ર વગેરે
લૂટી શ્લેવાં; કોઈનાં લૂગડાં લતાં લઈ નાસી
જવું.

વસંતિયું વળગવું, (વસંત રત્ન એ આશુ-
કમાશુકની પ્રીતિ ઉપજાવનારી અને કામ
વધારનારી રત્ન છે તે ઉપરથી.) વસંત

રતુની-મોહની ઘેલછા થયી.

વસતી વાડી, બાળબચ્ચાં; છયાં છોકરાં.

“ ઈશ્વર તમારું ભલું કરે, તમારી વસતી વાડી વધે. ”

વહાણુ કમાવું, (દરિયાઈ મુસાફરી કરી વહાણુમાં પુષ્કળ ધન કમાઈ લાવવું, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સારી પ્રાપ્તિ કરવી.

વહો જવું, જતું રહેવું. વહો જા એટલે જતો રહે; ચાલ્યો જા, એમ કાઠીયાવાડમાં બોલાય છે.

૨. વંડી જવું; બહેકી જવું; મર્યાદા રહિત થવું.

‘ આજ કાલનાં છોકરાં વહી ગયાં. ’

વહેંચી લેવું, ખાવું, -(ન્યારે ભાઈઓમાં વહેંચવાનું હોય છે ત્યારે માંહેમાંહે લઢાલઢી થાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે મનકમાં) લઢાઈ કરવી.

બંનેએ સારી પેટે વહેંચી લીધું. ’
એ બહેનો.

વહેતી નીકે પગ દેવો, (નીકમાં પગ મૂકી વહેતું પાણી અટકાવવું તે ઉપરથી) કોઈના ચાલતા કામમાં ખલેલ કરવું; કોઈનું સાઈ કામ ચાલતું હોય તે ભાગી પાડવા યત્ન કરવો; ચાલતા કામમાં હરકત કરવી.

વહેતી સેર-ગંગા, ચાલતી આમદાની.

વહેતું મૂકવું, દૂર ખસેડી દેવું; રખડાવ્યાં કરવું. અળગા કચેલા માણસને માટે વપરાય છે. જેમકે તેને હવે વેહતો મૂકી દો.

૨. ધ્યાનપર ન લેવું; ન ગણકારવું; દરકાર ન કરવી.

“ નાત કન્યા મને નથી દેતીરે,
માટે નાતને મેલીશ વહેતીરે,
વિના પુત્ર નરક જવું જ્યારેરે,
એવી નાતને શું કંઈ ત્યારે રે-”

વેનચરિત્ર,

“ તાનીએ એક લાકડીએ રાજ હાંકવા માંડ્યું અને પ્રથમ પ્રધાનને અનુસરીને તે ચાલતી પણ પાછળથી તો તેણે પ્રધાનને પણ વહેતો મૂકવા માંડ્યો. ”

ગર્ધવસેન.

વહેમનું જાળું, ધણુજ વહેમી માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. વહેમનું ઝાડ પણ બોલાય છે.

“ આજસ ને અજાને ઘેયો,
બહેમનું જાળું થાય રે,
ઘડી ખેડાર નયે ખેડાર ઘેરથી,
ધાન નિરાંતે જમાય,

સમજ મૂઠ સ્વામી તું.

નર્મકવિતા.

વહેલા ઉઠવું, ગચ્છતિ કરી જવું; કોઈનું હરણ કરી લઈ અથવા કોઈનું ભાગતું હોય તેને આપ્યા સિવાય જઈએ એમ કહ્યા વિના ચાલ્યા જવું.

વહેલા ઉઠજો, રાતની વખતે કોઈને ઘેર મળવા ગયા હોઈએ અને ઉઠવાની રમ્મ માગીએ ત્યારે કાઠિયાવાડમાં ધરધણી કહેછે કે વહેલા ઉઠજો. પાટણવાડામાં પણ જૂદા પડતી વખતે એમ કહેવામાં આવે છે.

વહેલા થાઓ, ઉતાવળ કરો; જલદી કરો. વળ ચઢાવવો, ઉશ્કેરવું; પરમોદવું.

વળતાં પાણી, ધડપણમાં નરમ પડતો જો-રસો.

૨. શાંતિ; નરમ પડતું જોર.

ચઢતાં પાણી એટલે જીવાનીતો ચઢતો જોરસો.

વળતી કળા, માંદા માણસને ધીમે ધીમે સાઈ થવા માંડવું તે.

વળતો દહાડો, સારી સ્થિતિનો વખત; બાગ્યોદયનો દહાડો.

વાંકા દહાડા, પ્રતિકૂળ દહાડા.

“ હવે ગમે તેમ મન વાળવું; અરૂં પૂ-

છો તો મારા દહાડા વાંકા બેડા છે.”
કરણુધેસો.

“અરે રામ, આ તો વાળંદના વાંકા દહાડાની પેઠે કોથળીમાંથી સાપ નિસર્યો !”

તપત્યાખ્યાન.

વાંકો દોરી, પ્રતિકૂળ નશીબ.

વાંકો પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું; નાલાશી ખતાવવી.

૨. છેલ્લાઈમાં.

“ માથે પાઘડી તું વાંકો મૂકતો,
તું તો પાન ખીડાં ચાવો થુંકતો,
તું તો અંગમાં અત્તર ચોળતો.
બેસી ચોકમાં ચોટલી ઝોળતો.”
વેનચરિત્ર.

અવળી પાઘડી મૂકવી પણ પહેલા અર્થમાં બોલાય છે.

વાંકું વરણાગીઉં, છેલ્લ; કાંકડું; ઠાકમાકડિયું.

વાંકો વાળ, હલોહરકત; નડતર; અડચણ.

“ આ દેહમાં પ્રાણ છે ત્યાં સુધી આ અખળાઓનો વાંકો વાળ થવા દેનાર નથી ”

સત્યભામાખ્યાન.

“ પંચાવન નહિ પણ પાંસઠમે વર્ષે તમને મોટી ધાત છે. ત્યાં સુધી તમારો વાંકો વાળ થનાર નથી; અને પાંસઠમે વર્ષે પણ વખતે તમે ધાતમાંથી બચી શકો એમ છે. ”

બે બહેનો,

“ તમે કોઈ પણ વાતની ચિંતા કરશો નહિ; મણિગવરીનો કોઈનાથી વાંકો વાળ થઈ શકનાર નથી. ”

મણિ અને મોહન.

વાંઝીઆખાર ઉધડવું, (વાંઝીઆતું દાર ઉધડવું તે ઉપરથી) વંશ ચાલતો રાખનાર પુત્રની પ્રાપ્તિ થવી.

“ સર્વ આનંદ પામ્યું,

ઉધડવું વાંઝીઆખાર,
મુંદર દેશી પ્રેમદા,
તેણીએ પ્રસન્ન બાળ. ”

ચંદ્રદાસ.

વાંઝણી વિયાવી, (અત્યુક્તિ) જ્યારે હદ ઉપરાંત વાર થાય છે અને ખોટી થઈ રહેવું પડે છે ત્યારે એ બોલાય છે. જમ, ‘ ખાતાં ખાતાં તો વાંઝણી વિયાઈ. ’

વાંટરીનો કીડો, એ કીડાની માફક એકનીએક આગત તરફ ધ્યાન આપનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

વાંદરાતું સુતર પીવું પડે છે, ન કરવા જેવાં હલકાં કામ કરવાં-અતુલ્યવાં પડે છે; દુઃખ વેડવાં પડે છે.

વાંદરાને સળી કરે એવું, અટક્યાળું; અળવીતરું.

“ જો આ બે દહાડા વિન્યાલદમીની સોળત ન થાત તો વાંદરાને સળી કરે એવી હતી. ”

ભામિની ભૂપણ.

વાંસ છે, મતલબ કે નથી; કશુંએ નથી; વાંસ ફરવો (ધરમાં), વાંસ ફરવા જેવી ખુણી જગો હોતી તે ઉપરથી એના ધરમાં તો આડો વાંસ ફરે છે, અથવા તેના ધરમાં તો ખાર હોયતો વાંસ ફરે છે, એટલે ધરમાં કાંઈ માલમતા છે નહિ.

વાંસ બંધાય, ઠાકડી થાય, તું મરી જાય એ અર્થમાં બદલવા દેતાં બોલાય છે.

વાંસદિયો જીવાન, (વાંસદા તરફના જીવાન માણસોમાં ઝાઝું તાકાત હોતું નથી તે ઉપરથી તાકાત, -શૌર્ય વિનાના જીવાન માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (માત્ર સ્ત્રી તરફ)

વાંસો ભારે થયો, વાંસામાં માર મારી દલકો કરવાની નરૂર પડવી; મિનન વધવો; પતરાળખોર થવું.

વા આવવો, લહેર-તુરંગમાં આવવું.

‘વા આવશે તો કરશે.’

વા કાઠી નાંખવો, માર મારી અધમુઠું કરી નાંખવું; પ્રાણવાયુ નીકળી જાય એવો સ-ખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવી ઘણું જ થક-વા દેવું—અધમુઠું કરવું.

૩. ખુબ ધમકાવી હલકું કરવું; ઉતારી પાડવું; માન ભંગ કરવું.

વા ખાતું કરવું, રખડાવવું; પત ન કરવું; ન લેખવું.

“આજે ધર્મની ફોલસુફીને તો કોઈ ગણકારતું નથી, પણ લેશ ખ્યાલ પણ કો-ઈને આવતો નથી. નીતિ તો જાણે પવનપર વા ખાતી જ નાંખી છે.”

“કોઈ છુટેલું ધાનસ ફર ફર કરે, તો કોઈ સાફ કાઠીઓ વચાળે વા ખાતું પડે-લું હોય.”

સુંદરી ગુણમંદિર.

વા ખાતો રહ્યો, રખડતું—ભટકતું રહેવું; રો-જગાર વગેરેને સાફ કોઈના ઉપર આધાર રાખ્યો હોય તે નિષ્ફળ જવો.

વા ખાવો, (શરીરને પવન લાગે એવી હા-લતમાં આવવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરૂધમી રહેવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું.

૨. કામનો પાર ન આવતાં વાર લા-ગવી—અથડાયાં કરવું.

વા છૂટેવો, પૂઠેથી વાનું બહાર નીકળવું. વા છુટ થવી પણ બોલાય છે. એનો ખીન્ને લાક્ષણિક અર્થ એ કે ગભરાઈ જવું; ધારતી-નું માર્યું ગાભરું બનવું.

વા નીકળી જવો, મરી જવું. (વાયુ—પ્રા-ણવાયુ)

૨. ઘણી મહેનત પડવી; મરી-જવા જેવું દુઃખ થવું.

વા પર જવું, ઘેલછાવાળું થવું; વાએલ—ચ-સકેલ થવું.

વાને ઘેર જવું; પણ બોલાય છે.

વા-વાયરો વાવો, સારી માઠી વાતનો ફે-લાવો થવો.

૨. ગુણદોષ લાગવો; અસર થવી (સં-ગતિની.)

૩. સુખ દુઃખભોવાં—અનુભવવાં—અમવાં. ‘હજી એને સંસારનો વાયરો નથી વાયો એટલે ખાર પાદશાહી ફરે છે.’

‘મને તો બધી તરફના વાયરા વાયા છે.’

“પ્રખ્યાત બાણ કવિના ગ્રંથનું આપ-ણા વિદ્વાન રા. છગનલાલ પંડ્યાએ અ-પૂર્વ ભાષાંતર કર્યું ત્યાર પછી લોકોમાં એવો જ વા વાયો છે કે બધા જ જાણે બાણ બની જઈએ.”

પ્રિયંવદા.

“બાપુ, હજી તું બાળક છે; દુનિયાદ-રીનો વાયરો હજી તને વાયો નથી અને તેથી પુરૂષોનાં મન કેવાં હોય છે, તે તું ય-થાર્થ રીતે સમજી શકતી નથી.”

મણિ અને મોહન.

વા સાથે વઢે એવું, જેની સાથે જરાતરામાં તકરાર કરે—લઢે—ઉતરી પડે એવું.

“એક મોહોલામાં એક એવી વઢકારી બાઈ હતી કે તે વાની સાથે લઢી પડે. લ-ઢયા વગર ઢહાડો ખાલી જાય તો તેને એન ખડે નહિ.”

બે બહેનો.

વાઈ શવી, જે માણસ કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય અગ્રપ્રા ન કરતો હોય તેવા કા-ચર માણસને અથવા કહીએ તે પ્રમાણે ન કરે એવા માણસને વિષે વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.

જેમ-ટાહું ખાતાં શું વાઈ ચાય છે ?

વાએ ઉડવું, ફેલાવું, એકથી ખીન્ને કાંને, ખીન્નેથી ત્રીજે, એમ સર્વત્ર વાત ફેલાવી.

“વાયે વાવો છડતી રહી, અને તેની

પાસે કાંઈ કાંઈ તડાકા ચાલ્યા આવતા હતા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ વાએ વાત ઉડી અને થોડા કલાકમાં આખા શહેરમાં થઈ ગઈ. ”

વાએ ચઢવું, (વાત) જાહેર થવી.

૨. હહેરમાં આવવું; ઉડેલ તબિયતનું થવું.

વાએ જવું, જમાવટ થવી. (લોકની.) આ શબ્દ વિશેષે અસભ્ય લોકોને માટે વપરાય છે. (હેડીયાવાળું, હોલીયાવાળું).

૨. અધૂરે જવું; કમ્પાવડ થવી.

‘ અરે બાઈ, એમને પણ એ મલુકચંદ અવતર્યા પછી એ કસ્ટવાવડો થઈ. એક બે વાર વાએ ગયું અને ત્યાર પછી ખીજે દીકરો છ મહિનાનો થયો છે. ’

શ્રી સંભાષણ.

વાનું ફેાડું, વાયુથી શરીર પુષ્ટ થયેલું માલુમ પડતું હોય પરંતુ ઝાઝું જોર ન હોય-ધારવા જેટલું જળ ન હોય ત્યારે એમ વપરાય છે.

વામાં આવવું, ઘેલછાયુક્ત તુરંગમાં આવવું; મિથ્યા મનોરાજ્યમાં મહાલવું.

“ કેટલાએક કેળવાયલા પુરૂષો પણ વિવાહના વામાં આવી તે પ્રસંગે પોતાને ઘેર વેશ્યાઓને બોલાવી પોતાનું આંગણું અપવિત્ર કરવાને જરા પણ આનાદાની કરતા નથી. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

વાગતો ઘંટ, બઝાઈ હાંકનાર; વાતોડિયો; પતરાળખોર.

વાઘ ફરવો, ધીણને શણગારવી. (અધરણીમાં.) અમદાવાદના વડનગરા નાગર મહરોયો અને બ્રાહ્મણોમાં વાઘ કરવાનો રિવાજ છે.

“ મોટી ધામધૂમથી બોળા ભયો, નવી વહુનો વાઘ થયો, અગ્રેજ વાજતો આ-

ણ્યાં ને ખાંડ સાકરની બે એક નાતો કરી. ”
વાઘ જેટલી આળસ, ઘણીજ આળસ.

વાઘ મારવો, વાઘ મારવા જેવું મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ એક કહે પડયાજીએ તો વાઘ માયો; ખીજે કહે બચ્યા, કહેતો ખરો; શાં પરાક્રમ કયાં ? ”

સાસુવહુની લડાઈ.

વાઘની મારી, (બિલાડીનો આકાર બહુધા વાઘના જેવો છે તે ઉપરથી.) બિલાડી; મીની.

વાઘનું માથું લાવવું, વાઘનું માથું લાવવા જેવું એકાદું મોટું પરાક્રમ કરવું.

વાઘ ભગત, હગ ભગત. જંગલમાં આખો દહાડો ભટક્યા છતાં એક વાઘને ખીલકુલ શીકાર મળ્યો નહિ તેથી રથવાયો બનીને તે ધીમે ધીમે જતો હતો એટલામાં તેની નજર એક ઝાડ તરફ ગઈ; ઝાડની ડાળીએ એક મોટો જૂદ (વાંદરો) બેઠો હતો, તેને તેણે દાઢમાં ઘાલ્યો, પણ તે કેમ હાથમાં આવે ? ઝાડ ઉપર તેનાથી ચઢી શકાય નહિ અને વાઘ હોય ત્યાં સુધી વાંદરો હેડે ઉતરે નહિ, વાઘે તેને છેતરવાનો ઘાટ રચ્યો. તેણે પાસેના તલાવમાં જઈ મરડીઆ ઘસી તેનું ટીકું નાખ્યું. અરણીના કડકા ભાગી વેવના વેલામાં પયોની તેની માળા કોટે નાખી અને ટુંકીને પગલાં ભરતો ભરતો તે ઝાડ તરફ ધીમે ધીમે ચાલી આવ્યો. વાંદરાને આથી નવાઈ લાગી. તેણે પૂછ્યું, કેમ વાઘબાઈ તમે વેશ બદલી ટુંકીને પગ ભરો છો ? વાઘે કહ્યું ને ભાઈ, હવે હું ઘરડો થયોને આજ્ઞલગ્ન મેં અનેક જાનની હત્યા કરી પાપનું પોટલું માથે બાંધ્યું. સદગતિ થવા સાર હવે હું ભક્ત થયો છું. મારા ચાલવાથી કોડી સરખીએ નારા ના પામે માટે હું ટુંકીને પગલું બાંધું છું. વાંદરાને આથી ઈર્ષ્ય વિ-

આસ બેઠો. ધણીવારનો તરસ્યો હોવાથી તે પાણી પીવાને ચાલતો હતો. તેણે વાઘને કહ્યું એમ છે તો તમે મને મારવાના નહિ? વાઘે કહ્યું અરે રામ રામ, હું કાઠી સરખીને ખચાવવાની તજવીજ કરું છું તો તને કેમ મારીશ? વાંદરા ખીતો ખીતો નીચે હતર્યો. ને તલાવની તરફ ચાલ્યો. વાઘે આંખો મીંચી હાથમાં માળા લઈ ગટક ગટક મણકા મૂકવા માંડયા. વાંદરાની જાત ચંચળ હોય છે તેથી તે જતાં જતાં વારે વારે પાછું વાળીને જોતો હતો, પણ વાઘભાઈએ તો ખરું બગધ્યાન ધરવાનો ડોળ કર્યો હતો. તેથી વાંદરાભાઈ છેતરાયા તળાવ આગળ ગયા પછી તેણે ડોકું નમાવી પાણી પીવા માંડ્યું. એટલે વાઘે એકદમ તલપ મારી તેને ટ્રડમાંથી પકડી લીધો. વાંદરાએ જાણ્યું, હવે આપણું આવી બન્યું. વાઘના મોંમાંથી છુટવાનો નથી. પણ વાઘની પેટે લાવની હું પણ પ્રપંચ કરી જોઈ! વાઘે વાંદરાને લઈ જવા માંડ્યો. એટલે વાંદરા ખડખડીને હસવા લાગ્યો. મોતના પંજામાં ફસાયા છતાં વાંદરા શા માટે હસતો હશે તે જાણવાને વાઘને સહેજ ઈચ્છા થઈ, તેથી તે બોલ્યો વાંદરાભાઈ શું હસ્યો? હસ્યો શબ્દ બોલતાં મોં પહોળું થાય છે. વાઘનું મોં પહોળું થતાં જ વાંદરાએ હુક કરી કુદકો માર્યો ને તે ઝાડની ડાળીએ જઈ બેઠો. એ વાત ઉપરથી.)

વાજ આવવું, કાયર થવું; હારી જવું; હેરાન થવું; યાકવું.

“બાપુ ભૂલ્યા ગર્વમાં એ સાચું નવ જાણું નામ, મુખરૂપ મુખ્ય અમે આપ્યા એ માં વાજરે-અમે.”

કવિ બાપુ.

“બિચારી મારી બાઈ નત અપવાસ કરી કરી વાજ આવે છે.”

તપત્યાખ્યાન.

“થાય મુજ દુખિયાતું કાજ, વાર પેરે હું આવ્યોછું વાજ.”

માંધાતાખ્યાન.

વાટ ઉઠવી, ધૂળ મળવું; વણસવું; વ્યર્થ જવું-બગડી જવું.

“વાંકી મૂછપર વાટ જ ઉઠી, નફની વાટે સંચર્યો.”

દયારામ.

“પિંડ પાટે તારૂં વેર વાળે નહિ, પેટની વેડમાં વાટ ઉઠી.”

અંગદ વિધિ.

“અરધી ઉમર વહી ગઈ, ભગવતનું નામ ન લેવું, મતુપાદેમાં વાટ ઉઠાડી, કર્યું ભગાના જેવું.”

કાવ્યકૌરુભ.

વાટ પડવી (દીવે), સંધ્યાકાળ થવી.

વાટ પાડવી, લૂટવું.

૨. રસ્તો કરવો.

વાટનો વાટસર, (માત્ર રસ્તે જનાર-તે ઉપરથી.) કેવળ અજાણ્યું અથવા સંમંધ વિનાનું માણસ; બિનમાહિતગાર એવું ને કોઈ તે.

વાટમાં વહેવું, જોતજોતામાં ફના થવું; ન કામું-વ્યર્થ-ખરબાદ જવું.

૨. જતું રહેવું; ભાગી જવું.

“બુદ્ધિમાનની બુદ્ધિ બગડે, જગાડતાં બ્રહ્મ ભૂપ;

બ્રમ થયો કે ભૂંડું ઠરાવે,

વિસરાવે હરિતું રૂપ;

કહો શું કહેવાયે રે,

વાટે સહુ જાયે વહી.”

વાંક નથી તારારે.”

ધીરો ભકત.

“ભાઈ વૈશાખે વહ્યા જાયછે તારા દિવસ વાટમાં; રહ્યો છે રાત દિવસ તું લોભાઈ વિષયના ઘાટમાં.”

જોજોભકત.

પાટા મૂકવા, [વાટો-વૃત્ત (વર્ત)] ઉડાઉપણે
ખરચી નાખવું; ખાઈ પી ઉડાવી દેવું.

“એકા હાથોની પેઠે જે કંઈ જાનું છપનું
રહી ગએલું તેનાપર ધીમે ધીમે પાટા મૂકાતા
ગયા; આથી પૈસાની બાબતમાં દયાળદાસ-
ની હાલત સાધારણ હતી.

ખે ખહેનો.

માટેથી વઠવાડ લેવી, કારણ કે પ્રસંગ સિ-
વાય સહેજ બાબતમાં કજીઓ ઉભો કરવો.
વાડ બંધાવી (પાછળ), ઘેરાઈ જવું;
આસપાસ જમાવ થવો.

“લુચ્ચા, લકંગાને પેટ ભરા લોકોની
તો એની પાછળ વાડ બંધાઈ હતી.”

ચુ. જૂની વાર્તા.

વાડામાં જવું, ઝાડે ફરવા જવું;

વાડી ભરવી, નિમાળા-વાળપર ફૂલ ગુંથવાં.

(લાક્ષણિક.)

“સીમંત ને ચોડા દિવસ રહ્યા ત્યારે
તારાને હાથે પગે મેદી ચોપડી, વાડી ભ-
ભરી, અને શણગારવા માંડી.”

સાસુવહુની લડાઈ.

“બાળકને વાડી ભરે,
માથા ઉપર જેહ;
કેવાં શોભે વૃજ (મેગરા વડે),
બ્લેક બ્લેક થઈ રહે.”

નર્મકવિતા.

વાડી લૂટાઈ જવી, ધૂળ મળી જવું; બ-
ગડવું. વિખરાઈ જવું (કામ.)

“ઉમંગથી કામો આરંભે,
રાખી આશ વિશ્વાસ રે;
અધવચ વાડી લૂટાઈ જાય ને,
આખર થાય નિરાશ રે.

ભલા ભલા
વિજયવાણી.

વાડીઓ દુઝવી, સારી પેદાશ આવવી. (લા-
ક્ષણિક.)

તેનેઘેર તો વાડીઓ ફૂટે છે.

વાડીના વરઘોડા, (અહીં કાગળનાં કૃત્રિમ
કુલની વાડીનો સંકેત છે. એવી વાડીઓ
જે વરઘોડામાં હોય છે તે વાડીના વરઘોડા
કહેવાય છે. તે વાડીઓ સ્વભાવેજ ઉપરના
ઠાઠમાઠવાળા હોઈ થોડી જ વાર ટકે છે.
તે ઉપરથી.)

દેખાવે ઠાઠમાઠવાળા પણ અંદરથી
વિત્ત વગરની તુરત ખરાબ થઈ નાશ પામે
એવી વસ્તુના સંબંધમાં વપરાય છે. અ-
શાશ્વત્ એવું જે કાંઈ તે.

“આપણા લોકો પરદેશી સામાનને
વાડીના વરઘોડા ગણે છે અને તેઓ કહે
છે કે તે તક્લાદી ને દેગાદીઓ સમજવો.”

દે. કા. ઉ.

વાણજું જમાડવું, અધરણીરાતને રાખડી
બાંધ્યા પછી સગાંવહાલાંએ જમાડવી;
ઘેણું જમાડવી.

વાણિયા થઈ જવું, વખતજોઈને નરમ-પોચા-
દીલા થઈ જવું; અગમચેતી રાખીને
ગરીબ થઈ જવું. (વાણીઆ લોકો દીલી
દાળના ખાનારા અને પહેંચેલી છુટ્ટીના
કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“ગઈ લઢાઈમાં આપણું કમકૌવત હતું
ને એજ કારણથી ધણા ગુર્જરો વાણિયા
થઈ ગયા છે તેથી આપણું લશ્કર શત્રુના
કરતાં નાનું છે.”

વનરાજ આવડો.

“તમે પેંધવ્યા વિદેશિઓને, પછી ઉ-
લટ્યો ઘણો યુરોપ; થઈ વાણિયા પેદા પણ
પછિ, કયો હિંદુપર અપાર કોપ.”

પાણીપત.

વાણિયાવિધા કરવી, વાણિયાના જાતિસ્વ-
ભાવની પેઠે કપટ કરી-આહું અવળું સમ-
જવી-પોતાનું કાર્ય સાધી લેવું સમય-
ચક્રતાથી પોતાનું કામ કાઢી લેવું; સમય
પ્રમાણે વર્તવું.

“સાંત્ર મનોએ યુદ્ધ ન કરતાં વાણિ-

યાવિધા કરી શત્રુને તાબે થયો.”

સધરાજેસંધ.

વાણિયાના કાળજી જેવો (દેવતા), ધગ-ધગતો અગ્નિ (વાણિયાનું કાળજી ધણું સખત અને રીઠું હોય છે તે ઉપરથી.)

વાત કરવાનું ઠેકાણું, સારામાઠા મનના ઉભરા કાઢવાનું યોગ્ય સ્થાન.

“ મૂકવા નાણું ઠેકાણું છાનું મળે, જ્યાં થકી કોઈ તેને ન કળશે.

વાત કરવાનું ઠેકાણું તો વિશ્વમાં, મિત્ર મુશ્કેલીથી કોઈક મળશે. ”

કવિ દલપતરામ.

વાત ફાટવી, હાડજવું. ‘એની વાત તો ફાટી છે હવે.’

૨. વાત ફેલાવી.

વાત ભારે કરવી, અમુક વાતને મોટી-મેંઘી કરી થાપવી.

વાત ભારે થવી, ગર્વ થવો; પતરાજખોર થવું; ટેક-મમત વધવો.

૨. અગાઉના કરતાં વધારો થવો. (મુશ્કેલીમાં-શુભ-કસોટીમાં કે કિંમતમાં.)

૩. છેક જ કઠોર થઈને વેર વાળવા ઉપર આવવું.

વાત મારી જવી, ધણું ધૂળધાણી થવું; ખેલ કથળી જવો; ખેલ નિષ્ફળ થવો.

“આલાક ઘેલાભાષણે ધણું કે હવે વવખ ગુમાવવામાં આસ મથી. કોઈ એલી ઉઠશે તો આપણી વાત મારીજશે.”

જે બહેનો.

વાત પામવી એટલે ભેદ જાણવો; પાર પામવો. વાત બનાવવી એટલે જુદી વાત ચલાવવી.

વાત વઠવી -વધવી, અમર્યાદ-અવિવેકી થઈ ગયેલા પતરાજખોર માણસને વિષે

બોલતાં વપરાય છે કે ‘એની વાત વઠી છે હવે.’

વાતનું વતેસર- વતીગણ કરી મૂકવું, જુજ વાતને છેક મોટી કરી નાંખવી; લંબાવી લંબાવીને કહેવું. (વતેસર=વાતશ્રી.)

“ ધનલક્ષ્મીની વાતો તેના ધણીની વાતોને મળતી હતી-વિશેષમાં એણું કે એની સ્વભાવ વધારે વાચાળ હોય છે તેથી તેઓ વાતનું વતીગણ કરી મૂકે છે.”

જે બહેનો.

વાદળ ચઢી આવવું, સંકટનું તોફાન થવા લાગવું.

વાદળ ટુટી પડવું, સામગ્રી આકૃત આવી પડવી; એકાએક એવું દુઃખ આવી પડવું કે જેમાંથી છુટવાની ખારી જડે નહિ.

“ માનચતુરે આ કામ કર્યું હોત તો એના પર વાદળ ટુટી પડત. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

વાદળ ચઢવું, (દુઃખનું) અતિશય દુઃખ ઝાઝુમવું.

૨. લશ્કર ચઢવું.

૩. વરસાદ ચઢવો.

વાનાં કરવાં (ઘણાં ઘણાં), બહુ બહુ રીતે વિવેક કરવો અથવા બહુ બહુ રીતે સમજાવવું.

“ તેણે ઘણાં વાનાં કર્યાં, પણ હું જામવા ગયો નહિ. ” “લાઠ બહોતમાં કેવરી તણાં, નળને વાનાં કીધાં ઘણાં, ”

નળાખ્યાન.

વાને ઘાલવું, વિધિપૂર્વક ખીટી ચોળવી.

વાચકું થવું, દોઢ પડામણ ચલાવવું; હઠી-લું—જાકી થવું; સમજાવ્યું ન સમજતાં આહું મે આહું જ કર્યાં કરવું.

વાચકું પડવું, ખોટું લાગવું; આહું લાગવું.

“ અરે કહીએ છીએ ત્યારે વળી વાચકું પડે છે ભાઈ સાહેબને ? ”

વાયરા વાઈ ચૂક્યા, સુખ દુઃખના અનુભવ લઈ રહ્યા—સુખ દુઃખ ને આવી પડ્યું તે વેક્યું.

‘બધી તરફના વાયરા વાઈ ચૂક્યા’ એમ કહેવાય છે.

વાયરે ચઢવું, હૃદયમાં આવવું; ઉડેલ તબિયતના થવું; મૂર્ખાઈ ભરેલી તબિયતમાં આવવું; પુલાવું.

“ એક દિવસ મેરૂલો ખીજવાયલો નિરાશ થયેલા ગરબડાસ સાથે ગપ્પાં મારવા બેઠો અને વાયરે ચઢ્યો, તેમાં કાંઈ લવી ગયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ મોંઘવારીના સમયમાં તેઓ બે પૈસા સાઈ કમાયા તેથી વાયરે ચઢ્યા ”

પુસ્તકમાળા.

વાયરો કાઠી નાખવો, માર મારી અધમુઠ કરી નાખવું; થોડી વારમાં પ્રાણુવાયુ નીકળી ન્ય એટલો માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવી મરણતોલ કરી નાખવું, થકવી દેવું.

૩. ખુબ ધમધમાવવું—ધમકાવવું;

ઠોક દેવા; સપડાવવું.

વાયરો નીકળી જવો, અતિશય—હદથી નાદે મહેનત કરી, છેકળ થાકી જવું; મરણતોલ થઈ જવું.

વારના પાર થયા, ઘણીજ વાર થઈ.

વારિ જાઉં, વહાલાને માટે ભોગ આપું; બલા લઉં; કુરબાન થઈ જાઉં; ઓવારણું લઉં.

વારી નાખવું, માથે ઓવારી—ઉતારી ફેંકી દેવું. (દરકાર ન રાખવાના અર્થમાં વપરાય છે.)

‘ સો રૂપિયા તો તેના નામપર વારી નાખું. ’

વાવટા ચઢના, ફોટોમંદ—વિનયી થવું.

‘ આજ બાઈના વાવટા ચઢ્યા છે. ’

વાવટો ઉડવો, ન્ય મેળવવો.

વાવટો ચઢવો, આણુ ફરવી. વિન્ય મેળવવો વાસ ભરાવવો, ઉચાળા ભરાવવા; ઘર વાખરો ઉપાડી લઈ જવાની જરૂર પાડવી.

વાહ વાહ, ઠીકઠીક.

“ ઠીકજ છે, જેને ઘણીનું માન હોય તેને ઘરાણું જોઈએ; અમારે તો વાહવાહ ! ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

વાહ રે વાહ, એમ અન્યયળી ઉમ્મત્ર થતાં બોલવામાં આવે છે.

વાહવાહ રે ભાઈ વાહવાહ, સામા માણસે મૂર્ખાઈનું કામ કર્યું હોય ત્યારે મસ્કરી કરવામાં વપરાય છે (વાંકામાં.) વાહવાહ એ શાખાશીમાં, અને વાહ એ વાંકામાં કોઈની મૂર્ખાઈ બતાવતાં વપરાય છે.

“ ઓ કુતરા, અરે ભુચ્યા, તારી પીદ પર કોરડાની નિશાનીઓ છતાં શાહુકાર બનવાને તૈયાર થયો છે કેમ ? વાહ વાહ—જી વાહ વાહ, કેવો નિર્લજ ? એમ બોલી તેઓએ લાતમૂકીનો વારસાદ વરસાવ્યો. ”

અ. ના. ભા. ૧ લો

“ ડહાપણમાં તુજ નાહ મણા, માણુ મોટી મોજ; વાહવાહ ભઈ વાહવાહ તને, અખળા મારે રોજ. ”

રસ પ્રકરણ—કવિ નર્મદ.

વાળુ પાણી થવાં—કરવાં, રાતનું આવાનું ખાઈ લેવું.

વાળે વાળ ઉભા થવા, રોમાંચ ખડાં થવાં. (ભય, ક્રોધ કે, દયાની લાગણીથી.) વિખ વાવવું, ઝેર ઉમ્મત્ર કરવું; શત્રુવટનું મૂળ રોપવું.

વિછેદ જવું, નાશ પામવું. (શ્રાવકોમાં.) વિજળીને વેગે, વિજળીના વેગ નેટલી ઝડપથી.

“ તે તત્કાળ ઉડ્યો, ને હિતાહિતને

વિચાર કર્યા વિના જ વિજ્ઞાને વેગે પાછો રાજમહેલ તરફ આવ્યો. ”

દિલીપર હલ્લો.

વિરાટ સ્વરૂપ, બ્રહ્માંડ-વિશ્વને આકારે ધ્રુવરેનો જે દેહ તે.

વિવાહની વરસી, રૂડે અવસરે કંઈ માઠો પ્રસંગ-સમાચાર આવી મળે તો તે વખતે વિવાહની વરસી થઈ એમ બોલાયછે. અવળું ચવળ; બેઠાએ તે કરતાં ઊંધું.

વિવાહનું આરમ્બ પણ બોલાય છે.

“ તેની ઇચ્છામાં હાલ દેખાતું વિદ્ય પડશે તો તે વિવાહનું વરસી કરી બેસશે. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ મર્મમાં તે બોલી નવ બણે, બોલે વધી ધ્રુમ; વિવાહનું તો આરમ્બ કરતી, વેળાએ બનતી સમ, મૂરખ નાર તણી હાંસી, જેનો જુઓ શી થાય ખાસી ? ”

નર્મકવિતા.

વિશ્વાસી ધર્મ, જગાં ખિસ્તી પેગમ્બરના ઉપર વિશ્વાસ રાખવાથી પાપથી મુક્ત થવાય છે એવું કહેલું છે તે.

વિષ્ણુ દેવત, ધી.

વીંટીમાં જડવા જેવું (નંગ), ગુણવાન-લાયક માણસને વિષે બોલતાં લાક્ષણિક રીતે વપરાય છે; પરંતુ બહુધા પાંકામાં નરસા ગુણથી બહાર પડેલાને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

વીર મૂકવા, મંત્રથી વીરનો કાઈનામાં પ્રવેશ કરાવવો.

વીશી આવીશી, ફેરફાર; સુખદુઃખ; ચઢતી પડતી.

વીસ નખી, (વીસ નખાળા સ્ત્રી)

‘ કારણ તે

વીસ નખ

નવલ ભણે

આશ હવે

વીસ વસા, સંપૂર્ણ.

૨. ઘણું ખર્ચ.

‘ હસે હિયા વિશે વસે,

થશે સુખીજ રે વીરે. ”

દ્રોપદી હરણ.

વેંત લોંચ મુઝતી નથી, શું કરવું તે જરાં પણ સહે નહિ, એવી સાંકડમાં અથવા અતિશય ગુચવણમાં આવી પડાય છે ત્યારે વપરાય છે.

વે’લાઈ, અવહારમાં ચાલતો પૈસો કે નાણું.

વેગળું બેસવું, (રજસ્વળા સ્ત્રીએ અમુક દિવસ વેગળા રહેવું એ પ્રચાર હિંદુમાં તેમ પારસીમાં ચાલેછે તે ઉપરથી.)

વેચાતી લઢાઈ લેવી, કાઈનું ઉપરાણું લઈ પોતે લઢવું.

“ તેની આંખ જુસ્સાથીજ રાતી રહેતી અને તેને વેચાતી લઢાઈ લેવાની એવી તો ટેવ પડી ગઈ હતી કે માધવે તેને સારા ઉંચા હોદ્દાપર નીમેલો હતો તો પણ જેમ અને તેમ તેને ખીજા શોકો સાથે થોડાજ પ્રસંગ પડવા દેતો, ”

કરણધેસો.

વેચીને ચણા ખાવા, -કરવા, વેચી-વઢાવીને ખાઈ પી હડાવી દેવું. ૨. પત ન કરવું.

“ આ તમારી ભૈરી તમારો હુકમ ન માને એ તે વાત ! તમને રોજ વેચી ખાય છે, તમને શેની ગાંઠે ? પૈસાનું કામ નથી, મરદાઈ બેઠાએ. ”

નવી પ્રબ.

વેચીને પાયકા કરવા, વેચી-વઢાવીને ખાઈ પી હડાવી દેવું; પત ન કરવું.

વેઠીયાવાડ કરવી, બળાહારે કરવું; હંગ-ઠેકાણા વિનાનું કરવું (કામ.)

વેતર વઠવું, (માણસને વિષે બોલતાં.)

છેયાં છોકરાં કાણુમાં-અંકુશમાં ન રહેવાં.

વેતરણ કરવી, વસે કરવી; શિક્ષા કરવાની તબવીજ કરવી; ઘાટ ધડવો. વેતરણ વણવી ય છે.

“એ ચિંતા ઉપકાર કરે કદિ,
સદ્ગુણનો કરાવિ મેળાપ;
પણ વૃત્તિ પાછી તુર્ત પલટાયે,
કે ચિંતા કાપતી કાપ.
નય નપ ધીરા રે,
કેા વેતરણુ નવ વણુ-ચિંતાં

ધીરો ભક્ત.

વેતરી આવવું, ગમે તેમ કરી આવવું. ગમે તેમ વેતરી આવ્યો હશે એટલે તેનો કંઈ ભરોસો નહિ-ગમે તેમ-કદિ ઊંધું કરી આવ્યો હોય.

‘ નવનું સાડી તેર વેતરણું જુઓ. ’

વેદ ભણવા, વેદ ભણવા જેવું કોઈ ભારે મુશ્કેલ કામ કરવું.

“ શ્રીદામો-દાદા, એના તે શા ભાર છે ? કંસ, કેશી, મલ્લ, માતંગ, માવત એવા એવા અનેકને અમારા જેવા ગોવાળીઆ પૂરા પડી શક્યા, તો હવે એવા એકને જીતવો તેમાં તે શા વેદ ભણવાના હતા.”

સત્યભામાખ્યાન.

વેદનો છેડો આવવો, હદ આવી રહેવી; આડોઆંક વળવો; અવધિ થવી; બહુ થવું. વેદિયો ઢોર, પુસ્તકપડિત; સમજ્યા વિના માત્ર પાઠે કરનાર; જે ભણે પણ ગણે નહિ તે; વ્યાવહારિક જ્ઞાન વિનાનો; પોપટિયો પડિત.

વેરાઈ જવું, જ્યારે કોઈ માણસનું હસવું માતું ન હોય ત્યારે સામો માણસ કહેશે કે ને ને, અલ્યા વેરાઈ જતું ?

વેરી મારવું, સમાધાન કરવું-કરી છુટું પાડવું; માંડી વાળવું; ટટો પતાવવો.

“ બન્ને વચ્ચે પાછું જુદા મચ્યું; એ ધરમાં ન હોવાથી તેમને વેરી મારનાર કોઈ ન હોતું; લઢી લઢીને ચાક્યાં ત્યારે જ તે છાતાં રહ્યાં.”

જે બહેનો.

વેલ કાઢવી, કુતરાંને સાર એક ગામથી ખી- ને ગામ અન્યોઅન્ય લાડવા, રોટલા વગેરે મોકલવા.

વેલાતોડ વરસાદ, ઉત્તર દિશાના પવન સાથે વરસતો એરી વરસાદ. તેથી વેલા વગેરે સ- કાઈ નય છે.

વેલો વધવો, કુટુંબ પરિવાર વધવો-ઢેલાવો. વેવલાં વીણવાં, કાંકાં મારવાં.

“ જવની રાખી જગન્નાથ પંડિત, તે તો સહજ બની આવે; આવન સીઢી ગંગા ચડાવી, તે તો વેવલાં વીણાવે,”

દયારામ.

વેશ રાખવો, સ્ત્રીની અવસ્થામાં આવે ત્યાં સુધી બાળરાંડે સાધારણ વપરાતાં ધરે-ણાં અને ચાંદિા રાખવો.

વેશધારી કાગડો, એક કાગડો મોરનાં ખી- છાં ધાલી મોરનું ડાળ ધારણ કરતો હતો; પરંતુ પાછળથી પકડાઈ ગયો. તે ઉપરથી મિથ્યાડંબર કરનારો માણસ; જે પોતાનું નથી તે પોતાનું છે એમ કહેવડાવનાર. (ઇ- સપનીતિની એક વાત ઉપરથી.)

વૈદું કરવું, જેણે કરીને રોગ નય, અથવારીસ, બળિયેલપણું, ધુંધવાતાપણું ટંગે એવી તબ- વીજ કરવી.

(રોગ-વ્યાધિ ટાળવા વૈદું-દવા કરવી પડે છે તે ઉપરથી.)

“ જે લેસન નહિ આવડ્યું તો તારાં વૈદાં કરવાં પડશે. યાદ રાખ.”

વૈમાન આવવું, (જેણે સહર્મ કરી ઈશ્વરની મહેરબાની મેળવી હોય તેને મરતાં ઈશ્વર ની હજુર લઈ જવા દેવતાઓને ખેસવાતું વાહન કે વૈમાન આવે છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

પવિત્ર ભક્તિમાન-પ્રણયશાળી હરી મોટા દમદમાથી ઈશ્વરની હજુરમાં જવું.

“ અંત સમે છાપ તિલક બનાવે, ભૂલો ગયા જ્યારે ભાન;

ઝેરણી ચોરી સોયતું દાન, એમ કેમ

આવે વૈમાન.

ચુર માન નાવ્યું રે.”

ધીરો ભકત,

વૈશાખ નંદન, ગધેડો; મૂર્ખ. (વૈશાખ નંદન એટલે ગધેડો તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) (ગ-ધેડાને માટે વૈશાખ માસ કામોદિપક છે

તે ઉપરથી.)

વોહોલિયાં વાહવાં, વલખાં મારવાં; શાં શાં મારવાં.

“ હક નથી હાલતો હરિ બન્યા વિના કાળ ગળી જશે, સોયે દર્યુ નાસે ઉપર પછે વોહોલિયાં વાહાશે— ખુલ્લ.”

ભોળો ભકત.

શ

શંભુમેળો, મેળસેળ; જે હોય તે મેળું; ખિચડો.

શકરાના કરવા, (શુકરાના કરવા.) એકાદું પરાક્રમ કરી મોટા જશ મેળવવો— ખાટવો.

૨. તાગડધિત્રા કરવા.

“ રાજ નિયમિત કાળે ખુલ્લી હવામાં કસરત કરવી, ને નીમક ને રોટી જે મળે તે પર શુકરાના કરવા એવી ઉત્તમ ટેવ એ કાળના ઇસ્લામીઓની હતી.”

સોરઠી સોમનાથ.

શકુનિ ચતુષ્ટય, જુઓ ચંડાળ ચોકડી. (મહાભારતમાં વર્ણાયલા શકુનિ, દુર્યોધન, દુઃશાસન, અને કર્ણ એ ચાર જણની ચંડાળ ચોકડી ગણાતી હતી તે ઉપરથી.)

શકુનિ મામો, (દુર્યોધનનો મામો શકુનિ; દુર્યોધનને અવળી બુદ્ધિ સુઝાડનાર તે જ હતો તે ઉપરથી.) હીણી સલાહ આપનાર—અવળી બુદ્ધિ સુઝાડનાર એવો જે કોઈ તે.

શંખ જેવો, મૂર્ખ; હ; અક્ષલ વિનાનો; જં ગલી; અક્ષરશૂન્ય.

૨. ઘલી; પાસે કંઈ ન હોય તેવું. (શં

ખ અંદરથી પોક્ષો હોય છે તે ઉપરથી.)

શંખોવાચ્ય એટલે કંઈજ નહિ.

શંખ નારાયણ, પાસે કંઈજ ન હોય તે,

એમાં છે ‘શંખનારાયણ’ મતલબ કે કશુંએ નથી.

શંખ માધવાનંદ પણ ખોલાય છે.

શંખ કુંકવો, દેવાળું કાઢવું.

૨. ભોપાળું ખતાવી દેવું; પાસે કંઈ નથી એમ જણાવવું; ભડ વેરવી.

શંખ વગાડવો પણ ખોલાય છે;

૩. પોતાના કામમાં પાર ન પડવું; હારી યાકી જઈ અધવચ પડતું મૂકવું.

શંખ ભારથી, અક્ષલ વિનાનો; મૂર્ખ; ઢંગ ધડા વિનાનો.

“ તેના શરીરમાં હજી જીવ છે. ઇચ્છા હોય તો હું મારા ખોલ હમણાં જ સત્ય કરી દેખાડું અને તેમ ન બને તો પછી સરકારે એલાશક મને શંખભારથી સ-મજવો.”

અરેખિયન નાઇટસ.

શંખ વાગવો, (ધરમાં) (સાધુ લોકોના ધરમાં શંખ વાગે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) ખૂટી જવું; થઈ રહેવું; પતી રહેવું; પાર પતવું.

શનિનો ફેરો, દુઃખ કે આકૃતને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

(શનિ પીડાકારી ગણાય છે તે ઉપરથી.)

શરીર ભરાવું, તાવ આવવો અથવા તાવનાં ચિન્હ થવાં.

શરીર ભરાવાવાળું થવું એટલે લોહી-આળ થવું.

શરીર વાળવું એટલે કસરતથી શરીરનો બાંધો આણવો.

શરીર ભારે થવું અને શરીર ભરાવું એ એક જ અર્થમાં વપરાય છે. શરીર ભરાઈ જવું એટલે અકડ થઈ જવું.

શરીરમાં ઘાણુ પેસવો, રોગે ધર કરવું; રોગે દાખલ થઈ તબિયત બગાડવી.

“લાડકાર બિચારી મરીનથીને દડાડા કાઢતી; તેના શરીરમાં એકવાર ઘાણુ પેઠો તે ગમે તેટલાં ઝાસડવેસડ ક્યાં તોપણ દૂર થયો નહિ”

જે બહેનો.

શાક કરવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું; કોઈ વસ્તુનો મલીક-અધિકારી, માગણી થવા છતાં પણ કોઈ માગનારને આપે નહિ ત્યારે તેના તરફથી તિરસ્કારમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

વધારીને ખાવું, અથાણું કરવું વગેરે આ પ્રયોગને અનુસરતા પ્રયોગો છે.

“જ ના આપું તો શાક કરજે.”

શાક પાંદડે જવું, નાતમાં શાક સુધારવા જવું.

શાકભાજી, રોજનું સાધારણ; લેખામાં નહિ એવું.

“મારે મન તો તે શાક ભાજી છે, પછી તું તને ગમે તેટલી મહત્વની બાબત મણું તેમાં ના નહિ.”

શાણકું ઝલાવવું (હાથમાં), બીખ મગાવવી; અથવા બીખ માગતું કરવું.

“પ્રધાન શત્રુ યાત તે પરવડત, પણ કપટપુરીનો રાજ યાત તોતો શાણકું હાથમાં ઝલાવત.”

ત્રેમરાય અને માંમતિ.

શાણી શિયાળ, શિયાળના જેવી બાહારથી શાણી દેખાતી પણ અંદરખાનેથી ઘણી-

જ કપટી અને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

શાણી સીતા, સીતા જેવી ડાહી અને દાવકી.

શાણું બગણું, બગલાની પેડે શાણું યઈ સ્વાર્થ તાક્યાં કરનારું; બગલાના જેવું ધ્યાન ધરનારું.

શાતામાં રહેજો, પાટણવાડા તરફ છુટા પડતાં જોમ બોલાય છે.

શાયડીથી શારવું, મેણું-કઠણુ વચન કહી કાળજી કોયાં કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દ્યાં કરવું.

“મૂર્ખ છિદ્ર જો જાણે, મેણુંની શાયડી કરી શારે,

ત્રેમરાય અને ચામતિ.

શાલમપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં)

શિકલ તો જો, ગુણ તો જો; મોં તો જો.

શિખરે જઈ પહોંચવું, પૂર્ણ કલ્યાણ કે સંપૂર્ણતાની પ્રાપ્તિના સંબંધમાં વપરાય છે; ઠેક પહોંચવું; સંપૂર્ણ રિયતિ એ પહોંચવું; પોતાના ધાધામાં ખીજજો કરતાં ચઢી-આતા થવું; પોતાના ધધામાં નેટલી ઉચ્ચતાએ જવાય તેટલીએ જવું.

શિંગડાં ઉગવાં બાકી છે, મતલબ કે કંઈ નિશાની નથી; હોત તો કેટલી મૂર્ખઈ છે તે જણાઈ આવત.

શિંગડાં માંડવાં (સામે), નેસબેર સામે થવું; શિરજેરી કરવી; ગમે તેટલી અડચણ પડવા છતાં પણ બહાદુરીથી આગળ ધપવું.

શિંગડું થઈ જવું, શિંગડાને આકાર બે-ચાઈ જવું (શરીર) ‘શિંગડે લેવું’ પણ બોલાય છે.

૨. ઠંડુ થઈને સખત થવું. (હાથથી)

શિંગડે લેવું, સામે થવું અથવા પુરપ-

સ.

સંસાર તરવો, સંસાર વ્યવહારમાં કુશળ થઈ સારી રીતે ધર ચલવાવું; અને ઈશ્વરને ઝોળખવો.

સંસાર માંડવો, પરણવું.

૨. દુનિયાદારીમાં પડવું—આ અર્થમાં 'સંસારમાં પડવું' પણ વપરાય છે.

સંસાર સાગરમાં ડુબવું, પાપી થવું; કરમ ખાંધવું; સંસારની દુગ્ધાથી રિખાયાં કરવું; તેથી ઉઠાડું સંસાર તરવો.

સંસારનો વા વાવો, સુખદુઃખનો અનુભવ થવો.

સકાર પડવા, (શ્રીકાર ઉપરથી) માન રહેવું; ટેક જળવાવો.

“ ઘણાં હીણાં કંઈ અરે
મદોધિ પાપ તેં ખરે;
સુસુદ્ધિ શુદ્ધિ તો ખરે,
પડ્યા નહીં સકાર રે; ”

નર્મકવિતા.

સકાર બળવા, ચતુરાઈ-વિવેક હોવો. પહેરવે ઝાઢવે, બોલવે ચાલવે સુધડ હોવું.
' એનામાં શા સકાર બળ્યા છે ? '

સખીનો લાલ, ઘણાજ ઉદાર સ્વભાવનો માણસ. ગોસાઈ કે વેરાગી ભિક્ષા માગતાં એમ બોલે છે કે કોઈ સખીનો લાલ છે ?

સકોરીને વેગળા રહેવું, લડાઈ કરાવી ખસી જવું; પક્ષીતો મૂકવો; ઉશ્કેરી-સળી આપી દૂર થઈ જવું.

સંગટો થવો, (સંગટો-મિશ્રણ-ભેળસેળ.) શ્રાવકોમાં સ્ત્રી પુરૂષ વ્રત લઈ એકાં હોય સારે એક ખીન્નને (પુરૂષને સ્ત્રી અને સ્ત્રીને પુરૂષ) અડકે તે સંગટો થયો કહેવાય છે.

સંધ કાઢવો, (જેઓની ઉપર લક્ષ્મી દેવીની કૃપા છે તેઓ પોતાની કાર્તિને કાળે મોટા મોટા સંધ કાઢે છે અને સંધ જમાડે છે તે ઉપરથી, પણ વાંકામાં)

ભોપાળું કાઢવું; પાસે કંઈ નથી એમ જણાવવું.

સંધ કાશીએ જવો, (કાશી જે પ્રખ્યાત ધામ ત્યાં પહોંચવું તે ઉપરથી.) ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; મનની મુરાદ પાર પડવી.

“ આ કરવાથી સંધ કાશીએ જાય એમ મને તો લાગતું નથી. ”

સણકો થવો, માફ-દુઃખ લાગી વચમાં આચકી પડવું. (કામ કરતાં.)

‘ શો શણકો થયો વળી ? ’

સત ચઢવું, જ્યારે કોઈ મરી જાય છે ત્યારે તેની સાધવી સ્ત્રી આંખો ફેરવી દંધને ઘેસત છાતા ચાળા કરવા માંડે છે અને જય અંખા, જય રણુછોડ એમ કરતી બોલી ઉઠે છે, એટલે તેને સત ચઢવું એમ કહેવામાં આવે છે.

સતી થવું, ધણીની પાછળ બળી મરવું. જે સતી થાય છે તે તેત્રીસ કરોડ વર્ષ સુધી પોતાના ધણી સાથે સ્વર્ગનું સુખ નિરંતર ભોગવે છે અને તે મુક્ત પુરી થાય છે ત્યારે તે ઉત્તમ કુળમાં જન્મીને તેજ પ્રિયતમ વેરે પરણે છે.

સતી થનારી સ્ત્રી કૃપાળમાં હિંગળોડની અને કંકુની આડ કરી ગળામાં સુગંધમય પુષ્પના હાર પહેરી અને માથાના સુંદર કાળા વાળની છૂટી લટો મૂકી, કંકુએ હાથ રંગી તથા ચોક-ચખૂતરે અને દહેલી, એ થાપા ભારતી લાકડાંની ગોઠવેલી ચિતા તરફ જે અંખે જે અંખે કરતી જાય છે. તેની પાછળ હજારો સ્ત્રી પુરૂષોનું ટોળું જે અંખે જે અંખે કરે છે, ઢોલ શરણાઈ આદિ વાદ્યો વાગી રહે છે; એવી સ્થિતિમાં સતી ચિતામાં જઈ સવિતા નારાયણની સ્તુતિ કરી પોતાના પતિનું શીશ

પોતાના પતિના પવિત્ર બોળામાં લઈ બેસે છે, અને અનુચરો આવી સળગતો કાકડો કાપ્ત્રિયતાને અડાડે છે. આ ચાલ લાંડ વિલિયમ બેન્ટીકે સને ૧૮૨૯માં બંધ પાડ્યો. સત્તર આની, (રૂપિઆના આના સોળ છે તથાપિ તે કરતાં પણ વધારે તે ઉપરથી.) પૂરેપૂરું; સારું; ધારવા કરતાં સરસ; બેઠાએ તે કરતાં સારું; ચોખ્ખું; પાકું; મન ખુશ થાય એવું; ઈચ્છાનુસાર. સત્તર આના એ પાઈ પણ બોલાય છે.

સત્તર જગાએ, ઘણે ઠેકાણે. 'સત્તર જગ્યાએ જીવ રાખવો પડે છે.' 'સત્તર જગ્યાએ જવું પડે છે.' માણસના સંબંધમાં સત્તર જણ બોલાય છે. જેમ કે, 'સત્તર જણની ગુલામી કરવી પડે છે ત્યારે કામ થાય છે.'

સત્તર ગણવા, નાશી જવું.

સત્તાણું પાયા, (વ્યવહારમાં સત્તાણું એ ત્રણની સંજ્ઞા છે તે ઉપરથી)

ત્રણ-સાડા ત્રણ પાયા; ઢંગ ધડા વિનાનું; ઉધાન પાયા

સત્ય સાહેબ, કબીર પંથી લોકો એક બીજને મળતાં એમ કહે છે.

સત્યાનાશની પાટી, પાયમાલી; ખરાબ ખરતીનો પાયો; તળિયાઝાટક.

સતોસતીઈ, કામ ઠેકાણા વિનાનું; ભલિવાર વિનાનું; ગરબડિયું; કાઢતે માથે નહિ એવું; બારેબારીઈ (કામના સંબંધમાંજ આ પ્રયોગ વપરાય છે.)

સતોસતીઈ ઓગણ પચાસ એમ પણ બોલાય છે.

સથરામણ વેરાઈ જવી, ગભરામણ થવી; સાત પાંચ થવી.

સધર આસામી, જુઓ ખમતી આસામી.

" તારા સરખો મૂર્ખ બીજો કોઈ ન હોય, લાલભાઈ સરખો સધર આસામી

મળેલો છે, તો ફેલાય ત્યાં સુધી તો ફેલી ખાવું? "

મણિ અને મોહન.

સધામ પહોંચવું, (સ્વધામ), મરી જવું; મૃનની શાંતિ અથવા આત્માનું જે મૂળ રહેકાણુ ત્યાં જવું.

" તેઓએ ડોશીને જગાડવા માંડી, પણ ડોશી માતો સ્વધામ પહોંચેલાં તેથી કાંઈ જવાબ દીધો નહિ ! "

કરણુધેલો.

સંચારો કરવો, જેન માર્ગમાં કોઈ માણસ મરવા અગાઉ થોડી મુદતે સંસારની આશા, તૃષ્ણા, માલમિલકત, અન્ન પાણી વગેરે સર્વે તજી દે છે તેને સંચારો કર્યો કહે છે.

સનાન મંડવાં, સનાન મંડવા જેવી માઠી હાલત થવી. 'તારાં સનાન મંડાય' એમ સ્ત્રીઓ પોતાનાં બાળકને ચીઠમાં કહે છે. (મરનારને ત્યાં શોક કરવાને એકલા યાય છે તે ઉપરથી.)

સનાન સુતક આવવું, મારે શું તેમાં સનાન સુતક આવવાનું હતું એટલે મારે તેમાં શો સંબંધ હતો? મારે શી લેવા દેવા હતી, એમાં મારે શું ? એમ બેરકારીમાં બોલતાં વપરાય છે.

સનાનપાણી આવવું એટલે કોઈ મરી ગયું હોય એવા બારે તુકસાનમાં આવવું.

સનાનના સમાચાર, સનાનના લેવા માઠા સમાચાર. (શોક કરવા જેવા.)

સપાટો કાઢી નાખવો, ઝાપટી નાખવું; ધમકાવવું; ધમધમાવવું.

૨. માર મારવો.

૩. સ્ત્રીસ ખવરાવવી; બો તૂલાવી દેવી. સફા થઈ જવું; તલન ખૂટી જવું; થઈ રહેવું.

૨. નાશ પામવું.

સફાઈ મારવી, સાશી મારવી જુઓ.

સંભાર ભરવો, (મશાલો), રસ પૂરવો;
અતિશયોક્તિથી રસ જમાવવો; રસિક-
અસરકારક કરવું; ઉશ્કેરવું.

“કોશીના દ્રવ્યની વ્યવસ્થાએ શેઠનું મન
ઉકળ્યું હતું અને તેમાં શુભાને પુષ્કળ સં-
ભાર ભર્યો હતો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સમ ખાવા નથી, ગિલકુલ નથી.

“ઘાતુ પાત્ર નહીં કર રહાવા, સાબું
વસ્ત્ર નથી સમખાવા.”

સુદામાચરિત્ર.

સમય ભરાઈ જવો, વખત પૂરો થઈ જવો.
સરઘસે ચઢવું, ઘણા જણ હસી કાઢે-હ-
સીને હલકું ગણે એવું કંઈ કામ કરવું;
ફળેતી થવી; વગેવાવું; ચરચાવું; નકારી
બાબતમાં ખ્યાતી થવી; વરઘોડે ચઢવું.
(આ પ્રયોગ વાંકામાંજ વપરાય છે.)

સરાણે ચઢાવવું, હાર પાડી આપવું; શર-આ-
રંભ કરી આપવો.

૨. ઉશ્કેરી-ચઢાવી આપવું.

૩. સરાણે થવું; પુરું થવું; પાર પડવું.

“કરૂં કાલાવાલાનું કામ,

ગુણુ ગાવા રામજીરે,

તેથી સરાડે ચઢશે કામ,

ગુણુ ગાવા રામજીરે,”

દીવાળીબાઈ.

૪. રસ્તે પાડવું; રીતમાં આણવું.

સલામ અલેકમ, મુસલમાન મુસલમાનને
મળતાં એ કહે છે, ચારે સામે જવાય
કહે છે કે મલેહકુ સલામ.

૨. છૂટા પડતાં પણ એમ બોલવાની
રીતછે.

પાસા પડવા, આ દુનિયાની બાજી
વામાં પાગ સુલટા પડવાથી જ્યથવો.
ધારેલી પાસ પાર પડવી; યુક્તિ સફળ-
થવી; ધાણું કમ થવું-પાર પડવું; જોઈએ
તેવું-મનમાંનું સુલટું કામ થવું.

એથી ઉલટું અવળા પાસા પડવા.

“રક્ષણ કરવા ધાર્ષ વળો સહુ, હજી
રહી છે આશા; રનેહ, શૌર્યને જીલ્લકળા-
થી, પડશે સવળા પાસા.”

નર્મકવિતા.

સવળે હાથે પૂજ્યા હશે, રીતસર વિધિ
પૂર્વક આરાધના કરી હશે. તેથી ઉલટું અ-
વળે હાથે પૂજેલા.

“સલભામા—પણ સવળે હાથે ગોર પૂ-
જી હોય ચારે કેની ! ધાવતાં બાળ છોડ્યાં
હશે, વહેતી નદીએ પગ દીધો હશે, હ-
જારનાં ઘર ભંગાયાં હશે એવાં કામ કરના-
રને તે આવા સ્વામી ક્યાંથી મળે. !”

સલભામાખ્યાત.

સવા આઠ, જોઈએ તેવું; મન માને તેવું; સાહે.
સવા ગજની છરી (પેટમાં), કપડ; પ્રપંચ;
ઘાત-તુકસાન કરે એવું જે કંઈ તે.

“તે તેના પેટમાંની સવા ગજની છરી
વાળું મીઠું ભાપણુ ન સમજતાં, ખરૂં લા-
ગવાથી મારા ભાઇને હર્ષ ઉપજ્યો, અને
પછી તે બોલ્યો, અહો મુંઢરી ! હું સદા
તારોજ છું.”

અરેખિયતનાઈરૂસ

સવાર થવું, ચઢી બેસવું; શિરજેરી કરવી;
માથામાં ધુમાડો રાખી સામે થવું; બહેકી-
જઈ દુઃખ દેવું; છાકી જવું.

“લોકોમાં કહેવાય છે કે કરજની પીક
પર જૂકું સવાર થઇને ચાલેછે.”

જાતમહેનત.

સવા વીસ, પૂરું પાધરું; જોઈએ તેવું; પૂરેપૂરું
અને વળી સરસ (કામના સંબંધમાં.) સ-
ત્તર આના બે પાઈ એમ પણ કહેવા-
યછે.

“ઝવેરશા, તમે બોલ્યા તો સવાવીસ,
એમાં પોણી વીસ સમજે તે પાકો વેપારી
ન ગણવો.”

પ્રતાપનાટક.

સવારના પહોરનું નામ, સવારના પહોરમાં નામ લીધું હોય તો આખો દહાડો સુખમાં જાય તેવો; કર્ણના જેવો દાતાર.

“ નિપુણ-કેમ ભાઈ કોનું ઘર છે ? શાફરવ-સવારના પહોરનું નામ જે અમારા ઉપાધ્યાય આર્ય ચાણુક્ય, તેમનું છે. ”

સુપ્રારાજસ નાટક.
સસ્તું ગણી કાઢવું, ન લેખવું; તિરસ્કાર કરવો; બેદરકારીથી ઉડાવી દેવું,

સળી આપવી, ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; ને પોતે કાંઈપણ કામમાં આગળ ન પડતાં ખીજાને સળી આપી ઉભો રહે છે.

સળી કરવી, અટક્યાળું કરવું; આંગળી કરવી; શરમાવવાની કે ચીડવવાની ખાતર કાંઈની છેડખાની કરવી.

૨. ઉશ્કેરવું.

“ કૃષ્ણકાલિકાએ અલકશિશીરીની કલ્પનાને સળી કરી એટલામાં તો મગજમાંથી હૃદયમાં અને હૃદયમાંથી મગજમાં ચડ ઉતર કરતી કલ્પનાએ અમાલની પુત્રીને ગભરાવી દીધી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સળીસંચો કરવો, સાંસળી કરવી; પ્રેરણા કરવી; ઉશ્કેરીને ઊભું કરવું.

સળેકડું કરવું, ચીડ ચઢે કે લડવા ઉઠે એવી રીતનું અટક્યાળું કરવું; છેડવું; ઉશ્કેરવું; મજાક કરવી.

“ રામસિંધુ-આપનું કહેવું સસ છે. આપણે કેડ બાંધીને શત્રુને સળેખડું કહ્યું છે એટલે હવે આપણે ઝાઝું સમજવાનું નથી. ”

પ્રતાપનાટક.

સળો પેસવો, ઘણા દહાડા પહોંચી છેવટે ખરાબી થાય એવી અવ્યવસ્થા-ફાટફટ કે કુસંપ થવો.

“ એના ઘરમાં ઘણા દિવસથી એવો નો

સળો પેડો છે કે બ્યારે ત્યારે એ કુટુંબ ખાખાવીખી થઈ ગયા વગર રહેનાર નથી. ”

સાંધ કહેજો, કાશિયાવાડમાં બાયડીઓ બાયડીઓને સાંધ કહેવાડાવે છે (છુટા મડતી વખતે.) કહે છે કે ફલાણી બાઈને મારી સાંધ કહેજો- (સાંધ-શાંતિ ઉપરથી)

સાંડીલાકડાં લગાડવાં, લડાઈ ઊભી થાય એમ કરવું.

સાંકડું લાકડું, ઘાડો સંબંધ.

“ લગત લાકડું સાંકડું મળ્યું; વગત વાતથી વિશ્વમાં બળ્યું. ”

ટોપરી હરણ.

સાંકળ ઘાલવી, વચમાં અડચણ નાખવી; હરકત કરવી. (વચ્ચે ખીજું દાખલ કરીને) સાંધા બેસવા, વચ અથવા અશકિતને લીધે નખળું પડવું.

૨. હિંમત હારી જવી.

સાકર પીરસવી, મીઠું મીઠું બોલી સામાનું મન રંજન કરવું; સાકર જેવા મીઠા મીઠા બોલ બોલવા; મધુર વચન બોલી ખુશમંત કરવી. (કામકાદી લેવા સાગ.) સાકર લા-

“ પણ બોલાય છે. સાકર વાળી છાલ કરવી એટલે બોટું લાગે એવું બોલવાને બદલે મીઠું-મધુર બોલવું. સાકરના રવા પીરસવા પણ બોલાય છે.

સાકરનું સાલ કાઢવું, ઘણું જ જૂલમી થવું; સખત થવું.

૨. બારીક શોધ કે પરીક્ષા કરવી.

સાચાં જૂઠાં કરવાં, એનું આને ને આનું એને કદી ભમાવવું અથવા ભ્રામવી એક એકની પ્રીતિ ઘટાડવી; કાન બંધેરવા.

૩. સાચાનું જૂઠું ને જૂઠાનું સાચું ઠીકી બેસાડવું.

“ સાચાં જૂઠાં એક ખીજાનાં ક્યાં વિના નવ ચાલે;

લગાડિને લડવાડો લાખો, નવરો નખો-
દ ધાલે.

કાવ્યકૌરુતુમ.

સાદીઝાંખરાં કરવાં, એક ખીજને આડું
અવળું-ખરું ખોટું સમજાવી ભોળવવું; કાન
ભંભેરવા.

સાદી વાયદા થવા, લગભગ સાઠવર્ષની ઉંમર
થવી.

૨. 'સાદી યુદ્ધિ નાદી' એ કહેવત પ્રમા-

ણે તે અરસામાં યુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થવી.

સાડા ત્રણ, અઠક પાંસળી; ઘેલછાવાળું.

“ એ વેઘની હોશિયારી ને વિધામાં તો
કંઈ કસર નથી, પણ લગાર જાતે સાડા
ત્રણ દેખું. ”

ભટનું ભોપાળું.

૨. થોડાં; ગણ્યાગાંઠ્યાં; જુજ.

સાડા ત્રણમાંનો ડાહ્યો, દોઢડાહ્યો; અકલનો
આગળો (વાંકામાં.)

સાડા ત્રણ ઘડીનું રાજ, થોડા વખત સુધી
ટકે તેવું સુખ; ક્ષણિક સુખ-અમલ.

સાડાત્રણ પાયા, ઉધાન પાયા; ઘેલછાવાળું;
જાધી યુદ્ધિનું; ઉડેલ તખિયતનું; ઢંગઢાળ
વિનાનું; વાદંડી; મનની અસ્થિરતાવાળું;
તિતાલિયું; ઉઝાંછળું.

સાડાખાર એવડી જવું, નાસી જવું; સઠકી
જવું; ગચ્છતિ કરી જવું.

“ પણ તે વેશ્યાજ તેનું રહું એટલું લ-
ઈને સાડાખાર એવડી જાય ભારે ? ”

ચતુરચંચળ.

સાડાસાતનો ફેરો, (અશુભ ગ્રહ જે સ્થિતિ
તે જન્મ નક્ષત્રમાં કે તેની નજીકમાં સાડા
સાત વર્ષ રહે છે એટલે અઠી વર્ષ જન્મ
નક્ષત્રમાં અને અઠી વર્ષ આગળની રા-
શીમાં તથા અઠી વર્ષ પાછળની રાશીમાં
એ પ્રમાણે રહે છે તે ઉપરથી.)

મોટી આકૃત. ઘણા દુઃખ-સંકટને વિષે
ખોલાય છે.

સાડાસાત મણુની સંભળાવવો (ગાળ),
ઘણી જ ભુંડી ગાળ દેવી.

“ બેરી એવી મળી છે કે રોજ સાડા-
સાત મણુની સંભળાવે છે. ”

ચતુર ચંચળ.

સાડાસાત વાર, ઘણી વાર.

“ તમારે સાડાસાત વાર પરવડતું હોય
તો આ ઘોડા અને આ મેદાન છે. ”

તપસ્યાખ્યાન.

સાડાસાતની આવવી, (સાડાસાતની પતોતી)
આવી બનવું; ઘણું જ દુઃખ કે આકૃત આવવી;
પડતી દશા આવવી; તન મનની પીડા થવી.

“ આથી તેના ચોથા સુખમાં પણ,
હમેશને માટે સાડાસાતી આવવી. ”

પડિતા જમનાખાઈ.

સાદી ગપતાળીસ, સંખ્યાના સંબંધમાં
અજાણપણું હોય છે ભારે એમ કોઈ અનિ-
શ્ચિત સંખ્યા બતાવતાં વપરાય છે.

સાદી ચુવોતેરનો અંક, હરકોઈ પત્રના
શિરનામે ઉપર જણાવેલા ઉઠા નો અં-
ક જેવામાં આવે તો માલિક સિવાય એ
પત્ર ખીજ કોઈએ વાંચવો નહિ એમ એ
થી સૂચન થાય છે. (હિંદી અંથકાર એ
આંકના સંબંધમાં જણાવે છે કે સોગત
સંબંધી એ આંકડા છે. તેની ઉત્પત્તિના
સંબંધમાં તેનો કર્તા ઐતિહાસિક દલીલ
એવી રીતે રજુ કરે છે કે પ્રથમ નિશાની
કર્યા વિનાના પત્રો લખાતા હતા. ખાસ
મતલબનો પત્ર ખીજને હાથ જતાં ભારે
હાનિ પહોંચવાથી એવો ચાલ નીકળ્યો છે.
ચિતોડથી રાજકિય મસલતને લગતો અ-
ગલનો પત્ર દિલ્લી દરબારના એક અંગિ-
ભૂત માણસ પર મોકલવામાં આવ્યો પણ
તે પત્ર ખીજને હાથ જવાથી વાત પુટી
એટલે મુસલમાનોએ એકદમ સને ૧૫૬૧-
૬૨ માં ચિતોડને ઘેરો ધાલ્યો અને કિ-
લ્લેદાર જયમલ રાઠોડને ઠેર કપો. કિલ્લામાં

રહેલી સ્ત્રીઓના જાણવામાં આ વાત આવવાથી કેસરિયાં કરી રણમાં ઉતરી તેમાં મુસલમાનો હારી પાછા ગયા. ખીજને હાથ અગત્યનો પત્ર જતાં આવી હાનિ થઈ માટે એ વખતે રણમાં પડેલી લાસોનો તોલ કર્યો તો તે સાડી ચુવોતેર મણ થયો; માટે એ વખતથી છાતા પત્રો પર એ અંક લખવાનો રિવાજ લખાય થયો છે.)

સાડીત્રણ પાંસળીનું, લેલજાવાળું; વાએલ; ચરકેલ; ઉડેલ તળિયતનું; અડધું ગાંડું.

“ પૈસાદારનાં છોકરાં સાડીત્રણ પાંસળી હોય તોપણ તે કાલાં ખખરદાર ગણાય છે. ”

સાડી બાર, પરભા; દરકાર.

‘મારે દોના આપની સાડીબાર છે?’

સાણસામાં આવવું, મુશ્કેલી-અડચણમાં આવવું; કાંદામાં આવવું; સાંકડમાં આવવું; એવી રીતે કસાવું કે જરા પણ ચસકવાનું બની શકે નહિ; ખેચ-આંટી-ધાસ્તીમાં આવવું.

“ વિશ્વનાથ-(મનમાં) પકડાયો સાણસામાં; જો હા કહેશે તો મરી ગયો. ”

અહારાક્ષસ.

૨. ઠપકામાં આવવું.

૩. હેરાન થવું; પીડિત થવું.

સાત, એકી સંખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે જેમ ત્રિપુટી-બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ, સમ સ્વર; નવ ગ્રહ, અકવાડિયાના સાત દિવસ, પાંચ ઈંદ્રિ, પાંચ આંગળી, સાત એ પવિત્ર સંખ્યા ગણાય છે તેમ એ સંખ્યા ઘણી વાર લાંબી મુદત દર્શાવવામાં કે ઘણી સંખ્યા બતાવવામાં વપરાય છે. ’

સંપૂર્ણ અથવા સંપૂર્ણતા બતાવનારી કોઈ સંખ્યા બતાવવાના અર્થમાં વપરાય છે. જેમ- સાત તાડ જંગલો, સાત લુચ્ચાનો લુચ્ચો, સાત વાર પાલવે તો, તે તો સાતમે

માળ બેઠો છે, સાત ટેકુંજનો ટેકુંજ વગેરે. સાતે ઘોડે સાથે ચડાય એટલે એટલાં બધાં કામ સાથે થાય ? સાત ના-ગાનો નાગો એટલે દાંડ; આખર જેણે વેગળે મૂકી છે તે.

સાત ગળણે ગાળવું, ખુબ નિચાર કરવો; તુલના કરી સાઈ ગ્રહણ કરી ખોટાનો લાગ કરવો.

“ સાત ગળણે ગળ્યા પછી, બોલ બોલીએ જો; બોલ્યા પછી દુઃખ થાય, નવ ડોલીએ જો. મા.

દ્યારામ.

સાત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા, દૂર રહેવું; અલગ રહેવું; હારી છૂટી વેગળા રહેવું.

“ મારે પરણવું એ તો નહિ જ બને, પણ આવી ભૂલ ન થાય-આવી પરાધીનતા કરી ન થાય એનો કાંઈ ઉપાય ? ઉપાય એ જ કે વિપય વિપચીનો પ્રસંગ જ ન થવા દેવો. સ્ત્રીને સાત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાત ઘર ગણવાં, લોકોને ઘેર નિરર્થક બાટકું.

(સત્તારના પહોરમાં ઉડીને વલવલિયાણ બાયડી સાત ઘર ગણી ઘરના કામમાં વળગે છે. (ઘણું કરી પડોશમાં.)

સાત તાડ જંગલો, (સાત તાડ જેટલો જંગલો, અત્યુક્તિ) ઘણો જ જંગલો.

સાત પાંચ થવી, સાંકડમાં આવવું; શું કરવું તેની સૂઝ પડે નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું; મુશ્કેલીમાં આવવું.

“ પણ જો આ રજપૂત હાથમાંથી ગયો તો ઉપાય નથી. એક વાર રમાબાઈના હાથમાંથી ગયેલો કબજ થતાં સાત પાંચ વીતી છે અને આમાં લપટાયો તો એને સરકવાનું નથી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાત પાસની ચિંતા છે, ઘણી તરફની—
ઘણી જાતની ચિંતા છે.

સાત પેઢીનાં ચોપડા ઉથલાવવા, સાત
પેઢીની નિંદા કરવી.

સાત ફેરા ગરજ હશે તો, પૂરતી રીતે પા-
લવતું—પરવડતું હશે તો.

સાત સાંધતાં તેર તૂટવા, ઉપજ અર્થનો
મેળ ન મળવો; ઉપજ કરતાં અર્થ વધી
જવું.

સાત મણુ ને સવાસેરનું (કાળજી), ઘણી
જ વજ છાતીના સંબંધમાં અથવા ઘણી
સાવધાનીના સંબંધમાં બોલાય છે.

સાતડેસાત, સાતડાનો આકાર મીઠા જેવો
છે તે ઉપરથી ધુળધાણી; મીઠું; પૂરું નિ-
ષ્ફર્ણતા; રહ; ખાતલ.

“હવે આપણે દિન પરદિન વિલાયતી
દારની નાશકારક ધલતમાં પડી દેશમાં જે
કંઈ બાકી રહ્યું છે તેનું સાતડેસાત કરવા
બેઠા છીએ.”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન

“કારીગરોએ જાણ્યું કે આ નવી શા
ળથી આપણા રાજગારના તો સાતડેસાત
થઈ જશે અને એથી આપણો રોટલો
તૂટી જ ચૂક્યો.”

જાત મહેનત.

સાતમે આસ્માને ચઢવું—જવું—પહોં-
ચવું, અતિશય વખાણ થયેલાં જાણી ખુશ
ફૂલાવું; ખુશ ગર્વ ધરવો; અતિશય મગર
થવું; જીંચે ચઢવું; સૌથી સુખી અને ચ-
ઢીઆવું થવું. હિંદુ લોકો માને છે કે
આસ્માન સાત છે અને તે દરેક એકએકથી
ચઢીઆવું છે અને એમ ચઢતાં ચઢતાં
જે ઠેક સુધી પહોંચે તે સુખને શિખરે
પહોંચે એમ ગણાય છે. ચાહુદી લોકો સાત
સ્વર્ગ એવી જ રીતે માને છે.

“નિરૂદ્ધિનના મિત્રો તો શેઠના જ પ-

રોણા થઈ પડ્યા, અને આવા સરળ સ્વ-
ભાવના લાભ લેવા ચૂકે જ શું કરવા ?
તેઓ ઘણા જ અયોગ્ય આચરણને માટે
વખાણી વખાણીને શેઠને સાતમે આસ્માને
પહોંચાડતા.”

ચરેખિયન નાઇટ્સ.

“તેવામાં એક ફિરસ્તાએ સાતમા આ
સ્માન પરથી ઉતરી આવી અતિ ગુસ્સામાં
લાલચોળ ડોળા કાઢીને મને ધમકાવવા
લાગ્યો.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

સાતમે ચોકે, કોઈ ન જાણે—દેખે એમ; ધ-
રના જોડા ભાગમાં—ધણે દૂર ખુણામાં.

“એ તો સાતમે ચોકે જઈને બેઠા છે
એટલે શું જાણે ?”

સાતમે પડદે, ઘણું જ ખૂણેખોચરે; ગુમ; એ
કાંતમાં; કોઈ ન દેખે એવી જગ્યાએ.

સાતમે પાતાળે, ઘણું જ ગુમ; ખુણેખોચરે;
ન્યાં કોઈને હાથ લાગે નહિ કે કોઈના
જાણવામાં આવે નહિ એવી સ્થિતિમાં
અને એવે સ્થળે; બેઠકારીથી રાખી મૂ-
કેલું એવી સ્થિતિમાં.

“કોરડાનો કેસ પડ્યો કે સાતમે પા-
તાળે, તેના નિકાલ કરવાની તક માજીચૂ-
ટને મળતી નથી.”

“દૈવ જાણે એ ચોપડી ક્યાંય પડી હશે
સાતમે પાતાળે !”

સાતરા પાડવા, ચગેસો કનકવો ઉતર્યા પછી
તેની દોરીને અથવા ખીજ દોરીને પિંડા
પર વિંટાળવા સાથે શુંય ન પડે તેવી રીતે
ભોંય પર છૂટી છૂટી પાથરવી.

સાતે અવતાર એવા ને એવા જાણે, એમ
શાપ દેવામાં બોલાય છે. (એમ કહેવાય
છે કે જ માણસ આપઘાત કરે છે તેને
સાતે અવતાર સુધી એવું ને એવું જ થાય
છે—તેના સાતે અવતાર આપદામાં જ જા-
ય છે.)

“ એમ જાણું કે આ અવતારમાં દુઃખ થી છુટું તો આપહસારી થાઉં ને ખીજ સાત અવતાર એવા ને એવા જય-એવું ને એવું ખમવું પડે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાતે પાડે વસજો, ઘણો પરિવાર વિસ્તાર વધજો; છોકરાં છૈયાં ઘણાં થજો; વાડી જમજો. આશીર્વાદ દેતાં એ પ્રમાણે બોલાય છે.

સાથરો કરવો, સંહાર કરવો; મૃત્યુપ્રાય કરવું. (?)

‘ એમ દાનવના દગનો સાથરો કર્યો. ’

જળધરઆખ્યાન.

સાદીમાંથી લેવું, એક ચગતા કતકવાની સાદી દોરી હોય તેમાં પેચ નાખવા

સાપ છે કે ઘો છે ? (અન્નણ્યા દરમાં થું છે તે જણ્યા વિના હાથ નહિ ધાલવો એવી મતલબ છે.)

સાપના ઘોના ભણાવવા, બહુ બહુ રીતે સમજાવવું; ઘણી ઘણી રીતે શીખામણ આપવી; અનેક પ્રકારે ચેતવણી આપવી.

સાપનો ભારો, સાપના ભારાને જાળવવા જેવું મુશ્કેલ; ભયપ્રદ સ્થાન કે પાત્ર; ભરો-સો ન પડે તેવું જે કંઈ તે (રાંડેલી કે કન્યાકાળ વીતેલો એવી તરણ કુમારી.)

૨. ઘણું જ ઝેરીલું; અદેખું.

“ રામ કહે સાંભળરે અંગદ, ધર્મ બુદ્ધિ તો હમણું ધારો, કહું કરશે નહિ એ અહંકારી, ભારે સર્પ તણોછે ભારો. ”

અંગદવિદિ.

સાફ કરી દેવું. ઉડાવી દઈ પાસે કંઈ ન રાખવું.

‘ તેણે પોતાના બાપની મિલકત સાફ કરી દીધી. ’

૨. સપાટ કરી દેવું; નાશ કરવું.

૩. ખાલી-માલમતા વિનાતું કરી ના-

ખવું; પાયમાલ કરી નાખવું.

સાફી મારવી, બહાઈ હાંકવી-કરવી; પતરા-જખોર થવું.

સાખુનો સગાળીઓ, શરીર ગોરું થવા સાખુથી નહાનાર, તે ઉપરથી માત્ર સૌંદર્ય દેખાડનાર-બહારથી ઉજળું ઉજળું દેખાડનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સામાં શિંગડાં માંડવાં, મર્યાદા મૂકીને ધુરકવું; આગ્રા ઉલંઘવી; શિરજોરી કરવી; માથામાં ધુમાડો રાખી જોસમાં સામાયેવું.

“ કીકી બ્યાંસુધી નાની હતી લાં સુધી આવકી માતો જૂલમ મૂગે મોઢે સાંખતી, જેમ જેમ તે મોટી થતી ગઈ તેમ તેમ તે સામાં શિંગડાં માંડવા લાગી. ”

જે બહેનો.

સામી પાઘડી મૂકવી, શત્રુની ગરજ સારવી; વિરૂદ્ધ પક્ષના થવું; શત્રુવદ્ધ ધરાવવી.

સામે આંગળી થવી, (ફલાણું દુષ્ટ કર્મ કરનાર ફલાણો છે એમ આંગળી કરી ખતાવવાના અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કનજતી થવી. ‘ફલાણાની સામે આંગળી થાયછે.’

સામે બારણે, નજીક.

સારાં પગલાંતું, જેનાં પગલાં પડવાથી-શુભ-કલ્યાણ થાય એવું.

“ધનલક્ષ્મી સારાં પગલાંની એમ સૌ કહેવા લાગ્યું. ”

જે બહેનો.

સાફ કરવું, રોગ મટાડવો; મટાડવું.

૨. ભલું કરવું.

સાલ કાઢવું-ઠાળવું, અડચણ-તડનર દૂર કરવું; દુઃખ દેતી વસ્તુ ઠાળવી; કાસળ કાઢવું.

૨. કચરી નાખવું.

“ ન પાંડવી પૃથ્વી કરી દેઉં, ”

શત્રુ સાલ ઠાળી રાજ લેઉં. ”

કવિ ભાઉ.

સાલમપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં.)

સાલ્લો પહેરવો, નામદ થવું; સ્ત્રીની પંકિતમાં આવવું.

સાવરણી ફેરવવી (ઉપર), ધૂળધાણી કરી નાખવું; ધૂળ મેળવવું; વ્યર્થ નય એમ કરવું; તુકસાન કરી બગાડી નાખવું; બરબાદ કરવું; દીપી ન નીકળે એમ કરવું.

સાહેબ મહેરબાન, પારસી લોકો એક ખીબાને મળતાં એ શબ્દ વાપરે છે.

સિતારો પાંશરો, જ્યોતિષ્યના નિયમ પ્રમાણે માણસના જન્મની વખતે ક્ષિતિજની ઉપર જે મુખ્ય ગ્રહ-તારા હોય છે તે તેના જન્મ અને નસીબપર અસર કરે છે. જ્યારે તે તારો ચઢતો હોય છે ત્યારે તે માણસ મજબૂત, તંદુરસ્ત અને ભાગ્યશાળી હોય છે પણ જ્યારે તે વાંકો ક્ષિતિજની નીચે નય છે ત્યારે પ્રકાશ નાખતો નથી એટલે તે તેની છાયામાં આવી જઈ કમનસીબનો ભોગ થઈ પડે છે તે ઉપરથી,

ચઢતી-આપાદી છે; નશીબ અનુકૂળ છે; દહાડો સિકંદર છે; યોગ સારો છે; નશીબ પાંશરું છે.

“ ચાલાકી વિના અથડે કામ પાર પડતું નથી, પણ સિતારો પાધરો કે છત કરી છવતા આવ્યા. ”

પ્રતાપનાટક.

સિકંદર પાંશરો એમ પણ બોલાય છે.

સિતાશિયો છે કે શું? , (સંવત ૧૬૮૭ માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો તે ઉપરથી.) ધાનની લલુતાવાળાને ખાવાનું મળેથી હરખાઈ નય એવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સિંદુર ફેરવવું, ધૂળ મેળવવું; નકાસું નય એમ કરવું.

“ આજે ચોખંડ પૃથ્વીમાં તારું નામ ગળવ્યું છે. તે નામના ઉપર તારે સિંદુર

ફેરવાવવું છે. ? ”

નવી પ્રજા.

સિંહ કે શિયાળ ? , કોઈને કંઈ નવિન જાણવા જેવી ખબર લાવવા મોકલ્યો હોય અને લાંથી પાછા આવતાં ધારવા પ્રમાણે ફતેહ થઈ છે કે નહિ તે જાણવા માટે સામો માણસ પૂછે કે કેમ સિંહ કે શિયાળ ? ત્યારે પેલો ખબર લાવનાર માણસ જો ફતેહ થઈ હોય તો ‘ સિંહ ’ કહે છે અને જો નાસીપાસી થઈ હોય તો ‘ શિયાળ ’ કહે છે.

‘ દાદરમાં પગ મૂકે છે એટલામાં જ લાડ-કોર બોલી ઉઠી, કેમ સિંહ કે શિયાળ ? ધારેલું કામપાર ઉતારી આવ્યા છો એમ તમારા પગ વર્તીને હું કહી શકું છું. ”

એ બહેનો.

સિસોદી આપવી, ચેતવવું; ભણાવવું; ઈ-સારો કરવો.

સી કે કૃષ્ણ, (શ્રી કે કૃષ્ણ) કંઈ નહિ-ઉચ્ચારમાં.

“ અરે તે પણ કંઈ હોત તો મારા છવને ટાઢક વળત, પણ તમે તે માંગીમાંના માકળુની પેઠે સી કે કૃષ્ણ કોઈ દહાડો મોઢેથી બોલતા સરખું એ નથી. ”

ભામિનીભૂષણ.

સીદીને છેલ્લે પગથીએથી, શરૂઆતથી.

“ છેક અગીઆર વર્ષની લઘુ વયમાં જ વેળવુડ લખે છે કે સીદીને છેલ્લે પગથીએથી મેં ધધો કરવા માંડ્યો. ”

જાતમહેનત.

સીતાનાં વીતવાં, અતિશય સંકટ આવી પડવું; દુઃખ ઉપરાઉપરી આવી નડવાં. (સીતાને માથે ઘણાં ઘણાં દુઃખ આવી પડ્યાં હતાં ને અસહ્ય વીતકડાં વીલાં હતાં તે ઉપરથી.) ઘણીવાર અને ઘણું દુઃખ પામવું. વિશેષે સ્ત્રીઓમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે. પુરુષ ભાગ્યેજ એમ કહેશે-બલકે નથી જ કહેતો કે મને સીતાનાં વિલાં.

તેમને માટે રામ કહાણી થયો એ પ્રયોગ છે. સીનાનાં વીતાડવાં એટલે (રાવણે સી-
તાને વીતાડ્યું હતું તે ઉપરથી.) અતિશ-
ય દુઃખ દેવું.

સીધાં પાણી ખુટવાં, જુઓ ખરચી પા-
ણી ખુટવાં.

સીધું જોખવું, માર મારવો (વાંકામાં.)

સીધે સે ડ સઠવું, રીતસર સીધે રસ્તે-દોઢે
માર્ગે ચાલવું-વર્તવું (માણસે)

“ જોના મનમાં રક્ષકનો ભય રહે છે તેજ
સીધે સેરડે ચઢે છે. ”

સુંદરી ગુણમંદિર.

૨. વગર અડચણે કામ રીતસર ચાલ્યાં
કરવું.

સીસામાં ઉતારવું, સ્વાધીન કરવું; છતવું;
તેજ હરી લેવું; વશ કરવું; આહું અવળું
ભાવી પોતાના મતનું કરવું.

“ આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ મંત્રીએ પોતાનું
લપ્પનછપ્પનીઈ ભાષણ કરી સુલતાનને
ખુબ તરેહથી સીસામાં ઉતાર્યો. ”

અરેખનનાઈદસ.

“ રરખનામાં પણ એજ વિચારો,
આમ ફલાણાને સીસે ઉતારો; ”

(વળચવાણી.

મુંઠ ફુંકવી, કંઈ પણ નકારી બાબતને માટે
સામા ધણીને ભરમાવી પોતાના તરફનું
કરવું; નકારી બાબત તરફ ઉસ્કેરવું; કાનમાં
વિષ રેડવું; કાન ભંભેરવા.

મુંઠનો સ્વાદ ચખાડવો, તોર-તોખા સ્વ-
ભાવની પરીક્ષા કરાવવી; શક્તિ બતાવવી.
(માર મારીને.)

“ તું અકળા ના, ધીરો પડ, આપણે
ગંભીરતાથી લડીએ. હું તને થોડી વારમાં
મુંઠનો સ્વાદ ચખાડીશ ને તારા ઉકળતા
કોહીનો જોસ નરમ પાડીશ. ”

વનરાજ આવડો.

મુંવાળી મુંઠવું, નાજુક; લાડકું; નાકોવત
દેખડાવવું.

“ હા બપ્પો તને તું મુંવાળી મુંઠને
છું તે ? ”

સઘ જવું, શાંત પડવું; બંધ પડવું. ‘વાત
સઘ ગઈ.’

૨. અતિશય ખર્ચના ખાડામાં ઉતરવા-
થી ખરાબેહાલ થવું.

૩. હિંમત હારી જવી; નબળું પડવું.

૪. ચગતા કનકવાનું નીચા નમી છા-
પરા વગેરે પર પડવું. ‘પેલું ગિલ્ડર
સઘ ગયું.’

મુકા પાપડ જેવું, સુકલકડી શરીરનું; નાજુક
બાંધવાળું; મુકા પાપડની પેઠે જોના શ-
રીરને ભાગી જતાં-નુકસાન પહોંચતાં વાર
લાગતી નથી તેવું; છેકજ અશક્ત; પાપડ-
પાવું.

“ હજી મારું ગળું દુઃખે છે ! છે તો
મુકા પાપડ જોવો, પણ એનામાં આ બળ
થું ! ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

મુકાઇને લાકડી થઇ જવું, શરીર બહુજ
નબળું પડી જવું; શરીરે છેકજ સ્કાઈ
જવું.

મુખદુઃખના વિભાગી, (સુખ દુઃખમાં
શાંતિ અને દિલાસાનું સ્થાન તે ઉપરથી.)
મિત્ર અગર ક્રીને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
મુખડી જમાડવી, માર મારવો. (વાંકામાં.)

“ વારી રાએ ના તીર વીર ધાર,
સારી જમાડી મુખડી અપાર ”

દ્રૌપદી હરણુ,

મુગરીનો માળો, (મુગરી નામના એક
પક્ષીનો માળો ધણેજ બારીક અને શુંચા-
એસો હોય છે તે ઉપરથી.) બ્યારે ક્રીના
માથાના વાળ એક એકમાં શુંચાયજા હોય,
માઠે જુઓ પડી હોય અને લાંટયાં ખર-
છટ હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ

કહેવાય છે કે તેના વાળ તો સુગ્રીમો માળો છે.

‘કુવડ સ્ત્રીનો ચોટલોતો સુગ્રીમો માળો જોઈ લ્યો.’

સુતરને તાંતણે અધ્યાયલું અન્યાતરેહના ગુણથી મોઢ પામી તામેદાર થઈ રહેલું નિરંતર રનેહનું ધૂણ્યું મોઢમાં વશ થઈ ગયેલું શરણે ગયેલું.

“રાધા કહે છે હો કૃષ્ણ ! હું તમારે સુતરને તાંતણે અધ્યાયલી છું.”

સુતું જગલું, અચાનક અણુધારી કાંઈ હરકત આવી પડવી

‘ગામ ગયું સુતું જગલું એ કહેવત છે’

સુતું મૂકવું, બેઠું મૂકવું, દૂર ખસેડી મૂકવું, રખડામાં કરવું, ન લેખવવું, પત્ત ન કરવી

સુતું વેચવું, ખમર ન પડે એવી સુકિતથી વેચી વટાવીને ખાઈ જવું છેતરી જવું, બેઠું મૂકવું, ન લેખવવું

“થોડા બોલી સાધુ સુખી ને;

સુતો સ્વામીને વેચે;

પૂછ્યો ઉત્તર આપે નહિ ને,

બોલે પેચે પેચે.”

નળાખ્યાન

તે બાંયડી પોતાના ધણીને સુતો વેચે એવી છે કાચુમાં ન રહે એવી-પોતાનું ધાર્યું કરનારી એવી સ્ત્રીને માટે આ પ્રયોગ વપરાય છે.

સુતેલો સિંહ જગાડવો સિંહ જવાર કાઢવો

વિઘ્ન માણસને છેડાની કંડી ઉરકરવું; કાંઈ પરાક્રમી પુરુષ શાંત હોઈ તેવે સિમે તેને સાવધ કરવો-છેલો.

“સામળિયો તે અરુષ ક્રોધે સુતેલો સિંહ જગાડ્યો; ગાધિ દરાય કાંઈ જોમો તેવો માણસ નથી.”

અન્યની વાર્તા

સુદામા પુરી (એ મામની સુદામા નામની ગરીબ બ્રાહ્મણની મગરી હતી તે ઉપરથી)

બાંધી કાઢી, પણ પ્રાપ્ત થઈ શકે તેવું ગરીબ ગામ અર્થવા ગામડું સુદામાની ઝુંપડીએ તાની અંતે આવડતા વિનાની ગરીબ માણસની ઝુંપડીને માટે વપરાય છે.

સુદામાના તાંદુલ, (એકાવેળા બાળકને)

‘જે અપવાસ થવાથી સુદામાની સ્ત્રીએ વિનંતિ કરી કે કૃષ્ણ તમારા પુત્રાઈ છે માટે તેનો દર્શને જાઓ તે આપણું દુઃખ ટાળશે. સુદામાએ સાચના ન કરવાનું પણ લીધું હતું તમારે જવાની ના કહી પણ અંતે સ્ત્રીના કાલાવાલાથી એ કૃષ્ણને ભેટ આપવા ચાર મુઠ્ઠી તાંદુલ એક ચીથરે બાંધી લઈ દારકા ગયો. અહીં કૃષ્ણ તેનો ધણો આદર સત્કાર કર્યો. સુદામા કૃષ્ણના ધરનો ઠાઠ જોઈ અપવાદ ગયો ને આણેલા તાંદુલ સંતાડવા લાગ્યો. એ વાત કૃષ્ણ સમજી ગયા તેથી તેણે વાત કરતાં તાંદુલની પોટલી તાણી લીધી ને પછી સુદામાની ભક્તિનાં ધણાં વખાણ કર્યાં. જે દિવસ રાખી કૃષ્ણ ધણી સમતાથી ભેટી સુદામાને વિદાય કર્યો તે ઉપરથી.) કાંઈ પણ ન જીવી પણ સમતાથી સ્વીકારવા જેવી ભેટને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સુપડે આવવું સ્ત્રીને શુ આવવો. (ચાટકાવવાળી સ્ત્રી ધરકાજમાં માત્ર સુપડે ઝાટકવા જેવું કામ કરી શકે છે તે ઉપરથી)

સુપડે ન ટોપલે ઉભરાવું, છત પુષ્કળ હોવી જમાવ થવો.

“હાલમાં વસીલોને દોકતરો સુપડે ન ટોપલે ઉભરાવા લાગ્યા છે.”

સુરણના સ્વાદ થવા, સાફ સાફ ખાવાનું મનાયવું.

‘તને ઠીક રોજ રોજ સુરણના સ્વાદ થાય છે !’

(કહે છે કે અગીઆરસે સકરકંઠ કે સ-

રણુ ખાય તો સ્વર્ગે જાયો નય તે ઉ-
પરથી.)

ર. મોઢા મોઢા ફાયદા તકાસવા.

(લાક્ષણિક)

સુરતી સગાઈ, ઉપર ઉપરની ખેડા ખોઈની
પ્રીત; ઉપર ઉપરથી દેખાડવાની પણ વર્ત-
નમાં નહિ એવી સગાઈ.

સુરતી લાઈ છે એટલે ભાઈ કહેવાય

છે પણ તે પ્રમાણે વર્તન નથી.

સુરતી લાલા, સુરતી લોકો જેવા ઘણા સુ-
ધડ, ચીપી ચીપીને ખેલનાર, લાલો લહેરી
એને મજાથી માણસને વિષે ખેલતાં
વપરાય છે.

સૂરજ ચઢતી કળાએ હોવો, આખાદીમાં
હોવું; દિવસ ચઢતો હોવો.

“ આપણો દહાડો વાંકો છે, શનુનો
સૂરજ ચઢતી કળાએ છે, આપણા સર્વ
ખાસા ઉધા પડ્યા, મોટે હવે લાચાર
છીએ. ”

સંધરાજસંધ.

સૂરજ ચઢતો છે; આખાદી છે; ચઢતી છે;
ફોટોમંદી-નયવારો છે.

“ રાહોડનો સૂરજ ચઢતો છે એટલે ક-
તેહ થવામાં તો વાંધો ન મથી. ”

શુદ્ધ જીની વાર્તા.

સૂરજ તપે છે, ચઢતી છે; દહાડો સિકંદર છે.

“ ભાઈ! તેના સૂરજ તો દહાડ તપે
છે. ”

સૂરજ મધ્યાનના છે, પૂર્ણ ચઢતી આખાદી
છે; સર્વોદ્દૃષ્ટ કળા છે.

અરાં ખપોર છે એમ પણ ખોલા-
ય છે.

સૂરજ માથે આવવો; પૂર્ણ આખાદી થવી;
અરેખરી ચઢતી જોને પ્રાપ્ત થવું.

સેતાનનું ખોળિયું; તોફાની મસ્તીખોર-લુ-
ચ્યું-તંકડી માણસ.

સેલડે લેલી નહિ શાંતીમાં ને નહિ કાંઈમાં

જીવી સુધાવધાવીળી.)
સોધું મોધું થવું; માન મોગનું; ખુશીમત
મોગત્રી; આગ્રહની અપેક્ષા કરવી.

“ શકિમણી- (કિચિત્ ઉતરે લેવેશે) ત્યારે
આર્યપુત્ર ! એમાં તમારે શું એસરણ
એસવાનું હતું કે આટલા સોધા મોધા થયા
કૃષ્ણદેવ-લે પ્રિયા લે ! હવે ભણી તું તારે
હાથે વાળી લે. ”

સલભામાખ્યાન.

સોના સાઠ કરવા, (સોના માલના સાઠ
ઉપજવવા તે ઉપરથી) ખોટા ખાત્રી; ગેર-
લાભ-ફલદું તુકસાન ખમવું.

(પૂરતી આવડ અને સાવચેતી ન હો-
વાને લીધે.)

સોમણ રૂની તળાઈએ સુવું; નિશ્ચિતે નિ-
રાતે સુવું; ચેનખાજ-રંગરાગમાં રહેવું;
મોજરોખનો ઉપભોગ કરવો; સુખચેનથી
રહેવું.

“ દર શ્રવણ એ સિદ્ધિ જાણો,
તારી પણ તેવી લાંચ,
ન્યાંય લગી એવું રે,
સોમણ રૂની સેને જીઓ. ”

કવિ બાપુ.

સોએ વર્ષ પુરાં થવાં, આયખું આવી ર-
હેવું; આવી ખનવું; હદ આવી રહેવી; અંત
આવવો.

(માણસનું આયુષ્ય સો વર્ષનું ગણાય
છે તે ઉપરથી.)

તો એ ધાંડોવો તો અખેરો હતો કે
તરણ રાજપુત્રનાં સોયે વર્ષ પુરાં કરી
નાખ્યાં હોત, એણે સિદ્ધિ ચતુરાઈથી
એકદમ ધોડાપર ફુંકે મીરી તે ધાંડુકીવી
દીધો. ”

અરેખિયનનઈદસ.

“ સીધે સીધી ચાલજે, નહિ તો એકાદ
દહાડો પાધરી દોરકરી નાખીશે ને તારાં
સોયે વર્ષ પુરાં કરી દઈશે. ”

ભામિનીબૂપણ.

સો લઈ છ ન આપે એવો, બહુજ લુચ્ચો;
ઠગી બય એવો; હરી લેનારો; (સો લેવા
છતાં પણ છ આપવાની વાત ન કરે એવો
આપ મતલબીયો;) વધારે લઈ ઓછું
આપવાની દાનતવાળો.

સો વખત ગાળીને પાણી પીવું; ઘણી જ
સંભાળ-કાળજીથી વર્તવું.

સો સગાનું સગું, બહોળા સગપણવાળું.
સોગટી ભરવી, કાયદો લેવો; જય મેળવવો.
સોગટી મારવી, જય પામવો; ફતેહ મેળવવી;
દાવે સોગટી મારવી એટલે લાગ
જોઈને ચોટ લગાવવી.

સોગટી વાગવી, (બાજમાં વાગે છે તેમ)
તાકયું તીર લાગવું; ધારેલો હેતુ યુક્તિસર
પાર પડવો; ધાર્ધ પ્રમાણે થવું.

૨. જય થવો.

સોગટું ઉડાવી દેવું, સોગટાના આકારનું
માથું ઘડથી જૂદું કરવું; માથાનું તાલકું
કાપી ઉડાવી દેવું.

સોટો દાપટ્ટો, છડું; કાંઈ સામાન સાથે લીધા
(સિવાય; છડી છાંટ (સોટો કે દાપટ્ટો) મુ-
સાફરીમાં ઘણીજ હલકી તૈયારીના સંજ્ઞ-
માં વપરાય છે.

સોડ તાણીને સુવું; લાંબે પંથે સુવું. (મરી
જવાથી.)

“ સૂતો તાણી સોડ મસીદ મસાણમાં.”

કવિ દલપતરામ.

૨. આળસુ પડી રહેવું. (નિરાંત ધરી
ને.)

“ શું સૂતો સોડ ઘણી તાણી,
તારે માથે મરણનો બય જાણી.”

કવિ પ્રીતમદાસ.

“ સોડ તાણી શું સૂઈ રહ્યો છે,
અચેત પામર પ્રાણી,
માથા ઉપર મરણ બમે છે,
તેની ખબર તવ જાણી. ”

કવિ પ્રેમાનંદ.

“ શું સૂતો સોડ તાણી,
શામળા શું સૂતો સોડ તાણી.”

હા: માળા.

સોના મહોર જેવું, ખાસું મઝેતું. (૩૫-
ગુણ-વર્તનમાં).

‘ તમારે મન ગાંડું ઘેલું પણ મારે મન
તો સોના મહોર જેવું છે.’

સોનાનાં નળિયાં કરવાં, પુષ્કળ પૈ-
સાની પ્રાપ્તિ કરવી; ખુબ મઝેતું દ્રવ્યોપા-
ર્જન કરવું.

સોનાની જળ પાણીમાં નાખવી, સોના-
જવો મોંઘો ને દેહ તેને અપકૃત્ય બ્રહ્મ
કરવો; દેહ-કીર્તિની ધૂળધાણી કરી નાખવી.

“ પણ બાઈ, મારે એ ન માને ચારે હું
અમથી સોનાની જળ પાણીમાં શું કરવા
નાખવા જઈ ! ”

બાળિનીભૂષણ.

સોનાની તક-પળ, સોનાજેવી કિંમતી તક;
મોંઘો અને સારો વખત; ફરીથી હાથ ન
લાગે એવો પ્રસંગ.

સોનેરી કાયદો-ધારો એટલે ઘણો જ
કિંમતી અને ધ્યાનમાં રાખવા જોગ.

સોનાની લંકા લુંટાવી, સોનાજેવી મોંઘી
અને ઉત્તમ વસ્તુનું શુભ થવું-હરણ થવું.
(મરજી ઉપરાંત.)

“ સોનાની લંકા લુંટાઈ ગઈ,

હો શું કરવું રે,
સુખ સિંધુ થયો ખારો ઝેર,
મારે હવે મરવું રે.”

વેનચરિત્ર.

સોનાનો કોળીઓ, ઘણો જ મોંઘો અને
સારો.

“ આપ ગમે તો સોનાનો કોળીઓ ખ-
વરાવે અને આ ગમે તો ચોટીઓ લે પણ
છોકરાં માડીથી જ રીઝે છે.”

બે બહેનો.

સોનાનો વરસાદ વરસવો, પુષ્કળ પૈસાની

આવક થવી; દ્રવ્યનો જમાવ થવો; પુષ્કળ કમાણી થવી.

સોનાનો સૂરજ ઉગવો, સોનાના જવો મોં-ધો અને તેજસ્વી-ધણી આપાદીનો અને સુખનો દિવસ પ્રાપ્ત થવો.

“સખિ આજ સોનાનો,
દિવસ ચોલી રહ્યો.”

બોધચિંતામણી.

“મહારાજ ! તમારાં પગલાં અમારે લાં કયાંથી ! તમારા આવવાથી અમે તો સોનાના સૂરજ ઉગ્યા એમ સમજીએ છીએ. મારા ગળ પ્રમાણે હું તમારી સેવા આકરી કરીશ.”

એ બહેનો.

“મારે તો આજ ધન્ય ધડી,
સોનાના સૂરજ ઉગ્યા;
પુત્ર હરખથી પરણાવું,
પરિપૂર્ણ મનોરથ પૂર્યાછ.”

વેનચરિત્ર.

સોનેથી દાંત ધસવા, પુષ્કળ પૈસાનો ઉપભોગ કરવો; પુષ્કળ પૈસા હોવા; ધનાઢ્ય હોવું.

સોમ નાહ્યા; સોમયાગમાં પૂજ્યાદિતિનું સ્નાન કરવું. સોમ પીવાથી અમર થવાય છે. વૈદિક સૂત્રમાં એ એક વક્ષી છે અને તે ચંદ્રના ઉદયથી ખીલે છે એમ લખ્યું છે.

એ વેલોસ્વર્ગમાંથી ઉતર્યો છે એમ માને છે શુદ્ધ બ્રાહ્મણો જ તે પી શકે છે તે ઉપરથી સોમનાથ નાહ્યા-જત્રા કરી રહ્યા; છુટ્યા; નિરાંત થઈ.

“એમ જ હશે, આપણે શું ? આપણે તો બ્રહ્મરાક્ષસના પાપમાંથી છુટ્યા એટલે સોમ નાહ્યા.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

સોમો ઉપાય નથી (નવાણું છે), મતલબ કે બધા ઉપચાર-ઉપાય ચાલે પણ મોતનો ઉપાય ન ચાલે.

સોળ વાલ ને એક રતિ, પૂરું પાધરું; સૌથી સારું; ઉતમ; પૂરું.

“માતાપિતાને ગમે તે સોળ વાલ ને એક રતિ, વિવાહ સરખા વિકટ સવાલમાં નાદાન બુદ્ધિની દોકરીઓ તે શું સમજે ?”

કુંવારી કન્યા.

“મિયાં સાહેબે જે વાત કહી તે બરાબર સોળ વાલ ને એક રતિ છે.”

કૌતુકમાળા.

સોળમી ધડી જવી, (દિવસની ધડી ત્રીસ અને મધ્યાહ્ને એટલે પંદર ધડીએ જવાનું તે ઉપરથી) સમય પૂરો થઈ જવાથી મુશ્કેલીમાં આવી પડવું-ગભરાઈ જવું; આક્રમિત આવી પડવી.

“મહારાજ ! મારે તો સોળમી ધડી જાય છે. માટે ઘર બહી વળવાની વાત બને તો તો બહુ તમે જ જીવતદાન દીધું ગણાય.”

તપસાપ્થાન.

સોળશ ને મહરવારે, કદી જ નહિ. વાયદા કરવાનાં વપરાય છે.

સોળે કળાએ પ્રકાશ, પૂર્ણ ચઢતી-આપ્ત દી (ચંદ્ર સોળ કળાથી પ્રકાશિત થાય છે તે ઉપરથી.)

સોળે સંસ્કાર થઈ ચુક્યા, (શાસ્ત્રમાં સોળ સંસ્કાર કહેવાય છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

સારી માઠી અવસ્થા ભોગવી સુખ દુઃખ સહન કર્યો; બધી તરફના વાયરાવાંધ ચૂક્યા; સારા માઠા ફેરફાર-અનાવ બની ચૂક્યા; સુખ દુઃખ જે વીતવાનું તે વીતી ચૂક્યું.

સોળે સોગટી કામી છે, રમવાની બાજીમાં સોગટીઓ સોળ હોય છે તેમાં રમનાર ચાર હોય છે તે પ્રત્યેકની ચાર ચાર સોગટીઓ પૈકી કોઈની પણ પાકીને ઘરમાં ગઈ નથી. મતલબ કે કોઈ કામ થયું નથી; હજી તો સવળું કામ બાકી છે-કંઈ જ કરવા માંડ્યું નથી.

સોજો સોપારા, કુરાનના અધ્યાયને સીપારા કહે છે. એ સીપારા ત્રીસ છે. તેમાંથી સોજ બહુવામાં આવે છે તે પરથી)

સંધ્યા બોલતો—(વિદ્યા-ચંતુરાઈ-કૌશલ્ય ની સંબંધમાં વર્ણાય છે.)

“ એ તો સોજો સોપારા બહુ છે, કાંઈ નાહકી મથી. ”

સોજો સોજ આની, પ્રેરૂં, પૂરૂં પાંધરૂં, જો-ખજો કોણું—(સોજ આના બેરોબર એક રૂપી-આ પુરો થાય છે તે ઉપરથી.) કંઈ કામ કે ક્યતના સંબંધમાં જ વપરાય છે. જેમકે “ સોજ આની કામ થયું. ”

“ સત્ય કહી વાત પ્રિય સોજ આના તમે, તોય મન ઘોળથી ચોળ થાતો. ”

પ્રતાપ નાટક.

સ્વર્ગ બે આંગળ આડી છે, મિથ્યા દમામ વાળા ગર્વિષ્ઠ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જુઓ બે આંગળ સ્વર્ગ આડી.

સ્વર્ગનું સુખ, જે સુખ, દુઃખ મિશ્રિત ન હોય તેને અતે દુઃખ ન હોય અને મનની

ઈચ્છા થતાં વાર તેનો લાભ થાય તેવા સુખને સ્વર્ગ કહે છે.

સ્વર્ગનો રસ્તો લેવો, સારી કાર્તિ પાછળ મૂકી મરી જવું.

સ્વર્ગમાં ધળ રોપવી, મોટું પરાક્રમ કરી ચોતરફ નામના ફેલાવવી અથવા મોટા યશ મેળવી દેવવર્ગમાં નામ કરવું.

સ્વસ્તિ વાચન, આશીર્વાદનાં વચન પરંતુ વાંકામાં શાપ—(નંદાનાં વચનને માટે વપરાય છે.

સ્વાદ ચખાડવો, જુઓ મુંઠનો સ્વાદ ચખાડવો.

“ અરે કમખખ ! તમે શી વાત કીધી તે હું બોલે બોલ સમજ્યો, ને હમણાં હું તેનો સ્વાદ ચખાડું છું. ”

તારાખાઈ.

સ્વાહા કરવું, ગળી જવું; ગટ કરી જવું; આઈયાં કરવું; એકદમ ખાઈ જવું.

૨. ઉચાપત કરવું; હરણ કરી જઈ વગર હકે પચાવી પડવું.

(સ્વાહા-અગ્નિની સ્ત્રી, જે હોય તેનો નાશ કરે છે—અદૃશ્ય કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ.

હ

હકે ધવું, મરી જવું.

હગમર ટપર, કાના માત્ર વિનાના બોડીઆ અક્ષરને વિષે બોલતાં ઘણી વાર વપરાય છે.

(એક જણે ચોતાના ભાઈને કાગળમાં ખબર લખી કે બોરે હિંગ, મરી, ટોપરાં

કુકાન માટે આપ્યાં તે બહુ પડ્યાં છે. લખનારે તે બોડીએ અક્ષરે આવી રીતે લખ્યું.

“ વરહગમરટપરહકન મઠ અપન બહ પડછ ”

વાંચનારે. ચોતાની અક્ષર લાપરી કાનામાત્ર ગમે તો કેકાણે લઈ શખેને ગમે તેમ તોડી મઠા મુશીબતે ને બે ચાર વાર વાંચી

વાંચીને આ પ્રમાણે બંધ બેસાડ્યું. વરહ-

ગમર ટપ (વર હગઓક થવાથી ટપ દબતે મરી ગયો !)—રાંડી કન્યા માટે આપત-આફત બહુ પડી છે ! દીકરી રાંડી સમજ ને હૈયાં માથાં કુટવા લાગ્યો. આ ઉપરથી)

હજમ કરવું, વગર હકે ખીજની માલમતા ચોતાના કામમાં લેવી; ઉચાપત કરવું; ખાઈ જવું (લાક્ષણિક)

હજમનું કરવું, માયું મુંડવાનો ધધો કરવો. આ પ્રયોગ બહુ ગણ્યા વિનાનો રંગતાં આવડતું ન હોય—કામ ધધામાં સુગ પડતી ન હોય ત્યારે તિસ્કારમાં તેને વિષે

બોલતાં વપરાય છે. હનુમ મધી કરવી ;
પણ બોલાય છે.

હનુમત કરવી, કોઈ કઈ-ધમકાવી દલકું ;
પાડવું, મદ ઉતારવો.

૨. મિનઆવડતું હોવું.

હનુર ગાડાં, મુજબ હનુર ગાડાં સુખ એમ
બોલાય છે.

હનુર હાથનો ધણી, હનુર હાથવાળો અ-
ને બળવંતો જે સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વર તે.

“ ચિંતા કરવાથી કાંઈ ભાવિ ફરતું નથી.

હશે, જે હનુર હાથના ધણીએ ધાર્યું હશે

તે થશે, થશે; થશેજ; માટે જીવ, મિથ્યા

ચિંતા કરવામાં શું ફળ છે ?

ગુ. જૂની વાતો.

હડીલો હનુમાન, હનુમાનના જેવા હડીલા
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હડકવા હાલવો, (હડકાયું કુતરું હોય તે
ન્યાં હોય લાંબાબોતરાં લયાં કરે છે તેની
પેઠે જે માણસ ગભરાટમાં ને ગભરાટમાં
ન્યાં હોય લાંબાં કરતો હોય તેને
વિષે બોલતાં વપરાય છે કે તેને તો હ-
ડકવા હાલ્યો છે, જરાએ ઝંપનો છે નહિ
તે ઉપરથી) ખલાવડે બનવું; ઘેલજાવાળું
થવું; ચીડીઈ અને ઉતાવળા સ્વભાવનું થવું.

હડાળાની કુતરી; (હડાળાની કુતરીના સં-
બંધમાં ચાલતી વખતે ઉપરથી) ધર્ષા ધ-
રાવનાર-ખારીલા માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

હડિયાપાટી કરવી, કોડાકોડ કરી ધોગામ-
સ્તી કરવી.

“ અલ્યા કંગારાઓ, તમે તમારો રસ્તો પ-

કડો, દેવા કેસ મૂકીને હનુમાન સાથે હડિ

યાપાટી ન કરો, તો તોફાન કરશે તો હ-

મણાં તમારી વડે કરવામાં આવશે.”

તારાબાઈ.

હતું નહોતું થઈ જવું, મરી જવું; ગુજરી

જવું; જન્મીને પાછું મરી જવું.

૨, દષ્ટિ બહાર જવું; મન ન પ્રહોચે
એટલે દૂર જવું; દેખાતું અવધ થવું;
અદૃશ્ય થવું.

૩. પાયમાલ-પરાયખસ્ત-નદ્ર થવું.

૪. ધણી સુદો, યોડા દિવસ રહી ખાણું
વિદાય થવું.

“ જે કઠાર તેણે તેઓને મૂકવા આપી હતી,
તે તેના કાળજમાં બોલી હતી ધડીકમાં તેને
હતો નહોતો, કરી નાખ્યો.”

“ માને છે માઈ કે દેહ આસાય, હતો
નહોતો તું હવણાં થાય.

રોળારો કારમો તારી કાય, માવ માઈ
નહિ તો પસ્તાય.”

માંધાતાખ્યાન.

“ કેટલોક વખત વીતી ગયે ગોપુર આ-
વ્યો અને લાંબો હતો નહોતો થઈ ગયો.”

મણિ અને મોહન.

હથિયાર મોટું છે, પક્ષ મોટી છે; હાથો ન-
ખરો છે; આધાર સખળ છે. ન્યાં જાય લાં
પાછો ન પડે એવા સખળ આધારવાળા
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ભાઈ,
એનું હથિયાર મોટું જગઈ છે, એને શી
ફિકર છે ?

હથેળીમાં નચાવવું, પૂર્ણ આધીન કરવું; પ્ર-
સ્તી રીતે પોતાની સત્તામાં લઈ કેલામાં
રાખવું. (હદ ઉપરાંત) મરજી માફક વર્તીવવું.
(મદુગર જેમ પૂતળીને નચાવે છે તેમ)

૨, લાડ કરી ખુશ રાખવું.

“ તેનાં માથાપે રાધાગવશેને હથેળીપર
નચાવીને અનેક લાડમાં નાનાંથી મોટાં કર-
વી હતી.”

સદગુણી મદુ.

હથેળીમાં રાખવું, અતિશય માયા મમતા-
બતાવવી; લાડ કરી ખુશ રાખવું; વીલું ને
રાખતાં-પાસે રાખી દુલાવવું, દુલાવવું.

“ તે બાંધીને તેનો ધણી હથેળીમાં ને
હથેળીમાં રાખે છે.”

હથેળીમાં સ્વર્ગ બતાવવું, વેગળેથી-ઉપર ઉપરથી સ્વર્ગ જેવું સુખ દેખાડવું. (અંતઃ કરજીથી નહિ) દૂરથી લાલચ બતાવવી; જે વસ્તુ મળવાની ન હોય તેને માટે મિથ્યા ફાંફાં મરાવવાં; રમાડવું; સાફ સાફ દેખાડવું ખરૂં પણ આપવું નહિ (લુચ્ચાઈમાં;) ઠગવું; છેતરવું.

‘ સ્ત્રીની જાત બહુ લુચ્ચી હોય છે તેમાં જે રૂપવાન સ્ત્રી હોય તે તે હમેશાં ઠગારી હોય છે. તે તેના પતિને ઠગી હથેળીમાં સ્વર્ગ બતાવે છે પણ હું તો તારા જેવીથી ઠગાઈ નહિ.’

અરેબિયન નાઇટ્સ.

હથેળીમાં હીરા બતાવવા, વેગળેથી મોટી મોટી આશાઓ આપવી કે જે કદી ફળી-ભૂત થાયજ નહિ; લાલચ બતાવી ખસી જવું; સાફ સાફ દેખાડવું ખરૂં પણ આપવું નહિ; દૂરથી લાભ મળવાની આશા આપવી; ઠગવું; છેતરવું.

હથેળી ને ચીપિયા લઇને મંડવું, આતુર-તારી અને જમ અને તેમ સુકિતથી જોસ-ભેર ખંત રાખી કોઈ કામ પાછળ પડવું.

હનમાન હડિયો કાઢે છે, ઘરમાં જ્યારે ખાવાપીવાનું કે માલમલકત કાંઈજ ન હોય અને ખાલીખમ હોય ત્યારે કહેશે કે એના ઘરમાં તો હનુમાન હડિયો કાઢે એવું સાફ-ચોખ્ખું-પોકળા જગોવાળું છે.

“ મુંઝાપર આધણુ મૂક્યા પછી ઘરની કોઠીઓ ને હાંદલાંમાં હનમાન હડિયો કાઢતા હોય માટે મિયાં ભાઇને ખીચડી તથા તેમાં નાખવાનો સામાન લાવવા સાફ ખાખી અરજ કરે છે.”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

હથેળી મૂક, છોડાવી છુટે નહિ એવી મજબુત મઠ તે ઉપરથી મમતી કે હઠીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હમણાં ક્યાં પડ્યા છે, હાલ ક્યાં નોકરી છે?

૧, કોને ત્યાં મુકામ રાખ્યો છે?

હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે. જે ચિત્ર કે પૂતળું-માવલું આમેદગમ પડ્યું બનેલું હોય અને જાણે જીવ મૂકવોજ બાકી છે એમ લાગતું હોય ત્યારે અચંબાની સાથે એમ બોલાય છે કે ‘હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે!’

“ ભરત ભરવામાં કુશળતા એવો કે પક્ષીનું ચિત્ર ભર્યું હોય તે હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે એમ આપણને લાગે.”

હરહર મહાદેવ, હિંદુ લોકોમાં અને તેમાં વિશેષે કરીને બ્રાહ્મણો કોઈ સાહસમાં જોસ-ભેર તૂટી પડતી વખતે એવા શબ્દો બોલે છે મુસલમાનો તેને બદલે ‘અલ્લાહ અકબર’ બોલે છે.

‘ હિંદુઓના સૈન્યમાંથી હરહર મહાદેવના પોકાર સભળાવા લાગ્યા.’

શુ જીની વાર્તા.

હરામ હાડકાં, આળસુ—કામ કરવે ચંચલાઈ નહિ એવા તથા કામ કરવામાં કંઠા-જો આણે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એનાં તો હરામ હાડકાં છે, નીચાં વળીને કામ કરે જ રોતો ?”

‘ લાગ્યાં હાડકાં ’ પણ બોલાય છે.

હરાયા દોર જેવું, તોફાન-મરતીમાં આવીને ગાંડું થઈ ગયું હોય તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ નાત જાતમાં નામ જ કાઢ્યું, કુચુદિ જાત કડોર; ધનને કાળે ધૂતતો ફરે છે, જમ હરાયું દોર.”

દયારામ.

હરિનો લાલ, પરમેશ્વરનો ભક્ત; પરમેશ્વરે

મૂકેલી અવકૂળ પ્રેરણાવાળો માણસ.

શું તેના ઉપરજ સુરત મંડાયું છે? કોઈ હરિનો લાલ ત્યાર સોરો શું નહિ મળી આવે? અરે! જીઓ તો ખરા.”

હલકું કરવું; ભાર ઓછો કરવો તે ઉપરથી)
માર મારીને અશકન કરવું.

૨. નિંદા-ચર્ચા કરી અથવા કપકો ઘર્ષકે
ધમકાવી ઉતારી પાડવું; શરમિંદું
કરવું; ગર્વ ઉતારવો; માન ભંગ કરવું.
“કલાઈવ સાહેબે ચિન્સુરાપર ચઢાઈ
કરી અને વલંદાને હલકા કરી તોખા પો-
કરાવી.”

ભરતખંડનો ઇતિહાસ.

“ઉપાય નહિ, આવતી કાલે સવારમાં જ
મારે સુલતાનની સાથે શિકાર કરવા જવાનું
છે. નહિતર તારી ભૂલ આવતી કાલે જ ભા-
ગી તને હલકો ફેફ કરી નાખ્યો હોત.”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

હલકું પેટ, વાત ન સમાય એવું પેટ. (ઓ-
છું પાત્ર.)

૨. ગમ ન ખાય એવું પેટ.

૩. ઉદાર વૃત્તિ ન હોય તેવું પેટ.

“ચાલ હવે ચાલતો હોય તો, અમે શું
એવા હલકા પેટના છિયે?”

તપત્યાખ્યાન.

હલકું ફુલ, ફુલ જેવું હલકું.

‘પેટમાં ભાર થયો હોય તો કરીઆતુ અને
સોનાસુખી સમતોલ લઈ ઉઠાળી ગોળની
સાથે જગ્યાને પાવાથી પેટ હલકું ફુલ થઈ
જાય છે.”

સુંદરી ગુણમંદિર.

હલકું લોહી, નીચ વૃત્તિ-જાતિ-દરજાનો.

‘હલકું લોહી હવાલદારનું’ એ કહેવત છે.

“ભાઈ, બેરાનું લોહી હલકું તે શું કરે?

બેરાને માથે તે કંઈ જશ છે? બળ્યો આ
બેરાનો તે કંઈ અવતાર છે!”

ભામિનીભૂષણ.

હલેસાંએ તરવું, ‘પોતપોતાનાં હલેસાંએ
તરવાનું છે’ એટલે પોતાની પાસે સાધન
હશે અને આત્મખળ હશે તો તે વડે કામ
કરી ફતેહ મેળવવાની છે.

હવામાં ઉડી જવું, અટક્ય થવું; ગુમ થવું;
બર્થ જવું; પાગ ન પડવું; નકામું જવું.
‘તેણે જે બોલ કહ્યા ન સચળા હવામાં
ઉડી ગયા’

હવામાં ખાન્યકા ભરવા, મિથ્યા પ્રયાસ-
પ્રયત્ન કરવો; ફાંફાં મારવાં.

હવામાં મારવું, હવામાં મારવાથી પોતાની
શક્તિનો નિરર્થક વ્યય થાય છે તે ઉપરથી,
મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; ફેગટ યત્ન કરવો;
અશ્વળ જાય એવી મહેનત કરવી.

હવામાં હિંચકા ખાવા, અધર લટક્યાં ક-
રવું; ડીચાયાં કરવું (કંઈ કામ ધંધા સિ-
વાય); અંતરિયાળ રહેવું; કામધંધા વિનાના
રહેવું; ઝોલાં ખાવાં.

હવાઈ કિલ્લા ખાંધવા, શેખચક્ષીના વિચાર
કરવા; કદીજ પાર પડે નહિ એવા તર્ક
કરવા; પાયા વિનાની કે ભવિષ્યની મોટા-
ઈના સ્વપ્નમાં રમવું.

ન્યારે કોઈ માણસ ઉડેલ તળિયતનો
હોય અને ઘણા મોજશોખમાં લીન થઈ
ગયો હોય અથવા સ્વપ્ન તુલ્ય કલ્પનામાં
ઘણો આગળ વધ્યો હોય કે અચુકિતક
વિચારમાં હદ ઉપરાંત દોડ્યો હોય ત્યારે
તેના સંબંધમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

‘મહમુદ પોતાની ધારેલી ધારણામાં પાર
પડતો ગયો તેમ તેમ તેના મનમાં મોટા
ક્ષોભ ભરેલા યુદ્ધઓ ઉઠવા લાગ્યા. ઘણી
વાર તે હવાઈ કિલ્લા ખાંધવા તોડવામાં
દિવસના દિવસ ગાળતો હતો.’

સોરઠી સોમનાથ.

હવાઈ છૂટવી, જેમ આતશખાજની હવાઈ
છૂટે છે તેમ અમુક ગપ જોસબંધ કુટી
નીકળવી.

હસતાં હાડ ભાગવાં, મોટેથી મીઠું મીઠું
બોલી-સાફ લગાડી અંતઃકરણમાં તુકસાન
કરવાની વૃત્તિ રાખવી; ખબર ન પડે તેવી
રીતે તુકસાન કરવું.

હસતા લાડુ, થોડા ધીવાળા અને હાથ અડકતાં ફરફર પુશ થઇ જાય એવા લાડુને વિષે બોલતાં વપરાય છે. એથી ઉલટું થણા ધીથી લચપચતા લાડુને રડતા લાડુ કહે છે. હસતું પક્ષી, આટ્ટેલિયાનું કાંગાર પક્ષી દિવસમાં ત્રણ વખત હસે છે, તેથી તેનું નામ હસતું પક્ષી પાડ્યું છે તે આધારે વારે ઘડીએ સહેજ સહેજમાં હસ્યા કરે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; હસ-મુખું એવું જ કાષ્ટ તે.

હસતો લીસ, રસ્તે જતાં લીસ મળ્યો હોય તે પ્રથમ સારી સારી વાતો કરી મેળવી લઇ અને આપણી પાસે શું શું છે તે બધું જાણી લઇ પાછળથી મારીને લૂટી લે છે તે ઉપરથી, હસતાં હાડકાં ભાગે એવો; મોઢેથી મીઠું મીઠું બોલે ને મનમાં પેચ-દગો રાખે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હસતો માર, હસતાં હસતાં મારવું-તુકસાન કરવું તે ખહારથી દેખાતો નહિ પણ અંદરખાને લાગણી થતો માર; મોઢેથી સાફ સાફ બોલી લાગ આવે હાડકાં ભાગી નાંખવાં તે.

હસવામાંથી ખસવું થવું, મજાક કરતાં માફું પરિણામ નીપજવું. (દૈવયોગે.)

હસી કાઢવું, કાષ્ટ બાળત ધ્યાનમાં લેવા ને નથી એમ ધારી લક્ષપર ન લેવી; હસીને ચાલતી વાત કે ધારણા ઉઠાવી દેવી.

હાંન ગગડી જવા, આશા કે હિંમત જતી રહેવી; શક્તિ-સામર્થ્ય નરમ પડી જવું.

હાંન મેલવા, હિંમત મૂકવી.

“ એ સવાલ સાંભળીજ ગોરકેવના હાંન ગગડી ગયા, પોતે ચમક્યા ને ગભરાવા લાગ્યા. ”

ઔરંગઝેબ અને રાજપૂતો.

હાંધાં કુસ્તી કરે છે, હાંધાંમાં બ્યારે ખાવાનું અનાજ વગેરે ન હોય ત્યારે ગરીબાઈ દર્શાવતાં એમ બોલાય છે કે,-

‘ એના ઘરમાં તો હાંધાં કુસ્તી કરે છે ’
મતલબ કે હાંધાં ખાલીખમ છે.

‘ ઘરમાં તો હાંધાં કુસ્તી કરે છે ને બહાર જોઈએ તો જાણે લાલજી મનિયાર. ખાકી નિર્ધનને ઘેર હાંધાં કુસ્તી કરતાં હોય ત્યાં કન્યા આપી લૂખની ખારશમાં વધારો કરવામાં સાર શો ? ’

મણિ અને મોહન.

હાંધાં ખખેરી કઢાવીશ, ભાડાનું ઘર ખાલી કરાવીશ.

હાંધાં ફેડનાં, કજીઓ વહોરી લેવો-વેચાતો લેવો; અણબનાવ કરવો; ચક્રમક-લડાઈનું મૂળ રોપવું.

૨. ભાડાનું ઘર વખતોવખત ખાલી કરી ખીજું ભાડાનું ઘર રાખવું. એક જગાએ કામ ન રહેતાં વારે ઘડિયે ઉઠામણી કરવી.

૩. જે માણસ જૂદા જૂદા કામમાં માથું માર્યા કરતો હોય અને એક જગાએ પગ ઠેરવીને કામ ન કરતો હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એમ બોલાય છે કે એણે તો ઠેરઠેર હાંધાં ફેડ્યાં છે.

હાંધેલું ફેડી નાખવું, માથું ઉઠાવી દેવું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.)

૨. ખરાબ કરવું; તુકસાન કરવું; પાય-માલ કરવું; ચાલતું ગુજરાન અટકાવવું; ઉપજવિકા ટાળવી; જે આધારે જીવન ચાલતું હોય તેને તુકસાન પહોંચાડવું.

“ પણ આ કલાવતીનું હાંધેલું તો આજ ફેડવું જ અને એને ગધેડે બેસાડવાં હાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૩. મર્મ-ભેદ બહાર પાડવો; જે ભરમ જળવાઈ રહ્યો હોય તે ઉધાડો કરવો-જાહેર કરવો.

હાંનરી લેવી, સપડાવવું; ખખર લેવી; માર

મારવાની કે તુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું.

હાજી હાજી કરવું, જે વાત પોતાને રચતી ન હોય તેવી વાત કદાચ કોઈ કરે તો પણ તે વાતમાં ખુશામતની ખાતર સામું ન થતાં વાર, હાજી, એમ કહીને જાણે તે વાતમાં આપણને કશી હરકત ન હોય ને તેથી ઉલટી ખુશી થઈ હોય એવું દેખાડવું, એટલુંજ નહિ પણ તે વાત જાણે પોતાને રચતીજ હોય તેવું ડોળ કરવું. (દુનિયાદારીની રીત.)

હાડ જવું, ખરું રૂપ પ્રકાશવું; હાથથી જવું; વંદી જવું; ખેંચી જવું; ચળી જવું.

‘ હાં હાજી જાઓજો હાડ, રાડ થશે ક્ષાં-ચું.—હો નળ. ’

નળાખ્યાન.

“ જાએ નહિ હાડ મારો,

હરિ જાએ નહિ હાડ;

આવી જલો રહ્યા છે કમાડ.

મારો હરિ જાએ નહિ હાડ. ”

હારમાળા.

હાડ ભાગવાં, શરીરે અશક્ત કરવું, ‘તાવ હાથીનાં હાડ ભાગે છે.’

‘ તે બિચારાનાં વૃદ્ધાવસ્થામાં હાડ ભાગ્યાં. ’

“ દામ ન લાગે, હાડ ન ભાગે, જાવું પડે નહિ વન; ખાતાં પીતાં ખુખી કરતાં, તપવું ન પડે તન—નામ સાર. ”

દયારામ.

૨. તન દબને મહેનત કરવી. (આ અર્થમાં હાડ ભાગીને કામ કરવું બોલાયછે.)
‘ તેઓ હાડ ભાગી પ્રમાણિકપણે કામ ન કરતાં વખત ચોરે છે. ’

દે. કા. ઉત્તેજન.

હાડકાં જોખરાં કરવાં, માર મારી હલકું કરવું; અધમુર્ક કરવું; નરમ ઘેંશ કરી નાખવું; ટીચવું; કચરવું.

હાડકાં પાંસળાં ગણવાં, શરીર દુર્બળ હોવું; હાડકાં પાંસળાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું

નળજી હોવું; લોહીમાંસ વિનાનું હોવું

‘ આબો તે વારે તેનાં હાડકાં પાંસળાં ગણતાં હતાં ! હાલ તે મોઠા પેટવાળો ચરખીથી ભરાઈ જતો પાડો બન્યો હતો. ’
સધરાજેસંધ.

હાડકાં ભાગવાં, માર મારી અશક્ત કરવું.

‘ હરરાજ તેને ને તેની મુએલી માને મનમાં આવે એવી ગાળો ભાંડે ને જાશને વારે તેનાં હાડકાં ભાગે. ’

સાસુવહુની લડાઈ.

“ દક્ષિણમાં મરાડાઓ મોગલોનાં હાડકાં ભાગે છે.

ઔરંગજેબ અને રાજપૂતો.

૨. તન દબને મહેનત કરવી; ઢેકા નમાવવો. (ન્યારે કોઈ માત્ર કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય અથવા કરવાની ના પાડતો હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે શું, હાડકાં ભાગી ગયાં છે તારાં ?)

હાડકાં લારે થવાં, હાડકાં હલકાં જોખરાં કરવાની જરૂર પડવી (માર મારીને); માર ખાવાની નિશાની થવી.

હાડકાં રંગવાં, લોહી નીમળતા સુધી માર મારવો.

૨. અતિશય તુકસાન કરવું.

હાડકાં રજખાવવાં, મુચ્છા પછી હાડકાંની યોગ્ય ક્રિયા ન થાય તેવી તજવીજ કરવી. હિંદુ શાસ્ત્રની રીતએ મડદને ગાળી તેનાં જળાં રહેલાં હાડકાં જેને કુલાં કહે છે તેને કોઈ નદીમાં અથવા પવિત્ર સ્થળે નાખી આવવાનો રિવાજ છે તે પ્રમાણે વ્યવસ્થા ન કરતાં રજખાવ દેવાં એ તેનો—બોલનારનો વૈરભાવ દર્શાવે છે. બોલનારની મતલબ એવી હોય છે કે ‘ તારા મરી ગયા પછી તારાં હાડકાંની વ્યવસ્થા કરનાર પાછળ કોઈ નહિ રહે અથવા એવી કોઈ તજવીજ કરીશ કે તારાં હાડકાંની તારા સંબંધીઓને ખબરજ નહિ પડે ! ’

હાડકાં વળવાં, શરીરનો બાંધો સારો થવો;
કસરતથી બાંધો ઘાટમાં આવવો—અંગ વ-
ળવું.

હાડકાં શેકવાં, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; કાયર
કરવું; બળતરા—ચિંતા કરાવવી.

“ભાણું અંતર કરવાની શાસ્ત્રમાં મના
છે તે છતાં સાવકા ઉપર જીદાર્થ રાખી
તેમનાં હાડકાં શેકવાં એ ખરેખર દુષ્ટ અને
કુરનું કામ છે.

એ બહેનો.

હાડકાં શેનાં છે, હરામ હાડકાંવાળા માણુ-
સને વિષે એમ બોલાય છે કે તારાં તે શે-
નાં હાડકાં છે?

૧. નક્કર—મજબુત શરીરવાળા—સંગીન
હાડકાંવાળા માણુસને વિષે અચંબા-
માં બોલતાં વપરાય છે.

હાડકાં હુલાવવાં, હાડકાં કસી કામ કરવું;
તન દઈ મહેનત કરવો.

હાડકાંનો આખો, તન દેઈને મહેનત નહિ
કરવાવાળો.

૨. સખત મજુરી જોણું કરી નથી તે.
હાડકાંનો ખરો, જેનામાં આળસ નહિ કે
મહેનત કરવે કંટાળે નહિ એવો જે પુરૂષ તે.
હાડકાંનો ભાગ્યો, આળસુ; કામ કરવે ચંચ-
ળાઈ નહિ એવો; જેનાથી મહેનત ન થાય
અથવા જે મહેનતથી કંટાળે તેવો; તન
દેઈને મહેનત ન કરે એવો; હરામ હાડકાંનો.

હાડકાંનો માળો, હાડપિંજર; લોહી માંસ
વિનાતું માત્ર શરીરનું ખેાળું; છેક સુકલ
કડી શરીર; લોહીમાંસ પૂરતું નહિ અને
હાડકાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું શરીર.
હાડકું નમાવવું, મહેનત કરવાને કેડ નાંચી
નમાવવી અથવા નીચા નમી મહેનત
કરવી.

હાડિયા જેવી ડોક, અડવી—ધરેણું ધાલ્યા
સિવાયની ઉઘાડી ડોક.

હાથ આપવો, મદદ કરવી; સહાય કરવી.

“સાચો શીલ સનાથ,
અવસાને આવે જે હાથ હો ભાવે.”
શીલવતીનોરાસ.

૨. (કુસ્તીમાં.)

૩. (ગંજીની રમતમાં.)

હાથ ઉઠાવવો, હક મૂકી દેવો; સત્તા છોડી
દેવી.

૨. મારવાની તજવીજ કરવી (હાથ
ઉગામી.)

હાથ ઉપાડવો, માર મારવાની તજવીજ ક-
રવી (હાથથી અથવા હાથમાં કોઈ માર-
વાની વસ્તુ લેઈને.)

“અમળા ઉપર હાથ ઉપાડવાના મરદાર્થ
ભરેલા કામને ધિક્કારતો હતો.”

સાસુવહુની લડાઈ.

હાથ કલમ કરીશ, કાંડા કાપી લઈશ.

હાથ કાપી આપવા, સહી—કબૂલત આપેથી
વચમાં બંધાયલા રહેવું; હસ્તાક્ષર આ-
પવા.

હાથ કાળા કરવા, કોઈ કલંકિત કામમાં
સામેલ થઈ કલંક વહોરવું.

“ધણિ ધણિયાણી વચ્ચે ચાલતી લડા-
ઈમાં વચ્ચે પડનાર માણુસના હાથ કાળા
જાણવા.”

હાથ ખંખેરવા, કોઈ જોખમ ભરેલા કા-
મમાંથી હાથ ઉઠાવી લેવો.

૨. કામમાંથી ફરાગત થઈ જવું.

૩. આશા છોડવી—મૂકવી.

૪. ઉડાવી દેવું; પાર મૂકવું.

હાથ ખેંચી પકડવો, ખંચાવું; આંચકા
ખાવો.

૨. (ખર્ચ કરવાના સંબંધમાં) કર-
કસર કરવી.

“આ ઉપરથી મેં તેમની મિત્રાચારી
છોડી દીધી અને એટલો હાથ ખેંચી પક-
ડ્યો કે બસ ઉપજના પ્રમાણમાંજ ખર્ચ
કરવો જારી રાખ્યો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ

હાથ ધસવા, પસ્તાવો કરવો; પશ્ચાતાપ દર્શાવવો.

૨. હારી થાકવું.

‘કાંઈ વળતું નથી ત્યારે છેવટે હાથ ધસવા પડે છે.’

“કળજીગ દ્વાપર મળિને આઘ્યા

પુઝર ફેરી પાસ રે; દસ્ત ધસે ને મસ્તક ધૂણે, મુખે મુકે નિશ્વાસરે-કળજીગ.

નળાખ્યાન.

‘આઘ્યા તો ધસીને પણ પાછા વળ્યા હાથ ધસીને !’

દ્રૌપદીદર્શન.

‘ત્યારે માળીએ ધસીઆ હાથ મેં શીદ કરી સ્ત્રીની વાત.’

નંદખત્રીસી.

“ધસ્યા રૂપિએ બંને હાથ,
કહું ધિક્ક ધિક્ક પૃથ્વીનાથ;
કહું અતુચિત કર્મ તેં કીધું,
પાણી પુત્રેષ્ટિયાગનું પીધું.”

મંધાતાખ્યાન.

હાથ ચલાવવો, મારવાની તજવીજ કરવી.

૨. ઝડપથી કામ કરવું.

હાથ ચાટવા, ભૂખાળવા-હુધાતુર થવું; લાલસા થવી.

હાથ ચોખ્ખો હોવો, ‘આ કામમાં તેનો હાથ ચોખ્ખો છે’ એટલે તેની દાનત શુદ્ધ છે. નિરપરાધી હોવું; પ્રમાણિક અને વિશ્વાસુ હોવું.

હાથ ચોખ્ખા નથી, એમ રૂતવાળી સ્ત્રીને કાંઈ લેવા આપવાનું કહેવામાં આવે છે ત્યારે તેના તરફથી બોલાય છે.

હાથ ચોળવા, પસ્તાવો પામવો-કરવો.

હાથ છૂટા હોવો, ઉદાર-સખી-ખરચાળ હોવું.

૨. માર મારવાની ટેવ હોવી.

‘એના હાથ બહુ છૂટા છે એટલે હાથથી માર માર કરે છે અથવા માર માર કરે એવો છે.’

હાથ જવા, ટેકો જવો; આધાર જવો.

૨. હિંમત હારી જવી.

“એક કામ શરૂ કર્યા અગાઉ તેના પરિણામનો વિચાર કર,” એ વાંચી હકીમ ગભરાયો, તેના હાથ જવા લાગ્યા અને તેનું મોહું શીકું પડ્યું.”

માસિક સાર સંગ્રહ.

૩. હાથે કામ કરવાની શક્તિ જવી.

હાથ જોડવા, બસ કર-બહુ થયું, હવે બંધ કર, હાર્યા થાક્યા એ અર્થમાં વપરાય છે.

‘અરે રામ રામ ! વિષ્ણુવે નમઃ તારા સ્વભાવને તો હવે હાથ જોડ્યા.’

બલરાક્ષસ.

૨. મારી માગવી; કાલાવાલા કરવા.

હાથ જોવો, સામર્થ્ય જોવું; શક્તિ-શારીરિક બળની પરીક્ષા કરવી. એમ શિક્ષા કે માર મારવાના સંબંધમાં બોલાય છે.

“અર્જુન કુંવર તું સાંભળ વાત,
આણીવારના જોજે હાથ;
કુંવર તેં મૂક્યાં બાણ,
હમણાં તારો લેઉં પ્રાણ.”

કવિ ભાઉ.

“તું શરૂ હોય તો ઠરીને લડ, મારે તારો હાથ જોવો છે. મારા હાથનો તીખો સ્વાદ ચાખ, એટલે હોશિયારી આવશે-”

વનરાજ આવડો.

હાથ દીકા નથી તેંય શું માહારા,
ચોરટા દેહનો સ્વાદ ચાખે,
સસ કહે રે અલ્યા કેમ બેઠો અહીં,
કો તણાં ઝુંપડાં રીઝી રાખે.”

અંગદવિદિ.

હાથ ઝાલવો-પકડવો, મદદ કરવી; આશરો આપવો.

* * * * મુજ પર રીઝો રાધા-નાથ, સમૂળ અવિદારે તો ટળો, હરિજી ઝાલો મુંજ હાથ-

દયારામ.

૧. પરણવું.

૩. અટકાવવું. (કંઈ અનુકરણ કામ કરતાં)

૪. અહણ કરવું.

હાથ ઠાઠા કરવા, સુખનો લહાવો લેવો.

“ પોતાની હયાતીમાં લગ્ન કરી હાથ ઠાઠા નહિ કરો તો ઓરિયો ક્યારે વીતશે? ”
બે બેહેનો.

હાથ ઠરવો, સારો અનુભવ થવો; મહાવરો થવો; ટેવાવું.

હાથ ઠોકવો, હાથ ઠોકીને સાટું નક્કી કરવું;

હાથ થવા, હાથ ઉગામી મારવાની તબવીજ થવી.

‘ તે તો ખરું, પણ છોકરું મોટું થયું
ઐઠલે એનાપર કંઈ આપણાથી હાથ
થવાનો છે. ? ’

હાથ દાખવો, હાથ આપવી.

૨. સંકેત કરવો (હાથ દાખીને)

હાથ દેખાડવો, એવી રીતે શિક્ષા કરવી કે ખો ભૂલી જાય.

૨. (જોશીને)

હાથ દેવો, મદદ કરવી. હાથ આપવો પણ કહેવાય છે.

“ વળી દીધા છે હરિયે હાથરે,
અવસર આવ્યો છે. ”

મોઘચિંતામણિ.

“ ભટકતાં શીશ રહેશે ધડ જીજ્ઞાં,
રામ નહિ આવશે હાથ દેવા. ”

અંગદવિદિ.

“ હું કંઈ ઐઠલો બધો જળરો નથી
કે એ શિક્ષા હું ઐઠલો ઉપાડી શકું, માટે
તમારે હાથ દેવો પડશે. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ,

હાથ ધોવા, નિરાશ થવું; નિષ્ફળ થવું; આ-શા મૂકવી.

૨. શંખ ફુંકવો; દેવાળું કાઢવું; પાસે
નથી એમ જણાવવું.

૩. છૂટા-મુક્ત થવું; છોડી વેગળું મૂ-કવું- (કામ); કોઈ કામની જોખમદારી-માંથી હાથ ઉઠાવવો. (નિરાશામાં અથવા નાઉમેદીમાં.)

‘ હુંતે પાપથી મારા હાથ ધોઈ નાખું-છું. ’

‘ એ તો માણસ મારીને હાથ હુએ નહિ એવો છે. ’

“ તારાજ લોહીનો છુટો લઈ ત્યારેજ
હું ખરી હાથ ધોઈને મારી પાછળ પડ્યો
છે પણ તેમાં તારું સલાનાશ વળશે! ”

મણિ અને મોહન.

“ જોખમ કેટલું માથે રાખ્યું છે? આ-
ગળથી તો હાથ ધોવડાવી મૂક્યા છે. ”

વીરમતી નાટક.

હાથ નાખવો, કુલવું (સ્ત્રીઓમાં)

“ એક કુટેછે મહા ક્રોધમાં, ખીજી ઠાલા
નાખે હાથ રે-સરજનહાર ”

કવિ આપુ.

“ અલિ, ખરું પૂછેતો મને હાથ નાખ-
તાંજ જરાખર આવડતું નથી ઐઠલે મને
તો ત્યાં આવતાં એ શરમ લાગે છે. ”

ભામિનીભૂષણ.

હાથ નાખવો, લૂટવું.

‘ આખરે પર હાથ નાખવો. ’

‘ ગળે હાથ નાખવો ’ એ પ્રેમમાં.

હાથ નાપાક હોવા, મુખ્યત્વે સ્ત્રીને અટ-કાવ આવેછે ત્યારે તેના હાથ નાપાક છે એમ બોલાય છે.

હાથ નીચાં-હેઠા પડવા, નિરાશ થવું; આ-શાભંગ થવું; નાઉમેદ થવું; નિરાધાર થ-વું; હિમત હારી જવી; આધાર જતો રહેવો-નજાણા પડવો.

‘ કાટવાળે દેવીના મંદિરમાંથી જાદુગર
હાથ આવ્યો હતો તે વાત જણાવી પણ
કોઈએ તેનું શું થયું તે જણાવ્યું નહિ તેથી
રાજસિંહના હાથ હેઠા પડ્યા. ’

ગુ. જીની વાર્તા.

હાથ પહોંચતો છે, ચૈસાની છૂટે; ખરસી કે સાપરી શકે એવો છે.

હાથ પીળા કરવા, લગ્ન લઈ ઓછી જોળવાનો હાલો લેવો.

હાથ ફેરવી જવું, ચોરી જવું; હાથમાં ને આવે તે લઈને ચુપકીથી ચાલતા થવું.

હાથ આંધવા, કંઈ કામ કરતાં અટકાવવું; અટકાવ કરવો; એવી કોઈ તજવીજ કરવી કે જેથી કામ થતું અટકે.

હાથ બાળવા, હાથે ખાવા કરવું. 'ભાઈ ! મારે તો ખાવડી મરી ગઈ છે તે રોજ હાથ બાળવા પડે છે.'

૨. જાતે-પડે કામ કરવું; ખીજના ઉપર આધાર ન રાખતાં પોતેજ કરવું. "હેયું બાળવા કરતાં હાથ બાળવા સારા."

૩. આગળથી હાથે સહી કરી કબૂલાત કરી આપવી.

'હાથ બાળ્યા છે પહેલેથી તે હવે શું ચાલે એવું છે ?

હાથ બેસવો, સારો અનુભવ થવો; ટેવાવું. "લખવા ચીતરવામાં ને ભરત ભરવામાં તેનો હાથ બેઠો છે."

હાથ લરાવા, (ચૈસાથી-પછી ગમે તો હરામના કે હાંચના) 'ખાનગી રીતે સૂચના મળી કે કારભારી અને વચલા આણુસોના હાથ ભરાય તો વધીસન ચાલુ રહે.'

સરસ્વતીચંદ્ર.

હાથ લીડમાં હોવા, જ્યારે ચૈસાની છૂટ ન હોય ચારે એમ બોલાય છે કે ભાઈ, હાલ તો મારો હાથ લીડમાં છે એટલે તને શી રીતે મદદ કરી શકું ?

હાથ મારવા, (તરવામાં)

૨. (કનકવામાં)

હાથ મારવો, ચોરવું; ચોરીથી સારી ખેઠે બેળવવું.

૨. કોઈને હરાવવું.

૩. રોગાન વગેરેનું ચોતું દેવું-મારવું. હાથ મેળવવા, (વરક-આના,)

૨. સામસામે હાથોહાથ લડાઈ સાલવી-સલાવવી.

હાથ લાંબો કરવો, મદદ કરવી; આશ્રય આપવો.

૨. વસ્ત્રે પડવું.

૩. ખલેલ પહોંચાડવું; ચાલતું કામ બંધ પડે એવી તજવીજ કરવી.

હાથ લાગવું, જડવું; મળી આવવું. હાથ લાગવો, હાથ પહોંચવો.

૨. યુક્તિ કાવવી; ચોરતાં-લૂટતાં કાવવું.

હાથ વળવો, સારો અનુભવ-મહાવરો થવો; ટેવાવું. (કોઈ લખવા ચીતરવાના કામમાં)

હાથ વાળવો, મહાવરો રાખી કોઈ કામ કરવામાં હાથ લાયક કરવો.

હાથ વાળવા, કોઈ મરી જતારને ત્યાં સ્ત્રી-ઓએ માથે હાથ લઈ રડવું; રાગડા કાઢી વિલાપ કરવો.

હાથ સારો હોવો, (કોઈ વિષયમાં) પ્રવીણહોવું; હોશિયાર હોવું. તેથી ઉલટું 'હાથ ખરાબ હોવો.'

'ભાગેલો પગ ચલાવવામાં આ દાકતરનો હાથ ખરાબ છે. તે સ્ત્રીનો હાથ ભરતમાં ઘણો સારો છે એમ તમે જલદી જાણી શકશો.'

૨. પ્રવિત્ર વસ્તુને અટકાવ એવો ચોખ્ખો હોવો. 'હાથ સારા નથી' એમ અટકાવવાળી સ્ત્રીઓ યશ્ન બોલે છે.

હાથ સારો-ખરાબ હોવો, અક્ષર સારા કે ખરાબ હોવા.

૨. જશ આપે એવો પ્રમાણિક અને ચોખ્ખો હોવો-ન હોવો.

૩. કાપડો આપે એવો-કલ્યાણ સુચક કે અહિત ચાચ એવો હોવો.

હાથ હલકો હોવો, જોના હાથ અડકતાં ભારે ભારે ન લાગે—ઈન્ન ન થાય સારે તેનો હાથ હલકો છે એમ કહેવાય છે.

હાથ હાંધ્યાં લેવાં, મહા કંઠણ અવસ્થામાં આવી જવું; જે આવે તે હાથમાં લઈ નીકળી જવા—નાસી જવા જેવી વિષમ વેળા આવવી. (કાંતરી કરી ચાલ્યા જવાનું હોય છે સારે હાંધ્યાં વગેરે લેવાં પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

હાથ હેઠા પડવા, આધાર નબળો પડી જવો; નિરાશ થઈ જવાથી હિંમત હારી જવી.

હાથ હોવો, સામિલગીરી હોવી.

‘આ કામ કરવામાં એનો હાથ છે’ એટલે થોડું ઘણું કામ પણ તેણે કરેલું છે.

હાથ પગ, આધાર; મદદગાર. ‘તુંતો મારા હાથપગ છે.’ ‘હાથપગ વિનાની વાત.’

૨. બાંધી ન રખાય એવું; જેમ લઈ જઈએ તેમ લઈ જવાય એવું; ઈનસાફને હાથપગ નથી.

“હરિશ્ચંદ્રાદિક સરખા કરિ દે,
પૂર્ણ મળે જો પ્રસાદ,
પણ હાથપગવિનાનો દેવછે એ તો,
ઝાઝા કરશે વાદવિવાદ,
ધીરે અનુભવિયુંરે,
કવન આજ તેનાં કવું.”

ધીરોભક્ત.

હાથ પગ ગળી જવા, હોશ જતા રહેવા હિંમત હારી જવી—(કાંઈ આકસ્મિક બનાવ સાંભળવાથી અથવા ભય પામવાથી)

હાથપગ જોડીને બેસવું, નકામા બેસવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું; સુસ્ત—આળસ રહેવું; પ્રયત્ન ન કરવો; મહેનત ન લેવી.

હાથ પગ ઘોઘને, ખાઈ ખપુચીને; ખરી ખંતથી; આગ્રહપૂર્વક; નિરાંતે.

‘વિશેષે કરી દ્વેષબુદ્ધિ પૈસાદારની પાછળ વધારે જાય છે; લોકો તો શ્રીમંત પ-

છાડી હાથપગ ઘોઘને પડે છે.’

અરેખિયનનાઈટ્સ.

હાથ પગ લાગીજવા, હાથે પગે નબળું થવું.

૨. કામ કરવે કંટાળતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હાથપગ હલાવવા, કામ કરવામાં મહેનત લેવી; સુસ્ત બેસી ન રહેતાં ઉદ્યોગ કરવો.

હાથ પર લેવું, પોતાની તરફનું કરવું (માણસ.)

૨. શર કરવું—(કામ)

(એક હાથપર—ખીજહાથપર—એમ બોલાયછે.)

હાથરસ ઉતારવો—લેવો, માર મારી સંતોષ પામવો અથવા સંતોષ પમાય ત્યાં સુધી માર મારવો.

“પોલીસના સિપાઈઓ આવી પહોંચ્યા પહેલાં ખુબ હાથરસ લઈ દ્યો; એના શરીરનું એકે હાડકું સાબું રાખશે નહિ.”

મિથ્યાભિમાનનાટક.

“પાંશરા ચાલોછો કે આ ચોડીઆતો ને હાથરસ ઉતારવા કહું ?”

તપત્યાખ્યાન.

હાથથી જવું, હાડ જવું; વહી જવું; આડે-રસ્તે ઉતરી પડવું; ખરાબ થવું; બગડવું; ફરી હાથમાં ન આવવું; કથળવું. વસ્તુ અને માણસ બંનેને લાગુ પડે છે.

“અરે આ તો છેકજ હાથથી ગયા ! હવે કેમ કરવું ? કામદેવ ડાહ્યાને ગાંડા કરી દેછે એવી વાત કાને સાંભળતા હતા તે આજ જાતે જોવા વારો આવ્યો.”

તપત્યાખ્યાન.

હાથનાં કોઈ બે બોર પણ ન લે, રૂપ—રંગ ગુણ—શોધ વિનાના માણસને માટે, વ્યવહાર ન રાખવાના સંબંધમાં વપરાય છે.

૨. ભયંકર આકૃતિ, મલિનતા, દુષ્ટતાના સંબંધમાં પણ બોલાય છે

‘ હકમ પારેખને મેં જોયા છે. તેમના હાથનાં કોઈ એ ખોર પણ ન લે એવા તે દેખાવડા છે. ’

એ બહેનો.

“ એના હાથનાં કોઈ એ ખોર લે નહિ એવો દેલ જોવો છે, છોકરાં એને દેખીને છળીને નાસતાં ફરે છે; તે નળ મહારાજ હશે એમ તમે પણ જુઓ તો ના કહો. ”

નળદમયંતીનાટક.

હાથની ચળ ઉતારવી, (વગર કારણે હાથવતી કાઢને મારીને.)

“ મારવાથી તેને શો લાભ થયો હશે ? ધુળ ! પણ નવરો હળમ પાડા મુડે એ પ્રમાણે માત્ર હાથની ચળ ઉતારી હશે. ”

કૌતુકમાળા.

હાથવું પોહું, ઉડાઉ; હાથમાં જે આવે તે વાપરી નાખનાર.

“ તે અને હુંબને હાથનાં પોલાં અને તેમાં વળી મને પુત્ર પ્રાપ્ત થયો તેથી ઘરેણાં ગાંઠાં અને મારી મોટી માએ કરેલો કરિયાવર વગેરે સઘળું ખાઈ પરવાયાં. ”

મણિ અને મોહન.

હાથનો ચોખ્ખો, શુદ્ધ દાનતનો; પ્રમાણિક; વિશ્વાસુ.

હાથનો છટો, ઉઘાર; સખી; ખરચાળ.

હાથનો ઠંડો, ટાઢો; ધીમો (કંઈ આપવામાં.)

હાથનો સ્વસ્તિક કરવો, (સ્વસ્તિક=સાથિ-યો) અદ્ય વાળવી.

“ કોઈ કાંઈ વખત તેને પવનને લીધે હાથનો સ્વસ્તિક રચવો પડતો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હાથમાં કાછડી ઝાલવી, ધારતીનું માર્ચું ગભરાવું; ગભરામણ થવી.

“ પ્રધાનો હાથમાં કાછડી ઝાલી દોડા-દોડ કરવા લાગ્યા. ”

સધરાજસંઘ.

હાથમાં રહેવું, કબજામાં રહેવું; અંકુશમાં રહેવું. ‘ તે મારા હાથમાં રહેતો નથી. ’

૨. જવું ન રહેવું; છટકી ન જવું.

૩. બચવું; વપરાઈ ન જવું. ‘ પૈસો હાથમાં રહેતો નથી. ’

હાથમાં લેવું, કોઈ કામ કરવાનું માથે લેવું અથવા માથે લીધેલું કામ શરૂ કરવું.

૨. વશ કરવું.

હાથ લાકડી, આધાર-ટેકો

હાથ વાવડો, ચોરી જાય એવો.

હાથ વેંતમાં, નજીકમાં.

જ્યાં ખરેખરો કસોટીનો વખત હાથ-વેંતમાં આવ્યો એટલામાં મેઘગર્જનાની પેઠે એક ભયંકર અવાજ થયો. ”

ભત મહેનત.

હાથી ઝુલવા, (પૈસાદાર માણસને લાંબ માત્ર હાથીની સાહિબી હોય છે તે ઉપરથી) પૈસાદારના સબધમાં એમ બોલાય છે કે ‘ તેને લાં તો હાથી ઝુલે છે. ’

‘ પિયરમાં હાથી ઝુલતા હોય તે કામના નહિ પણ સાસરે બકરી વગરનું ખારણું એ સાફ ખરૂં. ’

ભામિની ભૂપણ.

હાથીનો અંકુશ, જુલમી શેઠ અથવા તડા-માર સત્તા ચલાવી કામ લેનાર વડીલને માટે વપરાય છે.

હાથીનો પગ, જેની વિભૂતિને આધારે ઘણા માણસો દહાડા કાઢે છે અથવા નિર્વાહ ચલાવે છે એવા માણસ-ભૂમિ, નોકરી, પદી કે મિલકતને માટે વપરાય છે.

હાથે આમલીના બંધ છે, હાથથી પૈસો ન છૂટવો; કંજુસ હોવું. પૈસો ખરચવો જોઈએ તેવે પ્રસંગે પણ ન ખરચાય એવા કંજુસ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હાથે પગે પડવું-લાગવું, આજીજી કરવી; લાંબા હાથ કરીને પગે પડવું; કાત્રાવાલા કરવા.

‘અરે સખિ, તું કદવીપત્ર લેવા ગઈ
લારે એણે મને હાથે પગે પડી કહ્યું કે
સખિ, તું જઈ જોઈ આવ કે તે તૃપાળ
કોઈ સમયે માંડે સ્મરણ કરે છે કે હું જ
તેના મોહપાશમાં પડી વધારે ગુફાતી
જાઉં છું.’

તપસ્યાખ્યાન.

હાથેવાળો મેળવવો, પરણવું; લક્ષ્મી ગાંઠ
ખાંધવી; હાથમેળાવો કરવો; હાથ મેળવવો.
પાણિ ગ્રહણ કરવું પણ મોક્ષાય છે.

‘આપ જોવા ને ટેકી શ્વરાક્ષત્રી સાથે મા-
રો હાથેવાળો મળ્યેથી હું ઈંદ્રાણી કરતાં
પણ અધિક સુખ માતું છું.’

પ્રતાપનાટક.

હાથેળીમાં પૃથ્વી આવી જવી, એવી કાઈ
મોટી આશ્વત આવી પડવી કે શું કરવું તે
સુઝે નહિ; અતિશય ગભરામણ થવી;
સાંકડમાં આવી જવું.

“ઘેલાભાઈ બાપડો વર્ષમાં બે ચાર વાર
ટૂંકી રમ્મ લેઈ ઘેર આવે અને ધણાંએ
ફાંફાં મારે પણ કંઈ વળે નહિ, તેને પણ
હવે તો હાથેળીમાં પૃથ્વી આવી ગઈ.”

બે બહેનો.

હાથો જખરો છે, પક્ષ મોટી છે.

હાર ઉતારવો, ટેક ઓછો કરવો; નરમ પા-
ડવું; આંકડો નીચો પાડવો.

‘પોતાના કુળનો ગર્વ ધરનાર પ્રતાપનો
હાર આજે આપણે કાં ન ઉતારવો ?’

પ્રતાપ નાટક.

ખુમારીવાળા કુટુંબે હિંદોળા ખાધા હતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હિંદોળે ચઢાવવું, (ગામ) જગૃત કરવું.

૨. ઉચ્ચકરવું.

૩. આશા આપી ધક્કા ખવડાવવા.

૪. હચમચાવવું; ડોલાવવું.

૫. ઝટ નિકાલ ન થાય એવી રીતે ર-
ખડાવ્યાં કરવું.

“જેણે વરસો વરસ સુધી આખું ગામ
હિંદોળે ચઢાવ્યું છે તથા જેણે વળી વિધા-
યાંને ભણાવ્યો તે નજરો નજર જોયો છે,
તે વિધારામ હજી જીવતો છે અને અહીં
આવે છે એ મોટું આશ્ચર્ય છે.”

અક્ષરાક્ષસ.

“એ સુંદરીને તું તારા હસ્તકમાં લે અ-
ને મારી નજરે ન પડે એવી રીતે છુપી
જનાનામાં રાખ; પણ મને તો લાગે છે
કે હું નિરખવા કરતાં પણ વધારે હવે
નિરખી ચૂક્યો છું ને તેથી માંડે મન હિં-
દોળે ચઢી ચૂક્યું છે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

હિરજી ગોપાળ, ઘડીની નવરાઈ નહિ ને
કોડીની કમાઈ નહિ એવો માણસ; જે
ખહુ જ ઉલોગી જણાતો હોય તેને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

‘હિરજી ગોપાળ કામમાં ને કામમાં.’

હિંસાખ આપવા જવું, (પરમેશ્વરને લાં)
મરી જવું.

હીરો વઠાવવો, રૂપિયા લઈ કન્યા લેચવી;
કન્યાવિક્રય કરવો. (મર્મ-કેકડી-મનક્રમાં)
હુતો ને હુતી, ઘણી અને ઘણીઆણી; હિ-
તો ને હતી-ઝી અને પુરૂષ.

‘ સાહેબ લોકાને હુતો ને હુતીનું સુખ,
પણ આપણા કુટુંબનું સુખ તેઓ સમજ-
તો નથી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

હોકા ખેસવું, હારીયાકી નિરાંત ધરી ખેસવું;
પ્રથમથી સમજીને નહિ પણ પાછળથી
કટાણીને મૂકી દઈ કરી કામ-ખેસવું.

હોકડિયો લાડુ, મરી ગયેલા માણસને નિમિત્તે
થયેલા લાડુ.

હૈયાના લાળા, અંતરની બળતરા; અંતરની
ગુપ્ત ચિંતા.

હૈયાની હોળી, મનમાં બળ્યા કરવું તે;
અંતરની બળતરા.

‘ હૈયાની હોળી કેનેકહિયેરે * * * * ;

આપ તો અંતરજ્વલો છો,
હરિ મહા સમર્થ સુખદાય-માયા;

દયારામ.

હૈયામાં હોળી પણ બોલાય છે.

‘ હુપકની હૈયામાં હોળી, અરાનમાં
અંબરાણા; લાલચમાં લપટાણા નર એજ
કંગાણા,

બોધચિંતામણિ.

‘ દીવાળીના દહાડલા

સરસ ગણે સૌ કાચ.

શણુભારાધને સાંચરે,

મારે હોળી હૈયામાં હોય-સૈયર

હુ તે શી રીતે સાંખું;

વેનચરિત્ર.

હૈયાનું કુટુંબ, જેને કંઈ સૂઝે નહિ-યાદ ન
રહે તેવું; હૈયું-કાળજી કેકાણે ન હોય-બુદ્ધિ
ચાલતી ન હોય તેવું.

‘ હૈયાના કુટુંબ,

હરિ સાથે હૈત ન કીધું,

‘ જો હું હારું તો આખો ઉત્તર પ્રાંત મારે
તમને આપવો અને તમે હારો તો તમારે
તમારી બહેન મને આપવી’ આ સરત
હૈયાના કુટુંબ મૂળરાજે દારના ઘેનમાં કબુ-
લ કરી. ”

સુ. જુની વાર્તા.

હૈયાનું મેલું; મનનો મર્મ ન જણાય-મનની
વાત કોઈને ન કહે એવું; થોડું બોલનાર;
મનનો પાર ન આપનાર; મીઠું; અંતઃકર-
ણ ચોખ્ખું ન રાખનારને વિષે બોલતાં
વગરાય છે; હૈયારખું.

“ અમાગ્યો ડાહ્યા થાય,

ઘણા જન લાં કૃષેલો;

જો મવ બોલે બોલ,

કહે હૈયાનો મેલો. ”

કવિ શામળ.

હૈયાનું સુતું, જેને કંઈ યાદ ન રહે તેવું;
સ્મરણશક્તિનું કાચું.

હૈયાનો હાર, (જેમ હૈયાનો હાર હૈયાપર
ને હૈયાપર રહે છે તેમ જેનો પ્રેમ અંતઃક-
રણથી અળગો થતો નથી-લાગ્યો ને લા-
ગ્યો રહે છે તે) ઘણુંજ વહાણું; કાળજીની
કોર.

“ હાર મુજ હૈયાનો એ તો,

નથી એ તહારી પેક નમેરા.

રોવા દે, રોવા દે મુને રોઈ સેવાદે,

જઈને એની બાચમાં રે-દયા-”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ પ્રાણથી પ્યારો, નેણાના તારા,

હૈયાના રે હાર,

મન હરનારા જીવો મારા પ્રાણ જીવણ.

હુંતો વારીરે તમ પર વાલીડા.

બોધ ચિંતામણિ.

“ હાર હૈયા તણા રે,

મારા કાળજીની કોર;

મરતકના મણિરે,

મારા ચિતડા કેરા ચોર. ”

કવિ દયારામ.

હૈયામાં અંગારા ઉઠવા, હૈયામાં અળતરા
ઉઠવી; કાળજી અળતું.

‘લંકા બળો ને બળો તેની વાડી,

હૈંડે ઉઠે છે અંગારા.

કહાં છોજી અંદન ગારા,

વળો સ્યામ આજ સવારા.”

નર્મ કવિતા.

હૈયામાં ગજની કાતી છે, પુષ્કળ વેર છે
(પેટમાં)

હૈયામાં ગોખલો હોવો, પેટમાં વાત ટટી
શકવી; ગુપ્ત વાત બહાર ન પાડવાની પ્ર-
કૃતિ હોવી; વાત બહાર જણાવા ન દેવી.

હૈયામાં લખી રાખવું, ન વિસરાય એમ
કરવું; યાદ રાખવું. હૈયામાં રાખવું પણ
વપરાય છે.

હૈયામાં હાથ મૂક્યો હોય તો કોરો કટ
નીકળે, જાણે પેટમાં કાંઈ કપટજ નહિ;
હૈયામાં લેપ દેપ કરીએ નહિ; કશાની
કંઈ માહિતિજ નહિ એમ વાંકામાં વપરાય છે
‘ સલભામા—(હાથના ચાળા કરી) અરે
રે, એતે કંઈ જાણે છે ? મારે મોઢે કઢા-
વવું હશે કેમ. ? હૈયામાં હાથ મૂક્યો હોય
તો કોરો કટ નીકળે ! હજી જરા વધારે
અજાણ્યા થાઓ એટલે ઠીક પડશે.’

સલભામાખ્યાન.

હયા સગડી, હૈયાની અળતરા. હૈયા સઘડી
કોરે આંધી છે એટલે કાળજી નિરંતર
અભ્યાંજ કરે છે.

હૈયું કષ્ટુલ કરતું નથી, હિંમત ચાલતી
નથી (કોઈ જોખમ ભરેલું કામ કરતાં.)

હૈયું ખાલી કરવું, મનના ઉભરા-મનની
અળતરા બહાર કાઢી શાંત પડવું.

“ ગામનો ગાંદરો દેખાતો અંધ થયો
સારે તેણે પ્રજાંડનો નિસાસો નાખ્યો,
રોઈ રોઈને આંખો રાતી કરીને હૈયું ખા-
લી કયું. જ્યારે થાકી સારે જ તેનું રૂદન
અંધ થયું.”

ખે બહેનો.

તેથી ઉલટું હૈયું ભરાઈ આવવું

એટલે રડું રડું થઈ જવું.

હૈયું ટાડું હીમ છે, નિરાંત છે.

‘ પાનખાધનો પાધરો પ્રેમ,

નેઈ હૈડાં થયાં ટાઢાં હેમ.’

હારમાળા.

હૈયું ઠાલવવું, મનની જે વાત વારંવાર ખટ-
ક્યાં કરતી હોય તે કોઈ હિતેચ્છુને કહી
મન હલકું કરવું; અંતરની ચિંતા-અળતરા
બહાર કાઢવી.

હૈયું પડવું, ટેવાવું; ટેવ પડવી; મહાવરો થવો.
હૈયું કુટી જવું, અક્ષલ બહેર મારી જવી;
ભાન ખસી જવું; ભાન કે લાંખી પોંચ
ન હોવી.

હૈયે ધરવું, મનમાં ઉતારવું; લક્ષપર લેવું; કા-
ળજી રાખવી.

હૈયે હાથ રાખવો, ધીરજ રાખવી; નિશ્ચિંત
રહેવું; ચોંકી ન ઉત્કાં શાંતિ ધરવી.

હૈયે હાથ રહેવો એટલે ધીરજ-હિ-
મંત-રહેવી.

સરદારખાને ન દેખતાં તેને હૈયે હાથ.
પણ રહ્યા નહિ.

ગુ. જીની વાર્તા.

‘ થોડી વારમાં ભણેલ તેથી,

ખુબ પસ્તાવો કરશે;

પછી હૈકાપર રાખિ હાથને.

ઈશ્વરથી નહિ ડરશે-જીવ.”

નર્મકવિતા.

હોઈયાં કરવું, પચાવી પડવું; વગર હકનું
લઈ લેવું.

હોશિયાર રહેજો, સાવચેત રહેજો. અગાઉ
ચોરનો ભય બહુ હશે. તેથી પાટણવાડામાં
આવેલા માણસને વળાટાવતાં હુંશે-હુંશિ-
યાર રહેજો એમ કહેવાનો ચાલ પડ્યો
જણાય છે.

હોળી વાળવી, ખરાખી કરવી; ધૂળધાણી
કરી નાખવી.

હોળીનું નાળિયેર, અધરા કામમાં-આફતમાં
પહેલો ધસારો કરનાર માણસ.

૨. જેને માથે ખીજની કસુર પડે તે.

“ કટલા એક ધનવાન થવાની ધાડમાં

આ પાર કે પેલે પાર એમ હોળીનું ના-

ળિયેર થઇને અંપલાવે છે તેમાં તેઓ

ભોગ ભોગે ખરાખરત થઈ જાય છે.”

ભત મહેનત.

હૃદય ભેદી નાખવું, જોરમાં અસર કરવી;

પિગળાવી નાખવું.

